

နတ်တောင်ရွာ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

နယော တယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC .COM

ထီပေါက်နိုင်သော ဂါထာတော်

တေ ဒဂုံ တိက္ခဝေ တိက္ခဝေ ပယသာဝကနံ တိက္ခုနံ
ပထမံ သလာကံ၊ ဂဏ္ဍန္တာနံ ယဒိဒံ ကောဏ္ဍဓာနော၊
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန ဝေပေ ဟောတု။

အနက်

တိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပထမံ-ပထမရှေးဦးစွာ၊ သလာကံ-စာရေး
တံမကို၊ ဂဏ္ဍန္တာနံ-ယူကုန်သော၊ မမ-ငါဘုရား၏၊ သာဝကနံ-
တပည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ တိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယောအယံ
ကောဏ္ဍဓာနော- အကြင်ကောဏ္ဍဓာနသည် (အတ္ထိ-ရှိ၏)၊ ဝေ-
သော-ထိုကောဏ္ဍဓာနသည်၊ အဂ္ဂိ-အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံး အသာဆုံး
ပေတည်း။

ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤမှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ဝေ-တထာ- ထိုအတူ ပထမဆုံးမကို ရခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

www.burmeseclassic.com

နယုတ္တလျော်ဥဉ်

ထောထီဝညာဂုဿစုံ မဂ္ဂဇင်း

စာတည်းချုပ်
ဦးကျော်မိုးသိန်း
တာဝန်ခံစာတည်း

နာယကကြီး

ဆိတ်တာ တာထိုင်း

M.B.B.S (Ygm)

၁-တ-၀(တိုင်းရင်းသား)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Ayurvedic
Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးထောင်
ကောလိပ် သရာအောင်

တိုင်းရင်းသားပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဖော်ထုတ်ပညာ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

မွေဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(LL.B)ကို ဦးဆန်း။

သန်းထွန်း (ဘားမား)

ပါပို့ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရန်းကောသလ်၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသလ်
(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

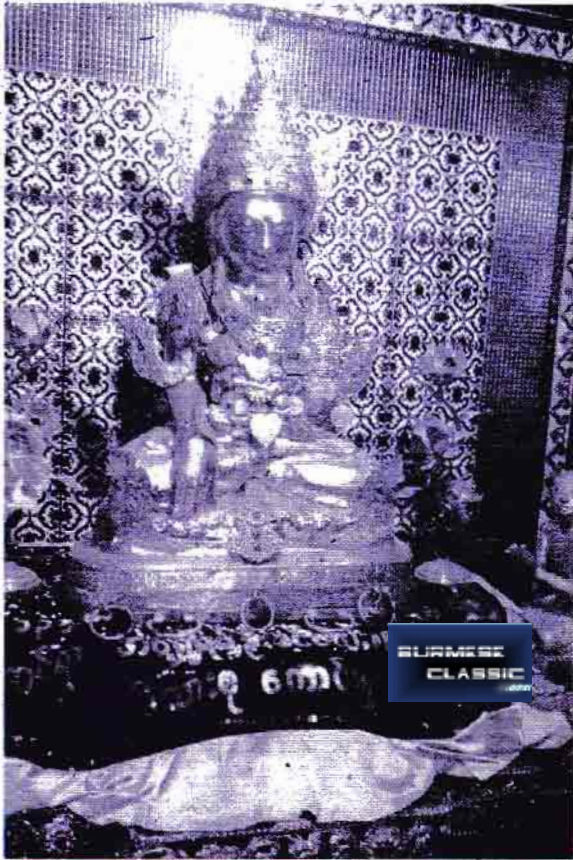
ထောကြီးအလယ် ကျောက်စရစ်ကုန်းအား
ရှင်းလင်းသောအခါ ပြေးအောက်တွင်
မိကျောင်းရုပ် ခံထားသော စေတီရာကို...
- ၈-၉

ထုတ်ဝေသူ
ဦးစင်မောင်ဝင်း (ခ) ဦးကျော်မိုးသိန်း (၀၀၇၃၅)
နက္ခတ္တဇာန်မြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊
၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
တက္ကသိုလ်နှင့် ညောင်ဇွန်မြို့တို့ရှိ
ဦးကျော်မင်းစိန် (၀၀၄၅၉)၊ ဦးမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၅/တ၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးပြန်ချိရေး
မှတ်ပေးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား ပြန်ချိရေး
ဖိလံနာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဝါပီနီစာပေပြန်ချိရေး (တောင်ကြီး)
မြန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ် ပြန်ချိရေး
ကျော်ကျော်စာပေ (မော်လမြိုင်)
ပြန်ချိရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၀-၀၉ ၇၇၆၃၄၅၇၅၅၊ ၀၉ ၉၆၀၀၀၄၁၂။

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ

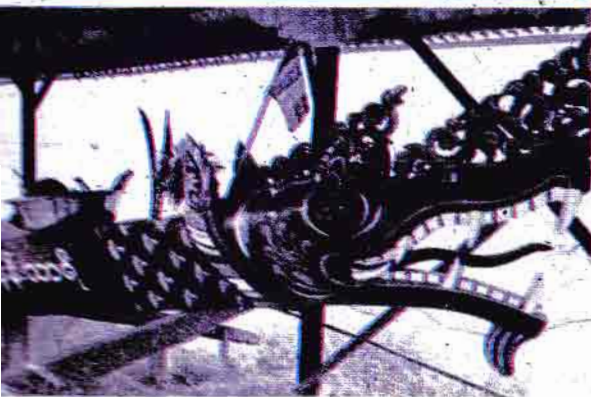
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
အမှတ် ၃၇၀
တန်ဖိုး - ၂၃၀၀ကျပ် (ပြန်ချိရေး)
[နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်]
အုပ်စု
၀၀၀၀
- ၀၉ ၇၇၆၃၄၅၇၅၅၊
၀၉ ၉၆၀၀၀၄၁၂။

ရတနာပဉ္စဂုဏ်း ဝါဏီ(၅၀၀)ပြည့်
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်
ကျောက်စာများ... ၈-၄၀

ဇေဒနန်းသာရီ နဂါးပေကြိုဘို
ကန်တော့ပြု၊ ပန်း၊ ရေချုပ်၊ နိမ္မား
အမြဲ ကပ်လှူထားသည်... ၈-၁၂၉

★ ဂျေ့ဒါခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခင်မြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)
 သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
 (တဆ-၀၂၀၆၂)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
 အသည်းခြောက်ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
 [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၂၅

■ ပညာပေးရောင်ခြည် ■

ဂန္ထဝင်ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးအကြောင်း တစ်စုတစ်စောင်း
 [စလင်းဦးကျော်] ၂၂၅

🌸 လက္ခဏာရောင်ခြည် 🌸

ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး၏ လက္ခဏာ
 [သန်းပညာ] ၁၅
 တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ဦး၏ လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်မှာ
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၃၀
 မိလုံလက္ခဏာရှင်များကို သတိထားပါ ၁၅၀
 လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညှိကြစို့ ၂၀၁
 တစ်ချက်ကောင်းဟောတွတ် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၂၁၅

➡ ဂမ်းချွန်ရောင်ခြည် ➡

မိုင်းရွှေရတနာမြေမှ လွယ်ဆောင်ထောက်(ခေါ်)
 အဘိုးတောင်နှင့် အဘွားတောင် [ပုသိမ်-အောင်သန်းဦး] ၃၃
 ရွှေ(၉)ဆူ အမိဋ္ဌာန်ခရီးမှ ရွှေမြင်းဝန် [အောင်စ-LLB] ၆၅
 ကန်တလူနယ်မြေမှ ဦးမော့လာသော ရသေ့တောင်(၂)
 [ဗိုလ်သန်း-ကန်ဘလူး] ၇၃
 ပုသိမ်မြို့မှ စန်းစိန်ကုန်းဘုရားကျောင်း(၂) [ဟုဂျင်းစီ] ၈၁
 သာသနာ့နယ်မြေဖြစ်လာသည့် လူ့စွပ်တောင်
 [လှိုင်ဘုမ္မာ-နမ့်စန်] ၁၅၃

○ အထူးကျော်ရောင်ခြည် ○

မြဝတီမြို့မှ ကောင်းကျိုးနိမိတ်ဝေဆာစေသည့်
 မိကျောင်းကုန်း သာသနာ့မြေသို့(၁) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉
 အကြံအောင်စေသည့် ရွှေလှံထောင် ကုန်းတော်
 [ခရီးသည်သုတေသီ] ၁၇
 ရွှေမင်းဝံ ပေါ်တော်မှ ကုန်းတော်မှ သာသနိက
 အဆောက်အအုံများ(၄) [စင်ညိုငယ်] ၄၉
 သီဟိုဠ် ရသ ကဗျာလင်္ကာဖြင့် တနင်္သာရီမြို့က ယဉ်ကျေးမှု
 အမွေအနှစ် နောင်တ နဝါးလှေပွဲတော်
 [ဒေါ်တာဆန်း-မော်လမြိုင်] ၁၂၉
 သာဝကပရိသတ်လေးပါးအား ဂန္ထဝရ ပိပဿနာစုရ
 အလင်းရောင်ထွန်းပြောင်စေသော မီးအိမ်ရှင် မဟာရင်
 ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် အဘိဓမ္မေဟာရဋ္ဌဂုရု ဘဒ္ဒန္တအာရိဓိ
 မဟာထေရ်ကြီး(၂) [ခင်ခင်ဝင်း-မော့ရဝတီ] ၁၄၅
 စစ်ကိုင်း မြို့ဇေယျာတစ်လွှား ထူးခြားဌာနများ(၁) [နီကိုင်းတောင်မှ
 ဝိဇ္ဇာရသေ့ဂုဏ်] [ဘကြီးအောင်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၆၉
 အနေကောင်းလို အသေကောင်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီး
 [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၄၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်လေး ၃

စွဲ ကိုယ်ကျွေးပျော်ခြင်း စွဲ

ဝေါ်မေအုတ်ကျောင်းဆရာတော်နှင့် ထူးခြားသည့်
 ဖြစ်ရပ်များ [စင်ညိုငယ်]~ ၂၂
 သယ်နှိုးကျွန်းမြို့နယ် ကျိတ္တစ်စေတီတော်မှ ယက္ခည်နောင်
 ရဲ့ ပွင့်လန်းလာသောက် [ဦးစိန်-တိုးရောင်ကြီး] ၁၆၁
 အသက်ကို တစ်နှစ်ကြိုတင် နိမိတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့်
 အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ခြင်းလား
 [စကြိုတောင်သူတော်-စဉ့်ကူးမြို့] ၂၅၅
 ကျွန်တော်အဖေ [ဦးညွှတ်] ၂၅၇
 ဂန္ဓာရီခရီးသည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရဖူးခြင်း
 [မကွေး ဝင်းမောင်] ၂၆၅
 ငှက်မှဆိုးနှင့် ချိုးလည်ပြောက် [တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၉၉

* ကျင့်စဉ်ပျော်ခြင်း *

နမောငါးချက် မီးပွားတက်နှင့် ဂုဏ်တော်(၉)ပါး
 ပုတီးစိပ်ပုဇွန်နည်း [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၃၆
 တေဇောကသိုဏ်းကို ပွားများလိုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
 ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်နှင့် ပွားများပုံနည်းများ
 [ရွှေတီသိန်း] ၁၅၀
 အောင်ချမ်းသာမှ ပုဒ်အာ ပုတီးစိပ်နည်း [အာသဝင်္ဇီ] ၁၆၅
 အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းလိုသူများအဖို့
 ပထဝီယေမန္တန်နှင့် စွမ်းအင်များ [ဦးကိုဦး] ၁၈၇
 အကြားအမြင်ရစေသော ပုတီးစိပ်နည်း
 [မြင့်ဆွေသိန်း-တကောင်းသာ။
 ဘောဂဗေဒ၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်] ၂၃၉

● အစီအစဉ်ပျော်ခြင်း ●

ကြားညှပ်သော အိမ် [မြပဒုမ္မာ] ၅၅
 ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မီးပွားလွယ်တူစေရန်
 [ပေါင်းတည်မြို့လှိုင်-တိုင်းရင်းဆေး] ၁၂၀
 ခန္ဓာကိုယ် လောက်တက်ခဲ့သော်[အရာခံခိုလ် မျိုးမောင်] ၁၇၅
 အခက်အခဲပြေလည်စေရန် နည်းလမ်းအစီအစဉ်
 [မင်းခန့်ကျော်နိုင်] ၂၀၄
 နမောပျံ ဝါထာစွမ်းဖြင့် အခြောက်အလှန်
 ကင်းလွတ်ခဲ့ရသည့် အစီအစဉ်
 [အောင်(သိဒ္ဓိရာဇ)နဝင်းမြို့တော်] ၂၃၃

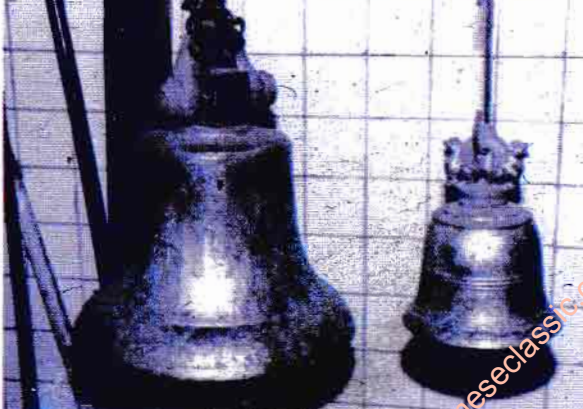
□ အဖိုဖိုပျော်ခြင်း □

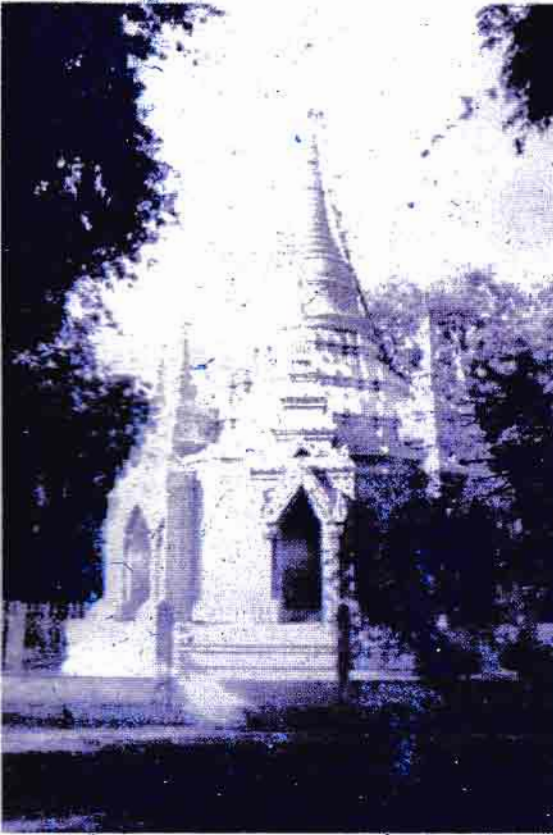
မြင်းမှ ရွှေဖြစ်နိုင်ပါသလော(၂) [ဦးမနောမယ-ပြည်] ၃၇
 သိဒ္ဓိဝင်နေလဇာတ်လုံး [စနေသား-မော်ကျန်း] ၉၅
 လက်ချား [ရဲမျိုးသူ-ဟေမိမြိုင်] ၁၈၃
 ရေသံ၊ ခြံသံလမ်း [တင်လှ-ဆ-မ-ငြိမ်း] ၂၀၀
 အပို့ရုတ်ပညာနှင့် နက္ခတ်ပညာ
 [ဂါမဏီဇော်- ဝင်း၊ ဝေဒပညာရှင်] ၂၀၅

**ကျောက်မဏ္ဍပ်ရု၊ ဝိဂ္ဂရာနှင့် ဆံ့ရွည်သေဂုဗျား၏
 တည်ရှိရာ နံတိုင်းတောင်တော်ထက်မှ
 ရွှင်ပင်နံတိုင်းစေတီတော်ကို... ▶ ၈၁-၁၆၉**

**ရန်ကင်းပုဂ္ဂိုလ်များပျော်ခြင်းပျော်
 ပိုးတောင်းတင်းကို ကိုယ်စားပြုသော
 ခေါင်းပေါင်းများကို... ▶ ၈၁-၈၂**

**မဟာလယ်တီဂွမ်ပျက်ဒွာစေတီတွင်
ဓာတ်လုံးပျား၊ ဂုဏ်ပွားတော်ပျား၊
မကြာခဏ ရောက်ရှိလာသဖြင့်** ◀ ၈-၂၂

ဘီလူးသုံးကောင်
ဆောင်ကြောင့်ထိုင်၍ ခြေတော်ရောက်
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပဋိပထားယုံမှာ... ▶ ၈-၅၁

* ဂါထာပဋ္ဌန့်ရောင်ခြည် *
မတောင်းသော ဘေးအန္တရာယ် ကာကွယ်သောဂါထာ
[ဦးငွေအောင်မွန်] ၁၀၁
သာမဏသုခဆရာတော်ကြီးရဲ့ စန္ဒမုခိဘိလူးမကြီး
ရွတ်ဆိုသော စိန္တာမင်္ဂါဂါထာ
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၀၅
သာသနာပြုအကျော်များလက်စွဲပြု ပွားများခဲ့သော
နေသိဒ္ဓိဂါထာတော်
[အောင်ဝင်းထင်-ဘုမ္မိ/ကံမ၊ ဂျီမဖြူသာသနာပြု] ၁၂၁
ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘေးအန္တရာယ် မကျရောက်စေနိုင်သည့်
အစွမ်းထက်ဂါထာ [မောင်ကံ-တံတာရွာ] ၂၆၈

* ဆေးနည်းတိုရောင်ခြည် *
ဆံပင်မကျွတ် ပိုမိုနက်လို့ပါသလား
[ကောင်းဟိန်း-ကျွန်းသစ်] ၈၈
ခြေဖောက်နာ ခံစားနေရသူများသို့ [စမ်း-ဥပဒေ၊ ရွှေဘို] ၁၄၁
အတွင်းဖက်အတွက် တရုတ်ဖက်ကြေဆေးခါးရည်
(မော်လောကက်) [ဒိုင်မင်း-သထုံ] ၁၅၂
တောင်တက်နိုင်ကြောင်း ဆေးနည်းကောင်း
[ညိုမောင်လေး-ရေနံချောင်း] ၁၆၈
ကမ်းခြေများအတွက် ဆေးနည်းမခက်
[မောင်ခင်လတ်-အင်းဟိန်] ၁၉၁
ရေလည်းဆေး၊ ဆေးလည်းရေ [ကိုကိုခန့်ချော-ကသာမြေ] ၂၈၀

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆
သက်ရှည်ကျန်းမာ ရွှေရုပ်လွှာ အသားလှ
ဆေးနည်းတစ်လက် [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၄
မျက်စိအကြောအားဆေး [ခင်ဝင်း-စက်မှု၊ ငြိမ်း] ၁၀၄
ရှုပ်ယိုအားတိုးဆေး [ညိုမောင်လေးရေနံချောင်း] ၁၆၈
သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး၏ ကျန်းမာသက်ရှည်
အားဆေး [ပေါင်းတည် သိန်းဝင်းထက်] ၂၆၄
ရေဖျဉ်းစွဲလို့ ဆေးနည်းတို [ချစ်ခင်ဆွေ-ဥပဒေ] ၃၀၃

* ဂဟိုဂုဏ္ဍရောင်ခြည် *
တွေ့လိုက်ခါးပျက် [သွန်းနေနီ] ၂၈၁
အပွင့်ရက်ပိဇ္ဇာလမ်းမှ အန္တရာယ် [ကောင်းသုခ] ၂၈၉

* မိတ်ရုပ်ဆင်ရောင်ခြည် *
ရွှေပေါ်ကျွန်းမှ အိမ်မက်ထဲက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်
[မင်းမောင်ဘွား-မြောင်းမြ] ၂၉၄

▲ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် ▲
မမြင်ဘူးသေးသူများ ခြင်္သေ့စေ့ချင်(နှစ်ပေါက်ပါသည် ဝါး)
[ဖီးကုန်း-ကြာမော်] ၅၂
ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်(ထူးခြားအင်းဂမုန်း)
[နတ်မောက်မျိုးနေနီ] ၁၈၅
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဒ် ၅

❖ **မတုသုတမောင်ခြင်** ❖

ပျားရည်စမ်းသပ်နည်းတစ်ခု [ရာမည ကုမာရ-ပေါင်မြို့] ၁၄၄
ရေနှစ်သူတို့ ရှာဖွေရန် နည်းကောင်း
[ဦးကိုကိုကြီး-စစ်ဆေးရေး၊ (၂)မတယ၊ ထုံးဘို] ၁၈၃
ပေါင်းကြီးမြွေကြီးကို တွေ့ပေမယ့်
[နိုင်ခုံတွတ်-ဝိဇ္ဇာ၊ စီးပွားရေး၊ ၂၂၉]

† **ထူးခြားစွမ်းရည်မောင်ခြင်** †

ဓာတ်လိုက်ခံရခြင်းနှင့် ကျောက်မီးကြီးသွား [ချစ်ဆိုင်] ၃၀
ထူးခြားသောကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီး [သာထက်စော်-မကွေး] ၃၈
ဝါးအမြွှာပူး [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၈၃
ထူးခြားတဲ့ သစ်ခွေ [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၄၆

❖ **ကိုယ်ခံပညာမောင်ခြင်** ❖

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကွ (တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ (စုတိယပိုင်း) (၈)
[ဆရာကြီးမင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၃၃

❖ **ကုဆိုးမောင်ခြင်** ❖

ပိစပ်ရွာမှဆားဖြင့် အရေခွဲနာနှင့် အစာအိမ်ရောဂါ
တုကြီးနည်း [ကျောင်းအုပ်ကြီး] ၃၁
ရွတ်တရက်ရေပြတ်လျှင် ချက်ချင်း ကောင်းပတယ်
ဖြစ်အောင် ပြုစုတုသနည်း [မြင့်မြတ်ထွန်း] ၁၅၆

❖ **ပိဋကပရမောင်ခြင်** ❖

ကိုယ်တွေ့ကြုံလို့ ယုံရသည်(၇) [နင်းထုထံသူ] ၁၅၈

○ **သုကေသနမောင်ခြင်** ○

မိတ်ဝင်စားစွယ်ကောင်းသော သိန္နိလက်နတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၉၅
ထုတ္တန်သိမ်ပုထိုးတော်မှ ဓမ္မခေတ် ရခိုင်နိဗ္ဗာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစွဲ နိဗ္ဗာန်လက်ရာများ(၁၆)
[ဖန်ဆိုးလှ-ရွေးဟောင်းသူတေသန] ၂၀၉
ဝေသာလီခေတ် ယောတိုင်းမြို့မင်းလက်ထက်
အတိတ်နိမိတ်တော်လှမှုများ [စောတိုးရှင်-မြောက်ဦး] ၂၃၆

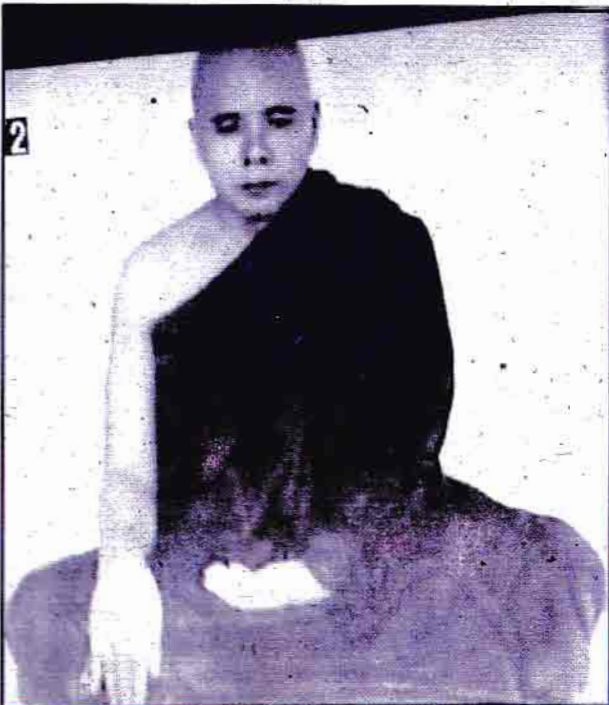
○ **မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်မောင်ခြင်** ○

တောတောင်အတွင်းမှ ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများ(၂)
[ကုန်မဟာလန်ဆန်းအာရှီဝေသာ ဆေးပင်][သူရပင်၊ နိုင်-ဗျာပုံ] ၁၀၉
တင်းတိုက်ဝေခနာအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်
[လှထွန်းဇွေ-စက်စီ] ၁၆၆
မြရာခေါက် ဆီးချပ်ပျောက်၏ [မိုးကြော်ကြီး] ၂၆၆

❖ **ပါဏ္ဍနမောင်ခြင်** ❖

ကွဲးရွာ အနာရောဂါကင်း ဖမ်း [ချစ်နော်-မကွေး] ၁၆၄
ရွာမကြီးများမှ ရွာပိတ်(ရွာထီး)မွေးအောင်
လက်တွေ့ပြုလုပ်နည်း [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၄၈
ကွဲးရွာအခြေအတွင် ဝဲယားနာပေါက်ခြင်းအတွက်ဆေး
[ငွေသိန်း-တီး မွေ၊ ၇] ၂၈၈

၆ နက္ခတ္တမောင်ခြင်ခြင်းပုဂ္ဂလင်း

**ဘရာဇက် ဦးပွင့်ငယ်ဘဝက
ရှိတ်ထူးထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံအား
တွေ့ရှိသည်နှင့် ကြက်သီးများ... ၈-၄၅**

**ရှင်ပင်ပြုတ်သိန်းဦးငေတင်တက်၏
ပိဋကပုံပလ္လင်ထက်မှ ဥပယုဒသမ္ပာဒာကို
ရရှိခဲ့ရာနှင့် ခြင်္သေ့ပျံတစ်စီးမှာ... ၈-၆၂**

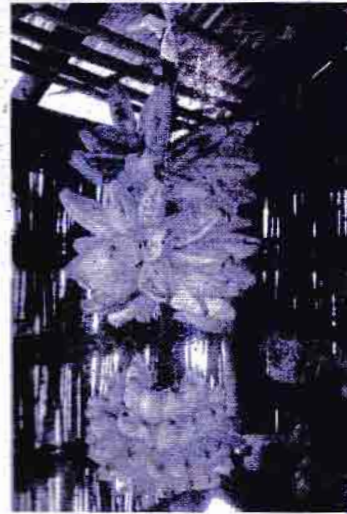
ယနေ
အချိန်မှာ
တော
ယက္ခ
ညီနောင်
နတ်ဘီလူး
နတ်နန်းကြီးတ...

❖ ၈၁-၁၆၀

သင်္ဂဟ
ဆရာတော်ကြီး
မဟာရင်
ကိုးဆရာတော်
ဆိုင်ကင်
နာရီကြီးနှင့်
မာတ်တော်
ကြွယ်နှစ်လုံးကို...

❖ ၈၁-၁၄၆

ဂုဏ်ပျော်
တစ်ခိုင်တည်း
မ
အထက်တွင်
ဖီးကြမ်း
အောက်တွင်
ကသဲသီးများ
ထွက်နေပြီး...

❖ ၈၁-၁၄၄

❖ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ❖

သမိုင်းဝင် ရတနာမဂ္ဂဘုရားနှင့် -တော့တ်စာ
[ရေခဲမြေလွှဲစာ] ၄၁
စစ်ကိုင်းတောင်နိမ့်မှ ဥမင်သုံးဆယ် မြတ်ဘုရား၏
ထူးခြားအံ့ဖွယ်(၇)သွယ် [ဦးစိန်သွင်] ၁၉၃

❖ အောင်မြင်ရောင်ခြည် ❖

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြင်နှင့်
နိမ့်ပူဇော် ဂါထာတော်များ(၅) [ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး
စေတီတော်] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၅၇
လှူဒါန်းအပ်ကြမ်းကုန်းမှ အဓိဋ္ဌာန်နေရာထူး
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၉

❖ ဖိစေးရောင်ခြည် ❖

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင်
ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၃၆
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ထံထိုးလိုက် ဧည့်သည်ပါ ဤဝကန်း
[ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၂၀၈

❖ မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ❖

မြေကျဉ်းကျဉ်းတွင် နန္ဒင်၊ချင်းတက် စိပွားတက်အောင်
စိုက်ပျိုးနည်း [မောင်ခင်သက်လွင်-လယ်ဝေး] ၂၀၂

❖ အင်းစစ်ရောင်ခြည် ❖

နို့ကြောင်းပိတ်နာနှင့် အင်းဂါထာ [ကိုစိုးဆန်း] ၁၄၂

❖ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ❖

ကျောက်တံခါးမြို့ မဇ္ဈိမာနုကျောင်းမှ ဆုထူးပန်
ဆရာတော်ဦးကေသရ(၀) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၅

❖ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ❖

ကိုတိုးရဲ့ ဝိဇ္ဇာရီခရီးအစ [ဘဘမုံ-ဈာပုံ၊ ဇရာပို ၆] ၄၅
ပဲခူးတိုင်းစေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့၊ ညောင်ကပွင့်အုပ်စု
ကရင်ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာမှ သီရိမေမာမြစေတီတော်ကြီး
နှင့် စေတီတော်ကြီး မတည်မီနှင့် တည်ပြီးနောက်
လွန်ခဲ့သောနှစ်(၂၀)ကျော်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော
မြစ်ရပ်ဆန်းများ [ဦးအောင်ထွန်း-အတွင်းရေးမှူး၊
သီရိမေမာမြစေတီအကျိုးတော်ငါ့] ၁၁၃
ရှမ်းတောင်တန်းပေါ်တွင် အမြစ်ဆန်းနှင့်
ကြုံတွေ့သူ မုဆိုးကြီးညွှန်တော်ပေါင်
[အီကင်းဦးမြမောင်-မန္တလေး] ၂၂၂
ပင်းယရွှေစည်ခုံဘုရားကြီး လျှပ်စစ်မီး ပူဇော်ရန်
မီးစက်ဖိုငွေတစ်ရာ လာလျှာသွားသော
ဘုမ္မိယနန်းမောင်နီ [ချို-အမရပူ] ၂၉၇
နဂါဇာရောင်ခြည်ဖျာရင်း ဂု

❁ အပေးအကြွေရောင်ခြည် ❁

ပညာရှင်များ ခြေကြားပေးစေချင်ပါသည်
[တောင်ဘက်လှည့်သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်]
[ခရီးသည်သူတော်] ၁၇၇

□ မြန်မာ့နှစ်ပိုင်း အထူးရောင်ခြည် □

၁၃၇၉ ခုနှစ် ပက္ခအဟောနှင့် ယတြာ
[အောင်နန္ဒစံ-ကျိတ်လတ်] ၉၇

❁ နေ့စဉ်သုံးအဝတ်လမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❁

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း
လာဘ်လာဘ ခွင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၂
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တံကြွေမှာ [ဟုဂျင်းဖီ] ၈၀
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း
နေ့ကောင်းရက်သာ ဈေးချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိတ်လတ်] ၁၂၂
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၅၉

* မြန်မာ့စိုးရားပညာရောင်ခြည် *

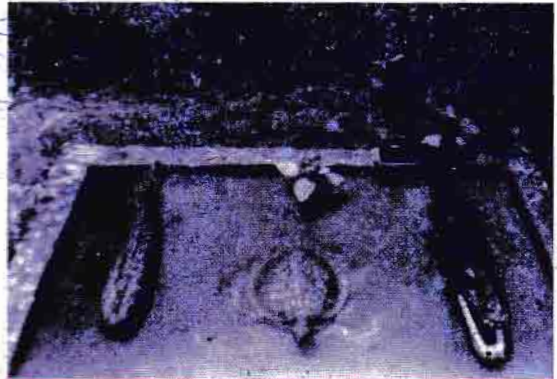
ပဉ္စလင်္ကာအခါနှင့် စက်လေးလုံး
[မောင်ဗဟိုနိုး-အင်းတော်] ၁၉၉
လူနာ၏ အန္တရာယ်လွတ်ကြောင်း ယတြာနေ့နည်း
[ကောင်းခန့်-သခွတ်ဖြိုး၊ ဝက်လက်] ၂၂၄

◆ ထုန်းမာရူး စာပေရောင်ခြည် ◆

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ (2017-Aprilလအတွက်)
တန်ခူးလ မိဿရာသီ(Aries) နက္ခတ်ဇာတ်စာ
ဆောင်ရန်ရောင်ရန် ဆေးဖတ်ဝင် အစားအစာများ
[ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၂၁၃
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ထုန်းမာရူးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသူတော်] ၉၆

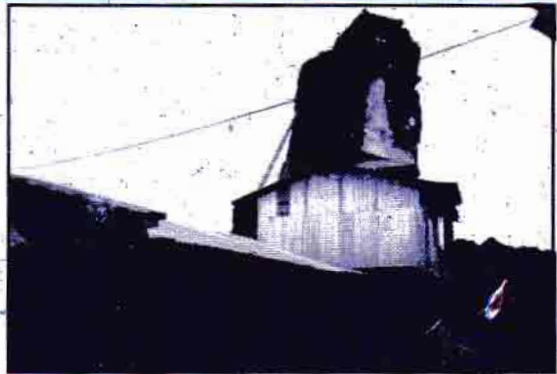
● ပရုဏေမာရောင်ခြည် ●

သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းတော့ ချွန်ထားပေးပါ
[ဇော်မိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၁၇
တိုချစ်ခင် ကျောက်ထုနေသည်
[ဆေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၄၁
လေနှင့် အတူလာ၍ စိတ်နှင့်အတူ ပျောက်သွားခြင်း
[ဝင်း-စက်မှတက္ကသိုလ်] ၂၅၃
မင်္ဂလာသေစေတီတော်၏ အဓိဋ္ဌာန်ခရီးစဉ်နှင့်
ထူးခြားချက်များ[မောင်မောင်သိန်း-သတင်းထောက်၊ ဖီးကုန်း] ၂၇၃
ထွန်းတော် သရုပ်ကြောက်ပါ [ကိုထွန်း-မင်းလှ] ၂၇၈
ခန့်သလွန်ကိုင်းဖျားက ပရုဏေကသားလေလား
[ဟုဂျင်းဖီ] ၂၈၇
လွင်မြေလိပ်ပြာလေလား [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၃၀၅
၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

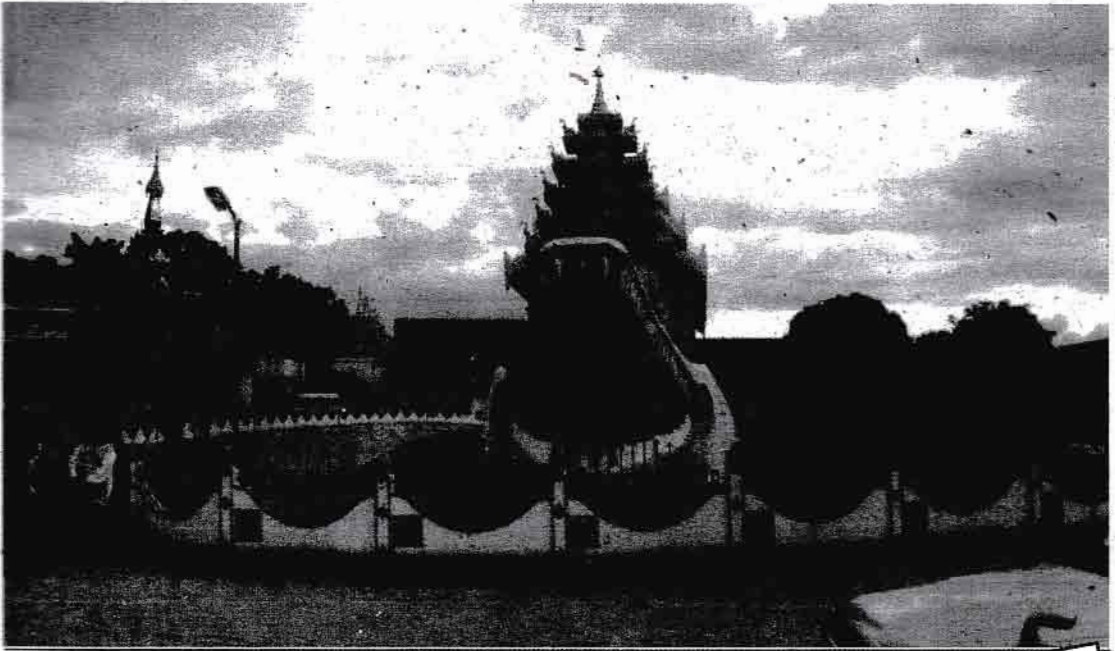
ရေပေးရောင်ခြည်
ငါးရုပ်ပွား၏ ချိုင့်လေးလေးထွင်
ထိပ်နှင့် မိကျောင်းရုပ်ပွားပျံ့ပါ... ၁၇-၁၂၀

အကယ်၍ ကြိုအားလှပပုံ
ကျောက်တောင် ပြုပျက်သွားပါက
အရှေ့ဘက်မှလည်းကျောက်ပျက်ရတနာများ... ၈-၃၃

ကင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရပါက
ကြိုတော်ကျိပ်ပတ်ဆိတ် ကပုန်းပင်ပု ဥကို
ယူပြီး ငါးခြေကာ အက်ရားပေါ်သို့... ၈-၁၆၆

▲ (၃-၁) မိကျောင်းကုန်းနှင့် ကန်တော်

ထက်ကြီးကြီးစွာ

မြဝတီမြို့မှ ကောင်းကျိုးနို့မိတ် ဝေသာစေသည့်

မိကျောင်းကုန်းသုတေသနပြု သို့ (၁)

စဦးနီဒါန်း

မဟာသက္ကရာဇ် ၂ ခုနှစ်တွင် တရုတ်နိုင်ငံအလယ်ပိုင်း ယန်စီကျွန်းခေါ် မြစ်ဝါမြစ်ဝှမ်းမှ ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်လာသော မွန်ဂိုလူမျိုးတို့သည် စစ်တောင်းမြစ် တောင်ဘက်ရှိ လူသားစား ခမင်လူရိုင်းတို့အား တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်း၍ မြို့ပြထူထောင်ကြသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် လူမျိုးစုခေါင်းဆောင် စောဖင်းညွှတ်အား "တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ" ဘွဲ့မည်ဖြင့် မင်းမြှောက်ကာ ကရုဏ္ဏကတိုင်း သုတိန္ဒနဂရမြို့ တည်ကြသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ "မွန်ဂို" အမည်မှ "မွန်" ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလျက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှေးဦးအခြေစိုက်သော လူမျိုး

တစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ (ပြည်တော်သာ ဦးထွန်းရီ၏ ပါဒနိင်ငံတော်ကြီး ရာဇဝင်သပိုင်း အခန်း-၂ မှ ထုတ်နုတ်သည်။)

တိဿရာဇာ (တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ)မင်းသည် ကရုဏ္ဏတိုင်းနှင့် ယောနကတိုင်းတို့အကြား တောင်မြောက်တန်းနေသော ဒိုင်ဇေး(ဒေါန) တောင်ကြားလမ်းဝတွင် စခန်းထောက် မြို့အဖြစ် ဇေယျမြို့ကို မဟာသက္ကရာဇ် ၈၈ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်သည်။

ဇေယျမြို့တွင် (၇)လကြာ စံမြန်းပြီးနောက် အမှုထမ်း သူရဲကောင်းကြီး ကရင်တိုင်းရင်းသား "ဗညားကုန္တာ" ကို လွှဲအပ်၍ သုတိန္ဒနဂရသို့ ပြန်ကြွတော်မူသည်။

ဗညားကုန္တာသည် မြို့ရံ(၆)မြို့ကို

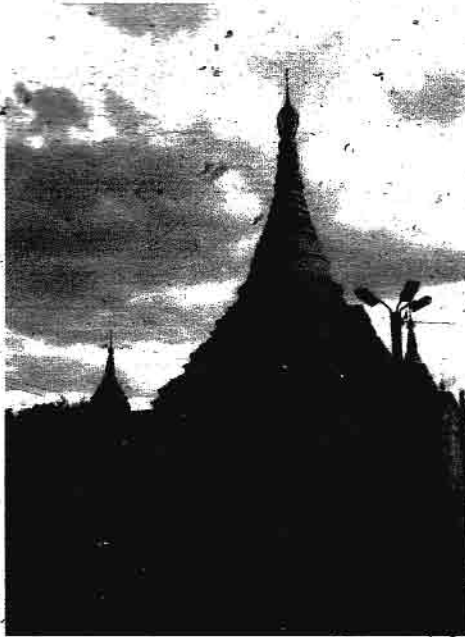

▲ (၃-၂) မိကျောင်းကုန်းသက္ကရာဇ်

ဦးထွန်းရီ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

www.burmeseclassic.com

▲ (၃-၁) ကိုသာထွန်းတို့အတီတရားတော်

◆ (၃-၂) ဝိပဿနာအင်္ဂါတော်

ထပ်မံဝန်းရံထူထောင်၍ သုဘိန္ဒနဂရ လက်အောက်ခံ ဝေယျဘုမ္မိတိုင်းကို ချဲ့ထွင်ခဲ့သည်။ မြို့ရံ(၆)မြို့တွင် ပေါင်မြို့နှင့် မြဝတီမြို့ နှစ်မြို့သာ ယခုအခါ ထင်ရှားကျန်ရစ်၍ ကျန်မြို့ များမှာ မြို့ဟောင်းနေရာသာ ရှိတော့ သည်။

[ထိုမြို့ နှစ်မြို့အနက် ပေါင်မြို့ သည် ကရင်ပြည်နယ်၊ ထိုင်းဘွဲ့မြို့နယ် တွင်းရီ အိမ်ခြေ အနည်းငယ်မျှသာ ရှိသော “ပေါင်”ကျေးရွာအဖြစ် တည်ရှိ၍ မြဝတီမြို့သာလျှင် နယ်စပ် ကုန်သွယ်ရေး စခန်းဖြင့် စည်ကား သော ခရိုင်မြို့တစ်မြို့အဖြစ် မြင်တွေ့ ရပေသည်။]

(ရွှေမြင်းတံတော် ဝေါဟာရအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးရင်တိန် စုဆောင်းကျညီပေးသော ကျွန်ုပ်တို့ထံသန်တော်တော်၏ ရွှေမြင်းတံ တော်တော်မှတ်တမ်းများမှ ထုတ်နုတ် တော်ပြုပါသည်။)

စဦးမြဝတီနှင့် ထူးသောနိမိတ်

မြဝတီမြို့ရံမြို့ကို တည်ထောင်သော

၁၀ နက္ခတ္တပျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သူ အုပ်ချုပ်စဉ် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်၌ ဘုရားရှင်ကြွရောက်၍ တရားဓမ္မ ဟောကြားကာ ဆံတော်လေးဆူ ပေး သနားခဲ့သည်။

သူ ကွယ်လွန်သောအခါ သားတော် “နေတ္ထောရာဇာ”က ဆက်၍ အုပ် ချုပ်သည်။ ထိုစဉ်က “မြပတီ”ဟူ၍ မွန်စာကမ္ပည်းဖြင့် ဖော်ပြ၏။

“ဘရဲ့ဗတီး”ဟူသော နီးစပ်သည့် အသံထွက်ရှိ၏။ ဘရဲ့(မြ)=ကျောက် မျက်ရတနာမြေဖြစ်၍ ဗတီး=သံ ဖြစ် သည်။ မြကျောက်ထွက်သော သံမြေ ဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏။

“နေတ္ထောရာဇာ” မြို့စားနောက် ဆက်ခံသူကို မှတ်တမ်း မတွေ့ရပါ။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည်ရှင်မင်း၏ သမီးတော် မြစန္ဒီနှင့် သမက်တော် စစ်သူကြီး “ဝိုးခဲ”တို့က မြဝတီမြို့ကို ပြန်လည် မွမ်းမံထူထောင်ကြသည်ဆို၏။

ဆံတော်ရှင်စေတီအနီး မြစန္ဒီမြို့စား မင်းသမီး တူးဖော်ခဲ့သည်ဆိုသော မြစန္ဒီကန်တော်ရှိ ရှေးအုတ်ချပ်များနှင့် အဆင်တန်ဆာများအရ ကျန်ခဲ့သော

နှစ်(၂၀၀၀)ကျော်က လက်ရာဖြစ်နိုင် သည်ဟု သုတေသီများ ခန့်မှန်းကြ သည်။

ထို့ကြောင့် မြစန္ဒီ၏ ခမည်းတော် ရာဇာစောဝေ (သို့မဟုတ်) မနုဟာမင်း ဟူ၍ ကွဲလွဲနေသည့်အနက် ရာဇာ စောဝေမင်းကိုသာ ရည်ညွှန်းကြသူ များလေသည်။

မြစန္ဒီမင်းသမီးသည် မြဝတီမြို့ကို ပြန်လည်ထူထောင်သောအခါ မြို့ တောင်ဘက် မင်္ဂလာတံတားသို့ လှည့် လည်စဉ် ကျုံးအနီး အင်းကြီးတွင်း၌ မိကျောင်းဖို၊ မနှစ်ကောင် မြူးထူး ပျော်ပါး ဆော့ကစားနေကြသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ပညာရှိ အမတ်တို့ကို မေးမြန်းသော အခါ မြို့ရွာ အေးချမ်းသာယာစေမည့် ထူးခြားသော အမြင်နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့စားမင်းသမီးက မြို့ရွာ ဖွံ့ဖြိုးသာယာစေရန် ရည်ရွယ်၍ မိကျောင်းရုပ်ခံ ဉာဏ်တော်(၇)တောင် ရှိသော စေတီတစ်ဆူ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

အနီးရှိ တောင်ကုန်းလားကိုတွင်

◀ (၃-၅) စာတတ်တို့အောင်နှင့် ရတ္တနီစင်တောင် ထောင့်တော်ရုပ်တုများ

◀ (၃-၆) ထောင့်တော်ရုပ်တုများ

လည်း စေတီတစ်ဆူ တည်ထားခဲ့ရာ “မြစန္ဒီစေတီ” ဟုတွင်၍ ထိုတောင် ကုန်းဝန်းကျင်ကို မိကျောင်းကုန်းဟု သမုတ်ခဲ့သည်။ (ရွှေမြင်းဝန်စေတီ သမိုင်းသစ်၊ စာမျက်နှာ(၃၄)မှ ထုတ်နှုတ် သည်။)

မိကျောင်းကုန်းသာသနာ့မြေ

ဤသို့လျှင် မြဝတီမြို့၏ အတိတ် နိမိတ်ကောင်းပေါ်ထွန်းရာ မိကျောင်း ကုန်းဌာနသည် အေဒီ(၂၀)ရာစုတိုင် အောင် ချုံနွယ်ပိတ်ပုံးနေသည့်

ကျောက်စရစ်ကုန်းမြေ အဖြစ်သာ တည်ရှိခဲ့သည်။

အေဒီ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် မြဝတီမြို့ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်း (၁၀)ဝါရ အရှင်ပိရောစနသည် မိကျောင်းကုန်း ဖုန်းဆိုးတောသို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်။

သာယာညီညွတ်စွာ ကြီး ဦးပျက် မြဝတီမြို့ ရွှေမြင်းဝန်စေတီ၏ တောင်ဘက် လှည့်နေသော ဝန်းရိုးကြောတော ကြီးသည် သာသနာ့ ဖွံ့ဖြိုးတက်ပ ရာ နေရာဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ မြို့လည်ပေါ်ထွန်းရန် အခါ

သင့်ခြင်းကြောင့် မိကျောင်းတော်မှသဖြင့် ဘုရားကြီးတိုက်ထောင့်တော် ဦးပျက်ကာ တည်ရှိရင်းဖြစ်သော ဦးပျက်စေတီအား တာဝန်ပေးတော်မူသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

ထိုအရှင်သည် လျှိုမြောင်နိမ့်မြင့် ပေါများသော တောကြီးအလယ် ကျောက်စရစ်ကုန်းအား ရှင်းလင်းသော အခါ မြေအောက်တွင် မိကျောင်းရုပ်ခံ၍ တည်ထားခဲ့သော စေတီရာကို မြင် တွေ့ရသည်။

ရှေးလက်ရာ ရုပ်ပွားတော်များ၊ ရုပ်တုများ၊ သရီရတော်တော်၊ မွေတော် များ စသည် တွေ့ရှိရသဖြင့် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာဖြစ်သူ ဦးပိမလအား လျှောက် ထားအသိပေးကာ ဆက်လက်တူးဖော် သည်။

နောက်ဆုံး အောက်အဆင့် ဌာပနာ တိုက် ပေါ်လုနီးအချိန်တွင် မိုးစုန်းစုန်း ချုပ်၍ ညကာလ ရောက်လာသဖြင့် နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ ဆက်လက် တူးဖော်ရန် ဆုံးဖြတ်ကာ လုပ်ငန်းစဉ် ခေတ္တနားခဲ့ကြသည်။

နွေခေါင်ခေါင်ကာလ ဖြစ်လင့်ကစား ထိုညတွင် ကောင်းကင်တစ်ခု အံ့ဂိုင်း ကာ လျှပ်စီးလက် မိုးခြိမ်း၍ မိုးသည်း ထန်စွာ ရွာသွန်းလေသည်။ နံနက်မိုး လင်း၍ လုပ်ငန်းခွင် စတင်ရန် မြင်ဆင် သောအခါ တူးထားသော ချိုင့်ဝှမ်း တစ်ခုလုံး ရေများ ပြည့်လျှံနေလေ တော့သည်။

ဌာနကရကပုဂ္ဂိုလ်များ မထောက်ခံ၊ သဘောမတူဟု ယူဆကာ သာမည ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော်တို့၏ ဩဝါဒကို ခံယူလျက် ထပ်မံတူးဖော်ခြင်း မပြုဘဲ အနီးကုန်း မြင့်ထက်၌ ဉာဏ်တော် အမြင့်(၆) တောင်ရှိသော ဆရာတောင်ပြား စေတီ တော်ကို စတင် တည်ဆောက်ပူဇော်

သည်။

ထို့နောက် ပြစန္ဒီစေတီဟောင်း ကိန်းဝပ်တော်မူရာ တောင်ကုန်းထက်၌ မုန့်လေးဆူ စံပယ်တော်မူသော ဇိနမာရ် အောင်စေတီတော်ကြီးကို ဆက်လက် တည်လုပ်သည်။

မိကျောင်းရုပ်နှင့် စေတီဟောင်း တွေရာ ချိုင့်ဝှမ်းရေကန်၌ မိကျောင်း ရုပ်တုကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ထိုချိုင့်ဝှမ်းကိုလည်း ကန်တော်အဖြစ် မွမ်းမံတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ [ပုံ-၁]

ပထမအကြိမ် ကြည်ညိုရစဉ်

ဤကဲ့သို့ မိကျောင်းကုန်း သာသနာ ခြေကို စတင် ထူထောင်ကြိုးပမ်းစဉ် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ကာလတွင် မြဝတီသို့ စာပေခရီးအဖြစ် ပထမ အကြိမ် ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

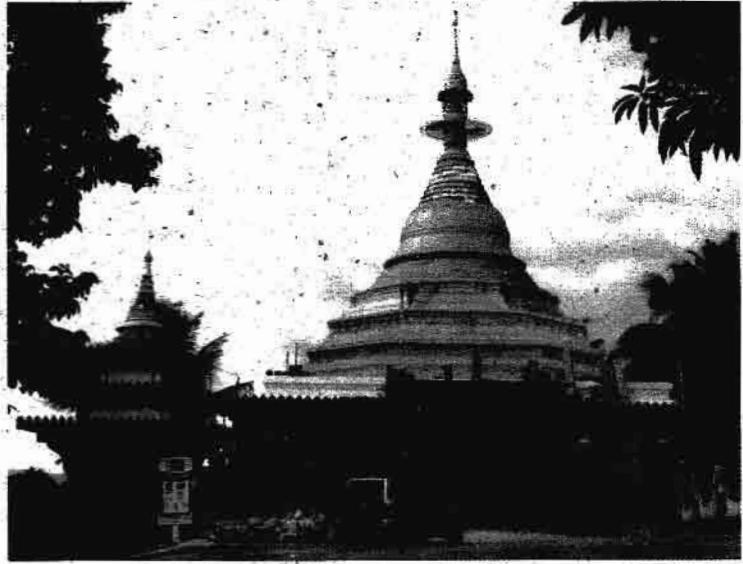
မြဝတီမြို့ ကြမ်းရစ်ကွက်၊ ကြမ်း လမ်းတွင် ကုန်စုံဆိုင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချ နေသော တူဖြစ်သူ "တိုးဝေလွင်" နှင့် မိကျောင်းကုန်း သာသနာခြေသို့ စတင် ရောက်ရှိသောအခါ ဖျဉ်ထောင်စေရပ် (ယခု ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်သည်)ပေါ် ၌ ဒေသခံလူကြီးအချို့ကို တွေ့ရ၏။

ဆရာတော်မှာ တိစ္ဆာတစ်ခုဖြင့် မြို့ တွင်း ကြွရောက်နေသဖြင့် ဆွေစောင့် ဆိုင်းပါဟု ဆိုလျက် ကွမ်း၊ ဆေး လက်ဖက် တည်ခင်းညှပ်ကြသည်။

နာရီအနည်းငယ်ကြာသော် ဆရာ တော် အရှင်ပိရောစန ကြွရောက်လာ သည်။ အကျိုးအကြောင်း သိရသော အခါ လိုလာစွာပင် လိုက်ပါကူညီရှင်းပြ ပေးသည်။

သက်တော်(၄၀)ကျော်ခန့် ရှိ၍ ပြောဆိုလှုပ်ရှားဟန်အရ အမှန်ဘက်မှ ရဲဝံ့ပြတ်သားသူဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းရ သည်။ တည်ဆောက်ပြီးသမျှ စေတီ

၁၂ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

► (ပုံ-၁) ထောင်စွဲစေတီနှင့် ဖျဉ်ထောင် (တည်ဆောက်ဆဲ)

► (ပုံ-၁) မင်္ဂလာတောင်ဆောက်

နှစ်ဆူနှင့် တည်ဆောက်လက်စ မိကျောင်းရုပ်တု၊ ရေကန်တို့အား မှတ်တမ်းပြု၍ ဘုရားဖူးလမ်းညွှန် ဆောင်းပါး ရေးသားဖြစ်ခဲ့သည်။

စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သော

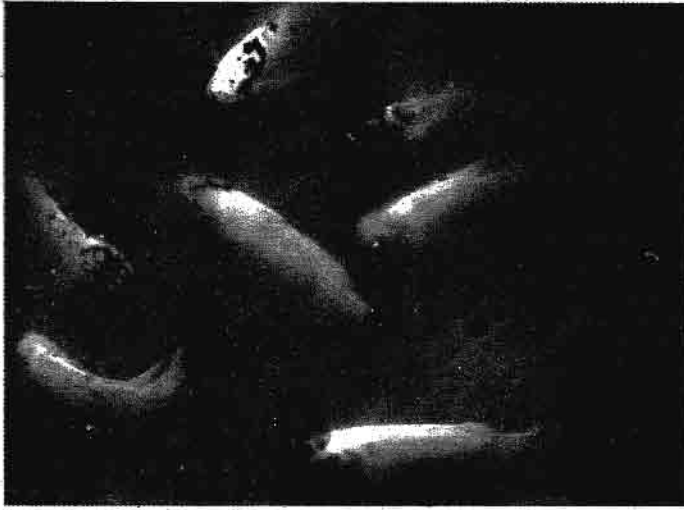
ဆရာတော် [ပုံ-၂]

ထိုသို့ လေ့လာသောအချိန်၌ တစ်ဖက်နိုင်ငံအတွင်း ဝင်ရောက်လုပ် ကိုင်နေကြသည့် အလုပ်သမားများ

အနက် တရားမဝင် ရွှေပြောင်းရောက် ရှိသည်ဟု စွပ်စွဲ၍ မြန်မာနိုင်ငံ မြဝတီ ဘက်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်သဖြင့် မြဝတီမြို့တွင်း၌ အလုပ်သမားများစွာ ခြေချင်းလိမ်လျက်ရှိ၏။

မိမိ၏ဇာတိမြေမှ တူသားများပင် လျှင် လေး ငါဦးမျှတွေ့ရ၏။ ရွှေမြင်းဝန် စေတီဝင်းအတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ တောရကျောင်းခင်း၌ လည်းကောင်း၊ မိကျောင်းကုန်းသာသနာခြေ၌ လည်း

www.burmeseclassic.com

◆ (ပုံ-၉) မိကျောင်းကန်တွင်းမှ ထားခဲ့ပါးများ

(ပုံ-၁၀) ရှင်ဗုဒ္ဓကျောင်းထောင်

◆ (ပုံ-၁၁) မဟာဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာတိုက် ကမ္ဘာ့ဆိုင်တုတ်

ကောင်း အလှဦးသင့်သလို ခိုလှုံကြရ၏။
မိကျောင်းကန် ဆရာတော်က တတ်အာသမျှ ဆွမ်း၊ ထမင်းများ စွန့်ကြဲ ကျွေးမွေးပါသည်။ ထိုစဉ်ကာလ ဌာနဆိုင်ရာ တူညီဝတ်စုံဝတ်ထားသူ လေးဦးမျှ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရောက်လာကာ ခိုလှုံသူများနှင့် ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာတော်က ရုတ်ရုတ်သဲသဲ မြင်ကွင်းကြောင့် စုံစမ်းကြည့်သောအခါ မှတ်ပုံတင် စစ်ဆေးသည့်ဆိုလျက် တစ်ဦးလျှင် ငွေ(၅၀၀)ကျပ် တောင်းခံကြောင်းသိရ၏။
ဆရာတော်သည် ရုတ်ရက် မျက်နှာ တည်တဲ့သော အသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားကာ အနီးရှိ ဆောက်လက်စလုပ်ငန်းခွင်မှ ၄"x၂" သစ်ပိုင်းကို

ကောက်ယူလေတော့သည်။ ငွေတောင်းသူတို့ ဖနောင့်နှင့် တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးကြလေသည်။

‘နာဂဝဲစွဲ လဲရာသို့မိုထောင်းတာက ခံသာသေးတယ်။ ဒုက္ခဖြစ်လို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကပ်ရပ်နေရသူတွေကို အသားလှီးချင်တဲ့ ကောင်တွေ နေပျံဦးလား’

ဟူ၍ ကြိမ်းပါလေတော့သည်။
မိကျောင်းကန် ဆရာတော်မှာ သက်တော် ငယ်ရွယ်သော်လည်း မြဝတီမြို့ခံနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ဖယ်တော်၊ ပဲဆောက် လူထုက သာမညဆရာတော်ကဲ့သို့ပင် ကြည်ညိုလေးစားကြလေသည်။

သူသနာရေးတွင် လည်းကောင်း၊ လောကီရေးတွင် လည်းကောင်း မတရားမှုမြင်လျှင် သည်းခံခြင်း မရှိသော ဆရာတော် ဖြစ်ပေသည်။

မျက်မှောက်အခြေအနေ

(၁၆)နှစ်မျှ ကြာမြင့်ပြီးနောက်

❖ (၃-၃) အလောင်းတော် သိက္ခန္ဓာတော်ဖွဲ့ခန်း

❖ (၃-၂) သုမာဏာရှင်ပြုသည့် ဓမ္မဒါနသံဃာ့ရုပ်ပုံခန်း

သိရှိရပေသည်။

ဆရာတော်၏

ထောင့်ပတ္တိအကျဉ်း

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရောက်ဖြစ်သောအခါ တည်ဆောက်လက်စေတီလုပ်ငန်းခွင်မှ ထွက်ကြွလာကာ ခေါင်းညိတ် အသိအမှတ်ပြုတော်မူသည်။ ညချမ်းခါ အလုပ်နားချိန်၌ ထပ်မံ ဖူးတွေ့သောအခါ...

‘ဘုန်းကြီး မှတ်ပီတယ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် ယှဉ်မှာ ဤလက္ခဏာရှင်သည် သာသနာ့ အကျိုးကို စွမ်းစွမ်းထပ် ထောင်ရွက်၍ ဌာန ကာရာကအင်အား ကောင်းမွန်လှသော မိကျောင်းကုန်းသာသနာပြုကို သာသနိက အဆောက်အအုံများ ထောင့်ပတ္တိ စည်ကားတိုးတက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင် လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပေသည်ဟု ဘုန်းကြီး တတ်ပုံနှင့် လက္ခဏာပုံစံတွေ ဖော်ပြထား တယ် မိကျောင်းကုန်းအကြောင်းလဲ သိခြင်း ဆောင်ပါ။ တွေ့ရပါတယ်’

လွန်ခဲ့သော (၁၆)နှစ်တာ ကာလကို မနေ့တစ်နေ့က ကိစ္စကဲ့သို့ ခရေစေ့ တွင်းကျ ပြောဆို မိန့်ကြားတော်မူလေ သည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လစဉ် ဖတ်ရှုလေ့လာတော်မူကြောင်း

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိကျောင်းကုန်းဆရာတော် လောင်း လျာကို မြဝတီမြို့၊ ဗမာစုရပ်ကွက် (အမှတ်-၄ ရပ်ကွက်)နေ ဦးလှအောင် ဒေါ်မြခင်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၁၂)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁၀း၄၀)နာရီ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ မွေးချင်း(၇)ဦးအနက် စတုတ္ထဖြစ်သည်။ ငယ်မည် မောင်ဝင်း စိန် တွင်၏။

အသက်(၁၅)နှစ်တွင် ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးစိမလထံ တွင် ရှင်သာမဏေဝတ်၍ ပရိယတ္တိ စာပေများ သင်ယူသည်။

၁၃၃၈ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ဦးစိမလအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဘုရားကြီး တိုက် ခဏ္ဍသိမ်၌ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိ၏။

အရှင်ဝိရေစန ဘွဲ့မည်တွင်၏။ ရဟန်း(၁၀)ဝါအရတွင် သာမညဆရာ တော်နှင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့၏ မိန့်ကြား

လမ်းညွှန်မှုအရ မိကျောင်းကုန်း သာသနာ့မြေ ဖြစ်လာမည့် ဖုန်းဆိုး တောအား စတင်ရှင်းလင်း၍ စေတီ ပုထိုးများ တည်ဆောက် သာသနာပြု တော်မူသည်။

၁၃၄၉ ခုနှစ်တွင် မိကျောင်းကုန်း ကန်တော်၊ ကိုးတောင်ပြည့် ဆုတောင်း ပြည့်စေတီနှင့် ဖိနမာရ်အောင်စေတီများ တည်ဆောက်သည်။

၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် ဒက္ခိဏာရာမ သုံးထပ်ကျောင်းကြီး တည်ဆောက် သည်။

၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် မင်္ဂလာရေဝိဇိ တော်ကို တည်ဆောက်သည်။

၁၃၇၂ ခုနှစ်တွင် ရုပ်တုရုပ်ကြွများ ပါဝင်သော အခန်းပေါင်း (၃၂)ခန်းရှိ မဟာဗုဒ္ဓဝင်ပြတိုက်ကြီးကို တည် ဆောက်သည်။

ရှေ့လဆက်စတင်ပါရန်

ဆောက်ထုပ်ရေး

အင်မျှင်နိယာမတမ်းပွားပါ

လက္ခဏာ

ယခု ဖော်ပြထားတဲ့ လက္ခဏာက တော့ အသက်အားဖြင့် (၄၀)ကျော် အောင်မြင်ပြည့်စုံနေတဲ့ အင်ကျင် နိယာမတမ်းပွားရဲ့ လက္ခဏာပုံရိပ်ပါပဲ။

□ ဉာဏ်လမ်း(A.A)သည် တနင်္လာ ပြုတ်ခုံဆီသို့ ကွေးညွတ် ဆင်းနေ တယ်။

ဒါကတော့ စိတ်ကူးနဲ့လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မယ်။ စိတ် ကူးစိတ်သန်းကောင်းမယ်။

□ ရတနာဘာဏ်တိုက် (B.B) ပါ၊ ပါ တယ်။

ဒါကတော့ ငွေကြေး စုဆောင်းမိ မယ်။ ငွေများများ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲရတဲ့ လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးနေတယ်။

□ လက်ဖဝါး ဝိုင်းပြီး တနင်္လာ ပြုတ်ခုံဘက်သို့ ဖောင်းကား သွားတယ်။

ဒါကတော့ ဇွဲကောင်းမှုနဲ့ လှုပ်ရှားရမှုတွေ ရှိမယ်။

□ ကြာသပတေးပြုတ်ခုံမှာရည်ရွယ် ချက်လမ်း ပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်း တွေရှိမယ်။ ရည်ရွယ်ထားတာကိုလည်း အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း ရှိမယ်။

□ နေပြုတ်ခုံနဲ့ တနင်္ဂနွေပြုတ်ခုံ ကြားမှာ ဓွေတစ်ခု ပါ၊ ပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ အောင်မြင်မှု၊ လူသိများ ထင်ရှားမှု ဥစ္စာနေ ခိုင်မြဲမှုကို ဖြစ် စေမယ်။

□ တနင်္ဂနွေပြုတ်ခုံနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်ခုံ ကြားမှာ ဓွေတစ်ခု တွေ့တယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ လူမှုဆက်ဆံရေး ပညာ ဉာဏ် ရှိခြင်းပါပဲ။

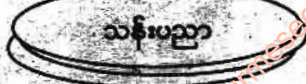
□ လက်သန်း အတွင်းဘက် ယိုင်နေ တယ်။ (င)

ဒါကတော့ အေးအေးဆေးဆေး တွေးခေါ် ဆင်ခြင်တတ်တဲ့ ဉာဉ်ကို ပြတယ်။

□ လက်မ အားကောင်းတယ်။ (စ)

စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်တယ်။ ဆုံးဖြတ် ချက် မှန်ကန် ပြတ်သားမယ်။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရိုင်စင် ၇/ ၂၀၀၈၊ တာဆာလယ် (တိုင်း)- ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

ပုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြောခြစ်ခြစ်ရက်အမှတ်တရဝက် (တနယ်စင်း) ၁၃၀/၀၈၁၁၇

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆီ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီ၊ ခမောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် တိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူန့်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ခွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်တွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးပုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ပြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - ပုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာစိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃

ပုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လှိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လှိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကြောင်းစေသည့်

ရွှေလုံထောင် ကုန်းတော်

ခရီးသွားသူတော်

ကျောက်ဆည်မြို့ ရွှေသာလျောင်း
ထောင်ခြေတွင် ကုန်စစ်သား အိမ်နိမ့်တံတား
ပိုင်စင်ခံ (လူသူစုအောင်း)စဉ် အနိန္ဒာ
လုံစကြာ ထောင်ရာအရပ် ကုန်းမြေတည်ရှိ
သည်။

အင်အားတောင့်တင်း၍ ပုဂံထီးနန်း
ကို သိမ်းပိုက်ရန် အောင်မြေခင်း၍
စတင် စစ်ကြေညာသော ကုန်းမြေဖြစ်
သောကြောင့် ဇာတိမာန် တက်ကြွစေ
သောနေရာ ဖြစ်သည်။ အထွတ်အထိပ်
ရောက်သောအခါ အထိမ်းအမှတ်
စေတီ တည်ဆောက် ပူဇော်ခဲ့သဖြင့်
ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့ရလေသည်။

မြန်မာ့ရှေ့ဆုံး အယူအဆ

ရွှေလုံထောင်ကုန်းတော်သို့ တက်
ရောက်လေ့လာသောအခါ ဝေဘူ
ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သူ
ရွှေလုံထောင် ပဋိပတ္တိကျောင်း
ဆရာတော် အရှင်ပညာသာမိအား
ဖူးတွေ့ခဲ့ရကာ မှတ်သားဖွယ်ရာများကို
နာယုခွင့်ရခဲ့သည်။

ကျောက်ဆည် လယ်တွင်းကိုးခရိုင်
တွင် ဆည်များအား နိုင်ငံတော်က
ဆက်လက်ဖွဲ့စည်းပြုပြင်ရာ၌ အောက်ခြေ
တွင် ထန်းလုံးများ ခံတိုင်စိုက်ကာ
မြေဖို့ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ထန်းလုံးများသည် နှစ်တစ်ထောင်
ခန့် ကြာသော်လည်း ဆွေးမြည့်ခြင်း
မရှိ။ မာကြောခိုင်ခံ့ဆဲ ဖြစ်သည်ကို
တွေ့ရသည်။ ရေအောက်တွင် လေနှင့်
လုံးဝ တွေ့ထိခြင်း မရှိသော ထန်း
သားသည် နှစ်ပေါင်းမည်မျှ ကြာသော်

ရွှေလုံထောင် ရုပ်ပွားတော်

လည်း ပျက်စီးခြင်းမရှိဟု မှတ်သား
ရသည်။
ဤပည့်မှာ “လံတေ” အောင်ဇာတ်
ခြင်း “လေ” တာ “ထန်း” ကို ထိန်းတွင်းထား
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။
ယင်းကဲ့သို့ပင် “ရွှေလုံထောင်”
သည်လည်း “လံတေ” အောင်ဇာတ်

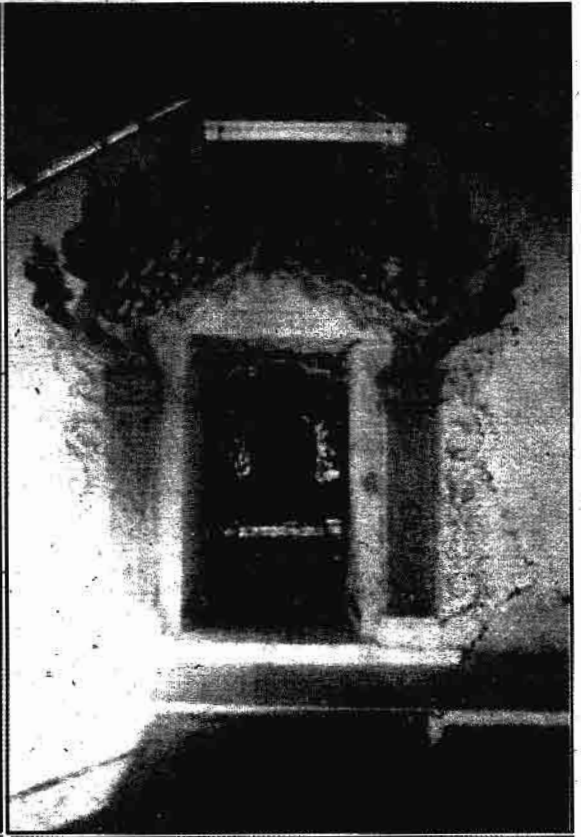
ပညာထိဘွဲ့မည် ရှိသောကြောင့်
ကျန်စစ်သားမင်း အောင်မြေအောင်
နိမိတ်ဆောင်စေတီအဖြစ် ပူဇော်ခဲ့
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကုန်းတော်ဆီသို့

ကုန်းတော်မှာ တောင်ခြေတွင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သရ

ရွှေလုံထောင်စေတီ

ရွှေလုံထောင် အကျယ်ပိုက်

နောင်တော်ကြီးစေတီနှင့် အထက် ကုန်းမြင့်တွင် ရွှေလုံထောင်စေတီတို့ ကိန်းဝပ်ကြကာ သွင်မိုးစောင်းတန်း လှေကားဖြင့် တက်ရောက်ရသည်။

မြို့ကွဲစ နံနက်နေရောင်အောက် တွင် ကုန်းတော်အား မှိုင်းပျံ့ဖူးတွေ့ ရသည်။ အနီးတွင် လေးမျက်နှာဈေး စာညှိ၍ သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသော ဧည့်သည် ဈေးဝယ်များအား ရင့်ကျက် သော ဣန္ဒြေတော်ဖြင့် ကြည့်ရှုနေ သည့်ပမာ ဖြစ်သည်။

စောင်းတန်းအတက် မုခ်ဦးတွင် ဆင်ကြီးနှစ်ကောင်ရံ၍ အနီး၌ သက္ကရာဇ် ၄၂၈ ခုနှစ်တွင် ကျန်စစ်မင်း တည်ဆောက်ပူဇော်သည့်ရွှေလုံထောင် ဆုတောင်းပြည့်စေတီဟူသော ကမ္ဘည်း

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထားသည်။ စာရေး ဆရာ ရေပြည်ကြာနှင့်အတူ စကား တပြောပြောဖြင့်တက်လာကြရာ ဆွမ်းခံ ပြန် ရဟန်းအိုတစ်ပါးကို ဖူးတွေ့ရ သဖြင့် ဆွမ်းသပိတ် သယ်ယူ ကုသိုလ် ပြုကာ ဆက်လက် တက်ရောက်ကြ သည်။

ဦးပဉ္စင်းကြီးက ဤကုန်းတော်တွင် ယောဂီပရိသတ် အတန်စုံလင်စွာ လာ ရောက်၍ ပဋိပတ်အလုပ်များ ကျင့် ကြလေ့ရှိကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဝန်ထမ်းများနှင့်စာသင်သားကျောင်းသား တို့မှာ လုပ်ငန်းနှင့် စာမေးပွဲ အရည် အချင်းစစ်ပွဲများ၌ ထူးချွန်စွာ အောင် မြင်ကြကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကြား သိရသည်ဟု မိန့်ကြားသည်။

ကုန်းတော်ထက် ရောက်သောအခါ အရှေ့ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့် အရှေ့လှည့်မှန်ဥမင်ပါ ရွှေလုံထောင် စေတီကို ဖူးမြင်ရသည်။ အရှေ့ဘက် ဆင်ခြေလျှောကျောက်ကြီးမှာ ကျယ်ဝန်း လှကာ ထိုနေရာမှ ရွှေသာလျောင်း ထောင်ခါးပန်းရီ ကျောက်သေတ္တာ နှင့် ကျောက်သင်္ဘောတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။

စေတီတော်မှာ လေးထောင့်ပစ္စယံ သုံးဆင့်အထက် ကြာလှန်ခံ၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ထားသည်။ နှောင်းခေတ် မွမ်းမံမှု လက်ရာဖြစ်သည်။ အရှေ့လှည့် လိုက်ဥမင်မှာ မူလဥမင်ဖြစ်သော် လည်း စေတီလက်ရာ လနုတ်တံကဲ

● စောင်းတန်းနံဘေးမှ ကျောက်ဆုတောင်းတန်းစင်

● မုခ်တံကဲအထက်မှ အင်္ဂုလီမြို့ကြွရပ်တု

ခဲ့သော ရေကန်တစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။ ရွှေလုံထောင် အောင်ဓာတ်ဆောင်ရာတွင် “လိ” ဗုဒ္ဓဟူးနံကထိန်းကွပ်ခြင်း ဖြစ်ရာ “ရေ” လှူခြင်းဖြင့် အောင်နိမိတ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နောင်တော်ကြီးစေတီ

ထိုနောက်ဆရာတော်ဦးပညာသာမိအား ဖူးတွေ့ကြားနားပြီးနောက် အောက်ခြေရှိ နောင်တော်ကြီးစေတီရှိရာသို့ ဆင်းသက်ကြသည်။ ရွှေလုံထောင် နောင်တော်ကြီးစေတီသည် မူလလက်ရာအတိုင်း ရှေးမူမပျက်မွမ်းမံထားခြင်းဖြစ်ရာ ပုဂံအရိပ်ကို စူးစမ်းနိုင်သည်ဟု ကြားနာရသည်။

စောင်းတန်းနံဘေး ကျောက်သားမြေကွက်လပ်မှ အောက်ခြေသို့ ပျမ်းမြင်နိုင်ပါသည်။ ထမ်းမတင်လျှောက်

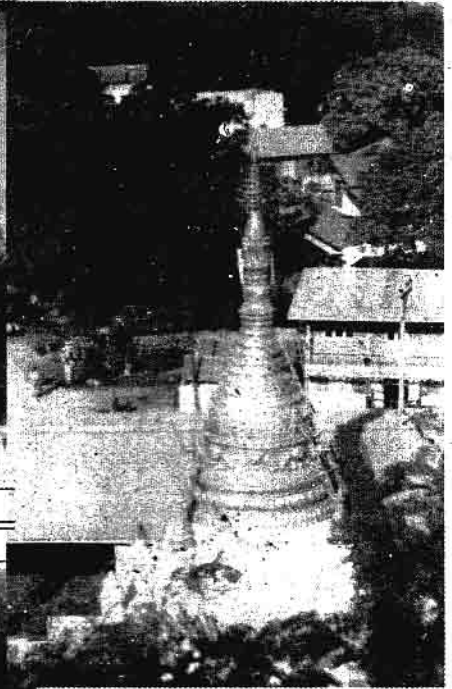
များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ မုခ်တံကဲအထက်တွင် ကြားတစ်ထက် တင်သည့်အထက်၌ လက်အုပ်ချိတားသော အင်္ဂုလီမြို့ကြွရပ်တု တွေ့ရသည်။ မော်လမြိုင်၌ လက်ကြပ်များ တန်ဆာဆင်ထားသဖြင့် မူလဒီယကာ ကျန်စစ်စင်ကို ရည်ညွှန်းဟန် ရှိလေသည်။ လိုဏ်အတွင်း၌ ဘူမိသေသမုဒြာဖြင့် စံပယ်သော ဗောဓိရိုးရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ အစားထိုးပူဇော်ထားသော ခေတ်သစ်လက်ရာဆင်းတုဖြစ်သည်။ ဤရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှောက်တွင် သီလယူ တိုင်တည်၍

မိမိလိုရာ အကြံအစည်၊ သမ္မာဆန္ဒများကို ဆုတောင်းကြသည်။ တတ်နိုင်သမျှ အချိန်တာ သတ်မှတ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်ကြသည်။ ဆန္ဒပြည့်၍ အကြံအစည် အောင်မြင်ကြသည်ဟု ကျော်ကြားသည်။ အရှေ့တက်လှည့်သော တစ်ဝှေ့ပေါ်လဲဆော်ဖြစ်သည့် အပြင် လံတောအောင်တက် ကိန်းဝယ်ယူဖြင့် အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကုန်းတော်မြောက်ဘက် ကပ်လျက် ဆင်ခြေလျှောက်တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာကျော်က တူးဖော်လှူဒါန်း

◀ သွန်သောင်ကျောင်းတော်

အတော်ပင်ညို ▶

▶ အထက်စိမ့် ဖုရသော
အောင်တော်ကြီးထောင်

◀ သွန်သောင် ဆရာတော်
ဦးညွှာသာမိ

◀ နှစ်တစ်ရာကျော်က တုဂန်

▲ ဖောင်တော်ကြီး ထေတီ

▲ အင်္ဂါထောင်တို့ ခြင်္သေ့သော ဘီလူးပန်းဆွဲခုံများ

သွားလာနေသော လေးမျက်နှာချေး မြင်ကွင်းနှင့် အဝေးဆီတွင် ကျန်စစ် သားဗိုလ်ဝင်ခံရာ လေးမျက်နှာ စေတီတို့ကို တွေ့ရသည်။

ချေးသည်ချေးဝယ်တို့သည် နောင် တော်ကြီးစေတီမောရုံတွင်တစ်ထောက် တစ်နား ခိုနားလေ့ရှိကြသဖြင့် လူသူ စည်ကားသောနေရာ ဖြစ်သည်။

နောင်တော်ကြီးစေတီသည် ပင်မ စေတီကြီးနှင့် ပုံစံတူ လေးထောင့်ပစ္စယံ သုံးဆင့်ထက်ကြာလှန်နှင့်ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသော်လည်း ခေါင်းလောင်းအနား တစ်လျှောက် ဘီလူးပန်းဆွဲများကို ရှေးမူအတိုင်း လေ့လာနိုင်သည်က ထူးခြားပါ သည်။

အထက်ကျောက်ဖျာမှ စီးမိုး၍ ဖူးရ သည်တွင် ဘီလူးရုပ်ပွားများမှာ အမူ အရာ ကွဲပြားနေသည်ကို တွေ့သဖြင့် ကုန်းတော်ရင်ပြင်သို့ သွားရောက်၍ အနီးကပ် လေ့လာကြည့်သည်။

အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်နှင့်မြောက် ဘီလူးလေးကောင်မှာ ပါးစပ်စွပ်ကာကြ ကာ တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါစနေ ရာဟုထောင့်များ ရှိ ဘီလူးများသည် သွားအဖြာအပြား ပါးစပ် ဟထားသောပုံစံ ဖြစ်နေသည်။ တစ်နည်း အားဖြင့် ပိပုဂ္ဂိုလ်ထောင့်များရှိ ဘီလူးများ ပါးစပ်ဟထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ပါပံ သဘောအရ ရဲရင့်ခြင်း၊ ထွန်း တောက်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ဖော် ဆောင်ကာ ပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူတို့ အတွက် ဤစွမ်းအင်များ ဖြည့်စွမ်းပေး လိုခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အကြီးအောင်စေရန်

ပညာတော်အောင် အနု

စေတီတန်ဆောင်းခုံဘေး၊ တောင် စောင်း ဆင်ခြေလျှောက်တွင် ကမ္မဋ္ဌာန်း တစ်ပါး ကျောင်းကလေးများ ရှိပါသည်။ ထိုကျောင်းများ၏ မျက်နှာစာတွင် မျက်စိပသာအဖြစ်စေမည့် ပန်းအလှပင် များ စိုက်ပျိုးထားရာ ကြံပင်အချို့ကို

လည်း တွေ့ရသည်။
ဌာနစွမ်းတင် ထူးခြား
ခြင်္သေ့သော ထွန်းထောင်
ကန်တော်တွင်အကြီးအညည်
အောင်မြင်သူ အတွက်
ပညာတော်ကို ဆောင်ကာ
ကြံပင်များ စိုက်ပျိုး
လှူဒါန်းကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

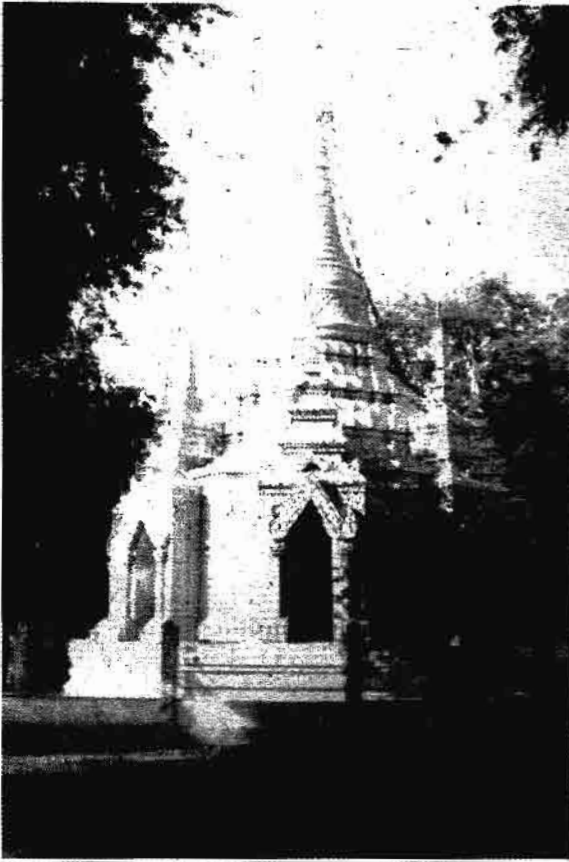
လန်းဆန်း ရှင်သန်နေ သဖြင့် ကုသိုလ်ရှင် အတွက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်ပေ သည်။ အချို့က ဘဝ တက်လမ်း ခိုင်မာစေရေး အတွက် ကျောက်အုတ် လှေကားများ လှူဒါန်းကြ သည်။

သာသနိက အဆောက်အအုံ လှူဒါန်းမှု ကုသိုလ်အပြင် ဆိုင်ရာ နိမိတ်၊ ပညတ်များအရ ကောင်းကျိုး လည်း တိုးပွားရရှိစေသည့် ကောင်း မြတ်သော အစီအစဉ် ဖြစ်လေသည်။

ရွှေခုံထောင်စေတီကား “လုံထောင်” ဘွဲ့မည် ပညတ်သာမက နေရာဌာန အနေဖြင့် “လယ်တွင်း” ကိုးခရိုင် ဒေသတွင် တည်ရှိသဖြင့် “လံတေ” အောင် ထပ်ဆင့်လျက်ရှိသည့်အပြင် ကျောက်ဆည်နှင့် ကျန်စစ်(မင်း) နံတူ ဆင့်ပြန်ရာ အောင်မြင်မှုများ ပေးစွမ်းနိုင်သည့် နေရာထူးအဖြစ် သွားရောက်လေ့လာ ကျင့်ကြံသင့်လှ ပေသည်။

[ဆရာတော် ဦးပညာသာမိအားရှိသေ စွာ ကန်တော့လျက် ကုညီဝေးသူ ရေပြည်ကြာ (ကျောက်ဆည်)အားလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

ရိုးသည်သုတေသီ

★ ဓာတ်လုံးနှင့် ထူးခြားဆွယ်များ ဂျိပလည် လယ်တီ ရှမ်းရွာမှာထေတီ

★ ဓာတ်လုံးရသည့် ရှမ်းရွာမှာထေတီပုလဲတွင်မှာ ရှမ်းပွားထောက် ဖာရီထူးရာ

စေ့ချိတ်

ဒေါ်ပေအုတ်ကျောင်းဆရာတော် နှင့်

ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်များ

မုံရွာသို့ ယခင်တစ်ခေါက်ရောက် စဉ်မဟာလယ်တီတိုက်၊ ဒေါ်ပေအုတ် ကျောင်းမှ ဆရာတော် အရှင်ကုမာရ အား တွေ့ဆုံပူဇော်လိုသော်လည်း ကျန်းမာရေး သည်းထန်စွာ အရေးကြီး နေချိန်ဖြစ်၍ ဆိုင်းငံ့ခဲ့ရသည်။

(၃)လခန့်အကြာ တစ်ခေါက်ပြန် ရောက်သွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီး မှာ ၁၃၀၆ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၁၃)ရက် နေ့တွင် ၁၁၀နတ်ထံ ပျံလွန်ပြီဖြစ် ကြောင်း ဝမ်းနည်းစွာ သိရှိရသည်။

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များကို အရှင်သီလာစာရ မှတစ်ဆင့် ကြားသိရလေရာ ကိုယ်တိုင် မိန့်ကြားချက်ကို နာယူစွင့် မရတော့ သော်လည်း တပည့်ဆရာတော်များ၏ တစ်ဆင့်စကားကို နာကြား ပူဇော်ရ လေသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်မန်း ကို စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ဘုတလင်မြို့နယ်၊ သားရိုးကုန်းကျေးရွာနေ ဦးအောင်ညွန့်၊ ဒေါ်မယ်ထင်တို့မှ ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊

တော်သလင်းလဆန်း (၃)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ အသက်(၁၇)နှစ်တွင် သာမဏေဝတ်၍ ကျည်းပင်ရောင်ကျောင်းတွင် ဓာဝါသင် ယူသည်။

၁၃၀၉ ခုနှစ်တွင် ကျည်းပင်ရောင် ရွာ ပညာရာမကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ဦးကုမာရ ဘွဲ့အမည်ဖြင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန်း ဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ မန္တလေး မစိုးရိမ်တိုက်၊ မုံရွာမဟာ

www.burmeseclassic.com

လယ်တီတိုက်တို့တွင် ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူ၍ ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းစာချနာယကဆရာတော် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

မဟာလယ်တီမှ ပေးအပ်သော အုပ်ချုပ်ရေး၊ စာပေစီစစ်ရေး တာဝန်၊ သာသနာဝန်များအပြင် ဘုရားစေတီများ၊ မုခ်၊ တံတိုင်း၊ လမ်းများပြုပြင်၍ အများအကျိုး၊ သတ္တဝါအကျိုး သယ်ပိုးခဲ့သည်။ ပျံလွန်တော်မူခါနီးအချိန်အထိ တပည့်ဒါယကာများအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီး၍ မေတ္တာထားခဲ့သူ ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်သည်။

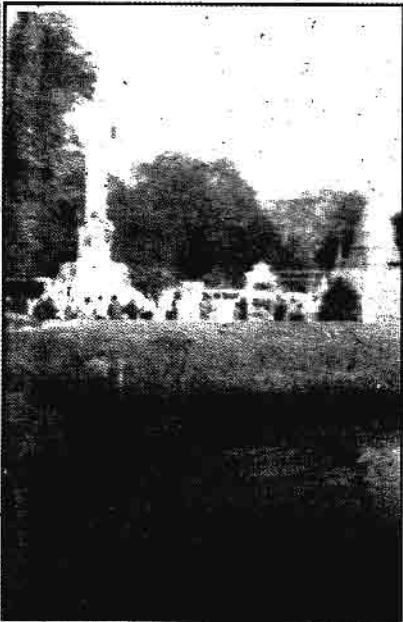
ပြင်းထန်သောဝေဒနာ ခံစားရသော်လည်း သတိမြဲမြဲစွာ သည်းခံ၍ တပည့်ဒါယကာ သံဃာတော်များ၏ အခြေအနေကို စိုးရိမ်တကြီး မေးမြန်းလေ့ရှိကာ ဝေဒနာကို ဖုံးကွယ်ထားတတ်သည်။

ပျံလွန်တော်မူရန် (၁၅)မိနစ်ခန့် အလို သွေးဝမ်းသွားရာ အရှင်သီလာစာရအားခေါ်၍ပြသည်။ နှုတ်မှပိန့်တော်မူခြင်း မရှိသော်လည်း မရဏလမ်းကို ကောင်းစွာ သိမြင်ကြောင်း ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

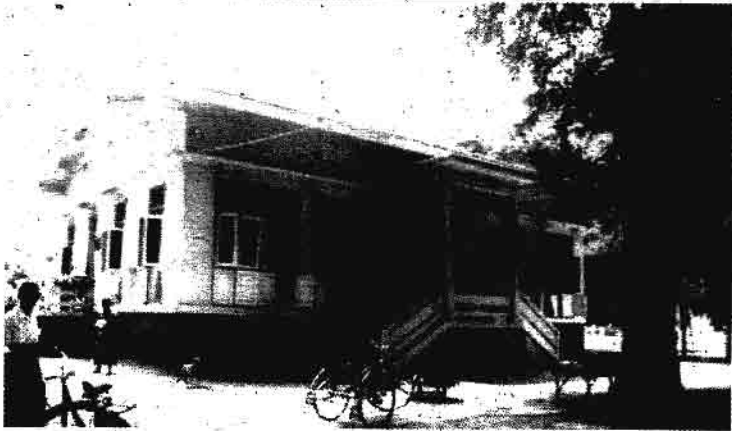
သုတ်သင်ပြီးသောအခါ၊ သာမဏေတစ်ပါးကို ရေနွေးကြမ်း ငွှဲခိုင်းသည်။ ထိုရေခွက်ကို ဘုရားစင်တင်၍...

အစောင့်အရှောက် အကူအညီပျက်စီးမှုများ ရှိပါက ဦးပွင်းကျိပ်စား တပည့်ဝတ္တရား ချိယွင်းပျံ့လျှင် သည်းခံပေးကြပါဟူ၍ ရွတ်ဆိုလျက် တိုးညှင်းစွာ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်သည် မဟာလယ်တီတိုက်အုပ်ချုပ်ရေးနာယကဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းတွင် စာချသီတင်းသုံးနေစဉ် တစ်ညတွင် လူတစ်ယောက်က ကြေးလင်ပန်း

ထိုအချိန်ကပျံလွန်တော်မူခါနီးကပူဇော်ပေးခဲ့သော မဟာလယ်တီတိုက် (သက်တော် ၇၇-နှစ်တွင် ပျံလွန်သည်) ။ ဆရာတော် မွမ်းမံသော တပည့်ကြီး ထားရှိသောစေတီနှင့် တံခွန်တိုင် ။ ထိုအချိန်ကပျံလွန် မဟာလယ်တီတိုက်

လျှာကာ ဘုရားတွင်ပေါက်ပေါက်တင်ရန် လျှောက်ထားသည်။ ကြီးပွားမည့်နိမိတ်ဟု ယူဆတော်မူသည်။ ထိုနောက်ပိုင်းတွင် ဘုတလင်၊ တမူးစသည့် မြို့နယ်များရှိ ရှေးဘုရားစေတီများ ပြုပြင်မွမ်းမံရကာ ပရိသတ်စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူရလေသည်။ တစ်ညတွင် အဘိုးအိုတစ်ဦးက ဓာတ်လုံးတစ်လုံးပေးကာ သတ္တဝါ

ကယ်တင်ရန် လျှောက်ထားသည်။ နံနက်လင်းသော် လက်ဝါးတွင်း၌ ဓာတ်လုံးကို တွေ့ရသည်။ ငွေဖလားတွင်ပွတ်၍ လက်ပေါ်တင်လျှင် ပူသည်။ ရောဂါဝေဒနာရှင်များအား ဤဓာတ်လုံးစိမ်းရေဖြင့် တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းသည်ကို တွေ့ကြုံရသည်။ ထိုဓာတ်လုံးသည် ဇရာတော် ပျံလွန်တော်မူမီ မလ္လာန်းမာသူ

ဒါယကာတစ်ဦးအား ခေါ်ယူပေးအပ် ထားသည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် လျက်ရှိသော မဟာလယ်တီရုတ်များမှာ စေတီတွင်လည်း ဤကဲ့သို့ဓာတ်လုံး များ၊ ရုပ်ပွားတော်များ မကြာခဏ ရောက်ရှိလာသဖြင့် တပည့်သံဃာများ အား စွန့်ကြဲလေ့ရှိသည်။ အရှင်သီလာ စာရထံတွင် ထိုဓာတ်လုံးများ၊ ထူးခြား ပစ္စည်းများစွာကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ဆရာတော်သည် အလိုနည်း၍ ငွေကြေးဝတ္ထု ကိုင်တွယ်သုံးစွဲလေ့မရှိ ချေ။ ဂျပန်နိုင်ငံမှလျှောက်ခံသော ရွှေစင် ရုပ်ပွားတော်၊ ပြည်တွင်း ဒါယကာများ လျှာသည် မော်တော်ကာ။ ရုပ်သံစက်၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ အဝတ်လျှော်စက် စသည်များကို ငြင်းပယ်တော်မူခဲ့သည်။

အများအတွက် လမ်းဖောက်ရန်၊ ဘုရားပြုပြင်ရန်ဟု လျှောက်ထားပါ က ခေါင်းစဉ်ခွဲ၍ လက်ခံသိမ်းထားစေ သည်။ ကိုယ်တိုင် ငွေကြေးကိုင်တွယ် ခြင်း မရှိသော်လည်း သတ်ကြီး၍ စာရင်းယေး နိုင်ငံးသည်။ လျှောက်ခံသူ သုံးစွဲငွေများကို သက်ဆိုင်ရာ ခေါင်းစဉ် နေရက်၊ အချိန်နှင့်တကွ မှန်ကန်စွာ ထောက်ပြမိန့်ကြားနိုင်သည်။

ဆရာတော် ဦးစီးပြုပြင်ခဲ့သော စေတီ၊ မုခ်၊ တံတိုင်း၊ လမ်းများစသည် တို့အတွက် အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေ စသည် ဆောက်လုပ်ရေး ပစ္စည်းများအတိုင်းအတာ မည်မျှ အတွက် အချိုးအဆ မည်မျှလိုအပ် သည်။ ခေတ်ပေါက်ဈေးအရ ကုန်ကျ စရိတ်၊ လုပ်အားခစသည်တို့ကို ပညာ ရှင်များထက် စေ့စပ်သေချာစွာ တစ်မှ ဟုတ်ချင်း မိန့်ကြားတတ်သည်။

စာရင်းမှားယွင်းမှု၊ မရှိမဖြောင့်မှု များကိုလည်း တစ်ဖက်သား လက်ခံ နိုင်အောင် နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ သိမ်းသွင်း ဆုံးမလေ့ ရှိပေသည်။ မှုရှာ ဘုတလင်း တပည့်စသည့်ဒေသများမှ တပည့်ဒါယကာ များသည် အခက်အခဲကြုံတွေ့ရပါလျှင် ဆရာတော်ကြီးအား တမ်းတပူဇော်ခြင်း ဖြင့်ပြေလည်ကြသည်ဟု အထူးယုံကြည် ကြလေသည်။

ဝေညီငယ်

သက်ဂုဏ်ကျန်းမာ ရွှေဂုဏ်လွှာ

အသားလှပေ

နည်းတစ်ဟက်

အဘိဓမ္မာတောင်သာ ဆရာကြီး

ဦးရွှေသာ

အာယုဗေဒဆရာကြီး ဦးတင်ဦး၊ အဘိဓမ္မာတောင်သာ ဆရာကြီး ဦးအေးချမ်းတို့နှင့်အတူ လက်တွဲပြီး ဆေးကုသခဲ့တဲ့ အဘိဓမ္မာတောင်သာ ဆရာကြီး ဦးရွှေသာနှင့်တွေ့ဆုံခိုက်မှာ

အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး၊ လူကြီးလူငယ် အရွယ်မရွေး အသုံးပြုနိုင်တဲ့ ဆေးနည်း ကောင်းတစ်လက် ချီးမြှင့်ပေးပါရန် ပန်ကြားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ အသက်(၇၀)နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ အဘိဓမ္မာတောင်သာ ဆရာကြီး ဦးရွှေသာက နောင်လာနောက်သားများမှ မှတ်သားနာယူပြီး အရွယ်မရွေး အသုံး ပြုနိုင်တဲ့ "ရွှေဂုဏ်လွှာ အသားလှပေ" ဆေးနည်းတစ်လက် ချီးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီဆေးဟာ နွေရိုးဆောင်း ဥတုသုံးပါးလုံး လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး သုံးစွဲနိုင် ပြီး အနာကင်းပြီး အဆင်းလှစေတဲ့ဆေးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ချီးမြှင့်ခဲ့ တဲ့ ဆေးနည်းမှာ...

ရွှေဂုဏ်လွှာ အသားလှပေ

- ၁။ ကျောက်ဆေးဒန်းမှုန့် (၂)ကျပ်သား၊
- ၂။ နွေငှက်မျှော်စစ် (၁၀)ကျပ်သား
- ၃။ ခွားနီစစ်စစ် (၄)ပိဿာ

၀၀၀ ကျောက်ဆေးဒန်းမှုန့်နှင့် နွေငှက်မျှော်စစ်ကို ခွားနီ(၅၀)ကျပ်သားနှင့် သမ အောင် မွှေပြီး နေလှန်းပါ။ ခြောက်ပါက အမှုန့်ပြန်ပြုလုပ်ပြီး ခွားနီ(၅၀)ကျပ်သား နဲ့ ထပ်မံရောစပ်ပြီး နေလှန်းပါ။

ဤနည်းအတိုင်း ခွားနီ (၄)ပိဿာ ကုန်အောင် နေလှန်းပါ။ ခြောက်သွေ့ သောအခါ ဖန်ပုလင်းတွင် လေလုံအောင် ပိတ်ပြီး သိမ်းပါ။ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ရွေးစေ့ခန့် ရေအေး၊ ရေနွေး၊ ခွားနီ၊ ကော်ဖီ နှစ်သက်ရာနဲ့သောက်ပါ။

ရက်(၂၀)အတွင်း အသားအရေ စိုပြည်ဝင်းဝါလာပါမယ်။ စွဲစွဲမြဲမြဲ စားသုံး သွားပါက အသားအရေ စိုပြည်ဝင်းဝါလာရုံမက သက်ဂုဏ်ကျန်းမာ အနာရောဂါ ကင်းစေသည့် ဆေးကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါတယ်။ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

[ရွှေဂုဏ်လွှာ အသားလှပေဆေးနည်း ချီးမြှင့်ခဲ့သော အဘိဓမ္မာတောင်သာ ဆရာကြီးဦးရွှေသာအား ကျေးဇူးတင်ဂုဏ်ပြုလျက်...]

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ကျောက်တံခါးမြို့ မဇ္ဈိမာရ်ကျောင်းမှ

ဆုထူးပန်ဆရာတော် ဦးကောသလ (၁)

ရမည်းသင်းမှအပြန်တွင် တောင်ငူ မြို့၊ မဟောသတိုင်းရင်းဆေးခန်းသို့ ဝင်ရောက်ဖြစ်ခဲ့ရာ ဆရာဦးကျော်မြင့် က ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘ဆရာ...ကျောက်တံခါးကို သွားစေ ချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝ၊ ကျောက်တံခါးမှာ ရှိတုန်းက မြို့လယ်ကျောင်းလို့ ခေါ်တဲ့ မဇ္ဈိမာရ်ကျောင်းတိုက်မှာ ထူးခြားတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

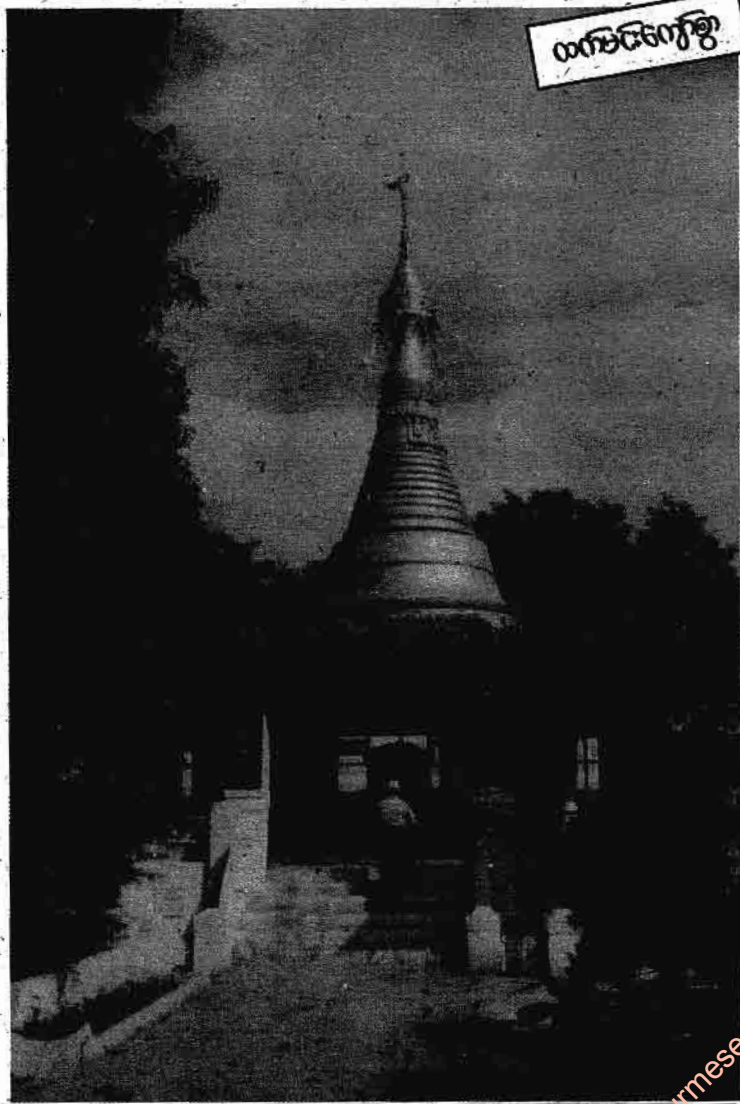
ပထမဆရာတော်က ဦးပဏ္ဍိတတဲ့။ လောကီလောကုတ္တရာ စွယ်စုံနဲ့စပ် တယ်။ လုပ်ရပ်ပညာမှာ အတော်ကို ခရီးပေါက်မြောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ ဓာတ် လုံးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။

‘သာမန် ရောဂါတွေလောက်တော့ ဓာတ်လုံးရေစိမ်တိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်း ကောင်းသွားတယ်။ ပိဇ္ဇာရေနယ ဝေဒနာတွေမှာတော့ အထူးနိုင်နင်း တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆရာတော်က လူထွက်သွားတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ’

‘ကျောင်းနားက မိန်းမတစ်ယောက် နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုသွားတယ်။ အဓိက အကြောင်းရင်းကတော့ လူရှားတစ် ယောက်ကို ဓာတ်လုံး ရေစိမ်တိုက်ရာ မှာ အရူးက ဓာတ်လုံးပါ မျိုချပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ်။ တစ်ခုခု မှားယွင်း လို့ ပြန်သိမ်းသွားတာလို့လဲ ဆိုကြ တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး စိတ်ဓာတ်ကျ ပြီး လူထွက်သွားတယ်။

နောက် နှစ်နည်းနည်းကြာတော့ ဆရာတော်ဦးကောသရ ကျောင်းထိုင် တယ်။ သူက ပဲခူးအောက်ပိုင်းကနေ ကြွလာတာပါ။ ဦးပဏ္ဍိ လူ့ဘဝနဲ့ ကွယ် လွန်ခါနီးမှာ ဆရာတော်ဦးကောသရ

ထက်မြက်စွာ

ကျောက်တံခါးတော်

◆ ကျွန်ုပ်တို့အဖော်အင်္ဂလိပ်

ကြွပြီး ဆေးကုပေးတယ်။ ဆေးစောင့်၊ အင်းစောင့်တွေ အားလုံး ဖယ်ပေးပြီး မိမွေးတိုင်း၊ ဖမွေးတိုင်း သွေးရိုးသားရိုးဝေဒနာတွေပဲ ကျန်တော့မှ ကျောင်းပြန်ကြတယ်။ ရက်ပိုင်းလောက်အကြာမှာ ဦးပဏ္ဍိကွယ်လွန်သွားပါတယ်။

‘ဆရာတော်နှစ်ပါးက ဆရာတပည့်လား’

‘မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးပဏ္ဍိ လူထွက်ပြီး ကျောင်းထိုင်မရှိဘဲ အတော်ကြာမှ ဦးကေသရ ကြွလာတာပါ။ သူလဲ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်စပ်ဆရာတော်ကြီးပါပဲ။ ဦးပဏ္ဍိကို ကျွန်တော်တို့ မူလတန်းကျောင်းသားအရွယ်မှာ လူဝတ်နဲ့ တွေ့ဖူးတယ်။

ဆရာတော်ဦးကေသရက ၁၃၂၆ ခုနှစ်လောက်ကတည်းက ‘မြို့လယ် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်နေပါပြီ။

တိတိကျကျသိချင်ရင် ကျောက်တံခါးကို သွားပြီး လေ့လာလို့ ရတယ်။ ကျွန်တော့်ညီနဲ့ ဆက်သွယ်ပေးလိုက်ပါမယ်။ သူလဲ ထိုက်သင့်သလောက်တော့ သိပါတယ်’

သဗ္ဗာဏါ ကယ်တင်ခြင်း

ဆရာတော်ဦးကေသရသည် ဝါတွင်းချိန်တွင် မဇ္ဈိမာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးပါ ကပ်ဆိုကာ ဝါကျွတ်သောအခါ တောတောင်များသို့ လှည့်လည်၍ ‘မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော ဝေနေယျများကို တရားဟောကြားသြပါဒေပေး၍ မကျွတ်လွတ်သေးသူတို့အား ချေရွတ်ပေးတော်မူသည်ဟု သိရသည်။

‘ဆရာတော် တောတွင်းကြွတော့ မယ်ဆိုရင် လူတစ်ရပ်ကျော်လောက်ရှိတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ကြီးတွေကို ဒကာ

တွေက လုပ်ပေးရတယ်။ ရည်မှန်းထားတဲ့နေရာရောက်ရင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ ဝန်းကျင်အနီးချုပ်စပ်မှာ သီတင်းသုံးနေကြတဲ့ သံဃာတော်တွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ဝတ္ထုငွေ၊ ဆွမ်းခဲဖွယ်တွေ တပ်လှူတယ်။ ပရိတ်ကမ္မဝါ ရွတ်ဖတ်ကြတယ်။ ဆွမ်းကပ်ဖို့ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းခံကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့က ကျောင်းသားဘဝ ကျောင်းပိတ်ရက်နဲ့ဆုံလို့ ဆွမ်းခံလိုက်ဖူးတယ်။ အိုးခွက်ကြီးငယ်နဲ့ ကပ္ပိယ ကျောင်းသားတွေ အများကြီးပါတယ်။ ပင့်သံဃာတွေအပြင် ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်သူတွေအားလုံး ဘုဉ်းပေ၊ စားသောက်နိုင်အောင် အလှုံ့ပယ်ရပါတယ်’

‘ဘယ်နေရာတွေမှာ ဆွမ်းခံတာလဲ’ အနီးဆုံးရွာမှာ ဆွမ်းခံကြတယ်။ ရွာခံတွေအပြင် ဖယ်ပြင်ဘုတ်လူတွေ အများကြီး

ဆွမ်းလှောင်ကြတယ်လို့ ရွာသားတွေက ပြောကြတယ်။ တချို့ကျောင်းတွေက ဆွမ်းအာဟာရ ယူတာလို့ လာလျှောက်ရင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရှေ့က ဆွမ်းခံကြပေးတယ်။ ဆွမ်းတွေ မသယ်နိုင်လောက်အောင် ကြပါတယ်။

သံဃာတွေ ဆွမ်းကမ်း ပရိတ်ကမ္ဘဝါ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးရင် အားလုံးပြန်ကြရတယ်။ ဆရာတော်တစ်ပါးတည်းနေခဲ့ပြီး ညဘက်မှာ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း၊ ဝေနေယျတွေကို ချွေချွတ်တော်မူတယ်လို့ သိရတယ်။

အချိန်ကာလတစ်ခုအထိ သင့်လျော်သလို သီတင်းသုံးပြီးရင် တခြားတစ်နေရာ ပြောင်းကြပါတယ်။ တစ်တောင် တစ်တောင်ထွက်နဲ့ ဒီလိုပဲ ကြွပြီး ဝါဝင်ခါနီးမှာ မြို့လယ်ကျောင်းကို ပြန်ကြတယ်။

ဆရာတော်ပြန်ကြွလာရင် လမ်းမှာ ငွေစက္ကူတွေ ကြပါတယ်။ ဝါဆိုလဆန်း (၈)ရက်နေ့မှာ ပြန်ရောက်လေ့ရှိတယ်။ တောထွက်ချိန်မှာလဲ ဒီလိုပဲ ဝတ္ထုငွေတွေ ကြလေ့ရှိပါတယ်။

ကထိန်ကိစ္စ တခြားသာသနာရေးကိစ္စ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်စတာတွေရှိရင် တန်ခူးလလောက်မှာ တောထွက်တယ်။ များသောအားဖြင့် တန်ခူးလဆန်း (၈)ရက်နေ့မှာ စထွက်လေ့ရှိပါတယ်။

ဝါဆိုလဆန်း (၁၂)ရက်နေ့ကျရင် ကျောက်တံခါးစန်းကျင်မှာ သီတင်းသုံးကြတဲ့ သံဃာတွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး သင်္ကန်းကပ်လှူပါတယ်။ နေရာအနှံ့မှာ စေတီတွေလဲ တည်ခဲ့တယ်။

ရေနီ တောင်ဖီလာတောင်ပေါ်စေတီ၊ ရေနီအနောက်ဘက်နားမှာ နှစ်ဆူ ကျောက်တံခါးမြို့နားမှာ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ၊ ရွှေဘုန်းတိုးစေတီ၊

ကျောက်တံခါးစန်းမြို့

မင်းဘူး၊ စကျ၊ မကွေးနယ်တွေမှာလဲ ဆရာတော်မွမ်းမံခဲ့တဲ့ စေတီတွေ အများကြီးရှိတယ်။

တောင်ဖီလာတောင်ပေါ် စေတီဆိုရင် မကြာခဏ ရောင်ခြည်တော်ကွန် မြူးတော်မူတာကို အနီးရွာတွေက ဖူးကြရတယ် (ရေနီတောင်ဖီလာတောင် နှင့် ဆရာတော်ဦးပတ္တဝအကြောင်း ပူဇော်မှုဆောင်းပါးကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ဇူလိုင်လမှ အောက်တိုဘာလအထိ လေးလတိုင် အောင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။)

ဆရာတော်၏ ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ

ဆရာတော်ဦးကေသရ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျောက်တံခါးမြို့ တောကျောင်းခေါ် ကျွန်းကျွန်းတောရ ဆရာတော်ဦးကျမာရ သက်တော်(၈၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာအုပ် စာမျက်နှာ ၁၈၆-၁၈၇တို့၌ ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်။

ကျွန်းကျွန်းတောရ ဆရာတော်သည် ရဟန်းငယ်ဘဝတွင် ကျောက်တံခါးမြို့ မြို့လယ်ကျောင်း (မရွှိမာရုံ

ကျောင်း)ဆရာတော်ဦးကေသရက မြို့ပေါ်မှာ သံဃာများကို နှစ်စဉ်ပင့်၍ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူသည်ကို တွေ့ကြုံရဖူးသည်။

သင်္ကန်းအလှူခံသော သံဃာများ ကြွရာလမ်းကို ခြေဖမ်းမြှုပ်သည်အထိ ပန်းများခင်းထား၏။ ပန်းခင်းသော လမ်းပေါ် လျှောက်လှမ်းရသော သံဃာတို့မှာ သဘောကျ ပြုံးရွှင်နေကြသည်။

ဆရာတော်ဦးကေသရ၏ မျက်နှာတော်မှာ ပြုံးရွှင်နေပြီး မြင်ရသူများပင် ဝမ်းမြောက် ကြည်နူးကြရ၏။ ဆရာတော်သည် နှစ်စဉ်ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူရသည်ကို ပီတိဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုစဉ်က သင်္ကန်းရှားပါးလှသဖြင့် အလှူခံရကြသူ သံဃာများမှာလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြသည်။ ဆရာတော်ဦးကေသရ ထိုသို့ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူနေသည်ကို တွေ့ရကြုံရသဖြင့် တျွန်းကျွန်းတောရ ဆရာတော်သည် "ဒီဆရာတော်လိုမျိုး ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူနိုင်ရင် ကောင်းမှာပဲ"ဟု ကြံစည် ဖိတ်တော်မူသည်။

စာတိုဖြစ်ကာ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားကြောင်းသာ သိခဲ့ရလေသည်။

ကုသိုလ်ထူးလေသလား

တစ်နေ့တွင် မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းသို့ အာဂန္တုသံဃာတစ်ပါး ရောက်လာကာ ဆရာတော် ဦးကေသရအား လျှောက်ထားသည်။

'တပည့်တော်ကို ဆေးကုသပေးပါ ဘုရား'

'ဟာ... တပည့်တော် ဆေးမကုတတ်ပါဘူး။ ဆရာဝန်သိသွားပြမှပေါ့'

'ဆရာဝန်တွေ မတတ်နိုင်တဲ့ရောဂါပါ ဘုရား။ တပည့်တော် စိတ်ထဲ လိုချင်တာကို စဉ်းစားလိုက်တာနဲ့ ရောက်ရောက်လာတယ်။

ငှက်ပျောသီး စားချင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပါးစပ်ထဲငှက်ပျောသီးချောက်လာပြီး မကုန်ကုန်အောင် စားရတယ်။

ဒီလိုပဲ တခြားကိစ္စအတွက်လဲ တလိုက်တာနဲ့ ဖြစ်လာတတ်လို့ မစဉ်းစားပုံအောင် ဖြစ်နေရပါတယ်ဘုရား'

ဆရာတော် စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ကမ္မစိန္တိ ကြီးမားသည့် ပရလောကသားတစ်ဦးက အတိတ်က မောင်ငယ်တော်စစ်သဖြင့် ကူညီပေးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဤသို့ပြုခြင်းသည် ကူညီရာမရောက်ဘဲ ကာယကံရှင်အား ဒုက္ခသာ ပိုစေကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ကာ ကာယကံရှင် ကုသိုလ်အမှုများကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ကြောင်း ဩဝါဒပေး ဆုံးမတော်မူရာ ထိုသံဃာလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် သက်သာရာ ရခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ဘဝအားနဲ့တွင်မှ ရှမ်းမာတော်

ဆရာတော် ဦးကေသရကို အတုယူပြီး လှူနိုင်အောင် ကြိုးစားမည်ဟူသော စိတ်ကူးသည် တော်တော်နှင့် အကောင်အထည်မပေါ်ခဲ့ပေ။ ၁၃၇၀ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ်(၂)ရက်နေ့တွင်မှ ဝါဆိုသင်္ကန်း စတင် ကပ်လှူဖြစ်တော့သည်။ (ဆရာတော် ဦးကေသရ ပျံလွန်တော်မူပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၀ အကြာတွင် ဖြစ်ပေသည်။)

မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းသို့

ဆရာဦးကျော်မြင့်က ကျောက်တံခါးမြို့မှ ညီဖြစ်သူ ဦးတင်ကြည်ထံသို့ ဖုန်းဆက်မှာကြာပေးသဖြင့် ကျောက်တံခါးမြို့သို့ ရောက်သောအခါ စာတိုက်ရပ်ကွက်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးတွင် အေးအေးလူလူ စကားပြောကြသည်။

ဦးတင်ကြည်၏ အိမ်ဆိုင်ကလေးမှာ ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ၊ ဝယ်သူများနှင့် ပြည့်နှက်နေသဖြင့် သူ၏ ရုံးခန်း၌ နားနားနေနေ ပြောဆိုနိုင်ရန် ခေါ်ဆောင်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ဦးကေသရသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရာ ဆက်ခံသော ကျောင်းထိုင် သုံးလေးပါး လွန်မြောက်၍ မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းအတွင်း ဆရာတော်နှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်း၊ အသုံးအဆောင်၊ ဓာတ်ပုံ စသည်တစ်စုံတစ်ရာမှာ မကျန်ရစ်တော့ကြောင်း သိရသည်။

သွားရောက် လေ့လာကြည့်ရာ စောင်းတန်းနှင့် သစ်ပင်များအကြားရှိ ကျောင်းဆောင်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် အခက်အခဲကြုံရသဖြင့် ကျောင်းမုခ်ဦးတစ်ခုကိုသာ မှတ်တမ်းပြုခဲ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏ ဘဝပုံရိပ်အချို့ သိနိုင်ရန်အတွက် ရင်းနှီးသော တပည့်ဒါယကာများကို စုံစမ်းကြည့်ရာ ဦးတင်ကြည်၏ တစ်ဝမ်းကွဲအစ်မ ဒေါ်ရှုဟုန်ထံသို့ လမ်းညွှန်ကြသည်။ ဒေါ်ရှုဟုန်က သူ ကလေးဘဝကပင် ဆရာတော် မဇ္ဈိမာရုံကျောင်းသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးနေပြီဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ ဖိရုံတွင် ဝိုင်းကူ၍ ဖိုဆွဲခြင်း၊ ရွှေစက်တော်ဘုရားဖူးခရီးတွင် လိုက်ပါခွင့်ရခြင်း၊ ပျံလွန်တော်မူခါနီး ရက်အနည်းငယ်မျှ ပြုစုခွင့်ရခြင်း စသည်ဖြင့် သူသိသမျှ ပြောပြသည်။ ဆရာတော်၏ လေ့မူပုံကို မသိရပါ။

အနီးနေ ကပ္ပိယဖြစ်သူ ဦးအောင်စိန်လည်း ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ မလွယ်ကူတော့ဟု ဆို၏။ ပဲခူးမြို့အောက်ဘက်၊ ကဝမြို့နယ်၊ ၆၊ လေးရွာ

◆ ထွန်းတိုက်

ဆရာတော်ဦးကေသရသည် တောတောင်အနံ့သို့ ကြွရောက်၍ ဝေနေယျများအား တရားဟော ချေချွတ်ပေးတော်မူလေ့ရှိသဖြင့် ပရလောကသားများက လေးစားကြည်ညိုစွာ ကူညီပေးကြသည်။

တောထွက်၊ ကျောင်းဝင်ချိန်များတွင် ဝတ္ထုငွေများ ကြခြင်း၊ ဘုရားစေတီများစွာ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းတို့သည် ဘုမ္မိရတ်များက ရွှေမန်ကျည်းတောင့်များ ကပ်လျှာခြင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆကာ မသမာသူတစ်စုက ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်တွင် ကျောင်းသို့လာ၍ ဓားပြတိုက်ကြလေသည်။

ဆရာတော်အား ကြိုးတုပ်ကာ စစ်မေးသော်လည်း ရွှေငွေအဖိုးတန်ပစ္စည်း မရရှိသဖြင့် ဓားဖြင့်ခုတ်ရာ တုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးများသာ ပြတ်၍ ဆရာတော်မှာ ဒဏ်ရာရခြင်း မရှိချေ။

ဓားပြများသည် ထိုအဖြစ်ကြောင့် ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးကြသည်တွင် ဒကာများ ရောက်လာသောအခါ ကျကျန်ရစ်သော ဓားများနှင့် ပြတ်နေသည့် ကြိုးစများသာ မြင်တွေ့ရတော့သည်ဟု သိရပေသည်။

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ

ဆရာတော်ဦးကေသရ ဦးဆောင်မွမ်းမံခဲ့သည့် စေတီပုထိုးများအနက် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီနှင့် ရွှေဘုန်းတိုစေတီနှစ်ဆူသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ကြည့်လို ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီသည် ကျောက်တံခါးမြို့နယ်၊ သူဌေးကုန်းရွာ၏ မြောက်ဘက်ယွန်းယွန်း “ဒိုလို” ရွာခေါ် “ဘုရားကြီးကုန်း” ရွာအနီး၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးဦးကဝိ၏ တပည့်တစ်ပါးဖြစ်သော ဦးရေဝတ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့်

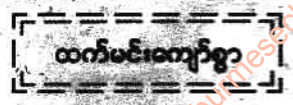
ခိုလှုံရွာသား စကောကရင်တိုင်းရင်းသား ဦးထွန်းမြင့်က ရှေးစေတီဟောင်းကို စတင်မွမ်းမံခဲ့သည်။

စေတီ အပြီးမသတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရာ ၁၃၂၇ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ဦးကေသရ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ဦးအဂ္ဂသီလ (မူလဒါယကာ ဦးထွန်းမြင့်) သက်တော် (၇၅)နှစ်၊ ဝါတော်(၂၅)ဝါက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက် သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိသည်။

ဦးအဂ္ဂသီလ မိန့်ကြားချက်အရ ဆရာတော်ဦးကေသရသည် ဆုထူးပန်(ဘုရားဆုပန်) ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

ရွှေလ ဆက်တတ်ပါရန်

လက်ဖက်ရည်ကောင်းသားတစ်ဦး၏

လက်ဖက်ရည်ပြင်ပေါ်မှာ

သရာဗြီးနီကောင်မြိုင် (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာဖေဒင်ပညာသုတေသီ

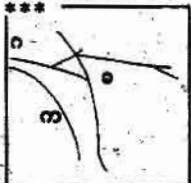
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည့် အသက် (၂၀) အရွယ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားလူငယ်တစ်ဦး၏ ညာလက်ဖက်ရည်ပြင်ပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ကာယလမ်းကြောင်း အလွန်ကောင်းသည်။ ကျွန်ုပ် အမြတ် လုံးဝ ခန့်ဝါး ဥပဒေလမ်း ဖြတ်သန်းခြင်းသည် မရှိပါ။ (က)

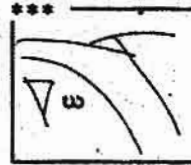
ကျွန်းမာကြွခိုင် သန့်စွမ်းခြင်း ဖြစ်ထိပါသည်။ ကမ္ဘာလမ်းကြောင်း (ထီးရိုး) ကောင်းသည်။ လက်ဖက်ရည်အလယ်မှာ ဉာဏ်လမ်းနှင့်ပေါင်းပြီး ကြိတ် ဖြစ်နေသည်။ (ခ) အတိတ်ကံပါရှိကြောင်း ဉာဏ်ပညာ ထူးချွန် ထက်မြက်သည်။

ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ကောင်းသည်။ လမ်းကြောင်းနှစ်ထပ်လို ဖြစ်နေပြီး အလယ်မှာ ကမ္ဘာလမ်းနှင့်ပေါင်းကာ ကြိတ်သင်္ကေတ ဖြစ်နေသည်။ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ရှည်လျားဖြောင့်တန်းသည်။ ဉာဏ်လမ်းအဖျားနှင့် ကာယလမ်းအဖျား အနည်းငယ် ကွာဟနေသည်။ (ဂ)

ကျွန်ုပ်ဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊ လုံ့လထိရိယာရှိခြင်း၊ အယဉ်အပြင်စိတ် ရှိခြင်း၊ သင်္ဃာတတ်လွယ် ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ခက်ခဲနက်နဲသော ပညာရပ်များကို တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်သည်။

ကာယလမ်းကြောင်းအတွင်း တက် အင်္ဂါပြိုဟ်နံ (အစို) တွင် ကြိတ်၊ စတုဂံ သင်္ကေတမျိုးများရှိပြီး အင်္ဂါအစိုပြိုဟ်နံ အားကောင်းသည်။ (ဃ)

စစ်ပညာ၊ ခွဲစိတ်ဆေး ပညာတို့နှင့် အကျိုးပေးသည်။

လက်ညှိုးအောက် ကြောသပတေး ပြိုဟ်နံပေါ်မှာ အဝဲထိပ်အကွရာ (H) သင်္ကေတရှိသည်။ (င) ကြောသပတေး

ပြိုဟ်နံကို အားကောင်းစေသည်။ ပါရဂူတန်းရှိရသည်အထိ ခေတ်ပညာ တတ်မြောက်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် ရာထူးမြင့်မားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ * * * လက်ခလယ်အောက် စနေပြိုဟ်နံ

မှာ ထောင်လိုက် မျဉ်းမတ်ရှိသည်။ စနေဂြိုဟ်ခုံကို အားကောင်းစေသည်။ (စ)

နိုင်ငံရေးပညာ တတ်သတ္တပညာ၊ ဆေး ပညာ ဂုဏ်ရပညာရပ်များ ထူးချွန်နိုင်သည်။

လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ခုံပေါ်မှာ ထောင်လိုက်မျဉ်းပြိုင်၊ အောင် လံသင်္ကေတများ ရှိသည်။ (ဆ) တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခုံကို အားကောင်းစေသည်။

ထိခက်ကြီးပေါက်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းမှ ငွေထင် အလွန် ကောင်းခြင်း၊ နာပျက်ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြား ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးဆိုင်ရာတို့မှာ ထိပ်ဆုံးရောက်နိုင်ခြင်း ရှိမည်။

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ မှာ မတ်တတ်မျဉ်းတို့များ ရှိသည်။ (ဇ)

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံကို အားကောင်းစေသည်။ ရေကြောင်းပညာ အရောင်အသိပညာ ဆေး

ဝါးပညာများ ကျွမ်းကျင်နိုင်သည်။ ဗြဲသံသင်လျှင် (ဃ) တနင်္ဂနွေ ဂုဏ်ထူး

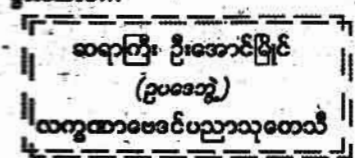
များနှင့် ထူးချွန်စွာ ထောင်မြို့မြို့ ထောင်ပညာ ရှိပြီး ထက်လက် သင်ကြားစွမ်းမည်။ ဝါးပညာ၊ ချိန်ဆီ ရရှိမည်။ ခွဲစိတ်ကုသမှု ခြံနိုင်မည်။

နောင်အခါ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထိပ်တန်း ဆရာဝန်များတွင် တစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ် လာနိုင်သည်။

မှတ်ချက်

ယခု လက္ခဏာရှင်မှာ ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး၊ ကျောက်တန်းမြို့နယ်မှ ဖြစ် ပြီး ယခုအခါ ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ယူနေဆဲ ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာကြီး မှားအောင်...

ပိစပ်ရုက္ခမူဆားဖြင့်

အဆုတ်နာနှင့် အစာအိမ်ရောဂါ ကုကြိုစွာ

“နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်သည်” ဟု ဆိုရိုးစကား ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဦးမြသန်း (ကျောင်းကုန်း) မွန်ပြည်နယ်တွင် ဆေးကုသစဉ်က လက်တွေ့ သင်ကြားပေးခဲ့သော နွယ်မြက်သစ်ပင် ပိစပ်ပင်ဆားဖြင့် အဆုတ်ရောဂါနှင့် အစာအိမ်ရောဂါ ကုသခဲ့နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိနိုင်ကြရန်အတွက် စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြပါမည်။

ထို့အပြင် ပိစပ်ဆားချက်နည်းကိုလည်း တင်ပြပါဦးမည်။
ပိစပ်ပြာ (၄)ပြည်၊ (၅)ပြည်ခန့်ကို (၂၀)ပိသာဝင် စဉ့်အိုးတွင်ရေအပြည့် ဖြည့်ပြီး ပိစိထားပါ။

ရေကြည်လာလျှင် ဒယ်အိုးသန့်သန့်တွင် ထည့်ပြီး မီးပြင်းပြင်းဖြင့် ကျိုပါ။ ပြာရည် ပျစ်ခွဲလာလျှင် မီးပျဉ်းပျဉ်းတွင် အဆက်မပြတ် ယောက်မဖြင့် နာနာမွှေပြီး နာနာချေပါ။ ဖြူဖွေးလတ်ဆတ်သော ပိစပ်ရုက္ခမူဆားကို ရှပါမည်။

၁။ အဆုတ်နာအတွက် ပျားရည်တစ်ဖွန်းတွင် ပိစပ်ရုက္ခမူဆား မနီကျည်း၊ စေ့ခန့် ထည့်မွှေပြီး နေ့စဉ်သောက်ပါက အဆုတ်ရှိအနာများ ကျက်ကာ ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

၂။ အစာအိမ်အနာအတွက် ရုက္ခမူဆား မနီကျည်းစေ့ တစ်စေ့ခန့်ကို မြေပဲ ဆီ(သို့မဟုတ်) နှမ်းဆီ(၂)ဖွန်း၊ သကြား(၂)ဖွန်း ပွက်ပွက်ဆူသည့် ရေခဲနွေး လက်ဖက်ရည် အချို့ပန်းကန်(၁)လုံးနှင့် ရောဖျော်သောက်လျှင် နွားနို့ကဲ့သို့ ချိုခိစိခံသောအရသာရှိမည်။

ဤဆေးကိုနေ့စဉ်သောက်ပါက အစာအိမ်အနာ ပျောက်ကင်းသက်သာပါသည်။ ပျောက်ကင်းခဲ့သည်ကို ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် ပိရွာခရုနည်းဖြင့် အထူး ကု သိဒ္ဓိဝင် ခွေပြာပိုင်ရှင် ဆရာဦးမြသန်းနှင့်စနိုး ဆရာမဒေါ်စန္ဒာအေးအား ဤဆေးစာမူဖြင့် ကုသိုလ်ယူ ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ကျောင်းအုပ်ကြီး

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ သီလူးကျွန်း၊ ကမာရွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်ဂုဏ်ရေး ခေါင်းဆောင်ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်စံခြေ၊ သမားတော်ကြီး ဦးထင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) စနိုးဇော်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းမိုင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေဖော်၊ ညီမဇော်ခင်ခင်စတုရံ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

မူ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးပျော့ပြည့် ဉာဏ်ထောင်းဆေး

လေးဖက်နာကျောင်း၊ ထင်ပွားကျောင်း၊ နှလုံး၊ သွေးတို၊ ဦးသိမ်ကျောင်း၊ မကြာမီအရက်၊ ကြီးတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးတိုများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထပ်စပ်ထားပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးတို

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပျောက်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပျများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဆေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိတဲ့ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်စုံကျွဲကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရံ ခြေစု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" တို့မှာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးနို့တောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအတူမရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိပ်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၁၂ နယုတ်ပျောင်းခြင်္သေ့ပရင်:

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၄၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း၊ အဆအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလာကွာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာကျောင်း၊ ထင်ပွားကျောင်း၊ နှလုံး၊ သွေးတို၊ ဦးသိမ်ကျောင်း၊ မကြာမီအရက်၊ ကြီးတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးတိုများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထပ်စပ်ထားပါသည်။

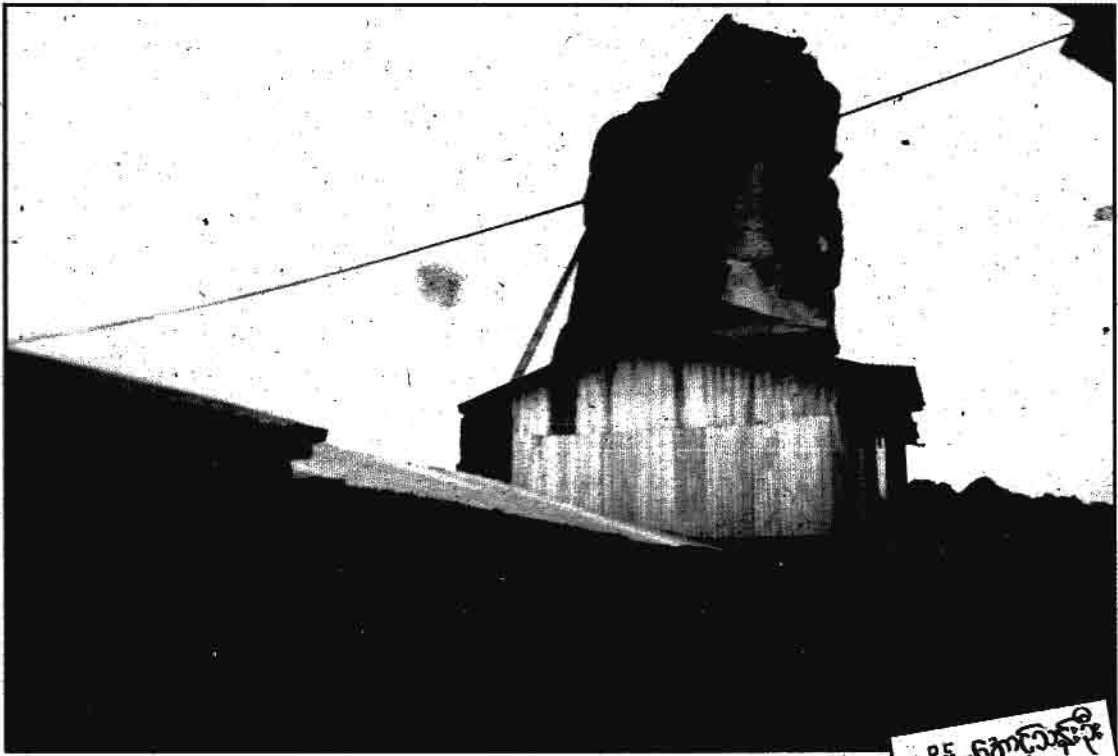
သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီပတ်စလ်ခိုင်ပြီး တရားတိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးပျော့ပြည့် ဉာဏ်ထောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၄၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ၊ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထံ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲခန်းသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေဖော် (တဆ-၀၂၉၁) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀)လမ်း၊ ဟိုထူးအနီး၊
ဟိုလာထောင်ညွှန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း- ၂၀၆၄၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးတိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပုသိမ်-ရောင်သန်းစိုး

အဘွားတောင်ထောက်နှင့် အဘိုးတောင်

မိုင်းဂျူးရတနာမြေမှ အဘိုးတောင် နှင့်အဘွားတောင်သည် ဝမ်ကမ် အရပ်နှင့် လေးမိုင်ခန့် ကွာဝေးပါ သည်။

ယခုအခါ အဘိုးတောင်ကား မရှိ တော့ ပြိုကျပျက်စီးသွားပြီဖြစ်သော် လည်း အဘွားတောင်ကိုကား ငွားငွား စွင့်စွင့် မြင်နေရပါသည်။

ဘိုးဘွားတောင် သမိုင်းအကျဉ်းမှာ ရှေးက မြဟွာမင်းကြီးကိုးပါးသည် ပူဖန်နှင့် ယာဖန်အမည်ရှိသော ဘိုးဘွား နှစ်ဦးအား ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း အသီးသီးအား လှည့်လည်ပြရာ ပူဖန်နှင့်ယာဖန် ဘိုးဘွားနှစ်ဦးက တောင်ကျွန်းကို သဘောကျ ရွေးချယ်လိုက်ကြသည်။

ထိုတောင်ကျွန်းတွင်ပင် မြဟွာမင်း ကိုးပါးက ပူဖန်၊ ယာဖန်တို့နှင့် တူအောင် ကျောက်တုံးကြီးများ ဖန်ဆင်းပြီး ကမ္ဘာ

မိုင်းဂျူးရတနာမြေမှ လွယ်ဆောင်ထောက် (ခေါ်)

အဘိုးတောင် နှင့် အဘွားတောင်

တည်သရွေ့ တည်စေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ ကြသည်။

ထို့နောက် ပူဖန်၊ ယာဖန်ဘိုးဘွား နှစ်ဦးတို့၏ ရုပ်ပုံဖြစ်သော ကျောက် တောင်နှစ်ခုကို ဤသို့ ပြောဆိုကြ၏။
'သင်တို့နှစ်ယောက် ဤလူ့တဝှေ့ စုတေ ကွယ်လွန်ကြလျှင် ပူသင်္ချေ၊ ယာသင်္ချေ ဟူသော နာမည်ဖြင့် ဤပြေနေရာကို စောင့် ရောက်သည့် တန်ခိုးကြီးသည့် ဘုမ္မိန်နှင့်

များ ဖြစ်ကြရလိမ့်မည်' ဟု ပြောပါသည်။

ပူဖန်၊ ယာဖန် အဘိုးအဘွားနှစ်ဦး လည်း 'သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောအခါ ဘုမ္မိန်နတ်များဖြစ်ကြပြီးလျှင် ဂေါတမ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် နှစ်၊ နှစ် ထောင်သို့ ရောက်သောအခါ အဘိုး ဖြစ်သူ ပူသင်္ချေ၊ ယာသင်္ချေတို့က တောင်ကြီးသည် သက်တမ်းကုန်၍

အဘွားတောင်ကား အနီကပ်ခြင်သတ္တုရုပ်

ပြုလဲကျရာ တောင်အောက်လျှိုထဲ ရောက်သွားပြီး အပုပ်နဲ့လည်း တစ်တောလုံး ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအပုပ်နဲ့ကြောင့် မော်ဖ၊ မိုင်းလင်းဘက်မှလူများသည် မိုင်းလင်းစော်ဘွားကို လျှောက်တင်ကြရာ မိုင်းလင်းစော်ဘွားက သူ၏ စေတမန်ကို စေလွှတ်၍ မိုင်းရှူးစော်ဘွားကြီးအား ပူသင်္ချေယူ၏ ရုပ်အလောင်းကို လာရောက် သင်္ဂြိုဟ်ပေးပါရန် လျှောက်ထား တင်ပြသည့်အခါ မိုင်းရှူးက...

‘ငါတို့ မသင်္ဂြိုဟ်တတ်ကြောင်း၊ သင်တို့ သင်္ဂြိုဟ်တတ်က လာရောက်သင်္ဂြိုဟ်နိုင်ကြောင်း’

ကို ပြန်လည်မိန့်ကြားလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိုင်းလင်းစော်ဘွားသည် မှူးမတ်မိုလ်ပါအခြွေအရံနှင့် လာရောက်ပြီး ပူသင်္ချေယူ၏ အလောင်းကို

မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ပါသည်။ ဤအခါ အပုပ်နဲ့များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မိုင်းလင်းစော်ဘွားသည်လည်း ဘိုးဘွားရုပ်ပုံ ကျောက်တောင်ရှိရာ လွယ်ဆောင်ထောက်ဒေသကို အုပ်ချုပ် စိုးပိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ပူသင်္ချေမကွယ်လွန်မီက အဘိုးအဘွားရုပ်ပုံ ကျောက်တောင်နှစ်ခုအနက် အဘိုးရုပ်ပုံ ကျောက်တောင်သည် အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ အဘွားရုပ်ပုံ ကျောက်တောင်ကား အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူပါသည်။

အဘိုးရုပ်ပုံကျောက်တောင် ကွယ်လွန် ပြုပျက်သွားသဖြင့် ယခုအခါ အနောက်ဘက်မှ ကျောက်မျက်ရတနာများ ထွက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အကယ်၍ အဘွားရုပ်ပုံ ကျောက်

တောင် ပြုပျက်သွားပါက အရှေ့ဘက်မှလည်း ကျောက်မျက်ရတနာများ ထွက်ရှိလိမ့်မည်ဟု အယူရှိပါသည်။ ယခုအချိန်၌မူ အရှေ့ဘက်မှ ရတနာများကို အဘွားသင်္ချေယူက ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားသဖြင့် ကျောက်မျက်ရတနာများ မထွက်သေးခြင်းဖြစ်သည်။

‘အဘွားသင်္ချေယူ မျက်နှာမူရာ အရှေ့ဘက်၌ အနောက်ဘက်ထက် ကျောက်မျက်ရတနာများ ပိုမို များစွာ ထွက်ရှိနိုင်သည်ဟု အယူရှိနေကြပါသည်။’

ပူသင်္ချေယူ၊ နိုင်းသင်္ချေယူတို့ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားကြသည့် ရတနာများသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားအားလုံးအတွက် သုံးစွဲရန်နှင့် လှူဒါန်းရန်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပူသင်္ချေယူ၊ နိုင်းသင်္ချေယူ အဘိုးအဘွားနှစ်ယောက်သည် ဤလွယ်ဆောင်ထောက် ရတနာဥယျာဉ်ကို ဗျာဒိတ်အတိုင်း ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြရင်း အဓိမေတ္တေယျဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသည့်အခါ လက်ဦးစွာ ဖူးတွေ့ရပြီး မင်္ဂလိကဗိဇ္ဇာန် ချမ်းသာမှန်ကို ကေနံ ရောက်ကြမည့်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်ဟု လွယ်ဆောင်ထောက်သမိုင်းက ဆိုပါသည်။

ဤ လွယ်ဆောင်ထောက်သမိုင်းကို ရှေးဟောင်း ယွန်းဘာသာမှ ရှမ်းဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ပြီး ရှမ်းဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ လျှိုလင်မြို့ သာသနဗိပလ ဓာတ်တော်ကျောင်း တိုက်မှ နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာနန္ဒ (သာသနဝေဓမ္မာစာပေ) ပြန်ဆိုထားသည့် မုရင်းစာမှ အနှစ်ချုပ်ကာ စာရေးသူမှ လုပ်မ ရှင်းလင်း တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အဘွား နှိုင်းသင်္ချေယူ၏ ကျောက်တောင်ကြီးကို ငေးမောကြည့်ရှုနေမိပါသည်။

ကျောက်တောင်ကြီးတွင် အဘိုးအဘွားတို့၏ ဖြေတော်ဇာ၊ လက်ထက်ရာများကို ထွေမြန်မြန် ယခုအခါ ဤဖြေတော်ဇာ၊ လက်ထက်ရာများကို ထွေမြန်မြန်ပါသည်။

လပြည့်လကွယ် နေ့ရက်များတွင် ဤအဘိုးအဘွား ကျောက်တောင်၌ လှစည်ကားလှပြီး အမွှေးတိုင်း၊ ဆီမီးတိုင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းများ ကပ်လှကြပြီး ကျောက်ထွက်ကောင်းရန်၊ ကျောက်ကောင်းရရှိရန် ဆုတောင်းနေကြသူများဖြင့် ဝေဆာနေပါသည်။

ဆုတောင်း ပြည့်သူများကလည်း ဘိုးဘွားကျောက်တောင် အဆင်းအတက်လမ်းများ ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ ဘိုးဘွားကျောက်တောင်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွက် မီးစက်များ၊ ရေစုပ်စက်များ လှူဒါန်းကာ ဘိုးဘွား

နတ်ကွန်းများအား ပြုပြင် မွမ်းမံပေးလျက်ရှိနေကြပါသည်။

ယခုအခါ ဘိုးဘွား ကျောက်တောင်ကြီးတွင် ရေမီးအစုံဖြင့် တင့်တယ်လျက် ရှိနေပြီလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်သမားများ၊ လောပန်းများ၊ ကျောက်တူးသမားများ၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်သူများ အားလုံးသည် ဘိုးဘွားကျောက်တောင်တွင် ယုံကြည်စွာဖြင့် ကုသိုလ်ဒါနပြုကြခြင်း၊ ဆုတောင်းကြခြင်းတို့ဖြင့် မိမိတို့၏ အတ္တအကျိုး၊ ပရအကျိုးတို့ကို ရွက်ဆောက်နိုင်ရန် တစ်ဖက်မှ ဆုတောင်း၊ တစ်ဖက်မှ ထုတ်လုပ် တူးဖော်ရင်း လွယ်ဆောင်ထောက်ရတာနာမြေဝယ် အလှဆင့်လျက် ရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

**စာဂ္ဂုဿ... သုတေသီ...
ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...**

၂၀၁၇ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
**နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်**

**အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ**
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍
မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-(မြေညီ)
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း- ၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉၂

စာဂ္ဂုဿ... သုတေသီ... ပညာရှင်များသို့...

အထက်ပါ ဆောင်းပါးမှာ (၂၄-၁၂-၂၀၁၇)ခုနှစ်က ရောက်ရှိလာသော ဆောင်းပါး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမှ ဖော်ပြခွင့်ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒေသန္တရစာရေးဆရာ၊ ဝါသနာရှင်များမှ ဆောင်းပါးပါအဘိုးတောင်နှင့်အဘွားတောင်ကို ယခုကာလ အခြေအနေအတိုင်း ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဉာဏ်ရှိပြီး ကံမဲ့သူများအတွက် နမောငါးချက် စီးပွားတက်နှင့် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်ပူဇော်နည်း ကို ပေးပါရစေ။

စာရေးသူရဲ့ နေ့စဉ် စရထကျင့်စဉ် များထဲက တစ်ခုပါ။ ကံကောင်းသူများ ပိုကောင်းလာမှာဖြစ်ပြီး နိမ့်ပါးသူများ၊ ဘာလုပ်လုပ် ဘာမှမဖြစ်သူများ အဆင် ပြေလာမှာဖြစ်တဲ့ ဤပုတီးစိပ်နည်းကို မေ့ဒါနအဖြစ် ဝေပါရစေ။

တနင်္ဂနွေအစ စနေအဆုံး နေ့သား သမီးများအတွက် ဦးစွာ နမောငါးချက် ကို ရွတ်ဆိုပုတီးစိပ်ရပါမယ်။

နောက်မှ နေ့သားအလိုက် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရမယ့် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ဆက်ပြီး ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပုတီးစိပ်ရပါ မယ်။

- ၁။ နယောတဿ
- ၂။ နယော ဘဂဝတော
- ၃။ နယော အနုပတော
- ၄။ နယော သပ္ပာသပ္ပဒဿ
- ၅။ နယောတဿ ဘဂဝတော အနုပတော သပ္ပာသပ္ပဒဿ(နောတံမှ တနင်္ဂနွေသား ဆိုရင် အရဟံသိဒ္ဓိ ဆိုရပါမယ်)

ပုတီးစိပ်မယ်ဆိုရင် အချက်(၅)ချက် စလုံးပြီးမှ တစ်ခေါက်ရေတွက်ပါတယ်။ ပုတီးတစ်လုံးချရပါမယ်။

နေ့အလိုက် ဂုဏ်တော်များကို ပြုတ် အလိုက် ဝိုင်းခြားပြပါမယ်။

❖ တနင်္ဂနွေသားဆိုရင်...

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ အရဟံ သိဒ္ဓိ” ပါ။

❖ တနင်္လာသားဆိုရင် ဤနည်း အတိုင်း “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ သိဒ္ဓိ”ပါ။

❖ အင်္ဂါသားဆိုရင် “ဝိဇ္ဇာစရထ

နမောငါးချက် စီးပွားတက်နှင့်
ဂုဏ်တော်ကိုးပါး
ပုတီးစိပ်ပူဇော်နည်း

- သမ္ဗုဒ္ဓောသိဒ္ဓိ”ပါ။
- ❖ ဗုဒ္ဓဟူးသား (နံနက်ပိုင်းဆိုရင်) “သုဂတောသိဒ္ဓိ”ပါ။
- ❖ ကြာသပတေးသား ဆိုရင် “လောကဝိဒူသိဒ္ဓိ”ပါ။
- ❖ သောကြာသားဆိုရင် “အနတ္တ ရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိသိဒ္ဓိ” ပါ။
- ❖ စနေသားဆိုရင် (နံနက်ပိုင်း) “သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ သိဒ္ဓိ” ပါ။
- ❖ ဗုဒ္ဓဟူးသား(နေ့ ၁၂ နာရီမှ ညဉ့် ၁၂နာရီ)ထိ ဖွားသူဆိုရင် “ဗုဒ္ဓေါ သိဒ္ဓိ”ပါ။
- ❖ စနေ(နေ့ ၁၂နာရီမှ ညဉ့် ၁၂နာရီ ထိ)ဖွားသူဆိုရင် “ဘဂဝါသိဒ္ဓိ” ပါ။

တနင်္ဂနွေမှ စနေထိ အထက်ဖော်ပြ ပါ နေ့သားအလိုက် ပြုတ်သက်အရ ပုတီးစိပ်မယ်ဆိုရင်...

***

လျှာရမည့်ပန်းမှာ နေ့သားအလိုက် နေ့နံပန်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤသို့ ပုတီးစိပ်ပြီးလျှင် သာသနာ စောင့်နတ်၊ မြို့တော်ရှင်၊ နယ်တော်ရှင် နှင့် ဝေနေယျသတ္တဝါများကို မေတ္တာ ပို့အမျှဝေပါ။

မွေးနေ့မှစပြီး ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါ။ အဝိဋ္ဌာန်ရက်(သို့မဟုတ်) ရက်သတ္တ ပတ်မှာ ပြုတ်သက်အလိုက် ဖြစ်ပါ တယ်။

မည်သို့နိမ့်ပါးစေကာမူ နမော ငါးချက်၏ တန်ခိုး၊ ဂုဏ်တော်၏ တန်ခိုး များကြောင့် ဘဝကို အောင်လံထူလာ နိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မဒါနပြုရင်း ဖြင့်...။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ
မောင်ဗဟိုန်း(အင်းတော်)

တနင်္ဂနွေသားအရေပြေ	(၆)ခေါက်ပြုစေ	ပုတီး(၆)ပတ်စိပ်ပါ။
တနင်္လာသားဆိုရင်	(၁၅)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၁၅)ပတ်။
အင်္ဂါသားဆိုရင်	(၈)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၈)ပတ်။
ဗုဒ္ဓဟူးသား(နံနက်)	(၁၇)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၁၇)ပတ်။
ကြာသပတေးသားဆိုရင်	(၁၉)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၁၉)ပတ်။
သောကြာသားဆိုရင်	(၂၀)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၂၀)ပတ်။
စနေသား(နံနက်)	(၁၀)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၁၀)ပတ်။
ဗုဒ္ဓဟူးသား(ညနေဖွား)	(၁၂)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၁၂)ပတ်။
စနေသား(ညနေဖွား)	(၁၀)ခေါက်(သို့မဟုတ်)	(၁၀)ပတ်။

သင်္ဃာတော် အဆက်

ဒန်သန္ဓေ တည်စေခြင်း

‘ကျေးနီသည် ပြင်ပိုတောင်ထောက်ဖက်
ရှိသော်လည်း လူကဲ့သို့ ပဋိသန္ဓေ မနေတတ်
လျှင် ရွှေချိပ်၊ ငွေချိပ် မဖြစ်’

ဆိုသော ဩဝါဒတော်အရ ပဋိသန္ဓေ
တည်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်
မည်ဆိုလျှင် ရွှေချိပ်၊ ငွေချိပ် ဖြစ်မည်ဟု
ယူဆရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ဒန်(ကျေးနီ) သို့မဟုတ်
ဒုတ္တာသည် ကိတ်မျိုးစေ့ကို ချပေးနိုင်
သော အိတ်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူ
ရပါမည်။

ဒန် တစ်မျိုးတည်းသာ ကိတ်မျိုးစေ့
ကို ချပေးနိုင်တာလားဟု မေးလာမည်
ဆိုလျှင် မဟုတ်ပါဟု ဖြေရပါမည်။
အခြားသော ဓာတ်များလည်း ကိတ်မျိုး
စေ့ကို ချပေးနိုင်ကြောင်း မှတ်သား
သိရှိရပါသည်။

ကျောက်ဆေးဒန်။ စိန်နီမြင်း
သွား။ ဟင်းရိုင်းနီတို့သည်လည်း
ကိတ်မျိုးစေ့ကို ချပေးနိုင်ပါသည်။ သို့
သော် စိန်နီမြင်းသွားနှင့် ဟင်းရိုင်းနီတို့
သည် အစစ်အမှန်ရဖို့ ခက်ခဲသည်နှင့်
အမျှ ဈေးနှုန်းကလည်း မြင့်မားလှပါ
သည်။ ကိတ်မျိုးစေ့ကို ချပေးနိုင်သည်
ဆိုသော်လည်း ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့်
အနည်းငယ်မျှသာ ချပေးနိုင်ကြောင်း
မှတ်သားပေးပါသည်။

သက်ရင့် ကျောက်ဆေးဒန်သည်
ကိတ်မျိုးစေ့ကို ရာခိုင်နှုန်း အများဆုံး
ချပေးနိုင်ပါသည်။ ဆေးဒန်သတ္တုကို
ထုတ်ပြီး သန္ဓေသွင်းစရာမလိုဘဲ ယင်း
အတိုင်းလည်း လုပ်ဆောင်နိုင်သည်ဟု
ဆိုပါသည်။

ဒန်(ကျေးနီ)နှင့် ဒုတ္တာတို့သည်
ပစ္စည်း အမှန်အကန်ရဖို့လည်း လွယ်

ပြဒါးပျာ ရွှေပြင်နိုင်းပါသလော (၂)

သည်။ ဈေးနှုန်းလည်း သက်သာသည်။
ကိန်မျိုးစေ့ကိုလည်း တန်းဆီအောင် ချ
ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကိတ်
မျိုးစေ့အတွက်ဆိုလျှင် ဒန်(ကျေးနီ)ကို
သာ အများ အသုံးပြုကြခြင်းဖြစ်သည်
သိရပါသည်။

ပြဒါး၊ ဒုတ္တာတို့ကို မီးနှင့်စီရင်၍
ရွှေ၊ ငွေ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပြန်ရာ
မစီရင်တတ်လျှင် (သို့မဟုတ်) မလုပ်
တတ်လျှင် ရွှေချိပ်၊ ငွေချိပ် မဖြစ်ဟု
ဆိုထားသောကြောင့် လုပ်တတ်၊ ကိုင်
တတ်ဖို့ အထူးလိုအပ်ကြောင်း မိန့်ဆို
ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဖိခွင်ဝင်၍ ပြဒါးနှင့်
ဒုတ္တာ သို့မဟုတ် ဒန်(ကျေးနီ)တို့ကို
မီးနှင့် စီရင်တော့မည်ဆိုလျှင် ပြဒါးတွင်
ဒန်(ကျေးနီ)ကို သန္ဓေအဖြစ် တည်နိုင်
အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရတော့မည်။

ကျေးနီသည် လူကဲ့သို့ ပဋိသန္ဓေ
နေတတ်မှဟု ဆိုထားသဖြင့် ရှေးဦးစွာ

ပဋိသန္ဓေ၏သဘောကို သိထားဖို့
လိုအပ်ပါမည်။

ပဋိသန္ဓေ စတင်ဖြစ်တည်သောအခါ
သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ရုပ်ဝတ္ထု ခြပ်
တစ်ခုအနေဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ကလလ
ရေကြည်မှသာ စတင် တည်ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း သိကြပြီးဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပြဒါးတွင် ဒန်(ကျေးနီ)ကို
သန္ဓေ တည်စေသောအခါတွင်လည်း
ဓာတ်သားအနေဖြင့် မဟုတ်ဘဲ
ကလလရေကြည်သဘော ဖြစ်သည့်
အဆီအနှစ်အဖြစ်ဖြင့်သာ တည်စေရ
မည်ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ကျမ်းများတွင် “ကျောက်
နဂါးအသားကို ထုခြေ၊ အရည်ကို
ညှစ်၍ယူ” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “နဂါး
ခြင်ဆီ ဝ, အောင်မှီ” ဟူ၍ လည်း
ကောင်း ပြဆိုထားကြပါသည်။

ထိုပြဆိုချက်များသည် ဒန်ကို ပဋိ
သန္ဓေတည်စေခြင်း သဘောများကိုပင်
ညွှန်းဆိုထားခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။
ကျောက်နဂါးဆိုသည်မှာ ဒန်
(ကျေးနီ)ကို ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဒန်(ကျေးနီ)၏ အဆီ
အနှစ်ရဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။ “ကျောက်
နဂါးအသားကို ထုခြေ၊ အရည်ကို
ညှစ်၍ယူ” ဟု ဆိုထားသဖြင့် ဒန်
အသားများ ပျက်စီးစေပြီး အဆီအနှစ်
သာ ကျန်ရန် နည်းလမ်းရှာပြီး လုပ်
ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်သောအခါ
အင်္ဂါရတ်လောကတွင် ကမ္ဘာ၏ ဟုတ်

www.burmeseclassic.com

တင်စားရသော နာကို အသုံးပြု၍
ချက်ရပါမည်။ “နာ” နှင့် “ဒန်” တွဲ
လျှင်ပင် ထိုဓာတ်တွဲကို အန္တောဓာတ်
ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ယင်း အန္တော
ဓာတ်ကို မီးဓာတ်၊ မီးခဲ၊ မီးတောက်
ဓာတ်ဟုလည်း သတ်မှတ်ကြပါသည်။

ဒန်ကို နာနှင့် ချက်သောအခါ ဒန်နှင့်
နာကို မိမိတို့ လိုသလောက် အလေး
ချိန်ဆတူ (ဥပမာ။ ။ ဒန် ၂-ကျပ်၊
နာ ၂-ကျပ် စသည်) ကို ဣန္ဒာစရိယ
လုံခေါ် လုံပြတ်တွင် ထည့်၍ ချက်
ထိုးထိုးသွားရပါမည်။ တက်လာ
သော နာချော်များကို သွန်ယူထားပါ။
ထည့်ထားသော နာများ လုံးဝကုန်သွား
သည်အထိ မချက်ရပါ။

စတင် ထည့်ခဲ့သည့် နာ၏ သုံးပုံ၊
နှစ်ပုံခန့် ချော်ဖြစ်ပြီးလျှင် နောက်ထပ်
နာကို ပထမထည့်သည့် အလေးချိန်
အတိုင်း ထပ်ထည့်၍ ချက်သွားပါ။

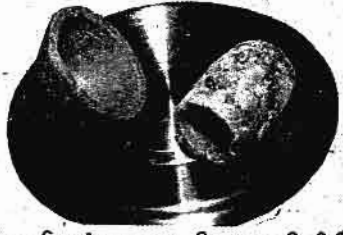
ဤသို့ဖြင့် နာ တစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ်
ထည့်ပြီးလျှင် တော်လောက်ပါပြီ။ ဒန်
ကိုတော့ ထပ်မထည့်ရပါ။

နောက်ဆုံးအဆင့်တွင် ကျန်ရမည့်
ဓာတ်သားသည် စတင်တည်ခဲ့သည့်
ဒန်နှင့်နာ နှစ်မျိုးပေါင်း အလေးချိန်၏
လေးပုံ၊ သုံးပုံခန့်သာ ရှိနေရပါမည်။

ဒန်ကို နာနှင့် ချက်နေသောအခါ
တွင် အမြဲ သတိထား၍ ကြည့်နေရပါ
မည်။ နာသည် လုံကို စားတတ်သဖြင့်
အလွယ်နှင့်ပင် လုံ ပေါက်သွားစေနိုင်
ပါသည်။ လုံသည် စိတ်မချရသော
အနေရှိလျှင် ချက်ချင်း အသစ်လဲ၍
လုပ်ဆောင်ပါ။ ပေကပ်ပြီး လုပ်မနေ
သင့်ပါ။

အကယ်၍ လုံပေါက်သွားပါက
တည်ထားသော ဓာတ်အချိုးအစားများ
ပြောင်းလွဲသွားပြီး လိုအပ်သော ဒန်ဆီ
သည်လည်း အရနည်းသွားတတ်ပါ

၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ လုံးဝ မရသည်များလည်း ရှိပါ
သည်။

ချက်၍ရသော ဓာတ်သားသည်
အန္တောဓာတ်သား အစစ်အမှန်ပင် ဖြစ်
ပါသည်။ နဂါးခြင်ဆီ(သို့မဟုတ်) နာ
ဆီနှင့် တွဲနေသော ဒန်ဆီလည်း
ဖြစ်ပါသည်။ အဆင်းမှာ ဘော်သား
ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဓာတ်သားကို ပိုင်းဖြတ်၍ အပ
လေတွင် ထားကြည့်ပါက တစ်ခဏ
အတွင်းမှာပင် ဒန်အရောင် ဟိတ်များ
ပေါ်လာပါမည်။ ဤသို့ဖြစ်မှသာလျှင်
ဒန်ဆီ(သို့မဟုတ်) နဂါးခြင်ဆီ ရပြီဖြစ်
ကြောင်း သေချာပါသည်။

ဒန်အဆီသည် မိမိအလျောက် ရပ်
တည်နိုင်စွမ်း မရှိသဖြင့် နာကိုပါ အဆီ
အနှစ် ဖြစ်စေပြီး တည်ရာမှီရာအဖြစ်
တွဲပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဒန်ဆီရပြီဖြစ်၍ ပြဒါးတွင်
သန္ဓေတည်စေလိုပါက တည်စေနိုင်ပြီ
ဖြစ်ပါသည်။ သန္ဓေတည်စေလိုပြီ
ဆိုပါလျှင်...

ပြဒါးကို မီးထိုးခံအောင် ရှေးဦးစွာ
ဆောင်ရွက်ထားရပါမည်။ မည်သည့်
နည်းဖြင့်ဖြစ်စေ ပြဒါးသန့်သန့် မီးထိုးခံ
အဖြူဖြစ်လျှင် ရှေ့တက်စဉ်ကို
ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မီးထိုးခံ ပြဒါးကို အတွင်းအား
(ပါစက တေဇော) ကောင်းအောင်
ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ပါစကတေဇော
အား ကောင်းဖို့လိုအပ်သဖြင့် “သာ
ယာဖြည့်ညှင်း တေဇောသွင်း” ဆို
သည့်အတိုင်း လုံကို ခါးတိုက်ထားကာ

မီးပျဉ်းနှင့် မှန်မှန် ထိုးသွားရပါမည်။
ပါစကတေဇောအား ကောင်းလာပါ
က ဓာတ်သည် ခြောက်သွေ့သော
အသွင်ကို ဆောင်၍ အချိုင့်အခွက်များ
ပေါ်နေတတ်ပါသည်။

ဤအရာ ဖြစ်ထိပြီးမှလျှင် ဖြစ်သည်
သန္ဓေဆောင်ရန် အသင့် ဖြစ်နေပြီဟု
ယူဆနိုင်ပါသည်။

ပြဒါးကို သန္ဓေဆောင်စေတော့မည်
ဆိုလျှင် ဣန္ဒာစရိယလုံခေါ် လုံပြတ်
တွင် ပါစကတေဇော အားကောင်းပြီး
ဖြစ်သော ပြဒါးကို ထည့်၍ ဆွဲဖိတွင်
မီးမှန်မှန်နှင့် ပျော်ရုံမျှ ထိုးပါ။ မီး
မလွန်စေရန် သတိပြုရပါမည်။ ဒီးလွန်
ပါက အပြင် မီးအားကြောင့် လောင်မြိုက်
မီး ဖြစ်သွားကာ အကျိုးသက်ရောက်
မှုလည်း တစ်မျိုး ဖြစ်သွားပါမည်။

မီးမှန်ဖြင့် ဖြစ်ကာလည် ယှော်ထားအခါ
မီးပြန်ပေးထားသည့် ခန့်ဆီ(သို့မဟုတ်)
နဂါးခြင်ဆီ(သို့မဟုတ်) အန္တောဓာတ်
သားကို ညှော်နုနုကြည့်ရင်း တို့၍
ကျောပေးရပါမည်။

အစာဓာတ်သားကို တို့ကျွေးခြင်းနှင့်
အခဲလိုက် ထည့်ကျွေးခြင်းတို့မှာ
သဘောသွားချင်း အကျိုးသက်ရောက်
မှုချင်း မတူပါ။ ကွာခြားမှု များစွာရှိပါ
သည်။

အခဲလိုက် ထည့်ကျွေးသောအခါ
ပြဒါးသည် အစာကို ချက်ချင်း မစားနိုင်
ဘဲ ရှေးဦးစွာ အစာဓာတ်သားကို
အရည်ဖြစ်သွားစေရန် မိမိ၏ လက်ရှိ
အတွင်း တေဇောအား(ပါစက)ကို မျှဝေ
ပေးရပါသည်။ ဤသို့ မျှဝေပေးလိုက်
ရသောအခါ ပြဒါး၏ ပါစကတေဇော
အားသည် လျော့နည်းသွားပါမည်။

အံ့တွင်းအား ပါစကတေဇောအား
မကောင်းဘဲ အစာကို စားသောအခါ
ကြေကြေညက်ညက် ဖြစ်သည်အထိ
မစားနိုင်တော့ပါ။ အစာ မကြေညက်
သဖြင့်လည်း ဒန်ဆီကို လိုအပ်

သလောက် မရနိုင်ဖြစ်ကာ သန္ဓေလည်း အောင်အောင်မာမာ မတည်နိုင်တော့ပေ။

တေဇော အားကောင်းလာစေရန် ဆိုပြီး ဆွဲဖိုကို ထပ်ရွဲပေးမည် ဆိုလျှင် ပြဒါးသည် အစာကို အတွင်းတေဇောအားနှင့် စားရမည့်အစား အပြင်မီးအားဖြင့် လောင်မြိုက်စားသွားမည် ဖြစ်သဖြင့် ဒန်ဆီများကိုပါ လောင်မြိုက်သွားပြီး သန္ဓေမတည်နိုင်၊ မအောင်မှာနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားပေဦးမည်။

ပါစက တေဇောအား ပြည့်ပြီး ဖြစ်သော ပြဒါးကို ဓာတ်ပျော်မီးနှင့် ထိုး၍ အံ့ရည်ပျော်ပြီးဆိုလျှင် အစာဓာတ်သားကို ညှပ်နှင့် ကိုင်၍ ပြဒါးရည်ကို တို့ပေးလိုက်ပါ။ ပြဒါးသည် ချက်ချင်း ဆွဲယူ ဝါးမျိုစားသွားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါမည်။

ပြဒါးသည် အစာကို ကြေညက်စွာ ဝါးမျိုစားသောက်ပြီး ဒန်ဆီကို နာဆီနှင့် အတူတကွ လက်ခံ သိမ်းယူထားပြီး မလိုအပ်သည့် အညစ်အကြေးများကို ခွဲထုတ်လိုက်ပါသည်။ ဆန်ကွဲစေပမာဏအရွယ် စည်ဖောင်းလေးများ အသွင်ဖြင့် လုံအောက်ခြေမှ မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ အန်ထုတ်ပြီး လုံဘေး နံရံသို့ ကပ်ကပ်သွားစေပါသည်။ ယင်းတို့သည် ချော်အသွင် ဖြစ်သွားပါသည်။

ထိုသို့ အကြိမ်ကြိမ် ဝါးမျို စားသောက်ပြီး စည်ဖောင်းလေးများ တက်မလာတော့ဘဲ ငြိမ်သက်သွားပြီဆိုလျှင် ဖိုကို အနည်းငယ် ဆွဲပေးပြီး အထက်ကနည်းအတိုင်း နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကျွေးပေးရပါမည်။

ဤနည်းဖြင့် ပြဒါးသည် အစာကို စားနိုင်အား ရှိသလောက် အကြိမ်ကြိမ် ကျွေးပေးပြီးနောက် ပြဒါးသည် စားနိုင်အား လျော့နည်းလာသည်ကို တွေ့

ရပါမည်။ ပြဒါး၏ ပါစကအား နည်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ရပါမည်။

ထိုအခါ ပြဒါး၏ အတွင်းတေဇောအား ပြန်ကောင်းလာစေရန် ဆောင်ရွက်ပေးရပါမည်။ အတွင်းတေဇောအား ကောင်းလာပြီဆိုလျှင် အစာကို ရှေ့နည်းအတိုင်း ကျွေးပေးရပါဦးမည်။

ဤသို့ အခါခါ ကျွေးလာပြီး ပြဒါးသည် အတွင်းတေဇောအား ကောင်းနေပါလျက် အစာကို မစားနိုင်၊ မမျိုနိုင်တော့သောအနေ ရောက်ပြီဆိုမှ အကျွေးကို ရပ်ပေးရပါမည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် ပြဒါးတွင် ဒန်ဆီအလုံအလောက် စွဲဝင်သွားပြီဟု သာမန်အားဖြင့် ပြောရပါမည်။

ပို၍ သေချာစေရန် ဓာတ်ကို တေဇောထက်ပြီး မှတ်ကျောက်တွင် တိုက်ကြည့်ပါ။ မှတ်ရောင်သည် အဖြူရောင်သာ ဖြစ်ပါမည်။

မှတ်တိုက်ထားသော ဓာတ်သားပေါ်သို့ ယမ်းစိမ်း ငရဲမီး တင်လိုက်ပါက အားလုံး စားသွားပါလိမ့်မည်။ မှတ်ကျောက်ပေါ်မှ ငရဲမီးများကို ရေနှင့် ဆေးလိုက်ပါ။ လက်နှင့် မပွတ်ရပါ။ ရေများ ခြောက်သွားသောအခါ မှတ်ပေါ်တွင် မည်မည်အတန်းကို တွေ့ရပါမည်။ ထို မည်မည်အတန်းသည် ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လွင်နေပြီဆိုလျှင် ပြဒါးတွင် ဒန်သန္ဓေအောင်မာစွာ တည်နေပြီ (သို့မဟုတ်) ကိတ်မျိုးစေ့ ကျရောက်မှီတွယ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံသွားပါတော့သည်။

ဆက်လက် ဖော်ပြပါမည်
ကောင်းကျိုး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။
ဦးမနောမယ(ပြည်)

စာ
မ
ဝ
လ
ို
ဦ
မ
န
ော
မ
ယ
...
က...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (ခမြေညီ)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့။
ပုန်း-

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၄
 ၀၉-၉၆၀၀၀၀၉၂

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . . မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်တင်နဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင်ရောင်းတို့ကို . . . စိတ်ထဲကတော့ ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ ဘာအကုသလည်းပေးပေးပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . .”

ဖုတ်ခုံကိုင် ၁၁၀၆ (၆၆) ၈၀,၂၅၃၃ လိုင်စင် ၁၁၇၈ (တို)

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ . . .”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာလိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ချဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစားတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစားချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆီတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . .”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကာ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်ကရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွှဲမှားပြုဖန်ဖျားရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနဲ့ ခေါတ်ဆွဲနဲ့၊ ဒိပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်တင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပ်နဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . .”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါလားတဲ့ အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ်သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းနည်းတိုင်းဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့ တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှမတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ . . . . .”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်

ပြန်ချီရေ - အောင်သိဒ္ဓါဆေးပိုင်

ပုဂံ - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇

ရ/၁၀၀/၀၀၀၀

၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

၀၀ ၀၀၀၀၀၀၀၀၀ ၀၀ ၀၀၀၀၀၀၀၀ ၀၀ ၀၀၀၀၀၀၀၀

သမိုင်းဝင် ရတနာမဉ္ဇူဘုရားသည် မန္တလေးမြို့ မင်းတဲအရပ်တွင် တည်ရှိ တော်မူ၍ မဟာသီဟသူရ (ပြည်စုန် မင်း)၏ တောင်ညာစံမိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်သော “အမိတ္တသီရိမဟာဒေဝီ” က တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

ဉာဏ်တော်ကား ရှေးခေတ်က(၄၅) ပေရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် နှောင်းခေတ် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြသည့် ရွှေ ဒေါင်းရပ်မှ ဦးထွန်းခိုင်၊ အီကင်း အနောက်ရပ်မှ ဦးဘစိမ်းစသော ပုဂ္ဂိုလ် (၁၁)ဦးတို့က ဦးဆောင် ကမကထပြု ကာ သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၅ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ ပြာသို လပြည့်ကျော်(၂)ရက်နေ့တွင် အထက် သို့ ထပ်မံမြှင့်တင်ခဲ့သဖြင့် ဉာဏ်တော် (၇၄)ပေခန့် ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက်တစ်ဖန် ဘုရားဂေါပက ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကိုလေးနှင့် အတွင်းရေးမှူး ဦးခင်မောင်ထွန်းစသော ဂေါပကအဖွဲ့ ဝင်များက ဦးစီးကာ ထပ်မံမြှင့် မြှင့်တင်ခဲ့ သဖြင့် ယခုမျက်မှောက်ကာလတွင် ဉာဏ်တော်(၁၀၈)ပေ ရှိတော်မူပါ သည်။

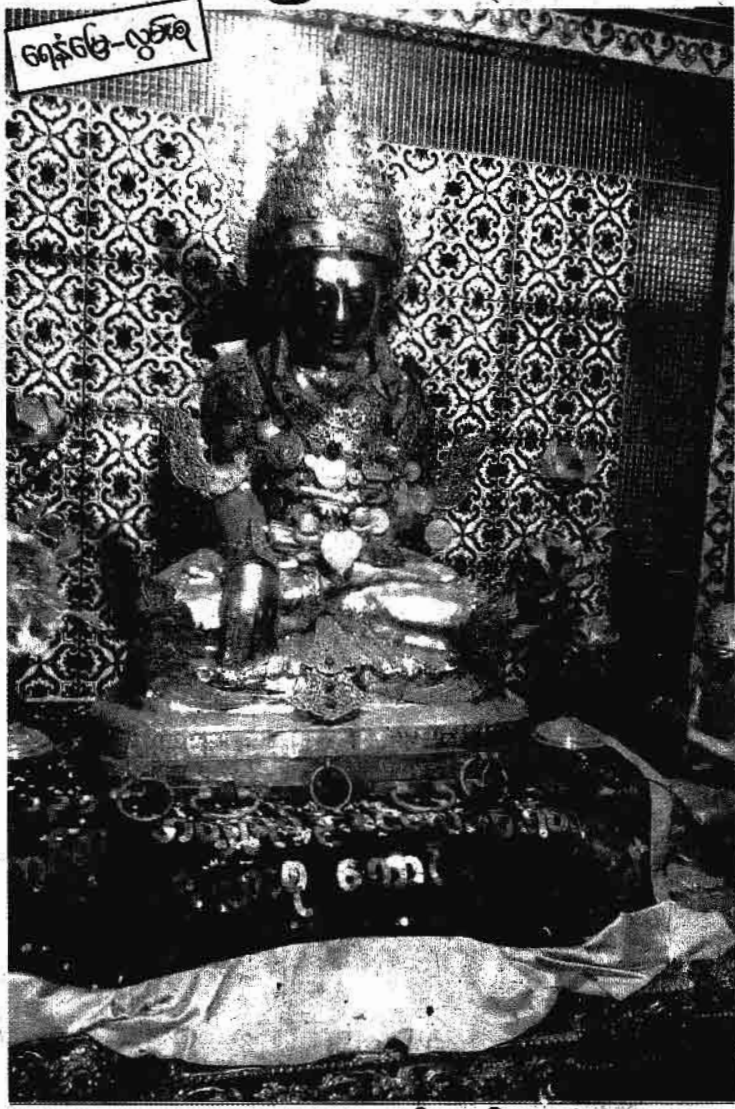
ဘုရားအရောင်အတွင်းရှိ ကျောက်စာ ကိုကား သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော “ရွှေနန်းကြော့ရင်” ဘုရင်က ရေးထိုး စိုက်ထူခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

ထိုကျောက်စာသည် ရာဟုထောင့် တွင် တည်ရှိ၍ အရှည်(၄)ပေ (၃) လက်မရှိပြီး မြက်(အနံ)မှာ အထက်ပိုင်း တွင် (၂)ပေနှင့် (၉)လက်မရှိ၍ အောက်ပိုင်းတွင် (၂)ပေနှင့်(၄)လက်မ ရှိပေသည်။

ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ သမိုင်းဝင် ကျောက်စာဘေးတွင် ရတနာမဉ္ဇူ

သမိုင်းဝင်

ရတနာမဉ္ဇူဘုရားနှင့် ကျောက်စာ

ရတနာမဉ္ဇူဘုရား ရုပ်ပွားတော်

ဘုရား ဝါတော်(၅၀၀)ပြည့် အထိမ်း စိုက်ထူလျက်ရှိပေသည်။ ထို ကျောက် စာတို့လည်း သမိုင်းဝင် ကျောက်စာ အမှတ်အဖြစ် ကျောက်စာများ ရေးထိုး

ရတနာမဂ္ဂဘုရား

တောင်တော်စိန်တော်

ပမာဏနှင့် တူညီပေသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ ပစ္စက္ကကာလ၌ သာမိုင်းဝင် ကျောက်စာနှင့်တကွ နောင်းခေတ်ထိုး ကျောက်စာတို့သည် ကျောက်စာတိုက်အတွင်း၌ ရှိလေသည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၂၂ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော်(၁) ရက်နေ့သည် ဖော်ပြပါ သာမိုင်းဝင် ဘုရား၏ ဝါတော်(၅၀၀)ပြည့်နေ့ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဘုရားဂေါပကအဖွဲ့သည် အမှတ်တရဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ထိုနှစ် ပြာသိုလဆန်း(၇)ရက်မှ လပြည့်နေ့သို့တိုင် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်းတော်ကြီးကို ကျင်းပပူဇော်ခဲ့ကြပြီး မော်ကွန်းတင်ကမ္ဗည်း၊ ကျောက်စာတိုက်ကြီးကို ပန္နက်ချကာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြခြင်း

၄၂ နက္ခတ္တရာစင်ဒြေဗဂ္ဂလင်း

ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ]

ဘုရားတည်ခဲ့ခြင်းအကြောင်း

သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်တွင် ရတနပူရအင်းဝမြို့ကို တည်တော်မူခဲ့သော သတိုးမင်းဖျားဘုရင်မှ နန်းဆက်(၁၁) ဆက်မြောက်ဖြစ်ကာ သက္ကရာဇ် ၈၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် နန်းတက်ခဲ့သော “မဟာသီဟသူရ” (သီရိသုဓမ္မရာဇာဓိပတိ) သည် မိဖုရားကြီး “အမိတ္တသီရိမဟာဓမ္မဒေဝီ” နှင့်တကွ စစ်အင်္ဂါသောင်းပါးခြံရံလျက် အင်းဝမြို့မှ ရောဝတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း ကရဝိက်ဖောင်တော်ဖြင့် ဆန်တက်ကာ ရေကြောင်းထွက်တော်မူပါသည်။

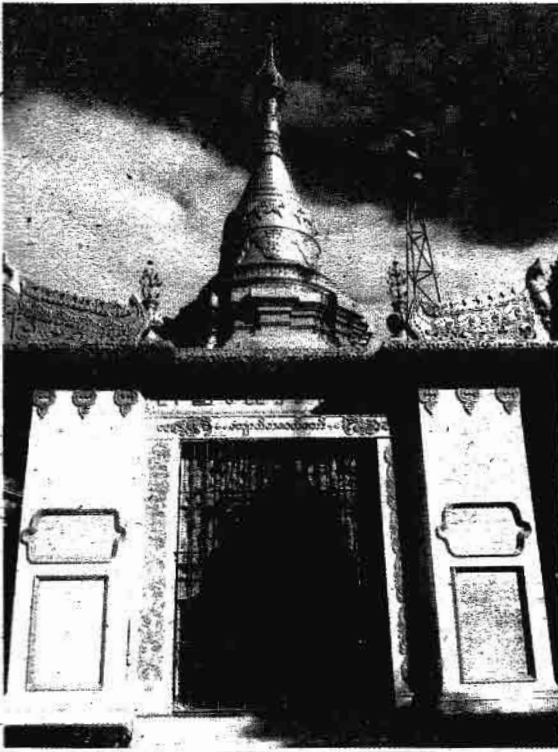
ယခု ရတနာမဂ္ဂဘုရား တည်ထားရာ ချောင်းပေါက်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ မြစ်ကမ်းဘေးသို့ ဖောင်တော်

ဆိုက်ကပ်ပြီး မန္တလေးဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ကာ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသည်များကို ပြုပြင် မွမ်းမံတော်မူပါသည်။

(မန္တလေးဘုရားဟူသည် မန္တလေးတောင်ပေါ်ရှိ စေတီဟောင်းစေတီပျက်တို့ကို စုပေါင်းပြီး တစ်ဆူတည်းအသစ် တည်ထားတော်မူသောဘုရား ဖြစ်သည်။

ဘုရား၏ယကာမှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးဖြစ်၍၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ မေးရိုးတော်ကို ဋ္ဌာပနာခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုဘုရားသည် မန္တလေးတောင်ပေါ်တွင် တည်ထားတော်မူခဲ့သောဘုရား ဖြစ်သည်။ စကားချစ်)

ဘုရားကို ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ အလံတော်ကျသည်နှင့် မင်းမိဖုရားနှစ်ပါးတို့သည်

ကျောက်စာတိုက်တော်

ထီးတော်တင်ပြီး ပူဇော်ပွဲကြီးကို ခြိမ်းခြိမ်း သဲ ကျင်းပပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် မန္တလေးဘုရားမှ ပြန် လည်ကြွချီခဲ့ရာ ရောင်းပေါက် မြစ်ကမ်း ထိပ်သို့ ရောက်သည်တွင် ဘုရင်ကြီး သည် ဟိုင်းဘီလူးအမည်ရှိ ဆင်တော် ကိုစီး၍ လည်းကောင်း၊ ရတနာယာန် ကျော်အမည်ရှိမြင်းယာဉ်တော်ကို စီး၍ လည်းကောင်း စစ်ဆင်စစ်ထိုး အမျိုးမျိုး ကို ပြတော်မူခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မဟာသီဟသူရမင်း နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်သည့်နောက် ခိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်ကြီး စစ်ခင်း ငြိမ်းခဲ့သော အရပ်ဟူ၍ အမှတ်တရ ဖြစ်စေခြင်းငှာ လွမ်းစေတီသဘောဖြင့် ရတနာမဂ္ဂဘုရားကို သာသနာတော် နှစ် ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၈၄၀ ခုနှစ် ဝါသုတေသနတော်နှင့် ယှဉ်

သောနှစ်) ဗြာသိုလ်ပြည့်ကျော် (၁)ရက် အင်္ဂါနေ့၌ တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ ပါသည်။

ကျောက်စာရေးထိုး စိုက်ထူခြင်း

မဟာသီဟသူရ (ပြည့်စုံမင်း)၏ သားတော်အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာသည် သက္ကရာဇ် ၈၄၂ ခုနှစ်တွင် “သီရိ သုဓမ္မရာဇာဓိပတိ” ဘွဲ့ကို ခံယူပြီး မိဖုရား “အထုလသီရိဝဗ္ဗဒေဝီ” နှင့် ဘီသိက်ခံယူကာ နန်းတက်တော်မူခဲ့ သည်။

ထိုမင်းကားရာဇဝင်၌ ခုတိယမင်းခေါင် ဟု တွင်လေသည်။ ထိုမင်းနတ်ရွာစံ သည့်နောက် သားတော်အငယ် (ငယ် မည်နရပတိ)သည် သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၉)ရက် ကြာသ ပတေးနေ့တွင် “မဟာဓမ္မရာဇဝိပတိ” ဘွဲ့ကို ခံယူကာ နန်းတက်တော်မူခဲ့

သည်။

ထိုမင်းကားရာဇဝင်၌ ရွှေနန်းကြော့ ရှင်ဟု တွင်လေသည်။

ထိုမင်း၏ ဘိုးတော်ဘွားတော်များ ဖြစ်ကြသော မဟာသီဟသူရမင်း တရားနှင့် မိဖုရားကြီး အမိတ္တသီရိမဟာ ဓမ္မဒေဝီတို့သည် မြေးတော်လေး (နရပတိလေး)ကို ချစ်ခင်ကြသဖြင့် ရင်ခွင်ပိုက်ကလေးဘဝမှစ၍ ယုယပိုက် ထွေး ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြ သည်။

ရွှေနန်းကြော့ရှင်သည် ထိုကျေးဇူး တော်တို့ကို အောက်မေ့တော်မူသဖြင့် ဘွားဇတော် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူ ခဲ့သော ရတနာမဂ္ဂဘုရား၌ ဆွမ်းတော် တင်၊ တံမြက်လည်းခြင်းဝတ်၊ ဆီမီး ဝတ်၊ သောက်ရေးသုံးရေဝတ် စသော ဝတ္တရား မပြတ်မလပ်စေခြင်းငှာ ရွှေ တော်(၄၀)ပိဿာဖြင့် လယ်ယာမိုးမြေ

ကျောက်စာ တာဝန်ပြု

မူရင်ကျောက်စာ(လှူဖျက်နာ)

မူရင်ကျောက်စာ(အောက်ကျောက်)

တို့ ဝယ်ယူကာ ဘုရားကို လှူဒါန်းပြီး...
'ထိုပြေယာတို့သည် ဘုရားထွက်မြေ ဖြစ်စေ အကောက်ခွန်အရာရှိတို့သည် ထိုပြေယာတို့ကို လယ်သမားတို့အား လုပ် ကိုင်စေ၍ လယ်တစ်ပယ်လျှင် တစ်နှစ် အတွက် ကြေးနှစ်ပိဿာနှင့် ငါးဆယ်ကျပ် သား အခွန်ကောက်ကာ ဘုရားအတွက် အသုံးပြုကြစေ'

ဟု အမိန့်တော်ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေနန်းကြော့ရှင် မင်းတရားသည် အပြောကျယ်လှသော ဘုရားဝတ္ထက မြေတို့ကို နယ်ရှစ်ရပ်ခွဲကာ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ပြီး နောင်လာနောက်သားတို့ သိရှိကြစေရန် ကမ္ဘည်းကျောက်စာ ရေး ထိုး မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

ထိုဝတ္ထကမြေ အပိုင်းအခြားတို့အား ၄ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

၁။ အရှေ့သို့လားသော် "ဘိုးတော်ဂူ" (ထိုဂူကား မျက်မှောက်ကာလတွင် မန္တလေးတောင်မြင့်ရှင်းရှိ ဘိုးတော်ဂူ ဖြစ်သည်။)

၂။ အရှေ့သို့လားသော် ကျီးဖြူနား မန်ကျည်းပင် (ယင်းမန်ကျည်းပင် သည် ယခုခေတ်ရှမ်းကြီး၏ အရှေ့

တောင်နားတွင် ရှိခဲ့ဖူးသည်။)

၃။ တောင်သို့လားသော် "မြောင်လှ" (မြောင်လှသည် ယခုခေတ် ဒေါ်နုမြ ရပ်ကွက် ဖြစ်သည်။)

၄။ အနောက်သို့လားသော် ပုစွန် ချောင်းအဝ (ထိုချောင်းအဝကား ယခုခေတ် မိန့်ပန်းရပ်ကွက် ဖြစ်သည်။)

၅။ ပုစွန်ချောင်းဝမှ အနောက်မြောက် သို့လားသော် သင်္ဂဇာချောင်းဝ အထိ(ထိုသင်္ဂဇာချောင်းသည် ယနေ့ ထက်တိုင် အထင်အရှား ရှိပါသေး သည်။)

၆။ သင်္ဂဇာချောင်းမှ အနောက်မြောက် သို့လားသော် ခဝါတော်ဆိပ်ကျ ကျောက်တိုင်။(ယခုခေတ် မန္တလေး မြို့၏ အနောက်မြောက်၊ တာရှီးဘေး အရဟံသိမ်တော်အနီး ဖြစ်သည်။)

၇။ အရှေ့မြောက်သို့လားသော် ထိမ် ပင်အိုင်ကျောက်တိုင် (ယခုခေတ် ဝံရွတ်ချောင်း ပေါ်တော်မူဘုရား အနီးတွင် ရှေးက ထိမ်ပင်အိုင် ကျောက် တိုင်ရှိခဲ့သည်။)

၈။ ထိမ်ပင်အိုင်ကျောက်တိုင်မှ အရှေ့ မြောက်သို့လားသော် အရိပ်

မထွက်ဘုရား၏ တောင်တံတိုင်း အထိ။ (ယနေ့ထက်တိုင် အရိပ် မထွက်ဘုရားရှိနေပါသေးသည်။)

(ရတနာမဉ္ဇူဘုရား၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်ကို မျက်မှောက်ကာလတွင် နှစ်စဉ်မပျက် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၃)ရက်မှ လပြည့်နေ့ထိ ကျင်းပလျက် ရှိပါသည်။ စာကြွင်း)

ရေခဲမြေ-လွှမ်းရ

ကျမ်းကိုး

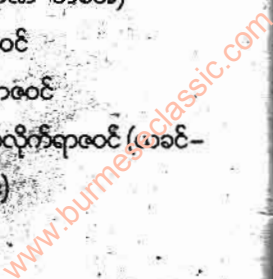
၁။ ရတနမဉ္ဇူဘုရားကျောက်စာ မြန်မာ့ပညာရှိ ဦးဘ(ကျောက်စာ ရုံးစာရေးကြီး)

၂။ ရတနမဉ္ဇူ ဘုရားသမိုင်း ဘဒ္ဒန္တကုမာရာဘိဝံသ(ဝဋ်သကာ၊ ပါဠိသိရောမဏိ-ဘိဝေ)

၃။ မှန်နန်းရာဇဝင်

၄။ ဦးကုလားရာဇဝင်

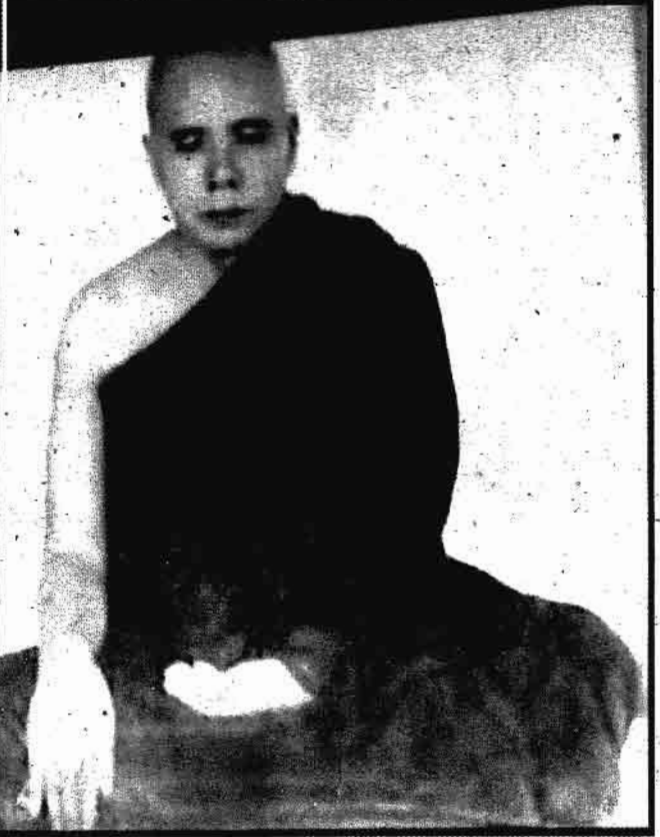
၅။ မြန်မာခေတ်လိုက်ရာဇဝင် (ယခင်- ကျောင်းသုံး)

ထိုတိုးတိုးထို

ဘာသာ (ဖျာပုံ-ဖရာပိုင်)

ကမ္ဘာ့ကျမ်းကျမ်း

◆ နဂါး(၉)တောင် ရုပ်ပွားတော်
ပဋိပညာ
ရွှေချိုင်းနားဆရာတော်ပုံတော် ◆

ကိုတိုးတိုးသည် ဖျာပုံမြို့နယ်၊ ဂျိုဝါရွာတွင် နေထိုင်သည်။ ထင်း အရောင်း အဝယ်လုပ်၏။ သစ်မာသားကို ရောင်းဝယ်ခြင်းမဟုတ် ဒေသထွက် အုန်း၊ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ ကုက္ကို၊ ပိတောက်၊ ပျဉ်းမစသည့် အပင်များအား လိုက်လံဝယ်ယူပြီး ကိုယ်တိုင် ခုတ်လှဲ ခွဲစိတ် ရောင်းချသည်။

သစ်ပင်များ ခုတ်လှဲရာတွင် ငှက်သိုက်နှင့် ခါချဉ်အုံများ ပျက်စီးပြီး အသက်ပေါင်းများစွာ သေကျေလေသည်။ ထိုအခါ ကိုတိုးတိုး စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာ ခံစားရသည်။

သို့ဖြစ်၍ သည်အလုပ်ကို သူမလုပ်ချင်သည်မှာ အမှန်။ အခြားရွေးချယ်စရာ အလုပ်မရှိ၍သာ လုပ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

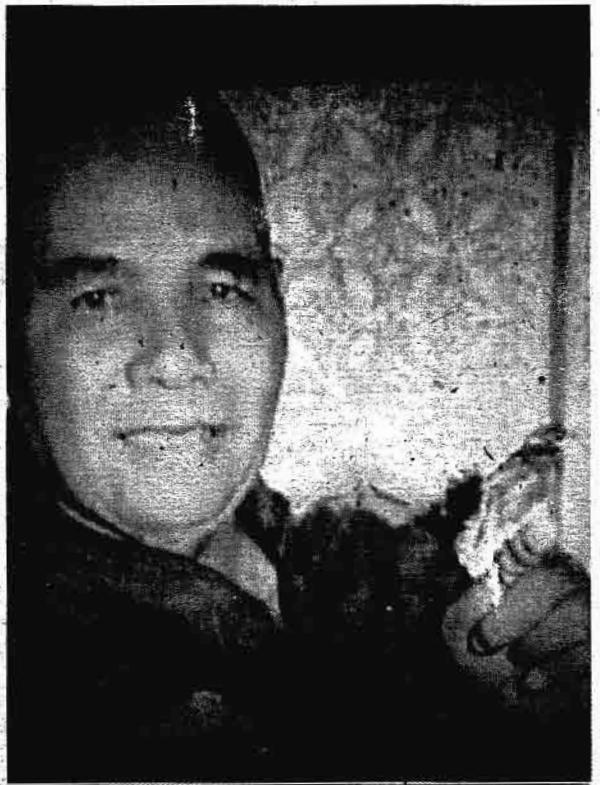
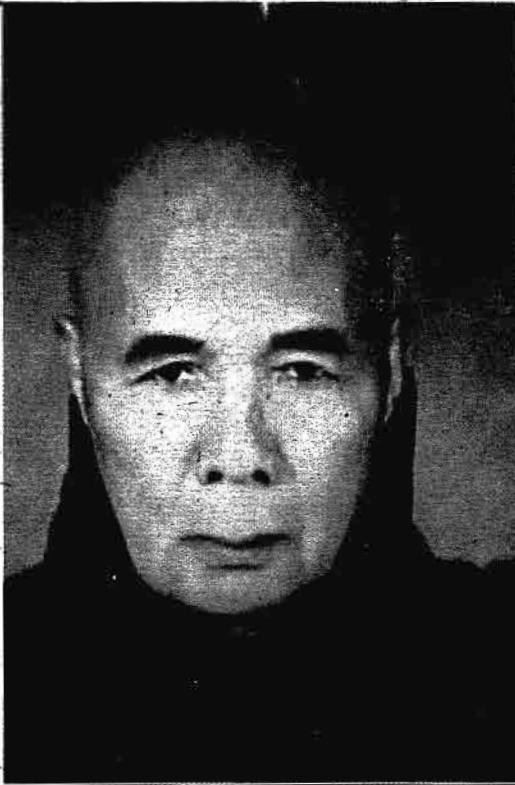
သို့သော်လည်း သူ၏ မွေးနေ့တိုင်း တိရစ္ဆာန်ကလေးများ သေစေနိုင်မည့် အပင်များအား ခုတ်လှဲခြင်းမပြု။ ထိုနေ့၌ သက်သတ်လွတ်စားပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်သည်မှာ နှစ်အတန်ကြာခဲ့ပါပြီ။

ဆောင်းဥတု၏ တစ်ခုသောည၌ အိပ်ပျော်နေစဉ်...

‘ရွှေချိုင်းနားဆရာတော်ကို သွားဖူးပါ’ ဟု ပြောသံကြားရ၍ ပြောသည့် အသံရင်ကို မတွေ့ချေ။ ထိုဆရာတော်အား သူ ကြားပင်မကြားဘူးပါ။

နတ်တို့ပြဆောင် တဘောင်အတိတ် နိမိတ်အိပ်မက်တို့သည်ကား မှန်သည်များ ရှိသကဲ့သို့ မှားသည်များလည်း အများအပြားပင်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအိပ်မက်အား အချိန်ပေး အလေးအနက်ထား စဉ်းစားမနေတော့ပေ။

အဆိုပါ အိပ်မက်သည် ထိုညနှင့်ပင် ရပ်မသွား။ မကြာခဏ ကော်သည်။

◆ သွဉ်းစားဆရာတော် သက်တော်(၆၀)ကပုံတော်

◆ သွဉ်းစားဆရာတော် လက်ထပ်၍ သွဉ်းစားဆရာ

◆ ကိုတိုးတိုးနှင့် ဇနီးထပ်လွှာ

ထိုအခါ ကိုတိုးတိုးသည် အလေးထား လာရပေတော့၏။ ရွှေဗျိုင်းနားဆရာ တော် အမှန်တကယ် ရှိမရှိ လေ့လာရ ပေလိမ့်မည်။

ကိုတိုးတိုးအိမ်နှင့် တစ်အိမ်ကျော် တွင် နေထိုင်သည့် ဘကြီးတစ်ယောက် သည် သက်သတ်လွတ်စားပြီး တော တောင်အနှံ့ ဂန္ဓာရီ လှည့်သူဖြစ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ သုသာန်များတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား ပွားများ၏။ စာပေပဟာသုတ လည်း အထိုက်အလျောက် ပြည့်စုံ သည်။

ထိုဘကြီးထံမှာ လေ့လာစုံစမ်း မေးမြန်းရာ ရွှေဗျိုင်းနားဆရာတော် မှာ ပြည်မြို့တောရတွင် သီတင်းသုံး နေထိုင်ကြောင်းနှင့် ဆရာတော်၏ ဘဝ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့လေသည်။

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုအတောအတွင်းမှာပင် နေလ ရှာလွန်ခဲ့သည့် (၁၃)နှစ်ခန့်က ထုတ် ဖေခဲသော ဂျာနယ်ဖြစ်သည်။ တောင်း နှမ်းစုတ်ပြတ်ပြီး စာမျက်နှာမှာလည်း

(၄)မျက်နှာသာ ကျန်ရှိတော့သည်။
စာမျက်နှာ တစ်နေရာ၌ စာရေးဆရာ ဦးစိန်သစ်မှ ဆရာတော်ကြီး ဘဝဖြစ်စဉ် ဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုရသည်။

ကိုတိုးတိုး လွန်စွာသိချင်နေသည့် ဆန္ဒကို သိကြားပြဟော နတ်ဒေဝါများက ကူညီ ဖြည့်ဆည်းပေးသည်လား မဆိုနိုင်။ ကိုတိုးတိုး အံ့ဩနေမိသည်မှာတော့ အမှန်ပင်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ သစ်ရောင်းသွားသည်။ သစ်ဝယ်ယူနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တွင် ထိုင်နေစဉ် ဦးပွင့်တစ်ပါး ကိုတိုးတိုးထံသို့ လျှောက်လာပြီး ပြောပြသည်။

ထိုဦးပွင့်အား ကိုတိုးတိုး မသိ၊ တွေ့ဖူး မြင်ဖူးချင်လည်းမရှိ။ လူမှုရေးအရ ကိုတိုးတိုး ပြန်လည် ပြုံးပြလိုက်၏။ ဦးပွင့်သည် ကိုတိုးတိုးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး...

‘ဆရာတော် စောင့်နေတယ်’
ဟု ပြောပြီး ခပ်သုတ်သုတ် လှည့်ထွက်သွားတော့၏။ ကိုတိုးတိုးလည်း မေးချိန်မီ၊ ပြောချိန်မရ အရောင်းအဝယ် စကားကလည်း မပြတ်သေး၍ နောက်က အပြေးလိုက်ပြီးလည်း မမေးခြင်း။

ဘာရယ်ကြောင့်မသိ တစ်ခဏသာ တွေ့လိုက်ရသော်လည်း ဦးပွင့်လေး၏ ထည့်ငြိမ်သည့် မျက်နှာကလေးမှာ ချစ်စိတ်ထက်မထွက်။ တစ်ခါတွေ့ရှိနှင့် တစ်သက်လုံး မေ့ပျောက်မရနိုင်သည့် မျက်နှာကလေး။

ထိုအတောအတွင်း မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအမြောက်အမြား ရရှိလိုက်၏။ ထိုနောက် ဘိုကလေးမြို့နယ်၊ ညံတောဆင်းရွာသို့ ကုက္ကိုပင် သွားဝယ်သည်။ ထိုတိုးတိုးသည် သစ်ပင်တန်ဖိုးအား

(၃)သိန်းခန့် မှန်းထား၏။ ရောင်းသူမှ တစ်သိန်းခွဲနှင့် ရောင်းလိုက်သည်။

သစ်ချော မထုတ်လုပ်မီကတည်းကပင် တစ်သိန်းခွဲ မြတ်နေပေသည်။ ထိုရက်များ၌ အရောင်းအဝယ်ကလည်း မကြုံဖူး ထူးကဲစွာ ကောင်းမွန်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ချင်စိတ်များ ကိုတိုးတိုးရင်ထဲသို့ တိုးဝင်ရောက်ရှိလာပါသည်။

သို့နှင့် (၂၃.၁၂.၂၀၁၆) နေ့လယ် (၂)နာရီတွင် ကားဖြင့် ပြည်မြို့သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ကိုတိုးတိုးနှင့်အတူ ဇနီးသည် ဝေဝေလွင် အဖေဦးကြီးမြင့်၊ အစ်ကို ဦးတင့်လွင်၊ အစ်မ ဘိုကလေး စမ်းစမ်းအေး ညီမ နီနီလွင်တို့ လိုက်ပါလာကြသည်။ နောက်တစ်နေ့ ညနေ (၅)နာရီခန့် ပြည်မြို့ရှိ ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသည်။

ဆရာတော် ချီးတော့သားကြီးလည်း ဆရာတော်ချီးတော့ကို ဖူးမြော်ကြည့်သည့်အခါ သက်သေလွန်ကူးနေသည်ဟု ထင်မိသည်။

ကျောင်းအတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ ဆရာတော် ပွင့်ငယ်ဘဝက ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံအား တွေ့ရှိ၏။ ထိုပုံကို တွေ့သည်နှင့် ကိုတိုးတိုး အံ့ဩတုန်လှုပ်မိသည်။ ကြက်သီးများလည်း တဖျန်းဖျန်း ထလျက်ရှိသည်။

ကိုတိုးတိုး မြင်တွေ့ရသော ဓာတ်ပုံသည် ကား ကျွိုက်လစ်မြို့မှာ တွေ့လိုက်သော ဦးပွင့်ပုံနှင့် ထပ်ထူထပ်ပူ တူနေခြင်းကြောင့်ပင်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ

ဘာသာမှူး(ဖရာပုံ-စရာပို ၇)

စာဂ္ဂုဿ... သူတေထီ...
ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...
၂၀၁၇ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍
မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာစာည်းဈာန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-(ခမြည်)
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပုန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ပုန်း- ၀၉-၇၅၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉

ပုထိုးစင် - ၁၁၁၂ ဝေပုဂ္ဂိုလ် လိုင်စင် ၇၂၂၁၁၊ ကဆုန်လကြီး (၁၃၁၂)

နှလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတောက်လောင်ပြီး၊ နှလုံးအိပ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

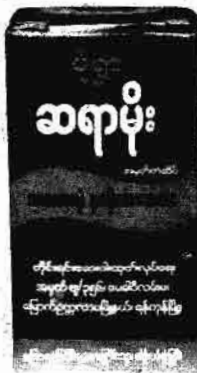
နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ မြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးနေရာမှာ အပိန်ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း ပက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ ခေ့တိုးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွှေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ ပူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမုန်ဆေးဟာ တိုင်းသို့ပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့ နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅/၇၇၆) ဝေပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ငြိမ်းညွှတ်လမ်း၊ ပုသိမ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုသိမ် - ၆၉၀၀၇၊ ၀၉ - ၅၁၀၀၆၂

ငြိမ်းမြတ်စွာနာမည်

ရွှေပင်လယ် ဝေါ်တော်မူကုန်းတော်မူ

သာသနိက အဆောက်အအုံများ (၄)

စင်သိုလ်

ယခင်လမူ အဆက်

ရတနာသုံးပါးဖူးမြော်ရာ ဆရာတော် သံဃာတော်များကို ဆည်းကပ်ရာတို့၌ အသုံးပြုကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဒုတိယ နဝဒေး ကြီးက ရှစ်ရပ်ကိုးခန်းပလ္လင်ဖွဲ့တွင်း...
ပိုးပြိုင်စွန်း၊ ဇေတဝန်တွင်း ရောင်ခွန် ညွန့်လန်း၊ သစ်သက်န်ကို ထူးဆန်းပလ္လင်၊ ဟင်္သာရွှင်လျက်၊ သုံးအင်ရတနာ၊ ဖူးမြော် ရာသည်၊ ဟံသာသနံ ဟူ၍ စပ်ဆိုခဲ့လေသည်။

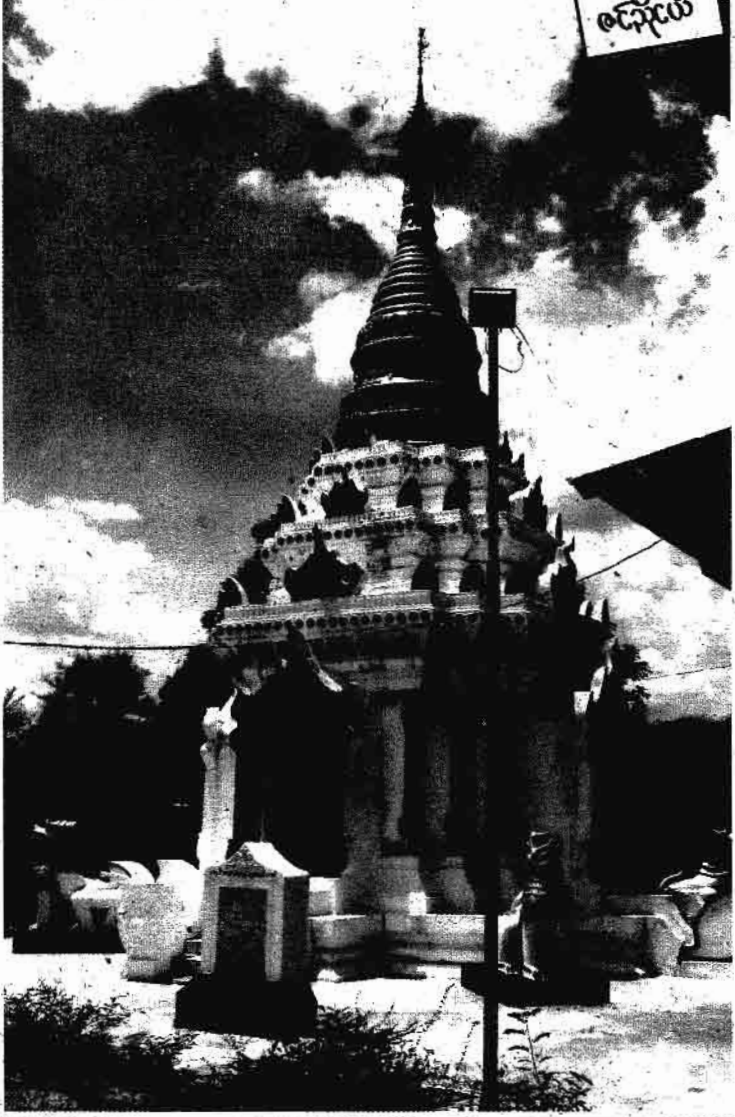
ဘားမဲ့စေတီ

ထိုင်တော်မူ အုတ်ကျောင်းပုထိုး၏ အနောက်ဘက်တွင် ဘားမဲ့စေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ဖရုံမြှောင်ချိုး ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

စေတီအောက် လိုဏ်မုခ်အတွင်း၌ ညောင်ရမ်းခေတ်လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေ ခုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ်တော် မူသည်။

ဘားမဲ့ဆရာတော် တည်ထားကိုး ကွယ်ခဲ့သော စေတီဖြစ်ကြောင်း သိရ ၏။ ဘားမဲ့ဆရာတော်အား လေ့လာ ကြည့်သောအခါ ရာမညဒေသဖွား မွန်တိုင်းရင်းသား ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။

ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင် နော် ရထားလက်ထက်တွင် အထူး ရိုသေ လေးစားခြင်း ခံတော်မူရသော်လည်း ဘုရင့်နောင်၏သား ငါးဆူ ဒါယကာ မင်းလက်ထက် ၉၅၅ ခုနှစ်တွင်

ဘားမဲ့စေတီ

အာစာရဆရာတော်ခေါ် ဘားမဲ့ဆရာ တော်နှင့်အတူ ညောင်ရမ်းသို့ပို့ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ (မွန်နန်းရာစဝင် ၈-၆၀၄) ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘားမဲ့ဆရာ

တော် မွန်ဘုန်းကြီးဖြစ်၍ မွန်တို့ကို အားကြီးအောင် ပြုရာသည်။ မွန်နံကို နှိမ်မည်ဟူ၍ ညောင်ရမ်းမြို့သို့ပို့၍ မြန်မာညောင်ရမ်းမင်းသားကို တရား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လျှောင်း ၄၉

www.burmeseclassic.com

◀ ဓနုလကျောက်ဆင်းဆတ်

◀ ခြေတော်ကျောက်ဆတ်

◀ ခြေတော်ကျောက် ဆင်းသော ထောင်တက် ဆင်တပ် ဘီလူးရုပ်

တည့်မကြောင်း ပြသဆုံးမ၍ နောင်တွင် တိုးပွားကြီးကျယ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။

ကိုယ်တော် (ငါးဆူ ဒါယကာဘုရင်) မှ ကား လျှော့ပါးခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ဘားမဲ့ဆရာတော်ကို ညောင်ရမ်းသို့ ပို့သည်မှာ ညောင်ရမ်းကို အားပေးသည် မည်လေသည်။ **ရွှေဆရာတော်၏ မေတ္တာစာအဖြေကျမ်း၊ စာမျက်နှာ-၃၈၀**

ဘုရင့်နောင်မင်းကြီး ဟံသာဝတီ ကမ္ဘောဇသောဒီ နန်းတော်တွင် စံမြန်း ၅၀ နက္ခတ္တရာင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ခိုက် သားတော်ရှင်သစ္စာအား ညောင်ရမ်းကိုစားစေ၏။

သံက္ကရာဇ် ၉၄၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၆)ရက်တွင် ဘားမဲ့ဆရာတော်၊ ဘားထန်းဆရာတော်၊ ဘားနှိုက်ဆရာတော်၊ ဘားလောဆရာတော် စသည့် ဆရာတော်(၁၁)ပါးကို ပင့်ဖိတ်၍ ရှေ့တော်မှောက်တွင် သားတော် အိမ်ရှေ့ဥပရာဇနှင့် နော်ရထာစောတို့အား ညီနောင်ချစ်ခင်စွာ နေထိုင်ကြရန် ဆုံးမလျက် နော်ရထာစောအား ဇင်းမယ်ကို ပေး၏။ **(မှန်နှန်းရာဇဝင် စာ-၅၅၉)**

ဘုရင့်နောင်မင်းကြီး ကံကုန်ပြီး နောက် သားတော်ငါးဆူ ဒါယကာ ဆက်ခံသောအခါ အထက်ပါကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီးများကို အဝေးသို့နှင့် သဖြင့် မိမိယုတ်လျှော့ကာ ညောင်ရမ်းသားရှင်သစ္စာသည် ညောင်ရမ်းမင်းတရားအဖြစ် ညောင်ရမ်းမင်း(၁၀)ဆက်ကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်။

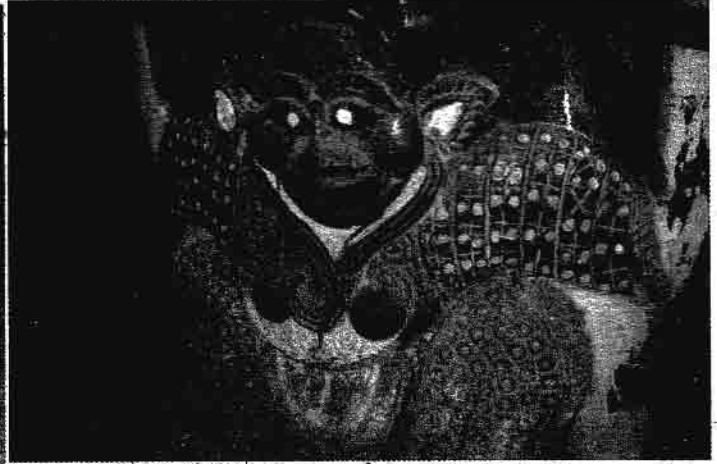
ဘားမဲ့ဆရာတော်ကား မြန်မာသမိုင်း တွင်ရစ်မည့် /မင်းဆက်သစ် ပေါ်ထွန်းစေရန် အဓိက ထောက်ကူပေးခဲ့သော ဆရာတော်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘားမဲ့ဆရာတော် တည်ထားကိုးကွယ်သည့် ဤစေတီသည် ၉၅၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း ညောင်ရမ်းခေတ်ကာလ၌ တည်ထားခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

ထိုမှအနီးရှိ ဂန္ဓကူဥတန်ဆောင်းအတွင်း၌ မတ်ရပ်တော်သုံးဆူ စံပယ်တော်မူကြသည်။ အလယ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ပွားတော် စံပယ်၍

◆ ခြေတော်အုတ်သားတော်

◆ ခြေတော်အုတ်သားတော် အနောက်ဘက်မှ ဘိလူးရှင်

◆ ခြေတော်အုတ်သားတော် ခြေတော်အုတ်သားတော်

ယာလက်ဖြင့် သပိတ်ကိုမ၊ကာ ဝဲလက်ကို နံဘေးတွင် ချထားသည်။

ဝဲ၊ယာ နှစ်ဖက်နှစ်ချက်တွင်ကား သာဝက ရဟန္တာရှင်တော်များ ဖြစ်ကြကာ ဝဲလက်ဖြင့် သပိတ်ကို ပင့်မ၊ထားဟန်တွေ့ရ၏။ သပိတ်ကား မပါရှိပေ။

ထို့နောက် လေးမျက်နှာ ဒီပက်ရာ စေတီအား ဖူးမြော်သည်။ အနောက်မှန်လိုက်တွင် ထူးခြားသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

ဝဲလက်က သပိတ်ပိုက်ထားသည့် ပတ္တဟတ္တမုဒြာဖြစ်၍ လက်ယာလက်မှ ရင်တွင်အပ်၍ ရှေ့သို့ ဖြန့်ပြထားသော အဘယမုဒြာဖြစ်သည်။ ထိုင်တော်မူ ဆိုသော်လည်း တင်ပျဉ်ခွေမဟုတ်ပါ။ ခုံပေါ်ထိုင်၍ ခြေချထားဟန်ရှားပါးသောပုံတော် ဖြစ်ပေသည်။

တန်ဆောင်းတစ်ခုအတွင်း၌ နေနှင့်

◆ ခြေတော်အုတ်သားတော် မှန်ဘက်မှ

လဟု ရေးထားသော ကျောက်တုံး နှစ်တုံးယှဉ်လျက် စေတီငယ်နှစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။

ယှဉ်လျက်ရှိသော်လည်း ထို ကျောက်တုံးမှာ အထက်အောက် ထပ်နေသည့် ကျောက်ထပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကျောက်တုံးအား အသာအယာ တီးခတ်ကြည့်ပါက လိုဏ်သံမြည်၏။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ တီးခတ်ပါက မြည်သောအသံမှာ ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ခြေတော်ရာစေတီ

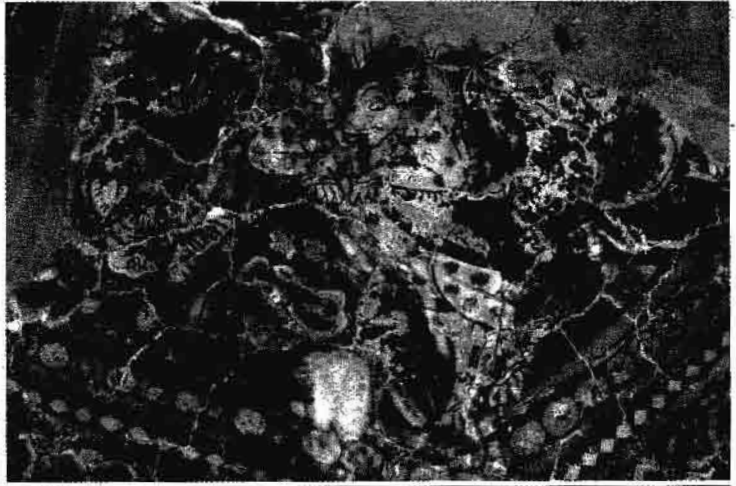
ခြေတော်ရာစေတီမှာ လေးထောင့် ကုလားကျောင်းခံ၍ အထက်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ တောင်လှည့်အဝင်မှစ် ပါရှိ၍ အဝင်မှစ်မှာ ကိုယ်တစောင်းထား၍ ဝင်ရလောက်အောင် ကျဉ်းမြောင်းစွာ ပြုလုပ်ထားသည်။

အတွင်း၌ ပါဒစေတီ ခြေတော်ရာ တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ ဝဲဘက်ခြေတော်ရာဖြစ်သည်။ နဂါးခြောက်ကောင် အပြီးခေါင်းဆိုင်၍ ရံထားသည်။

စက်လက္ခဏာ ဖွဲ့စည်းပူဇော်ပုံမှာ ထူးခြားလှ၏။ ခြေဖဝါးတော်တွင် အလျားလိုက်(၉)ကွက်၊ ထောင်လိုက်(၁၀)ကွက် စုစုပေါင်း(၉၀)ရှိ၏။ ခြေဖောင့်တော်၌ အပြင်ရစ် (၁၀)ကွက်၊ ဒုတိယအရစ် ပတ်လည် (၈)ကွက် ရံထား၏။ အတွင်းအကျဆုံး တတိယအရစ်တွင်ကား ဇက်လက္ခဏာမပါ ဗလာ(၁၀)ကွက် ရှိ၏။

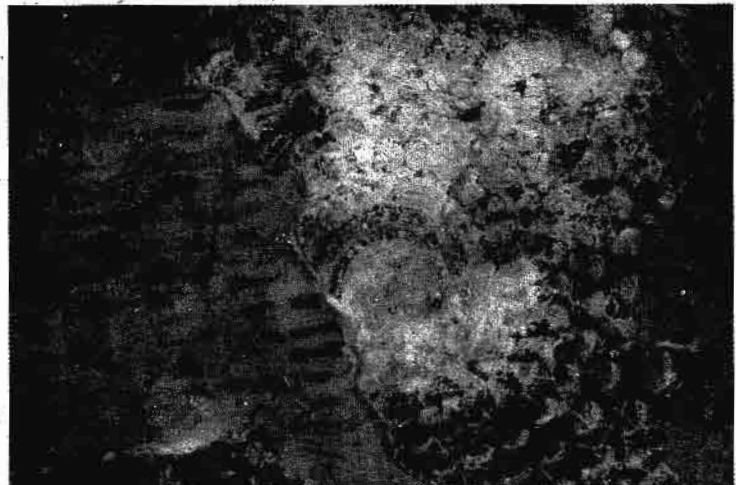
မန္တလေးမဟာမုနိဘုရား ခြေတော်ရာတန်ဆောင်ရှိ တောင်ခွင်သာသနာပိုင် အသိအမှတ်ပြု စက်လက္ခဏာများ

၁၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေစံပုဂ္ဂလင်း

▲ ဝယ်လဲခဲတစ်ခုမှာ ဘီလူးပုံထားထားပန်းချီ

▼ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့

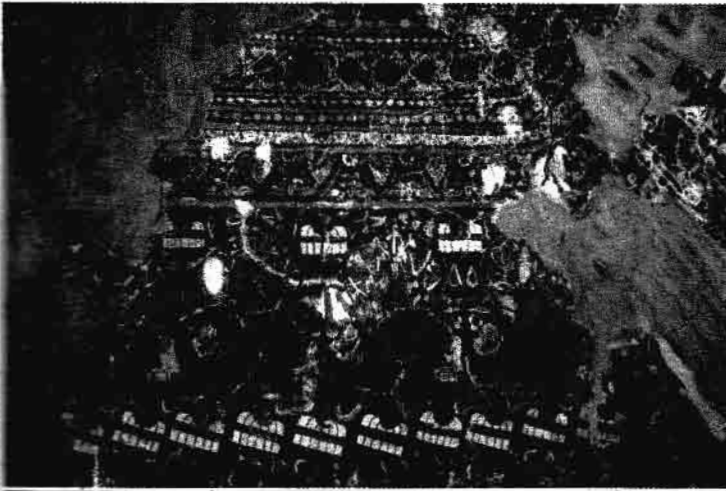
နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ မတူညီသကဲ့သို့ အင်းဝခေတ် ခြေတော်ရာစက်လက္ခဏာ ဖွဲ့စည်းပုံများနှင့်လည်း မတူသော သီးခြားဖွဲ့စည်းပူဇော်မှု ဖြစ်လေသည်။ ခြေတော်ရာပလ္လင်၏ တောင်၊ အနောက်နှင့် မြောက်ဘက်တို့၌ ဘီလူးတစ်ကောင်စီ (စုစုပေါင်း သုံးကောင်) ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ ခြေတော်ရာကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပင့်မထားပုံ သရုပ်ဖော်ထားသည်။

ထို ဘီလူးသုံးကောင်စလုံးမှာ ရင်သားဖော်ထားသော ဣတ္ထိလိင်ဘီလူး

မများ ဖြစ်ကြ၏။ ပြီးရယ်သောမျက်နှာထား ရှိကြ၏။

ခေါင်းရင်းဘက်၊ အရှေ့ဘက် ပလ္လင်ခြေတွင် သွားစေ့၊ ခေါင်းမော့လျက် ခြေတော်ရာကို ပန်းဝမ်းထားသော ဘီလူးမှာ ပုလ္လင်ဖြစ်ပုံရ၏။ လက်တွင် ပန်းခက်ပန်းနွယ်များကို ကိုင်ထားသည်။

ခြေတော်ရာ ပါဒစေတီလိုဏ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာများ အားထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ထားဟန်ရှိသည်။ ခေတ်တော်က ဤသို့မေး၏။

◆ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားများနှင့် မြတ်ရာ ဇာတိပင်

◆ အောက်ထဲမှ အင်းဝ(ညောင်ရမ်း)ထော် လှည့်ထုဟန်

‘ဆရာလဲ နေရာစုံအောင် သွားလာ ဖူးတော့ ဒီလိုထက်ပိုကို ဘယ်လို သဘော ရသလဲ’

‘လိုက်ရအတွင်းမှာ လူတစ်ကိုယ်ချောင် ချောင်ချို နေနိုင်တယ်။ ပြတင်းသုံးပေါက် အထပ်ထပ်ပေါက် ရှိပေယျံ အုတ်နံရံ ထုက လေးပေလောက်ထူပြီး ကျဉ်းပြောင်း ထာပို့ ပြင်အနှောင့်အယှက်တွေ လျော့ပါး စေတယ်။’

ရှေးဟောင်းမြေလိုက် ဖြစ်ပေယျံ နဂါးတွေ (ကာတွန်းဆရာကဆိုက်ပါဝင်သော ထိုင်ရှိုင်း လေထု)လို ဆိုးရွားတဲ့ အနံ့အသက်တွေ

လင်းနို့ စတဲ့ တိရစ္ဆာန်အညစ်အကြေးအနံ့ တွေပရှိဘူး။ လိုက်တွင်း လေရှူရတာ ကြည့်လင်စန်းသန်းပေါတယ် ဘုရား’

‘ဘုန်းကြီးလဲ ဒါကို ပြောချင်တာ ပါပဲ။ လိုက်ထဲမှာ မကောင်းတဲ့အနံ့ အသက်တွေ မရှိဘူး။ တရားအားထုတ် ကြတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေကတော့ နဂါးပြည်က မြေသင်းနံ့တွေ ဂျူဂျီကရ တယ်လို့ မိန့်တော်မူကြတယ်။ ဘုန်း ကြီးကတော့ နံ့သာနံ့လို့ ကတိုးနံ့လို့ အနံ့ချိုးလို့ ထင်မိပါတယ်’

ပါဒစေတီလိုက်အတွင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း

ဘာဝနာ အားထုတ်ကြသူတိုင်း သမာဓိ တည်ကြည်ပါက ဓမ္မပျံ့သော ရနံ့များ ဂျူဂျီကရသည်ဆို၏။ သမ္မာဒေဝများ ၏ ကာရက အထောက်အပံ့ စွမ်းအင် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ယူဆဖွယ် ရှိလေ သည်။

လိုက်ပေါင်းမိုးထက်တွင် ညောင် ရမ်းခေတ် ကျိုက်တင့် ရှေးဆွဲတန်ဆာ ဆင်ပြပုံ လေ့လာနိုင်၏။ ဆေးရေး ပန်းချီ အတန်အသင့် ကျန်ရှိ၏။ ကျိုက်တင့် ထောင့်စွန်းလေးခုတွင် ဘီလူးရုပ်တစ်ရုပ်စီ ရှေးဆွဲထားရာ ဘီလူးရုပ်များမှာ ပြုံးပြီးပြီး အမူအရာ နှင့် တွေ့ရပေသည်။

နံရံပတ်လည်တွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ သော မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်တို့ကို ပွင့်ထွန်းရာ ဗောဓိပင်နှင့်တကွ ကမ္မည်း တင် ရေးဆွဲထား၏။

ဒီပင်ရာ မြတ်စွာဘုရား ပေါက်ပင် ၌ ပွင့်တော်မူဟန်၊ တထွက်ရာမြတ်စွာ ဘုရား သခွတ်ပင်၌ ပွင့်တော်မူဟန် စသည်ဖြင့် ရေးထိုးထားသည့် ကမ္မည်း စာများမှာ မုံရွာနယ်၊ အမြင့်မြို့ဟောင်း ရှိ ရင်းရဲဘုရားဝင်းတွင်း ဆေးရေးပန်းချီ များ၏ ကမ္မည်းစာများထက် သတ်ပုံ သတ်ညွှန်း ပိုမို မှန်ကန်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ရင်းရဲဘုရား ကမ္မည်းစာများမှာ အင်းဝခေတ်ဦးပိုင်း ဖြစ်လေရာ အင်းဝ ခေတ်နှောင်းဖြစ်သော ညောင်ရမ်း ခေတ်ကမ္မည်းတို့မှာ ယနေ့ခေတ် သတ်ပုံသတ်ညွှန်းနှင့် ပိုမိုနီးစပ်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပန်းချီရေးဟန်တို့မှာ အင်းဝခေတ် ပုံစံအတိုင်း ကိုယ်တစောင်း အနေ အထားဖြင့် ပါးစုံမို့ဖောင်းလျက် သရုပ် ဖော်ထားသည်။

ဘုရားရဟန္တာရုပ်များကိုမူ ရှေ့မှ

အထည်ပြင် အနေအထားအတိုင်း ပုံမှန်အချိုးအစားဖြင့် ကြည့်ညိုဖွယ် ရေးခြယ်ထားကြလေသည်။

ခြေတော်ရာ စေတီလိုဏ်၏ အပြင်ဘက်နံရံတွင် မူလအုတ်သားပြင်ထက် ပိုထွက်နေသော အမှတ်အသားအချို့ကို တွေ့ရ၏။ ကြက်ခြေပုံသဏ္ဍာန် ထင်ရှားစွာရှိသည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်နှင့် ဆင်တူနေသည်။

ပါဒစေတီလိုဏ် နံရံတွင် အခြားဘာသာမှ အမှတ်အသားသဖွယ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဆရာတော်က ဆေးခြယ်၍ ဖုံးကွယ်လိုသော်လည်း ရှေးအထောက်အထား ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် မူလအတိုင်း ထားရှိကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။

ပုဂံတူရွှင်းတောင် စွယ်တော်ရှင် စေတီ၏တောင်ဘက် တောင်နားမောင်း၌ ကျောက်ရေကန်ကြီးတစ်ကန် ရှိသည်။ ထိုရေကန်၏ နံရံတွင် တရုတ်စမအက္ခရာတံဆိပ် ထွင်းထားသည်ကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ရွှေစဉ်းဆုံစေတီအနီး ကျန်စစ်သားဥမင်၏ အဝင်ဝ အတွင်းဘက် မြင်းမိုရ်ပိတ်တွင်လည်း ယင်းနှင့်အလား သဏ္ဍာန်တူ ဆေးရေးစမများ တွေ့ရ၏။

ယခု ပါဒစေတီလိုဏ်အပြင်နံရံရှိ ကြက်ခြေနှင့် အခြားအမှတ်အသားများမှာ ပုဂံခေတ် တရုတ်စမများ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရပေသည်။

ညောင်ရမ်းခေတ် တရုတ်-မြန်မာ ဆက်ဆံရေးနှင့် ပတ်သက်သော အထောက်အထားတစ်ရပ် ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆရပေသည်။

နိဂုံးတိုက်တွန့်ချက်

ရွှေမင်းဝံ ပေါ်တော်မူကုန်းတော်ရှိ

ရန်ကင်းထားသည့် ယောင်စရင်တု

ခြေတော်ရာစေတီ မြောက်ဘက်အပြင်မှ ထူးခြားသော အမှတ်အသားများ

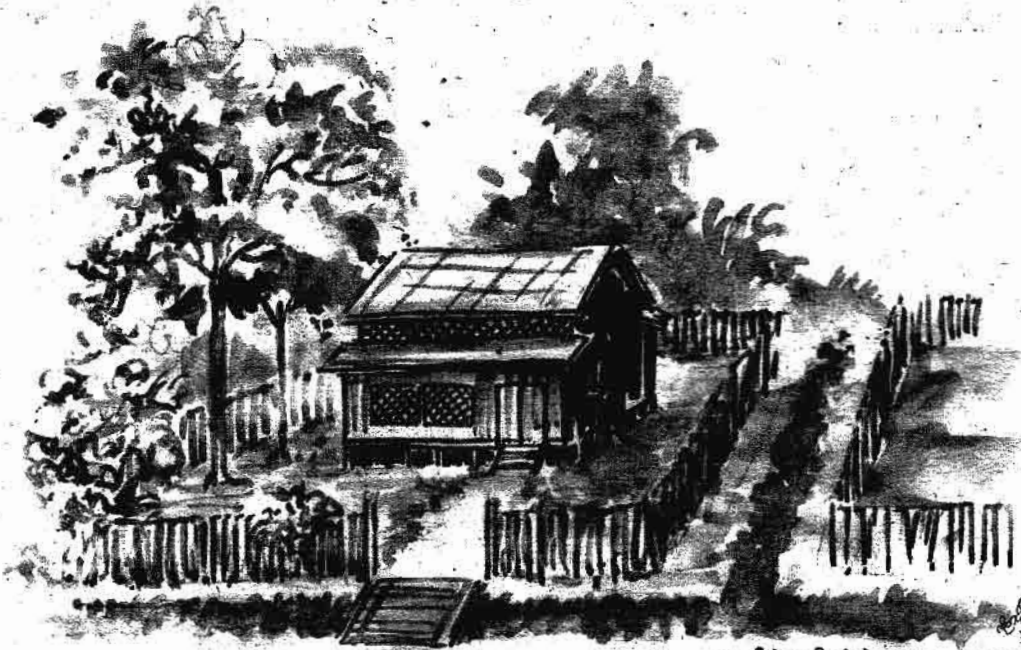

ဘုရားပုထိုး သာသနိက အဆောက်အအုံများမှာ ညောင်ရမ်းခေတ် ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ဘာသာရေး အခြေအနေကိုသာမက စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အနုပညာ၊ ဗိသုကာ စသည့် အခြားသော မျက်နှာစာများအတွက်လည်း အထောက်အကူပေးနိုင်သော ရှေးအထောက်အထားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စစ်ကိုင်းသို့ ရောက်ရှိပါက ပေါ်တော်မူကုန်းဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒကအား ဆက်သွယ်ဖူးတွေ့လျက် လေ့လာကြည့်ညိုသင့်

သော နေရာထူး ဖြစ်ပါသည်။ တူးဖော်ရန် ကျန်ရှိသေးသည့် အဆောက်အအုံ အစွန်းအစများကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ရလေရာ အားလုံး တူးဖော်သုတေသနပြုပြီးပါက ထွန်းခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀၀)ကျော်ခန့်က ညောင်ရမ်းခေတ် အခြေအနေကို ပိုမိုမီမြင်စွာ လေ့လာနိုင်ပေမည်ဟု တွေးဆတိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

ကြားညှပ်သောအိမ်ထောင်များ မိမိအိမ်ခြံမြေ၊ တောများကို ဝယ်ယူရောင်းချခြင်းတို့သည် မောင်နှမတွေ့ရှိ မိခင်အဖေအဖွဲ့ကြားပါက မိမိအိမ်ထောင်ကြားညှပ်သောအိမ် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ ကြားညှပ်သောအိမ်တွင် နေထိုင်သူအဖို့ စီးပွားမတက်တတ်ဟု မြန်မာ့အစဉ်အလာ ယုံကြည်မှုရှိကြသကဲ့သို့ နေရာဒေသ အတော်များများကလည်း ယင်းအယူအဆကို လက်ခံယုံကြည်မှု ရှိကြသည်။

ထိုသို့ လက်ခံယုံကြည်မှုရှိကြခြင်းမှာလည်း ရှေးလူကြီးများ၏ ကိုယ်တွေ့အတွေ့အကြုံများအရ လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ကြပြီး နှောင်းလူတို့ကိုလည်း ကြားသိထားသည့်အတိုင်း ပြောကြားခဲ့ကြပေသည်။

ထိုသို့ ရှေးရိုးအဘိုးအဘွားများ ပြောကြားခဲ့၍ သိမှတ်ခဲ့ရသူများ ရှိသကဲ့သို့ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့နေသူတို့မှာ ထေရီထဲ ထိုက်သို့သော အိမ်မျိုး၌ နေထိုင် စီးပွားကျကြရသည်။

ရှေးကတည်းက မောင်နှမကြား၊ ထင်မယားကြား၊ ဆွေမျိုးကြားစသော

ကြားညှပ်သော အိမ်

ကြားသုံးကြားကို ရှောင်ရမည်။ မရှောင်က မောင်နှမ၊ လင်မယား၊ ဆွေမျိုးဟူသည် မတည့်လျှင် ခဏသာဖြစ်သည်။ ထိုကြားကိစ္စများကို ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းက မိမိအပေါ် အမှုပြန်ပတ်တတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့အတူပင် မောင်နှမ နှစ်အိမ်ကြား၊ ဆွေမျိုးနှစ်အိမ်ကြား မနေသင့်ဟု ဆိုသည်။ မဖြစ်မနေ ထိုအခြားတစ်ပါး မောင်နှမဆွေမျိုးတို့ ညှပ်ထားသော အိမ်၌ နေထိုင်ရပြီဟုဆိုလျှင် သို့မဟုတ်ဘဲ ပထမ မိမိနေသောအိမ်မှာ မောင်နှမဆွေမျိုးကြား ညှပ်မနေသော်လည်း နောက်ပိုင်း မိမိဘေးအိမ်နှင့် ဆွေမျိုးတော်သူက မိမိအိမ်၏ တခြားဘက်ခြမ်းကို လာရောက် ဝယ်ယူနေထိုင်လိုက်ပြီဆိုလျှင် ရှေးဘိုးဘွားတို့

လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့သော အောက်ပါ အခိုက်ပြေနည်းလေးကို အသုံးပြုနိုင်ရန် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

၀။ မိမိအိမ် ခြေရှင်းဘက်ဘေး၌ တစ်ဖက်ခြံနှင့် တစ်စပ်တည်းမဖြစ်စေရန် လူသွားလမ်းကြောင်းလေးတစ်ခု ဖောက်လုပ်ပေးလိုက်ပါ။

၂။ သို့မဟုတ်ပါက ခြံစည်ရိုးနှစ်ခုကြား၌ ကြားခံ ရေအုတ်ပြောင်းလေးတစ်ခု တူးဖော်ထားပေးလိုက်ပါ။

၃။ သို့မဟုတ်ပါက ခြေရှင်းဘက်ခြံ၌ နွားတင်းကုပ်အိမ်သော်လည်းကောင်း၊ ကြက်မြုံကြက်အိမ်သော်လည်းကောင်း၊ နတ်အိမ်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပေးပါ။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် စတိသဘောဖြင့် တဲအိမ်လေးတစ်လုံးဖြစ်စေ၊ ပုဂံပုလဲလေးတစ်ခုဖြစ်စေ ထိုးထားပေးပါက ခြေရှင်းခြင်းနီးအိမ်နှင့် တစ်ဆက်တည်း မဖြစ်ဘဲ ကြားခံဖြင့် ခြားနေပြန်သောကြောင့် မိမိ၏ အိမ်သည် ကြားညှပ်အိမ် မဖြစ်တော့ပေ။

ယင်းတို့အားလုံးသည် အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်၌ မပြုလုပ်ရပါ။ အိမ်ခြေရင်းဘက်၌သာ ပြုလုပ်ရပါမည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes,urine-stone, urine
(red, yellow, excess,minimization,
miximization),uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating,dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဇေသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ဆုတောင်းပေးပွဲများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်ပူဇော် ဝါထာတော်များ (၅၂)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး

စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]

ပတူးသံဃရာဇ ဟင်္ဂိတ်၊
အနေက မြတ်သိန်းဦး ထုပ်၊
ဣမိနာ ပုညကမ္မေန၊
စိရိဇိဝိ ဘဝေယံ။

[အရှင်အာဒိစ္စဝံသ-စစ်ကိုင်း]

မြန်မာပြန်

ပတူးသံဃရာဇ - ပတူးကြီး သံဃာ
ရာဇာ အရှင်မြတ်သည်။

အနေကမြတ်သိန်းဦးထုပ် - ရှင်ပင်
မြတ်သိန်းဦးစေတီတော်မြတ်ကို။

ဣမိတ် - တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း
ပြုအပ်ခဲ့လေပြီ။

ဣမိနာ ပုညကမ္မေန - ဆွမ်း၊ ပန်း၊
ဆွေခွန်း၊ ဆီမီးတို့ဖြင့် လေးမြတ်ပူဇော်

ပေး၍ ဤကောင်းမှုမြတ်ပုညကြောင့်၊
အဟံ - "...ဟု နာမသာမုတ်

အတွက်အား။
စိရိဇိဝိ - နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျန်းမာ

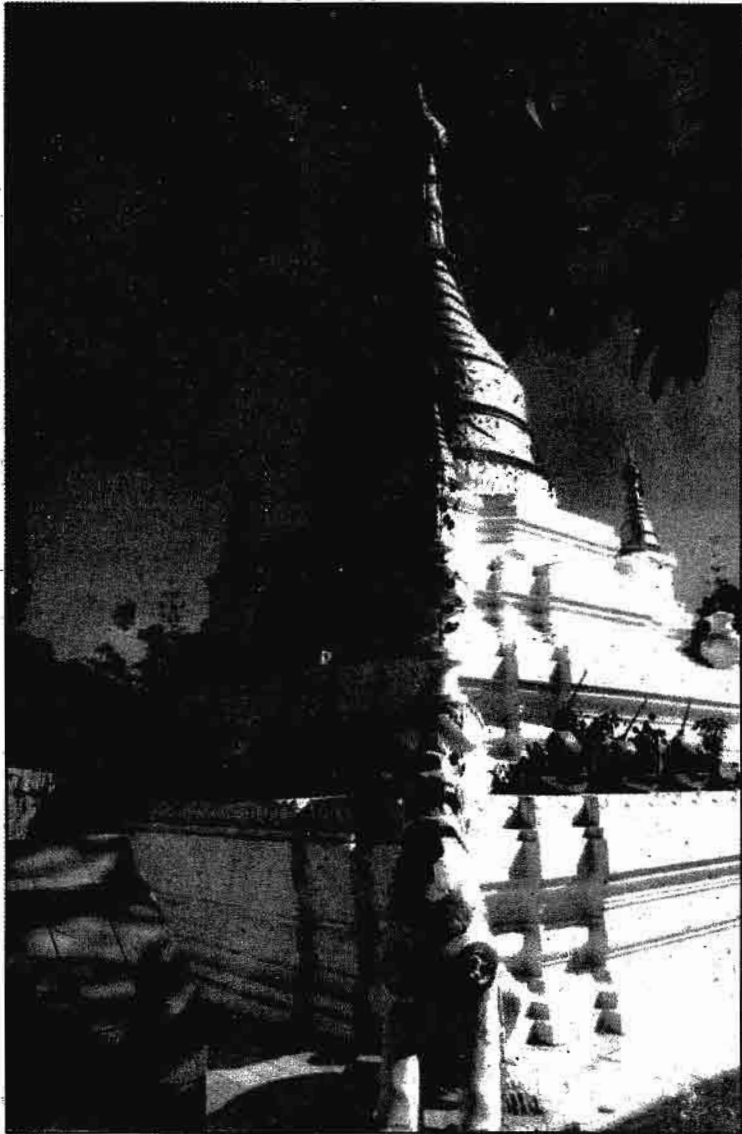
ခိုင်သာလျက် အသက်ရှည်ခြင်းသည်။
ဘဝေ ဘဝိမိ - ကေနိစင်စစ်

မြင်ပေါ်စေသော အရှင်ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သတ္တရာဇ် ၇၆ ခုနှစ်။

FAA June, 2017.

▲ ပတူးကြီးသံဃရာဇ၏ တုနိုင်းတော်
ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦးစေတီ

ဘုရားဒါယကာ

ပတူးကြီး မဟာသံဃာရာဇာဘွဲ့ခံ
အရှင်သဒ္ဓမ္မပုညမထေရ်။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆွမ်းဦးပုညနှင့်
စေတီတော်၏ တောင်တက်ပုလဲအနီး။

နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၇

◆ ပတူးကြီးသံဃာရာဇာဏိ ကုသိုလ်တော် ရှင်ပိဋကတ်သီရိဗိဇ္ဇာတီတော်အား
 ၁၃၇၀ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်လယ်နေ့ကြိုကတော့ ဖြည့်ရန်

◆ ညွှန်သုံးထပ်မှ ပတူးကြီးသံဃာရာဇာဏိ
 အားရိုတော်ဖြည့် သတ္တဝါရိုရှင်တော် (အားရိုတော်ပေါက်ရင်းမှား)

လေ၏။

ဗွဲ့တော်ရက်

နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့။

အောင်မြေ

စေတီတော်၏ မြောက်ဘက် ဖြစ်
 သော်လည်း ယခုအခါ အောင်မြေ
 နေရာတွင် ကုသိုလ်ရှင်များ၏
 ဂြိုဟ်ပြေနံပြေ ရုပ်ပွားတော်ရှစ်ဆူ
 ပူဇော်ထားပါသည်။

အစောင့်အရှောက်

သောတာပန် ဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

ဘုရားဒါယကာ ပတူးကြီးမဟာ
 သံဃရာဇာဏား စစ်ကိုင်းညောင်ပင်
 သာဦးပုည အရှင်မြတ်ကြီးက ထွက်ရပ်
 ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် မှတ်တမ်းလက်က
 ရေးသားခဲ့လေသည်။

အင်းဝခေတ်ဦး ပတူးစည်းခုံ
 ကျောက်စာ၌လည်း တွေ့မြင်နိုင်ကြ

ညောင်ပင်သာ ဦးပုည၏လင်္ကာ

* စစ်ကိုင်းလောပျာ တောင်အပျားတွင်းဖြင့်
 မားမားစွာစွင့် မောက်လှိုဏ်
 ပတ္တမြားခေါ်ကြ တောင်ညိုညိုမှာ
 ပိဋကတ်လို ဟိုဂိုလ်ထူး
 ပတူးသီရိ ထေရ်မဟာသည်
 တပည့်သံဃာ ဂိုဏ်းရှိရိုပိုင်ပျူ။
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အခြားလင်္ကာ
 တစ်ခုတွင်လည်း...

* ပုန်ဟောကြား ခဲဝါးတွင်
 တစ်ပါးဆင့်က ဖြစ်နိုင်သော
 လက်ဝဲလက်ယာ လမ်းနှစ်ခြားနှင့်
 ဖြူပါပြီးပြောက် “ထွက်ရပ်ပေါက်” ဟု
 ပိုးအောက်ပြေပြင် လှန်ပေါ်ထင်၍
 ဘုရင်အထူး သဒ္ဓါစွာသား
 ပတူးအစ သံဃရာဇာ
 ဖင်ဆရာ.....

ဟူ၍လည်း ဖော်ပြထားပါသည်။
 ပတူးကြီး မဟာသံဃရာဇာအား
 မိဖုရားကြီးစောဥဗ္ဗာ၏ ကျောင်း

ကျောက်စာတွင် “ပိဋကတ်သုံးပုံ၌
 ရှိရင့်သော ပညာအားဖြင့် “သီရိသဒ္ဓမ္မ
 သေနာပဏီ” ဟု ထင်ရှားစွာသော
 အမည်တော်လည်း ဟိတသော သဒ္ဓါ
 ပညာ လုံ့လအားနှင့် ထီးဖြူလည်း
 ဆောင်းထသော “ပိတုသံဃရာဇာ”
 ဟု ရေးထိုးထားလေ၏။

ပင်းယနှင့် စစ်ကိုင်း ပျက်သောအခါ
 သတိုးမင်းဖျားသည် အင်းဝတွင်
 နန်းတက်လေ၏။ ပတူးကြီးသံဃရာဇာ
 အရှင်မြတ်အား မီးသွေးနှင့် အဂ္ဂိရတ်
 ပစ္စည်းများ လိုလေသေးမရှိ လှူဒါန်း
 ထောက်ပံ့၍ တပည့်အဖြစ် ခံယူလေ
 သည်။

စစ်ကိုင်းတွင် နန်းတည်၍ မသင့်ဟု
 အဟောထွက်၍ သံဃရာဇာက စပါး
 ကြီးနိမိတ်ကို ဖတ်ကြားသောကြောင့်
 ဆရာတော်၏ အစီအမံဖြင့် သက္ကရာဇ်
 ၇၂၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၆)ရက်
 အင်္ဂါနေ့ နက္ခတ်(၂၆)လုံး၊ ဘနင်နွေ
 သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ကံတွင် ကြာသ

ပတုးကြီးသံဃာရာဇာ တည်ထားထား
 ညောင်ပုံထယ်ရင်မှားတော်များများ မူကြီးရုံ (ပြောရာအတွက်
 စာတင်အတိုင်းဖြစ်သည့် ရှင်ပင်မြတ်သိက္ခာတော်မြတ်ကို
 တစ်ဖန်တည် တည်ထားပါ။)
 ရှင်ပင်မြတ်သိက္ခာတော်နှင့် ကိုယ်လုံခြုံစွာသက်ရှိအားလုံးထူးထူး
 ဆွမ်းဦးပညာရှင်တော်ကြီးတို့အတွက် မူကြီးရုံ

ပတေး၊ စနေ၊ တူဝယ်ရာဟု၊ ကရကဋ်
 တွင်အဂါ၊ မဲကာရ အုတ်ပြုလျက်
 ညဉ့်သုံးဗဟိုအလွန် တူလက်ဝယ်၊
 ရတာနာပူရ ရွှေဝမြို့နှင့် နန်းတော်သစ်
 စတင်သည်.....ဟု မှန်နန်းရာဝင်
 တွင် ဖော်ပြထား၏။
 သတိုးမင်းဖျားသည် အင်းဝ၊ ပင်းယ၊
 စစ်ကိုင်း သုံးဌာနကို အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်
 သောအခါ ရဲစွမ်းသတ္တိ တန်ခိုးအာဏာ
 ဩဇာထက်မြက်လှပေ၏။
 ပုဂံပြည်မှ စောမွန်နစ်မင်းကလည်း
 သစ္စာခံလာ၏။
 ရေလွှဲငါးခရိုင်ကို ဖျက်ဆီးသော
 နွယ်ကုံးစား ဘယကျော်သူအား
 တိုက်တိုင်ဖမ်းဆီး၍ ကွပ်မျက်ပြီး
 အလောင်းခါရင်ဘတ်ပေါ် ပွဲတော်အုပ်
 ထည်ခင်း စားတော်မူသည်။
 ရှင်ယောင်ရှင်ပျက် ရဟန်းတု
 ထစ်ဦးကိုလည်း လက်ဖြင့် အသေ
 သတ်၍ နန်းရင်ပြင်ကြမ်းပေါက်ကို
 ဖစ်ချလေသည်။

အစွမ်းထက်လှ၍ ရဲမက်များ ဖမ်းဆီး
 မရနိုင်သော စစ်ကိုင်းရေဝန်းရပ်သား
 သူခိုးကြီးတောက်ဖျားအား လက်ရ
 ဖမ်းဆီး၍ မင်းမူထမ်းစေခဲ့သည်။
 ဤမျှ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ဩဇာ
 ထက်မြက်ခြင်းကား ပတုးကြီးသံဃာ
 ရာဇာ၏ အကူအညီကြောင့်ဟု ဆိုပါ
 သည်။

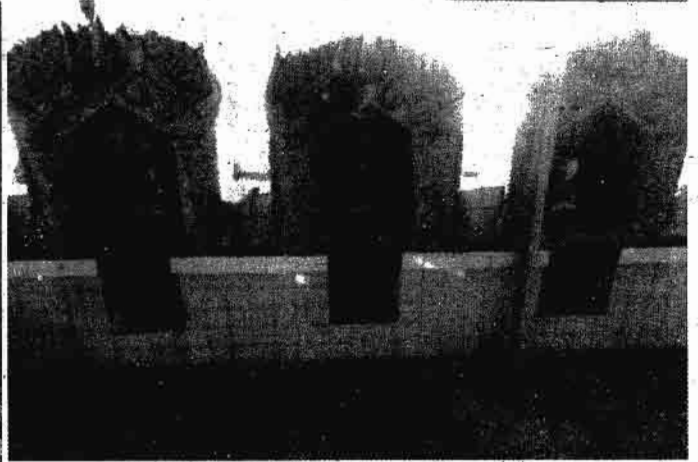
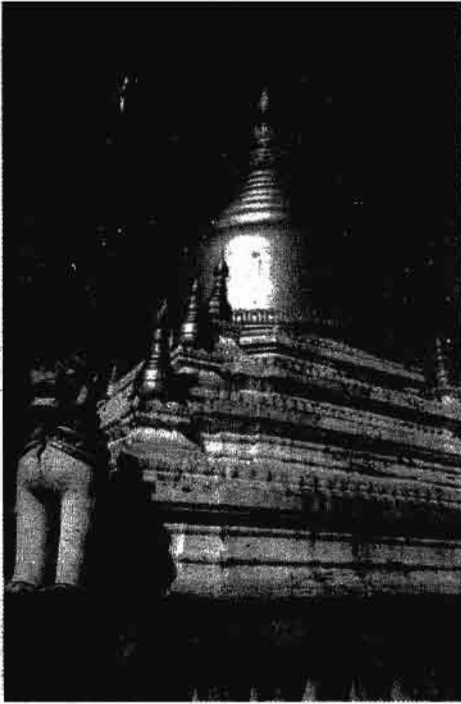
ပတုးကြီးမဟာသံဃာရာဇာ၏
 တူးခြားချက်များ

- ၁။ ပိဋကတ်သုံးပုံ ရှိခြင်း
- ၂။ သီရိသဒ္ဓမ္မသေနာပတိအဖြစ် ထင်ရှားခြင်း
- ၃။ ထီးဖြူဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း
- ၄။ ပိဋကတ်သုံးပုံအား ကိုးအထိ ရေးကူးခဲ့
 သော ဒါယကာဖြစ်ခြင်း
- ၅။ ဇေယျိတော်(၄)ဆူ
- ၆။ ကျောင်းတော်ကြီး(၇)ဆောင်
- ၇။ ပူကြီး(၅)လုံး
- ၈။ သံဃာတော်ပုဂံ၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်
 ခြင်း

ဥ။ အင်္ဂါရက်ပညာဖြင့် ပေါက်မြောက်ခြင်း၊
 ဆေးဝါးပညာတတ်သိခြင်း၊
 ၁၀။ ဝေးပညာအရာ၌ ဘုရင်များထပ် အားကို
 ကြရခြင်း...
 စသော အရည်အချင်းများမှာ
 သူမတူအောင် တူးခြားလှပါပေသည်။
 ပိုမို၍ တူးခြားချက်ကား သက်တော်
 (၁၀၃)နှစ်တိုင်အောင် သာသနာအရေး၊
 လောကအရေးတို့အား ကျန်းမာရေး
 ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့်
 ကျောက်စာရုံတွင် "ရဟန်းပိဋကဋ်
 ပိတုးကြီးမဟာသံဃာရာဇာ ပိတုး"
 ဟူ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

သံဃာရာဇာဟု ခေါ်တွင်ပုံ

ပိနည်းခိုရ် ဆရာတော်ကြီးများ
 ရှောင်ရှားကြသည့် သံဃာကိစ္စများကို
 ကိုယ်စားပြု၍ နိုင်ငံခြားဆောင်ရွက်ခြင်း
 ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သံဃာဘဏ္ဍာစိန်
 ရဟန်းကြီး ဖြစ်လေ၏။
 ၁။ ဖရိုက္ခရာရှင်ပုဂံ၏ အင်္ဂါအသုံးအဆောင်

ရှမ်းပြည်သိန်ဦးစေတီမှ ဂြိုဟ်ကြီးမြေ ရုပ်ပွားတော်များ

ရှမ်းပြည်သိန်ဦးစေတီတော်မြောက်
အင်္ဂုလေတီ**ကြောက်ဘုရားစေတီတော်**

ယဿိပျိုခြင်း

၂ ငွေကြေးအသပြကို လက်နှစ် ယဿိပျိုခြင်း
၃ စာစရာရိက္ခာနှင့် ပရိဘောဂများ အသုံး
ပပြုခြင်း

ထိုကဲ့သို့ ခြိုးခြံရွှေတာ ခေါင်းပါးစွာ
ကျင့်ကြံအားထုတ်လေ့ရှိသော သူတော်
ကောင်းကြီးများ၊ ရဟန်းတော်များ
အတွက် “ပရဟိတ” ဆောင်ရွက်ခြင်း
ဖြစ်လေ၏။

ပခုက္ကူတွင် အနေများခြင်း၊ စေတီ
တော်ကြီးတစ်ဆူ တည်ထားခြင်း၊
ရေကန်တူးခြင်း၊ ကျောင်းတော်ကြီး
ကည်ဆောက်ခြင်းကြောင့် “ပထူးကြီး
သံဃာရာဇာ” ဟူ၍ ကျော်ကြားလာခဲ့
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို သုံးစုံရေးကူး၍
လှူဒါန်းခြင်း၊ ဥမင်ခုံးဆယ်ဘုရား၊
မြတ်သိန်းဦးစေတီ၊ ပတ္တမြားစေတီ၊
ပခုက္ကူခင်းခုံကြီးစေတီ၊ ဂူတော်ကြီးများ
နှင့် ကျောင်းတော်ကြီးများ တည်

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

ဆောက်ခြင်း၊ ထီးတင်ခြင်း၊
မွှမ်းမံ ပြင်ဆင်ခြင်းများသာမက
လိုအပ်ရာ သာသနဌာနများ၌

ရုပ်တုတော်များ ထုလုပ်ခဲ့သည်။

သံဃာတော်၊ ဖိုးသူတော်များ၊
သာမဏေများအတွက် သင်ဖြူး၊
အိပ်ရာခင်း၊ ဖိနပ်၊ ထီး၊ တောင်ဝှေး၊
ပဝါ လိုလေသေးမရှိ လှူဒါန်းခြင်း၊

မိမိအား ကူညီဆောင်ရွက်ပေးကြ
သော သံဃာကြီးများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ
ကို အရေးပါလျှင် အရေးပါသလို လုပ်
သလောက် ငွေကြေး၊ မြင်း၊ နွား၊ သိုး၊
ဆိတ်၊ စပါး စသည် ပေးကမ်းခြင်း။

ပေစာကူးသူ၊ ကူးပြီးစာကို ကြည့်ရှု
ပေးသူ၊ စာတည်းဆောင်ရွက်သူ၊
မုဉ်းသားပေးသူများပါမကျန် ချီးမြှင့်
ဆောက်ပံ့ပါသည်။

ပုဂံပြည် ရွှေစည်ဆုံစေတီတော်ကြီး
ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူသောအခါ ဆင်
တစ်စီး၊ မြင်း၊ နွား၊ ကျွဲ၊ ဆိတ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ရွှေလေးကျပ်သား၊
ငွေသားလေးဆယ်၊ ကြေးပိဿာချိန်
လေးရာနှင့် တံမြက်လှည်းဖို့ လူတစ်

ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း ပေးခဲ့
လေ၏။

ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် မထေရ်
ကြီးလေးပါးအတွက် ဆင်တစ်စီး၊
ဆိတ်တစ်ကောင်၊ ရွှေတစ်ကျပ်သား
တို့ လှူခဲ့လေသည်။

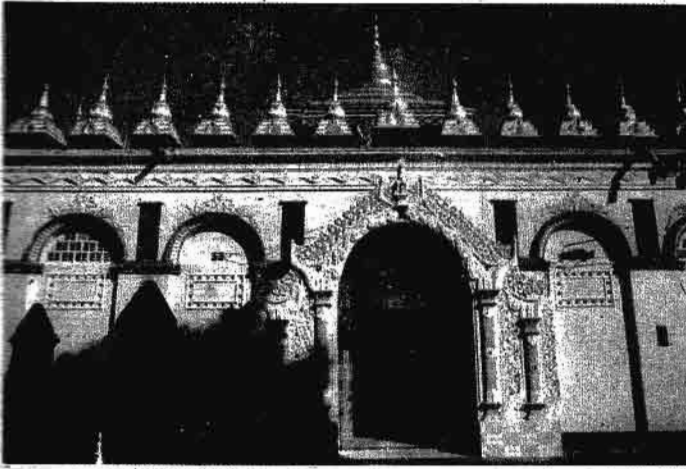
စပါးတင်းပေါင်းများစွာ ဝယ်ယူခြင်း၊
မြေယာ၊ ထန်းပင်များ ဝယ်ယူစိုက်ပျိုး
ခြင်း၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်များ
ဝယ်ယူ၍ အငှားကျောင်းခိုင်းခြင်းများ
ပြုလုပ်ခဲ့လေ၏။

မြေယာဝယ်ယူခြင်းမှာ ဘုရားတည်
ရန်၊ အုတ်ဖုတ်ရန်နှင့် ထန်းပင်များမှာ
ထန်းလျက်အတွက်၊ အစားအစာ
ပရိဘောဂတို့အတွက် ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကိုင်း၊ မုံရွာ၊ မုံရွေး၊ မန္တလေး၊
ပခုက္ကူ၊ ခက်ခါ၊ အုန်းညို၊ မင်းရွာနှင့် အင်းဝ၊
ပင်းယတို့တွင် ကူညီဝယ်ယူ ဈေးဖြတ်
ပေးကြသော ပွဲစား နောက်ပါများကိုပါ
ချီးမြှင့်လေ့ ရှိပါသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် သာသနာ့အကျိုး
သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ၏ အကျိုး
တို့ကို မနေမနား လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်

www.burmeseclassic.com

◆ အင်းပြောင်းရိပ်တော်တော်၏ အာရုံခံတော်

ရှင်ပင်မြတ်သိန်ဦးတော်၏ တောင်ခြေရာရာ ◆

“ရှေးဦးပရတ်တပုဂ္ဂိုလ်ကြီး” ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီးကား စစ်ကိုင်းမင်းဆက်မှ အင်းဝမင်းဆက်အထိ သိမိခဲရပြီး မင်းဆက်ပေါင်း (၁၄)ဆက် တိုင်အောင် သက်တော်(၁၀၃)နှစ်အတွင်း တိုင်းပြည်အကျိုး၊ မင်းများ၊ အမတ်များ၏ အကျိုးပေါင်းများစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ “သာသနာ့အာဇာနည်ကြီး”အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ရပါတော့သည်။

သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂိရတ်ကိစ္စ ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့သောအခါ မိမိ မှီခိုဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် လိုဏ်ဂူကြီးအား အဂ္ဂိရတ်ပစ္စည်းများ၊ ဆေးတော်ကြီးများကို ဌာပနာပြု၍ တောင်စောင့်ဘီလူးကြီးတို့ကို မေတ္တာရပ်ခံပြီး ဂူပေါက်ပိတ်လိုက်လေ၏။

ထိုဂူပေါက်ရှေ့တွင် ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ပြုလုပ်၍ ယခုအခါ “အလိုတော်ပေါက်ဘုရား”ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဖူးဖော်ကြသော ဆင်းတုတော်ကြီး ဖြစ်ထွန်းနေလေပြီ။ ဆင်းတုတော်ကြီးအား တည်ဆောက်ထားသည့် လိုဏ်

ဂူတော်ကြီးမှာ “ဥမင်သုံးဆယ်ဂူ”ဟူ၍ ကျော်ကြားလှပေ၏။

ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား လိုဏ်ဂူတော်မှာ ဓာတ်ပစ္စည်းများ ဌာပနာထားသောကြောင့် ဓာတ်ဖက်စေတီတစ်ဆူကိုလည်း မျက်နှာမူရာ တောင်အရပ်ဖြစ်သော ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက်မုခ်ဦးရှေ့တွင် နှစ်အတွင်း တစ်ပြိုင်တည်း ထားရှိ ကိုးကွယ်လေ၏။

ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားမှာ တောင်တော်အမှတ်(၂၂) သမိုင်းဝင်ဖြစ်၍ ပတူးကြီးသံဃရာဇာ ဓာတ်အောင်မြင်ပြီး ရွှေဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် “သုဝဏ္ဏဝီရိတောင်”ဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

ဤတောင်တော်ထိပ်တွင် “ရှင်ပင်ငှက်မြတ်နားစေတီ” တည်ရှိသောကြောင့် ဓာတ်ဖက်စေတီတော်ကိုလည်း “ရှင်ပင်မြတ်သိန်ဦး”ဟူ၍ ဘွဲ့အမည်ပေးခဲ့သည်ဟု အချို့သော သုတေသီများက မှတ်ယူကြလေသည်။

ရှင်ပင်မြတ်သိန်ဦး တည်ရှိရာ တောင်တော်မှာ “ရှေ့ဖားတောင်” ခေါ် တောင်ဘက်စွန်း ဖြစ်ပါသည်။ သမိုင်းဝင် တောင်တော်အမှတ်(၁၉) ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်ဖက်စေတီတော် ခြံရံသည့် အတိုင်း ဝင်းကိုင်းတောင်ရှိတွင် လျှင်မည်သည့် အလွန်ကြမ်းသော်လည်း ဗြူကျ ဖျက်စီးခြင်းမရှိသော စေတီတော်ဖြစ်လေသည်မှာ ထူးခြားလှပေ၏။

မြတ်သိန်ဦး စေတီတော်အား ပတူးကြီးသံဃရာဇာက ကိုယ်တိုင် ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ၊ ကြေးနက်ဓာတ်လုံး၊ သွပ်ပြဒါးဓာတ်လုံး၊ နာကိုးပါးဓာတ်လုံးတို့ဖြင့် အောင်ဓာတ်သွင်း ဌာပနာထားကြောင်းလည်း မိမိ၏ ဆရာတော်ကြီးမှ ပြောကြားထားပါ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ခန့် သက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခုနှစ် တစ်ခုသော လဆန်းရက်တွင် ဓာတ်ကိစ္စပြီးစီးသော အဘိုးဘိုးဝေမင်းသည် တပည့်ရင်းများ ဖြစ်ကြသော အဂ္ဂိရတ် ဝိသနာရှင် ရဲမျိုး

ကြီး ဦးအောင်သန်းနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေး ဦးဘရွှင်တို့ဖြင့် ရောက်ရှိလာကြလေ သည်။

ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး စေတီတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အားထုတ်ကြလေ၏။ အဓိဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်သောအခါ နှုတ်ခမ်း မွေး ဦးဘရွှင်မှာ သွပ်ဓာတ်လုံး အောင် မြင်ခဲ့၍ ကျော်ကြားခဲ့လေသည်။

နောင်အခါတွင် ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး စေတီတော်အား ပွဲကြီးခင်း၍ ဆွမ်း ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးမျိုးစုံတို့ဖြင့် ကွယ်လွန်ခါနီး အချိန်တိုင်အောင် ကပ်လျှူကြလေသည်။

ဝါဆိုလပြည့် ဆွမ်းဦးပုညရှင် ဘုရား ပွဲတော်ရက်တိုင်း စတုဒိသာများဖြင့် ဘုရားဖူးသူများ၊ အာရုံတော်ဝတ် အသင်းများကို ကျွေးမွေးညှိခံကြလေ သည်။ ယနေ့တိုင် သားစဉ်မျိုးဆက် များက လျှာဒါနံ ဒါနပြုလျက် ရှိကြလေ ၏။

ဘုရားပွဲတော်အား “စန်းစန်း” စား သောက်ဆိုင်မှ ဦးခဲနောင်+ဒေါ်စမ်းစမ်း မိသားစုတို့မှ နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့ ရောက်တိုင်း ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး စေတီ တော် ဘုရားပွဲကို ဆက်လက်ဆောင် ရွက် ကုသိုလ်ယူနေလေပြီ။

အချို့သော ပညာရှင်များက ဤစေတီတော်တွင် ဌာပနာသောအခါ ပတူးကြီးသံယရာဇာက သတိုးမင်းဖျား လက်ထက်တွင် ပြုစုရေးသားသော ကျမ်းမြတ်နှစ်ဆူကိုပါ ဌာပနာထား သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

ထိုကျမ်းနှစ်စောင်မှာ “လောက ဒီပနီကျမ်းနှင့် ဩကာသဒီပနီကျမ်း” များဖြစ်သည်။ လောကဒီပနီကျမ်းမှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမိုင်းသုတေသန ဦးစီးဌာန-စာကြည့်တိုက်အမှတ် စာစု အမှတ် “တသသ ၄၈၀” ပေမူအဖြစ်

ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦးစေတီတော်၏ စိမ့်နှင့် ယလှိုင်ထက်မှ ညွှန်သုံးဆယ်တန်းသို့ ရှည်တော်မဟုန် ဩပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး

ယနေ့တိုင် သိမ်းဆည်းထားရှိ ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

ပတူးကြီးသံယရာဇာ ဆရာတော် ကြီးသည် သက်တော်(၁၀၅)နှစ်ရှိသော အခါ ပတ္တမြားစေတီ တောင်တော်တွင် ထွက်ရပ်ပြုတော်မူပါသည်။

ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦးစေတီ၏ပုံဟန်

စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်မှာ (၂၇)ပေရှိလေ၏။ သို့အတွက် အတန် လယ်သေးသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဆွမ်းဦး ပုညရှင်စေတီတော်ကြီး၏ မုခ်ဦးအဝင် ကုမ်းပါးထိပ်တွင် ဓာတ်ဖက်စေတီ အဖြစ် တည်ရှိခြင်းကြောင့် ပို၍ပင် ထူးခြားမှု ဖြစ်နေလေသည်။

ဖိနပ်တော်၏ ပါပထောင့်များတွင် ကေသရာဇာခြင်္သေ့များဖြင့် ဝန်းရံထား ခဲ့လေရာ ယခုအခါ ခေတ်ကာလပေါင်း မြောက်မြားလှစွာ ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ရပြီး

ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးခေတ်လက်ရာ များ မဟုတ်တော့ပါ။

စေတီတော်၏ ပထမပစ္စယံနှင့် ဒုတိယပစ္စယံတို့အား ထောင့်လေးဌာန တို့၌ ရေစာကောင်းပုံ ပဒေသာရွှေပန်း အိုးကြီးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ပူဇော် ထားရှိလေရာ ပဒေသာပန်းအိုးကြီး ရှစ်လုံးဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဆုံး တတိယပစ္စယံ၌ အမြတ်ရတနာသုံးပါးအား အထူးပြု သောအနေနှင့် ရွှေစေတီ(၄)ဆူတို့ဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးမြင်ကြရလေလိမ့်မည်။ စေတီတော်မြတ်၏ ကြာပလွင် ထုက်ဝယ် ခေါင်းလောင်းရွှေအုပ်ဖြင့် ဆင့်တင်ထားလေ၏။ ခေါင်းလောင်း၏ ခါးစည်းတော်အား အလယ်ဗဟိုချက်၌ ခါးပတ်သဖွယ် ခိုင်ခံ့စွာ စည်းပတ်ထား ခြင်းကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ရွှေခါးစည်းတော်၏ အထက်

◆ ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦးစေတီ၏ အပိတောက်မှ
ထွက်လာသော ရှင်ပင်အပင်
အနီးကပ်၍ပင်ကြီးပင်ပင်

အောက်တွင် ရိုးရှင်းစွာ မြန်မာ့ရိုးရာ
ဖန်းကနုတ်များဖြင့်သာ ထည့်သွင်း
ပူဇော်ထားလေ၏။

ခေါင်းလောင်းတော်၏ အနားရစ်မှ
စတင်ပြီး ထုပ်ကာဦးစွန်း ခရေသီးတိုင်
ခေါင်းဆုံးအထိ ရွှေရောင်ဆေးများဖြင့်
တစ်လျှောက်ထားရှိပါသည်။

ဘုရားပူလှာ ခုနစ်ဆောင်းသမီးများ
အတွက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ လိုရာ
ဆန္ဒဖြည့်စွမ်းသောအားဖြင့် ရွှေဖောင်း
ရစ်(၇)ရစ်ဖြင့် ဆင့်တင် ခင်းကျင်း
ထားလေသည်။

ထုပိကာမှ ကြာခံကြာပွင့်များကို
ရွှေဖောင်းတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်
အတိုင်း တူမျှစွာ ဖန်တီးထားပုံမှာ
(၇)ရက်သားသမီးများကို ရင်ဝယ်သား
စဉ်သို့ သဘောထားကြောင်း ပေါ်လွင်
စေပေတော့၏။

ထုပိကာအောက်ရှိ ထုပိကာကြားမှ
ထွက်လာသော ဓာတ်လှေများ ဌာပနာ
ထားကြောင်း အစွဲရတ်ပညာရှင်များက

ယူဆယုံကြည်ကြလေသည်။
အဘတို့အမင်းကလည်း ကြားခံကြာ
ပွင့်များကို အာရုံထား၍ မြိတ်သန်း
ရွှေကြင်၏ ထုပိကာကြည့်၍ ကောင်း
လက်အောင် ရှိခဲ့ပါ၏။

ခရေသီး၏အထက် မြင်းပိုရိထက်
တွင် ရွှေထီးတော်ကို အထွတ်တင်
ပူဇော်ထားလေ၏။ ရွှေထီးတော်ကြီး၏
ပုံလာမှာ ရှေးအခါက သောတာပန်
နတ်မင်းကြီး၏ ဦးချောင်းပုံ ဖြစ်သည်
ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကမသိဒ္ဓိကမူ
သတိုးမင်းဖျား နန်းတက်ခါစ အသုံးပြု
ခဲ့သည့် “တိုက်ပွဲအောင် ဦးချောင်း
တော်” ဖြစ်သည်ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ပါ၏။

ယနေ့ ဖူးမြင်ကြရသော ရွှေထီးတော်
မှာ ယနေ့ခေတ်လက်ရာ ဖြစ်ပါသည်။
ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး စေတီတော်ကား
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး မြောက်ဘက်
မျက်နှာမူရာ ဥမင်သုံးဆယ်စေတီ၏
ဓာတ်ဖက်စေတီဖြစ်ခြင်း။ ဆွမ်းဦး

ပုညရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဥပစာ
ဖြစ်ခြင်းတို့ကို သိမြင်နိုင်ကြလေ၏။
အရှေ့အရပ်တွင် ဥမင်ကိုးဆယ်
စေတီတော်၊ တောင်ဘက်အရပ်တွင်
မယ်နု၏ တောင်ဘီလူးစေတီတော်၊
ယုံဖြူစေတီတော်တို့ တည်ရှိလေ
သည်။

ထေတီတော်၏ အောက်ဘက် ချမ်း
တွင် အဘတို့အမင်း၏ ထေတီတော်
တို့က ဝန်းတည်ရှိနေလေရာ ထောင်မြေ
ဌာန ဖြစ်လေ၏။

ပတူးကြီးသံဃာရာဇာ၏ ဓာတ်ဖက်
စေတီဖြစ်သည့်အတွက် ဓာတ်ကိစ္စ
အတွက် ဓာတ်သက် ရရှိနိုင်သော
စေတီထူး ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်မှာ ဝိဇ္ဇာစည်းဖြစ်သော
ကြောင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်
သို့ တုရားဖူးရောက်ရှိပါက တစ်ဆက်
တည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ဆုတောင်း
နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်ပင်မြတ်သိန်းဦး ထေတီတော်ကို
အသက်သတ်လှုပ်ဆွမ်း သစ်သီးကိုနှိုး
သိ၏။ ဖန်း အစွတ်တို့ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်
ပြုနိုင်ကြလေသည်။

သေးသယာကင်းကွာ အဝေရာ
တေးမေ အေးမြရမ်းသာကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

- တီးကားစာများ
- စစ်ကိုင်းသာသနာဝင်ကျမ်း။
- မုန်နန်းရာဝေင် ပ-တွဲ။
- သာသနာ့လင်္ကာရကျမ်း။
- အရှင်စာရိန္ဒ၏ ဥမင်သုံးဆယ်
သမိုင်း။
- သပြေမြသောင်း၏ ဘုရားသင်္ဃိုင်း။
- စစ်ကိုင်း နှစ်(၇၀၀)ပြည့် မဂ္ဂဇင်း။

ကြွေးမြီလေးဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကျို

တွေ့အောင်ရှာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၄
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၀)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ”ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကမတ်ပြီး ပြုဆုမိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားခိုင်း
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ပါဝေယာ)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **လေပက်နာ၊ လေငန်းလေခြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင်ခြင်း၊ နှလုံးရှားခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗဟုရင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ညဏှ ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အဆီမဲ့ အဆီးအစေးများသော
အစားအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိမ်း၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စီးခိုခို ပူနံ့မှူးများခြင်း၊
စိမ်းခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်ပူမဝခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နှလုံးရှား၍
အောင်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန့်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလှိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၀၉၂) ရောဂါလမ်း (ည)ရပ်ကွက် မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၈၆၅၅၂၂၊ ၀၉ ၂၅၀၀၅၀၈၀

မြောင်းမြ မောင်ယာဉ်တင်

www.burmeseclassic.com

◆ သွဉ်းဝန်တော်တော်ကို သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ နှစ်ခြင်းရုံ

ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြေအနေပေးလျှင်
ပေးသလို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား လိုက်
သွားရင်း ရွှေ(၉)ဆူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ရှိ
ပါသည်။

(၂၀၁၅)ခုနှစ်အတွက် ကျွန်ုပ် ဝင်
ရောက်ခဲ့သော ရွှေ(၉)ဆူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရီး
မှာ နေ့ချင်းပေါက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်၍ ပိုပြီး
တူးကြားပါသည်။ ထိုရွှေ(၉)ဆူမှာ
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

- ၁။ ရွှေတိဂုံတော်တော် (ရန်ကုန်မြို့)
- ၂။ ရွှေတော်တော်တော် (ပဲခူးမြို့)
- ၃။ ရွှေအင်ဒိုတော်တော် (ဘီးလင်းမြို့၊
ဒေါက်ချပ်ရွာ)
- ၄။ ရွှေစာရတော်တော် (သထုံမြို့နယ်၊
နုတ်ချာ)
- ၅။ ရွှေပျံတော်တော် (သုဝဏ္ဏဝတီမြို့၊
မျိုးဏှော်ရွာ)
- ၆။ ရွှေစာရတော်တော် (သထုံမြို့)
- ၇။ ရွှေတိဂုံကျောင်းတော်တော် (ဘားအံ
မြို့)

ရွှေ (၉)ဆူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရီး၊ ရွှေဖြင်းဝန်

◆ သွဉ်းဝန်တော်တော်အောင်ပုညိတော်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့၏အဘိုးဘေးတို့၏ အာရုံစိုက်ရေးအတွက် တစ်နေ့တစ်နေ့ ယောကျ်ားတို့ကို ဂုဏ်သိမ်းပေးရန်အတွက်

သိပ္ပံနည်းကျစွာ သိရှိရန်

၈။ ရွှေဆံတော်စေတီတော် (ကျွန်ုပ်တို့၏အဘိုးဘေးတို့၏ ဂုဏ်သိမ်းပေးရန်အတွက်)

၉။ ရွှေဆံတော်စေတီတော် (မြဝတီမြို့) ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မွန်ပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်တို့ကို ဖြတ်သန်းဆက်သွယ်ထားသော မော်တော်ကားလမ်း၊ ဘေးအနီးကလေးတွင် ရှိကြသော ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် စေတီတော်များဖြစ်ကြသည့်အပြင် ထိုဒေသအသီးသီးတွင်လည်း လူသိများ ထင်ရှားသော စေတီတော်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ နေအိမ်မှ မနက်(၅)နာရီခန့်ထွက်ကာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို ပထဆုံးသွားရောက် ဖူးမြင် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန်က ဘာမျှ သိပ်မကြာပါ။ ဓမ္မဝိညာဉ်က ပြောခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန်သာဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်၏ မိမိမွှေးနံ့ အရပ်၊ ထောင့်မှာ အဆင်သင့်ယူဆောင်သွားသော ဖယောင်တိုင်း(၉)တိုင်ကို တစ်စုတည်း ထွန်းလှူပူဇော်က အောက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်ဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက်

ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

၀၈၈ ဝံသီယ ဘောဂါဝ၊
အနန္တ ဝိဏ ဘောဂါဝ၊
အနန္တ ဘဂ္ဂ ပရိသော၊
ဘဝသော ပါပုဏေ သိဝံ၊

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
အနန္တာ = အနန်တာ
ဘဂ္ဂ = ဘစ်ဇ
အနက်

ဘဝသော- ယခုဖြစ်ရဘဝမှာ

၀၈၈ ဝံသီယ ဘောဂါဝ- ရန်သူတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်သော စည်းစိမ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အနန္တ ဝိဏ ဘောဂါဝ - အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ မကုန်ခန်းနိုင်သော စည်းစိမ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊

အနန္တ ဘဂ္ဂ ပရိသော- အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ မပြိုကွဲသော ပရိသတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ သီဝံ- ဘေးရန်မသိမ်း ငြိမ်းချမ်းစွာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏေ- ရောက်ရ ရပါလိပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

တို့၏ ပါဠိအသံဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ၊ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒါမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

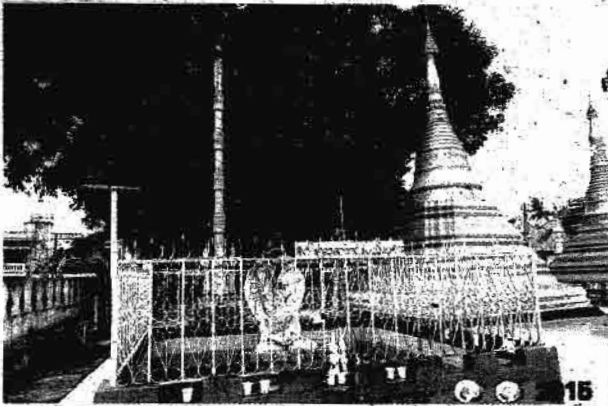
ဂါထာ(၉)ခေါက် ရွတ်ပြီးသည်နှင့် မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှပေးဝေခြင်းပြုကာ ခရီးဆက်ရပါသည်။

ထိုနည်းအတိုင်း ရွှေမော်တော်ရွှေအင်ဒို၊ ရွှေစာရံ၊ ရွှေဘုံသာ၊ ရွှေစာရံ၊ ရွှေရင်ပျော်၊ ရွှေဆံတော်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ နံနက်စာကို ပဲခူးတွင် စားသောက်ပြီး နေ့လယ်စာကို ဘားဆံတွင် စားသောက်ပါသည်။

မြဝတီမြို့သို့ ညနေ(၆)နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိသည်။ မြဝတီမြို့ အနောက်(၉)ရပ်ကွက်၊ ရွှေမြင်းဝန်စေတီတော်မှာ ရွှေ(၉)ဆူအဓိဋ္ဌာန်၏ နောက်ဆုံးအဖြစ်

နဂါးရုံထုတ်ကုန်ပြည့်စုံရာနှင့် မဟာထာဝရဉာဏ်

ထူးခြင်ဆန်စေတီထက် အမှောက်ထက်ရှိ သမိုင်းဝင်မြို့တော်တော်

တို့ကို တားဆီးရန် တိုက်ခိုက်နိုင်သော အရံတပ်မြို့ တစ်မြို့ တည်ထားပြီး ဇေယျမြို့ဟု သမုတ်ကာ ဆွေစွမ်းမြန်းသည်။

ထို့နောက် သုဘိန္ဒုမြို့တော်သို့ ပြန် ခါနီးတွင် ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သူကြီး ဗျည်းအိန္ဒအား မြို့စားမင်း အဖြစ်ခန့်အပ်ကာ တာဝန်ပေးပြီး “စောဗျည်းကုန္ဒသေနရာဇာ” ဟု သောဘွဲ့ကို အပ်နှင်းခဲ့သည်။

ဇေယျမြို့တည်ခုနစ်မှာ ဘိုးတော် အဥ္စနမင်း ဖြိုကြွင်းသက္ကရာဇ်(၈၈)ခုနှစ် ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအခါ ကရင်ပြည် နယ် ကော့ကရိတ်မြို့၏ အရှေ့တောင် ဘက်(၃)မိုင်ခန့်အကွာတွင် မြို့ဟောင်း ရှိပါသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၁၀)ပြည့်နှစ်တွင် တိဿသက္ကမင်း နတ်ရွာစံပြီး သုဘိန္ဒု မြို့တော်တွင် မင်းဆက်ပြတ်ခိုက်၊ စောဗျည်းကုန္ဒသေနရာဇာ မင်းသည် လက်အောက်ခံ မြို့စားမင်းအဖြစ် မနေ တော့ဘဲ သီးခြားမင်းပြုခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်ကို ဇေယျဘူမိရွှေတိုင်းဟု သမုတ်၍ မြို့တော်ကို ဒွါရပူရမြို့ဟု သမုတ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သုဘိန္ဒုမြို့ မှာလည်း တိဿသက္ကမင်းကြီး၏ ကိတ္တိမမြေးတော်အား တိဿဓမ္မ

သီဟရာဇာဘွဲ့ဖြင့် မင်းမြှောက်ကာ မြို့တော်ကို “သုဓမ္မဝတီ”ဟူ၍ သမုတ်ပါသည်။

စောဗျည်းကုန္ဒသေနရာဇာ မင်း သည် နိုင်ငံတော်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန် အတွက် အရံတပ်မြို့(၆)မြို့ကို တည် ထောင်ကာ မြို့စားမင်းများ ခန့်ထား ပေးခဲ့သည်။

ထိုအရံတပ်မြို့ (၆)မြို့အနက် ဒွါရပူရမြို့တော်၏ အရှေ့ဘက်နယ်စပ် တွင် “ကွန်ဖရဲပတီ”(ယခု-မြဝတီ) မြို့မှာ အပါအဝင်ဖြစ်ပြီး မြို့စားမင်းမှာ “သုမန”ဖြစ်သည်။

သက္ကရာဇ်(၁၁၁)ခုနှစ်တွင် သုဓမ္မ ဝတီ(သထုံ)မြို့မှ တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ မင်း၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ဂေါတမဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် နောက်ပါ ရဟန္တာများနှင့်အတူ ကြွချီလာရာ လမ်းခရီးတွင် ကွန်ဖရဲပတီ(မြဝတီ)သို့ ရောက်ရှိသည်။

ထိုစဉ်က ထိုမြို့မှာ အိမ်ခြေ(၅၀၀) ခန့်ရှိသည်။ သုမနမြို့စားမင်းနှင့် မြို့သူ မြို့သားတို့က မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာတို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကြပြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရန် တစ်စုံတစ်ရာ ပေးသနားပါရန် တောင်းခံကြသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဆံတော်(၄)ဆူ

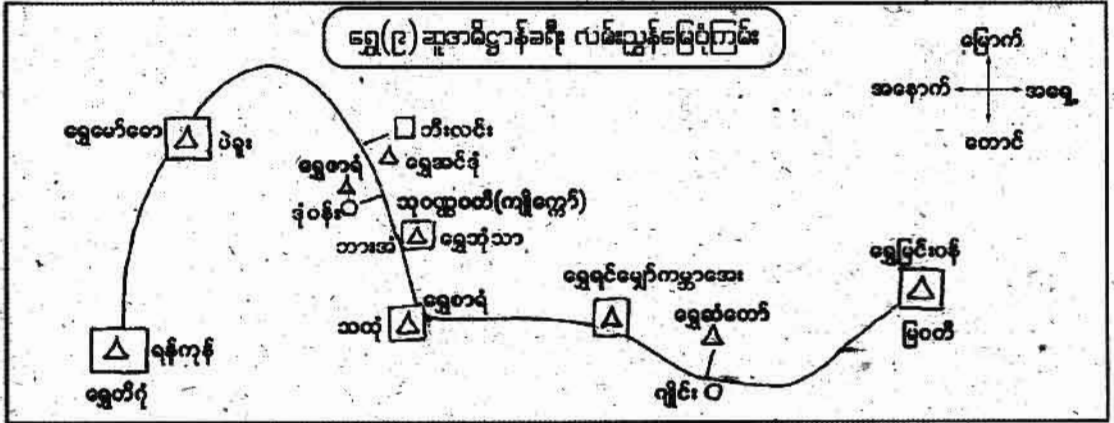
ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာများလည်း သုဓမ္မဝတီမြို့တော်သို့ ဆက်လက် ခရီး ဆက်သွားကြသည်။

သုမနမြို့စားမင်းသည် မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဆံတော်(၄) ဆူအနက်မှ (၃)ဆူကို ဒွါရပူရမြို့တော် ရှိ စောဗျည်းကုန္ဒသေနရာဇာ မင်းကြီး ကို သွားရောက် ဆက်သကာ ဆံတော် (၁)ဆူကို ကွန်ဖရဲပတီ(မြဝတီ)မြို့မှာ ဌာပနာ၍ စေတီတော်တည်ထား ကိုး ကွယ်ရန် မင်းကြီး၏ ခွင့်ပြုချက် ရယူပြီး မှ စေတီတော်ကို တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က စေတီတော်၏ ဘွဲ့အမည် မှာ ကျိုက်ဖရဲပတီ(ကျိုက်မြဝတီ) ဖြစ် သည်။ ဘိုးတော်အဥ္စနမင်း ဖြိုကြွင်း သက္ကရာဇ်(၁၁၁)ခုနှစ်မှာ စေတီတော် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျိုက်ဖရဲပတီ(မြဝတီ) မြို့စားမင်း သုမန ကွယ်လွန်သောအခါ ယင်း၏ သားတော်ကို “ဇေယျောရာဇာ” ဟု သော ဘွဲ့ပေးပြီး မြို့စားအဖြစ် ဆက် လက် ခန့်ထားပေးခဲ့သည်။

ဘိုးတော်အဥ္စနမင်း ဖြိုကြွင်း သက္ကရာဇ်(၁၄၈)ခုနှစ်တွင် သက်တော် (၉၀)ရှိပြီဖြစ်သော စောဗျည်းကုန္ဒသေန

ရာဇမင်းကြီး နတ်ရွာစံလေသည်။
 ထိုအချိန်တွင် ဒွါရပူရမြို့တော်၌ မင်းဆက်ပြတ်ခိုက် ကြုံသဖြင့် နေထွောရာဇာမင်းလည်း မြို့ကို အခိုင်အမာတည်ဆောက်ကာ ကွန်ဖရေပတီ (မြဝတီ)မြို့မှာ သီခြားမင်းပြုခဲ့ပါသည်။
 ထိုမင်းလက်ထက်တွင် ဖခင် သုမနမင်းတည်ထားခဲ့သည့် ကျိုက်ဖရေပတီ (ကျိုက်မြဝတီ)ဘုရားကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကွန်ဖရေပတီ (မြဝတီ)၏ သမိုင်းကွင်းဆက်ပြတ်သွားသည်။
 နယ်နိမိတ်ချင်းကပ်နေသော ယွန်း (ယိုးဒယား)တို့၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်သွားသလား (သို့မဟုတ်) သုဓမ္မဝတီရှိ မွန်ဘုရင်တို့၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်သွားသလား ဆိုသည်ကို မသိရပါ။
 ကမ္ဘည်းကျောက်စာအရ ဆိုလျှင် မြန်မာသက္ကရာဇ် (၃၆၈)ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ(သထုံ)ပြည့်ရှင် မနုဟာမင်းကြီး၏ သမီးတော်တစ်ပါးဖြစ်သော မြစန္ဒီမင်းသမီးလက်ထက်တွင် ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားသဖြင့် မွန်ဘုရင်တို့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်သို့ ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်နိုင်ပြီး မြို့စားအဖြစ် မြစန္ဒီမင်းသမီး ဖြစ်ခဲ့

သည်ဟု ယူဆရပါသည်။
 ယခု ရွှေမြင်းဝန်ဘုရားကြီး အနောက်ဘက်ရှိ မြစန္ဒီရေကန်မှာ ထိုမင်းသမီးလက်ထက် တူးဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆက်စပ် တွေးယူမိပါသည်။
 မြန်မာသက္ကရာဇ် (၉၄၂)ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီပြည့်ရှင် ဘုရင့်နောင်မင်းကြီးလက်ထက်တွင် ထပ်မံ ပြုပြင်ခဲ့သည်။
 ထိုကာလမှစ၍ “ကျိုက်မြဝတီ” ဘုရားမှာ ရွှေမြင်းဝန်ဘုရားဟု နာမည်ထင်ရှားပြောင်းလဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။
 ထိုမှတစ်ဖန် မြန်မာသက္ကရာဇ် (၁၂၅၅)ခုနှစ်တွင် သစ်ခေါင်းကြီးဦးတက်ဖောက ရွှေမြင်းဝန်စေတီတော်ကြီးကို ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သည်။
 မြန်မာသက္ကရာဇ် (၁၃၅၅)နှင့် (၁၃၆၄)ခုနှစ်တို့မှာ သာမညတောင်ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိနယအား အမှူးထား၍ ဘက်စုံမွမ်းမံ ပြုပြင်ခြင်းများ ဆောက်ရွက်ခဲ့သလိုနောက်ပိုင်းကာလများတွင်လည်း မြဝတီဒေသမှ အုပ်ချုပ်သူများ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် မြို့သူမြို့သား အလှူရှင်အများ ကောင်းမှုဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ပြုပြင်မွမ်းမံမှုများ ပြုခဲ့ကြောင်း ကမ္ဘည်းကျောက်စာအရ

သိရှိရပါသည်။
 စာဖတ်သူများအနေဖြင့် အခြေအနေပေးလျှင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မှ ရွှေမြင်းဝန်စေတီတော်အထိ ရွှေ(၉)အုတ်မြစ်နန်းစား ဝင်ရောက်နိုင်စေရန် လမ်းညွှန်ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ရုံးပိတ်ရက်တွင် သွားလိုပါက စနေနေ့မနက်သွားပြီး မြဝတီမြို့တွင် တစ်ညအိပ်ကာ နောက်တစ်နေ့မနက်စောစော ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဆောက်မြို့ဝန်းကျင်ရှိ ဝမ်းစကင်းခြေတော်ရာ ရွှေကျောင်းတော်၊ သံလိုက်တောင်ကုန်း၊ နဂါးဘုရားဂူ၊ ဖဝေါဘိုးဘိုးကြီးနန်း၊ မဲ့ကဆာရေတံခွန်၊ မဲ့ကဆာရေပူအပန်းပြေစခန်း၊ ဖုတ်ဖျီမှ ဖားကျလိန်းရေတံခွန်ကြီးစသည်တို့မှ မိမိတို့ သွားလိုရာကို သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး မွန်းလွဲပိုင်း ပြန်လာလျှင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ညဉ့်(၁၁)နာရီခန့်မှာ ပြန်ရောက်နိုင်ပါသည်။
 ကိုယ်ပိုင်မော်တော်ကားဖြင့် သွားရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူများအတွက် အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။
 (စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်)
 အောင် (LLK)
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၉

ဇာတ်လိုက်ခံရခြင်း နှင့်

ခွဲစိတ်

ကျောက်မီးကြိုးသွား ဆေးအသုံး

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ဆင်တဲအလုပ်ရုံမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်လဲ့လဲ့က ကျွန်ုပ်ထံတွင် ကျောက်မီးကြိုးသွားရှိက ခေတ္တငှားပေးပါရန် လာပြီး ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ဗဟုသုတရှာမှီးလို၍...

'ဘယ်နေရာမှာ အသုံးပြုရင်တယ်' ဟု မေးရာ ဒေါ်လဲ့လဲ့က...

'မနေ့က ကျွန်မရဲ့ ဘယ်ဘက်လက်မှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်မိလို့ အဲဒီလက်တစ်ချောင်းလုံး အပူထိ ထုံကျဉ်နေတယ်။ အဲဒါကို သွေးပြီး လိမ်းရင်လို့ပါ'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ကျုပ်လဲ အဲဒါမျိုး လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်တာ လေးငါးခါမက ခံရဖူးပါတယ်ဗျာ။ ဒီလိုမျိုးကြီးတော့ ထုံကျဉ်ပြီး မကျန်ခဲ့ပါဘူး'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ဒေါ်လဲ့လဲ့က...

'အဲဒါတော့ မပြောတတ်ပါဘူးရှင်၊ လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကိုယ်ခံအားချင်း မတူတာလဲ ပါနိုင်သလို၊ ရောဂါအခံ ရှိနေလို့လဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်မလဲ အဲဒီကိစ္စတွေကို ရှင်ပြုနိုင်လောက်တဲ့ အနေအထားမျိုး မရှိပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မကတော့ ထုံကျဉ်ပြီး ကျန်ခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ဒီလိုမျိုးထုံကျဉ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ရင် ဒီလိုမီးကြိုးသွားနဲ့သွေးပြီး လိမ်းရတယ်လို့ ဘယ်သူကများ လမ်းညွှန်လိုက်သလဲဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဒေါ်လဲ့လဲ့က...

'ဒုက္ခပါပဲရှင်၊ ကဲ... ရှိရင်လဲ ငှားပေးပါ။ မရှိရင်လဲ မငှားနဲ့တော့ ပြန်မယ်'

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားတော့မည်ပြုစဉ်...

'ပြန်မသွားပါနဲ့ဦးဗျာ၊ ကျုပ်ဆီမှာ ရှိလဲရှိပါတယ်။

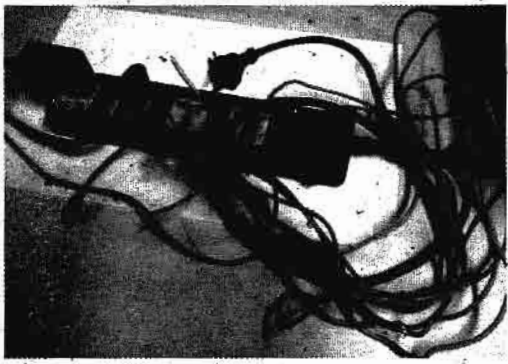
ငှားလဲငှားပေးပါမယ်။ ကျွန်ုပ်က ဗဟုသုတအဖြစ် မေးကြည့်တာပါ'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါမှ ဒေါ်လဲ့လဲ့က...

'ဒီလိုလား ဒါဆိုလဲ ပြောပြခဲ့ပါမယ်။ ကျွန်မရဲ့ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံက ညောင်ခြေထောက်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ကျွန်မရဲ့ အစ်မဓာတ်လိုက်ခံရစဉ်အခါကပေါ့။

သူ့ရဲ့ ညာဘက်လက်မှာ ဓာတ်အလိုက်ခံရတယ်ဆိုရင်ပဲ။ ညာဘက်လက်တစ်ချောင်းလုံး ထုံကျဉ်ပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့အပြင် နှလုံးတွေပါ ရောင်တက်လာသလား မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ဘယ်ဘက် အခြမ်းမှာရှိတဲ့ ရင်အုံကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ရောင်ကိုင်မို့မောက်လာတော့တာပဲတဲ့။

အသက်ရှူရတာလဲ ကပ်လာတယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒါနဲ့ ပြည်ဘက်ကမ်းမှာရှိတဲ့ ပါရဂူတစ်ဦးရဲ့ ဆေးခန်းမှာ သွားပြရတာပေါ့။ အောက်စီဂျင်တွေ ပေးရတဲ့အထိလို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီဆေးခန်းမှာ တစ်ရက်နေပြီး ဆေးတစ်လစာနဲ့အတူ ပြန်ခဲ့ရတယ်တဲ့။

အိမ်ရောက်ပြီး ပါရဂူပေးလိုက်တဲ့ ဆေးကိုလဲ ဆက်ပြီး သောက်လာတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သိပ်ပြီး မသက်သာလှပါဘူး။

ဒီအခါ ကျွန်မကို လှမ်းပြီးအကြောင်းကြားတော့ ကျွန်မလဲ သူ့ဆီရောက်သွားရတာပေါ့။ ကျွန်မကတော့ ဆေးမကုတတ်ပါဘူး။ သူ့အတွက် လိုအပ်တဲ့ အခြားဝေယျာဝစ္စတွေကိုပဲ လုပ်ပေးရတာပါ။

ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှာရှိတဲ့ သူ့ရဲ့ ရင်ဘတ်ကြီးဟာ ရောင်ကိုင်နေတော့ သူ့ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကလဲ သိပ်ပြီး လှုပ်ရှားလို့ မရဘူး။ ပက်လက်ကုလား ထိုင်ပေါ်မှာ လက်နှစ်ချောင်းကို နောက်ပစ်ပြီး ထိုင်နေရတယ်လေ။

အဲဒီနေ့မှာပဲ မိတ္တီလာဘက်မှာရှိတဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ တစ်ဝမ်းကွဲ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုရင်လှလဲ ရောက်လာတယ်။ သူ့ကိုလဲ လှမ်းပြီး အကြောင်းကြားထားလို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းပါ။ သူက ဇိနွာဆေးဆရာပါ။

ရောက်လာတာနဲ့ သူ့လက် အသင့်

www.burmeseclassic.com

ပါလာတဲ့ ကျောက်မီးကြိုးသွားကို ကျောက်ပျဉ်မှာ ရည်ကျဲကျဲလေး သွေးပြီး ထုံကျဉ်နေတဲ့လက်မှာရော၊ ရောင်ကိုင်းမို့မောက်လာတဲ့ ရင်ဘတ်မှာပါတစ်ခါပဲ လိမ်းလိုက်ရတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အရောင်ကျပြီး ထုံကျဉ်မှု ဝေဒနာတွေပါ ပျောက်ကင်းသွားတော့တယ်။

ကျွန်မတို့အစ်ကိုက ဝိဇ္ဇာထဝေထရာ ဆိုတာ သူတို့ဘက်မှာလဲ အဲဒီလိုနဲ့ ခြစ်ပေးခြစ်ထာကို သူတို့ကို ဒီနည်းနဲ့ပဲ ကုသခဲ့တယ်လို့ ဆိုတယ်။

နောက်ပြီး ကျွန်မတို့ကိုလဲ ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြခဲ့ပါသေးတယ်။ အချို့လူတွေ ဓာတ်လိုက်ခံရပြီး ဓာတ်တိုင်ပေါ်က ပြုတ်ကျခဲ့သူဆိုပါတော့ ဒီအခါ လူနာက သတိလစ်နေမယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်နေရင် ကျောက်မီးကြိုးသွားကို ကျောက်ပျဉ်မှာ ပျစ်ပျစ်ကလေးသွေးပြီး ရလာတဲ့ဆေးရည်နဲ့ သတိမေ့နေတဲ့ သူရဲ့ လျှာကို ဆွဲထုတ်ပြီး လျှာပေါ်မှာတင် လက်နဲ့ ခပ်နာနာလေးဖိပြီး ပွတ်ဆွဲပေးရမယ်။

နှစ်ခါ၊ သုံးခါလောက် သွေးပြီး လျှာပေါ်မှာ ပွတ်ဆွဲပေးပေးလိုက်ရင် သတိပြန်ရလာတာကို တွေ့ရမယ်။ အဲဒီအခါ အခြေအနေကြည့်ပြီး လိုအပ်ရင် ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတွေကို ပို့ပေါ့။ ဒါက အရေးပေါ် အခြေအနေမှာ ကုသဖို့ ပြောတာပါ။

ထုံကျဉ်ပြီး ကျန်ခဲ့မယ်ဆိုရင်လဲ ခုနက်က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အရည်ခပ်ကျဲကျဲနဲ့သွေးပြီး လိမ်းသွားရမယ်လို့ မှာခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်ခု အတွေ့အကြုံက ကျွန်မတို့ အိမ်နီးချင်းဖြစ်တဲ့ မရင်မြဆိုရင်လဲ မီးပူတိုက်ရင်းနဲ့ ဓာတ်လိုက်ဖူးတယ်။ သူလဲ ဒီကျောက်မီးကြိုးသွားနဲ့ပဲ သွေးပြီး လိမ်းခဲ့တာ တစ်ခါပဲ လိမ်းရတယ်။

ကျွန်မကတော့ အခုနဲ့ပါဆိုရင် သုံးကြိမ်မြောက် ဓာတ်လိုက်ခံရခြင်းပါပဲ။ အရင်(၂)ခါ ဓာတ်လိုက်ခံရတုန်းက အခုလိုပဲ ထုံကျဉ်ပြီး ကျန်ခဲ့တာပါ။ အဲဒါ ဒေါ်ခင်ဌေးတို့အိမ်မှာရှိတဲ့ ကျောက်မီးကြိုးသွားကိုယူပြီး သွေးလိမ်းလိုက်တာ တစ်ခါပဲ လိမ်းရတယ်။ ရောဂါက သက်သာသွားရော ဆိုပါတော့။ အခုတော့ သူတို့လဲ ခွင့်ယူပြီး ရန်ကုန်သွားကြတယ်။

အိမ်မှာလဲ အစောင့်မရှိတော့ အခက်တွေ့နေရပြီ။ ဒါကြောင့် ရှိတယ်ဆိုရင် အမြန်သာ ငှားပေးပါတော့၊ အိမ်မှာလဲ လုပ်စရာတွေက ရှိသေးတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က အိမ်တွင်ရှိသော ကျောက်မီးကြိုးသွားအား ငှားပေးလိုက်ရာ ဒေါ်လဲ့လဲ့က...

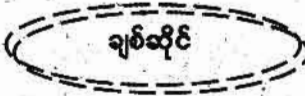
‘ကျေးဇူးပဲ’ ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားပါတော့သည်။ နောက်တစ်နေ့ အလုပ်ရုံသို့ ရောက်သောအခါ ဒေါ်လဲ့လဲ့က ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လာပြီး ‘ဒုတိယအကြိမ် “ကျေးဇူးပဲ” ဟု ပြောကာ ငှားသွားသော ကျောက်မီးကြိုးသွားအား ပြန်၍ လာပေးပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်က သူ့အား ဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းသွားပြီလားဟု မေးလိုက်ရာ သူက...

‘မပျောက်ကင်းသေးဘဲ ပြန်လာပေးပါမလား’

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ‘သူ့ထက် ဦးအောင်...’

‘ကျေးဇူးပဲ’

**စာဂ္ဂုဏ္ဏ... သူတေသီ...
ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...**

**၂၀၁၇ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်**

**အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍
မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...**

**ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-(၁၆၂)
၂၉-လမ်း(အထက်)
ဝန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မှန်း- ၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၄၂**

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

လှည့်လည်

ရွှင်လန်းကြပါစေ

ရွှင်လန်းတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်း၍ ငွေကြေးသောကများ ကင်းကွာကြစေရန် အောက်ပါအတိုင်း ယတြာပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

● **မိသားစုသိဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမပွားသူ)**တို့ အောင်သံပြေ(၅)ခက်၊ အုန်းလက် (၅)ရွက်နှင့် တံခွန်(၁၀)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **ပြိသားစုသိဖွား(ဧပြီလ ၂၁ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမပွားသူ)**တို့ သည် ပေါက်ပန်းဖြူ(၃)ညွန့်၊ ဥသွယ် (၃)ညွန့်၊ ဆီး(ဖိ)ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ (၅)ရွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ ၏ တနင်္လာနေ့ဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ် လှူဆုတောင်းပါ။

● **မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၁ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မပွားသူ)** တို့သည် ဩဇာညွန့်(၈)ညွန့်၊ ခရေ (၈)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၈)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **ကရကင်္ဂရာသီဖွား(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် ခရေ(၆)ညွန့်၊ အောင်သံပြေ(၆)ညွန့်၊ ဆီး(ဖိ)ညွန့် (၆)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၈) ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အများကိုးကွယ်သော စေတီ တစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီး မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **သီဟိုဠ်ရာသီဖွား(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် ဥသွယ်ညွန့်(၂) ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်နှင့် တံခွန် (၃)ခုတို့ကို စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **ကန်ရာသီဖွား(ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက် အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် ကံ့ကော် (၁)ညွန့်၊ ဩဇာ(၁)ညွန့်၊ အုန်းလက် (၁)ရွက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၂) ရွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **တူရာသီဖွား(စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက် အတွင်းမပွားသူ)**တို့သည် အုန်းလက် (၄)ရွက်၊ ကွမ်းရွက်(၄)ရွက်၊ ခရေ ညွန့်(၄)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၁) တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီပုထိုး တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ပြိစ္ဆာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာ လ ၂၃ ရက်မှ-နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် ရွက်လှ(၆)ညွန့်၊ အောင်သံပြေ(၆) ခက်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်နှင့် ဆွမ်း ထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူး နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ် တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ခေရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် သီဟိုဠ်(၃)ညွန့်၊ ကေရာဖိညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဆီး(ဖိ)ညွန့် (၃)ညွန့်နှင့် တံခွန်(၆)ခုတို့ကို စနေ နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာ ဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်း ပါ။

● **မကရရာသီဖွား(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် ဩဇာ(၉)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၉)ညွန့်၊ အောင်သံပြေ(၉)

ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၃)ရွက် တို့ကို တနင်္လာနေ့နေ့တွင် စေတီ တစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီး မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကံ့ရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက် အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် ပေါက် ပေါက်(၇)ပန်းကန်၊ ဥသွယ်ညွန့်(၇) ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၇)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **မိန်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မပွားသူ)**တို့သည် စွယ်တော်(၁၀) ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ ပိတောက်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့ တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

ရရန်ရှိသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘာ များ အဆင်ပြေသွက်လက်စွာ ဝင် ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

လာဘ်လာဘာပြည့်စုံကြပါစေ
ထက်မင်းကျော်စွာ

သင်္ခါရမ္မ အဆက်

တန့်ဘလူနယ်မြေ ၉

ဦးဖျော့လှသော ဂုဏ်သတ္တိ

(၂)

ဗိုလ်သန်း
(တန့်ဘလူ)

မုန့်ဦး ။ ‘ရပါတယ်၊ ကျုပ် သိ သလောက် နိုင် သလောက် ပြောပြပေးပါမယ်၊ မြေပေး ဖို့မယ်။ အမှန်တော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတို့၊ လောကုတ္တရာစာတွေ ရေး နေတဲ့ ဦးသန်းဖေတို့ဆိုတာ တစ်ဖက် စကားကျုပ်တို့နဲ့ လက်တွဲပြီး စာပေဒါနနဲ့ သာသနာပြုနေကြတဲ့ ဘာသာရေးအဖွဲ့ အင်အားတွေပါ။

ဦးသန်းဖေရဲ့ စာတစ်ပုဒ်က ကျုပ်တို့ ဥမင်တောင် သာသနာရေးပေါ် အထောက်အပံ့တစ်ခု ဖြစ်စေခဲ့ပါ ထယ်။ “နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံး”၊ “သတင်းဓာတ်ပုံကားတစ်ချပ် စာလုံး တစ်သောင်း” ဆိုသလိုပေါ့ဗျာ။

အဲဒီ စာကြောင့် ဓာတ်ပုံတွေကြောင့် ရုပ်နီးရပ်ဝေးက လူတွေ ဥမင်တောင် ကို ပိုသိလာတယ်လို့ ပြောပါရစေ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ဦးသန်းဖေ တို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

မုန့်ဦး ။ ‘ဒီ ဥမင်တောင်မှာ ဓေတီပေါင်း ဘယ်နှဆူ တည်ပြီး သွားပြီလဲ ဘုရား’

မုန့်ဦး ။ ‘နှစ်ဆယ်ငါးဆူ တိတိ တည်ပြီးသွားပြီ။ အရင် သစ်ခေါက် ဦးသန်းဖေနဲ့ ဦးဘချုပ်တို့ သာဓဉ်က “အောင်တော်မူ အေး အထိဘုရားတစ်ဆူ”ပဲ ရှိသေးတာ။

အဲဒီအချိန်က ကျုပ် ဥမင်တောင် သစ်ခေါက် သော့ခတ်ပြီး ခိုင်ပိတ်ထားချိန် သို့မဟုတ် နောက်ပိုင်း ဥမင်တောင်တံခါး ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။ ကျုပ်လူတွေ နဲ့ ကြီးစားချိတ်ဆက်ပြီး ပေါင်းစည်း ထိုင်ထားနဲ့ ဘုရားဒကာတွေ အလှူ ပေးပြီး ဦးတောင်ပေါ် ရောက်လာခဲ့တာ

◆ ဂုဏ်သတ္တိပေါ်မှ ဘုရားတော်တော်တော်

www.burmeseclassic.com

◆ ရာဇသတ်တို့ သွင်းစားထားသော ဂရိတ်သတ်တို့နှင့် အထက်တွင် ဖြူကြမ်း၊ အောက်တွင် ကသလ် ထွက်အုတ်ဖြူ ဖြူကြမ်းကာ ဝါဝါပျဉ်အုတ်က ကသလ် အစိမ်းရောင်ပန်းက ရိုတသေသည်။ သစ်လီထွန်း ကင်လှူထားရုံ

◆ ရာဇသတ်တို့ "ဦးထိဟရတံ"

ပါပဲ

စာစုစု ။ 'အရင်က လူပရိသတ် ကိုအဝေးက ကင်းကင်း လွတ်လွတ် ရှောင်ရှားနေခဲ့တဲ့ အရှင် ဘုရား၊ ခုတော့ လူတွေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ပြန်ပေါင်းထုပ်လိုက်ပါသလဲ ဘုရား'

ရုစုစု ။ 'ကျုပ် ရသေ့ဝတ်စ ဘုရားစဉ် နုတုန်း ကတော့ လူတွေနဲ့ မတွေ့ချင်ဘူး။ လူ တွေပေါ် အခြောက်တိုက် ခါးသီးပြီး ကြောက်သလို လန့်သလို ဖြစ်နေခဲ့ တယ်။

နှစ်ကလေးတွေရ တရားစဉ် အရှိန် လေးတွေ တက်လာရင်လာတော့ မှန်ကန်တဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းလေး

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွေ မျက်စိထဲ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အတွေးကောင်းလေးတွေလဲ ခေါင်းထဲ ဝင်၊ ဝင်လာတယ်ဗျာ။

ငါတစ်ကိုယ်တည်း လွတ်ရာကျွတ်ရာ ဒေသတစ်ခုမှာ ဟင်တန်ကျင့် အဆက်ပြတ် ထောင့်ိုအောင်းပြီး စုရတတရားကျင့်စဉ် တွေ တောင်ပြုကမ်းပြု နေ့အား ညအား တစ်စိုက်ပတ်ပတ် ကျင့်ကြံအားထုတ်နေ တာဟာ ငါ့ထက်ပိုတည်း ငါတစ်ယောက် တည်း ဒီသံသရာက လွတ်မြောက်ရေးဖြစ် တယ်။ အများအတွက် ဖြစ်ပလာဘူး အများ ပါမလာဘူးလို့ မွေခိတ္တန်ကျကျ နှလုံးသား စိတ်သန္တာန်မှာ ထင်လာယ်။

သာသနာပြုတဲ့နေရာမှာ တစ်ဦး တစ်ယောက်အကျိုး ရှေးရှုပြီး အတ္တ

ဆန်နေလို့ မကောင်းဘူးဆိုတဲ့ အသိ တစ်ချက် ခေါင်းထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ ကျုပ် ဂူအပြင် ထွက်လာတယ်။ ပြီးတော့ ဥမင်တောင်တံခါးကို အပြီးဖွင့်ပေး လိုက်တယ်။

ဒီမှာပဲ အများနဲ့ လုပ်ယူရမယ့်၊ အများအကျိုးရှိမယ့် ဥမင်တောင် သာသနာရေး လမ်းကြောင်းပေါ် ငါ့စွဲ လေးတွေ ဖြုတ်ပြီး ခြေချခဲ့ပါတယ်။ ပရဟိတဘက် တစ်လှည့် ဘက်ပြောင်း ပြီး သဗ္ဗေသတ္တာဝေနေယျာတွေရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ခဲ့ပါတယ်'

စာစုစု ။ 'လမ်းကြောင်းမှန်ပေါ် အရှင်ဘုရား ခြေချ လိုက်တာပါပဲ ဘုရား'

ရုစုစု ။ 'ကြုံကြိုက် တိုက်ဆိုင် လို့ ပြောရဦးမယ်။ မန္တလေးတောင်ကို မွေးဖွားပေးပေးခဲ့တဲ့

ဦးစောလှနှင့် ဂျော့ဘောင်းဂီ
လိုက်ရိုသေသာ ဖောင်းမြို့(၁)အောင်မြင်မှု

၂ ဝိသိန်သာ-ကန်၊ ဘလူ-ကျွန်း၊ လှေပမ်း

ဦးစောလှနှင့် ဂျော့ဘောင်းဂီ
လိုက်ရိုသေသာ ဖောင်းမြို့(၁)အောင်မြင်မှု

တရားအကျင့်တွေ ရင့်မှည့်လာချိန်မှာ လူတွေနဲ့ ရောထွေးယှက်တင် ပြန်ပေါင်းပြီး မန္တလေးတောင် သာသနာပြုစခန်းကြီးကို ကမ္ဘာက သိအောင် ထူထောင်ပေးခဲ့နိုင်တယ်။

မန္တလေးတောင်နဲ့စာရင် ဥမင်တောင်က ဖီး(ဆီး)ကင်းလောက်ပါ။ ဒီပေမယ့် ဘယ်ဟာမဆို လုပ်ယူရင် ချီတယ်'

စာရေးသူ ။ 'စကားမစပ် လမ်းကိစ္စကရာ ဘုရား'

ရုစေ့ခြင်း ။ 'ရေဝင် ရေထွက် ကောင်းတဲ့ ဥမင်တောင် ကျောက်လမ်းမှာ ကတ္တရာ ထပ်ပိုးလွှာ ခင်လို့ မရဘူး၊ ရေရှည်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး'

ကျောက်၊ ကျောက်ချင်း ထပ်မယ့် ခေတ်တံခံ ရေရှည်ခံ ကွန်ကရစ်ပ

လုပ်ဖို့ လမ်းကုသိုလ်ရှင်တွေကို တိုက်တွန်းထားတယ်'

စာရေးသူ ။ 'လျှပ်စစ်မီး ကိစ္စကရာ ဘုရား'

ရုစေ့ခြင်း ။ 'လူတွေက (၂၅)နာရီ မီးထိလုပ်ဖို့ ကျုပ်ကွယ်ရာမှာ တီးတိုးတီးတိုး ပြောနေကြတယ်။

ကျပ်ကတော့ လက်ရှိ မီးစက်လေးနဲ့ ဘုရားတွေဘက်ရော၊ ဂူတွေဘက်ရော ခုချိန်မှာ ခေါင်းဝင်ကိုယ်ဆံ ဖြစ်နေသေးတာပဲ။ (၂၄)နာရီ မလုပ်စေချင်သေးဘူး။ နောက်တော့ တစ်မျိုးပေါ့။

အဓိကနဲ့ သာမည ခွဲပြီး လမ်းကို အဓိကနေရာ ထားပေးဖို့ ပြောပြောနေရတယ်'

စာရေးသူ ။ 'အရှင်ဘုရားရဲ့ ရသေ့တောင် ဘာသာရေး လမ်းကြောင်းက ဦးမော့လာခဲ့ပါပြီ။ ရှေ့ဆက်မယ့် ခရီးလမ်းများရှိရင် မိန့်ပါဦးဘုရား'

ရုစေ့ခြင်း ။ 'ခုမှ စလုံးရေစ ရှိပါသေးတယ်။ ဒီတောင်ပေါ်မှာ

လုပ်စရာတွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ ဘုရားတွေ ဆက်တည်စရာ ရှိသေးတယ်။

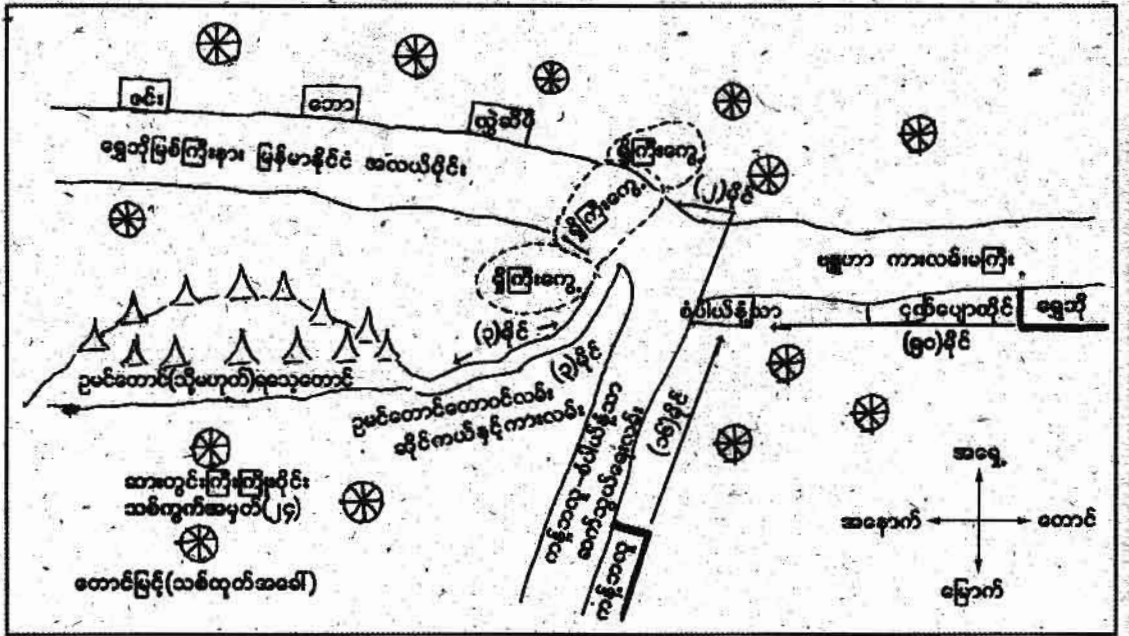
အတိတ်ပဋ္ဌာန်းဆက်နဲ့ လာခဲ့တော့ ဒီတောင်ရဲ့ ရှေ့ခရီးပေါ် ကျပ် နည်းနည်းတော့ ကြိုသိထားနှင့်တယ်။ လက်တွေ့မပါသေးလို့ ဒီထက် ပိုမပြောသင့်သေးဘူးပေါ့'

စာရေးသူ ။ 'သားရဲ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ တောတောင် အနေအထားလဲ အမိန့်ရှိပါဦးဘုရား'

ရုစေ့ခြင်း ။ 'တောကတော့ အနေအထားပျက် ဘေးမဲ့တောလေးလိုဖြစ်နေဆဲပါပဲ။ ဦးသန်းဖေ မြင်ခဲ့တဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ကျုပ်တောအပြင်ပတ်လည်က ဘာမှ ရှိမကန်ကြစော့ဘူး။ ဒီတောလေးသာ ကွက်ကျန်နေတာ။

ကျပ် ဒီရောက်တာ (၃၁)နှစ် တင်းတင်း ရှိသွားပြီ။ ရောက်စ အတူနေလာကြတဲ့ အကောင်ကြီးတွေက ရေကြည်မြက်နရာ စားကျက်၊ စားကျင်း လွက်ရှာ

ဥပမာတော်(သို့မဟုတ်)ရသေ့တော် လမ်းပြခြင်းအညွှန်း

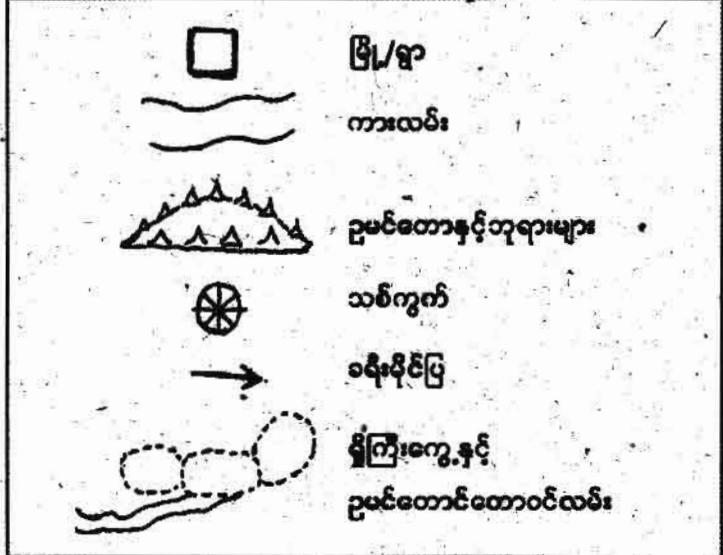

[ပုဂံချက် ။ ပထမခေါက်လမ်း ။ စံပါယ်နံ့သာ(၁၀-မိုင်)ကျွဲဆိပ်+(၆-မိုင်)တောင်လမ်း-ဝစ်ပိုင်ပေါင်း
ဒုတိယခေါက်လမ်း ။ စံပါယ်နံ့သာ(၂-မိုင်)ရွာကြီးကွေ့+(၃-မိုင်)တောင်လမ်း-ရွှေပိုင်ပေါင်း
စာရေးသူ]

တယ်။ တောင်ဆိတ်လေးတွေ အနည်း
အပါး ကျန်သေးတယ်။

ကျောက်ဂူကြီးကိုးလုံးနဲ့ ဆယ်ကျေ
ကျော် ကျောက်ဖျားကြီးကတော့
ဟက်တီ အနိအတိုင်းပါပဲ။ ကျောက်သွေး
က ကျပ်အလှည့် ရောက်မလာတော့
ပါဘူး။ ကပ္ပိယတွေရဲ့ အားဆေးတွေ
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တောင်တော်က နတ်ကြီး
တော့ သာသနာ့မပြောနဲ့ ကြက်ဥတောင်
ပြုတ်မရဘူးလို့ ကပ္ပိယတွေက ပြော
ကြတယ်'

စာရေးသူ ။ 'တပည့်တော် သီချင်
တာလေးတွေက ထင်
ထားတာထက် ပြည့်စုံသလောက် ဖြစ်
သွားပါပြီ ဘုရား။ တပည့်တော် နောက်
ထပ် သီချင်တာက ဒီတောင်တော်
မှာ အံ့ရှင်ဘုရား တွေကြုံခဲ့ရတဲ့ ငြိမ်ရပ်
ဆန်းလေးတွေများရှိခဲ့ရင် သည်ခံပြီး
အင်နီဂိုပေးပါဦး ဘုရား

ရင်း အဝေးရောက်ကုန်ပြီ။ ဘုရားတွေ
ဝင်တည်လိုက်တော့ လူဝင်လူထွက်
များလာပြီး သူတို့အတွက် နေရာထိုင်
ရင် နာကျင်ရောင်ခြင်းဖြစ်ရင်း

ခင်း ကျဉ်းမြောင်းသွားရှာမှာပေါ့။
အကောင်ငယ်တွေဖြစ်တဲ့ ရေ၊
ဒရယ်၊ သမင်လောက် ကျန်တော့

ရေခဲခဲ ။ 'ဒီတောင်တော် ရောက်
စက တွေ့ခဲ့တဲ့ လူပု
လေးတွေတို့၊ ကျောင်းစိမ်းဝတ်
ကျောင်းသားလေးတွေ၊ ပြီးတော့
ရန်သူ့လက်ချက်နဲ့ အစိမ်းသေ သေ
သွားရှာတဲ့ ကိုရင်ကြီးကိုတော့ ဘုရား
တွေတည်ပြီး နောက်ပိုင်း မတွေ့မြင်
ရတော့ဘူးဗျ။ ကျွတ်တမ်းဝင်သွားကြပုံ
ရတယ်။

တောင်တော်က သန့်သလို ဖြစ်သွား
တယ်။ အေး... ဆံပင်ကျောလယ်ချ
လေးတွေနဲ့ အဝါရောင် ထာဘီပတ်
လည်စင်း ဆင်တူဝတ်ထားကြတဲ့
ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကိုတော့ ရွှေတွဲလဲ
ငွေတွဲလဲ အဝတ်စား သစ်သစ်လွင်လွင်
လေးတွေနဲ့ ဘုရားတွေဘက်မှာ မကြာ
မကြာ တွေ့နေရသေးတယ်။

ကျုပ်အထင်တော့ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်
တွေရဲ့ ခိုင်းစေချက်အရ တမလွန်
ဘဝကနေ ဥမင်တောင်မှာ သာသနာ
ပြုဖို့ ရောက်လာတဲ့ သိုက်နန်းက
ညီအစ်မနှစ်ဖော်လားတော့ မပြော
တတ်ပေဘူး'

ရေခဲခဲ ။ 'မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့လဲ ပြော
မရဘူးပေါ့ ဘုရား'

ရေခဲခဲ ။ 'ပြောစရာ တစ်ခု ကျွန်
သေးတယ်။ ကျုပ် ဒီ
တောင်ပေါ် စ, ရောက်တဲ့ညက ကျုပ်
အခု နေ့နေတဲ့ ကျောက်ဂူကြီးကို
သူခိုင်ငါခိုင် အပြိုင်ကျပြီး ဒီနှစ်ထပ်ဂူ
ကို သူ့လက်ထဲက ကျုပ် လှယူခဲ့ရတဲ့
ကျားကြီးကတော့ ဒီတောမှာ
ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ ရှိနေသေးတယ်
ဗျာ။ မကြာမကြာ တောင်ပေါ်မှာ
တွေ့နေရတယ်။

တချို့ လပြည့်လကွယ် ညတွေမှာ
လဲတောတောင်ထဲ လှည့်ပတ်သွားလာ
နေတဲ့ သူရဲ့ တွန်းတွန်းတိုက်တိုက်

တောတိုးလှုပ်ရှားသံတွေနဲ့ မာန်ဖိဟိန်း
ဟောက်တဲ့ ဆူဆူညီညီ အသံပလံတွေ
ကို ကျုပ်နဲ့ ကပ္ပိယတွေ ကြားနေရ
တတ်တယ်။

**တောင်တော်စောင့် နတ်စီးကျား
ကြီးဖြစ်ချင် မြစ်နေမှာပေါ့။** ဒီလောက်
ပါပဲ။ ဟိုအရင်ကလို ဒီမှာ ဖြစ်ရပ်ဆန်း
တွေ သိပ်မတွေ့ရတော့ပါဘူး'

ရေခဲခဲ ။ 'အရှင်ဘုရားလဲ ပင်ပန်း
သွားပါပြီ ဘုရား။ မေး
မြန်း လျှောက်ထားစရာလဲ မကျန်
သလောက် ဖြစ်သွားပါပြီ ဘုရား။
နောက်ဆုံးအနေနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းကို ဘယ်လို အမှာစကားများ
မိန့်ကြားလိုပါသလဲ ဘုရား'

ရေခဲခဲ ။ 'အလျဉ်း သင့်တဲ့အခါ
စာပေဒါနနဲ့ "ဥမင်
တောင် သို့မဟုတ် ရသေ့တောင်"
ပေါ် ဝိုင်းဝန်း သာသနာပြုပေးကြပါ
လို့'

အပြန်လမ်း

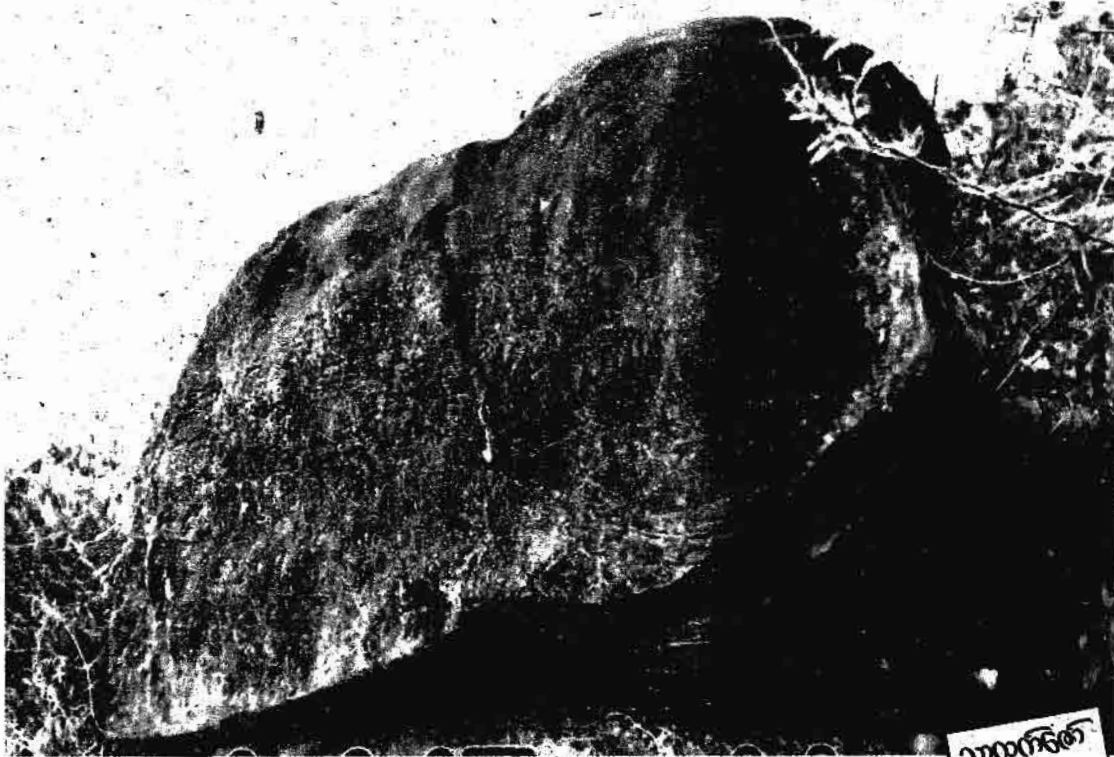
စာရေးသူတို့ ဂူအောက် ပြန်ဆင်း
လာခဲ့သည်။ ဥမင်တောင်အဝင်လမ်း
တွင် ရှောင်တခင် တွေ့ခဲ့ရသော
"ဒိုင်နာ" ကားနှစ်စီးပေါ်မှ ချပ်သင်း။
ကိုးတောင်ဘို့ ကျေးရွာများမှ ဘုရားဖူး
များ ရသေ့ကြီး နေထိုင်ရာဂူသို့ ဖြည်း
ဖြည်းမှန်မှန် တက်လာနေကြသည်။
နေ့စွယ်ကျိုးပြီး ဥမင်တောင်ပေါ်
နေက မေးတင်စ ပြုနေပြီ။ မိုးနှင့်လေ
ကြား အပြန်လမ်းက ရှိသေးသည်။
တောင်ဆင်းလမ်းတွင် တက်သုတ်ရိုက်
ပြီး ဆိုင်ကယ်ကို နောက်ကြောင်း
လှည့်ပြန်ခဲ့ကြရာ ရှောင်းသာ(၁)သို့
ရောက်ခဲ့သည်။ မိုးသက်လေပြည့်နု
လေးများ တခုနုနုနု တိုက်နေသည်။
ကျောထဲ ကျဉ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

လွမ်းမောစရာ တောင်ပြာတန်းပေါ်မှ
ဘုရားစေတီပုထိုးများကို ဆေးရေး
ပန်းချီကားချင်သဖွယ် နေထိုင်ဆည်းသာ
အလှနှင့်အတူ အပြန်လမ်းတွင် မြင်
တွေ့လိုက်သည်နှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ်
မင်းတိုင်ပင်(မတိုင်ပင်) ဆရာတော်ကြီး
၏တပည့် ကပ္ပိယဦးဘိုးသာ ရေးစပ်ခဲ့
သော နိမိတ်တဘောင် တေးထပ်လေး
ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် အမှတ်သွားရမိ
လိုက်ပါတော့သည်။ ကပ္ပိယဦးဘိုးသာ
၏ အတိတ်တဘောင် တေးထပ်
လေးက...

- ◆ လမ်းဗျဟာ နွယ်တစ်လျှောက်၊
ဆိုက်ပြက်ဖို့ပေါ်လာ
- ◆ ရွှေတိုပြောက်က ရွှေယံမှာ
ဘုရားဆွဲ မှီလိုပိတ်ရပ်ဖြင့်
ရောက်ပါလိမ့်စကြာ
- ◆ ကျား သစ်ကယ် ဆင်
တောဝက်တွေ ပေါ်ပါတဲ့
ဂူအောင်းတဲ့ ရသေ့ကျော်
ဘေးယထိရန်မခ
- ◆ ဆယ်နှစ်ကျော်အောင် ချိန်ကျပါမှ
အောင်တော်ပုထေဝီ စတယ်
တည်ကြအများ ။

**[မှတ်ချက် ။ ဤစာမူ ဖြစ်မြောက်
ရေးအတွက် စ, လယ်, ဆုံး ကူညီခဲ့ကြ
သော ကန့်သလုမြို့၊ အမှတ်(၃)
ရပ်ကွက်မှ လူငယ်ရသေ့တောင်
အေးကျင့်(AGENT)များ ဖြစ်ကြသည့်
မောင်မျိုး (ခ) မောင်အောင်ထိုင်မျိုး
(စက်ဘီးပြုပြင်ရေး)၊ မောင်ခိုင်စိုး
နှင့် အမှတ်(၂)ရပ်မှ မောင်ဆွေ
(မိမိ)တို့အား ဤစာဖြင့် ဂုဏ်ပြု
အပ်ပါသည်။ စာရေးသူ]**

ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီး ထားစဉ်ကအရေအလွှာ

သာယာဝတီ
(မေလက)

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင်မကွေး
တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့နယ်အတွင်း
ရှိ လဲပင်ကျင်းကျေးရွာမှ ဦးမုတ်နှင့်
ဇနီး ဒေါ်သန်းစိန်တို့ဆီက ဖုန်းခံလာ
သည်။

‘ဆရာသာထက်ဇော်နဲ့ စကားပြော
ချင်လို့ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့... အခုပြောနေတာ ဆရာ
သာထက်ဇော်ပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်
ဘာများ ကူညီပေးရမလဲပြောပါ’

‘ဪ... ဆရာလား။ ဆရာရေ
ကျွန်တော်တို့ရွာကို ရောက်မလာတာ
အတော်ကြာပြီနော်။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ဒီနေ့ လာစေချင်ပါတယ်။ လာမယ်
မဟုတ်လား ဆရာ’

‘ဘယ်ကိုလဲ’

‘ကျွန်တော် ကိုမှတ်ကြီးပါ။
ကျွန်တော်တို့ လဲပင်ကျင်းရွာကိုလေ။

ရ ဓ န ဗျာ ရှာ ရှာ ခြေ ခြေ မ ဂ္ဂ နှင်း

ထူးခြားသော ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီး

ဆရာရေးဖို့အတွက် စာမူကုန်ကြမ်း
ရှိတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ လဲပင်ကျင်း
ရွာနဲ့ ထန်းကိုင်းရွာကြားမှာရှိတဲ့
ဖုန်းတိုင်ကြီးနားက စောင့်ကြည့်နေမယ်
ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့... နာရီဝက်အတွင်း
အရောက်လာခဲ့ပါမယ်’

ထိုသို့ ပြောဆိုရင်း ကျွန်တော်သည်
ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လဲပင်ကျင်းကျေးရွာသို့
ထွက်လာခဲ့သည်။ ဦးမုတ်သည် သူ့

စကားအတိုင်း ကျွန်တော်ကို ဖုန်းတိုင်
ကြီးနားက အမှန်တကယ် စောင့်ကြို
နေ၏။

‘ဗျို... ဆရာရေ ကျုပ် ဒီမှာ ဒီကို
လာ...လာ...’

‘ရွာကို သွားကြမယ်လေ ကိုမှတ်
ကြီးရဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာရယ်... ဆရာ
ကို ကျုပ် ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြစရာရှိ
လို့ပါ’

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဦးမှတ်ခေါ်ရာသို့ သွားလိုက်သည်။ ဦးမှတ်သည် လမ်းဘေးဝဲယာရှိ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ပါလာသော စားဖြင့် ခုတ်ရှင်းနေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဦးမှတ်လုပ်ရပ်ကို ဘာမျှ နားမလည်ဘဲ အငေးသား ကြောင်ကြည့်လျက်ကြည့်နေမိသည်။

ခဏအကြာ၌ ချုံနွယ်များရှင်းလင်းခြင်း ပြီးဆုံးသွားသည်။ ထိုအခါ ပုံတွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း သက်ရှိဆင်ကြီးတစ်ကောင် ဝပ်နေဟန် ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးကို အမှတ်မထင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ကျောက်တုံးကြီးသည် လူကြီးတစ်ယောက်၏ လက်တစ်လံသာသာရှိပြီး ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိ၏။

ထန်းကိုင်း (ထန်းကိုင်းရေခဲမှော်)မှ လဲပင်ကျင်းကို သွားမည်ဆိုပါက လက်ဝဲဘက်တွင်ရှိကာ လဲပင်ကျင်းမှ ထန်းကိုင်းကို သွားမည်ဆိုပါက လက်ယာဘက်တွင် ရှိသည်။

ယင်းဆင်ရုပ်ကြီးနားတွင် မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေး (MPT) ဖုန်းတာဝါတိုင်ကြီး ထင်ရှားစွာ တည်ရှိသည်။ ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော်သည် ဦးမှတ်ဖုန်းဆက်၌ ပြောပြလာသည့် စာမူကုန်ကြမ်းမှန်း သိလေတော့၏။

‘ကဲ... ဆရာသမားရေးဖို့အတွက် စာမူကုန်ကြမ်း ရပါပြီဗျာ။ ဟောဒီမှာကြည့်အင်း... ဆင်တစ်ကောင်နဲ့တော့ အတော်လေး တူတယ်နော်။ သူ့ရဲ့ ထူးခြားဖြစ်စဉ်လေး ဘာလေးကော မသိဘူးလားဗျ’

‘တိတိပပတော့ သိပါဘူးဗျာ၊ တချို့

ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးကို တူတတ်မှု မြင်တွေ့ရပုံ

ကတော့ ပန်ထွာဘုရင်မ ပြေးလမ်းကနေ ထွက်ပြေးလာတဲ့ ဆင်ကြီးတဲ့။ ဒီနားအရောက်မှာ ဒွတ္တပေါင်မင်းရဲ့ ရဲမတ်တွေ နောက်က လိုက်လာတာမိသွားလို့ ကျောက်ဆင်ကြီးသဏ္ဍာန်အယောင်ဆောင်ရင်းကနေ တကယ့်ကျောက်ဆင်ကြီး ဖြစ်သွားတာတဲ့။

ဒဏ္ဍာရီလိုလို ပုံပြင်လိုလို တကယ်လိုလို ပြောသံမျိုးတော့ တစ်စွန်းတစ်စကြားဖူးတာပဲ။ အတိအကျ အခိုင်အမာတော့ ပြောမရဘူးပေါ့ ဆရာ။

ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ တိတိကျကျ ပြောလို့ရတာ ရှိတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ဒီရွာနစ်ရွာကြားမှာ အခုလို သက်ရှိဆင်ကြီးနဲ့ အရွယ်အစားနီးနီးတူတဲ့ ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီး အမှန်တကယ် ရှိနေတာပဲလေ။

ဒီလမ်းခရီးကို ဖြတ်သွားဖြတ်လာသွားကြသူတိုင်းက ဒီကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးကို တအံ့တဩ ငေးမောကြည့်မိကြတယ်ဆရာ။

တချို့က ကျောက်ကုန်းပေါ်တက်စီးတဲ့ သူစီး၊ တချို့က ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးနဲ့ တွဲပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့သူ ရိုက်ကြနဲ့ပေါ့။

နေရာသီး ဆောင်းရာသီလိုမျိုးမှာတော့ ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးက ထင်သာ မြင်သာ ရှိပေမယ့် အခုလို မိုးရာသီကျတော့ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေနဲ့ ရုတ်တရက် မမြင်တွေ့နိုင်ဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ဆရာရယ် ထူးတာကတော့ အတော်ထူးတာပေါ့။ နောက်ဆုံး ဘာပဲပြောပြော သဘာဝတရားရဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်

တဲ့ ပြယုဂ် တစ်ခုလို့တော့ သတ်မှတ်နိုင်တာပေါ့။ ဟုတ်ဖူးလား’

‘မှန်တာပေါ့ ဦးမှတ်ရာ၊ သဘာဝတရားကြီးကနေ လောကလူသားတွေအတွက် ဂမ္ဘီရစွာပဲ။ ရုပ်ဝတ္ထုတွေအမျိုးမျိုးကို လက်ဆောင်ပေးနေတယ်ဆိုရင်လဲ မမှားပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က လူသားတွေကို ကိုယ်သိသရွေ့ ကိုယ်မြင်သရွေ့ ကိုယ်ကြားသရွေ့ စာမျက်နှာထက်ကနေ နိုင်သလောက်လေး ဖော်ထုတ်ရေးပြသွားရမယ်လေ’

‘ကဲ... ဆရာသမားရေ ရွာလဲရောက်ပြီ။ အခု ဆရာနဲ့ ကျုပ်နဲ့တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကျောက်ဆင်ရုပ်ကြီးအကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးဖြစ်အောင် ရေးပေတော့ဗျာ’

‘စိတ်သာချ ဦးမှတ်ရေ’

မေတ္တာဟေဝ ရက္ခတ္တိ မေတ္တာပုံ

သာထက်ဇော် (မ.လွှေ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၉

† ကြက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသော အမှုကိုစွဲပြုသောများ ပြေလည် လျော့ပါးသွားလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးရောက်နေ သူများ မျက်နှာပန်းလွှာဖြင့် အိမ်ပြန်ရကိန်း ရှိသည်။

စာနိုးဆောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက် ၍ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရတတ်သည်။ လူအများနှင့် ဆက်ဆံရသော လုပ်ငန်းများ တွင် အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။

လျှာလည်ချောင်းနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ သတိထားကာကွယ်ပါ။

† နွားနှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရှင်လန်းမည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်း

နှင့် အကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်သည်။ ကြာရှည်စွာ စည်သူတ်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင် ရတတ်သည်။

ကြေးမြဲများ ပြေလည်သွားလိမ့်မည်။ အမျိုးသားတာတာရှင် ဇနီးမယား ရနိုင်ခြေ ရှိသည်။ အမျိုးသမီးတို့မှာ ဖခင်ထံမှ အမွေ အနှစ်ရကိန်းရှိသည်။

† ကျားနှစ်ဖွား

နေအိမ် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အမှုကိုစွဲ များတွင် ခံသမာဓိလူကြီးအဖြစ် ဦးဆောင် ဖြေရှင်းရလိမ့်မည်။

မျက်မှန် ရုပ်သံစက်များ လက်ဆောင်ရ တတ်သည်။ သစ်တောထွက် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ အသည်း နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။

† ယုန်နှစ်ဖွား

ဖြစ်တင်စွာစွဲခြင်း ခံရတတ် သည်။ ဆူးငြောင့်၊ သစ်ကင်းသစ်ခက် များနှင့် ထိရ၍ သွေးသံထွက်ယိုနိုင်သည်။ မိမိနှင့် ပတ်သက်မှု မရှိသော ကိစ္စရပ် များ၌ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းကြောင့် အကျိုးနည်းရမယ့်ရှိသည်။

အထည်အလိပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးမည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်း များတွင် ဒုခက်လက်စွ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ရရှိနိုင်သည်။ ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးထုပ် လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ အရေ ပြားတွင် ခြစ်ပေါ်တတ်သော ဝေဒနာများကို ဂရုစိုက်ကာကွယ်ပါ။

ကြေးသံသတ္တုပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်မည်။ နေအိမ်ရှိ ယာဉ်ရထားများ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဝိုင်းဝန်းနှင့်

ကံကြမ္မာ

ပြုပြင်ရမယ့်ရှိသည်။ ရွှေငွေအတွင်းပစ္စည်း တိုးပွားမည်။

† မြွေနှစ်ဖွား

ရာထူးတိုးတက်မည်။ နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း မြင့်မားလာမည်။ တပည့်တပန်း သားမြေးတို့၏ ပူဇော်ခြင်း ခံရမယ့်ရှိသည်။

နားနှင့်အကြားရုံဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထားပါ။ နေအိမ်ရှိ မြေခြင်၊ ပုဂံက၊ ကြက် စသော ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အဖျက်အဆီးများ လျော့ပါးသွားလိမ့်မည်။ စားသောက်ကုန် ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးသောကာလဖြစ် သည်။

† မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေးဥစ္စာ ဆုံးရှုံးလျော့ပါး နိုင်သည်။ စာရင်းဖယားများ ဂရုစိုက်ပါ။ သူတစ်ပါးအတွက် အာမခံ တာဝန်ယူပေးခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ရေခတ်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ သတိထား ကာကွယ်ပါ။ ပြည်ပရပ်ဝေးမှ သတင်းစကားများ ကြားသိရလိမ့်မည်။ ပန်းချီကား၊ လက်ကိုင် ဖုန်း ဝင်တတ်သည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

ယာဉ်ရထား လျော့ပါးဆုံးရှုံး နိုင်သည်။ လောင်းကစားမှုများ ကြောင့် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

စက်ဘီး၊ အပ်ချုပ်စက် ကဲ့သို့သော စွမ်းအင်မဲ့စက်များ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ လယ်ကွင်း၊ ယာခင်းများသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်ရတတ်သည်။

† နောက်နှစ်ဖွား

အကြံအစည် အောင်မြင်၍ အိုးအိမ်၊ ခြေမြေ မရွေ့မပြောင်းနိုင် သော ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကြောထည်၊ မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ ငယ်ရွယ်သူတို့ ချစ်မှုရေး ရာတွင် မျက်နှာပန်းပွင့်သောကာလ ဖြစ် သည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ထိတ်လန့်ဖွယ် အနိဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းများ မြင်တွေ့ရတတ်သည်။ အမွေအနှစ်ကိစ္စ စကားများရတတ်သည်။ ဆိုးဆေးအဖျော်ယမကာ သောက်သုံး ဖွယ် ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးတို့သည် ခင်ပွန်းသည်နှင့် ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ရတတ်၍ အနိဋ္ဌာ သားတို့မှာ သားသမီး(သို့မဟုတ်)တူ တူမများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲရတတ်သည်။

† ခြေနှစ်ဖွား

ပတ်ဝန်းကျင်မှ အထင်ကြီး လေးစားခြင်းခံရမည်။ နေအိမ်သို့ ဂုဏ်သရေရှိ ညွှတ်သည်များ အလည်အပတ် ရောက်လာမည်။

ယာဉ်ရထားဝင်ကိန်းရှိသည်။ စည်းစိမ် ဥစ္စာ တိုးပွားမည်။ အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူ လမ်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထားပါ။ စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများသို့ လေ့လာရေး အလည်အပတ် သွားရောက်ရတတ်သည်။

† ဝက်နှစ်ဖွား

မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တိုး ပွားမည်။ ပရဟိတလုပ်ငန်း များပြား သောကာလဖြစ်သည်။ လျှပ်စစ် အသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ နေအိမ် (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်းဌာန အပြောင်းအရွှေ့ ကြုံရတတ်သည်။

ပိုမိုကောင်းမွန်သော နေရာဌာနသို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်။ နှလုံးအိမ်နှင့် ပတ်သက် သော ဝေဒနာများ ကြုံတင်ကာကွယ်ပါ။

တူလာထွင် ကံစာတာ နိဂုံးပါးနေသူတို့ သည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးက အဖြူရောင် အသုံး အဆောင် ပစ္စည်းတစ်ခု လက်ဆောင်ပေး လှူဒါန်းပါ။ အဆိုးစာရားများ လျော့ပါး ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

သုတေသန

စန်းစိန်တူန်းဘုရားကျောင်း (၂)

၂၅၅၆

ယခင်လမှ အဆက်

အင်္ဂါနဂါး

အဆောင်အယောင်များ

ခန်းမကြီး၏ ဝဲယာနံရံများတွင် အရိယာများ၏ အဆောင်အယောင် အဆင်တန်ဆာများကို စနစ်တကျ စီတန်းထားသည်။ ဘွဲ့နာမတော် ကမ္ဘာဦးများ၊ ကျိုင်းများ (木 佛 木 佛) တွန့်ပန်ခေါ် အမောင်းလှင်ကန်များ ထပ်တူ ဖြစ်သည်။

အရိယာများ ဒေသစာရီကြူချီရာ တွင် အခြေအရံများက အဆိုပါ အဆောင်အယောင်များကို စွဲကိုင် ခြံရံထားရသည်။ ဗြိတိသျှ အပူဇော်ခံ ထူညီလည်ခြင်း၊ တောင်ပင်လယ်သို့ ဘုရားဖူးကြခြင်း စသည့် အခမ်းအနား များတွင် ထိုအဆောင်အယောင် အပြည့်အစုံ ခင်းကျင်းသွားလာရလေ သည်။

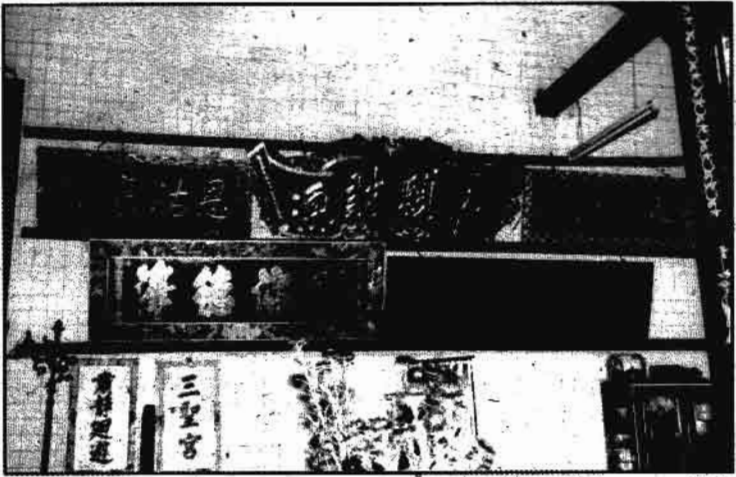
ကမ္ဘာဦးစာတစ်ချပ်တွင် စန်းစိန် တူန်း (သူတော်မြတ်သုံးပါးဗိမာန်) ဟူသော စာတန်းနှင့် အခြားတစ်ခုတွင် “ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၌ နက်ရှိုင်းစွာ ထည်ကြည်ပါ၏” ဟု ရေးထိုးထား သည်။ “ဝေရမထိ သိက္ခာဝဒံ သမာဓိယာမီ” ဟူသော အနက် အဓိပ္ပါယ်နှင့် ဆင်တူသည်။

ယင်းတို့၏ အထက်တွင် ဆုတောင်း ထောမနာပြု စာတန်းများစွာ ချိတ်ဆွဲ ထားသည်။ အခြားသော ဘုံအဖွဲ့ အစည်းများမှ ပေးပို့သော လက်ဆောင် ဝတ္ထုစာတန်းများဖြစ်သည်။ ယင်းတို့

အင်္ဂါနဂါး၏ အဆောင်အယောင်များ

ဆုတောင်းစာများ

တွင် ငှားမှတ်ထားသော ရက်စွဲအရ ဤဘုရားကျောင်း၏ ရှေးကျသည့် သက်တမ်းကို တွက်စစ်၍ ရနိုင်ပေ သည်။

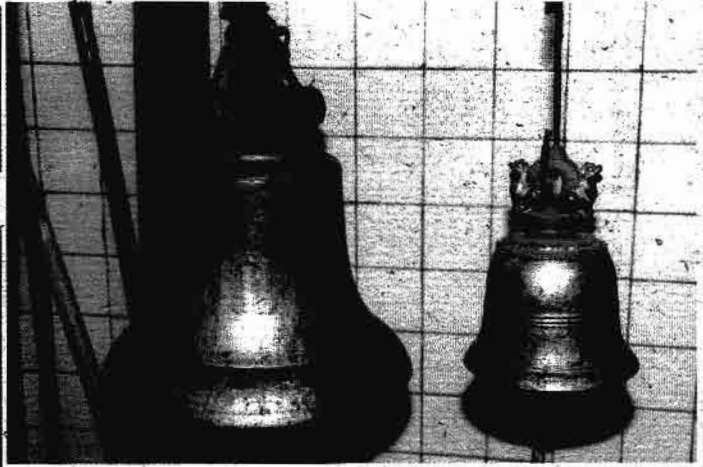
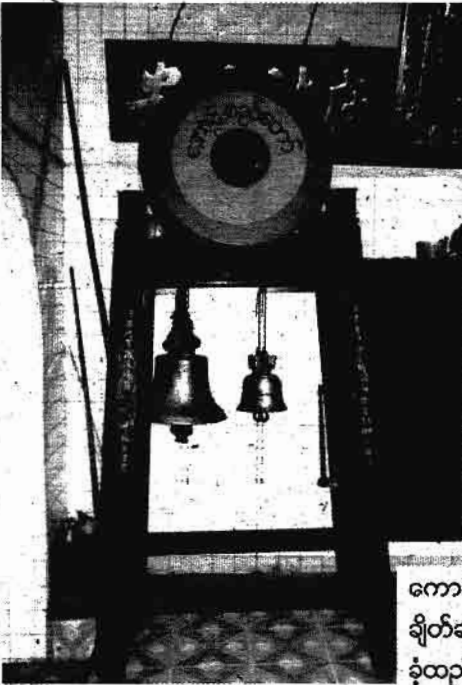
သိကြားဝေ ညွှန်းပြခြင်း

ခန်းမနံရံ လက်ဝဲဘက်ထောင့်တွင် စည်တော်နှင့် ခေါင်းလောင်းများ

အား စင်တင် ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အရိယာများအား ပူဇော်လှူဒါန်းမှုပြုစဉ် သက်သေပြု လှုံ့ဆော်ကြေညာသည့် အနေဖြင့် စည်နှင့် ခေါင်းလောင်းတို့အား စည်း ရျက်ကျစွာ တီးခတ်လေ့ရှိသည်။

သဒ္ဓါ ထက်သန်သည့်အလျောက် ပမာဏများပြားသော ဆီမီးပူဇော်ငွေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် ရှုမင်း စသ

◆ ဝိတောင်းကင်ကို ကိုယ်စားပြုသော ခေါင်းလောင်းများ

◆ ခေါင်းလောင်း ခေါင်းလောင်း

များ လှူဒါန်းသူ၏ စေတနာသဒ္ဓါတရားကို အသိအမှတ်ပြု ထိုးနှက်ဆော်ကြခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

“စည်တို”သည် မြေကြီးကို ကိုယ်စားပြု၍ “ခေါင်းလောင်းသံ” က ကောင်းကင်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ မိုးနှင့်မြေကြီးကို တိုင်တည်ခြင်း သို့မဟုတ် လောကစကြဝဠာအနှံ့သို့ ပျံ့နှံ့ သိရှိစေခြင်းဖြစ်လေသည်။

အရိယာများ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့အား လေးနက်စွာ နှလုံးသွင်း ပူဇော်စဉ် စည်၊ ခေါင်းလောင်းအား အချက်ကျကျ ထိုးနှက်သံကို ကြားရသောအခါ ဖော်ပြနိုင်စွမ်းမရှိသော ပီတိနှင့် အေးချမ်းမှုကို ခံစားရပေသည်။ သာဓုခေါ်စင်မြင့်ဟုလည်း ညွှန်းဆိုနိုင်ပါသည်။

တံခါးဝ ဆုတောင်းစာများ

အဝင်အထွက် တံခါးမများ၏ အထက်ပေါင်တွင် လည်းကောင်း၊ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် လည်း

၈၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကောင်း ဆုတောင်းစာ ကမ္မည်းများ ချိတ်ခွဲထားရာ ဘုံဘုရားကျောင်း၏ ခုံထည်မှုနှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာပင် အင်အားပြည့်ဝသည့် လက်ရေးအသတ်အငင်များဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ယင်းတို့၏ တွဲဖက်၍ ရှေးဟောင်းတရုတ်စာရေးထုံး **“တံဆိပ်တုံးစာ”** လက်ရေးစာလုံးများကို တွေ့မြင်ရလေရာ အဖိုးထိုက်တန်လှသော **“စာလုံးရေးသားမှုပညာရပ်”** ပြခန်းသဖွယ် ရှိပေသည်။

လေသာပြတင်း သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ရေတွင်း

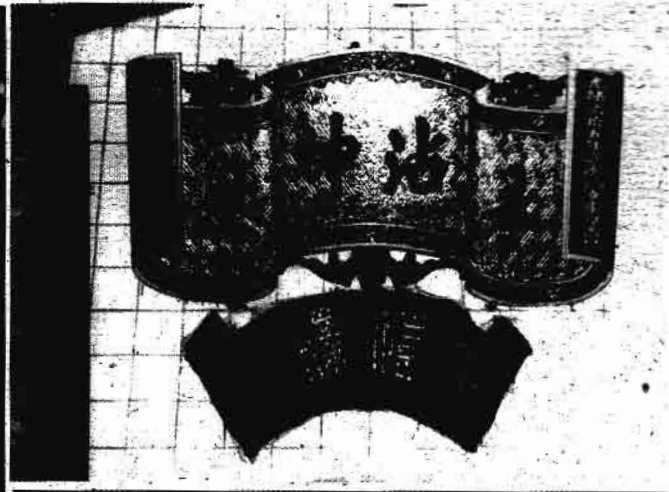
ဘုံဘုရားကျောင်းများ၏ မျက်နှာမူရာသည် တောင်တန်းများသို့ လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ရေပြင်သို့ လည်းကောင်း၊ မျက်နှာပြုလေ့ရှိကြသည်။ တောင်တန်းကြီးများကဲ့သို့ နှစ်ကာလရှည်ကြာ တည်တံ့စေရန် သို့မဟုတ် ပင်လယ်ရေပြင်ကျယ်ကဲ့သို့ အရှိန်အဝါ ကောင်းသတင်း ကျယ်ပြောပျံ့နှံ့စေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အလားတူပင် **ကောင်းကင်ရေတွင်း (天井) tiānjǐng** ဟုခေါ်သော လေသာပြတင်းများ ထားရှိလေ့ရှိသည်။ ပြတင်းပြင်များဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမှာ တံခါး၊ ပြတင်းပေါင် စသည်သတ်မှတ်တပ်ဆင်ခြင်း မရှိ၊ အလင်းရောင်နှင့် လေဝင်လေထွက်ရှိစေရန် ရည်ရွယ်သော ဟင်းလင်းပေါက်များ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

“ကောင်းကင်ရေတွင်း”အား ဝဲယာ အညီအမျှထားရှိကာ ကောင်းကင်ဘုံမှ နတ်ဩဇာများ ခံယူနိုင်စေရန် စီစဉ်လေ့ရှိသည်။

စန်းစိန်ကုန်း ဘုံကျောင်းသည် ငဝန်ဖြစ်ရေပြင်အား ဗဟိုပြုထားသဖြင့် နကောင်းမွန်သော အင်္ဂါတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အတွင်းဆောင်ခန်းမ အဝင်အထက်ရှိ ကောင်းကင်ရေတွင်း နေရာကိုမူ နှောင်းလူများ မွှမ်းမံပြုပြင်ခဲ့သဖြင့် အင်္ဂါတပြား အမိုးပိတ်ဖုံးထားကာ မှန်ကဲလားများ တပ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြစ်ကမ်းခြေကပ်လျက် ရှိသည့် အပြင် မိုးများသော ရာသီဥတုအခြေ

အတွင်းတံခါးထောက်မှ ထုထောင်စာ

မင်းလာရိုးထောင့်တိုက်သတ္တဝါ

တံခါးမပြန်ထောက်မှ ထုထောင်စာ

အနေကြောင့် ဖြစ်တန်လေသည်။ မှန်ကပ်တပ်ဆင်ထားသော လေသာပြတင်းကြောင့် မူလအနုစံသာရကို ခြုံငုံနိုင်ပေသည်။

ဝသုဇန္တနတ်မင်း စံကျောင်း

ခန်းမအဝင်ဝ လက်ယာဘက် ထောင့်တွင် “စုတဲဆီးရီ” (Fú de Cí) ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသော စံကျောင်း တစ်ဆောင်အတွင်း ဝသုဇန္တနတ်မင်း ရုပ်တုကို မြင်တွေ့ရသည်။ “မြေရှိလျှင် ဝသုဇန္တနတ်မင်း နို့ဖိမည်” ဟူသော ကမ္မည်းစာအရ ဇေယျာ ကင်းကွာ၍ မရစကောင်းသော ထူထိုင်အတွက် ဝသုဇန္တနတ်မင်းသည် အားကိုးဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။

စုတဲကုန်း (သုခပါရမီတိုးတိုး) ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ **ထူတီကုန်း** (ဝသုဇန္တနတ်မင်း) ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်ကြသူများက ထာဝရဟောကုန်း (ဘာဘိုးတော်

နတ်မင်း) ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀၀၀) ခန့် ကာလ ချို (ကျိုး) မင်းဆက်ခေတ်ဦးပိုင်း တွင် မြေယာကိုသာ အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းရသောအချိန် မြေယာအခွန်ဝန် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကြွယ်ဝသောမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်သူ ဖြစ်ရာ ဘုရင့်အလိုကျ အခွန်အတုပ် များ အပ်နှင်းရာတွင် စိုက်ထုတ်ပေဆပ်ကာ မရှိနှမ်းပါးသော လယ်သမားများ အား ညှာတာပေးကမ်းလေ့ရှိသဖြင့်

လူအပေါင်း လေးစားခြင်းခံရသည့် အရာရှိမင်းဖြစ်သည်။ အသက် (၁၁၂) နှစ်တွင် ကွယ်လွန်သော်လည်း သူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့တသကာ ယနေ့တိုင် မပြတ် ပူဇော်ကြသည်။ လူတစ်ဦး၏ နောက်ဆုံးခရီးဖြစ်သော ဈာပနကိစ္စတွင် ဝသုဇန္တနတ်မင်းထံမှ မြေကွက်ဝယ်ယူ ခွင့်တောင်းပြီးမှသာ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်လေ့ ရှိကြလေသည်။ အထူးသဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဖွေးမြေသူ

ထူးထူးသောကြီးမားကြီးမားသော
ဆရာတော်ကမ္ဘာလှည့်စာ

တံခါး(ယာ)ဆရာတော်စာ

တံခါး(ဝဲ)ဆရာတော်စာ

များ၊ တောင်သူလယ်သမားများ၊ ဘူမိဗေဒသ ဓာတ်သတ္တု၊ ကျောက်မျက်တူးဖော်သူများ၊ ကုန်သည်ပွဲစားများက အလေးအနက်ပြု ကိုးကွယ်ကြလေသည်။ မြေနှင့်စပ်လျဉ်းသမျှ ကိစ္စအဝဝတွင် အဆင်ပြေ၍ စီးပွားတိုးတက်စေသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

စံကျောင်းအတွင်း နတ်မင်းကြီး၏ ဝဲယာတွင် ကျိုင်းကိုင်သာဝက နတ်သား(၂)ပါးကိုလည်း ဖူးတွေ့နိုင်ပေသည်။ အချို့က နတ်မင်းကြီးနှင့်ယှဉ်တွဲလျက် ဝသုန္ဒြီနတ်မယ်တော် "ထုတိချွန်းချွန်" ကိုလည်း တွဲဖက်ပူဇော်ကြသည်။

နံရံပန်းချီကားနှင့် ဘာသီသ

အခန်းအပြင်နံရံတွင်မူ ဒေဝတာပုရဏ်များမှ သရုပ်ဖော်ပန်းချီကားချပ်များကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရှေးလက်ရာမပျက် မွမ်းမံထားခြင်းဖြစ်သည်။

၈၄ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းကန်ဆရာတော်

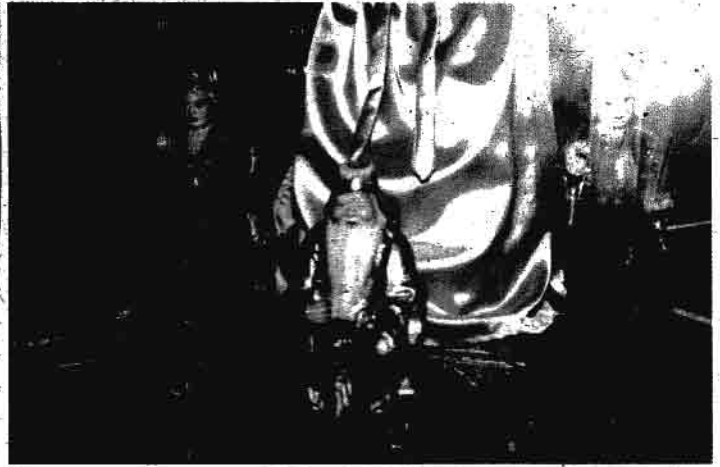
တံခါးကန်အပြင်တွင်မူ ရွှေငွေစက္ကူများရှိသည့် ပြာခံပြာသားကို ခုံညားစွာ တွေ့မြင်ရသည်။

နံရံပန်းချီများနှင့် ဆိုင်းဘုတ်များ၊ ဆရာတော်စာများတွင် ခုနစ်သက္ကရာဇ်များ မှတ်တမ်းပြုထားရာ သမိုင်းအထောက်အထားအတွက် အားပြုနိုင်ပေသည်။

“နော်ရီ၊ နန်း” ဘုရားကျောင်း

တည်ထားသည့် ကာလအား ခန့်မှန်းရန် သင်္ချာကျောက်ကမ္ဘာလှည့်စာကို ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ နှစ်ပေါင်း ၁၉၃၂ ခုနှစ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်စာများအနက် အခြားအဖွဲ့အစည်းများမှ လက်ဆောင်ပေးသော ဆရာတော်စာများလက်ဆောင်တွင် မန်ချူးမင်းဆက်မှ “ကြံ”မင်း သက္ကရာဇ် (၁၆၂၆) (၆)နှစ်မြောက်

◆ ငါသာ သာတာကုန်းပိ

‡ ထူးမြတ်ပင်မကျောင်း

◀ အခြင်နိမ္မ ယိုးဒယား

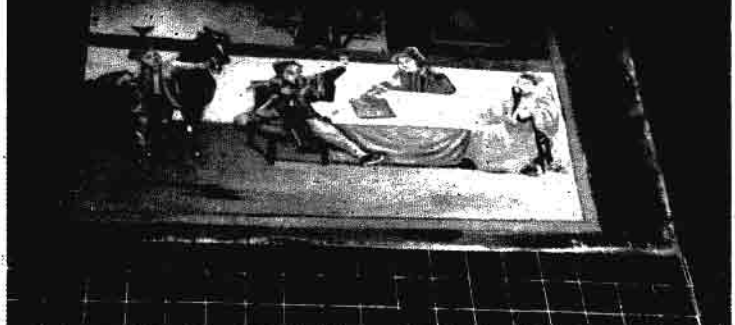
ဟု အစောဆုံး သက္ကရာဇ်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

ခန်းမဆိုင်းဘုတ်များတွင်မူ (光緒) ကွမ်းရွှိသက္ကရာဇ်များဖြင့် ဖော်ပြ ထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိ သည်ကို နိဂုံးချုပ်ဆန်းစစ်ရပါလျှင်...

ထုံးကျိရ်သက္ကရာဇ်များ ရေးထိုးထား သော လက်ဆောင် ဆိုင်းဘုတ်အရ ဤဘုရားကျောင်းသည် ကြုံမင်း ခေတ်ကာလ(ခရစ်နှစ် ၁၈၆၂ မှ ၁၈၇၄ အထိ)အတွင်း သို့မဟုတ် ထိုထက်စော၍ တည်ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ် သည်ဟု ယူဆနိုင်သည်။

တံခါးထက်ကမ္ဘည်းမှ ကွမ်းရွှိ သက္ကရာဇ်များအရ ခန်းရွှိမင်းလက် ထက် (၁၈၇၅ မှ ၁၉၁၂ အထိ)ကာလ တွင်ဘုရားကျောင်းအား ထပ်မံပြင်ဆင် ထည်ဆောင်ခဲ့ပါမည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထာရောက်ကာ အခြေချနေထိုင်ကြသော တရုတ်

နွယ်စွားအများစုသည် ရေလမ်းခရီး မှ ဝင်ရောက်လာကြရာ ကော့သောင်း၊ ဗြိတိ၊ ထားဝယ်၊ မုတ္တမကွေ့အနီးရှိ မော်လမြိုင်နှင့်ဝန်းကျင်ဒေသ၊ ပုသိမ် စသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေမြို့များ တွင် စတင်၍ အခြေစိုက် နေထိုင်ခဲ့ ကြသည်။

ယင်းဒေသများသည် ရှေးယခင် ကာလ ပင်လယ်ကမ်းခြေ ပင်လယ် ဆိပ်ကမ်းမြို့များဖြစ်ကာ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကား စည်ပင်နေသော မြို့များ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းတို့မှတစ်ဆင့်

ရန်ကုန်နှင့် အခြားသော ကုန်းတွင်း အနည်းငယ်ကျသော မြို့များဆီသို့ ယှံ့နှံ့သွားကြသည်။

(၁၈)ရာစုကာလတွင် ရန်ကုန်သည် ဆိပ်ကမ်းမြို့အဖြစ် အသုံးပြုနေပြီဖြစ် သော်လည်း ကျန်ကမ်းခြေမြို့များသာ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုတွင် လွယ်ကူ၊ နီးစပ်လေရာ ပုသိမ်၊ မော်လမြိုင်၊ ဗြိတိ၊ ထားဝယ် စသောမြို့များရှိ ဘုရား ကျောင်းများက သက်တမ်း ပို၍ စော သည်ဟု ယူဆခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သုတေသီများ လေ့လာ၍ သက်တမ်း

အမှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပါလျှင် အလွန် ပင် သင့်မြတ်လှလေသည်။

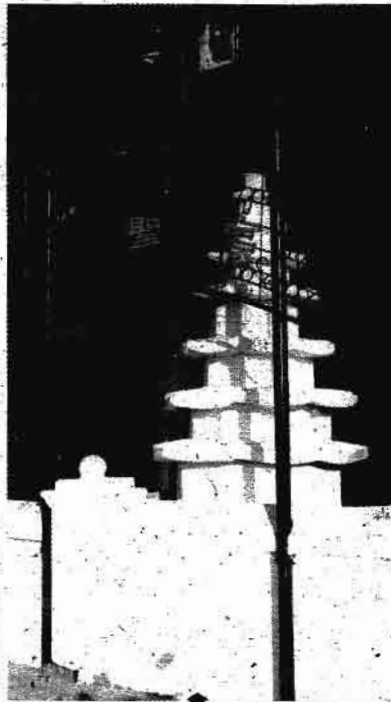
ဘဝမျက်နှာစာအတွက်

ဟောကိန်းလွှာ

စန်းစိန်ကုန်း ဘုရားကျောင်းအတွင်း၌ "ချီးချမ်း" ခေါ် စာရေးတံမဲချ၍ အမေးပြဿနာများ မေးလျှောက်နိုင်သည်။ ဝါးပြားငယ်များ ထည့်ထားသော ဝါးဆစ်ဘူး(၃)ခုအား တွေ့မြင်ရသည်။

မိမိ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရသော ဘဝမျက်နှာစာရှိ အရေးကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ ဤ "စာရေးတံမဲချခြင်း" ဖြင့် အဖြေဟောကိန်းလွှာများ တောင်းခံနိုင်ကြသည်။ စာရေးတံမဲများမှာ (၁၀၃) ခုရှိ၍ ပင်လယ်ဒေဝီ "ထျန်းဟို" ၏ အခြေသဘောထား မှာတစ်လွှာများ ဖြစ်ကြသည်။ အမြတ်ဆုံး ဟောကိန်း(၃)ခုနှင့် သာမန်ယေဘုယျ ဟောကိန်း(၁၀၀)တို့ ပါဝင်သည်။

ဝါးဆစ်ဘူးအား လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ ပင်လယ်ဒေဝီအား

ဤမြို့သစ်နှင့် ဘုရားကျောင်းတို့တော်

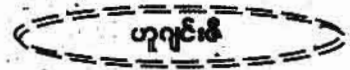
သိလိုရာ မေးလျှောက်ရသည်။ ထို့နောက် ဝါးဆစ်ဘူးကို လှုပ်ခါပေးခြင်းဖြင့် ဦးစွာ ထွက်ကျလာသော စာရေးတံမဲ(ဝါးပြား)ကို ယူရသည်။ ထိုဝါးပြားပေါ်ရှိ ကမ္မည်းအရ အဖြေ

စာရွက်ကလေးများကို နံရံရှိ ဟောစာတမ်းဦးရယ်တွင် ရွေးချယ် ဖွဲ့တံ့ရှုရလေသည်။

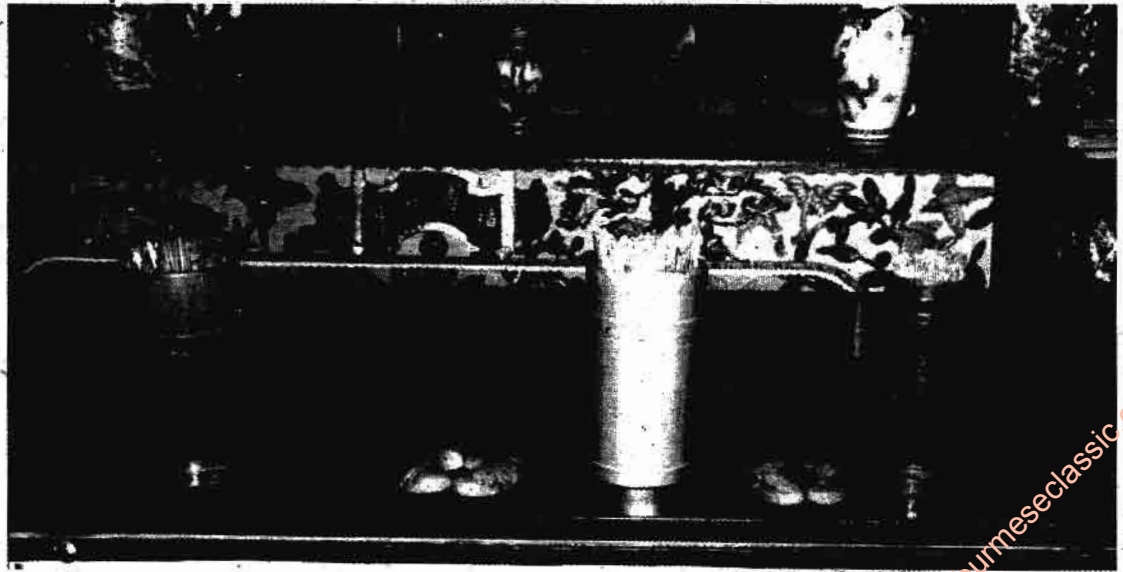
ဘုရားကျောင်း လုံခြုံရေးတာဝန်ခံကို အောင်စိုးက နေ့စဉ် ပိတ်ရက်မရှိ ဖွင့်လှစ် စောင့်ကြပ်ပေးသဖြင့် အဆင်ပြေစွာ မေးလျှောက်နိုင်သည်။

တရုတ်ဘာသာ ဟောကိန်း၏ မြန်မာပြန်အဓိပ္ပါယ်ကို သိရှိလိုပါလျှင် သူ့အား အကူအညီတောင်းခံ ရေးမှတ်သွားနိုင်ပါသည်။ ဟောစာတမ်းတွင် မူရင်းလက်၊ ရှင်းလင်းချက်၊ အကျယ်ရှင်းလင်းချက် စသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ပုသိမ်မြို့ စန်းစိန်ကုန်း ဘုရားကျောင်းသည် ရှေးအနုပညာလက်ရာများနှင့်တကွ အဓိယာသုံးပါးကို ကြည့်ညိုပူဇော်နိုင်သည့် သာမက မိမိရင်ဆိုင်နေရသော ဘဝအခက်အခဲများကို တင်ပြ မေးလျှောက်နိုင်သည့် နေရာထူးတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

မှတစ်လွှာတောင်းခံသည့် စာရေးတံမဲများ

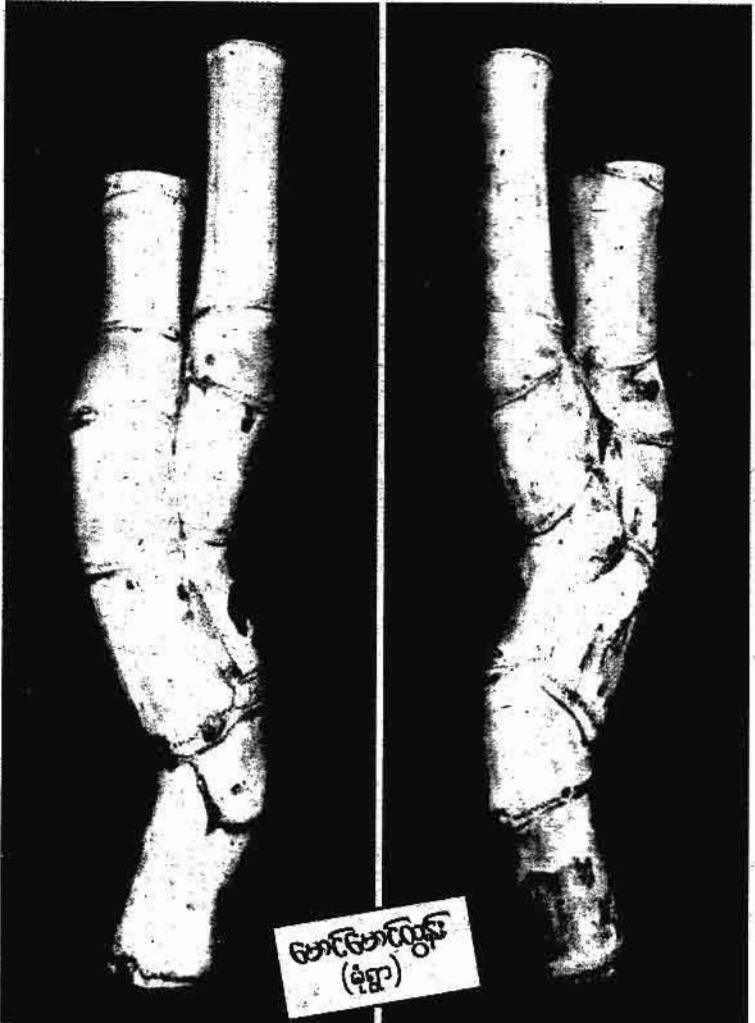

စာရေးသူတို့၏ အိမ်နားမှ အိမ်ဝင်း
မြေကွက်အား မကြာသေးမီက ဝယ်ယူ
လိုက်သော မြေကွက်ပိုင်ရှင်သည်
ထိုအိမ်ဝင်း မြေကွက်လပ်အတွင်း
တွင် အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်
လျက် ရှိလေရာ အဆောက်အအုံကို
ကနိမြို့မှ လက်သမားဆရာများ ဖြစ်
ကြသည့် ကိုဟင်း၊ ကိုဝင်းမြင့်၊ ကိုနိုင်ဝင်း၊
ကိုထွန်းအောင်ဝင်းတို့ဖြင့် ကိုဆွေဌေး
ဆိုသူက တာဝန်ယူ၍ ဆောက်လုပ်နေ
ပါသည်။

တစ်နေ့ စာရေးသူ၏အိမ်သို့
ကိုဆွေဌေး လာရောက်သည့်အခါ
စာရေးသူထံတွင်ရှိနေသော ဂန္ထီရပစ္စည်း
ဆန်းအတော်များများကို တွေ့ရှိသွား
လေရာ ကနိမြို့မှ သူ၏အိမ်တွင်လည်း
ဂန္ထီရဝင်ပစ္စည်းဖြစ်သည့် ဝါးအမြွှာပူး
တစ်ခုရှိကြောင်း ပြောပါသည်။

ဝါးအမြွှာပူးဆိုသောကြောင့် စာရေး
သူအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တွင် ရေးသားဖော်ပြရန်အတွက်
စိတ်ဝင်စားသွားမိသော်လည်း ကနိမြို့
မှာရှိသည်ဆိုသောကြောင့် စာရေးသူ
လည်း ကိုဆွေဌေးကို ကနိမြို့သို့ပြန်
ဖြစ်ပါက ထိုဝါးအမြွှာပူးအား မုံရွာမြို့သို့
ယူလာခဲ့ရန်ကိုသာ ပြောလိုက်ရပါတော့
သည်။

(၁၄)ရက်၊ (၁၅)ရက်လောက် ကြာ
သည့်အခါတွင် ကိုဆွေဌေးက လက်
သမားဆရာများ ကနိမြို့သို့ပြန်၍
အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်များ အသစ်
ထဲထုတ်ကြမည် ဖြစ်သည့်အတွက်
သူလည်း လိုက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း
နှင့် စာရေးသူကိုလည်း ကနိမြို့သို့
အထည်လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်သောကြောင့်
စာရေးသူအနေနှင့် လိုက်သွားဖြစ်ပါ
တော့သည်။

◀ ဝါးလုံး အတုတ်ညီအမောင် ဝါးအမြွှာပူး
▶ အထင်အရာ ခွဲထွက်နေသော ဝါးအမြွှာပူး

ဝါးအမြွှာပူး

ကနိမြို့သို့ ရောက်သည့်အခါတွင်
ကိုဆွေဌေး၏ အိမ်မှာပင် တည်းခိုပါ
သည်။ စာရေးသူ ကနိမြို့သို့ လိုက်
လာခဲ့ခြင်းမှာ ဝါးအမြွှာပူးအား နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲတွင် ထည့်သွင်း
ဖော်ပြလိုသည့်အတွက် ဓာတ်ပုံများ
ရိုက်ယူလိုသောကြောင့် လိုက်လာခြင်း

ဖြစ်ပေရာ ကိုဆွေဌေးထံမှ ဝါးအမြွှာပူး
ကို တောင်းယူ ကြည့်ရှုမိပါသည်။
ဝါးအမြွှာပူးမှာ မှတ်ပုံတင်ဖြစ်ပြီး ဝါးလုံး၏
အတုတ်မှာ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၏
လက်ကောက်ထိန်း ဓာတ်ပုံတည်း။
ဝါးအမြွှာပူးကိုပူပူ ဝါးအသစ်၊ ပန်းပု
ဝါးလုံးလုံး ခွဲထွက်လာပြီး ခွဲထွက်နေသော

ဝါလုံနှစ်လုံး၏ အတတ်မှာလည်း တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံးရွယ်တူပင် ဖြစ်သည်။ ဝါလုံ၏ အရွယ်မှာ တစ်တောင်ကျော်ခန့် ရှည်လျားပါသည်။

စာရေးသူသည် ဝါးအမြွှာပူးအား ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူပြီးသည့်နောက် ကိုဆွေဌေးကိုဝါးအမြွှာပူး ရရှိခဲ့ပုံနှင့် ဝါးအမြွှာပူး၏ ထူးခြားချက်များကို မေးမြန်းကြည့်သည့်အခါတွင် ကိုဆွေဌေးမှာ သစ်တောဦးစီးဌာနမှတောခေါင်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း အလောင်းတော်ကသေပ အမျိုးသား ဥယျာဉ်၌ သူ တာဝန်ကျစဉ် မင်းတုန်းချောင်းအနီးရှိ ဝါးတောထဲတွင် ထိုဝါးအမြွှာပူးကို တွေ့ရှိရကြောင်း။

အထူးအဆန်း ဖြစ်သည့်အတွက် အိမ်တွင်အလှထားရန် ခုတ်ယူလာခဲ့ကြောင်း၊ ဝါးအမြွှာပူး၏ သိသာသော ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာသူ့အိမ်ထောင်ကျပြီး (၆)နှစ်လောက်အထိ သားသမီးများ မရရှိ မထွန်းကားခဲ့ကြောင်း၊ သူ့အနေနှင့် သားသမီး ရရှိတော့မည်ဟု မထင်မိကြောင်း။

သို့သော်လည်း ဝါးအမြွှာပူး ရရှိပြီးသည့်အခါတွင် သားနှစ်ယောက်နှင့် သမီးတစ်ယောက် ရရှိလာခဲ့ကြောင်း၊ ထို့အပြင် အလုပ်အကိုင်များမှာလည်း အစစအရာရာ အဆင်ပြေ ကောင်းမွန်ကြောင်းများကို ပြောပြပါသည်။

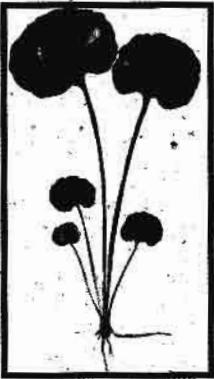
သားသမီး ထွန်းကားစေပြီး အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေ ကောင်းမွန်သည့် ဝါးအမြွှာပူးအား စာဖတ်ပရိသတ်များ ကြည့်ရှု လေ့လာနိုင်ကြစေရန်အတွက် ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကနီဖြိုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ညှပ်ကျွေးပေးကာ ဝါးအမြွှာပူးအကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောပြသည့် ကိုဆွေဌေးအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း။

မောင်မောင်ထွန်း (မုံရွာ)

ဆံပင်မကျွတ်

ပိုမိုနုတ်လိပ်သလား

ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည် သကြန် အထူး အလုပ်ပိတ်ရက်တွင် သီလရှင်ဝတ်လိုကြောင်းကျွန်တော်အား ခွင့်ပြုချက် တောင်းလာပါသည်။ ကောင်းသော ကျင့်ဝတ်မို့ ချောမောစွာ ခွင့်ပြုခဲ့ပါသည်။

ဇနီးသည်မှာ အသက်အရွယ် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အလွန် အင်မတန် ဆံပင်ကျွတ်သည်။ မြန်မာအမျိုးသမီးများဆန္ဒအရဆဲကေသာလှလှသည် အမျိုးသမီးများ၏ပသာဒအလှဟု စကားအဆိုရှိ၏။

သို့ကလိုကြောင့်လည်း ဇနီးသည်သည် သီလရှင်တစ်လခန့် တရား အားထုတ်ပြီး လှူဝတ်ပြန်လဲခဲ့သည်။ သူမမှာ တစ်လလည်း ဆံပင်ပုံမကျ နှစ်လ၊ သုံးလအထိ ပုံမကျတော့ သူ့ခမျာ စိတ်ဓာတ်ကျနေ၏။

သူမဆံပင် ကျွတ်ရုံမက ဆံပင်များ နီကြန့်ကြန့်ဖြစ်၊ ဆံပင်မသန်ဘဲ အခက်အခဲ ဖြစ်နေ၏။

သူမ၏ သီလရှင်ကြီးသည် ဆေးဝါးအတတ် ဆေးနည်းတို့အတတ် လွန်စွာ ကျွမ်းကျင်သည်ဟုဆို၏။

သူမ ဆံပင်မသန်၊ မကြာခဏ ဆံပင်ကျွတ်၊ ဆံပင်က နီကြန့်ကြန့်ဖြစ်နေတာ သူမ၏ သီလရှင်ကြီးထံ အကူအညီ တောင်းခဲ့ပါ၏။

ဆေးပြင်းခွာ (သို့မဟုတ်) မြင်းခွာရွက်ရိုး၊ ကွမ်း ကြိတ်မှန်ရွက် ဆတုရေ၍ ကြိတ်ပါ အရည်ရသောအခါ အရည်ကို ညှစ်ယူပါ။ ရသောအရည်နှင့် မကြာခဏ ခေါင်းတွင် လိမ်းပေးပါ။ ဆံပင်တိုစများကို များများစိုရွှဲအောင် လိမ်းကျံရပါမည်။

ယင်း မြင်းခွာရွက်၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ကွမ်းရွက် ဆတုရေပေမယ့် (၅)ကျပ် သားစီ (သို့မဟုတ်) (၁၀)ကျပ်သားစီ၊ (၄၅)ကျပ်သားစီ ရောကြိတ် ရေသင့်တင့်အောင် ထည့်ပါ။ အဆိုပါ သစ်ရွက်(သုံး)မျိုးရည်ကို ပုလင်းထဲ ထည့်စို၍ သုံးရပါသည်။ လနှင့်ချီအောင် စောင့်ခဲ့ရသော ကျွန်တော်၏ဇနီး ဆံပင်သည် နက်၍သန်နေ ခြင်း၊ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းမှ ခုခံ ကင်းဝေးသွားပါသည်။

အများသူငါ သုံးစွဲကြည့်မှာ ဦးရေအေး၍ စိတ်ကြည်လင်နေမည်ဖြစ်ကြောင်း မုဒိတာပွားလိုက်ပါကြောင်း...

သုခိတာ ဟောထ ဒုက္ခ မုဂ္ဂတ
ကောင်မိန်း(ကျွန်းသစ်)

www.burmeseclassic.com

လက်မလေးကြွေ

◆ အာဖဂန်နစ္စတန် (၅)ထုတ်နံဆု သွယ်လျှာသာ ထေတီ(ယာ/ဒ)

လူမြို့နိုဘင်ကြင်ကုန်ယု

အိမ်ရွာနဲ့ နေရာထူး

ထွန်ခဲ့သော ၂၀၀၄ ခုနှစ် ခရီး ထွက်စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံဖြစ်ပါသည်။ ပြန်ပြောင်းတင်ပြရသော်...

ပျော်ဘွယ်မြို့ အရှေ့မြောက်ဘက် ထောင်ကြီးသွားလမ်းခွဲ (၃)မိုင်ခန့် အကွာတွင် ရှိသည့် အင်ကြင်းကုန်းရွာသည် ယခင်က ပျော်ဘွယ်မြို့ကို အုပ်ချုပ်ရသော တိုက်နယ်မြို့ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ အိမ်ခြေ တစ်အိမ်မျှပင် ဖြစ်သော ယာတော ဖြစ်နေလေပြီ။

မြို့ပျက်သွားသော်လည်း မြို့ဦးဆံတီကုန်းတော်မှာ ကျစ်ရစ်ဆဲဖြစ်၍ ဆံတီတော်များကိုလည်း မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားသဖြင့် သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြင်ရလေသည်။

ကားလမ်းနံလေး ထည်ဝါသော မုခ်ဦးတွင် လူနွဲ့နီရာမ အင်ကြင်းကုန်းတောရကျောင်းဟူသော ကမ္ဘည်းကို အင်္ဂလိပ်ပြန်မှာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားကာ စေတီကိန်းဝပ်ပုံ ထူးခြားသဖြင့် ဝင်ရောက်လေ့လာကြည့်သည်။

ဆရာတော် ဦးပိစာရ

မုခ်ဦး၏ လက်ဝဲဘက် အုတ်ခင်းလမ်းကလေးအတိုင်း ဝင်ခဲ့ရာ စေတီကုန်းမြေကို ပတ်ဝိုင်းလျက်ရှိသော ကျုံးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ရေထိန်းခုံရုံ ကျုံးကူး တံတားတို့ကို သပ်ရပ်စွာ မြင်ရသည်။

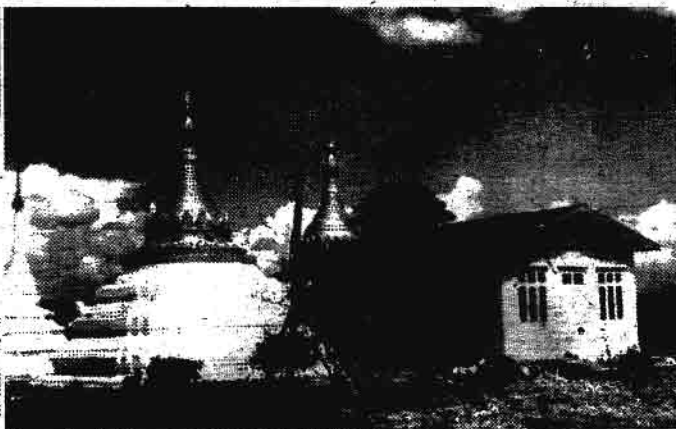
လမ်းအဆုံးတွင် သစ်ပင်အုပ်အုပ်

ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် တဲကျောင်း တစ်ဆောင် ရှိကာ တောရကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိစာရကို ကျောင်းဝန်တာ၌ ဖူးတွေ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် တပီးလဲလူမျိုး ဖြစ်ကာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို စတင်လေ့လာခဲ့သည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ လုံးဝ ကူးပြောင်းကာ ရန်ကုန် မဟာစည်ရိပ်သာ၊ မိတ္ထီလာကျောက်ဆင်တောရ ပင်းတပဲ တဲရလေးမျက်နှာတို့တွင် ဝိပဿနာ တရားများ အားထုတ်ခဲ့သည်။

လူဝတ်ကြောင်ဘဝက အထက်တန်းရှေ့နေ၊ ကုန်သည် စသည် လုပ်ကိုင် အသက်မွေးခဲ့သည်။ လူအမည် ဦးတင်ရွှေဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သီဟိုဠ်နှင့် ထေရီပိုင့်

◆ ဝိနည်းကျမ်း ဉာဏ်ထက်စာဖြင့်သုံးထေရီ

ဗုဒ္ဓတရားတော်ကို ပြောင်းလဲ သက်ဝင်သူတို့ ဓလေ့အတိုင်း စရဏအား ကောင်းလှသည်။ အတွေးအမြင်တို့လည်း ထူးခြားသည်။ ပျော်ဘွယ် (အညာ)ဓလေ့ (၃၇)မင်းနတ်များ၊ ဥစ္စာစောင့်များကို အလေးထား ကိုးကွယ်ကြသော်လည်း ဤအကြောင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ မေးလျှောက်သောအခါ...

‘ဝေဟနိက ပရလောကဆိုတာ ရှိကောင်းရှိမှာပေါ့။ ဘုန်းကြီးကတော့ ပြင်အနှောင့်အယှက်ထက် ယိကိယ်တွင်းက အနှောင့်အယှက်ကို ပိုကြောက်တယ်။ ပိုပြီး သတိထားတယ်။ ယိကိယ်ကို နှိပ်နှိပ် ပြီးယဏကကို ခြေလှမ်းစ၊ နှိပ်မှာပေါ့’

ဟု မိန့်ကြားသည်။ မိန့်ကြားရာတွင် စကားလုံးရွေး၍ ဂရုတစိုက် မိန့်လေ့ရှိသည်။ မကရီးတန်းစကြာရွာမှ ဤနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးသည်မှာ (၇)ဝါ ရှိပြီဟု သိရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သီတင်းသုံးဖော် သံဃာ တစ်ပါးစ၊ နှစ်ပါးစ ရှိ၍ များသောအားဖြင့် တစ်ပါး

တည်း နေထိုင်ကျင့်ကြံနေလေ့ရှိသည်ဟု သိရသည်။

‘ဘုန်းကြီးက တပိယ်တာသာ ဟိန္ဒူစတန်းနီ အင်္ဂလိပ်တာသာတွေကို ကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်း ပြောဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေကို လူပျိုမရွေး ကျင့်ကြံနိုင်အောင် ကမ္ဘာလှည့် သာသနာပြုဖို့ အာသီသ ရှိပါတယ်’

‘ဒါဆိုရင် အရှင်ဘုရား ဆရာကြီး ဝိအင်ကာနဲ့ကော ရင်းနှီးပါသလား ဘုရား’

‘ကြားဖူးတယ်။ လူချင်း မတွေ့ဖူးပါဘူး။ ဒီကုန်းတော်မှာ အဝိဋ္ဌာန်ပြု ကျင့်ကြံသူတွေရှိရင် ဖိတ်ခေါ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် တဲကျောင်းလေး မယိုင်တယိုင်နဲ့ ဖြစ်သလိုနေပြီး ဒီကနေ တစ်မိုင်ခွဲလောက်ဝေးတဲ့ ကြက်တည်ရွာကို ဂေါစရဂါမ် ပြုရတယ်။ နေရာထိုင်ခင်း အခက်အခဲကြောင့် အားနာ့ရပါတယ်။

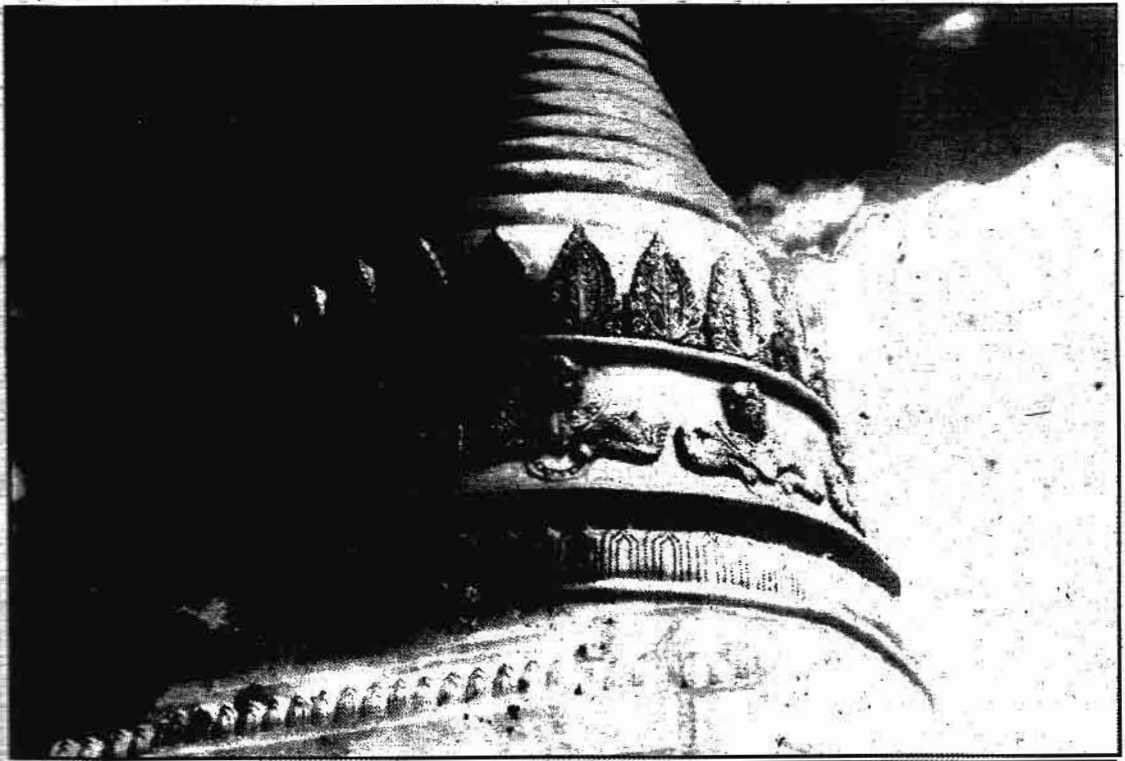
ဒါကြောင့် တရားဝိပဿနာကို တကယ်ကျင့်ကြံချင်လို့ လျှောက်ထားလာရင် ဘုန်းကြီးကပဲ စရိတ်စက တာဝန်ယူ လှူဒါန်းပြီး ရန်ကုန် မဟာစည်ရိပ်သာကို ပို့ပေးပါတယ်။ နောင် တစ်ချိန်မှာ ဒီကုန်းတော်ကို တရား

ရိပ်သာအဖြစ် စည်ကာလာအောင်၊ သာသနာတော် ပွင့်လင်းလာအောင် ကြိုးပမ်းနေပါတယ်’

ဆရာတော်မှာ ကြွယ်ဝသော မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်မရှိ၊ မကျန်ရစ်ပါ။ သာသနာအတွက် အလုံးစုံ စွန့်လွှတ်ပြီးဖြစ်ရာ နိုင်ငံခြားသာသနာပြုလုပ်ငန်းအတွက် ငွေကြေးအခက်အခဲ မရှိချေ။ သို့သော် သက်ဝင်ယုံကြည်သူများနှင့် အများဒါယကာပေါင်းစည်းကာ သာသနာပြုလိုဟန်ရှိလေသည်။

အင်ကြင်းကုန်းစေတီမြေနှင့် ဆက်လျက်ရှိသော ယာမြေ(၅)ဧကကို ဝယ်ယူကာ ကျောင်းမြေအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ပြုပြင်မွမ်းမံပြီးသော မိုးလုံလေလုံ ခိုင်ခံ့သည့်သီမ် ရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း တဲကျောင်း၌သာ သီတင်းသုံးနေဆဲဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်သာကြားခဲ့သော ဘုန်းတော်အများကို ရရှိသော ‘ကျောင်းဇိဏာဂ’တွင် ကျေနပ်သီတင်းသုံးရည် ဆိုသည်ကို အလေးအနက် ထားတော်မူလေသည်။ နည်းစနစ်များနှင့် ပတ်သက်၍... ‘လယ်တီပု မဟာစည်ပု မီးပုဟ်ပု စသဖြင့် ခြံပြန်မှု ယုံပါဝ။ ကြီးလှည့်ညံ့နဲ့ အာထုတ်

▲ တောင်သာကံတော် ခေါင်းလောင်းမှ လှည့်လာက အောင်တန်တောများ

ပါ အလုပ်ခန်းဝင်ဖြစ်ဖို့သာ အဓိကပါပဲ ဟု မိန့်ကြားသည်။

အင်ကြင်းကုန်း ရွာဟောင်းနေရာ

ဆရာတော်အား ခွင့်ပံ့နိကာ ကျိုး ထက်လည်ပိုင်းနေသော ကုန်းတော်သို့ ထာခဲ့သည်။ ကုန်းတော်တောင်ဘက်တွင် ချွန်နယ်၊ သစ်ပင်ကြီးများ ရှင်းလင်းနေသည့် ကွက်လပ်တစ်ခု တွေ့ရသည်။

မူလ အင်ကြင်းကုန်း တိုက်နယ်မြို့ အဆင့်မှ စစ်အတွင်း ပြေးလွှားကြသဖြင့် အိမ်(၁၅)အိမ်သာရှိသော ရွာထပ်အဖြစ် ကျန်ရစ်သည်။

နောင်တွင် အဝေးပြေးလမ်းများ ဖြစ်သည့် ရထားလမ်း၊ ကားလမ်းများ ဆိုသော ပျော်ဘွယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသဖြင့် ရွာဟောင်းကုန်းမြေအဖြစ် တူန့်ရစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု စေတီ

မွမ်းမံနေသူ ပန်းရန်ဆရာက ပြောပြသည်။ **ရွာဟောင်းကုန်းအနီး အင်ကြင်းကုန်း ရေကန်မှာ ကောစ၊ ပြူနေပြီကို တွေ့ရသည်။**

ကျုံးတစ်ဖက်စီသို့ ဆက်သွယ်ထားသော အုတ်တံတားကလေးအဖေါ်မှ ဖြတ်ကျော်ကာ တစ်ချိန်က သာယာလှပခဲ့သော အင်ကြင်းကုန်းရေကန်နှင့် ရွာဟောင်းကုန်းကို ကျောခိုင်းလျက် စေတီတော်များကို လေ့လာကြည့်ညို့သည်။

ကုန်းတော်တစ်ခု

ကုန်းတော် အနောက်ဘက်ပိုင်းတွင် **စေတီ(၅)ဆူတန်းရှိသည်။** ဉာဏ်တော်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ မတိမ်မယိမ်း ရှိသည်။ ပစ္စယသုံးဆင့်ကို ကထပ်ပုံ ပြုလုပ်၍ **ခေါင်းလောင်းပောက်စေတီ တင်ထားသည်။**

ခေါင်းလောင်းနှင့် ပစ္စယကြား ကြာမှောက် ကြာလန်များရှိခြင်းနှင့် အနောက်ရံမှ ဒုတိယစေတီဖောင်းရစ်သွယ်လျှောက်တို့မှာ ရှင်းလက်ရာများဖြစ်သည်။

အင်ကြင်းကုန်းမှ အရှေ့(၁၄)မိုင် အကွာတွင် ယခင်က **ရွမ်းစော်ဘွားပိုင်နယ်စပ်**ရှိလေရာ ရှမ်းဗမာ ဗိသုကာလက်ရာများ ပေါင်းစပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

စေတီအားလုံး၏ ခေါင်းလောင်း အထက်ပိုင်းတွင် ကြာပွင့်ဖတ်များ တန်ဆာဆင်ထားသဖြင့် ဖူးမြင်ရသည်မှာ အသွင်ထူးနေပေသည်။

ငါးဆူတန်းအရှေ့ ကုန်းတော်အလယ်တွင် လှမ္မိနီသိမ်တော်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ အုတ်တိုက်အဆောက်အအုံ ဖြစ်၍ မူလ သိမ်ပန္နက်နေရာတွင် ကိုကျော်ကျော်မိသားစု (ရွှေပန်းထိမ်းပျော်ဘွယ်၊ မြင်းတက်ရစ်)မှ သုခိ၅

ဆရာတော်ဦးဝိစာရ

ခုနှစ်တွင် အသစ်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်သည်။

သိမ်တော်အနီးတွင် ထုထည်အား ကောင်းသော စေတီတစ်ဆူ ရှိသည်။ အနောက်ဘက်စေတီများနှင့် ပုံစံတူသော်လည်း **ခေါင်းလောင်းမောက်၊ ဖောင်းရစ်တို့မှာ ပုံပုံယုံယုံ** ရှိသည်။ ထည်ဝါသော ပုံဟန်ဆောင်နေသည်။

သိမ်အနီးစေတီ သုံးဆူ ထောင်မှန်ပုံ တည်ရှိကာ တောင်ဘက်စေတီသည် ဖိနပ်အခြေနှင့် ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံး ဖြစ်၍ ခေါင်းလောင်း တန်ဆာဆင်မှုမှာ ထည်း သေသပ်အနုစိတ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ဦးဝိစာရ ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်၍ မူလပုံစံ အဟောင်းအပျက် နမူနာအချို့အရ မွမ်းမံ ပြုပြင်ခြင်းဖြစ်ရာ မူလလက်ရာ မျက်စေ့ရန် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားထားသည်ဟု ကြားနာရသည်။

ယင်း စေတီကြီး၏ မြင့်ချင်း(သစ်ရွက်) ကောက်များ ဘီလူးပန်းဆွဲများမှာ အလွန်လှသည်။ ဘီလူးများမှာ မျက်လုံးအစွယ်

၉၂ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိမ်တော်(၃)ဆူအရာ

အရှေ့ဘက်(၄)ဆူ အရာ

တို့ကို ဘီလူးသဏ္ဍာန်ထိရုံမျှ ခြုံလုပ်လျက် ဖော်၍ ရသွဲ့ အထင်တန်ဆာကို အသားထု သွန်းလုပ်ထားသဖြင့် ဥပမာ ကာတာခြစ် ယဉ်ထူးဦးထော ဘီလူးအလွန်ဖြစ်ပါသည်။

ကုန်းတော် အရှေ့ဘက်အစွန်းတွင် လေးဆူ၊ စတုရန်းပုံတည်သော စေတီများရှိသည်။ ရှစ်မြောင့်ပစ္စယ်နှင့် ကြာလန်၊ ခေါင်းလောင်းပုံစေတီမှာ ရှမ်းလက်ရာဟန်ဖြစ်သည်။ ယင်းရှေ့မှ စေတီမှာ ပစ္စယ်တိုင်းတွင် မှန်လေးဖက်နှင့် စုစုပေါင်းပုဒ်(၁၂)ခုရှိ၍ အထက် ကျည်းဝန်းကို အသားပေးကာ ကြာလန်ပါးလှလှနှင့် သွယ်လှသော

ခေါင်းလောင်းပုံ ရှိသည်။

အရှေ့ဘက်စွန်း စေတီမှာ (၈)မြောင့်ပစ္စယ်၊ ခေါင်းလောင်းသွယ်လှ၍ ဖောင်းရစ်များ ထုထည်ကောင်းသည်။ မြောက်ဘက်စေတီမှာ မှန်လေးခုနှင့် ခုံထည်သော ဖောင်းရစ်များရှိသည်။ လေးဆူစလုံး ပုံစံတစ်မူစီ ကွဲပြားကြသည်။

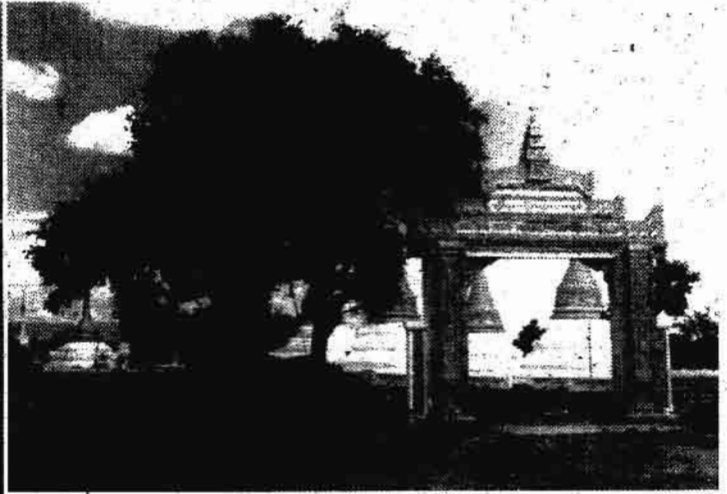
ထူးခြားစွာ ကိန်းဝပ်ဖော်မှုဟန်နှင့်

အဓိဋ္ဌာန်လျက်

အရှေ့ဘက်စွန်း စေတီသည် လေးထောင့် အုတ်ခုံထက်ပစ္စယ် ရှစ်မြောင့်

◆ အကျွန်းပေတီနှင့် ကမ္ဘဋ္ဌာန်ပိုင်ကို
ထောထောက်၏ တံတောင်။

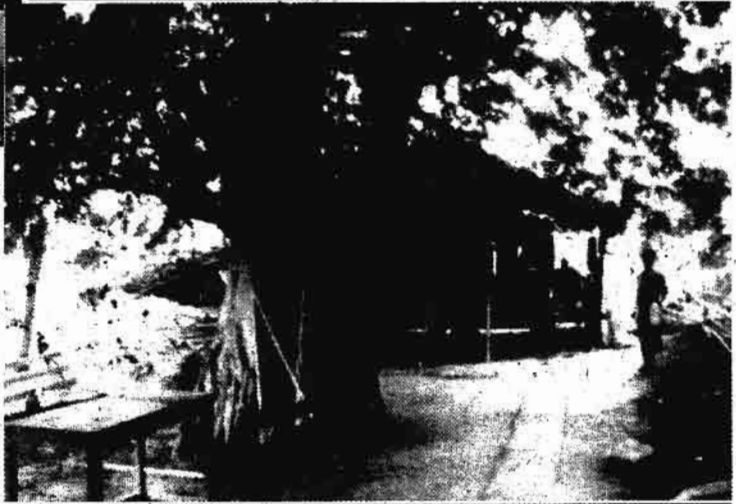

◆ လှိုင်ဂူမှ အင်ကြဲအုန်းထောင့် မျက်နှာစာ

နှင့် သွယ်လျလျဟန် ပေါက်နေသည်။
ကြာပလ္လင်ခံ ခေါင်းလောင်းမှာ ထုရည်ပုံ
ရှိကာ အထက်မှာ ဖောင်းရင်းများမှာ
သွယ်လျခြင်းမရှိ ထုထည်အားကောင်း
သည်။ အနောက်ဘက် မှန်လိုက်ပါရှိ၍
အမိဋ္ဌာန်ဂူဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ကုန်းတော်သို့
ရောက်ခါစအချိန်တွင် ဤစေတီအား
ဦးစွာ စတင်ပြုပြင်ခဲ့သည်။ စနေထောင့်၊
အောက်ခြေပိုင်း၊ သရိုးများ ကွဲအက်
နေသော်လည်း မူလပုံစံ မဖျက်စေ
ရန် ခြုံဖျက်ခြင်း မပြုခဲ့ချေ။

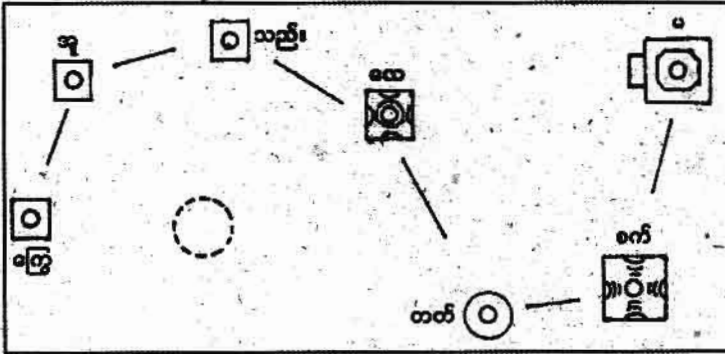
ဤလိုက်ဂူကလေး၌ အမိဋ္ဌာန်ပြု
ကမ္ဘဋ္ဌာန် တည်ဆောက်ပါလျှင် ထူးခြား
သော အတွေ့အကြုံနှင့် အကျိုးရလဒ်
များ ရရှိနိုင်သည်ဟု သိရသည်။ အရှေ့
ဘက် စေတီခုနစ်ဆူ ကိန်းတပ်ဟန်
မှာ ကောင်းကင်လမ်းပြ ခုနစ်စင်
ကြယ်ပုံစံ ဖြစ်သည်။

◆ အင်ကြဲအုန်း ထောင့်

***

ကြယ်ပင်ကံအာရုဇနစ်စင်ကြယ်အား...

“ပ၊ စက် တတ်၊ လေး သည်း၊ အုံ ကြေ”
ဟု ဦးခေါင်းမှစ၍ အမည်ပေးသည်။

မ၊ ကြာသပတေးမှ စကာ ကြေ၊
တနင်္လာကြယ်တွင် အပြီးပိုင်းဆုံးသည်။

န၊ ကြာသပတေးမှ လှည့်ပတ်ရသော ကြယ်
စု ခြောက် ကြာသပတေးကြယ်သည်

အနီးဆုံး လှည့်ပတ်သော၊ စက်ဝန်း၊
အကန့်ဆုံးခြေ၍ တနင်္လာကြယ်သည်

အဝင်ဆုံး စက်ဝန်းအရည်ဆုံးခြေသည်။
စေတီပုံတွင် ကြေ၊ တနင်္လာကြယ်

နေရာတွင် သိမ်ရှိကာ စက်ဝိုင်းနေရာ
တွင် စေတီ(ဉာဏ်တော်အမြင်ဆုံး၊

ဝိနပ်အကျယ်ဆုံး)တည်ရှိနေကြသည်။
စေတီတည်ခြင်းမှာ ထပ်မံပြောင်းလဲ

၍မရ အစဦးသေချာ တည်မြဲရန်လို
သည်။ သိမ်မှာ ရဟန်းတော်များအတွက်

အဖန်ဖန် သိက္ခာထပ်မံခြင်း လှုပ်ရှား
သည်သဘော ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ယုတ်နိမိတ်ပကောင်းသော
“ကြေ” နေရာတွင် လှုပ်ရှားမှု သဘော

ဆောင် သိမ်ထန်ကာ သိမ်အနီး အချ
ဘက်၌ စေတီတည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်

သည်ဟု သိရသည်။
ကြယ်ဦးခေါင်းဖြစ်သော (မ)

စေတီမှာ မစခြင်း၊ ကယ်မခြင်း အနက်
ရှိသဖြင့် ဤစေတီ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းဂူတွင်

တရားထူး ပေါက်မြောက်ခြင်း၊ သမ္မာ
ဒေဝ သိဒ္ဓိရှင်တို့ ကူညီမစခြင်း ခံစားရ

သည်။ အနီးဆုံးကြယ်ဖြစ်၍ ပင်ပန်း
ဆင်းရဲမှု နည်းပါးသည်။

ဤကဲ့သို့ ကိန်းဝပ်ဟန်အရ ဤ
ကုန်းတော်ရှိ စေတီတော်များအား

ပူဇော်၊ ဖွမ်းမံလှူဒါန်းခြင်းကြောင့်
ဘဝမျက်နှာစာတွင် ဦးတည်ရာမဲ့

ထမ်းစပျောက် တွေဝေနေရခြင်း၊
အထီးကျန်နေရခြင်းတို့မှ ကင်းဝေး

စေသည်ဟု သိရပေသည်။
အနောက်ဘက်(၄)ဆူတန်းမှာ ကျီး

တာရာ နေရာဖြစ်ကာ ကုန်းတော်၏
အဝင်ဝ မျက်နှာစာတွင် တည်ရှိသည်။

ကျီးသာလျှင် ဧည့်ထားပါသည်။
အဝေးမှ ကြည့်ညိုလျှင် ဤ(၄)ဆူ

တန်းကို စတင်ဖူးမြော်ရသဖြင့် စိတ်
ဝင်တစား လာရောက် ကြည့်ညိုပူဇော်

လေ့ရှိကြသည်။ ကျီးသာခြင်း လောကီ
နိမိတ်နှင့် ဆင်တူပါသည်ဟု လေ့လာ

သိမှတ်ရသည်။
သို့ဖြစ်လေရာ သီးခြား ကျီးပတ်

လည် ရံလျက် ထူးခြားစွာ ကိန်းဝပ်
တော်မူသော လုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းကုန်း

စေတီတော်များအား ဖူးမြော် လေ့လာ
နိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(ဆရာတော်ဦးစိစာရအား၊ လေးစား
စွာ ကန်တော့အပ်ပါသည် ဆုဇာ...)

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၇၅)မှ အဆက်

လိုကို နှိပ်နိုင်သလောက် နှိပ်ထိုးပါ။

(၄)နာရီလောက် ထိုးပြီးမှ ခြသံ
(သို့မဟုတ်) တောင်ပိုသံ သန့်စင်ပြီး

သာကို သူ့အပေါ်မှ ထိပ်ဆောင်းလုပ်
၍ ရော်ထည့်ပြီး ထိုးရပါမည်။ လိုကွ

တတ်၍ အလွန် သတိထားလုပ်ကိုင်ရ
သောအပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးရင် နောက် ရသည့်တက်သား
အလေးချိန်၏ ဆတူထည့်ပြီး ထိုးရပါ

သည်။ အပျော့အပျဉ်းတတ် ရပြီဆို
တော့မှ ရွှေ(ကိတ်) အနည်းငယ်

(၅)မှူးသားထည့်ပြီးထိုး၊ ချက်ပါ။
ထိုသို့ အဆင့်ဆင့် လုပ်ဆောင်ပြီး

လျှင် ဘော်သားဆိုက်စာတ်လုံး ရပါ
မည်။ လုံခြောက် များများထိုး၊ နာနှင့်

များများချက်၊ နောက်ဆုံး နှစ်လ၊ သုံးလ
အချိန်လောက်နှင့်ပင် အရောင်တဝင်း

ဝင်းနှင့် ရှုပွားဖွယ် နာပင်စာတ်လုံး
(ရွှေတို့ သံတို့ ပြု၏)တို့ကို ဆွဲ၊ ငှက်၊ ခဲ

အဆင်ကျော်ပြီး (ပြာချနိုင်သော)
သိဒ္ဓိဝင်စာတ်လုံးကို ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

နာနှင့်ဒန်သည် အန္တော့ချော်ဖြစ်
ထွက်မည်။ ဘော်သည် ချော်ဖြစ်ထွက်

မည်။ ဣတ်သည် ပြာဖြစ်ထွက်မည်။
ကိတ်စာတ်နှင့် မင်းလေးပါးတို့

စာတ်လုံးအတွင်း ကိန်းအောင်းနေလိမ့်
မည်။

မိတ်ဆွေတို့ လိုရာခန်းကို
ဉာဏ်ရှိသလို တက်လှမ်းနိုင်ကြောင်း

စေတနာ၊ သဒ္ဓါထားပြီး ရေသားတင်ပြ
လိုက်ရပါသည်။

[အပိုရတ်စာတ်ပညာ သင်ကြား
ပေးသော သာသနကောရီ ဆရာတော်

ကြီး(ဦးပဏ္ဍိတ)ကို ဦးချိန်ရှိနီး
လျက်...]

စနေသာ(ပေက)

www.burmeseclassic.com

“နဂါးကျင်ရေး လိုက်ပြီးပါ”

အပိုရတ်ကို လိုက်စားကြသော အမျိုးကောင်းသား အများစုတို့သည် သွပ်၊ သံ၊ ရွှေ စသည်ဖြင့် မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်သော ဓာတ်တို့ကို စီရင်ကြလေသည်။

သို့သော် ရုပ်ဓာတ်များဖြစ်သော ကြောင့် ခရီးနှောင်နေကြကြာလေ သည်။ ဖမ်းရခက် ရှေးကလည်းကြီး သော **စိန်၊ ဆေး၊ ဒန်း၊ ကန့်၊ ဟင်းရိုင်း** တို့ကိုမူ ဖမ်းခြင်း၊ စီရင်ခြင်း အလွန် နည်းလေသည်။

“နည်းကမခက် မီးကခက်သည်” ဟုဆိုသော စကားအရာမှာလည်း ရှိသောကြောင့် မီးမတတ်က ဘာမှ မရသည်က များလေသည်။

ဓာတ်ကစားကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဓာတ်ကြီးဓာတ်ကောင်း မရှိ လျှင်မဖြစ်၊ အနည်းဆုံးတော့ ဓာတ်လုံး တစ်လုံး ကောင်းကောင်းရှိသင့်သည်။

အစွမ်းထက်သော ဓာတ်လုံးရှိမှ သာ လုပ်ချင်တာလုပ် အဟုတ်ဖြစ်ရ နည်း။ မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား နိုင်အောင် အောင်မြင်ပြီးမြောက် သိဒ္ဓိ ပေါက်ဓာတ်ရအောင် စေတနာအရင်း ခံ၍ လမ်းစဉ်ကို ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

- ပထမ...
- ၁။ စိန် ၂-ကျပ်သား
- ၂။ စိန်ဖြူဆင်ညှိုးနောက် ၅-ကျပ်သား
- ၃။ ဆေးဒန်း ၂-ကျပ်သား
- ၄။ ကန့် ၅-ကျပ်သား
- ၅။ ပြဒါး ၁-ကျပ်သား
- ၆။ နာ ၁-ကျပ်သား
- ၇။ ဆော် ၁-ကျပ်သား
- ၈။ ဂွတ် ၁-ကျပ်သား
- ၉။ ချက်ခို(ဒ်) ၁-ကျပ်သား
- တို့ စုရပါမည်။

သိဒ္ဓိဝင် နေ့လ စာတ်လုံး

စနေသား (မော်ကျွန်)

ပါ။ ကောလိကျအောင် မွေပါ။
 ကောလိကျပြီး အဝါရောင် အရည် ရတော့မှ ဖွန်းနှင့် ခပ်ထား။ အေးလျှင် အမှန်လုပ်ပါ။
စိန်ဖြူဆင်ညှိုးနောက် (၃)ကျပ်သားကို မတ်ခွက်ထဲ ထည့်ပြီး ငါးပြားစေ့ (၃)စေ့ ကတ်ကြေးစာချထည့်ပြီးရင် ရေလက်လေးလုံး မြှုပ်အောင်ထည့်ထား။

“**မီးအတတ်**” ဟု ဆိုရာတွင် ပထမ ဖွဲ့မီး ဒုတိယလေဖိုအပျော့မီး၊ တတိယ လေဖိုအပြင်းမီး၊ စတုတ္ထ၊ ဖိုခွင်မီးတို့ သည် အခြေခံအပိုင်း ဓာတ်ဖမ်းသော အပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ချော်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း လက် ချား၊ ဝေက်သာ၊ ဆားချော် စသည် တို့သည် မဖြစ်မနေ သုံးရသော သဘော ရှိပါသည်။

ဂဠုန်ချော်ဟု ဆိုအပ်သော နာ၊ ယမ်း၊ ဆားချော်သည် မဖြစ်မနေ အသုံးပြုဓာတ်ဖမ်းရာ၌ အလွန်အသုံး တည့်လှကြောင်း တွေ့ရသည်။

နာကို အပါးခတ် ကတ်ကြေးစာချ ပြီး လုံပက်ထဲတွင် ကျို၊ ယမ်းများများ ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းထည့် ဘင်္ဂလီဆား ကိုလည်းထည့်၊ လက်ချား၊ ဝေက်သာ ကိုလည်း ထည့်ပြီး မီးနွေးနွေးနှင့်ကျို

နောက်နေ့ကျမှ ခွက်ထဲက စိန်ဖြူ ပြဒါးရည်ကို ယူထားပါ။ ပြဒါးရည်နှင့် စိန်ဖြူပြဒါးရည်တို့ကို ရောပြီး ထုံတင် ခဲပါ။

ရသည် ထုံခဲကို ပါးပါးလေးတွေ လုပ်ပြီး မင်းလေးပါးနှင့် တစ်ထပ်စီ ထည့်၊ ချော်အပေါ်က ထည့်ပြီး ဇော် လုံအောင် မံပါ။ ဇော်လုံတော့မှ လေဖို အပျော့မီးနှင့် လုံခံသလောက် တင် ဖုတ်ပါ။

ရသည် အခဲကို နာ(၁)ကျပ်သားနှင့် နောက် တစ်လုံ တစ်ထပ်စီလုပ်ပြီး လေဖိုပြန်တင်ပါ။ အားလုံးပြီးပြီဆို တော့မှ ဒန်သန့်(၁)ကျပ်သား၊ ဘော် (၁)ကျပ်သားကို အရည်လင်အောင် ကျို၊ ဂွတ်ပေါက်ထည့်၊ အေးတော့မှ အမှန်ပြု၊ မခင် လေဖိုတင်ထားသော မင်းလေးပါးနှင့် ရော၍ အပေါ်က ဂဠုန်ချော်ထည့်ပြီး မီးလုံ စ၊ ထိုးပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် အခြေခံချက်

◆ **ဒိဿရာသီဋ္ဌာ** (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာများ လျော့ပေါ့ သုံးဆောင်ပါ။

▲ **ပထဝီဓာတ်စာ** ။ ကြက်၊ ချို၊ ခါ၊ ငှက်သားများ၊ ဒရယ်၊ သမင်၊ ချေ၊ ဆတ်၊ ဆိတ်သားများ၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ (ရွာ)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်သား၊ လင်းမြေ့၊ စပါးကြီး၊ မြေ့သား၊ ပုရစ်၊ ပလူ၊ ငါးခူ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ပိုင်၊ ငါးစင်စပ်၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးဆတ်၊ ငါးရှည်... ငါးလင်ပန်း၊ ငါးမြေ့ထိုမှ ဆိတ်နို့၊ နွားနို့၊ ကွန်နို ထောပတ်၊ ဝိန်းညှု၊ ကိုင်ညှု၊ ကန်စွန်းညှု ဥသွယ်...

တညင်းသီး၊ မာလကာသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေမရံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဒန့်သလွန်သီး။

▲ **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ကျွဲသား၊ ကြွဲသား၊ ရေမြေ့၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သား၊ လိပ်သား၊ ခရု၊ ကထန်၊ ကနုကမာ၊ ဖျိုင်းသား၊ ဖားသား၊ ငါးလင်ပန်း...၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးရံ၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးဂက်မ၊ ငါးဆင်အုံး၊ ကကူရံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး...

စပျစ်သီး၊ ဆီးချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွာသီး၊ ကျောက်မရံသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နာနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ သဘောသီး၊ ငှက်ပျော့သီး၊ ကနုဇော၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ မင်းကွတ်သီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ရေထိကရံ၊ ကျောက်ပွင့်၊ အောင်မဲညို၊ တော်သလင်းဖူး...

ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ၊ မုန်ညှင်းဖြူ၊ ပုန်းရည်ကြီး၊ ကြေညှိ၊ အုန်းရည်၊ ဖလဲတောင်ဝှေး၊ ရေသရက်ကင်း၊ မဲလီကြီး။

◆ **ဒြိဿရာသီဋ္ဌာ** (ဧပြီလ ၂၀ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

● **တေဇောဓာတ်စာများ** ။ ကြက်သား၊ ကြောင်သား၊ ရှဉ့်သား၊ ကြွက်သား၊ မြေ့မွှေး၊ မြေ့ဟောက်သား၊ ငါးမြေပဲ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးစာနီ၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ဒူးရင်းသီး၊ ရဲပု၊ သဘောသီးမှည့်၊

စောင်းလျားသီး၊ မရန်းသီး၊ ဩဇာသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ချဉ်သီး၊ ဆီးချဉ်သီး၊ ကနစိုးသီး၊ လက်ဖက်ချိုးနံ့၊ မုန်လာဥ၊ ခွံ၊ ဖျမ်း၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ရှင်း၊ ဒိဿလင်း၊ ပိတ်ရှင်း၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ငရုတ်သီး...

ကရဝေ၊ သစ်ကြက်၊ ဖာလာ၊ လေးညှင်း၊ ပတ်ကော၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ တောင်သလဲရွက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ကြာဟင်းရွက်၊ ကုက္ကိုရွက်၊ ဝဥ၊ အင်ဥ၊ ပီလောပီနန်ဥ၊ ထန်းရည်။

● **ဝါယောဓာတ်စာများ** ။ ငါးခူးမ၊ ငါးမြစ်ရှင်း၊ ငါးမြင်းကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငှက်ဥအမျိုးစုံ၊ လိပ်ဥ၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စား၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်ရွက်...

ကြောင်လျားသီး၊ တမာရွက်၊ သဘောသီးရှင်း၊ ကန်ကလာ၊ လက်ဖက်၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလီ၊ ဆီးဖြူသီး၊ မုန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်...

လက်ပံပွင့်၊ သခွတ်ပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ စပါးလင်၊ ဟင်းနုနယ်၊ မုန်ဟင်းခါး၊ ထန်းလျက်။

◆ **မေထုန်ရာသီဋ္ဌာ** (မေလ ၂၀ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသုံးသင့်သည်။

◆ **ကရကဋ်ရာသီဋ္ဌာ** (ဇွန်လ ၂၀ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိကသုံးဆောင်၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်ပိုမိုပါ။

◆ **သီဟိုဠာသီဋ္ဌာ** (ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဋ္ဌာ** (ဩဂုတ် ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိကထား၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ပိုမိုပါ။

◆ **တူရာသီဋ္ဌာ** (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **ဗြိစ္ဆာရာသီဋ္ဌာ** (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **ဇေရာသီဋ္ဌာ** (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ်စားသုံးပါ။

◆ **မကာရရာသီဋ္ဌာ** (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **ကုရာသီဋ္ဌာ** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်ပါ။

◆ **မိန်ရာသီ** (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

ဆေးသုဂ္ဂေသီ

၁၃၇၉ ခုနှစ်

ပက္ခိယအတွဲနှင့် ပက္ခိယ

မဟာဘုတ်ဗေဒင်ပညာတွင် ပက္ခိယအယူအဆ ရှိပါသည်။ အထွန်းနှင့်ပုတီး သိုက်နှင့်ရာဇ၊ အဝိပတိနှင့်မရဏ၊ ဘင်နှင့်ဘင် ဟူ၍ ပက္ခိယအတွဲ (၄)တွဲ ရှိပါသည်။

ပုတီး အထွန်းသို့တက်သော အတွဲသည် “အကောင်းပက္ခိယ” ဖြစ်ပြီး အထွန်းမှ ပုတီးသို့ ဆင်းသောအတွဲသည် “အဆိုးပက္ခိယ” ဖြစ်ပါသည်။

မရဏမှ အဝိပတိသို့ တက်သောအတွဲသည် “အကောင်းပက္ခိယ” ဖြစ်ပြီး အဝိပတိမှ မရဏသို့ဆင်းသော အတွဲသည် “အဆိုးပက္ခိယ” ဖြစ်ပါသည်။

သိုက်မှ ရာဇသို့ သွားသော အတွဲသည် “အကောင်းပက္ခိယ” ဖြစ်ပြီး ရာဇမှ သိုက်သို့ သွားသော အတွဲသည် “အဆိုးပက္ခိယ” ဖြစ်ပါသည်။

ဘင်နှင့်ဘင် အတွဲသည် “အဆိုးပက္ခိယ” ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အကောင်းပက္ခိယ (၃)တွဲနှင့် အဆိုးပက္ခိယ (၄)တွဲဟူ၍ အတွဲ(၇)တွဲ ဖြစ်သွားပါသည်။

*** [နိပါတ်-၁]

(၇)ရက်သားသမီး အားလုံးတို့သည် မြန်မာနှစ် တစ်နှစ်တွင် ပက္ခိယ တစ်လုံး ထုံးနှင့် မိ၊ မိနေတတ်ပါသည်။

အကောင်းပက္ခိယခြင်းနှင့် အဆိုးပက္ခိယခြင်း ဟူ၍သာ ကွာခြားကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလာမည် ၁၃၇၉ ခုနှစ်သည် (၀)ကြွင်းသော မဟာဘုတ်နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

*** [နိပါတ်-၂]

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား (မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀, ၁၃၁၇, ၁၃၂၄, ၁၃၃၁, ၁၃၃၈, ၁၃၄၅, ၁၃၅၂, ၁၃၅၉, ၁၃၆၆, ၁၃၇၃ ခုနှစ်မှစ၍) အားလုံးတို့သည် ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်နှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူး အကောင်းပက္ခိယ မိပါ

ကျောင်းနှစ်
(ကျိတ်လတ်)

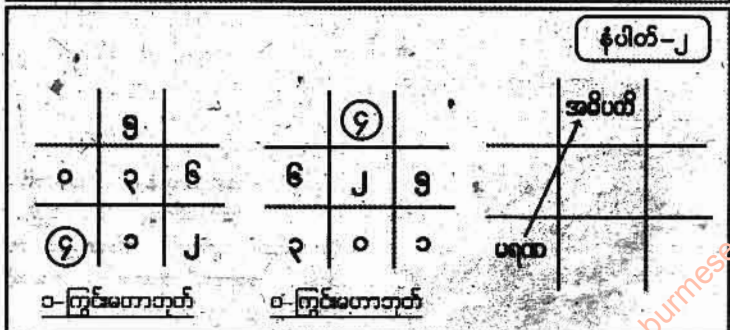
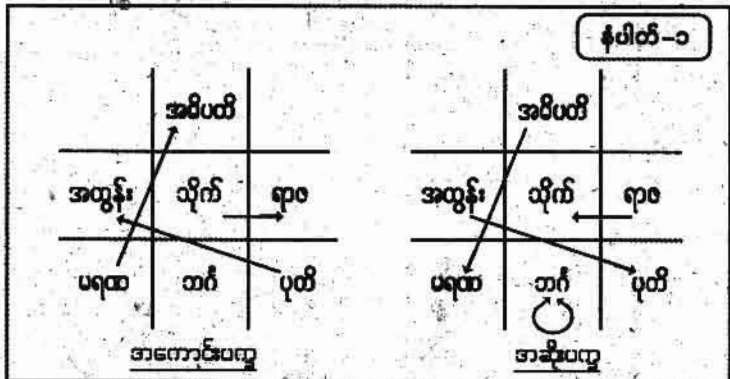
ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းလျှော့ဖြစ်ပြီး ဝမ်းသာစရာ သတင်းကြားရတတ်သည်။

ကျန်းမာရေး ညံ့နောသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားသမီး တို့ပြန်လည်ကောင်းမွန်

သည်။

ထို့ကြောင့် အစီအရင် မကင်းသော ဘုရားရှင်ပွားတော်တို့ ဝင်လာမည်။ ရွှေဟောင်းဝင်မည်။ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ် ကြွလာတတ်သည်။

လာမည်။ နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်များ ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာမည်။ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်း နိမိတ်တွေ့လျှင် ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ကျန်းမာရေး

www.burmeseclassic.com

နံပါတ်-၃

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

အထွန်း		
		ပုထိ

၂-ကြွင်းမဟာဘုတ်   ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်

နံပါတ်-၄

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

သိုက်		ရာဇ

၃-ကြွင်းမဟာဘုတ်   ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်

နံပါတ်-၅

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

သိုက်		ရာဇ

၄-ကြွင်းမဟာဘုတ်   ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်

နံပါတ်-၆

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

အထွန်း		
		ပုထိ

၅-ကြွင်းမဟာဘုတ်   ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်

***[နံပါတ်-၃]

၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား(မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၄, ၁၃၁၁, ၁၃၁၈, ၁၃၂၅, ၁၃၃၂, ၁၃၃၉, ၁၃၄၆, ၁၃၅၃, ၁၃၆၀, ၁၃၆၇, ၁၃၇၄ ခုနှစ်ဓမ္မ)အားလုံးတို့သည် ၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်နှစ်တွင် တနင်္ဂနွေ အဆိုး ပကတိ ဖိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အောင်မြင်နေသော အလုပ်အကိုင်များ ကျဆင်းတတ်၊ တိရိစ္ဆာန်တတ်သည်။ ဖခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်သည်။ ကြီးကဲသူတို့နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ ခေါင်းပူး၊ ခေါင်းကိုက်၊ အရိုးတွင် ဝေဒနာပေါ် တတ်သည်။

အလုပ်ပြုတ် အလုပ်က ထွက်ရ တတ်သည်။ အင်းတိုက်ခံရတတ်သည်။ အိမ်ရောင်းချင်စိတ် ပေါ်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေး မတည်မငြိမ် ဖြစ်ပေသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အလုပ်မှာ စိတ်မဝင်စား အလုပ်ပြုတ်တတ်၊ အထက်လူကြီး၏ ငြိုငြင်မှု ခံရတတ်၊ ကျန်းမာရေး ညံ့စာတတ်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် များ မှားတတ်၊ မိသားစု အုပ်စုအတွင်း ပြဿနာပေါ်တတ်၊ မကြာခဏ ခေါင်း ကိုက်တတ်သည်။

ယတြာ။ ။ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်တွင် (၁၂) နာရီမှ (၂)နာရီအတွင်းတွင် သူ့စိတ်ကတလေးများအား အားလှူပေး၍ တွေးတမ်းပါ။

***[နံပါတ်-၄]

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား(မြန်မာ

ညံ့ပြီး လူဝဲပြီးလာတတ်သည်။ လုပ် သမျှ အခက်အခဲများကြားမှ အောင် မြင်မှုတချို့ ရမည်။

လေဖြတ်ပြီး ထိပေါက် ရာထူးတက် တတ်သည်။ ကိုယ်ဝန်ရှိပါက လက်ပွား

၉၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

လေးများ ပွေးဖွားတတ်သည်။
 ယတြာ။ ။ နက္ခတ္တရာဇ် နံနက် (၁၀)နာရီ မှ (၁၂)နာရီတွင် သီလရှင်ကြီး သီလရှင်လေးများကို လိမ္မော်ရည် မီး ငြှပ်ပါ။ **ယတြာ** သီတာကို နေ့စဉ် သက်သေ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ မသင့်မြတ်
ခဲ့သော ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်လည်
သင့်မြတ်လာမည်။

ဆွေမျိုးတို့၏ ကူညီထောက်ပံ့မှု
ရမည်။ ဇနီးဖြစ်သူ၏ အကူအညီ
အကျိုးပြုမှု ခံရမည်။ အနုပညာ
အသံထွက်ပစ္စည်း၊ ဖိမ်ခံပစ္စည်း
အဟောင်းတို့ ဝင်လာမည်။

သောကြာသားသမီးများ ခရီးထွက်
ခါနီး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တတ်
သည်။ အခက်အခဲ ပြဿနာ ကြုံတွေ့
ရပြီး နောက်ဆုံးတွင် အားလုံး အဆင်
ပြေသွားမည်။ ထင်မှတ်မထားသော
အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။

ယတြာ ။ ယတြာအနု၊ နံနက်
(၆)နာရီ မှ (၈)နာရီအတွင်း
တွင် ဘုရားရှင်ကို သစ်သီး(၆)မျိုး တပ်
လှူပါ။ “သိက္ခာ” ဂါထာကို နေ့စဉ်
သက်တေ ငွှာသတ်ပူဇော်ပါ။

* * * [နိပါတ်-၇]

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား(မြန်မာ
သက္ကရာဇ် ၁၃၀၈, ၁၃၁၅, ၁၃၂၂,
၁၃၂၉, ၁၃၃၆, ၁၃၄၃, ၁၃၅၀,
၁၃၅၇, ၁၃၆၄, ၁၃၇၁ ခုနှစ်မွေး)
အားလုံးတို့သည် ၀-ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်နှစ်တွင် အင်္ဂါ အဆိုးပက္ခ
မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အစွပ်အစွဲ အတိုင်
အတော ဝေဖန်ခံရတတ်သည်။ အပြိုင်
အဆိုင် မနာလိုသူတို့ပေါ်မည်။
သူတစ်ပါး စော်ကားမှု ခံရမည်။ စုန်း
တိုက်၊ ဆေးမိ၊ အစာမိ ခံရတတ်သည်။
ဆေး၊ အစား မှားတတ်သည်။ စိတ်
ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ပြဿနာပေါ်မည်။
မိန်းကလေးများ နတ်ပူးသလို ဖြစ်မည်။
ယောက်ျားလေးများ စိတ်လေမည်။

အောက်လက်ငယ်သားတို့၏ တော်
လှန်ခြင်း ခံရမည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ

ကျန်းမာရေးညံ့တတ်၊ ယင်းနှင့်
ပြဿနာပေါ်မည်။ စက်ပစ္စည်းတို့
ဒုက္ခပေးသည်။

အင်္ဂါသားသမီးများ အလွန်အမင်း
စိတ်ဓာတ်ကျတတ်သည်။ အလုပ်
အကိုင် အဆင်ပြေသော်လည်း စိတ်ထဲ
တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေတတ်သည်။

အလုပ်ထဲ စိတ်မဝင်စားဖြစ်သည်။
သူတစ်ပါး အပြောအဆို ခံရမည်။
မိန်းကလေးဖြစ်က ပယောဂ ဖြစ်တတ်
သည်။

ယတြာ ။ ယတြာအနု၊ ညနေ(၄)နာရီမှ
(၆)နာရီအတွင်းတွင် ထိတ်
(သို့မဟုတ်) စာကလေးများကို အစာ
ထွေးပါ။

* * * [နိပါတ်-၈]

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်သမား(မြန်မာ
သက္ကရာဇ် ၁၃၀၂, ၁၃၀၉, ၁၃၁၆,
၁၃၂၃, ၁၃၃၀, ၁၃၃၇, ၁၃၄၄,
၁၃၅၁, ၁၃၆၅, ၁၃၇၂ ခုနှစ်မွေး)
အားလုံးတို့သည် ၀-ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်နှစ်တွင် စနေ အဆိုးပက္ခ
မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အပူလောင်၊ မီးလောင်
ဓာတ်လိုက်ခံရတတ်သည်။ နတ်တိုက်

ခြင်း ခံရတတ်သည်။ အမှုအခင်း
ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ ဖြစ်လျှင် ရှုံးမည်။
အမျိုးသမီးများ ကိုယ်ဝန်ရှိက ထိခိုက်
တတ်သည်။

အလုပ်သမားများ ပြဿနာရှာပြီး
ထွက်သွားတတ်သည်။ သူတစ်ပါးကိုစွ
ဝင်ကူညီမိလျှင် ကြားညစ်သွားတတ်
သည်။ ထမင်းစားပျက်မည်။ လူမျိုးကွဲ
နှင့် ပြဿနာပေါ်မည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
ရတတ်သည်။

စနေသားသမီးများ ရင်ကွက်ရုံး
ရောက်ခြင်း၊ အမှုဖြစ်ခြင်း၊ ထောင်ကျ
တတ်ခြင်းကြုံမည်။ ပြဿနာများ၊
စိတ်ညစ်စရာများ အများအပြား ကြုံရ
တတ်သည်။ အပူလောင် ဓာတ်လိုက်
တတ်သည်။ ပူပင်သောက များမည်။
ယတြာ ။ ယတြာအနု၊ မွန်းလွဲ(၂)နာရီမှ
(၄)နာရီအတွင်း နွမ်းနီသော
ကလေးငယ်များအား နွားနို့တိုက်ပါ။

ယတြာများကို တစ်လလျှင်
(၁)ကြိမ်ခန့် လစဉ် ဆောင်ရွက်သွားရ
ပါမည်။

ပက္ခယတြာများကို ဆောင်ရွက်ခြင်း
ဖြင့် အဆိုးပက္ခသမားများ အနေဖြင့်
အဆိုးများ လျော့နည်းပျောက်ကွယ်
စေကာ... အကောင်းပက္ခသမားများ
အနေဖြင့် ကောင်းကျိုးများကို အတိုက်
အခံ အနှောင့်အယှက် ကင်းရှင်းစွာဖြင့်
ရရှိခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

(စကားချစ် ။ အကောင်းပက္ခ သမား
များသည် ကောင်း
ကျိုးများကို ရရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း
ပက္ခ၏ သဘောသဘာဝအရ အတိုက်
အခံ အနှောင့်အယှက် ရန်များနှင့်
မကင်းတတ်ပါ။)

ဘဝအစ လှကြပါစေ

အောင်နန္ဒ (ကျွန်ုပ်တို့)

မကောင်းသော သောအန္တရာယ်

ကထွယ်သောဝါထ

ဒီးလွှဲကော့ဖွန်

စတုဒ္ဒိယာ ဒီကာသဝါ၊
သယန္တော လောကပါလာ စ၊
က္ကန္တာ ဒေါ သဗြဟ္မကာ၊
ထေထံ အာနုဘာဓန၊
သဗ္ဗေ ဘယာ ဥဒ္ဒမိ၊
အနော အန္တရာယာဝိ
ဝိနဿန္တု အသေသတော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

မေ-အကျွန်ုပ်၏။

သီရဿီ-ဦးခေါင်ရတနာ

မြတ်အင်္ဂါ၌ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော-

လူသုံးပါးတို့ထက်

အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း

အပ်သော မြင့်မြတ်ထွတ်တင်

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။

တိဋ္ဌတု-တည်ရှိပါစေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ-

လက်ယာပုံထက်၌ သာရိပုတ္တော-

ဗညာအရာ တေဒင်္ဂထား ကြီးမားရှိန်ဝါ

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တိဋ္ဌတု-

တည်ရှိပါစေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝါပဏံသေ-

လက်ဝဲပုံထက်၌ မောဂ္ဂဏ္ဍာနော-

လက်ဝဲတော်ရံ တန်ခိုးလှုံ့တက် တန်ခိုး

ထက်သည့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။

တိဋ္ဌတု - တည်ပါစေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဗုဒ္ဓတော-

ဗုဒ္ဓတော်မြတ်၏ နာမံ သေ

လွတ်စေတတ်၏။

ဟု ရေးသားထားပါသည်။

ထိုဂါထာပါဠိမှာ အောက်ပါအတိုင်း

ဖြစ်ပါသည်။

သီရဿီဂါထာတော်

သီရဿီ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊

သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။

ဝါပဏံသေ မောဂ္ဂဏ္ဍာနော၊

ပုရတော ပိဋကတ္တယံ။

ပဋိပေ ယ အာနန္ဒော။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး
ရေးသားတော်မူသော “သုကုမာရ
ဓမ္မဒီပနီ” ကျမ်းတွင် နေ့စဉ်
အန္တရာယ်ကင်းရန် ညွှန်ကြားချက်ကို
အကြံပြု ရေးသားထားပါသည်။

ထို(၁)ခုသော အချက်တို့မှ...

“သီရဿီဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော” စသည် ဂါထာသည်

ဤသို့ဆိုသော်လည်း နာနာတာ

အထက်ဆိုပါက အန္တရာယ်မှ ကင်း

မျက်နှာတည်ရာ ရှေ့ဘက်မှာလျှင်၊
ပိဋကတ္ထယ် - သုံးပုံပိဋကတ် တရား
မြတ်သည်။ **တိဋ္ဌတု** - တည်ပါစေ
သတည်း။

ပစ္စိမေ - နောက်ကျောတည်ရာ
အရပ်မှာလျှင်၊ **အာနန္ဒော**-တေဒဂ်
ငါးတန်တွဲထူးခံသည့် အရှင်အာနန္ဒာ
သည်၊ **တိဋ္ဌတု**-တည်ပါစေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ **စတုဒ္ဓါသာ**-
ဝန်းကျင်ပတ်ချာ လေးမျက်နှာတို့၌
ပီဏာသထိ - အာသဝေါကင်းကွာ
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ **တိဋ္ဌန္တု**-
တည်ပါစေကုန်သတည်း။

မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ **သမန္တာ**-ထက်
ဝန်းကျင် အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌
သဗြဟ္မကာ-တန်ခိုးကြီးစွာ ဗြဟ္မာတို့
နှင့်တကွ၊ **က္ခန္ဓာဒေဝါစ**-သိကြားမင်း
နှင့် နတ်ခပင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
လောကပါလာစ - လောကကို စောင့်
ကြပ် နတ်အများတို့သည်လည်းကောင်း၊
တိဋ္ဌန္တု-တည်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဝေတေသံ - ဤဆိုခဲ့ပြီးကုန်သော
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သိကြား၊
ဗြဟ္မာတို့၏၊ **အာနဘာဝေန**-တန်ခိုး
ဇောဇော် အာနဘော်တော်တို့ကြောင့်၊
သစ္စေ - ခင်သိမ်းကုန်သော၊ **သယ**
သေျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလမ်း

ဥပဇ္ဈာဓိစ-ဘေးဥပဇ္ဈာန် မှန်သမျှတို့သည်
လည်းကောင်း။

အနေကာ - တစ်ပါးမက ထူးထွေ
ဆန်းပြား များပြားလှစွာသော၊ **အန္တရာ**
ယာပီ-ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်
တို့သည်လည်းကောင်း။ **အသေ**
သတော-အကြွင်းအကျန် မရှိသော
အားဖြင့်၊ **ပိနုဿန္တု**-နေခြည်လွင့်
ပျောက် နင်းရေပေါက်သို့ ကင်းစဉ်
လွင့်ပျောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

**နာနာဘာဝ အန္တရာယ်မှ
ကိုယ်ထွေကင်းလွတ်ရသူ**

အထက်ပါ ဂါထာကို နေ့စဉ် ရွတ်
ဖတ်သောကြောင့် မြေစောင့်ဘီလူးနှင့်
သရဲတို့ အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်
ရသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ မြန်မာ့မီးရထား
ကော်ပိုရေးရှင်းမှ မီးရထားလမ်း
အင်ဂျင်နီယာကြီးဖြစ်သူ ဦးကြည်ခင်
ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ရင်းနှီးသော အိမ်နီးချင်း
တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူက စာရေးသူ
အား သူ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ကို
အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

'ကျွန်တော်ကတော့ မြန်မာ့မီးရထား
ကော်ပိုရေးရှင်းမှ မီးရထားသံလမ်း
အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားမှာရှိတဲ့
မီးရထားသံလမ်းတွေကို လိုက်လံ
စစ်ဆေးခြင်း၊ မီးရထားလမ်းသစ်
ဖောက်လုပ်ရာမှာ နေရာရွေး တိုင်းတာ
ခြင်း၊ လမ်းသစ်ဖောက်လုပ်ခြင်း စတာ
တွေကို ဆောင်ရွက်ရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ **၁၉၇၇ ခုနှစ်က** ပြည်မြို့နဲ့
ရွှေတောင် ရထားလမ်းပေါ်မှာရှိတဲ့
မြို့သစ် နမယံကျေးရွာ မီးရထားလမ်း

ဖောက်လုပ်ရာမှာ ဦးဆောင်ကြီးကြပ်
ရပါတယ်။

ဖောက်လုပ်ရမယ့် မီးရထားလမ်း
သစ် အကြောင်းပေါ်မှာ နဂါးမောင်နှမ
ဥစ္စာစောင့်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရေအိုင်ကြီး
တစ်ခု ရှိတယ်။

အဲဒီရေအိုင်ကြီးကို မြေဖို့ပြီး ရထား
လမ်း ဖောက်လုပ်ရမှာဖြစ်တယ်။ အနီး
အနားမှာရှိတဲ့ ကုန်းကမူမြင့်တစ်ခုမှ
မြေတွေကို ဘူဒိုဇာစက်ကြီးတွေနဲ့
တူးဖော်ပြီး မြေဖို့ရတယ်။

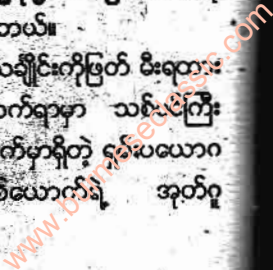
ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီလို လုပ်ရ
တာ ဘေးအန္တရာယ်များမှန်း သိပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် အထက်က မီးရထား
မင်းကြီးရဲ့ အမိန့်အာဏာအရ မဖြစ်
မနေ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတာ ဖြစ်
တယ်။

နမယံရွာအပြင်ဘက် မနီးမဝေးမှာ
သင်္ချိုင်းကုန်းမြေရှိတယ်။ မီးရထား
လမ်းသစ်အကြောင်းကလဲ အဲဒီသင်္ချိုင်း
ကို တည်တည်ဖြတ်ဖောက်ရမှာ ဖြစ်
တယ်။

ရွာသားတွေက ကန့်ကွက်ကြတယ်။
ကျေးရွာလူကြီးတွေကို အကျိုး
အကြောင်း နားလည်အောင် ရှင်းပြပြီး
ဆောင်ရွက်ရတာပေါ့။ ရွာနဲ့ မနီးမဝေး
တစ်နေရာမှာ သင်္ချိုင်းသစ် နေရာတစ်ခု
သတ်မှတ်ပေးလိုက်ရတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ နံနက်အိပ်ရာမှ
ထခါစမှာ (၁)ကြိမ်၊ အလုပ်ခွင်ကို
သွားခါနီးမှာ (၁)ကြိမ်နဲ့ ညအိပ်ရာဝင်
ခါနီး ဘုရားဆိုခိုးရာမှာတော့ (၁)ကြိမ်
'ဆိုပြီး **သိရသဒ္ဓိပုဗ္ဗသေဋ္ဌောဂါထာ**ကို
မှန်မှန်ရွတ်ပါတယ်။

နမယံရွာသင်္ချိုင်းကိုဖြတ် မီးရထား
လမ်းသစ်ဖောက်ရာမှာ သင်္ချိုင်းကြီး
တစ်ပင်အောက်မှာရှိတဲ့ ရှမ်းပယောဂ
ဆရာကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ အုတ်ဂူ

သချိုင်းကို တူးဖြိုဖယ်ရှားခဲ့ရတယ်။

သူ့ရဲ့ အာဂုံအဖွဲ့မှာ သူ့ရဲ့ အာဂုံအဖွဲ့နဲ့ အတူတူပေးအိမ်အောင်(၁)နဲ့ ကျွန်တို့အဖွဲ့တွေကို တွေ့ရပါမယ်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ မီးရထားလမ်းသစ်ဖောက်နေတဲ့ နေရာကို အဲဒီကျေးရွာက လူကြီးတွေ၊ အဲဒီခေတ်က ကျေးရွာကောင်စီလူကြီးတွေ ရောက်လာကြပြီး ပြောကြတယ်။

သူတို့ထဲက မိန်းမတစ်ယောက်ရှိ နှိုင်းမောင်နှမ ဥစ္စာတော်က ပူဝင်ပြီး မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်နေ ကြီးကြပ်တဲ့ ကျွန်တော်ကို တောင်ကုန်းပေါ်က တွန်းချဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း မရကြောင်း...။

ကျွန်တော်ကို သတ်ချင်ပေမယ့် သူတို့ထက် တန်ဖိုးကြီးတဲ့ အထက်နတ်ပင်ကြီးတွေက စောင့်ရှောက်နေတာပဲ သတ်ခွင့်မရကြောင်း ဒေါသနဲ့ပူဝင်ပြီး ပြောသတဲ့။

နမယ်သချိုင်းက ဂိုဏ်းပယောဂဆရာကြီးဘဝက သေဆုံးသွားပြီး သရဲဖြစ်နေတဲ့ နာနာဘာဝ အကောင်ကြီးကလဲ မကျေနပ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို ရန်ငြိုးထားတယ်။

ကျွန်တော်တို့တော့ တစ်စုံတစ်ရာ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က သိရသို့ဂါထာကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်နေတာကိုး။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ မီးရထားလမ်းသစ်ဖောက်လုပ်ရေး အလုပ်သမားအဖွဲ့ တစ်နေ့တာ အလုပ်နားလို့ ညနေဘက်မှာ အိမ်ပြန်လာကြတဲ့အခါ၊ အဲဒီနေ့ဟာလဲ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၁၄)ရက်နေ့ အဖိတ်နေ့ဖြစ်တယ်။

ပယောဂဆရာ သရဲကြီးက ကျွန်တော့်တပည့် တစ်ယောက်ရဲ့ ထက်ထဲမှာ ယူလာတဲ့ ဓာင်းတာရေး ဖတ္တည်းတွေ ထည့်ထားတဲ့ ပတ္တမြားအိတ်ကြီးထဲမှာ ကပ်လိုက်လာသတဲ့။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ အဲဒီအိတ်ကြီးကို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇနီးကို အပ်လိုက်သတဲ့။ ညကျတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဇနီးဟာ မျက်စိတွေ နီရဲပြီး ကိုယ်ပူ အပြင်းအထန် ဖျားတော့တယ်။ သတိမေ့သွားပြီး ပယောဂဆရာသရဲ ဝင်ပူးလာတော့တယ်။

သရဲက ပူးဝင်ပြီးပြောတယ်။ ကျွန်တော့်ကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် မရသို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဇနီးကို ဒုက္ခဖြစ်အောင် လုပ်ရကြောင်း။ နေစရာသစ်ပင် အစားပေးရမယ်၊ မပေးရင် သေအောင်လုပ်မယ်လို့ ပြောတယ်။

နောက်တစ်နေ့အထိ လူနာ မသက်သာလို့ သံဃာတော်ငါးပါးတို့ကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ပဗ္ဗာဓနိယ ကမ္မဝါစာနဲ့ ပရိတ်တရားတော်များကို ရွတ်ဖတ်စေပါတယ်။ / ပရိတ်ရေး ပရိတ်ချည်တို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဇနီးကို ပက်ဖျန်းပေးတယ်။ သောက်စေတယ်။ ပရိတ်ချည်ခင် စွပ်ပေးမှ သက်သာရာရတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ တိုင်းတာရေးပစ္စည်း ထည့်အိတ်ထဲမှာ ပူးဝင်လာတဲ့ သရဲအတွက် သူတို့ရွာသချိုင်းအနားမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ နေရာအစားပေးလိုက်ရတယ်။

အဲဒီတော့ သိရသို့ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာဂါထာ တန်ခိုးတော်ကြောင့် သရဲသဘက် စတဲ့ နာနာဘာဝကောင်တို့ မဖမ်းစားနိုင်ကြောင်း တကယ့်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟဲ့ ပြောပြပါသည်။

[တကယ့်အဖြစ်အပျက်ကို အမည်ပြောင်း၍ တင်ပြပါသည်။]

ဦးဋ္ဌအောင်မွန်

စာပေ... သုတေသီ...
 ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...
 ၂၀၁၇ခုနှစ်
 ဇူလိုင်လထုတ်သည်
 နက္ခတ္တဇာတ်မြည်
 မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်
 အမှတ်တရ
 အထူးထုတ်လ
 ဖြစ်ပါသည်။
 သို့ဖြစ်ပါ၍
 မည်သူမဆို
 ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
 အသိပေးအပ်ပါသည်။
 လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်စိုးသိန်း
 စာတည်းဧည့်
 နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၀၉-(၁၉၆၆)
 ၂၉-လမ်း(အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
 ပုန်း- ၀၉-ရရဂရရရရရ
 ၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉

စာရေးသူ လွန်ခဲ့သော(၆)နှစ်ခန့်က မျက်မှန်လုပ်ရန်အတွက် မျက်စိစမ်းသပ် စစ်ဆေးခဲ့ရသည်။ ပါဝါ(၃၀၀)ဖြစ်ပါ သည်။ မျက်မှန်လုပ်၍ စာဖတ်ပါသည်။

အစတော့ အဆင်ပြေသလို ရှိခဲ့ပါ သည်။ စာရေးသူ တရုတ်သိုင်းစာအုပ် အထူးကြီးများ အဖတ်များခဲ့ပါသည်။ တစ်နှစ်လောက်အကြာမှာ မျက်မှန် အဆင်မပြေတော့ပါ။

ဖြစ်ပုံမှာ စာတစ်အုပ် စ,ဖတ်စတွင် အဆင်ပြေသော်လည်း စာမျက်နှာ (၂၀)၊ (၃၀)ခန့်အရောက်တွင်တော့ စာ လုံးများ ဝါးသွားပါသည်။ မျက်ရည်ပူ လဲကျပါသည်။ နာရီဝက်ခန့် စာဖတ် ရပ်၍ ဆက်ဖတ်ရပါသည်။

နောက် တစ်နာရီခန့်တွင် တစ်ကြိမ် ရပ်နားပြီးမှ ဆက်ဖတ်ရပါသည်။ စာ ဖတ်ရာတွင် အရှိန် ပျက်ပျက်သွား၍ စိတ်ညစ်ရပါသည်။

စာရေးသူတွင် တပ်မတော်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော တပ်ကြပ် ကြီးတစ်ဦးရှိပါသည်။ ယခုတော့ ပင်စင် ယူပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သူနှင့် စာရေးသူ တစ်နေ့စကား ပြောရင်း စာရေးသူ၏ မျက်စိဒုက္ခပေး ပုံကို သူ့ကို ပြောပြမိသည်။ စာရေးသူ ၏ အဒေါ်အရင်း၏ ယောက်ျားထံတွင် မျက်စိဆေးနည်းတစ်ခုရှိကြောင်း သူ သွားတောင်းရာ ဆေးနည်းမပေးဘဲ ဆေးသာ ဖော်ပေးကြောင်း ညီတော်သူ မှ ပြောပါသည်။

ယခုတော့ ဦးလေးဖြစ်သူမှာ ကွယ် လွန်သွားပါသည်။ ဆေးနည်းကို သေရွာယူသွားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူထံ အားလျော်စွာ ဆေး နည်းတစ်ခုရ၍ ဖော်စပ်အသုံးပြုခဲ့ပါ သည်။ ကျွန်တော်၏ညီအား စားသုံး ၁၀၄ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

မျက်စိ အကြောအားငေး

ကြည့်စေရာ ဦးလေးဖော်ပေးသော ဆေးနှင့် အတူတူပဲဟု ပြောပါသည်။ စာရေးသူ ယင်းဆေးနည်းအတိုင်း စားသုံးခဲ့ရာတွင် (၅)လခန့်အကြာတွင် မျက်မှန်လွတ် စာဖတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ စာဖတ်ရာတွင်လည်း ရပ်နားထားရန် မလိုတော့ပါ။

ငယ်စဉ်ကစ၍ တစ်ပတ်တစ်ခါ အနှိပ်သည်နှင့် နှိပ်ရသော အကြော တက်ရောဂါလဲ ပျောက်ကင်းသွားပါ သည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် ကိုဦးယားရှင်ဆင်း အားဆေးများ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ယခု ဘာအားဆေးမှ စားစရာ မလိုတော့ပါ။

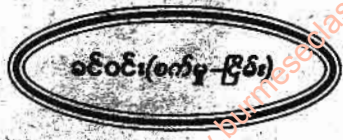
စာရေးသူကတော့ ဒီလောက် ကော်ကင်းသော ဆေးနည်းကို သေရွာယူ မသွားလိုပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် ဖော်စပ် အသုံးပြုလိုကလဲ သုံးနိုင်ပါသည်။

မိမိကိုယ်တိုင် ဖော်စပ် အသုံးပြုနိုင် သူများအတွက် အသင့်ဖော်စပ်၍ စီးပွားရေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် လုပ်ကိုင် စားမည့်သူများရှိပါကလဲ ကန့်ကွက်ရန်

- မရှိပါ။
  - ၁။ ရှားစောင်းလက်ပယ် (၅၀)ကျပ်သားပါးပါးလုံး
  - ၂။ ထန်လျက်အညို (၅၀)ကျပ်သား
  - ၃။ ဖန်ကိုးပုညအနှစ် (၄၀)ကျပ်သား
  - ၄။ ပျားရည် (၅)ကျပ်သား
  - ၅။ တွင်းထောင်ရွှေညှိစိမ်း (၂၀)
  - (ဖျိုတီပင်) အသုံး
  - ၆။ နှမ်းဆီစိပ်စိပ် (၅)ကျပ်သား
  - ၇။ ဆားအနည်းငယ်
- ဖြစ်ပါသည်။

မီးအေးအေးနှင့် ညောင်စေးကျ အောင် ကျိ၍ လေလုံသော ပုလင်းတွင် ထည့်၍ တစ်နေ့(၂)ကြိမ် မနက်၊ ည ထမင်းစားစွန်း တစ်စွန်း၊ စားသုံး နိုင်ပါသည်။

* ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါ စေ။

သမ္မတသမ္မတ သရဏ်ကြီးရဲ့

စန္ဒာမုခ်ဘီလူးမကြီး ရွတ်ဆိုသော စိန္တာမင်္ဂလာ

စောင့်ရှောက်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

တစ်နေ့သောအခါမှာ ဘေးတောင်
ရွာမှာနေတဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း
ဦးမြတ်သာတစ်ယောက် ရောက်လာ
ပါတယ်။ ရောက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်တည်း
သူ လွယ်နေကျ ချိုင်းညှပ် ဂျင်း
လွယ်အိတ်ထဲက “နွယ်နွယ်လျက်”
ထုပ်ကလေးကို ချပေးပြီး စကားတွေ
ဖောင်ဖွဲ့တော့တာပါပဲ။

‘ဒီလိုကွာ ငါ အခု သက်ပြည့်ပင်စင်
ရလို့ အနားယူလိုက်တာ(ဖိ)လလောက်
ရှိပြီ။ အားအားရှိနေတာနဲ့ ဟိုဘုရား
သွားလိုက်၊ ဒီဘုရားသွားလိုက်၊ ပုတီး
လေးစိပ်လိုက်ဆိုတော့ ရွာထဲမှာ ငါက
အသက်ကလဲကြီး၊ ကျောင်းဆရာကြီး
ထဲ လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ အရပ်သားတွေ
တစ်ဆိတ်ရှိရင် ငါ့ဆီလာလာပြီး
အကူအညီ တောင်းကြတယ်ကွ’

‘အေးလေး အဲဒါ ကောင်းတာပေါ့
ကွာ။ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်တာ လုပ်ပေး
ဆိုက် ပြီးတာပဲဟာ။ သူများလဲ စိတ်
ချမ်းသာ၊ ကိုယ်လဲ ချမ်းသာ မဟုတ်
ဘူးလား’

‘မဟုတ်သေးဘူးကွ၊ အခုဟာက
မင်းနဲ့မှ ဖြစ်မှာမို့ ငါ လာခဲ့ရတာ’

‘အင်းလေ ပြောပါဦး၊ မင်းဥစ္စာက
ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ’

‘ဒီလိုကွ ရွာထဲမှာ ကလေးတွေ တစ္ဆေ
ပီလာရင်လဲ ငါ့ဆီ ခေါ်လာကြတယ်။
မျက်စိကိန်း ဝိုက်နာရင်လဲ ငါ့ဆီ လာကြ
တာပဲ ပြီးတော့ ကလေးမိဘတွေက သူတို့
ကလေးတွေ အန္တရာယ်ကင်းအောင်ချိပြီး
အထောက်အပံ့ လက်ဖွဲ့လုပ်ပေးကြတယ်’

အဲဒီတော့ ပိတောက် စိတ်ချမ်း
သာပါစေတော့ချိပြီး ဘာနေ
သားလဲပေးပြီး ပွန်းဘုရားမှာ
ဆီထိုးပေး၊ ရေတို ပုလဲခိုင်းတာတို့
ဟန်နဲ့ဟန်နဲ့ ခုနစ်မောင်တင်ပြီး
လုပ်ပေးရတာ။ ကြာတော့ ထပ်
တောင်နေပြီ ဆက် မလုပ်တတ်
တော့ဘူး လုပ်ပေးပါဦး’

‘ဒါများကွာ ဘာခက်သလဲ
လို့ မင်းမှာ သရဏ်ဂုံလဲတည်ပြီး
သားပဲ။ ပရိတ်ရွတ်၊ ပုတီးစိပ်
သမာဓိအား ကောင်းနေတဲ့လူပဲ
ကွာ။ မင်း စေတနာနဲ့ လုပ်ပေး
တာ မမှားပါဘူး’

‘မမှားပေမယ့် ငါ့လူရယ်...
အားကိုးစရာ အစွမ်းအစတစ်ခုခု
ရှိနေရင် ပိုပြီး ကောင်းတာပေါ့
ကွာ။ မင်းက ဒီကိစ္စတွေမှာ

ငါ့ထက် အပုံကြီး နှစ်တာမို့ပါ’

‘အေးပါကွာ၊ မင်း... ရွာမှာ ဘိုးတော်
ဖြစ်အောင်တော့ ငါလုပ်ပေးတတ်ဘူး။
ဆရာတစ်ဆူလို ဖြစ်အောင်တော့
မန္တန်တစ်ပုဒ် ပေးလိုက်ပါ့မယ်’

‘အဲလိုမှပေါ့ ကိုရင်ရယ်၊ ငါလဲ
ဘိုးတော်တော့ မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ လူတွေ
ကို အကူအညီပေးနိုင်ရင်ပဲ တော်လှပါ
ပြီကွာ။ ဒါ့ထက် ဂါထာတော်ရဲ့
အကြောင်းတော့ ပြောပြဦးကွာ။ နောက်
ခံသမိုင်းသိရင် ပိုကောင်းတာပေါ့’

‘ရွှေမြတ်သာရယ် မင်းကတော့
ကျောင်းဆရာပီသပါပေရဲ့။ မင်းလို လူ
မျိုးတွေအတွက် ငါလေ့လာသိသလောက်

သမ္မတသမ္မတ သရဏ်ကြီး ဦးသိသ
ဘုရားတော်တော်အနက်

‘လေ့လာထားလို့ တော်သေးတယ်နော်’
‘မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ငါက အထောက်
အထားရှိပြီး ခိုင်မာတဲ့အရာမျိုးကို နှစ်
သက်တတ်လို့ပါကွာ။ မင်းကို အထင်
မသေးပါဘူး’

‘အေးပါကွာ၊ ငါသိပါတယ်။ ငါပေး
မယ့် မန္တန်တော်က “စန္ဒာမုခ် ဘီလူးမ
ဂါထာ” လို့ ခေါ်သကွ။ ငါတို့ဆရာ
ဘုန်းတော်ကြီးက ချီးမြှင့်ထားတာ။
ဆရာတော်ကြီးဘွဲ့တော်က “ဦးဝိသဝ”
တဲ့။ စစ်ကိုင်းကောင် ပတ္တမြားစေတီ
အနီးက “သမထသုခရောင်” မှာ
တစ်ပါးတည်း ဝေဏဓာရီသီတင်းဘုန်း
တာကွ။ မင်းကို ငါလိုက်ပို့ပေးပါဦးမယ်’

† ဗုဒ္ဓကျမ်းဂါထာအနက် ၁၀၅

‘ကောင်းပါလေ့ကွာ။ ဆရာတော်ကြီးကို ငါဖူးချင်ပါတယ်။ မင်းဂါထာကို ဆက်စမ်းပါဦး။ ငါ တော်တော် စိတ်ဝင်စားတယ်ကွာ’

‘ဒီလိုကွာ၊ ဂါထာတော်က စန္ဒာမုခ်ဘီလူးမကြီးနဲ့ ပတ်သက်နေတော့ ဝါ လေ့လာသိရသလောက် ပြောပါမယ်။ ကျွန်တာတွေကိုတော့ မင်းဆက်ပြီး လေ့လာပေါ့။ မန္တလေးတောင်ပေါ်မှာ ရောက်ရင် စန္ဒာမုခ်ဘီလူးမကြီး ရုပ်တုကို မင်းတွေ့သားပဲ။ ဂန္ဓာရီ လောကသားတိုင်း လေးစားဂါရဝပြုတဲ့ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီကိုယ်တိုင် သွန်းလုပ်ထားခဲ့တာပေါ့။

ဘီလူးမကြီးဟာ ပြတ်စွာဘုရားကို လှူဒါန်းစရာ ဘာမှမရှိတဲ့အတွက် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်ပြုကြိုက်ထိရသားပြုကြိုက်လှူဒါန်းခဲ့တာ မင်းသိမှာပဲ’

‘အေး... ဟုတ်တယ်ကွာ၊ စန္ဒာမုခ်ဘီလူးမကြီးရဲ့ ကိုယ်ပွားပုံ မန္တလေးတောင်မှာ အခုအချိန်ထိ မပျက်မစီးရှိနေတယ်။ ဘီလူးမကြီးရဲ့ သဒ္ဓါစိတ်ကတော့ အံ့သြချီးမွမ်းရုံမကဘူး လူသားတိုင်း နမူနာယူလောက်ပါတယ်။ မန္တလေးတောင် သမိုင်းထဲမှာ အပြည့်အစုံ ရှိတာပဲ’

‘နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ငါ ၁၉၅၃ခုနှစ်လောက်က ကချင်ပြည်နယ် မိုးညှင်းမြို့ ဘူတာမှာ ဝန်ထမ်းလုပ်နေတုန်းက မိုးညှင်းမြို့ရဲ့ အရှေ့မြောက်ဘက် (၄)မိုင်လောက်မှာ “ဘီလူးမြို့”ဆိုတာ ရှိတယ်ကွာ။ အဲဒီမှာနေတဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေ ရှမ်းအမျိုးသားကြီး ဦးစံထွန်းက မိတ်ဆွေလို့ ဘီလူးမြို့ရဲ့ စန္ဒာမုခ်ဒ. ကြောင်းကို သိခဲ့ရတယ်။

ရာထင် အတိအကျကတော့ မိုဗ္ဗင်အစဉ်တော်မှာပဲ ဘုရင်ကလေးဟာ ၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လူသောင်ဆောင်ဆောင် ဘီလူးမကလေးကို အလွန် ဖျော့ဖျော့လှပတာကြောင့် မိဖုရားကြီးကလွှဲလိုက်သတဲ့ အဲဒီ ဘီလူးမကလေး နန်းတွင်းမှာရှိတဲ့ မိဖုရားကြီးနဲ့ ဆွေထော်အိမ်ထောင်တွေနဲ့ မျှော်လင့်တော့ ကို ထောက်ပြီး ဘီလူးမြို့ကို ပို့ထားသတဲ့ ဘုရင်ကြီးမှာ စန္ဒာမုခ်မလိုတဲ့ သားထော်တစ်ပါး ရှိတယ်။ သားထော်ကိုလုပ်လူသောင်ဆောင်တာတဲ့ ဘီလူးမကြီးက လည်ပင်း စာတွေနဲ့ ဘီလူးမြို့ကို အသွားပို့လိုက်တယ်။ စာထဲမှာတော့ ဘီလူးမင်းကြီးစားဖို့ ဆက်လိုက်တာလို့ ရေးလိုက်တာ။

လမ်းဆိုး ထောထဲမှာ စန္ဒာမုခ်မင်းသားလေး ဖောက်ဖျက်ပို့ ဝိသိတ်နားနေတဲ့အခိုက် သူထော်ဝင် ရသေ့ကြီးတစ်ပါးက မြင်တွေ့ပြီး လည်ပင်းက စာကို “မင်းသားလေးကို စန္ဒာမုခ် မင်းသမီးနဲ့ ပေးစားလိုက်ပါ”

လို့ ပြင်ပေးလိုက်တယ်။

ဘီလူးမြို့ကျောက်တံတားပေါ် ဘီလူးမင်းကြီးက သမီးထော် စန္ဒာမုခ်ပေးစားလိုက်သတဲ့ ဒီလို စန္ဒာမုခ် မင်းသားလေးဟာ စန္ဒာမုခ် ဘီလူးမင်းသမီးနဲ့ အနန်းထော်ခြံစံတံတားကန်တွင်းကတော်ထားခဲ့တဲ့ မိခင်နဲ့ မျှော်လင့်ခဲ့ ထေးပင်လျန်ပင်ထွားကို သိခဲ့ရတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ မင်းသားလေးဟာ

◀ ထောင်တစ်ခု ဘီလူးမြို့နှင့် အထိမ်းအမှတ်

မိခင်မိဖုရားကြီးနဲ့ မျှော်လင့်ခဲ့ ထေးပင်လျန်ပင်ထွားကို သူ့ပြန် ထွက်ပြန်ခဲ့တယ်။ ဒါကို သိလိုက်တဲ့ စန္ဒာမုခ် ဘီလူးမင်းသမီးဟာ မင်းသားလေးဖောက်ကို ပြောလိုက်တာဟာပေါ့။ မင်းသားလေးက မိုဗ္ဗင်ပိုင်နက်ကို ကျောက်သွားတဲ့အတွက် အထောက်အကူပေးတဲ့ စန္ဒာမုခ် ဘီလူးမကလေးဟာ ပြန်ပေါ်မှာ လဲကျပြီး ပိုကြော့ခဲ့တယ်။ မိုဗ္ဗင်တာ ဇွန်ဆိုင်ကြီးထောင် ခြံသွားတယ်။

နောင်အခါမှာတော့ အဲဒီနေရာမှာ ရောက်လာတဲ့ ခရီးသည်တွေဟာ ရပ်နားပြီးတော့...

‘ဗျို...စန္ဒာမုခ် ဘီလူးမကြီး စန္ဒာမုခ်မင်းသား လာပြီ လာပြီ...လို့ အော်လိုက်ရင် စောစောက ပွက်အိုင်ကလေးထဲက ရွဲပွက်တွေဟာ တဖွယ်ဖွယ်နဲ့ ပွက်ထလာတယ်ကွာ။ အဲဒါ အခုအချိန်ထိ ရှိနေတုန်းပဲ။ ငါ့ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ မြင်ခဲ့ရတာ။ အဲဒီအကြောင်းကို “စာရေးဆရာ မနုဿကျော်ဝင်း”ကလဲ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးဖူးတာ ရှိတယ်’

နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကတော့ ငါတို့ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်ရဲ့ သမိုင်းမှာ အထင်ကရပါတဲ့

ဇာတ်လမ်း။ မွေးရာပါ မျက်စိမမြင်တဲ့ စူဠသမ္ဘဝ၊ မဟာသမ္ဘဝ မင်းသားညီနောင်ကို သူတို့ခမည်းတော်က အရှက်ရမှာစိုးတဲ့အတွက် ပျောက်ဖျက်ခိုင်းလိုက်တာ။

မိခင်ဖြစ်တဲ့ မိဖုရားကြီးက သားတွေကို အလွန်ချစ်တဲ့ မိခင်မေတ္တာနဲ့ စားသောက်ဖွယ်ရာ အစုံအလင် ထည့်ပေးပြီး ရောဝတ်မြစ်ကြောမှာ ဖောင်တော်နဲ့ မျှောလိုက်တာ စစ်ကိုင်းမြို့အဝင်မှာ စစ်ပင်ကြီးနဲ့ ငြိနေသတဲ့။

ဒီလို စစ်ပင်ကိုင်းနဲ့ ငြိပြီး ဖောင်တော်ရပ်နေတဲ့အခါ စန္ဒာမုခိဘီလူးမကြီးတွေ မြင်တော့ မင်းသားညီနောင်ရဲ့ ထမင်းပိုင်းမှာ စားစရာတွေကို ဝင်လှစားသတဲ့။ မင်းသားညီနောင် သိပြီး လက်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်တယ်။

မင်းသားညီနောင်ဟာ ဘုန်းကံရှိတဲ့ သားတော်တွေ ဖြစ်လေတော့ စန္ဒာမုခိဘီလူးမကြီးဟာ အသတ်ခံရမှာ စိုးရိမ်ပြီး အပေးအယူလုပ်တဲ့အနေနဲ့ **မင်းသားညီနောင်ရဲ့ မျက်စိကို ကုပေးရတော့တယ်။** အဲဒီနေရာမှာ စန္ဒာမုခိဘီလူးမနဲ့ **မျက်စိအကြောင်း အရာတွေဟာ** တိုက်ဆိုင်နေတာ အံ့ဩစရာကောင်းတယ်။

နောက် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကတော့ လူသားတွေကို မြိန်ရေယုက်ရေ စားသောက်လေ့ရှိတဲ့ စန္ဒာမုခိဘီလူးမကြီးဟာ သူ့စားသောက်ဖို့အတွက် ဖမ်းဆီးထားတဲ့ ကလေးငယ်ကို တအားငိုကြွေးနေတဲ့အတွက် သူ့နို့ချိုကို တိုက်ကျွေးမိတယ်။ ဒီတော့ ဘီလူးမကြီးဟာ မိခင်စိတ်ဝင်လာပြီး ကလေးငယ်ကို သံယောဇဉ် ဖြစ်သွားတယ်။ နောက်တော့ သားအဖြစ် မွေးမြူထားသတဲ့။

နောင် လူလားမြောက်လာတဲ့အခါ

မှာ **“စိန္တာမထီဂါထာတော်”** ကို သင်ကြားပေးတယ်။ အမွေပေးတယ်ပေါ့ကွာ။ မင်းလဲ ကြားဖူးမှာပါ’

‘အေး... ငါလဲ ကြားဖူးတယ်။ ကြာနီကန်ဆရာတော် ဖဟာထားတဲ့ အခွေတောင်ရှိတယ်။ မင်းပေးမယ်ဆိုတဲ့ဂါထာက အဲဒီ **စိန္တာမထီဂါထာတော်လား**’

‘ဘယ်ဟုတ်စွဲမှာလဲ ဒီဂါထာတော်က ရှေးက ဂန္ထိရဆရာကြီးတွေ စီစဉ်ခဲ့ပြီး သမားစဉ် အဆက်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့တာ ငါ့လူရဲ့’

‘လက်ဆင့် ကမ်းခဲ့တာဆိုတော့ ဘယ်နှစ်ဆက်လောက် ရှိနေပြီလဲ သူငယ်ချင်း’

‘ဒီ သီလျသလောက်ကတော့ တိုထရာထက်ပြီး ငယ်ရွယ်နေချိန်ကတည်းက မြန်မာသမားတော်ကြီး ဦးစဉ်...ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ ထောထောကြီးတာပဲမှာ’

◀ စန္ဒာမုခိ ဘီလူးမကြီး မြတ်စွာဘုရားကို စိတ္တဗျာဓိပြုရာ၌ လှူဒါန်းနေပုံ

လောကီပညာတွေ၊ လောကုတ္တရာပညာရပ်တွေ နယ်တကာလှည့်ပြီး လေ့လာဆည်းပူးနင်း ဝိဇာဓိန ထေးကုန်ကာ ရရှိတဲ့ ဝိဇာထော် ခြွယ်လှိုင် နတ်ယ အဆက်အနွယ်အဖြစ် လက်ခံရရှိတာပေါ့နဲ့။ **ဇိနုကြားတယ်ကွာ။**

အခု တပည့်ရင်းတွေဖြစ်တဲ့ **ကိုခင်မော်တို့၊ ကိုဘိုဝင်း(မြန်မာစီသုကာ)** တို့၊ ငါတို့ဆိုရင် တတိယ အဆက်အနွယ် ဖြစ်တာပေါ့ကွာ။ ဒီဂါထာတော်က ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ အသုံးပြုခဲ့ပြီး အကျိုးအလွန်ကြီးမားတဲ့အတွက် ငါတို့ တပည့်တွေကို ဆက်ပြီး ချီးမြှင့်ခဲ့တာ ၂၀၀၁ ခုနှစ်က ဆိုတော့ (၃)နှစ်ကျော်ကျော် ရှိသေးတယ်’

‘ဒါဖြင့် မင်းကိုယ်တိုင် အသုံးပြုပြီး အကျိုးရှိတာတွေ ပြောဦးလေကွာ။ လက်တွေ့သိရတော့ ပိုပြီး လေးနက်တာပေါ့ သူငယ်ချင်းရယ်’

‘ဒီလိုကွ အကျိုးရှိတာတွေကတော့ တော်တော်များတယ်။ ငါ့ရဲ့ အစ်ကိုကြီး ဖြစ်တဲ့ **ဦးကျော်ရွှေမောင်မောင် (မန်းထက္ကသိုလ်)** ဆိုရင် ဒီဂါထာနဲ့တင် ဆရာကြီးဘစ်ဆူ ဖြစ်နေတာကြည့်။ တို့တပည့်တွေလဲ ဒီဂါထာကို အမြဲလက်ကိုင်ထားကြတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့...

- ၁။ ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် လူသူပရိသတ်အပေါင်းက ခံထား ရှိသလေစာတယ်။
- ၂။ စားစရာ သောက်စရာ ဘယ်အခါမှာမှ ဖျားပါဘူး။
- ၃။ မြေဖြစ်ဖြစ် ဆီဖြစ်ဖြစ် အနံ့ဆီဖြစ်ဖြစ် သွားတိုက်ဆေးကိပ် ဖြစ်ဖြစ် စားသောက်စရာဖြစ်ဖြစ် ဒီဂါထာတော်နဲ့ ချုံ...ကို ဟိတ်တင်ပြီး (၇)ကြိမ် (၇)ရက်ဆွေးအောင် ရွက်ဖတ်ထားပြီး အသုံးပြုပယ်ဆိုရင် သူ့နေရာနဲ့သူ အလွန် ကျော့ကျော့ပယ် ဉာဏ်ရှိသလောက် သုံးကောင်းတယ်။

၄ ကိုယ်ကိုယ်တို့က ဘယ်ထောက် မှက်ပန်း ကျိတ်လှ ဖြစ်ပါစေ ဝိပိကို ချစ်ခင်လာစေ တတ်တယ်။

၅ သူ့အားပြု သောင်းကျန်းတဲ့ အင်္ဂုမှာ ဖြစ် စေ စွန်းကစ တစ္ဆေသတက်။ ရဲတွမ်းတဲ့ ဒေသဖြစ်သော်လဲ ဝိပိရဲ ဝိသားစုနဲ့ပတ်ဝန်း ကျင် အစော်မွန်တွေကို လုံခြုံစိတ်ချမှု အပြည့်အဝ ပေးနိုင်တယ်။ စိတ်ချမ်းသာစေ တယ်။

‘က...က မင်းပြောတာနဲ့တင် ငါ အားတက်လာပြီ။ ဂါထာတော်ကိုသာ ချီးမြှင့်ပါတော့ သူငယ်ချင်းရယ်’

‘ပေးချင်လို့ ပြောနေတာပေါ့ကွာ။ နားထောင်ဦးဟ။ ဂါထာတော်နဲ့ ပတ် သက်လို့ လိုက်နာစရာတွေက ရှိသေး တယ်။ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ရွတ်ရတာမဟုတ်ဘူး။ တား မနက် ဝိပိကကထာတား ခြောက်စွာ ဘုရားကို ဇာတိတော်စွမ်း အလင်းတော်စွမ်းတို့ ကပ်လျှောက် ရမယ်။

၆။ ဘုရားရှင်ကို ထင်မြင်စဉ်။ မြင်စဉ်မှာ စန္ဒာမထိ ဘီလူးမကြီးအားတွက် ဘုရား လျှောက်ရာ အလင်းတော် စာတော်တို့ များ ထွန်းညှိ ပူဇော်သောရမယ်။ ဝေတ္တာရှိရမယ်။ အာဟာရရမယ်။

၇။ မနက် (၇)ထိခင်း ည (၇)ထိခင်း ရွတ်ဆိုပူဇော်ရမယ်။ ဇာလယ် နိဗ္ဗာန် ရွတ်ဆိုပူဇော်သောရင်လဲ (၇) ထိခင်း ရွတ်ဆိုနိုင်တယ်။

မှတ်ထားရမှာကတော့ မနက်၊ နေ့၊ ည ဘယ်အချိန်မှာပဲ ရွတ်ရွတ် (၇)ကြိမ် ထက် မပိုစေရ။ အဲဒါကတော့ အတိ အကျပါပဲ’

စိန္တာမထိဂါထာတော်

- စိန္တာမထိ ဒီပကတ်
- ဘုဒ္ဓိယ စောရ ပါရဂူ
- ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိ ဒိဿရေ
- စန္ဒာဒေဝီ အဿမုခိ
- စိန္တာမထိ ဝိပိယ
- ဝန် ယဿ ဒိဿ ဒိဿိ

ယောပံ ဗဿတိ ဒိဗ္ဗော၊
မာတာ ပုတ္တံ ဝ ဩရဿံ။

(ဦးဂါသဝ၊ သမထသုဓရောင်၊

စစ်ကိုင်းတောင်)

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- စိန္တာမထိ = စိန်တာမထိ
- ဘုဒ္ဓိယ = ဘုဒ္ဓိမိယ
- ပါရသ္မိ = ပါရသမိ
- ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိ = မုဒိန်ဗစက်ခုံဝိ
- ဒိဿရေ = ဒိတ်သရေ
- စန္ဒာဒေဝီ = စန်ဒါဒေဝီ
- အဿမုခိ = အတ်သမုခိ
- ယဿ = ယတ်သ
- ပဿတိ = ပတ်သတိ
- ဒိဗ္ဗေဟံ = ဒိတ်ထေဟံ
- ပုတ္တံ = ပုတ်တံ
- ဩရဿံ = အောရဿံ
- အနက်

စန္ဒာဒေဝီ အဿမုခိ-စန္ဒာဒေဝီ ယာ အဿမုခိယာ၊ အဿမုခိ စန္ဒာ ဒေဝီ ဘီလူးမသည်။ (ဒိန္နံ၊ သားတော် အား ပေးအပ်သော) စိန္တာမထိ၊ စိန္တာ မထိမည်သော မန္တန်သည်။ ဒီပကတ်၊ မှီခိုအားထားရာ ကျွန်းသဖွယ် ပြုတတ် ခ်။ ဘုဒ္ဓိယ စောရပါရသ္မိ၊ မြေပြင်တွင် ခြေရာခံ၍ သူခိုးကို ဖမ်းရာ၌ တစ်ဖက် ကမ်းရောက်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိ၊ နတ်

မျက်စိသဖွယ် အမြင်ကိုလည်း။
ဒိဿရေ ထင်စေ(ကုန်)၏။

စိန္တာမထိ၊ စိန္တာမထိ မန္တန်သည်။ မမ၊ ငါအား။ ဝိပိယံ၊ သတ္တဝါဟူသမျှ ချစ်ခင်ခြင်းကို။ (ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။) ဝေဓံ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဒါသဒါသီ၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန် မိန်းမကို လည်းကောင်း။ (ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) ယော၊ အကြင်သူ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) မာတာ၊ မိခင် သည်။ ဩရဿံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ (ဒိဗ္ဗံ က္ကဝံ၊ ရှုမြင်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဗ္ဗေ၊ ရှုမြင်ရာ၏။ (ရှုမြင်စေသတည်း။)

(ယဿ-ကားပဒါလင်္ကာရ)

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ ဝေဓာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒီ မြန်မာ့ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက- ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ ပု ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

‘အေး... ဂါထာတော်က တိုတိုလေး နဲ့ ရွတ်လို့ကောင်းသားပဲကွာ။ ကြိုက် သွားပြီ။ ဒါ့ထက် ဂါထာတော်ကို ဘယ် နေ့ကစပြီး ဘယ်နှစ်ရက် ရွတ်ရမှာလဲ ပြောဦးလေကွာ။ ပုတီးကော စိပ်ရဦး မှာလား’

‘ကောင်းတဲ့ကိစ္စတွေပဲကွာ။ ပုတီး ပါစိပ်တော့ သမာဓိအားကောင်းဦး ပိုပြီး တောင်မှ ထက်မြက်နိုင်တာပေါ့။ ဘယ် နေ့ ဘယ်ရက်မှ ရွေးမနေနဲ့။ ဒီကနေ့ စပြီး လူပရိသတ်တွေ မိတ်သဟာတွေ ကို မမုန်းမမေ့၊ မေတ္တာထားနေသရွေ့ ရွတ်ပေတော့ဗျား’

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ထောထောင်အတွင်းမှ

ဆေးဝက်ဝင်လွှဲများ(၂)

သုခုမသီချင်း
(ဗျာဉ်)

၂၀၁၇

ကျန်းမာလန်းဆန်း

အားရှိစေသော ဆေးပင်

လွယ်ဆေးတောင်

လွယ်ဆေးတောင်သည် **မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့မြောက်ပိုင်း တစ်ယန်မြို့၊ အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းတွင် ရှိ၏။**

ယာဉ်လမ်းအတိုင်း သွားသော် **ထရီယန်းမှ အရှေ့စူးစူး ပန်မောင်ရွာသို့ (၇)မိုင်ခန့် ပန်မောင်မှ လွယ်ဆေးရွာသို့ (၃)မိုင်ခန့်နှင့် လွယ်ဆေးရွာမှ ခြောက်စူးစူးသို့ (၂)မိုင်နီးပါး လူလမ်း**

အတိုင်း သွားရ၏။

မြေပုံပေါ်တွင် အဖြောင့်တိုင်းပါက တစ်ယန်းမှ (၇)မိုင်နီးပါးမျှသာ ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

လွယ်ဆေးတောင်သည် ပေပေါင်း (၆၆၃၉) ပေ မြင့်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြောက်ဘက်၌ ယင်းကဲ့သို့ အလားတူ မြင့်မားသော **မန်ပလောင်(မန်ပလောင်)** တောင်ကြီးက ထီးထီးမားမားရှိနေပြီး တောင်ထိပ်မှ အရှေ့ဘက်သံလွင်ကို ကျော်၍ ကြည့်လိုက်လျှင်ပူ ပေ(၇၀၀၀) ကျော်မြင့်သော တောင်ကြီးများကို

မိုင်းမိုင်းညိုညို မြင်တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ဘက်တွင် **မိုင်းကောင်ဒေသ**ကို အပေါ်စီးမှ မြင်တွေ့ရနိုင်ပြီး အနောက်ဘက်တွင်ကား တစ်ယန်းမြို့ကလေးကို ညဘက် မြူရှင်းချိန်များ၌ လျှပ်စစ်မီးရောင် တလက်လက်ဖြင့် လွမ်းမောဖွယ် မြင်တွေ့နိုင်ပါ၏။

ကျွန်ုပ် လွယ်ဆေးတောင်ထိပ်စခန်းတွင် တာဝန်ယူရသည့်အချိန်မှာ မိုးကာလဖြစ်၏။ မိုးကာလဖြစ်သည့် အလျောက် မိုးမှာ သဲသဲမဲမဲ ရွာသည့် အချိန်ရှိသကဲ့သို့ တဖွဲဖွဲနှင့်လည်း တစ်နေ့ကုန် မရပ်မနား ရွာတတ်၏။

မိုးစပြန်တော့လည်း ဒေသအခေါ် **မိုင်း(မြူ)များ** တိုက်နေသဖြင့် တောင်ပေါ်တွင် မြင်ကွင်းက ကျဉ်းလှသည်။ ထိုကဲ့သို့ မိုးရွာ မိုင်းတိုက်နေသည့် အချိန်များတွင် သက်ရှိများမှာ မိမိတို့ အသိုက်အမြှူအတွင်း၌သာ နေထိုင်လေ့ ရှိကြ၏။

နေသာသောနေ့များ၌ လွယ်ဆေးတောင်ပေါ်တွင် ပျားနှင့် ပျားအလားတူ ပန်းဝတ်ညည်စားသုံးသော သတ္တဝါငယ်ကလေးများ၏ သစ်ပင်တစ်ပင်မှ တစ်ပင်၊ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်မှ တစ်ပွင့် ကူးလူးပျံသန်းကာ ဝတ်ရည်စုပ်ယူနေသည့်မြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

နေသာသော တစ်ရက်တွင် ဖြစ်၏။

နက္ခတ္တဇယားခြေညှိရေးအဖွဲ့: ဆရာ

ကျွန်ုပ်သည် မိမိနှင့်အတူနေ တပ်စုမှ တစ်ကြိမ်ကြီးတင်နေနှင့်အတူ စခန်း အတွင်းဘက် စည်းရုံးများကို လိုက်လံ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပါသည်။

စခန်းစည်းရုံး၏ အချို့သောနေရာ များတွင် တောပန်းတောင်ပန်း နွယ်ပင် များတက်နေသဖြင့် ရှင်းလင်းပစ်ရန် ကျွန်ုပ်က သူ့အား ညွှန်ကြားရ၏။

တစ်နေရာတွင်မူ နှစ်ထပ်၊ အမြင့်ရှိ သော အပင်ထိတစ်ထပ်ကို ကျွန်ုပ် သတိ တားစီးလိုက်သည်။ အမြင့်မှာ စပယ်ထပ် ကဲ့သို့၊ အပင်အထပ်ရှိပြီး တပင်မှာ အမြင့်တစ်ထပ်၊ အောက်တွင် ရွက်ပြား ငါးလက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ် ထိုအပင်ကို သတိထားမိ သည်က ပျားနှင့် အခြား ဝတ်ရည်စုပ် ပိုးကလေးများမှာ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် လုယက်တိုးဝေ့ကာ ထို အပင်၏ အပွင့်များပေါ်တွင် အဝမ်းမရ ဝတ်ရည်စုပ်ယူနေကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

'ဆရာတင်ဖရဲဒီအယ်ကို ကြည့်ရပါပြီဗျာ အနီးအနားမှာ ဒီပြင်ပန်းပင် ဖုံးပွင့်တွေ ရှိနေပါလျက်နဲ့ အင်ဆက်ကလေးတွေက အဲဒီအပင်ရဲ့ပန်းပွင့်က ထိရည်ကိုပဲ အလှ အဆက် စုပ်နေတာက ထူးခြားနေတယ်လား' ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်သည်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးလုံး စိတ် ဝင်တစားဖြင့် အဆိုပါ အပင်ကလေးကို အတန်ကြာသည်အထိ ကြည့်ရှုနေခဲ့မိ ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဖြစ်သည်။ စခန်းသို့ ရိက္ခာပို့ လားများနှင့် လားထိန်း(၆)ယောက် ရောက်ရှိလာ ကြ၏။ ရိက္ခာများချအပြီးတွင် မိမိ စစ်သည်များက လားထိန်းများအား လက်ဖက်ရည်အချိုဖြင့် ဧည့်ခံကြပါ သည်။

လားထိန်းများမှာ ဒေသခံများဖြစ် ပေရာ ယမန်နေ့က ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ဝင် သော နဂျာရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစားဖြစ်မိသော အပင်ငယ်ကို သူတို့ တစ်တွေ သိလိုသိငြား ပြကြည့်ရန် ကျွန်ုပ် စိတ်ကူးရမိ၏။

ကျွန်ုပ်က တစ်ကြိမ်ကြီးတင်အေး အဆိုပါ အပင်မှ အပွင့်ပါသော အကိုင်း အခက်အချို့ကို သွားရောက် ချိုးယူစေ ခဲ့ပါသည်။ ယင်းနောက် လားထိန်းများ အား အဆိုပါ အကိုင်းအခက်တို့ကို ပြသပြီး မည်သည့်အပင်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်က မေး၏။

လားထိန်းများမှာ မြန်မာစကားလုံးဝ မတတ်ကြပါ။ သူတို့အထဲက တစ်ဦး ကသာ ကျွန်ုပ်မေးသည်ကို သဘော ပေါက်ပြီး ထိုအပင်ကို သူ့သိကြောင်း ကိုယ်ဟန်အမူအရာဖြင့် ပြပါသည်။

သူက ပါးစပ်ဖြင့် စားသောက်ဟန်ပြု ပြီး သူ၏ လက်မောင်းကို ကွေးကာ ကြွက်သားကို ထုတ်ပြ၏။

ထိုအပင်ကို စားက အားရှိကြောင်း ပြောလိုက်ဟန် ရှိပါသည်။ အနီးရှိ စစ်သည်များက သူပြုမှု ပြသနေသည် ကို သဘောကျသဖြင့် ရယ်မောကြ သည်။

အဆိုပါ လားထိန်းကို မြန်မာစကား ဖြင့် မေးမြန်း၍ မရသဖြင့် တရုတ်စကား အနည်းငယ် တတ်ကျွမ်းသော ကျွန်ုပ် ၏ စစ်သည်တစ်ဦးကို စကားပြန်ထား ကာ မေးမြန်းရသည်။

လားထိန်းက သူငယ်စဉ်က အပြင်း ဖျားသဖြင့် အားပြတ်ကာ ခန္ဓာကိုယ် ချည့်၍သွားခဲ့ကြောင်း၊ ဆေးဆရာ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ စောစောက ကျွန်ုပ် ပြသော အပင်မျိုးမှ အမြစ်ကို ပါးပါး လှီးကာ ကြက်သားဖြင့် ပေါင်း၍ စားခဲ့ရကြောင်း၊ (၇)ရက်ခန့်စားမိ သည်တွင် အခြေအနေပြန်လည် ကောင်းမွန်လာခဲ့ကြောင်းနှင့် ဆေး ပင်၏အမည်ကိုမူ သူ မမှတ်မိတော့

ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်ကြိမ်ကြီးတင်သေသည် ထိုနေ့က ညစာကို ကြက်သားနှင့် ဆေးမြစ်ပေါင်းထားသော ဟင်းဖြင့် စားကြ၏။ **ဆေးမြစ်၏ အရသာမှာ ပျား ခါး၊ ချိုဖြစ်ပါသည်။** ပူသည် ဆိုရသော်လည်း အလွန်အကျွေးမပူပါ။ အခိုးပူသည့် သဘောမျှ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်၏။

နံနက်လင်း၍ အိပ်ရာမှ ထသည်နှင့် ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်ကြိမ်ကြီးတင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် ကြည့်ကာ ရယ်မောမိကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်ခုံးများမှာ မို့နေ၏။ နှုတ်ခမ်းနှင့် ပါးများတွင်လည်း သွေး ရောင်က လွှမ်းနေသည်။ ညက အိပ်ရ တာကတော့ ဘာကောင်းသလဲ မမေးခဲ့ ဟူ၍ နှစ်ဦးလုံးက ပြောမိကြ၏။

အိပ်ရာက နိုးဖြစ်တော့လည်း လူက သမ်းသမ်းဝေဝေ မရှိ၊ ဟက်တီ (ပြကတော့) လန်းဆန်းနေသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆိုပါ ဆေးမြစ်ကို မကြာမကြာ စားဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုရက်များအတွင်း စစ်ကြောင်း ဌာနချုပ်မှ ရန်သူ့သတင်း မည်သို့ ရသည် မသိရပါ။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ တပ်ကို သတ်မှတ်နယ်မြေအတွင်း နေ့ည လှုပ်ရှားစေခဲ့ပါသည်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို ပေ (၇၀၀)နီးပါးမျှ မြင့်မားသည့်တောင်ကို အတက်အဆင်း ပြုလုပ်နေကြရသည့် ကျွန်ုပ်နှင့် စစ်သည်များမှာ ပင်ပန်းနွမ်း လှချေ၏။

ယင်းသို့ နေနေသည့် လှုပ်ရှားနေရာ မှ တစ်ရက်တွင် စစ်ကြောင်းမှ ကျွန်ုပ် အား ညွှန်ကြားချက် အသစ်ပေးပါ သည်။ ညွှန်ကြားချက်အသစ်မှာ နောက်နေ့

နံနက်တွင် ပန်မောင်၌ တပ်ရင်းမှူးကို ဆင်းတွေ့ရန် ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့ နံနက်စောစော မှာပင် လုံလောက်သော အင်အားဖြင့် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့၏။ ကျွန်ုပ် ပန်မောင်ရွာသို့ ရောက်ပြီး တစ်နာရီခန့် အကြာတွင် တပ်ရင်းမှူးနှင့်အဖွဲ့ ခိုင်းကောင်မှ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ကျွန်ုပ်အား မြင်သည်နှင့်...

'ဟကောင် ဝိုင်းမင်းခိုင်... ငါကဖြင့်မင်းကို ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ငါ ခိုင်းတာတွေက ပျားနေလို့ ဒီကောင်တွေ တော်တော် ယမ်းနေလောက်ပြီဆိုပြီး လာကြည့်တာ။

အခုတော့ မင်းပျက်နာက ဖောင်းမို့နေပြီး သွေးရောင် လွှမ်းနေတာပါပဲကလေး။ အားအာရီ အိပ်နေတယ်နဲ့တူရဲ့' တပ်ရင်းမှူးက ပြောတော့သည်။

'အားရင် အိပ်တာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တပ်ရင်းမှူးခိုင်းထားတာက အားမှ မအားရတာဆိုတာ ကျွန်တော့်မှာ အိပ်ရတယ် မရှိပါဘူး။

အခုလို သွေးအားကောင်းပြီး ကျန်းမာနေတာက ကျွန်တော် ဆေးကောင်း ရထားလို့ပါ'

ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောလိုက်၏။

'ဆေးကောင်းရရင်လဲ ငါ့ကို သတိရ နဲ့နာပေါ့ကွ။ ဒါမျိုးဆိုရင် မင်းက ကိုယ့်ဆရာကို သတိမရတော့ဘူး ဆိုပါစော့'

တပ်ရင်းမှူးက ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ဆေးလွယ်အိတ်အတွင်း အသင့်ပါ ထားသော ဆေးမြစ်အချို့ကို စားသုံးပုံ စာသုံးနည်းနှင့်တကွ ထောက်လှမ်း ဆေးဆရာရှိ လက်တွင်းသို့ ပေးအပ် သိက်ပါသည်။

နောင်တွင်လည်း စက်ဖြင့် မှာသဖြင့် ကျွန်ုပ်က တောင်ပေါ်တွင် ဆေးမြစ်စု စုရန်အိတ်တစ်ဝက်ခန့် ပို့ပေးခဲ့ရပါ

၏။ ရက်များမကြာမီ ကျွန်ုပ်တို့တပ်သည် စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေ အပြောင်းအလဲရှိသဖြင့် လွယ်ဆေးတောင်စခန်းကို အခြားတပ်သို့ လွှဲပေးခဲ့ရပါသည်။ ခိုင်းကောင်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် တပ်ရင်းမှူး ဆုံသည့်အခါ၌...

'ဝိုင်းမင်းခိုင်ရှေ့... မင်း ဟိုတလောက်ပေးတဲ့ ဆေးမြစ်အယ်ကို မှတ်တာ မှတ်မိသေးရဲ့လား။ အဲဒီဆေးမြစ်ဟာ တကယ်ကို အစွမ်းထက်တယ်ကွ လိုသလောက်ပျားပျားစားစား ရနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့ကွ။

တို့တပ်တွေ တပ်က အပြင်းစားယူပြီးရင် အဲဒီဆေးမြစ်နဲ့ 'လွယ်ဆေးကောင် အားဆေးကြီး' ဆိုပြီး အားဆေးဖော်စပ် ရောင်ကြတာပေါ့။

ဒီဆေးမြစ်အစွမ်းကို သိသွားရင် ဝယ်ယူ

လူတွေက တန်ဖိုးကြီးပဲဟုကို ဝါတော့ မြင်ယောင်နေပိတယ်။ မင်း ဆေးမြစ်က ဟိုကိစ္စမှာလဲ အတော်ကို အားကိုးလောက်တဲ့ ဆေးမြစ်ကြီးပဲ'

ဟု တပ်ရင်းမှူးက ရယ်မောရင်း မှတ်ချက်ချပါသည်။

ယခုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည် တိုက်ပွဲဒဏ်ရာဖြင့် တပ်မှ အငြိမ်းစားယူပြီးသည်မှာ (၃)နှစ်မျှ ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း လွယ်ဆေးတောင်ပေါ်သို့ မရောက်ဖြစ်သေးပါ။ တစ်ချိန်ချိန်တွင်တော့ အရောက်သွားဦးမည်ဟု အားခဲထားဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ထဲမှ ကျန်းမာရေးအတွက် လောလောလတ်လတ် ဆေးမြစ် အလိုရှိသူများ သွားရောက် ရှာဖွေသုံးစွဲနိုင်စေရန် ဤဆောင်းပါးဖြင့် လမ်းညွှန်အပ်ပါသတည်း။

စာကြွင်း။ ။ ယင်းဆေးပင်၏ အမြစ်မှာ သင်္ဘောမြစ်ကဲ့သို့ရှိပြီး ကျောက်စိုင် ကျောက်ခဲများကိုပင် ဖောက်ထွင်း ရှင်သန်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

သုရမင်းနိုင်(ဈာပုံ)

စာရှုသူ သူတော်သား ပညာရှင်များသို့

ဤဆောင်းပါးပါ ဆေးပင်ကို သိရှိသူများ(သို့မဟုတ်) ဒေသခံ တိုင်းရင်းဆေးဝါးသင်္ဘောရှင် သုတေသီပညာရှင်များမှ ဆေးပင်အမည်နှင့် ဆေးထရပ်စ်ကို တတ်နိုင်သမျှ ရှာဖွေဖော်ထုတ်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဆေးစာရှာဖွေခြင်း...
ဦးကျော်ရီ၊ သိန်း
ဖာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း

လှူဒါန်းရန် အလှူခံရသူများ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် မိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထုတ်ဖန်လုပ် စပွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပုံစံသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ချိုးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာကနသိရှိစေရန် အလွှာစေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကို မှ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဇွန်လ (၂၆)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၂၆)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၆)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၉)ရ၏။ ယင်း (၂၉)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၉ = ၁၁ = ၂ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဇွန်လ(၂၆)ရက်နေ့တွင် (၂)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်မည်။

- ၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့် အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတပည့်ပွယ် အဖြစ်အပျက်များ တိုးလိုးတန်းလန်း ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်မည်။
- ၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေးပညာရေး ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်မည်။
- ၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဖိတ်ဆွဲအခွင့်နှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

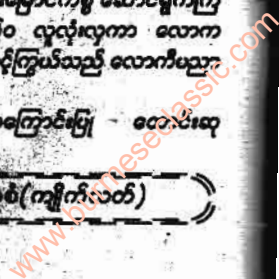
✽ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ✽

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
				1	2	3
4	5	၃	၄	၅	၆	၇
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃
၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၁၁၂ နေ့စဉ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား

သုခစုစုံ(ကျွန်ုပ်တို့အတွက်)

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့၊ ညောင်ကရွင်းအုပ်စု ကရင်ဂျော်ထောင်တွင်းကွဲ

သိရှိစာမပြုစေတီတော်ကြီး

စေတီကော်ကြီးမာညီနှင့် ကည်ပြီးနောက် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ကျော်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော

ထွက်ရုပ်စာနိဒါန်းများ

သို့...
 စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 ဆရာခင်ဗျား နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် အမှတ်(၉၉) အောက်တို
 ဘာလ ၁၉၉၄ ခုနှစ်ထုတ် စာအုပ်
 စာမျက်နှာအမှတ်(၂၈)တွင် ပါဝင်သော
 စာအရ ယခု စာရေးလိုက်ပါတယ်။
 ကျွန်တော် စာမရေးတတ်ပါ။ သို့ပါ၍
 အကြောင်းအရာကိုသာ တိကျစွာ
 ရေးသားပေးပါတယ်။ လိုအပ်သလို
 ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်၊ ဖျက်သင့် ပယ်သင့်
 သည့်တို့ကို ပြုပြင်တည်းဖြတ် အသုံးပြု
 နိုင်ရန် ရေးသားပေးလိုက်ပါတယ်။
 လိုအပ်မည်ထင်သော ဓာတ်ပုံများ
 ထဲ ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။
 နေရာကတော့ ဆရာတော်တစ်ပါး
 ရဲ့ **အဲဒီဌာနအောင်ရာ** နေရာဖြစ်ပါ
 တယ်။ အဲဒီဆရာတော်ဟာ ထူးခြား
 သော်လဲ အတွင်းတပည့်များကို
 နှုတ်ပိတ်ထားတာကြောင့် ကျော်ကြား
 မှ မရှိဘဲ ခန္ဓာဝန် ချသွားတော်မူခဲ့ပါ
 တယ်။
 ဆရာတော်ရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့
 နက္ခတ္တတော်မူပီ (၅)နှစ် အပိုင်းအခြား
 အတွင်းမှာ ဆရာတော်ရဲ့ ညွှာတက်
 ထက်မောင်းထိပ်၊ လည်ပင်း၊ ပခုံး၊
 နံထော်တို့မှာ စလွယ်သဏ္ဍာန်
 ခေမံတို့ ပေါ်လာပါတယ်။ အသား

ခိုးကောင်ထွန်း (အတွင်းရေးမှူး)
 စီမံ/ဘဏ္ဍာရေး သိရှိစေမာမြစေတီအကျိုးဆောင်
 တာပွန်လမ်း၊ ဝင်းကေလာ ပေါင်းတည်မြို့၊ ပြည်ခရိုင်

➤ ဌာနာဿာ မြာကုသိုတော်

ကနေ သွေးကြောကွက်သလို အပြာ အစိမ်းရော သွေးကြောရောင် ပေါ်တာ ပါ။

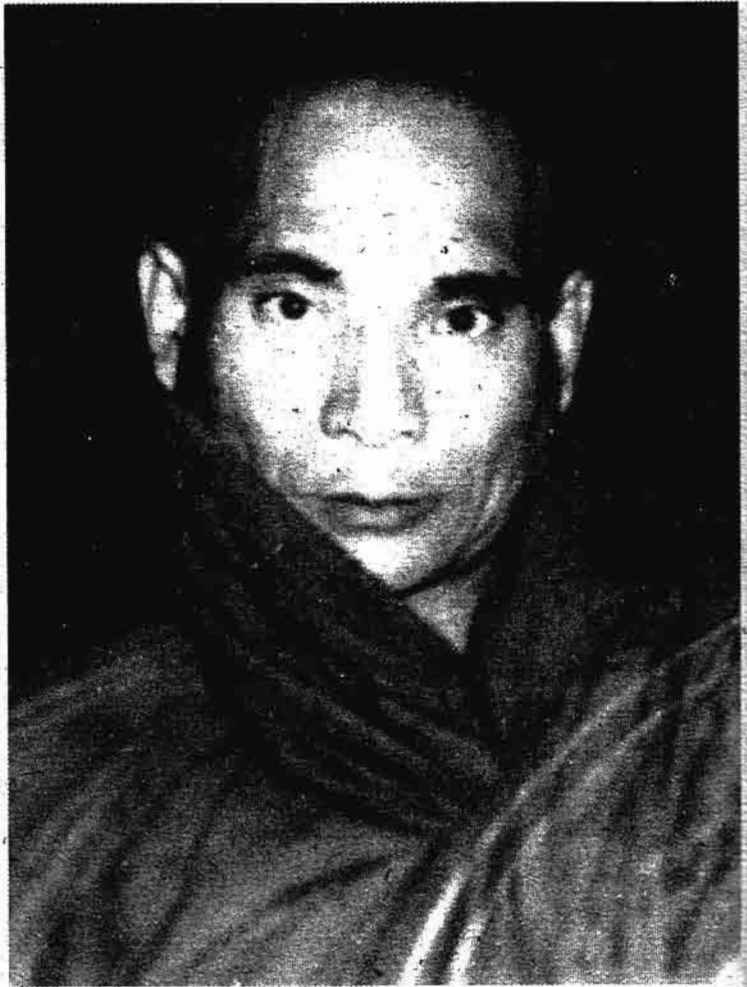
အတွင်းတပည့်များကိုလဲ ဤ အကြောင်းအား ဘယ်သူမှ မပြောရဟု နှုတ်ပိတ်ကတိခံစေပါတယ်။ နောက် ဝိုင်းမှာ ဆရာတော်ဟာ လူတစ်ဦးရဲ့ အတွင်းအကြံ၊ စိတ်ထားတွေက စသိ လာပါတယ်။

တိုက်ဆိုင်တဲ့ ဒါယကာတွေ အများ ကြီး ရှိလာပါတယ်။ ပျားရည်များ ပရိတ် ရွတ် မေတ္တာပို့စဉ် အဖုံးပွင့်ထွက် ပြည့် လာခြင်း၊ ငှက်ပျောသီးအစိမ်းများ အလို အလျောက် မျက်စိအောက်မှာပဲ ဝင်း မှည့်သွားခြင်း၊ သိုက်များက ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်ပူဇော်ကြခြင်း၊ ရသေ့များ လာရောက်၍ သာသနာပြုကိစ္စများကို လျှောက်ထားပြီး အကူအညီ တောင်းခံ ခြင်း၊ တောတောင်များထဲသို့ ကြွရောက် တော်မူခြင်းများ ပြုလုပ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က လာရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် များကတော့ မှတ်မိသရွေ့ ကျစွာ သာသနာပြုမှု အဘရသေ့ကြီး ဦးသုနာဂရ မြေလျှောက် ဝိဇ္ဇာကြီး ဟု ဆရာတော်ပြော၍ သိရသော အဘဦးထွန်းဆုံ၊ ကုလားဒီတီ အဝတ်ဖြူဝတ် လူကြီးတစ်ဦးတို့ကို တော့ ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါတယ်။

ဖူကြိုက်ဆရာတော်၊ မြေထဲ စကား တောင်ကိုးကွေ့ဆရာတော်၊ ခန်းထီ အမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခင်စာနံကုန်း တောရဆရာတော်တို့ဟာလဲ ဆရာ တော် ညဘက် တရားအားထုတ်ချိန် များမှာ ပြောလို့ကြားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာတော်က "ပူးကြ၊ ပူးကြ"လို့ အမိန့်ရှိလို့ တပည့်တွေ ကုန်းဦးချပေမယ့် ဘာမှ သေဒု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပျံစင်း

ဦးပုဂ္ဂိုလ်တို့အားကောင်းစွာ ဆရာတော်၏

မမြင်ရဘူး။ ဒါပေမယ့် အချိန်ပို ခရေနဲ့ စံပယ်နဲ့ အမွှေးနံ့သာနံ့တွေ ကြိုင်နေ တတ်ပါတယ်။

အထူးခြားဆုံးကတော့ ဆရာတော် ဟာ ကိုရင်လေးတစ်ပါးနဲ့အတူ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခံစဉ်မှာ ဓာတ်ပုံကူးဆေးတဲ့အခါ အလွန်ကြည်လင်သော မျက်နှာဖြင့် ဘုရားရှစ်တုတော်တစ်ဆူ ကိုင် မြှောက်ထားတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးရဲ့ ပုံတော်ဟာ အဲဒီဆရာတော်ရဲ့ ပရုံး ပေါ်ကတစ်ဆင့် ပေါ်နေပါတယ်။

ဒီဓာတ်ပုံဟာ တစ်ဦးကစ တစ်ရာ ဖြစ်မှာစိုး၍ ဆရာတော်ဟာ ခန္ဓာဝန်ချ

ခါနီး နာရီပိုင်းအလိုကျမှ တပည့်များကို အသိပေးခဲ့လို့ နောက်ဝိုင်း ကျန်တပည့် များက ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကန်သတ် ကူးယူ ပူဇော်ကြရပါတယ်။

အဲဒီအချိန် အပိုင်းအခြားအတွင်းမှာ ဆရာတော်ဟာ တပည့်ဒါယကာရင်း ဖြစ်တဲ့ ဦးအောင်ကြည်ကို...

'ဒီယကာကြီးရ... လိုချင်တာကတစ်ပါး ရတာကတစ်ပါး ဖြစ်နေမယ်' ဟု မကြာခဏ ပြောပါတယ်။ သူ့ရှေ့ ခုနှစ် ဝါတွင်းပိုင်းကစပြီး... 'တရားအလုပ်ကို ကြီးပွားလုပ်ဆောင်မယ်' တယ်လျှင်လည်း ယဟူလိုပီ'

ဟု ပြောပြီး အားထုတ်မှုအလုပ်ကို...

● နံနက်(၄)နာရီမှ နေ့လယ်(၁၁)နာရီ

● နေ့လယ်(၁၂)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီ

● ညနေ(၅)နာရီမှ ည(၇)နာရီ

● ည(၈)နာရီမှ (၁၂)နာရီ (၁)နာရီ

အထိ ကြိုးစားအားထုတ်ပါတယ်။ ရန်ကုန်မြို့ တောင်ဥက္ကလာက စွန်းလွန်းတိုက်မှာလဲ ကမ္ဘာ့ဌာနီးနည်း (၄)လ သွားခံယူပါတယ်။ ပြန်လာပြီး ပါဆိုလဆန်းမှ စတင် အားထုတ်ပါတယ်။

ဒါယကာများကိုလဲ "အထွေအထူး မဆိုဘဲ မလာရ" ဟု အမိန့်ရှိပြီး ကျောင်းတံခါး သော့ခတ်ပြီး နေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလရောက်တဲ့အခါမှာ တပည့် ဒါယကာတွေကို...

'ယခု သာသနာကြီးဟာ အင်မတန် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းတယ်။ မရနိုင်တာ မရှိဘူး ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် ခံစားနိုင်တယ်။ ပြင်ပြင်သာသာပဲ အာရုံ သလောက် အပြုမိတ်ကြံ အောက်ဆာ့ ပြန်မကုဘူး ကင်သင့်တဲ့နေရာ တင်နေမှာပဲ' ဟု ပြောကြားတာကို မကြာခင်တကြားရပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော်ပိုင်းမှာ အမိဌာနီးအောင် စေတီတစ်ဆူ တည်ဖို့ နေရာရွေးထားတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ မြေပေါက်စေတီ တစ်ဆူတည်မယ်ဟု မိန့်ကြားပါတယ်။

အဲဒီလို မိန့်ကြားပြီးနောက် အထက်ထဲ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရောက်လာပါတယ်။ တစ်ဦးစီမှာ ဌာပနာဖို့ ဝတ္ထည်းတစ်မျိုးစီ (၂)မျိုးစီ ပါလာပါ

ထေရီဥပုသ်တော် နာယက သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး

တယ်။

ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကတော့...

- ❖ အက္ခိဏသင်္ဂါတူရာ။
- ❖ ရုပ်တော်ပုဏ္ဏဒိတ်ပြာနံ
- ❖ ထိုင်နေပုံသဏ္ဍာန်ပျိုစုံတူရာ။ (၈)ဆူ စသည်တို့ ရောက်လာပြီး...

ဓာတ်တော်များမှာ ထူးခြားသော ရွှေရောင်အဆင်းရှိပြီး ပြင်ညီပေါ်တွင် ရွှေလျှားနေသော ဓာတ်တော်၊ ပုလဲဇာ အရောင်ဓာတ်တော်၊ အသွေးရောင် ဓာတ်တော်များ တဖြည်းဖြည်း ရောက်လာပါတယ်။

အဲဒီအချိန် တစ်လျှောက်ဟာ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်တဲ့အချိန်အတွင်း စုစုပေါင်း ဌာပနာပစ္စည်း အမျိုးပေါင်း (၅၀)ကျော် ရရှိလာပါတယ်။

အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာပဲ သိုက်နန်း ရှင်တစ်ဦး (ရွှေလောင်း၊ ငွေလောင်း) ဟု နောင်အခါလိရသော နေရာတစ်ခုမှ စေတီဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ပစ္စည်း

မျိုးစုံ လှူဒါန်းပါတယ်။ ဆရာတော်ကို အဘရသေ့ကြီး ဦးသုနာဂရ ဦးထွန်းအံ့နဲ့ ကုလား အဘကြီးတို့က သာသနာပြု စေတီ တည်ဆောက်လျှင် ကူညီပါမည်ဟု ကတိပေးပါတယ်။

ရွှေဘိုသာသနာပြု ဆရာတော်ကလဲ "ငါးမည်ရ ပြည်ရွှေဘို" ဖြင့် ပင့်ပါ ကူညီပါမည်ဟု လည်းကောင်း၊ အောင်ပါစေဖြင့် အောင်အတိတ် ယူရန် ပြောကြားကြပါတယ်။

ဆရာတော်ဟာ တရားအားထုတ်ရင်း ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၆) ရက်နေ့မှာ တပည့်တွေခေါ်ပြီး စေတီ တည်ရန် မိန့်ကြားတဲ့အခါ လက်ထဲမှာ လဲ ငွေလုံးဝမရှိကြ။ ဦးဆောင်ပေးမယ့် လူကလဲ မပေါ်နဲ့ အားလုံး ဦးခေါင်းငုံ နေကြပါတယ်။

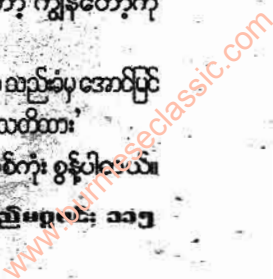
(၃)ကြိမ်မေးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်ကပဲ (၃)နှစ်အတွင်း ဆန္ဒပြည့်ဝစေရမယ်လို့ ကတိပြုတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ အတွေးကတော့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပါ။ စေတီ အဖြစ်ကလေး (၅)တောင် အမြင့် လောက်လုပ်၊ ဆရာတော်စုထားတဲ့ ဌာပနာဖို့ ရုပ်ပွားတော်တွေထည့်၊ သူ့ ဆန္ဒပြည့်ဝတော်ပြီပေါ့။

အဲဒီလို ကတိပေးတဲ့အခါ ယခု မလေးရှား ရောက်နေတဲ့ သူငယ်ချင်း ကိုကြည်ဦးကလဲ လိုအပ်တာ ကူညီမယ်လို့ ပြောတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ကိုကြည်ဦးကို အနား ထပ်မံ တယ်ဟာကလေးပေးပေးပြီး ဝမ်းကို ညာ လက်နဲ့ ကွင်းပြီး ထိပ်ကို (၃)ခါ ဝှေ့ (၃)ခါ နှင်းကိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုလုပ်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို တော့...

'အရာရာ ဆည်ခပ်ပါ၊ ဆည်ခပ်ယူ အောင်ပြင် ယှဉ်၊ နှင် ကြပ်ကြပ်ယုတ်ထား' ဟု မိန့်ပြီး မုတီးတစ်ကုံး စွန့်ပါလဲ။

အဲဒီပုတီးက သိမ်ပေါင်း(၁၀)ခုမှာ သိမ်ဝင်ပြီး ပြုလုပ်ထားကြောင်း မိန့်ကြားပါတယ်။ မည်သည့် တပည့် ဒါယကာကိုမှ ဘာမှပစ္စည်းမျှ စွန့်ပေးခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ နောက်ဆုံးအချိန်အထိ နေသွားခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော် အမိန့်ရှိတော့ ဘုရားတပည့်တော်တွင် အားကိုးစရာ ဦးဆောင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်မရှိပါ။ စရဏအား မရှိပါ။ ဓနအင်အား မရှိပါဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က...

ဦးဆောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ် တနင်္ဂနွေသားပေါ်မည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ် ယခု ကျန်းမာရေးချို့ယွင်း၍ အိမ်ရာထဲမှာ ရှိတယ်။ လေဖြတ်ထားကြောင်း ဘုရားပြီသည်အထိ ဦးဆောင်လိမ့်မည်။

ဆိုပြီး နောင်ပြုရမည့် ဖြစ်လာမည့် အကြောင်း၊ ဘုရားနှင့်ပတ်သက်၍ ကြိုတင် ပြောပြပါတယ်။ လိုက်လံ ရေးမှတ်စေပြီး ဘွဲ့တော်ကိုပါ တစ်ခါတည်း ပြောပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ဟာ (၂၇)နှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။

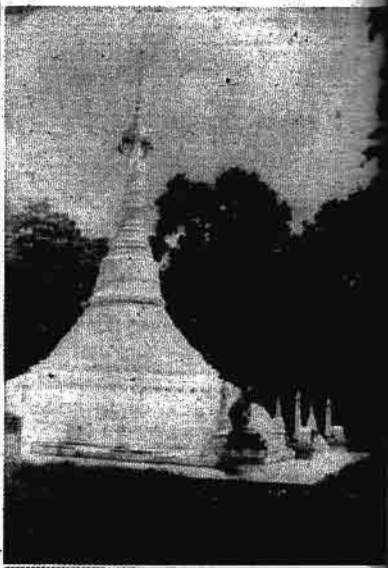
စေတီဩဝါဒ စခံတဲ့ အခါကျတော့မှ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို စတွေ့ရပါတယ်။ ဦးကုဏ္ဍသာသလို ဘွဲ့ရှိပြီး အသက် (၉၀)ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးကို ဆွမ်းကွမ်း လုပ် ကျွေးရင်း (၃)ဝါလောက် နည်းခံခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါတယ်။

ပန္နက်ရိုက်ပြီးချိန်မှစ၍ ဗောဓိဓာတ်နန်းမှ ဆရာဦးလှသိန်း ညီမ ဒေါ်ခင်မြနဲ့ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တပည့်များက ကူညီမှုများ ပေးခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ အကူအညီဟာ ဘုရားတည်တဲ့ ကိစ္စတစ်လျှောက်လုံး မှာ ကြီးစွာသော သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ သင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ (၁၉-၆-၉၅)စေတီ တွင်တော်အဖြစ် အထွေထွေ ဖြစ်ပွား

◀ (၁၈-၉-၉၅)စေတီအား အထွေထွေ ဖြစ်ပွား

ကြားဆရာအဖြစ် အာစရိယဂုဏ် မြောက်စွာ စေတနာနဲ့ ကူညီခဲ့ကြတာကို နေ့တိုင်း သတိရမိပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုဏ္ဍသာသရဲ့ ဦးဆောင်မှု ဩဝါဒနဲ့ သေဋ္ဌာရုံစာသင်တိုက်၊ ဦးစီးပေဓနဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည၊ ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာကရင်ဗုဒ္ဓဘာသာပြန့်ပွားရေး သာသနာပြု ဆရာတော်ဦးစာရိတ္တတို့ရဲ့ ကူညီမှုဖြင့် စေတီတော်ကြီးကို တည်ဆောက်ကြပါတယ်။

အပေါ်မှာ ဖော်ပြခဲ့သလိုပဲ အောင်ဝါစေဖြင့် အောင်ဓာတ်အောင် အခါယူမိတယ်။ အောင်မြေမှာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုမိတယ်။ ပြီးတော့ ငါးမည်ရ ပြည်ရွှေကိုနဲ့ ရွှေဘိုသာသနာပြု ဆရာတော်နဲ့တကွ အကူအညီပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပင့်ခိုက်ပြီး ပြုလုပ်ကြတာဟာ စေတီတည် ဖို့လက်ချည်းဗလကနေ အုတ် (၁၀၀၀၀)ချပ်ကုန်တဲ့ စေတီကြီး ပေါ်ထွက်ခဲ့ရပါတယ်။

ရှမ်း၊ ကရင်၊ ချင်း၊ ရခိုင်၊ ကယားနဲ့ ကုလား၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယသားအစုံ

အလင် ဒါယကာတွေ ပေါ်လာပြီး စေတီကြီးလဲ အပြီးသတ်ခဲ့ပါတယ်။

ဝမ်းစာထည့် ဘုရားမဟုတ်ဘဲ အုတ်သားအပြည့် (၆)ထပ်(ခတောင်) (၁) ကြိမ် အမာခံကျောက်ထည့်စနစ် (၉) ပေတစ်ကြိမ် သဲအားဖြည့် ကွန်ကရစ်လောင်းစနစ်ဖြင့် တည်ဆောက်မိတယ်။

ကရင် အမိုး၊ အပါး၊ ဖထီး၊ အဖီး၊ အားတီ၊ အားမတွေက လိုတာအားလုံး အမာခံကူညီကြတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီခေတ်က ငွေ(၅)သိန်းကျော်နဲ့ ဘုရားအပြီးသတ်နိုင်တယ်။ သဲ၊ အုတ်၊ ကျောက် မဝယ်ရပါ။

လုပ်အားပေးတဲ့အထဲက ရွှေတောင် မြို့နယ် ကရင်ရွာတွေ၊ သဲကုန်းမြို့နယ်၊ နတ္တလင်းမြို့နယ်၊ အုတ်ဖိုမြို့နယ်၊ မင်းလှဒိုးညိုနယ်တစ်ဝိုက်၊ ဟင်္သာတမြို့နယ်တစ်ဝိုက် ရောဝတ်တိုင်းဒေသကြီးက၊ ကရင်ပြည်နယ်ဘက်ကရော၊ ပဲခူးမအရှေ့ဘက် တလဲမီး ရှေ့အထဲတဲ့ အထိ လုပ်အားဒါနတွေ ပေးကြတာ အံ့ဩစရာဝမ်းသာစရာ အလွန်ကောင်း

သီရိလင်္ကာပြည်ထောင်စုအား အချို့မှာ ကြည့်လိုရုံ
ထောင့်ထောင့် မြင်ကွင်းပင်တိုင်းပင်တိုင်း

ဝါတယ်။

သူ့အစားအသောက်နဲ့သူ့ လာရောက် ကူညီကြတာပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတွေဖြစ်တဲ့ ညောင်ပင်သာ၊ စပါးကြွယ်၊ ကျွန်းကုန်း၊ ချောင်းနား၊ သစ်ကျိတ်ကုန်း၊ ဇရပ်လှ၊ ကြို့ပင်စုကုန်းကြီး၊ ကုန်းကလေး၊ လယ်ဦးစု၊ ပေါက်မော်၊ ရွာသစ်ကုန်း၊ ကြံတောစု၊ ကျွဲတဲရွာတွေကလဲ စွမ်းအားရှိသလောက် လုပ်အားဒါနတွေ ကူညီကြပါတယ်။

ဌာပနာပိတ်ပွဲတွေ၊ အုတ်မြစ်ချပွဲတွေမှာ အထူးအဆန်းပစ္စည်းတွေ တွေ့ရတယ်။ ချိုးအမြဲတေ၊ လိပ်အမြဲတေ၊ အုန်းအမြဲတေတွေ ဌာပနာဖို့ လာလှူတယ်။ သာသနာကန်တော့ပွဲထဲမှာ အထုပ်ကလေးတွေနဲ့ တွေ့ကြရတာ။ ကန်တော့ပွဲတွေက ဘုရားပွဲ၊ သာသနာပွဲ၊ အရှင်ဥပဂုတ္တပွဲ၊ သာသနာပြု ဆရာတော်များ၊ ဆရာများပွဲ၊ သိုက်ပွဲ၊ မြေတိုင်ပွဲတွေပါပဲ။

ကန်တော့ပွဲတွေထဲမှာ ရတနာတွေကို ထုတ်ပြီး ထည့်ထားတာတွေ၊ ငွေဒဂါးတွေ ထည့်ထားတာတွေလဲ တွေ့ရပါတယ်။

မြားစည်းကို ခြေတစ်ဘက်၊ ပန်းစည်းကို ခြေတစ်ဘက်ခါးမှာ ကြယ် (၅)ပွင့်ရှိတဲ့ အစပတ်နေတဲ့ **၁၈၀၅ ခုနှစ် ငွေပြားတစ်ပြား**၊ ငှက်ရုပ်ပါ ငွေပြားပါ။ မျှော်စင်ရုပ်မဟာတံတိုင်း (၃)ကျပ်သားစီ၊ ငွေပြား၊ နေတံဆိပ်၊ ရေနဂါးတံဆိပ်နဲ့ စုစုပေါင်း အမျိုးကွဲ (၁၄)မျိုး တွေ့ရပါတယ်။

စေတီတည်ရာ (၃)နှစ်(၆)လ အတွင်း ဌာပနာဖို့ စိန်ဖူးမှာ ပူဇော်ရန်၊ ရွှေထီးဝယ်ရန် စသည်ဖြင့် သိုက်နန်းရှင်များ သိုက်နန်းရှင်များကို ရည်စူး၍ဟု အမည်များဖြင့် စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ ကျောက် မျက်ရတနာများ၊ ငွေစက္ကူများ ဆည်းလည်းများ လှူဒါန်းကြတာ စာရင်းအရ ဌာန(၁၀)ခုကျော် မှတ်တမ်း တွေ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီနယ်ဘက်မှာ မကျွမ်းကျင်ဘူး။ စိတ်လဲ မဝင်စားဘူး။ ဒါကြောင့် တကယ် ဟုတ်မဟုတ်၊

သိုက်ရှိမရှိ မယ်ရပါ။
သိုက်ဆိုတဲ့ဌာနတွေ အနည်းငယ် ရေးပြပါမယ်။ အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ မှတ်တမ်းအရ...

- ၁။ ပင်ရှင်သရက်သိုက်၊
  - ၂။ အုံဆံတော်ရှင်သိုက်စောင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက် ဒေါ်စန်းကြည် ပတ္တမြား(၄)လုံး စိန်ဖူးတွင်း
  - ၃။ ရွှေအုန်း(၉)ပင်သိုက်
  - ၄။ မြန်မာ့ရှင်သိုက်
  - ၅။ အေဆင်တောင်သိုက်နန်းရှင်
  - ၆။ ဒုဝန်း-ဒေဝန်း သိုက်နန်းရှင်အတွက် မိနော်ဇာက
  - ၇။ ရွှေလောင်း ငွေလောင်းသိုက် (၆)လှယ်(၁)စီး အလှူ၊ (၄)ဒွံ)
  - ၈။ ရွှေလှောင်သိုက်ဆိုတာတွေဟာ မှတ်တမ်း တချို့ကို တွေ့ရပါတယ်။
- ထူးခြားတာက **ငွေမဆိုတဲ့ ဓာတ်ခဲ အလေးအချိန် (၅)ကျပ်သားစီး ထုန်းပင်တံဆိပ် ငွေပြားကြီး(၂)ချပ်** ဟာလဲ ထူးခြားပါတယ်။
- စေတီတော်ရဲ့ ထူးခြားချက်က မြေပြင် အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကူညီမှုတွေဟာ ရရှိနေတယ်။ ခံစားနေရတယ်။

နောက်တစ်ချက်က စေတီရဲ့ တနင်္ဂနွေထောင့်မှာ သိုက်အတွက် ဆိုပြီး နေရာတစ်ခု ပေးထားကြတယ်။ စနေထောင့်မှာတော့ အလှူဒါယကာ တစ်ဦးမှ ငါးရံမင်း၊ မိကျောင်း၊ လိပ်(၁) ကောင်ကိုလဲ ထုလုပ်ထားတယ်။

စေတီတော်အတွက် တကယ် ဘဏ္ဍာရေးဌာနက ဦးဆောင်သူတွေ ဟာ တစ်ခါမှ ဒီလိုသာသနာလုပ်ငန်း မလုပ်ဖူးဘူး။ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ လူငယ်တွေပါ။

ဒါပေမယ့် မမြင်ရတဲ့ စွမ်းအားတွေ အကူအညီတွေရနေသလိုပဲ တစ်ခု ပြီး တစ်ခု အောင်မြင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အတိုင်းအတာနဲ့တော့ ကြီးမားတဲ့ အောင်မြင်မှုပေါ့။

ကိုအောင်ထွန်းက ထိုစဉ် (၃၃)နှစ် ကိုတင်ဌေးက (၂၄)နှစ်၊ ကျွန်တော်က (၂၇)နှစ်၊ ကိုကြည်ဦးက (၃၀)နှစ်၊ ကိုအေးသောင်းက (၃၁)နှစ်ပါ။ အဲဒီ လူငယ်အဖွဲ့က စီမံ/ဘဏ္ဍာကို တာဝန် ယူပြီး ကိုယ့်အစားနဲ့ ကိုယ့်ဓိတ်နဲ့ သာသနာပြုကြတာပါ။

အဘက်ဘက်က ကူညီလမ်းပြတာ ကတော့ ကြယ်မင်း ဦးလှနိုင်ပါ။ သူကတော့ ယခင်က ဗိုလ်တထောင် ဘုရားဂေါပကပါ။

စေတီရဲ့ ထူးခြားချက်တွေကိုလဲ လိုရင်းရေးပြပါဦးမယ်။ တစ်ခုတော့ မေးချင်ပါတယ်။

သိုက်ဆိုတာ တကယ်ရှိသလား။ ဖော်ပြတဲ့ သိုက်တွေကရော ဒီတိုင်းပြည် မှာ ရှိသလား။ စေတီဝင်းထဲက သိုက် နေရာကတော့ ပူးကပ်ခြင်း၊ မထင်မရှား တွေရခြင်း၊ အထိတ်အလန့် ဖြစ်ပေါ် စေခြင်းမျိုးလဲ ကြုံကြတယ်လို့ သိရ တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ခါမှမတွေ့ ပါ။ ဒေသခံတွေကတော့ သိကြတယ်။

၁၁၈ နဂါးကုန်းမြေပြင်ပရောင်း

▲ ကန်(ထောက်ကန်) မြေသာသနာပြု ထုလုပ်တော်မူပုံ

ကြည်ပြာရောင် အလွန်တောက်ပ သော အရောင်တစ်ခုဟာ စေတီတော် ကြီးကို လှည့်နေတာမျိုး၊ စေတီကြီးက အလွန်ဖြူဖွေးတဲ့ အလင်းရောင်များ ထွက်နေတာမျိုးတွေတော့ တွေ့ရမြင်ရ ဖူးကြရတယ်။ ဒါကလဲ ညဘက် ကိုင်း စောင့်၊ ယာစောင့် လယ်ထဲထွက်ကြတဲ့ ဒေသခံတွေက တွေ့ကြတာပါ။

ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာက ဦးဖိုးဆောင်း ကျတော့ လပိုက်ရက် မိုးမှောင်ကျနေ တဲ့ အချိန်မှာ စေတီကြီးကို လင်းရောင် တွေ့နေထိုင်ထင်လင်းလင်းကြုံ တွေ့ရတယ်။

စေတီကြီးနဲ့ (၂)မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ညောင်ကပ္ပင်ရွာ၊ ကျွဲတဲရွာကနေ တစ်ခါတစ်ရံမှာ မီးထွန်းထားသလို တောက်ပစွာ မြင်နေရတယ်။

အမိဋ္ဌာန်ပြည့်အောင် စေတီတည် ခိုင်းတဲ့ ဆရာတော်ကတော့ ခန္ဓာဝန် မရောက်တည်တအိန္ဒိယကတော့...

ဒီစေတီထဲမှာ ဌာပနာမယ့် ဓာတ်ဓာတ် ဖွဲ့ထားတော့ ဆင်းတုပျံပျံတော်တွေဟာ အလွန်ထူးခြားသော အကြောင်းများရှိတယ်။ ယသုကျော်သွား၊ သိသုဗော်ဗော်လိပ်ယယ်

တဲ့။ ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာ ဆိုတာက တစ်ချိန်က ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ရွာမို့

၁၈၅၂ ခုနှစ်မှာ ရွာတည်ခွင့် ရကြတာ။ ကျွဲတဲရွာဆိုတာကလဲ ၁၈၈၂ ခုနှစ် လောက်ကတည်းက အနောက်ပျဉ် ထောင်တွင်းလို့ အမည်တွင်ခဲ့တယ်။ ဖခံပလ္လင်ဆတ်ကျမှ ကျွဲတဲဖြစ်လာတာ။

အဲဒီမှာ ခရစ်ယာန်ကျောင်းရှိတယ်။ ကျွဲတဲရွာမှာလဲ အခုတော့ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် (၇)အိမ်လောက်ပဲ ရှိတော့ တယ်။

ဦးကုဏ္ဍဘာသာ ဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု၊ ဇောပြောမှု၊ မသိတာ သိအောင်ပြသမှုကြောင့် ရဲလားနားပြုတာပါ။

ဆရာတော်ဟာ သုသာန်ဂူတင် ဆောက်တည်ပြီး ဒါယကာ/မတွေ့ ခြောင့်ကြကင်းအောင်၊ ရိုတာနဲ့ပဲ လှူနိုင်အောင် အသားလွတ် ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပါတယ်။ ဝိနည်းကိုလဲ ရဟန်း ဝတ်ကတည်းက စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းပါတယ်။

အခုတော့ သက်တော်(၆၄)နှစ်၊ ဝါတော်(၂၅)ဝါရှိပါပြီ။ ဝိနည်းတော် လေးစားခြင်း၊ သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိမြင် ခြင်းနဲ့ အခြား ထူးခြားချက်ကတော့ တစ်နေ့ ဂါထာ (၁၀၀၀)ကျအောင် ပူဇော်ခြင်းပါပဲ။

စေတီဘုရားဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ လို့ မေးကြရတဲ့ လက်ညှိုးညွှန်စရာ မရှိတာကနေပြီး စေတီကြီးတစ်ခု ထုပေါ်ပေါက်လာတော့ ဒေသခံတွေ အားလုံး အလွန်ဝမ်းသာကြတယ်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကတည်းက မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိများကပါ လိုအပ် တဲ့ အကူအညီတွေကို ပေးကြပါတယ်။ ယခုတော့ စေတီဘုရား၊ သီလံ၊ ကျောင်း

နဲ့ တင်တယ်လားပြီပေါ့။

ဒါကြောင့် ရှာတတ်မှ တွေ့ဆိုသည် စကားပုံတစ်ခု ရှိပါသည်။ ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့နယ် ညောင်ကပ္ပင်အုပ်စု ကရင်ပျဉ်ထောင် တွင်းရွာမှာ သီရိခေမာမြစေတီတော်ကြီး ရှိပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ ပုံအချိုးအားဖြင့် (၈၁)စာနန်းဖြင့် တည်ထားသောကြောင့် ကြည့်လို သပ္ပယ်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

စေတီတော် တည်ဆောက်ရန် မိန့်မှာခဲ့သော ဆရာတော်မှာ စွန်းလွန်းကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် ဦးခေမိန္ဒ၏ အမိဋ္ဌာန် အောင်စေတီအဖြစ် ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာ နေရာရွေးချယ်ပြီး "သီရိခေမာတတုရွှေစေတီ" ဟုဘွဲ့သမုတ်ပါသည်။

စေတီတော် တည်ဆောက်ရန် စွန်းလွန်းဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်က...

'၁၅၅ ခုနှစ် နယုန်လဆန်း(၆)ရက်နေ့တွင် တပည့်ဒီဟကာတွေခေါ်ပြီး နောက်ရှက်ပေါင်း (၂၀)ပြည့်တဲ့ တနင်္လာနေ့နက် အရက်ပတ်ပီ ခန္ဓာဝန်ချည်း နေချင်ပြီး ဂူတွင်းပီ လိုအပ်သော ကိစ္စများ ပြုလုပ်ထားကြပါ'

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

ဘုရားတည်ပါက တနင်္ဂနွေသား ဦးဆောင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်မည်၊ ရပ်ဝေး ဗုဒ္ဓဟူးလားမည်၊ တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ၊ စနေများနှင့် အကြံပြုပါဟု မိန့်ကြားပြီး ရှေ့လုပ်ရမည့် ဘုရားတည်ရေး ကြံတွေရမည် အကြောင်းအရာ အကျဉ်းကို မှတ်သားရေးမှတ်စေပါသည်။

၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ်(၁၀)ရက် ညသန်းခေါင်အချိန်တွင်...

'အနတ္တအပ္ပမာဒနေပုဂ္ဂံ'

▲ သီရိခေမာမြစေတီအောင်မြင်ခြင်း (၉)တိုင် (၉)ဌာန ထောင်မြေပင်မည် ကရင်-ဋ္ဌာနာ (၂)ဘာသာ ထောင့်တော်အောင်မြင်ခြင်း

ဟု မိန့်ပြီး လဆုတ်(၁၁)ရက် နံနက် (၃)နာရီတွင်...

'ဝိတာရှိုက်တာ ဝမ်းနည်းပူဆွေတာတွေ ကင်ချင်ရင် အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင် ကြိုးစားကြ အချိန်စောတယ်ပိုနီ နောက်ကျတယ် ရှိတယ်။ ယခုလုပ်ရင် ယခုရမယ်၊ အလုပ် လုပ်သလောက် အကျိုးခံစားရမယ်၊ မရဘဲ နယုတ် အပြုပျာများကြ လိမ္မာစွာ ကြိုးစားရစ်ကြ'

ဟု မိန့်မှာပြီး (၁၈-၆-၉၀)နယုန် လဆုတ်(၁၁)ရက် နံနက်(၄)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူ၍ ပေါင်းတည်မြို့ ကြူတော်ကုန်း သုသာန်တွင် ဂူသွင်းထားပါသည်။

ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒ၏ မိန့်မှာချက်အရ (၁၅-၁၀-၉၀)တွင် စေတီတည်ရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး ဆရာတော်ပြောခဲ့သော နေရာရှာဖွေရာ ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်း မြေစာမြက် လက်ယာရစ်ခွေရာ သြဇာပင်ကြီးကိုတွေ့၍ ယင်းနေရာကို ဗဟိုထားပြီး

တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၇)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၈)ပေါင်းအချိန်မှာ ပန္နက်ရိုက်ခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားတည်ရန် သြဝါဒခံယူချိန်တွင် မှ သြဝါဒစရိယ ဆရာတော် ညောင်ပင်သာရွာကျောင်း ဦးကုဏ္ဍသာသာ (သက်တော်-၉၀၊ ငါတော်-၇၀)မှ နောင်ကာလကို ရည်မှော်၍ "သီရိခေမာတတုရွှေစေတီ" အစား "သီရိခေမာမြစေတီ" ဟု ဘွဲ့တော်သစ် တင်လှူပါသည်။

၁၃၅၂ ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့် အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၈)ပေါင်း (၂)ပီလာ နာရီ (၉)နာရီတွင် ကျားက ဂဠုန်နိုင်သည့် အခါ၌ ဝေဠုသုတ်တော်ရွတ်ပြီး ပတ္တမြား ရတနာအုတ်ကို တောင်ဘက်မျက်နှာပြုပြီး အုတ်မြစ်ချခဲ့ပါသည်။

စေတီတော်၏ မြေဝင်အနက်(၁၁)ပေရှိပြီး (၁၆)ပေ (၆") တည်ရန် လျာထားသော်လည်း နယ်(၄)ရပ် ဒါယကာ/မများ၏ စေတနာကြောင့် ဉာဏ်တော်(၄၅)ပေနှင့် အလေးချိန် (၁၀၈)ကျပ်သားရှိ ရတနာစိန်ဖူးတော်ငှက်မြက်နားတော် ရတနာတို့တွင် စိန်ကျောက်(၆၀၃)လုံးဖြင့် တင်လှူပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

သီရိခေမာမြစေတီတော်ကြီး တည်ဆောက်ချိန်မှစ၍ အမိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ၊ သစ္စာပြုသူများ၊ ပုတီးစိပ်သူများ အောင်မြင်ကြပါသည်။

စေတီတည်ရာ ဘုရားပရိဂုဏ်အတွင်း အမိဋ္ဌာန်ပြည့် ဆရာတော် ရှာဖွေခဲ့သော အောင်မြေဋ္ဌာနတွင် စေတီတော်သြဝါဒစရိယ ဆရာတော်များ၏ ဆန္ဒအရ (၉)တိုင်း (၉)ဋ္ဌာန အောင်မြေကို ပူးပေါင်း၍ သီရိခေမာမြစေတီတော် အောင်မြေနေ့လှထားပါသည်။

အောင်(၉)ဌာနကား...

- ၁။ လူ့အိမ်အောက်တောပြေပျံအိမ်
- ၂။ သတ္တဌာနပြေ
- ၃။ ကန်အောင်ပြေ(ယိုဟိုင့်)
- ၄။ သယံအောင်ပြေ
- ၅။ ရန်ကုန်အောင်ပြေ
- ၆။ ပြည်အောင်ပြေ
- ၇။ ရွှေတိုအောင်ပြေ
- ၈။ မန္တလေးအောင်ပြေ
- ၉။ စေတီပူလအောင်ပြေနှင့် ကျောက်မျက်ရတနာဌာန(၉)ခုပြေများ ဖြစ်ပါသည်။

သီရိခေမာ မြစေတီတော်ကြီး၏ စေတီရံများမှာ လက်ယာရစ်အားဖြင့် တနင်္ဂနွေထောင့် အောင်ချမ်းသာစေတီ၊ တနင်္လာအရပ် ခေမာအောင် သီရိစေတီ၊ အင်္ဂါထောင့်ဓမ္မပုဒ္ဓ ဘုန်းတော်ပွင့် စိန်ရောင်ခြည်စေတီ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ် လောကချမ်းသာရစေတီ၊ စနေထောင့် နိရောဓစေတီနှင့် မိုးကောင်းဘုရား၊ ကြာသပတေးအရပ် မာန်ပြေချမ်းသာစေတီ၊ ရာဟုထောင့် ရန်ပြေရတနာစေတီ၊ သောကြာအရပ် သကျဇိနစေတီများ ဖြစ်ပါတယ်။

စေတီရံတိုင်းမှာ ဘုရားရှင်တော်တော်၊ ရဟန္တာတော်တော်၊ ရုပ်ပွားတော်၊ ဓမ္မစေတီများ ဌာပနာပူဇော်ထားပါတယ်။ စေတီရံအားလုံးဟာ လောကနန္ဒာစေတီပုံများ ဖြစ်ပါတယ်။

စေတီတော်ကြီး၏ ကြာသပတေးအရပ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွင် ညာလက်ရုံးတော်၌ ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် နကျယ်များ စွဲလာပါတယ်။ အခြားရုပ်ပွားတော် (၇)ခုနဲ့ မှစ်ပေါက် (၇)ခုတွင် မစွဲကြပါ။

ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင် ဘုရား၏ ဆံတော်တိမ်မှ ဘယ်ဘက်နားတော်အထိ ဆံပင်ဘေးချနေသကဲ့သို့ ထိုရုပ်ပွားတော်အနီး ရှင်သီလဝိရုပ်တု ၁၂၀ နကျယ်ရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

စေတီတော်ကြီး၏ အောက်ခြေပုံစံ

တော်၏ သပိတ်တော်မှ ကိုယ်အောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံးနီးပါး စွဲဝင်လာခြင်းကို တော်သလင်းလပြည့်နေ့တွင်တွေ့ရပါတယ်။

ဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်၏ ဦးခေါင်းရောင်လျှံအထက် မျက်နှာကြက်တွင် ပန်းဆွဲသဏ္ဍာန် အသွယ်သွယ်ကျ၍ နဂါးပုံကဲ့သို့ အကြေးများပါသော ကျောဘက်တစ်လျှောက် ခါးတော်အောက်အထိ နကျယ်များ စွဲငြိလာခြင်းကို တွေ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကြည့်ညိုသပွယ်ဖွယ် စေတီဘုရားကို ဖူးမြော်ရင်း ကြံကြံဖန်ဖန် နဂါးရောင်ရောင် ထူးဆန်းတဲ့ နကျယ်ကောင်များ ဝင်ရောက်နေရာယူပုံကိုကြည့်ရှုရင်း အောင်ပြေမှာ အောင်အတိတ်နဲ့ အောင်အဓိဋ္ဌာန်တွေ ဝင်ရောက် ပေါက်မြောက်နိုင်အောင် သီရိခေမာ မြစေတီတော်ကြီး တည်ရှိရာအရပ်သို့ ကြွလှမ်းခဲ့ကြပါရန်...

အထက်ပါ အကြောင်းအရာများအားလုံး မှန်ကန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အကျိုးခေောင်အဖွဲ့၏ မှတ်တမ်းနဲ့ စီမံ/ဘဏ္ဍာအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပါတယ်။

(၂၀-၉-၉၅)နေ့တွင် ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာမှ ဦးသန်းထွန်းမှ ဘုရားကြီးရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးသည့်ကို မြင်တွေ့ဖူးမြော်ရပါတယ်။

(၂၀-၉-၉၅)နေ့တွင် ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာမှ စောထွန်းသိန်း မိသားစုမှ မာကျူရီမီးလုံးအရွယ် အစိမ်း၊အဝါ၊ အပြာ၊အနီ ရောင်စုံဖြာသော မီးလုံးကဲ့သို့ အရောင်များ ဖြာနေပုံကို ဖူးမြင်ရပါတယ်။

(၇,၈,၉,၁၀-၉၅) နေ့များတွင် မီးကျီမီးပန်းကဲ့သို့ ရောင်စုံကွန်မြူးသည့်ကို ဒေါ်အေးသိန်း မိသားစုမှ ဖူးမြင်ကြရပါတယ်။

စေတီတော်ဩဝါဒ နာယက ဆရာတော်ကြီးမှ ကြာသပတေးအရပ် တိလောကချမ်းသာ ရုပ်ပွားတော်မြတ်တွင် နကျယ်စွဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းသောစွဲခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်အောင်သူများ၊ ပဌာန်းဆက်ရှိသူ ပါရမီရင့်မည့်သူများ၊ ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဝင်ထွက် ဖူးမြော်ကြမည်ဟု မိန့်ကြားပါတယ်။

အဲဒီနှစ်အဖို့ မိုးသက်လေသက် ရှည်နိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားပါတယ်။

ဦးအောင်ထွန်း(အထွင်းရေးမှူး)
စီမံ/ဘဏ္ဍာရေး
 သီရိခေမာမြစေတီအကျိုးဆောင်
 တာပွန်လမ်း၊ ဝင်းကေလာ
 ပေါင်းတည်မြို့၊ ပြည်ခရိုင်

သာသနာပြုအကျော်များ လက်စွဲပြု ပွားများခဲ့သော

နေသိဒ္ဓိဂါထာတော်

နောင်တော် (ဘူမိ၊ ကံမ)
ရှိုးဖြူသာသနာပြု

နေသိဒ္ဓိဂါထာတော်ကို ငွေဝင်ဂါထာ၊ လိုတရဂါထာ၊ ဣစ္ဆာသယဂါထာ၊ မြတ်ဘုရားဂုဏ်တော် တစ်ဆယ့်သုံးပါး ဝါထာတော်ဟူ၍ လူသိများပြီး ထူးခြားထက်မြက်အစွမ်းထက်သော ဂါထာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေ့အစဉ်အဆက်မှစ၍ ယနေ့တိုင် သာသနာပြုအကျော်များ အမြဲအဓိဋ္ဌာန်ထား ရွတ်ပွားခဲ့သောဂါထာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဂါထာကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ သက္ကဝတီ ရှိုးဖြူတောင် သာသနာ့အောင်မြေတွင် ရှိုးဖြူသာသနာပြုစခန်းကြီးကို မူလ အဘိုးရှိုးဖြူဆရာတော်ကြီး ဦးအာဒိစ္စဝံသ လမ်းညွှန်မှာကြားသည့် သြဝါဒအတိုင်း ဘုရား၊ စေတီ၊ ကျောင်းရေပံ၊ ရေကန်များကို ပြုပြည့်စုံအောင် တည်ထား သာသနာပြုခဲ့သည့်ရှိုးဖြူအဘိုးဆရာတော်ကြီး၏သာတပည့် သက္ကဝတီရှိုးဖြူသာသနာပြု ဘဒ္ဒန္တ အဂ္ဂသာရ အဖေကြီး ဦးအေးဖေ (MA, BL) (Dip. in Japanese) Osaka University of Foreign studies တွဲဖက်ပါမောက္ခ) နဲ့အတူ အနီးကပ် သာသနာပြုရာမှ အဖေကြီး ဘုန်းဘုန်းထံမှရခဲ့သော ဝါထာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှိုးဖြူသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးအဂ္ဂသာရ(အဖေကြီးဦးအေးဖေ MA, BL) အဖေကြီး ဘုန်းဘုန်းနဲ့အတူ နေစဉ် နက်တိုင်းသမ္မုဒ္ဓေဂါထာကို(၃)ခေါက်၊ နေသိဒ္ဓိဂါထာကို(၉)ခေါက် အဓိဋ္ဌာန် ခြင်း ရွတ်ပွားပူဇော်ပါတယ်။ စာရေးသူ နဲ့အတူ အနီးကပ်သာသနာပြုနေသော ဦးအင်းအောင်၊ အနီးကပ် သာသနာပြု

ဒါယိကာများလဲ အဖေကြီး ဘုန်းဘုန်းနဲ့ အတူ ရွတ်ပွားကြပါတယ်။

အဖေကြီးဘုန်းဘုန်း အဓိကထားသော အဓိဋ္ဌာန်များမှာ...

၁။ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းတော်တင်ခြင်း။

(လယ်တီဆရာတော်ကြီးနည်းဖြင့်) ၂။ သုဂတောကျင့်စဉ်။

(လယ်တီဆရာတော်ကြီးနည်း) ၃။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး

နေသိဒ္ဓိဂါထာ (၉)ခေါက် ရွတ်ပွားခြင်းတို့ဖြစ်ပြီး ခရီးသွားသည်အထိ

အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ပွားများခဲ့ပါတယ်။

နေသိဒ္ဓိဂါထာကို ဉာဏ်ရှိသလို အချိန်ရလျှင်ရသလို ရွတ်ပွားရန်

အဖေကြီးမှ စာရေးသူအား မိန့်မှာခဲ့ပါတယ်။ ဒီဂါထာက သာသနာပြု

ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီရဲ့ လက်စွဲဖြစ်တယ်။ သူ ဒါနဲ့ သာသနာပြုသွားတာဟု ပြောပါတယ်။

သာသနာပြု မန္တလေးတောင် ရသေ့

ကြီး ဦးခန္တီသည် ရွှေမြင်တင်တောင်မှ စ၍ မန္တလေးတောင်၊ ရန်ကင်းတောင်

အပါအဝင် မြန်မာပြည် တစ်နံတစ်လျား ရှိ မြို့ပေါင်း (၂၀)နဲ့ ဌာနပေါင်း (၄၇)

ဌာနတွင် ဘုရားစေတီပုထိုး၊ ဂူကျောင်း၊ ပြာသာဒ်၊ စောင်းတန်း၊ သာသနိက

အဆောက်အဦးပေါင်း များစွာကို စစ်ကြိုခေတ် တစ်လျှောက်လုံး

ထူးခြားစွာ တည်ထားခဲ့ပါသည်။ သာသနဟိတဇနာယက ရသေ့ကြီး

ဦးခန္တီဟု အမည်တွင်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့၊ ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီး

နဲ့ ရမံသုကြီးဦးခန္တီတို့ လက်စွဲပြု ပွားများခဲ့ကြသော နေသိဒ္ဓိဂါထာ

တော် ဝေါထွန်းလာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အနည်းငယ်ဖော်ပြပါမည်။ စဉ့်ကိုင်မြို့၊ ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးသည် သီလဂုဏ်၊ နာဗျာရောင်ခြည်များကို သူ့

www.burmeseclassic.com

သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံ
သော ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားပါ
တယ်။

တစ်နေ့သောအခါ မန္တလေးတောင်
မှ သာသနာပြုရသေ့ကြီး ဦးခန္တိဟာ
စစ်ကိုင်းမြို့ ဝါးချက်မင်းကျောင်း
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပရိယတ္တိဂုဏ်၊
ပဋိပတ္တိဂုဏ်တို့ကို ကြားသိ ကြည့်ညို
တော်မူလို့ စစ်ကိုင်းဘက်သို့ ကူးပြီး
ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ပါတယ်။

ကျောင်းရောက်တဲ့အခါ ဝါးချက်မင်း
ကျောင်းဆရာတော်ကြီးအား ဝတ်ပြု
ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးမှ ပဋိသန္တာရ
စံကား ဆိုတော်မူပြီး...

‘အခု ဝတ်ပြုနေသည်မှာ ဘယ်သူ
လဲ’

ရသေ့ကြီး ၊ တပည့်တော် ခန္တိရသေ့
ပါဘုရား။ ဆရာတော်
အား ဖူးမြော်လို၍ မန္တလေးမှ လာ
ရောက်ကြောင်းပါဘုရား။

ဆရာတော် ၊ မန္တလေးတောင် ရသေ့
ကြီး ဦးခန္တိလား။ သာသ
နာပြုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်အောင်
ဆောင်ရွက်နေတာ ကြားသိရ၍ ဝမ်း
မြောက်လှတယ်။

ရသေ့ကြီး စွမ်းဆောင်ချက်များက
တော့ မြန်မာတစ်ပြည်လုံး ကျော်ကြား
တော်မူတယ်။ အများမတူ ထူးခြား
တယ်လို့ ကြားသိရတယ်။ ထူးခြား
သောအစွမ်းများရှိလျှင် ကြုံကြိုက်တုန်း
ပြပေးခဲ့စမ်းပါဦး။

ရသေ့ကြီး ၊ မှန်ပါ... ဆရာတော်
ကြည့်လိုတာဖြင့်တပည့်
တော်ပြပါမည်။ သို့သော် အချိန်
နည်းနည်းပေးပါဘုရား။

ဆရာတော် ၊ ရသေ့ကြီး အချိန်တယ်
လောက်များ ပေးရမှာ
ပါလဲ။

ရသေ့ကြီး ၊ အချိန် (၁၅)မိနစ်ခန့်
ပေးပါဘုရား။

ဆရာတော် ၊ အချိန် (၁၅)မိနစ်
ခန့်မဟုတ်ပါ။ ရသေ့ကြီး
အစွမ်းကို ကြည့်ရမယ်ဆိုရင် တစ်နာရီ
လဲ စောင့်ရမှာပေါ့။

ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်
ကြီးနဲ့ ရသေ့ကြီးဦးခန္တိတို့ ဤသို့ ပြောဆို
လျှောက်ထားပြီး ဆရာတော်ထံ ခွင့်
ပန်၍ ရသေ့ကြီးဦးခန္တိသည် ဘုရား
ခန်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ဂါထာရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပြီး (၁၅)မိနစ်ခန့် ပုတီးစိပ်၍
ဘုရားခန်းမှထွက်လာပြီး ဆရာတော်နဲ့
ပဋိသန္တာစကားများ ပြောဆိုပြီး ခဏ
အကြာတွင် ဆရာတော်မှ ရသေ့ကြီး
အား ကျီစယ်လိုသဖြင့်...

ရသေ့ကြီးအစွမ်းက မပြသေး
ပါလား။ (၁၅)မိနစ်ကျော်နေပြီ’

ဟု မိန့်ကြားရာ ရသေ့ကြီးမှ...
‘ခေတ္တ စောင့်တော်မူပါဘုရား။
မကြာခင် ဆရာတော် တွေ့မြင်ရပါ
မယ်’

ဟု လျှောက်ထားစဉ် ဒါယကာ
တစ်စု ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး
ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ ရောက်ရှိနေကြောင်း
ကြားသိရ၍ ရောက်ရှိလာကြောင်း၊
ရသေ့ကြီးအား ဖူးမြော်ခွင့်ပြုပါရန်

လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးမှ
ဒါယကာတို့ရှေ့တွင် ရှိနေတာ
ရသေ့ကြီး ဦးခန္တိဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်
မူပါတယ်။

ဒါယကာများလဲ ရသေ့ကြီးအား
ဖူးမြော်ကန်တော့၍ သေတ္တာငယ်လေး
တစ်လုံးအား ရသေ့ကြီးကို လှူဒါန်း
ပြီး ရသေ့ကြီး သာသနာပြုရာတွင်
အသုံးပြုနိုင်ရန် လှူဒါန်းကြောင်း
လျှောက်ထားပြီး ပြန်သွားကြပါတယ်။

ဒါယကာများပြန်သွားတဲ့အခါ ဆရာ
တော်နဲ့ ရသေ့ကြီးဦးခန္တိတို့ ဒါယကာ
များ လှူဒါန်းသွားတဲ့ သေတ္တာငယ်အား
ဖွင့်ကြည့်ရာ အရည်အသွေး ကောင်း
မွန်လှသော ရွှေဒဂါးပြား(၃၀)ကို
တွေ့ရလို့ ဝါးချက်မင်းကျောင်း
ဆရာတော်က...

‘ရသေ့ကြီးအစွမ်းကို မြင်ရပါပြီ။
ဆရာတော်အစွမ်းကိုလဲ ပြချင်ပါတယ်’
ဟု မိန့်တော်မူရာ ရသေ့ကြီးမှ...

‘ဆရာတော်သည် လောကီ၊
လောကုတ္တရာအရာ ကျွမ်းကျင်တော်
မူကြောင်း ကြားသိရပါတယ်။ ဆရာ
တော်အစွမ်းကိုလဲ တပည့်တော် ကြည့်
လိုပါတယ်ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်
ကြီးမှ အချိန်အနည်းငယ်ပေးပါရန် မိန့်
တော်မူရာ အချိန်မည်မျှ ပေးရမည်လဲ
ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားသဖြင့်
ရသေ့ကြီးလိုပဲ အချိန်(၁၅)မိနစ်ပေးရန်
မိန့်တော်မူ၍ ဘုရားခန်းသို့ဝင်ကာ
ဂါထာရွတ်၊ ဘုရားကန်တော့ ပုတီးစိပ်
ပြီး (၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ဘုရား
ခန်းမှထွက်လာပြီး ရသေ့ကြီးနဲ့
စကားစမြည် ပြောဆိုနေစဉ် ရသေ့
ကြီးမှ...

‘ဆရာတော်အစွမ်းကလဲ မပြသေး
ပါလား’

ဟု လျှောက်ထားရာ မကြာခင် တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော် မူပါတယ်။

ထိုစဉ် ကျောင်းပေါ်သို့ ဒါယကာ နှစ်ဦး ပုတ်တစ်လုံးအား ရှေ့နောက် ဦးပဲ့ထမ်း၍ တက်လာပြီး ဆရာတော် အားလှူဒါန်းလို၍လာကြောင်း ပြောဆို လျှောက်ထားပြီး ဆရာတော်နဲ့ ရသေ့ ကြီးအား ဝတ်ချပြီး ပြန်သွားကြလေ ရာ၊ ဒါယကာများ လှူဒါန်းခဲ့သောပုတ် ကြီးကိုကြည့်ရာတွင် တန်ဖိုးကြီးလှ သောပုတ်သက်နှစ်အထည်(၃၀)ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရပါတယ်။

ရသေ့ကြီးလဲ...
'ဆရာတော်အစွမ်းကို တွေ့မြင် ရပါပြီ ဘုရား'

လို့လျှောက်ထားပါတယ်။ အဲဒီအခါ ရသေ့ကြီးက...

'ဆရာတော် စောစောက ဘုရားခန်း ဝင်၍ ဘာလုပ်ပါသလဲ'

ဟု လျှောက်ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ ဘုရားဂုဏ်တော်ရွတ်ပွား၍ ပုတီးစိပ် ကြောင်း မိန့်တော်မူပြီး...

'ရသေ့ကြီး ဘုရားခန်းဝင်ပြီး ဘာလုပ်လဲ'

ဟု မိန့်တော်မူရာတွင်လဲ ဘုရားဂုဏ် တော်ရွတ်ဆို၍ ပုတီးစိပ်ပကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ရသေ့ကြီးတို့ ရွတ်ပွားပုတီးစိပ်သော ဂါထာမှာ အတူတူပင်ဖြစ်နေပြီး နေသိဒ္ဓိ ဂါထာဖြစ်နေကြောင်း သိရပါတယ်။

အဘိုးဂျိုးဖြူ ဆရာတော်ကြီး ဦးအာဒိစ္စဝံသမှ သက္ကဝတီဂျိုးဖြူ တောင် သာသနာ့အောင်မြေစခန်းတွင် ဘုရားစေတီပုထိုး၊ ဂူကျောင်း၊ ပြာသာဒ်၊ စောင်းတန်း၊ ရေကန်၊ သာသနိက အဆောက်အဦးများ တည်ထားရန် **ပဇ္ဇကံတော်(၅၀)အား** သားတပည့်

ဖြစ်သူအဖေကြီးဘုန်းဘုန်းဦးအဂ္ဂသာရ [အဖေကြီးဦးအေးဖေ(MA.BL) ဂျပန် ဧည့်ပါမောက္ခ]ကို တာဝန်ပေး၍ သာသနာသော့ အပ်နှင်းခဲ့ပါတယ်။

အဖေကြီးဘုန်းဘုန်း ဦးအဂ္ဂသာရ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင် ရွက်ရာတွင် ဂျိုးဖြူတောင် သာသနာ့ အောင်မြေတွင် အဘိုးဆရာတော်ကြီး တာဝန်ပေးခဲ့သော ပဇ္ဇကံတော်(၅၀)ကို ပြီးစီးပြည့်စုံအောင် သာသနာပြုနိုင်ခဲ့ ပါတယ်။

ဤသို့ သာသနာပြုရာတွင်လဲ နေသိဒ္ဓိဂါထာကို လက်ကိုင်ထား ရွတ် ပွားခဲ့ပါတယ်။

အဖေကြီးဘုန်းဘုန်းက စာရေးသူ အား သာသနာပြုရန်အတွက် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခိုင်းရာတွင် နေ့စဉ် သမ္မုဒ္ဓေ (၃) ခေါက် ရွတ်ပြီး၊ နေသိဒ္ဓိဂါထာကို (၉) ခေါက် ရွတ်ရပါတယ်။

အဲဒီရွတ်ပွားတဲ့အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်အဖြစ် ပုတီးစိပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခဲ့ပါတယ်။ (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် ပုတီးစိပ် ပါတယ်။

၁။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၁)ပတ် (၉)ရက်၊

၂။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ

- ၃။ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၂)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၄။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၃)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၅။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၄)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၆။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၅)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၇။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၆)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၈။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၇)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၉။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၈)ပတ် (၉)ရက်၊
- ၁၀။ သမ္မုဒ္ဓေ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး နေသိဒ္ဓိဂါထာ တစ်ပုဒ် ပုတီး(၁)လုံးချ (၉)ပတ် (၉)ရက်၊

အခုဖော်ပြခဲ့တဲ့ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်ကို စာရေးသူအနေဖြင့် (၉)ပတ်၊ (၉)ရက် ပြည့်လျှင် အစမှ ပြန်စပြီး သာသနာ ပြုစဉ်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ သက္ကဝတီဂျိုးဖြူတောင်ပေါ်ရှိ သာသန စခန်းတွင် ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ **ပဇ္ဇကံ၊ ဂျိုးဖြူအဘိုးက အဖေကြီး ဘုန်းဘုန်းအား တာဝန်ပေးသော ပဇ္ဇကံတော် (၅၀)မှ တစ်ခုဖြစ်သော ရွှေတိဂုံပုံတူ ရွှေတိဂုံညီတော်၊ အတု မရှိ သားတော်များ ဘုရားကြီး ရွှေသားအစစ်သက်နှင်းတော်ကပ်လှူ ရန် အဖေကြီးဘုန်းဘုန်းနဲ့ အနီးကပ် နေပြီး အလှူခံဖြတ်ပိုင်းကို ကိုင်ပြီး အလှူရှင်များအား အလှူခံဖြတ်ပိုင်း များဖြတ်ပေးပြီး အလှူငွေကို စာအိတ် ထဲထည့်၍ ဘုန်းဘုန်းကြီးအား ကပ် လှူစေလျက် အလှူခံခဲ့ရာ တစ်နေ့ကို အလှူငွေ သိန်း(၃၀) အနည်းဆုံး နေ့စဉ် ရရှိပါတယ်။**

အဖေကြီး ဘုန်းဘုန်းမှ စာရေးသူ အား...

'သာသနာပြုစံနမူနာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

မေတ္တာစာပေများ သတ္တဝါပျံ ကိုယ်
လုပ်တဲ့အလုပ်ကို သတ္တဝါပျံ အဖေကြီးရဲ့
သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို ဒါနဲ့ လုပ်နေ
တာ

ဟု မိန့်ခဲ့ပါတယ်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝတ်တဲ့နေရာမှာလဲ သီလဖြူ
စင်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ မင်းရဲ့
သီလဖြူစင်မှုပေါ် မူတည်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်
အစွမ်းကို ရလိမ့်မယ်ဟု ညွှန်ကြားခဲ့ပါ
တယ်။

သာသနာပြုအကျော် စစ်ကိုင်း
ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့
သာသနာတိတရသာသနာပြုရေးသင်ကြား
ဦးခန္တီ သတ္တဝါတော်များဖြူသာသနာပြု
ဦးအဂ္ဂသာရ (အဖေကြီး ဦးအေးဖေ
MA, BL) လက်စွဲပြု ပွားများတော်မူကြ
သည့်...

ခနသိဒ္ဓိဂါထာတော်

အရဟံ၊ ဗဟိ အန္တယံ သုဂတံ၊ အဓိတံ
ဝိရုဗံ လလိတံ၊ အတုလံ၊

စရဟံ၊ တိ ဘဂ္ဂသမံ ယမကံ သုခံ
သရဟံ၊ ပဏမာမိ ဖိနံ၊

၁။ အရဟံ-ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပဏမာမိ
ရှိခိုးပါတယ်။

၂။ ဗဟိ အန္တယံ-အတွင်းအပရန်
ကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၃။ သုဂတံ-ကောင်းသော စကားကို
ဟောပြောတော်မူတတ်သော မြတ်
စွာဘုရားကို ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၄။ အဓိတံ-မနှိုင်းယှဉ်အပ် မနှိုင်းယှဉ်
နိုင်သော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို
ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၅။ ဝိရုဗံ-ကိုလေသာ မြူကင်းတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပဏမာမိ

ရှိခိုးပါတယ်။

၆။ လလိတံ-တင့်တယ်သပ္ပယ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပဏမာမိ
ရှိခိုးပါတယ်။

၇။ အတုလံ-အတုမရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၈။ စရဟံ-အကျင့်စရဏနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို
ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၉။ တိ ဘဂ္ဂသမံ-ဘုံသုံးပါး၌ ကိ
လေသာငြိမ်းအေးသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၁၀။ ယမကံ-ရေမီးအစုံစုံ တန်ခိုးပြာ
ဋီကာနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား
ကို ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၁၁။ သုခံ-ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်
သော မြတ်စွာဘုရားကို ပဏမာမိ
ရှိခိုးပါတယ်။

၁၂။ သရဟံ-ကိုးကွယ်အားထားရာ
ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို
ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

၁၃။ ဖိနံ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို
ပဏမာမိ ရှိခိုးပါတယ်။

ခနသိဒ္ဓိဂါထာတော်အား သာသနာ
ပြုလိုသူများ သိရှိရန်နဲ့ ခနသိဒ္ဓိဂါထာ
တော်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ထား ပုတီးစိပ်ရွတ်
ပွားပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းများအောင်
မြင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ သီလဖြူစင်ပြီး
မေတ္တာပွားကာ သတ္တဝါနိုင်စေရန်
ဓမ္မဒါနအဖြစ် ရေးသားဖော်ပြလိုက်
ရပါတယ်။

မြတ်ဘုရားဂုဏ်တော် ခနသိဒ္ဓိ
ဂါထာတော် တန်ခိုးကြောင့် လျင်စွာ
ချမ်းသာ သာသနာပြုနိုင်ပါစေ...။

အောင်စင်းတင့် (ဘုမိ၊ ကမ)
ရှိုးဖြူသာသနာပြု

စာဂ္ဂဿ... သုတေသီ...
 ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...
 ၂၀၁၇ခုနှစ်
 ဇူလိုင်လထုတ်သည်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်
 အမှတ်တရ
 အထူးထုတ်လ
 ဖြစ်ပါသည်။
 သို့ဖြစ်ပါ၍
 မည်သူမဆို
 ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
 အသိပေးအပ်ပါသည်။
 လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်စိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၀၉-(မြေညီ)
 ၂၉-လမ်း(အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့
 ပုန်း- ၀၉-ရရင်၃၄၉၇ရရ
 ၀၉-၉၆၀၀၀၁၉၂

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း) သဘာဝမွေတိုင်းရင်းသားခန်း

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

(၁၉၁၁-၀၂၂၆) နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

မြောက်မြားစွာ မောင်ယာတို့

အသည်းခြောက်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

အသည်းခြောက်ရောဂါဟာ ပိုးကြောင့် ဖြစ်နိုင်သလို၊ အရက် စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်သုံးသူများလဲ အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အရက်၊ ဆေးလိပ် မသောက်ဘဲ အဝလွန်သူတွေ၊ ဆီးချိုရောဂါရှိသူတွေလဲ အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ အသည်းခြောက်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းတွေကို သိရှိဖို့အတွက် ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းက တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ဦးရွှေသော့ရဲ့ မြေးဖြစ်ပြီး သဘာဝမွေဆရာကြီး ဦးထွန်းရည်နဲ့ သဘာဝမွေဆရာကြီး ဦးမြတ်မောင်တို့ရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက် နှစ်(၂၀)ကျော် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ ဦးသန်းဆွေထွန်း ဆရာနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးတဲ့ အခါကတော့ အသည်းခြောက်ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဝေဖန် အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို သိပါရအောင်

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း(၁၉၁၁-၀၂၂၆)

○ 'အသည်းခြောက်ရောဂါကို အများအားဖြင့် အသည်းရောင် အသားဝါဘီပိုး၊ စီးပိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ လူအများစု အသည်းခြောက်တဲ့ အကြောင်းရင်းဖြစ်လို့ ယူဆကြတာပါ။ အသည်းခြောက်တာဟာ ပိုးကြောင့် တစ်ခုတည်း မဖြစ်နိုင်သလို၊ အရက် စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်တဲ့လူတွေ အဖြစ်များတာ တွေ့ရပါတယ်။ ပိုးကြောင့်၊ အရက်ကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အသည်းဟာ အကြောင်းအမျိုးမျိုး

တို့ကြောင့်လဲ အသည်းခြောက်တတ်ပါတယ်။

'အဲဒါကတော့ အသည်းထဲမှာ အဆီတွေ များစွာစုပြီး အသည်းခြောက်ခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလူတွေကတော့ အဝလွန်တဲ့သူတွေ၊ ဆီးချိုရောဂါရှိတဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ပိုးကြောင့်လဲမဟုတ်၊ အရက်ကြောင့်လဲ မဟုတ်ဘဲ ဆေးလိပ် လွန်ကျူးစွာ သောက်တဲ့သူတွေ၊ ဆေးဆိုးထားတဲ့ အစားအစာတွေ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်တဲ့သူတွေ အသည်းခြောက်တာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဥပမာ ဆေးဆိုးထားတဲ့ ငရုတ်သီး၊ မှုန့် နှစ်ရည်လများ စားသောက်တဲ့သူတွေဟာ အသည်းခြောက်တာ တွေ့ရပါတယ်။ ငရုတ်သီးအပူကို ဆေးထပ်မံဆိုးထားတဲ့အတွက် အသည်းခြောက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက် ထပ်မံတွေ့ရှိရတဲ့ အသည်းခြောက်သူတွေကတော့ ဂက်(စ်)နဲ့ ကြာရှည်စွာ လုပ်ကိုင်ကြတဲ့သူတွေ၊ ဂက်(စ်)မီးခြစ် ထည့်တဲ့သူတွေဟာ အရက်၊ ဆေးလိပ် လုံးဝမသောက်ပေမယ့်အသည်းခြောက်တာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

အသည်းခြောက်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို အာယုဗေဒနည်းအရ ပြောရရင် ကာလ၊ အတ္ထု၊ ဝိဗ္ဗု၊ ကိမိ၊

အာကန္တာကလို ဆိုအပ်တဲ့ အကြောင်းတွေမှာ ရောဂါရှင်ဟာ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှား ပြုကျင့်ဖန် များခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ ဓာတ်ခုနစ်ပါး မညီညွတ်ဘဲ သွေးနဲ့အတူ ပျက်စီးပြီး ဒေါသ(၃)ပါး၊ မလ(၁၂)ပါး...

အညစ်အကြေးတို့ ညစ်နွမ်းလွန်ကဲမှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဖု၊ အင်္ဂိုက်၊ အခဲ၊ အနာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အသည်းကောဋ္ဌာသ အတွင်း ကလာပ်စည်းတွေ ပျက်စီးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေသနာနည်းအရ ပြောရရင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန် (၄)ပါး ညီညွတ်မှုတမူ မရှိဘဲ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှား ပြုကျင့်ဖန်များခြင်းကြောင့် အာပေါဓာတ် ယုတ်လျော့ခန်းခြောက်ပြီး၊ ဝါယောဓာတ် ပူပူတဲ့ အတွက် ပထဝီဓာတ်ငုပ်ပြီး အသည်းဟာ ပုံမှန် မဟုတ်တော့ဘဲ ရောင်ခြင်း၊ ကြီးခြင်းကို အသည်းရောင်ခြင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် အာကာသဓာတ် လွန်ကဲလာတဲ့အခါ အသည်းရဲ့ နံရံနဲ့ အနားသားများ ခန်းခြောက်မာကျောစ ပြုလာပါတယ်။ အဲဒါကို အသည်းခြောက်ခြင်းလို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရရင်...

- ၁။ ပိုးအမျိုးမျိုးတို့ နှိပ်စပ်ခြင်း။
- ၂။ အသည်းကို ပူလောင်စေတတ်သော အပူလွန်ကဲတဲ့ အစားအစာများ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း။
- ၃။ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မတည့်သော အစားအစာများကို ရောစပ်၍ စားသောက်ဖန် များခြင်း။
- ၄။ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ကို

ချွန် နှစ်ရာရောင်ခြည်မရရင်း

အသည်းကို
ပူလောင်စေတတ်သော
အပူလွန်ကဲတဲ့
အစားအစာများကို
လွန်ကျူးစွာ
စားသောက်ခြင်းကို...

- လွန်ကျူးစွာ သောက်သုံးခြင်း။
- ၅။ ခဲ၊ ပြဒါးပါသော ဆေးများ သောက်သုံးမိခြင်း။
- ၆။ မှိုတက်သော အစားအစာ၊ အဆိပ်အတောက်ရှိသော အစားအစာများ စားသောက်မိခြင်း။
- ၇။ ကန့် ငရဲမီး၊ ဓာတ်မိုး၊ ဓာတ်ငွေ့များ ရှူရှိုက်ရသော လုပ်ငန်းများကို ကြာရှည်စွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်း...
- ၈။ စတဲ့ အကြောင်းရင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်စေခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
- ▲ 'အသည်းခြောက်ရောဂါ' လက္ခဏာများကို ထောက်ပြခြင်းထောက်ပြ
- 'အသည်းခြောက် ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကတော့...
- ၁။ လက်ယာဘက် နံညွန့်အောက်မှ အောင့်ခြင်း။
- ၂။ မျက်စိဝါခြင်း။
- ၃။ ဆီးပူဆီးနည်း၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်း။
- ၄။ အအိပ်အစားပျက်ခြင်း။
- ၅။ စားပြီးသော အစားအစာများ မကြေကျက်ခြင်း။
- ၆။ မောပန်းပူခဲခြင်း။
- ၇။ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း။

- ၈။ အသည်းပေါ် လက်နဲ့စမ်းရင် လိပ်ကျောကုန်းလို့ မာကျောကျောစမ်းမိခြင်း။
- ၉။ ဝမ်းဗိုက်ပူတင်းပြီး မအိမ်အသာ ဖြစ်ခြင်း။
- ၁၀။ ရေဖျဉ်းစွဲခြင်း။
- ၁၁။ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်အတူ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း ဖောရောင်ခြင်း။
- ၁၂။ အားအင်ကုန်ခန်း၍ တဖြည်းဖြည်း ပိန်ချိုးကာ အသားအရေ ညိုညစ်မည်းခြောက်လာခြင်း။
- ၁၃။ အမျိုးသမီးများ ဖွေတာမမှန်ခြင်း... စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ အသည်းခြောက်ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။
- ▲ 'အသည်းခြောက်ရောဂါ' ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများကို ထောက်ပြခြင်းထောက်ပြ
- 'အသည်းခြောက်ရောဂါနဲ့ အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများကို ပြောပြပေးပါမယ်။
- ၁။ အပူအစပ် အစားအစာများကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
- ၂။ အခိုးအကင်ရှိသော အုန်းသီး၊ အုန်းနို့၊ ဒူးရင်းသီး၊ မှို၊ မျက်တိုကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
- ၃။ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်၊ မူးယစ်ဆေးများ သုံးစွဲခြင်းမှ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
- ၄။ နိုင်ငံတကာမှ တင်သွင်းရောက်ရှိလာသော ကွမ်းစားဆေးများ ထည့်စားခြင်းမှ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
- ၅။ ဆိုးဆေးအမျိုးမျိုးပါသော အစားအစာများ၊ ဆိုးဆေးပါသော ငရုတ်သီးပုစွန်များ စားသောက်ခြင်း

မှ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
 ၆။ နေပူ၊ မီးပူခံပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
 ၇။ အပူထဲဝင်စေတဲ့ အပူထဲမှ ပြန်လာ လာချင်း ရေချိုးခြင်း၊ ခေါင်းလျှော် ခြင်းကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
 ၈။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ အဟုန်တို့ကို တားမြစ်ခြင်း(အချုပ်ခံခြင်း) ရှောင် ကြဉ်ပါ။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်အောင် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။
 ၉။ ကန့်၊ ငရဲမီး၊ ဓာတ်မိုး၊ ဓာတ်ငွေ့၊ ဂတ်(စ်)ငွေ့များ ရှူရှိုက်ရသော လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခြင်းမှ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
 ၁၀။ မှိုတက်သော အစားအစာ၊ အဆိပ် အတောက်ရှိသော အစားအစာ များကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ်ရပါမယ်။
 ၁၁။ မေထုန်မှ လွန်ကဲခြင်းကို ဆင်ခြင် ပြီး လိင်အပျော်အပါး လိုက်စား ခြင်းကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
 ၁၂။ ချိုလွန်း၊ ချဉ်လွန်း၊ ငန်လွန်း၊ စပ်လွန်း၊ ဆိမ့်လွန်း၊ ဖန်လွန်း သော အစားအစာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ရသာ(၆)ပါး မျှတအောင် စား သောက်ရပါမယ်။
 အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း စားသောက်နေထိုင် ကျင့်ကြံသွားမယ် ဆိုရင် အသည်းရောဂါပျောက်သောမက အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’
 ▲ ခြေဖောက်ခြားဖောက်ရင် ခြေခြေပေး နဲ့’
 ○ ထမင်းဆုံး ဖြည့်စွက်ပြောချင်တာ ကတော့ အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ နီကာရက်၊ မူးယစ်ဆေးများ သုံးစွဲ ခြင်းမှ လုံးဝရှောင်ကြဉ်ပါ။

အရက်စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်တတ်သူ များအနေနဲ့ အရက်သောက်ရင် ရေရော သောက်ပြီး အစာများများ စားသောက် ရပါမယ်။
 အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး သက်သာ ပျောက်ကင်းစေတဲ့ နိုင်ငံတကာမှ တင် သွင်းလာသော ဆေးများကို နားလည် တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာဝန်များနဲ့ တိုင်ပင် ပြီး သုံးစွဲရပါမယ်။
 အသည်းရောဂါ အမျိုးမျိုးအတွက် မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးများကိုလဲ တတ်သိ နားလည်တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာမများနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး သောက်သုံးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ ဆို သလို အသည်းအတွက် အကျိုးပြုတဲ့ ကြက်သဟင်းရွက်ကို ဟင်းချိုချက် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အရွက်ကို ပြုတ်လို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် မကြာခဏ သောက်သုံးသင့် ပါတယ်။ ကြက်သဟင်းရွက် များများ ရဖို့ ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးထားသင့်ပါတယ်။ ဖြစ် ထွန်းလွယ်တဲ့ စားပင်၊ ဆေးပင် ဖြစ်ပါ တယ်။

နောက်ဆုံး မှာကြားချင်တာကတော့ လိင်အပျော်အပါး လိုက်စားခြင်းမှ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်’

▲ ‘အာဟာရဗေဒ’ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆက် သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း
 သတင်းစာမူတိုင်းရင်းဆေးခန်း
 အပတ်(၃၉) လှော်ကာလမ်းပေါ်ကြီး
 (၁၀၅)ရပ်ကွက်၊
 အုံမြစ်(ဆော့ပိုင်)မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မြန်-၀၉ ၃၀၀ ၂၀၅၉၊ ၀၉ ၂၅၅၀၀၃၃၀၊
 ၀၉ ၇၉၅၀၀၆၉၉

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

မြို့
 ည
 မ
 စာ
 ဝင်
 ရေးသား
 နိုင်ပါသည်
 စာမူပို့လိုက်...
 ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၀၉ (ခမြညီ)
 ၂၉လမ်း (အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မှန်း- ၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၅
 ၀၉-၉၆၀၀၀၄၃၂

“ယောက်ျားဖောင်စီး မိန်းမမီးနေ”

စကားရပ်ကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် လူကြီး သူမများမှတစ်ဆင့် ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။

အမိဖွယ်ကတော့ ရေပြင်ကျယ် တွင် ဖောင်စီး ရေလုပ်သားများမှာ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသလို မီးဖွားရမည့် မိခင်လောင်းများမှာလည်း အသက်အန္တရာယ် အလွန် စိုးရိမ်ခြင်း ကို တင်စားပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သည်အထဲတွင် ခဲရာခဲဆစ် မီးဖွား ရသည့် အမျိုးသမီးများ၏ အသက် အန္တရာယ်မှာ ပိုပြီး ကြီးမားပါသည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ် ခန့်လောက်က

ဦးအောင်စိန်+ဒေါ်သန်းရင် ဆိုသည့် ဇနီးမောင်နှံ စာရေးသူတို့အိမ်နားတွင် နေထိုင်ပါသည်။

ဒေါ်သန်းရင်မှာ အသက်ကြီးသူ ဖြစ်သလို မီးဖွားရာတွင် အလွန် ခက်ခဲပါသည်။ မီးဖွားပြီး အပြင်ရောက် လာသည့် ကလေးမှာလည်း အသက် မရှည်ဘဲ ရက်ပိုင်းအတွင်း သေဆုံး တတ်ပါသည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ ခဲရာခဲဆစ် မီးဖွားရသည်ကတစ်ကြောင်း၊ မွေးဖွား လာသည့် ကလေးမှာလည်း အသက် မရှည်ဘဲ သေဆုံးသွားနေသည့် အဖြစ် မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရနေသဖြင့် ကလေး လိုချင်သော ဇနီးမောင်နှံမှာ များစွာ စိတ်ဆင်းရဲနေရသည်။

တစ်နှစ်တွင် ဒေါ်သန်းရင်မှာ ကိုယ်ဝန်ရလာပြန်ပါသည်။ ခဲရာခဲဆစ် မွေးဖွားရဦးမည်။ မွေးဖွားပြီးလည်း ကလေး အသက်ရှည်နိုင်မှာ မဟုတ် သည်ကို သိရှိနေသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရသော် လည်း စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေသည်။

သည်လိုနှင့် မွေးဖွားခါနီး ရက် နီးကပ်လာသည့်အခါ မမျှော်လင့်ဘဲ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့်

ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ

မီးဖွားထွယ်တူစေရန် စတီနည်း

သွားတွေ့ပါသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးက သူ ကူညီမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မလို ကြောင်း ပြောဆိုပြီး ဇီဝိတဒါနအဖြစ် ပစ္စည်းတစ်ခု ပေးခဲ့ပါသည်။

ယင်းပစ္စည်းအား မီးဖွားခါနီးတွင် ဦးထိပ်ထံပင်ကြားတွင် ထိုးထားရန်နှင့် တာလပစီဗွားဦးက ထံပင်ကြားမှ ခြံပု ထားရန် မှာကြားခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်သန်းရင် ရက်စေ့၍ မီးဖွားခါနီး တွင် ယင်းပစ္စည်းအား ဆံပင်ကြားတွင် ထိုးထားရာ မကြာမီ လွယ်ကူစွာ ကလေးမွေးဖွားပါသည်။

မွေးဖွားပြီးဖွားချင်း ဆွဲ၍မိသဖြင့် ကလေးမလေးအမည်ကို “ဆွဲမိ” ဟု ချက်ချင်းမှည့်ခေါ် အမည်ပေးလိုက်ပါ သည်။

ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ “လှလှ သန်း” ဟု အမည် ထပ်ပေးပါသည်။ ယခု အသက်ရှင်လျက် ရှိပါသည်။

ယင်းပစ္စည်းကို စာရေးသူအား ဆက်ခံပေးခဲ့ရာ ယင်းပစ္စည်းဖြင့် ကလေးများကို လွယ်ကူစွာ မွေးဖွား ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

အခြားသူများကိုလည်း ငှားရမ်းခဲ့ပါ သည်။ ငှားရမ်းသူများက ပစ္စည်းကို နည်းနည်းစီ ဖွဲ့ယူကြရာ နောက်ဆုံး ပစ္စည်းပျောက်ပျက်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ပါသည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်က ပဲခူးမြို့မှာ သင် တန်းတက်ရင်း အပေါင်းအသင်းများ ဖြင့် ယင်းပစ္စည်းမျိုးအား တစ်မြို့လုံး လိုလို လှည့်လည်ရှာဖွေရာ ရွှေမော် ဓောဘုရားလမ်းတွင် ထင်ထင်ရှားရှား သွားတွေ့ပါသည်။

တစ်ပင်လုံးမှ အသီးတောင့်တစ်ခုပဲ တွေ့ပါသည်။ ရှားရှားပါးပါး တွေ့နိုင်ခဲ့ သောအသီး ဖြစ်ပါသည်။ တချို့နေရာ များတွင် အတော်များများ သီးသည်ဟု ပြောကြပါသည်။

ယင်းအသီးများ အပွင့်များအားလုံး အပြား အရောင်သန်းစွာ လုံးဝဖြူသော အဖြူ စစ်စစ် တရုတ်စံကားပင်မှ အသီးတောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အရိုးကွင်း အလွန်ကျဉ်းသော ကိုယ်ဝန်ဆောင်များမှလွဲ၍ ကျန် ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ လွယ်ကူစွာ မွေး ဖွားနိုင်သည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

အကယ်၍ ယင်းတရုတ်စံကားပင် အဖြူအသီးတောင့်ကို တွေ့ရှိသည့် အခါ အသီးကို သေချာရိုသေစွာ ကိုင်ပြီး “ဆေးမင်းကြီးကြွပါ” ဟု ပြောဆို၍ ဆွတ်ယူရပါမည်။

ဒုက္ခပေါ်အိမ်၊ ကင်းမြိုင်ကြွပါလား
ပေါင်းတည်မြို့လှိုင်(တိုင်)ပုဂံ(ဆေး)

www.burmeseclassic.com

သီဂီရီ ရသ ကဏ္ဍလက်ဖြင့် တနင်္သာရီမြို့တ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်

ရောင်စုံ နဂါးကျေပွဲတော်

ယိုးဒယား(ထိုင်း)သို့ စစ်ချီသော အလောင်းမင်းတရားကြီးအောင်မြေ နှိပ်တံဆောင် မြေနေရာ ရန်မြေ မာန်မြေ ရန်အောင်မြေ အောင်မြေ ကုန်း တည်ရှိရာ တနင်္သာရီမြို့။

ကြယ်ချူးတောင်ခြေရှိ ဓားသွေးချောင်း၌ အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ၏ စစ်သည်များ ဓားသွေးကာ စစ်ရေးပြင်ပုံ လက်တွေ့ လေ့လာနိုင်ရန် ရေတံခွန်စမ်းလေးရှိ သည်။

ကျောက်ဆိုင် ကျောက်တုံးများရှိ ဓားသွေးရာများကို လက်ဖြင့် စမ်းကြည့် သိရှိနိုင်ပါသည်။

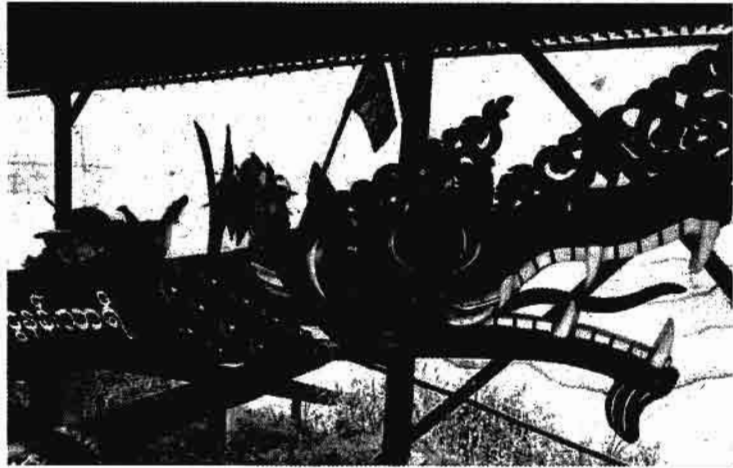
အလောင်းမင်းတရားကြီး ခေတ်က မြန်မာ့စစ်သည်ကြီးများ စခန်းချ ဓား သွေးနေပုံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်၊ ထိုးကွင်း များနှင့် သျှောင်တစောင်းထုံးကာ ကျားကျားလျားလျား မြင်ကွင်းကို ဆွေးထင်မှန်းဆ ရသများ ဖြစ်ပေါ်စေ ရာ တနင်္သာရီမြို့။

မြန်မာ့ဆန်လှသော ဝတ်စားဆင် ဆင် ပြောဆိုတတ်သော ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ နန်းဝလေ့နန်းဟန်ဖြင့် ယနေ့ ဆိုင် တွေ့မြင်ရသော တနင်္သာရီမြို့သူ မြို့သားများသည် ရှေးပဝေဿဏီ နှစ်လျားလှသော သမိုင်းကြောင်း မှုန်နှိမ့်မြို့ဟောင်း၏ သက်သေ အထောက်အထားများနှင့် နန်းဆန် ဆဆ တနင်္သာရီမြို့။

ထိုနန်းမြို့ကြီးဖြစ်ခဲ့သော တနင်္သာရီ မြို့တွင် ကျေးဇူးရှင် မိတ်ဆွေ နဂါးမင်း ဦးနှင့် ဘုရင်မင်းတို့ ဝမ်းနည်းဖွယ်

▲ တနင်္သာရီမြို့၊ ဝဋ္ဋနိသောရီ နဂါးကျေပွဲကို လွန်စာင်သိမ်းထားပုံ
◀ ဝဋ္ဋနိသောရီ နဂါးကျေပွဲကို တန်တကွဲ၊ ယိုးဒယားမြို့၊ အခြောက်လှူထားသည်

တနင်္သာရီ ရာဇဝင်နှင့် မြို့တည်တူရင် နောင်စာ

ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးလေသည်။ ယနေ့တိုင် ထိုဇာတ်လမ်း မှတ်တမ်း ကို အစဉ်အလာသဖွယ် ရိုးရာနွယ် လျက် ရှေးအကျဆုံး ယဉ်ကျေးမှုကို တစ်နယ်လုံး စုရုံးကျင်းပကြသည်။

ကာလရှည်ကြာစွာ အနက်ရောင် နယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့သော တနင်္သာရီမြို့။ ယနေ့ ထင်လင်းဝင်းထိန် သာယာစွာ

www.burmeseclassic.com

မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက်ရှိ တနင်္သာရီ မြစ်ကူးတံတားကြီးက ပြည်ထောင်စုလမ်းမကြီးနှင့် ကူးဆက် ပေးထားသည်။

အရှေ့ဘက်တွင် ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် (၁၅၉)မိုင်ခန့်ဖြင့် လမ်းသာသည်။ တနင်္သာရီမြို့နှင့် ယိုးဒယား(ထိုင်း) နိုင်ငံသို့ (၇၅)မိုင်ဖြင့် ရောက်နိုင်သည်။

ပျူခေတ်ထက် စောသော ကျောက် ခေတ်အထောက်အထား တွေ့ရှိရ ခြင်းနှင့်အတူ အိန္ဒိယ-တနင်္သာရီ- အယုဒ္ဓယ ဖြတ်လမ်းကြီး ရှေးက ရှိခဲ့ ဖူးသဖြင့် ဝင်ထွက်သွားလာ စည်ကား ရာ ဂျာလင်ကာမြို့ဟောင်းကြီးသည် မြို့ရိုးကြီးများနှင့် အပြည့်အစုံ ရှိနေ သည်ဟု တနင်္သာရီမြို့ မဟာရာဇဝင် ကြီးတွင် ဝါဝင်သည်ကို သိရပါသည်။

'လှိုင်းလေပြင်သော အင်္ဂုလ်ကောင်းစတဲ့ ဟင်လယ်နဲ့ သိပ်မဝေးသော ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ် ၍ ကပ္ပလိပ်လယ်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်လိုက်လျှင် ပထမဆုံး မြင်ရသော ကျွန်းပုန်းပုန်းလေဟာ တနင်္သာရီမြို့ကို ရောက်ဖို့ လမ်းပေါ်'

ဟု **မင်းနစ်မြို့သား နီကိုလို ဒီကွန်တီ(Nicolo diconti)**က ရေးထား သည်ဟု သိရပါသည်။

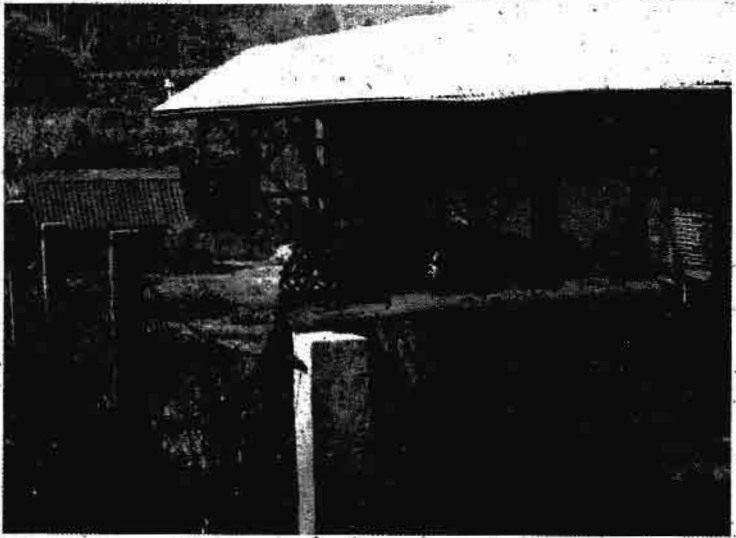
ဥရောပတိုက်သားများသည် ကမ္ဘာ့ အရှေ့ဖျားနှင့် အနောက်ဖျား ဆုံရာ ခမ်းနားကြီးကျယ်သော တနင်္သာရီ ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ဥရောပ-အိန္ဒိယ ကုန်သည်များ ကုန်သွယ်ကိစ္စနှင့် ရောက်ကြသည်။ မြစ်ဝက (၄၅)မိုင် အကွာမှာ တနင်္သာရီမြို့ကို ရောက် သည်။

တနင်္သာရီမြစ်ကြီးမှ တစ်ဆင့် မြစ်ဝယ်ဘက်ကို ခွဲထွက်သည့် မြစ် ကြောင်းအတိုင်းသွားလျှင် ဂျာလင်ကာ သင်္ဘောဆိပ်ကြီးကို ရောက်သည်။

ထိုမြို့သည် ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ် မော့ ၁၃၀ နယ်ရွာချောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

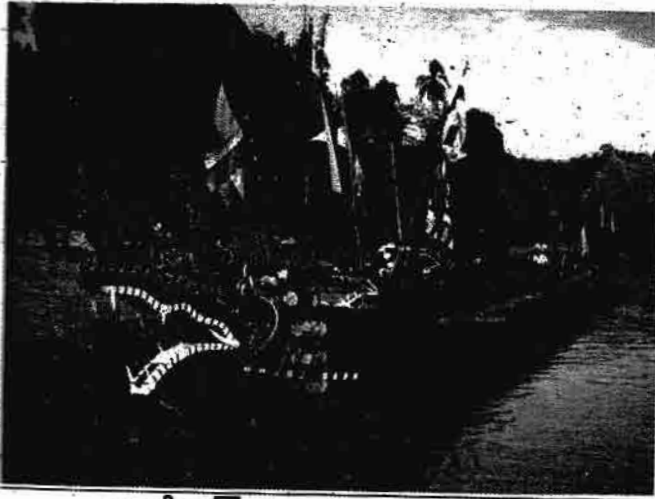
▲ လှေထိပ်မှ နားခိုအိမ်ဆိပ်များ
● တနင်္သာရီမြို့ ထွန်းလင်းစိုက်ပျိုးရေး အခြေခံအဖွဲ့တော်ရုံးစာရင်းဇယား ထွေ့ရုပ်

တောင်ကြားနှင့် (၁၀)မိုင်သာ ဝေးတော့ သည်။ အယုဒ္ဓယက အရှေ့ဖျားဒေသ အံးလုံးကို ကုန်းလမ်းခရီး (၁၀)ရက်နှင့် ရောက်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် တနင်္သာရီ-အယုဒ္ဓယ ဖြတ်လမ်းတိုက ရှေးက ဥရောပ ကုန်သည်ကြီးများလောကတွင် ရေပန်း အစားဆုံး ဖြစ်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယဟင်း ခတ်အမွှေးအကြိုင်၏ ပထမဈေးကွက်

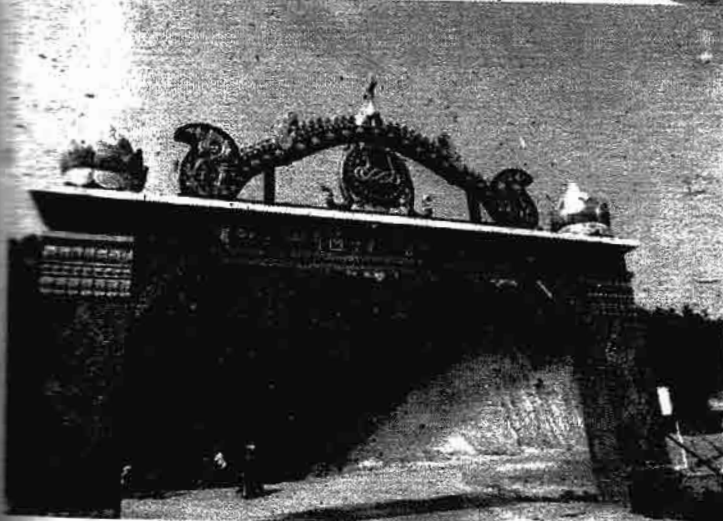
မြို့တော်လည်းဖြစ်သည်။ အီတလီမှာ ဘုရားရှင် မဖန်ဆင်းခဲ့ သော ငှက်အချို့ ဒီတနင်္သာရီမှာ လာ ပြီး ဖန်ဆင်းထားသည်။ အရောင်(၇) ရောင်နှင့် ငှက်များ တော်တော်လှ သည်။ သိပ်မြင့်သည့် တောင်များသည် တြိဂံပုံတွေ အများကြီး တွေ့ရပါသည်။ သိပ်အမြဲတစေရကောင်းသော တနင်္သာရီ ပြို့ထားများက ရေကြောင်း တော်တော်နိုင်

◆ နဂါးလှေကြီးများ တရုတ်အစား အောက်လားစဉ်
 ● တနင်္သာရီမြို့ဝင် မုခ်ပျံမှာလည်း
 နဂါးလှေကြီး အမှတ်အသားပြတားသည်

◆ ကျောင်းကြီးကျောင်းထောင့်ကျောင်းကြီး
 အရှင်ပညာဦး နဂါးလှေများအား
 ဩဇာပေးစဉ်

အညိုလှေပေါ်လား သူတို့က ကြမ်းတမ်း
 ခက်ထန်သည့် ပင်လယ်ပြင်နှင့် နေ့တိုင်း
 ဝိဇ္ဇာဆက်ဆံနေရသဖြင့် ရေကြောင်း
 ဖွင့်ပျက်ကြတယ်။
 တနင်္သာရီကမ်းရိုးတန်းနှင့် တနင်္သာရီ
 ဆက်စပ်နေသဖြင့် သင်္ဘော
 သုံးသုံး သုံးတတ်ကြသည်။
 နှစ်ပင်တိုင်
 ရေတိမ်တိုင်းသွား ဝမ်းပြာ
 နဂါးလှေ၊ လောင်းလှေ၊

ဒုံးလှေတို့ကို သစ်အကောင်းစားနှင့်
 ဆောက်တည်ထားသည်။ သူ့နေရာနှင့်
 သူ အံဝင်ခွင်ကျ အသုံးပြုကြသည်။
 မင်းဆင်းမင်းနားဆွေမှာ လှေတော်၊ ဓမ္မင်
 တော် စသည်တို့ အများကြီး အသုံးပြုနိုင်
 ကြသည်မှာ ရှေးအခါက နေထိုင်သူတွေ၏
 လေ့စရိုက်ဖြစ်သည်။
 ဟု ရှေးတနင်္သာရီဒုတိယမင်း လက်
 ထက် အေဒီ ၁၄၄၅ ခုနှစ်က မှတ်တမ်း
 ကို အမှီပြုပြီး တနင်္သာရီသို့ အလည်

ရောက်သော ဥရောပတိုက်သား ခရီး
 သွားသူတေသီက အေဒီ ၁၅၀၅ ခုနှစ်
 မှာ ခရီးသွားမှတ်တမ်းရှုညွှန်းကြီး ရေးရန်
 တနင်္သာရီမြို့သို့ ရောက်ရခြင်းကို ရေး
 ထားသည့်စာစုမှ ထုတ်နုတ်ခြင်းဖြစ်
 သည်။

အထက်ပါ တနင်္သာရီမြို့၏ ပင်လယ်
 သင်္ဘောဆိပ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အနေ
 အထားနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 စာချစ်သူများအား မိတ္တူဆက်ရေးသား
 တင်ပြရခြင်းမှာ ရှေးတနင်္သာရီမြို့တည်
 မင်းနှင့် နဂါးမင်းတို့ တွေ့ဆုံ ခင်မင်ရာမှ
 ဖြစ်ပေါ်လာသော “နောင်တနဂါးလှေ”
 ဖြစ်ပေါ်လာပုံ တင်ပြချင်၍ ဖြစ်သည်။

ကတိသစ္စာကို အလေးမထား
 မိပုရားအလိုသို့လိုက် အပိုက်ဖောက်ခင်း
 ကာ သူငယ်ချင်း နဂါးမင်းကို သတ်မိ
 မှား၍ နောင်တ တရားဖြင့် ပေးဆပ်
 သွားသော သူရင်မင်း၏ အစဉ်အလာ
 ရိုးရာပမာ လိုက်နာခဲ့သော တနင်္သာရီ

သားတို့၏ ကျေးဇူးတရား လေးစားစရာ ယဉ်ကျေးမှု “နောင်တနဂါးလှေ” ပွဲတော် ဖြစ်ပါသည်။

နောင်တနဂါးလှေပွဲတော်

ဖန်တီးရှင် ဗျန်စက္ကပိတ်မင်းကြီး

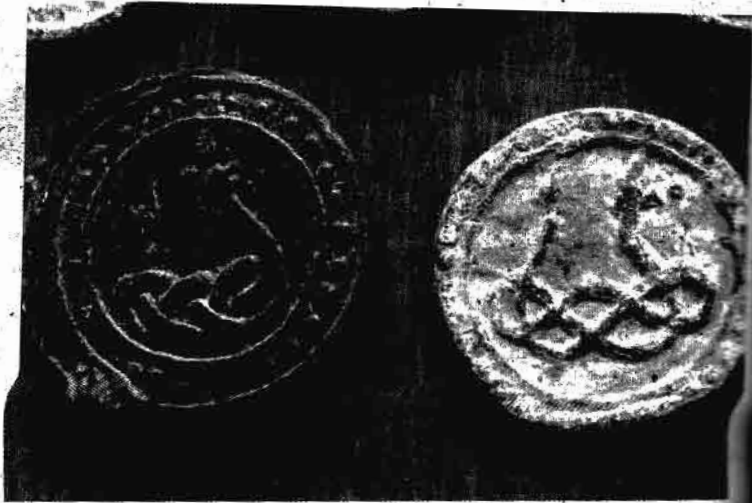
တနင်္သာရီ ပြတိုက်မြို့ကြီးကို ကြည့်ရှုလေ့လာရန် ရောက်ခိုက် နေရာအနှံ့ လိုက်ပါပို့ဆောင်သော တနင်္သာရီ မြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းဥက္ကဋ္ဌ တက္ကသိုလ် သန်းစိုးဝင်း(နောင်-တနင်္သာရီမြို့)နှင့် စာရေးဆရာမ မစန်းမြင့်(နန်းမြို့ရွှေရီ)တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ ကျေးဇူးကြောင့် နဂါးလှေပွဲတော် ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာကို အသေအချာ လေ့လာခဲ့ရပါသည်။

ပြတိုက်မြို့ကြီးဟု တင်စားခေါ်ကြသော တနင်္သာရီမြို့သည် တစ်မြို့လုံး ပြတိုက်သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

မြို့တွင်း လမ်းဘေး၊ လယ်ကွင်း၊ တောင်ကုန်း၊ အုတ်ပုံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ ဘုရားတန်ဆောင်း၊ အားလုံးတို့သည် သမိုင်းဝင် ရှေးယဉ်ကျေးမှု နေရာများ မပျောက်မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားသော မြို့ခံ စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ဝင် အင်အား(၆၀)ကျော်နှင့် ဩဇာရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကြိုးပမ်းမှု ကျေးဇူးကြောင့်ဖြစ်သည်။

ရှေးအခေါ် သူဌေးကုန်း၊ အိမ်ရှေ့မင်းကုန်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သော နေရာအုတ်ခင်းလမ်းပေါ်ရှိ အုတ်ကြီးများတွင် ရှေးဟောင်း တံဆိပ်များကို မြင်တွေ့ရသည်။

မာန်လည်မြို့ တံခါးဝ မြစ်ရောက်သို့ ကျောက်သားအုတ်များဖြင့် စီခင်းထားသော သင်္ဘောတံဆိပ်ဟောင်းကြီးကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

ကျောက်သား၊ သစ်သား၊ နဂါးကြီးများနှင့် ကျောက်သား၊ သစ်သား၊ နဂါးကြီးများ (ဆောင်ကြီးတက္ကသိုလ်)

ကျောက်ပြားကြီးများ၏ ထုထည်ကြီးမားမှုကြောင့် ယနေ့ထိ မပျက်မယွင်း တည်ရှိနေခြင်းကို တွေ့ရပါသည်။
ယင်းနေရာသည် (၁၄)ရာစု ပါရှန်း-အိန္ဒိယ-တနင်္သာရီ-အယုဒ္ဓယ ကုန်သွယ်ရေး ဖြတ်လမ်းကြောင်းဟု အနောက်ဘက်ကုန်သည်များ ရေပန်းစား၍ မှတ်တမ်းရေးခဲ့ရာ အဓိက ရေဆိပ်နေရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရေဆိပ်ရှိ အုတ်ရိုးလက်ကျန်များကိုလည်း

လေ့လာရပါသည်။
လမ်းဘေးရှိ နှမ်းဖတ်ကျောက်အုတ်ပြားကြီးများကို အံ့ဩစွာ ကြည့်မှတ်တမ်းပြုပြီး ချောင်းကြီးကျောက်တိုက်သို့ လေ့လာရန် ပို့ပေးပါသည်။ ထိုကျောင်းအဝင်ဝမှာပင် ဟောင်း နဂါးလှေကြီးကို စတင်တွေ့ရှိရပါသည်။
ချောင်းကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးမညာသာမီသည် စာပေယဉ်ကျေးမှု ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့

◆ နဂါးလှေတစ်စင်းကို ခြံဆင်ထားပုံ

◆ နဂါးလှေငါးစင်း ထုတ်ထားလှပုံ

ထုတ်ဖန် ဆရာတော်ကြီးဖြစ်သည်။
 တနင်္သာရီမြို့၏ နဂါးလှေပွဲတော်
 ကျင်းပရေးတွင် ဦးဆောင်ဆရာတော်
 လည်း ဖြစ်သည်။ ဆရာ တက္ကသိုလ်
 သန်းစိုးဝင်းက ပြောပြပါသည်။
 ဒီနဂါးလှေဟောင်းလှေကြီးက ရှေးဟောင်း
 သပိတ်လှေကြီးဖြစ်လို့ ရောင်းကြီးကျောင်း
 ပြာ လွန်းတင်ထိန်းသိမ်းထားတာ
 ရှေးလောင်းလှေ နဂါးလှေကြီးကို
 အနီးကပ် လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ရှေးနှစ်ပေါင်း များစွာကပင်
 တနင်္သာရီမြို့မှာ နဂါးလှေရေချွဲ၊
 လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ၊ အလှပြပွဲတွေ၊ နဂါး
 စာကျွေးပွဲတွေ စည်စည်ကားကား ရှိခဲ့
 ပါသည်။
 မြို့နယ်ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ
 ထိန်းသိမ်းမြှင့်တင် ကော်မတီသည်
 နဂါးလှေအဖွဲ့ဝင် လူငယ်လူလတ်ပိုင်း
 များ၏ အားမာန်လည်း အများဆုံး
 ပါဝင်ကြသည်။

‘နဂါးလှေတစ်စင်းကို ယနေ့ တည်ဆောက်
 ရင် ကျပ်သိန်း(၁၅၀)လောက် ကုန်ကျတယ်။
 ကျွန်တော်တို့ တနင်္သာရီမြို့ရှိ နဂါးလှေ
 အသစ်ကြီး လွန်းတင်ထားတဲ့ နေရာကို
 သွားပြပါ’
 လမ်းတွင် “နောင်တနဂါးလှေ”
 ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ဗျန်စက္ကပိတ်ဘုရင်
 အကြောင်းကို ပြောပြသွားသည်ကို
 မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။
 သက္ကရာဇ် ၇၀၄ ခုနှစ် ဗျန်စက္ကပိတ်
 မင်းကြီးသည် တနင်္သာရီ မြစ်ညှာသို့
 ဆန်တက်ကာ သိန္နောရွာအထက်
 မော်ဝန်းကြီးမြို့၌ မြို့တည်သည်။
 မြို့တည်ပြီး နဂါးမင်းကြီးနှင့် မိတ်ဆွေ
 ဖြစ်ကြသည်။
 နဂါးမင်းကြီးက မော်ဝန်းကြီးမြို့၌
 မြို့တည်ရန် ယေခင်းကြောင်း ပတ္တမြား
 ရွာ၌ မြို့တည်ရန် အကြံပေး၏။
 မြို့တည်ရန် နဂါးမင်းကြီးနှင့်အဖွဲ့
 က လာကူညီပေးမည်။ အမြန် မြို့တည်
 ပြီးရန် “အသင်မင်းကြီးသာ လာခဲ့ပါ။
 မိန်းမများကို ခေါ်မလာပါနှင့်” ဟု
 ကတိတောင်းသည်။ မင်းကြီးက
 “ကောင်းပါပြီ” ဟု ကတိသစ္စာပြု
 လိုက်သည်။
 မြို့တည်ရန် သွားမည့်အချိန်တွင်
 ဘုရင်ကြီးအား မိဖုရားကြီးက မြို့တည်
 ရာသို့ လိုက်ချင်ကြောင်း ပူဆာသည်။
 ပူဆာလွန်းသည့်အတွက် ဘုရင်ကြီးက
 မိဖုရားကြီးကို ခေါ်လာခဲ့ရလေတော့
 သည်။
 မြို့တည်ရာတွင် နဂါးများ လှုပ်အား
 ပေးနေသည်ကို မိဖုရားကြီး တွေ့သွား
 သောအခါ ကြောက်လန့်ပြီး အော်
 ဟစ်မိတော့သည်။
 ထိုအခါ နဂါးမင်းကြီးက ကတိ
 မတည် မိန်းမခေါ်လာမိသော မင်းကြီး
 ကို နဂါးတို့မျက်စောင်းဖြင့် ယိုးရန်ပြု

သည်။ ထိုမိက ပြာကျ သေဆုံးနိုင်သည်။

ဘုန်းသမ္ဘာရှင် မင်းကြီးက လက်ဦးအောင် စွဲကိုင်ထားသော ရွှေခက်ရင်းခွနှင့် နဂါးမင်းကြီးကို ထိုးသတ်မိလိုက်တော့သည်။ နဂါးအသေကောင်ကြီးကို ရေထဲမျှောလိုက်သည်။

နဂါးအသေကောင်ကြီးသည် ကမ်းနားတောင်မှာ လာကပ်သဖြင့် နဂါးကပ်တောင်ဟု ခေါ်တွင်သည်။

နဂါးအသေကောင် ဆက်လက်မျှောလာရာ မြဝှပ်ဆင်တောင်ခြေရင်းကျောက်မှော်တွင် တင်နေ၍ နဂါးမှော်ဟု ခေါ်တွင်သည်။

တနင်္သာရီမြို့တည်ရာ ရွှေခက်ရင်းဖြင့် သေရသည်ကို အစွဲပြု၍ ခက်ရင်းသေရွာမှ ကာလရွှေလျောလာသောအခါ တနင်္သာရေ တနင်္သာရီ ဖြစ်လာတော့သည်။

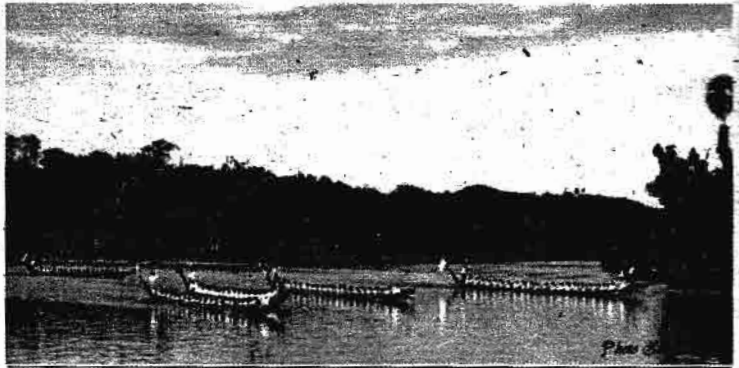
မင်းကြီးသည် နဂါးမင်းနှင့် အချင်းများပြီး လက်ဦးအောင် ခက်ရင်းခွနှင့် ထိုးသတ်မိ မှားမိပြီးနောက် ကျေးဇူးရှင် နဂါးမင်းကြီးကို သတ်မိ မှားလေခြင်းဟု နောင်တရလျက် တနင်္သာရီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက်တွင်ရှိသော လှေများ၏ ဦးခေါင်းပိုင်းမှာ နဂါးမင်း၏ပုံကို ထွင်းထုစေခဲ့သည်။

ရေကြောင်းတပ်များတွင် နဂါးလှေများကို အသုံးပြုသည့်အပြင် ရေခင်းသဘင်ကိုလည်း ကျင်းပပေးခဲ့ပါသည်။

တနင်္သာရီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် နေထိုင်ကြသော တနင်္သာရီ ဒေသခံများကလည်း နဂါးလှေ တံညှိဆောက်သွားလာကြသည်။

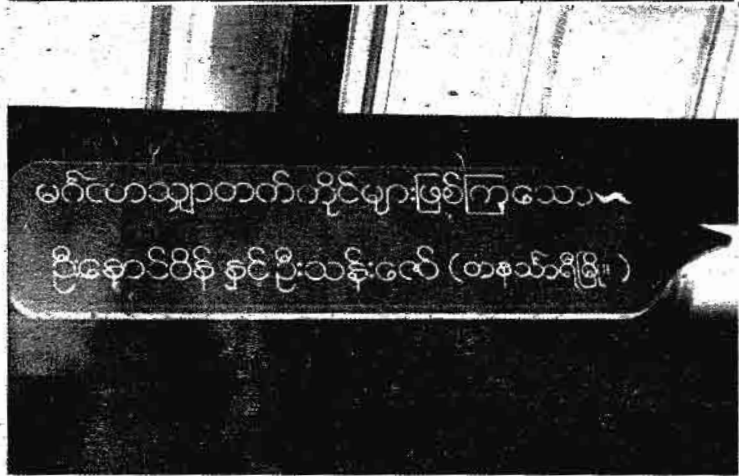
ရှေးက အလွန်စည်ကားသော နဂါးလှေပွဲတော်ကို စဉ်ဆက်မပြတ် ကျင်းပလာခဲ့ကြပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တနင်္သာရီရိုးမမှာ

တနင်္သာရီမြစ်တစ်လျှောက် နဂါးလှေများ (အောင်သာနဂါးလှေပွဲတော်)

တနင်္သာရီမြို့ နဂါးလှေ၏ အစဉ်အဆက် ဦးဆောင် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကို ထွန်းသင်္ဘော နဂါးလှေ လွန်တင်သိမ်းထားရာ၌ ကမ္ဘာ့ညီတော်သည်

မဂ်လာသျှာတတ် ကိုင်များဖြစ်ကြသော
ဦးဆောင်ပိန် နှင့် ဦးသန်းလေ (တနင်္သာရီမြို့)

သစ်ကြီးများ ရှားပါးလာခြင်း၊ နဂါးလှေတစ်စီး ဖြစ်မြောက်ရန် ငွေကုန်ကြေးကျများခြင်းတို့ကြောင့် နဂါးလှေများ ရှားပါးတိမ်မြုပ်လာတော့သည်။

တနင်္သာရီမြို့၏ ရှေးအစဉ်အလာ ရိုးရာသုဗ္ဗယ် ယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းသော မျိုးဆက်ပေါင်း များစွာတို့သည် အစဉ်အလာမပျက် ဆက်လက်ကျင်းပလက်ဆင့်ကမ်း အမွေဆက်ခံကြသည်။

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် (၄)ရက် အောက်တိုဘာလ(၂၀) ရက်နေ့မှာ ကျင်းပကြပါသည်။

နဂါးလှေကြီးသည် (၄၀)ပေ ရှည်၍ လှေသားပေါင်း (၄၀)လှော်ခတ်သည်။

နှစ်ယောက်တွဲထိုင်ကာ ပဲ့တိုင်ရှေ့တွင် မောင်း-နဲ့-စည် လင်ကွင်း တီးခတ်သည့် အဖွဲ့ရှိသည်။

ထိုကိစ္စအဖွဲ့နှင့် တွဲဖက်ရန် နဂါးလှေဦးဆောင်ဖြစ်သော ဦးပေါက်ဆရာ၊ လှေပဲ့ထိန်းသော သျှားတက်ကိုင်နှင့် လှေလှော်သားများက နဂါးလှေလှော်ရာတွင် ရှေးအစဉ်အလာ အသုံးပြုသီဆိုသော "အေဇာ" ကို စည်းဝါးကျွတ်သီဆိုလှော်ခတ်ကြသည်။

တနင်္သာရီမြို့၏ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်ဖြစ်သော "နဂါးလှေတော်နှင့် ဇောလှေတော်တေး" များ ပေါင်းစည်း ရေးစပ်ထားပါသည်။

ရှေးဟောင်းဇာတ်ကား ပြန်လည်ထွန်းပေါင်း

မြို့ပြပွဲညောင်းသည်။ ရေကြောင်းပြင်မှာ နဂါးလှေသင်္ဘောကြီးများ ညီညွတ်တက်ညီ ဂီတမြို့ပြပွဲ သံပြိုင် ကြွေကြော် အော်ဟစ်သံက ဖိတ်သံတိုင်း ချိတ်ချိတ်

ဖိတ်သံများပျံ့၊ ပွဲတော်လှေသင်္ဘော ဖန်ရေဆင်ယပ်၊ တက်ရေးပြုကြား လှေ တော်သားတို့ အားနာနာဝင်ထည့် လယ်သစ် နဂါး စဉ်လာထိန်းပေး

ရှေးဟောင်းနဂါး သွင်ထူမြားဖို့ ဝတ်ကြား ဂုဏ်တင့် ပီတိဆင့်ဆင့် ရင်နှင့်အမျှ ပျော် ရွယ်ကြသည်။ ရွှေသာရီရုံ လှေသင်္ဘောပွဲ

နဂါးလှေပွဲ ဦးဆောင်ဆရာတော် တနင်္သာရီမြို့နယ် သံသနာယက ဆရာတော်ကြီး အရှင်ပညာဒီပနှင့် ဆရာတော်ကြီးများအား နဂါးလှေ လေးစီးက ဦးတိုက်ကန်တော့ကြ သည်။

နဂါးစာများ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ပုံမှာ ခြေသပိတ်တွင် နွားနို့ပေါက်ပေါက် ထည့်၍ ဆီမီးဖယောင်းတိုင်ကြီးများ နိုက်ထူပြင်ဆင်ထားသည်။

တနင်္သာရီချောင်းကြီးဖြစ်နှင့် ချောင်း ထယ်မြစ်ဆုံရာ နေရာမှ မျှောချလှေ နှီးသည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှာ နဂါးစာမျှောပွဲကျင်းပသည်။

တနင်္သာရီနဂါးလှေဖြစ်သော “ငွေ နန်းသာရီ” လှေကြီး၏ မင်္ဂလာသျှား ထက်ကိုင်ဖြစ်သော ဆရာတံ့ထွာသို့လ် သန်းစိုးဝင်းက ပြောပြပါသည်။

ရှေးအကျဆုံးဖြစ်သော ပွဲတော် တစ်ခုဖြစ်သော တနင်္သာရီမြို့ကလေး ၏ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ် “နောင်တ နဂါးလှေပွဲတော်”ကို ကိုယ်တိုင် သာရောက် လည်ပတ်လေ့လာကြရန် ဆင်ဆင်မိတ်ခေါ်ရင်း တနင်္သာရီမြို့၏ နဂါးလှေ “ငွေနန်းသာရီ”ကြီး လွန်း ဆင်ထားရာသို့ ရောက်လာသည်။

ကိုသန်းစိုးဝင်း + မစန်းစန်းမြင့်တို့ ကမ္ဘာ့ဦးထိုး အဆောက်အအုံကြီး အောက်တွင် မြင်တွေ့ရပါသည်။ ချောင်းရေကမ်းစပ်တစ်ဖက်မှာ ကား လမ်းမကြီးရှိသည်။ စနစ်တကျ ထားရှိ သည်။

ငွေနန်းသာရီပေါ်တွင် ကန်တော့ပွဲ အမြဲ ဆက်ကပ်ထားသည်။ သံပစရိန် ကြိုးများဖြင့် အမြီးကော့ ဦးခေါင်း ထောင်အမျိုးမျိုး ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းနိုင် အောင် တပ်ဆင်ထားသည်။

သောက်တော်ရေမပြတ် ဆွမ်းနို့ ပေါက်ပေါက် ပန်းမာလာများ အမြဲ မပြတ်ဆက်ကပ်သည်ဟု ပြောပြသလို ကိုယ်တိုင်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

နဂါးအမှတ်အသား ဒဂါးများက လည်း ဆောင်ထားလျှင် လာဘ်ရှင်စေ သတဲ့။ မြို့ပေါက်ဝ မုခ်ဦးမှာ နဂါးဒဂါး အမှတ်အသား ပြုထားသည်။ ဇော ကဗျာ လင်္ကာပေါင်းများစွာကလည်း သီဂီရရသ မြောက်လှသည်။

နဂါးလှေတော်မင်္ဂလာ ရေခင်း သဘင် အခမ်းအနား တနင်္သာရီမြို့ နန်းတည် (၈၆၂)နှစ်မြောက် ဗီဒီယို အခွေလေးကို လက်ဆောင်ပေးလာ သော တက္ကသိုလ်သန်းစိုးဝင်း(နောင်- တနင်္သာရီမြို့)+မစန်းမြင့်(နန်းမြို့ရွှေရီ) စာရေးဆရာ ဇနီးမောင်နှံအား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ဤဆောင်းပါး လေးဖြင့် မှတ်တမ်းပြုလိုက်ပါသည်။

စာရှုသူများ တနင်္သာရီမြို့ ယဉ်ကျေးမှု နဂါးလှေဖွဲ့တော်သို့ လေ့လာရင်း နန်းမြို့ဟောင်းကြီးသို့ အလည်လာရောက် ကြည့်လှည့်ပါ ဟု...

သီတာဆန်း(မော်လမြိုင်)

စာရှုသူ... သူတေသီ...
 ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...
 ၂၀၁၇ခုနှစ်
 ရုလိုင်လထုတ်သည်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်
 အမှတ်တရ
 အထူးထုတ်လ
 ဖြစ်ပါသည်။
 သို့ဖြစ်ပါ၍
 မည်သူမဆို
 ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
 အသိပေးအပ်ပါသည်။
 လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်စိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၀၉ (ခမြညီ)
 ၂၉-လမ်း(အထက်)
 ပန်းခဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။
 ပုန်း- ၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅
 ၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၂

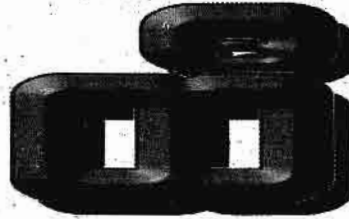
ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာ လေထိဖွင့်ပွဲတွင် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်နိုင်စေရန် ၅, ၆, ၇, ၀ ဂဏန်းခြေ များကို ရွေးချယ်သင့်သည် တွဲဖက်ရန် အကွရာများမှာ ၄, ၁, ၁, ၁ တို့ဖြစ်ကြ သည်။

ဂဏန်းအပူးအထပ် အလိုရှိပါက ၅, ၆, ၇, ၀ အနက် နှစ်လုံးထက်ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ် ပါ။

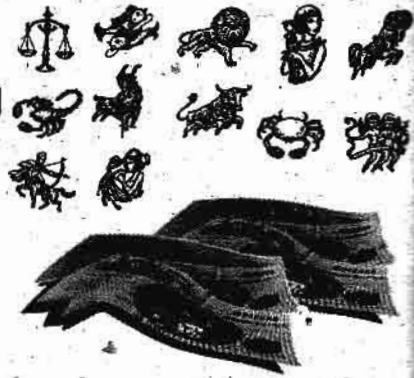
မိမိတို့ မွေးလရာသီအရ ကံအခွင့် အလမ်းကို အသုံးပြုလိုပါက ယေးတွင် ကြည့်ပါ။

* * *

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ဥပမာ။ ။ မိသားစုသိဒ္ဓါး (မတ်လ ၂၁-ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀-ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အနက်ရောင်၊ (၇)ဂဏန်း၊ အနောက်အရပ်၊ သောကြာ နေ့၊ ဖန်သောအရသာ၊ နီလာကျောက်

တို့က ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေ၍ စပ်တူ ထိုးလိုလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးနှင့် ကံစမ်း ပါ။ သောကြာသားသမီးများကို ရှောင် ပါ။

နေရာဌာနအလိုက် ရွေးချယ်လို ပါက လမ်းဆုံလမ်းခွကားဂိတ်၊ ကား မှတ်တိုင်၊ လှည်းဆိပ်၊ လှေဆိပ်၊ ခရီး သွားဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း စသည်တို့ ၏ အနီးအနား ဖွင့်လှစ်သော ဆိုင်၊ ကမ်းနား၊ ဆိပ်ကမ်း၊ သံသောင်ပြင်၊ သင်္ဘောဆိပ် စသည်တို့အနီး ရောင်းချ သော ဆိုင်တို့တွင် ကံစမ်းပါ။

ဤလတွင် ထိကံထူးနိုင်သူတို့မှာ စနေသားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည်လည်း ငွေ ကြေး အတန်အသင့် ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက အပြာရောင်ကို နင်းကြမ်းပြု၍ အနီ ရောင်ကို အထက်ဆောင်ပါ။ ဥပမာ အပြာရောင်ပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်၍ ထီး (သို့မဟုတ်) ဦးထုပ်အနီ ဆောင်းကာ ကံစမ်းရန် ဖြစ်သည်။

ထိဆုကြီးများဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ

ရာသီ	အရောင်	ရက်	အနက်	ယေး	အရသာ	ကျောက်	စပ်တူ ထိရန်	ရှောင်ရန်
မိသားစုသိ ဖတ် ၂၅ ဖေ ၂၅	နက်	၇	အနောက်	ယေးကြာ	ဖန်	နီလာ	ဖြူသားသမီး	ယေးကြာ သားသမီး
ပြိုင်ဆောင် သိ ၂၅ ဖေ ၂၅	နက်	၀	အနောက်	ယေးကြာ	ဖန်	နီလာ	ဖြူသားသမီး	ယေးကြာ သားသမီး
ယထွန်းရာသီ ယေ ၂၅ ဖေ ၂၅	ဝါ	၅	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုထိပ်	ဥသား	တနင်္ဂနွေ သားသမီး	တနင်္လာ သားသမီး
ကရုဏ်ရာသီ ဇွန် ၂၅ ဇူလိုင် ၂၅	ဖန်း	၃	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သတ္တ	ယေးကြာ သားသမီး	တနင်္ဂနွေ သားသမီး
သိဟ်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၅ ဇူလိုင် ၂၅	ပြာ	၆	အရှေ့တောင်	စနေ	ချင်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
ကန်ရာသီ ဩဂုတ် ၂၅ မတ် ၂၅	ပြောက်ကျား	၈	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	ဂေါ်ဂိတ်	စနေသားသမီး	ဖြူသားသမီး
တူရာသီ မတ် ၂၅ အောက် ၂၅	ဖြူ	၂	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ဖန်	ပုလဲ	ဖြူသားသမီး	ကြာသပတေး သားသမီး
ပြိုင်ဆောင် အောက် ၂၅ ဇူလိုင် ၂၅	နီ	၀	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး သားသမီး	အင်္ဂါသားသမီး
ဖန်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၅ ဇူလိုင် ၂၅	စိမ်း	၄	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	မြ	တနင်္လာ သားသမီး	ဖြူသားသမီး
ဟာရာသီ ဇူလိုင် ၂၅ ဇူလိုင် ၂၅	ပြာ	၆	အရှေ့တောင်	စနေ	ချင်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
ကန်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၅ ဇူလိုင် ၂၅	ဖန်း	၃	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သတ္တ	ယေးကြာ သားသမီး	တနင်္ဂနွေ သားသမီး
ယန်ရာသီ ဇူလိုင် ၂၅ မတ် ၂၅	ဖြူ	၉	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ဖန်	ကြောင်	ဖြူသားသမီး	ကြာသပတေး သားသမီး

ယခင်ပုဒ် အဆက်

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၏

လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာ

မဟုတ်တော့သော

လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာ

ဆရာကြီးဦးချစ်သန်း ကိုယ်တိုင်
ဆင်ကြားပေးခဲ့သော တုတ်ရည်သိုင်း
သုံးကွက်အကြောင်းကို တင်ပြပြီးပါပြီ။

သို့နှင့် တစ်ဆက်တည်း ဆရာကြီး
ဦးချစ်သန်း၏ ဆရာဖြစ်သော
ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းထံမှ လက်ထပ်
သင်ကြားရရှိခဲ့သော သိုင်းပညာရပ်တို့
ကိုလည်း တင်ပြချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၍
ယခုကဲ့သို့ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ သိုင်းပညာ
ရပ်အကြောင်းကို မတင်ပြမီ သိုင်းဆရာ
ကြီးဦးပြည်သိမ်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊
ဘာတွေတော်လို့ ဘာတွေကျော်တာ
လဲ ဘယ်လိုပညာတွေတတ်လို့ ဘယ်
ထို ပညာရပ်တွေအထိ နှံ့စပ်တာလဲ...
ဆိုတာလောက်တော့ အကျဉ်းချုံးပြီး
ထင်ပြသင့်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း သည်
မြန်မာသိုင်း၊ ရှမ်းကြီးသိုင်း၊
ရှမ်းစာရုတ်သိုင်း၊ အင်းလေးသိုင်း၊
ထေ့ညို သိုင်းပညာရပ်များကို တတ်
ကျွမ်းသည့်အပြင်...

မျိုးခြား ကိုယ်ခံပညာရပ်များဖြစ်
သော ဂျူဂျစ်ဆု၊ ဂျူဒို၊ အိုက်ကီဒို၊
ဂျူဒိုအကြောကိုင်ပညာ၊ ဂျပန်အဆစ်
ဖြတ်၊ အဆစ်တပ်ပညာ၊ နုပန်းပညာ၊
အမျိုးမျိုး မြန်မာ့ရိုးရာလက်ဝှေ့(နိုင်ငံ
ဘက် ပြည်တော်ပြန်၊ ရွှေလောင်းပြန်
အိမ်တပည့်)၊ အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့(ခေါ်)
အောက်တိုင်းလက်ဝှေ့ ဘောက်ဆင်
အဆစ်ပွဲတွင် ချန်ပီယံဖြစ်သည်အထိ

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီးပင်ယာကူ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) ၈

ဆရာကြီးပင်ယာကူ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ကြီး ဦးချစ်သန်းထံတွင် (၁၅)နှစ်ခန့်
သိုင်းပညာ သင်ယူပြီးမှ ဆရာကြီး
ဦးပြည်သိမ်းထံတွင် ဆက်လက်
ပညာသင်ယူရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
စကားချစ်

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းကို ဂျပန်ခေတ်
တွင် “အာရှလူငယ်အစည်းအရုံး”
က သိုင်းဆရာအဖြစ် ရွေးချယ်၍ မြန်မာ
နိုင်ငံအနှံ့ အာရှလူငယ်များနှင့် မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေးသမားများကို သိုင်းပညာ
သင်ရန် တာဝန်ပေးခဲ့ပါသည်။ လက်
ထောက်ဆရာမှာ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်း
ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရရှိ
သောအခါတွင် “အာရှလူငယ်အစည်း
အရုံးကြီး” အမည်မှ “ဗမာနိုင်ငံလုံး
ဆိုင်ရာ လူငယ်များ အစည်းအရုံး
ကြီး(ဗ-လ-စ)” သို့ ပြောင်းလဲလိုက်
ကာ လူငယ်များအား ဗလဝါးတန်
ဖွဲ့ပြီးရေးအတွက် သိုင်းသင်တန်းများ
ဖွင့်လှစ်ဆင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ သိုင်းသင်တန်းကို
(ဗ-လ-စ)သိုင်းသင်တန်းဟု ခေါ်ပါ
သည်။

[စာရေးသူမှာ ၁၉၅၄ ခုနှစ်
မတ်လတွင် (ဗ-လ-စ)သိုင်းသင်တန်း

အောင်မြင်ခဲ့သည်။)
ဖန်စင်(ခေါ်) အင်္ဂလိပ်စားသိုင်း(ဝါ)
ဥရောပစားသိုင်းပညာတို့ကိုပါ ကျွမ်း
ကျင်တတ်မြောက်သူ ဖြစ်ပါသည်။
သူ၏ အန္တေဝါသိက အတွင်းနေ
တပည့်အရင်းကြီးမှာ ဆရာကြီး
ဦးချစ်သန်းဖြစ်ပါသည်။[ဆရာကြီး
ဦးချစ်သန်းမှာ စာရေးသူ၏ မူလ
ပထမသိုင်းဆရာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ

အမှတ်စဉ်(၇)သို့ တက်ရောက် ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းဖြစ်၍ နာယကဆရာ ကြီးမှာ ဦးပြည်သိမ်း ဖြစ်ပါသည်။ စကားချစ်

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းသည် (ဖ၊ဆ၊ပ၊လ)အစိုးရလက်ထက် လူငယ် အဖွဲ့အစည်းနှင့် လိုက်ပါလျက် ကမ္ဘာ အနှံ့သို့ မြန်မာ့သိုင်းပညာကို ပြသခဲ့ ပါသည်။

မြန်မာ့သိုင်းပညာဖြင့် နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များသို့ သွားရောက်ပြသခဲ့ သူများထဲတွင် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုသို့ ဂျပန်တော်လှန်ရေး ကာလမှ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည် အထိ နိုင်ငံအကျိုး၊ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် နိုင်ငံတော် အစိုးရက နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခဲ့ ပါသည်။

စာရေးသူသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်၌ တာမွေမြို့နယ်၊ ဗျိုင်းရေအိုးစင်ရွာမ ရပ်ကွက်၊ ကျိုက္ကဆံလမ်းနှင့် (၁၅၁) လမ်းထောင့်၊ အမှတ်(၂၃၁)တွင် "ယက္ခသိုင်းအဖွဲ့" အမည်ဖြင့် သိုင်း သင်တန်း စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် "တိုက်ပွဲဝင် သင်တန်း" ဟူ၍ အမည်ပြောင်းကာ သိုင်းသင်တန်းများကို ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

သိုင်းဆရာ အမည်ကိုလည်း ထွန်းစိန်မှ "မင်းယက္ခ" ဟူ၍ အမည် ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ တိုက်ပွဲဝင်သိုင်းသင်တန်း ဖွင့်လှစ်သင်ကြားချိန်မှစ၍ ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းသည် စာရေးသူ၏ သိုင်း သင်တန်းတွင် လာရောက်နေထိုင်ကာ

၁၃၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြေဩဇာပုဂ္ဂလိက

စာရေးသူအား သိုင်းပညာရပ်များကို သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း သည် ဘဝ၏ ကံကြမ္မာဆိုးတစ်ခု ကြောင့် အရက်သမားကြီး လုံးလုံးဖြစ် ခဲ့ရပါပြီ။ [ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း ၏ ဘဝကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်က "အပယ်ခံသိုင်းသမား" အမည်ဖြင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ စကားချစ်

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းသည် အကြောင်းအားလျော်စွာ အင်းစိန် ထောင်ကြီးအတွင်းရှိ ထောင်ပြာတာ များအား သိုင်းပညာ သင်ကြားလေ့ ကျင့်ပေးခဲ့ရပါသည်။ အင်းစိန်ထောင် ပိုင်ကြီးသည် စိတ်အား ထက်သန်စွာ ဖြင့် သူ၏လက်အောက်ရှိ ထောင်မှူး အချို့နှင့် ငယ်သားများအား သိုင်းသင် တန်း တက်ရန် စီစဉ်တော့သည်။

သို့သော် အကျဉ်းသားတွေထဲမှ လည်း သိုင်းပညာ တတ်မြောက်သူ များ ပေါ်ထွက်လာလေတော့သည်။ ထောင်ပိုင်ကြီးသည် ထိုအကျဉ်းသား (သိုင်းသမားများ)နှင့် ဦးပြည်သိမ်းကို ယှဉ်ပြိုင်ကစားရန် စီစဉ်တော့၏။

ထိုအကြောင်းကို ဦးပြည်သိမ်းမှာ မသိရှာသေးပေ။ (သူက သိုင်းသင်တန်း လုပ်ရမည်ကိုသာ သိသည်။ ထိုသို့ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲလုပ်ရမည်ကို မသိပေ။) ထို့ ကြောင့် သူသည် ညနေတိုင်း ထောင်ခြံ အတွင်း သူ၏ အရပ်သား တပည့်များ ကို သိုင်းသင်ပြပေးလျက် ရှိ၏။

တစ်ညနေ၌ ဦးပြည်သိမ်းတို့ လူသိုက်မှာ (သိုင်းသင်တန်း စတင် ရတော့မည် ဆိုသောကြောင့်) တုတ် တွေ၊ ဓားတွေ ကိုယ်စီနှင့် ထောင်ထဲသို့ တပျော်တပါးကြီး လိုက်သွားကြတော့ သည်။

ထောင်တွင်းရှိ ကွက်လပ်တစ်ခု၌ ထောင်ပိုင် ထောင်မှူးနှင့် အမှုထမ်း အချို့သည် ဦးပြည်သိမ်းတို့ အလာကို စောင့်မျှော်နေကြလျက် ရှိ၏။ သူတို့နှင့် အတူ သိုင်းအတတ် ကျွမ်းကျင်သည် ဆိုသော အကျဉ်းသား ငါးယောက် လည်းရှိ၏။

ထိုအကျဉ်းသား အားလုံးသည် ဗလကောင်းကောင်း၊ အရပ်ထောင် ထောင်မောင်းမောင်း ဖြစ်ကြ၏။ ရုပ် ကြမ်းသလောက် စိတ်ကြမ်း လူကြမ်း ဖြစ်မည့်သူများပင်။

သူတို့နှင့် ဦးပြည်သိမ်းအား ယှဉ်ပြိုင် ကစားခိုင်းခြင်းသည် ဆင်နှင့် ဆိတ်ကို တွေပေးသည့် အလားပင် ဖြစ်နေ သည်။ သို့သော် ဦးပြည်သိမ်းကား သူတို့ကို လုံးဝ မမှုပေ။ သူသည် သူ၏ ပညာကိုသာ အားကိုးသူဖြစ်သည်။

ထောင်တွင်းရှိ မြေကွက်လပ်ပေါ်၌ ထောင်ပိုင် ထောင်မှူး ထောင်အမှုထမ်း များနှင့် အကျဉ်းသားအချို့ စုဝေးစေ ထိုင်သော ရှေ့သို့ ဦးပြည်သိမ်းတို့သူ ချီရောက်ရှိတော့၏။

ဦးပြည်သိမ်းသည် ခိုသူများအား နှုတ်ခွန်းဆက်ပြီးနောက် မည်သူမည်

သူနှင့် တုတ်ရှည်ယှဉ်ရိုက်၊ ဓားနှင့် ယှဉ်ခုတ်၊ ဓားတစ်လက်ယှဉ်ခုတ်၊ ဇန်တိုအတိုက်(လက်နက်မဲ့ချင်း ရိုးရာ လက်တွေ့ကဲ့သို့ ထိုးသတ်ခြင်း)၊ ရိုးရာ လက်တွေ့ထိုးသတ်၊ နပန်းယှဉ်ပြိုင် ထုံးသတ်နိုင်သည်ဟု စိန်ခေါ်လိုက် တော့သည်။

သည်နေရာတွင် သူတို့ထက် ပိုမိုကဲ ပြုမှု တော်ကာ ကျပေတော့သည်။ ထို့ ကြောင့် မိုက်တိုမိုက်ကန်း စိန်ခေါ် လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဦးပြည်သိမ်း၏

တုတ်ရှည်သိုင်းပညာအစွမ်း

ရှေ့ဦးစွာ ထွက်လာသော အကျဉ်း သားသည် တုတ်ရှည်သိုင်းသမား ဖြစ် ၏။ သူနှင့် ဦးပြည်သိမ်းသည် တုတ် ရှည် ကိုယ်စီကိုင်လျက် ရင်ဆိုင်ရပ် ထိုင်ကြပြီးနောက် ယှဉ်ပြိုင်ကစားရန် အတွက် အကွက်ခင်းလိုက်ကြ၏။

ထို တုတ်ရှည်သိုင်းသမားကြီးမှာ ဆောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ဦးပြည် သိမ်းကား အရပ်(၅)ပေ (၂)လက်မ သာရှိ၍ ပုတက်တက် သေးသေး ညက်ညက်၊ ဆင်နှင့်ဆိတ်တော့ တွေ့ ကြပေပြီ။

ကြည့်မြင်ရာသူများအဖို့ ဦးပြည်သိမ်း အတွက် စိုးရိမ်ပြီး ရင်ဖိုနေကြသည်။ သည်များမှာလည်း ထိုအခြေအနေ ကိုကြည့်ပြီး “ငါတို့ဆရာတော့ နိုင်မှ နိုင်သလား”ဟု အစိုးရိမ်လွန်ကာ စိတ်ပူပန်စွာ ပြုလာကြသည်။

ဦးထွက် ရှုံးလျှင်တော့ တုတ် သိမ်းဦး အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာရုံသာ နေတော့သည်။ တုတ်ရှည်သိုင်း သားကြီး၏ တုတ်ကိုင်ပုံ၊ ခြေခင်း သို့မဟုတ် မြင်ခြင်းဖြင့် သူသည် နှစ်ဦးသိုင်းပညာ(မှ)သမား ဖြစ်

ကြောင်း သိလိုက်ရပေသည်။ တုတ်ကို တစ်ဖက်စဆွဲ၍ တအား ကုန် ရိုက်မည့်သူမုန်း ဦးပြည်သိမ်း သိလိုက်၏။ ထိုရှမ်းကြီးသိုင်းပညာ(မှ) သည် ဦးပြည်သိမ်းတို့ လူလိုက်အားလုံး ကျင်လည်စွာ တတ်မြောက်ထားသော မှု ဖြစ်၏။

သက်လုံကောင်း၏။ သူတို့နှစ် ယောက်ကား ဘယ်ခြောက်ကာ ညာ လှမ်းလျက် အရမ်းကြံကြတော့၏။ အကျဉ်းသား သိုင်းသမားကြီးသည် ကား အကွက်စုံစုံ လက်လုံလုံနှင့် တုတ် ကို တစ်ဖီမြည်အောင် ဝှေ့ယမ်းတိုက် ခိုက်လျက် ရှိသည်။

ဦးပြည်သိမ်း ရိုက်လိုက်သော တုတ် ချက်များကိုလည်း သူ၏တုတ်နှင့် တား ဆီးနိုင်၏။ သို့သော် ဦးပြည်သိမ်းက သူ့ကို သွက်လက်လျှင်မြန်စွာ တိုက် ခိုက်သည်နှင့်အမျှ သူသည် သွက်လက် လျှင်မြန်စွာ သိုင်းကွက်နင်းရင်း တုတ် ရှည်ကြီးကို တအားကုန် လွှဲလွှဲရိုက် သည်။

လေ့ကျင့်မှု လုံးဝ မရှိသော အကျဉ်း သားကြီးသည် ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသောအခါ ခြေကုန်လက်ပန်း ကျ ပြီး တုတ်ချက် နှေးလာသည်။ ထိုအခွင့် ကောင်းကိုယူ၍ ဦးပြည်သိမ်းက တုတ်ကိုင်လက်ကို ခိုက်ချလိုက်သည်။

ထိုအကျဉ်းသား သိုင်းသမားကြီးမှာ တုတ်ကို ဆက်မကိုင်နိုင်တော့ပေ။ ဦးပြည်သိမ်းမှာ ကျင့်သားရနေသည်

နှင့်အမျှ သွေးပူလာရုံမျှသာ ရှိသေး သည်။ သက်လုံကောင်းလျက်ပင်။ ထိုပွဲ တွင် ဦးပြည်သိမ်း အနိုင်ရလိုက်သည်။ တပည့်များမှာ အခုပင် အသက်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရှုပုံတော့သည်။ ရင်တွင်းမှ အောင်းထားသော လေများကို ဖူးခနဲ နေအောင် မှုတ်ထုတ်လိုက်ကြရသည်။ ထိုပြိုင်ပွဲကို ဝေဖန်သုံးသပ်ကြည့်ရှုရ ပါလျှင်...

ထိုအကျဉ်းသား တုတ်ရှည်သိုင်း သမားကြီးမှာ ရှမ်းကြီးသိုင်းမူကို ကစား သောကြောင့် တုတ်အဖျားပိုင်းနှင့် ရိုက်ရန် အာသီသထားသည်။ အရင်းပိုင်းကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ကိုင် ထားသောကြောင့် တုတ်အဖျားပိုင်းမှာ ရှေ့သို့ ခပ်ရှည်ရှည် ထွက်နေသည့် အတွက် ရန်သူနှင့် အလှမ်းကွာသွား သည်။

တက်ရာ၊ ဆုတ်ရာမှာ ခြေလှမ်း ကျကျနှင့် တက်ရ ဆုတ်ရသည်။ လေးကွက်ခန့်ရိုက်နည်းကို အားထား၍ ရိုက်နေခြင်းဖြစ်၍ လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်တိုင်း မောလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးပြည်သိမ်းမှာ ရှမ်းကြီးမူကို တတ် သလို ရှမ်းတရုတ်မူကိုလည်း တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ရှမ်းတရုတ်တုတ်မှာ အဖျား ပိုင်းနှင့် ရိုက်တတ်သလို အရင်းပိုင်းနှင့် လည်း ရိုက်တတ်သည်။

ရှမ်းတရုတ် တုတ်ကိုင်နည်းကို နှစ်ဖက်စကိုင်နည်းဟု ခေါ်ကြသည်။ အစနှစ်ဖက်စလုံး ရှေ့သိုင်းထွက်၍

ရှမ်းကြီးမူသမားကဲ့သို့ တစ်ဖက်လူနှင့် သိပ်ဝေးစွာ ရပ်ရန်မလို။ သိုင်းကွက် ကျော့နှင့် မနင်းရ၍ အမောပိုမံနိုင်သည်။

အစနစ်ဖက်စလုံးနှင့် ကာ၊ တား ရိုက်နိုင်သည်။ ရိုက်ထားသော ဘယ်စ ဖြင့် နောက်မှ ဝင်လာသော တုတ်ကို ဘယ်စဖြင့်ပင်(လိမ်တုတ်အဖြစ်) ဖမ်း နိုင်၊ ကာနိုင်၊ ရိုက်နိုင်သည်။

ထို့နောက် ညာနောက်မှ ဝင်လာ သော တုတ်ရိုက်ချက်ကို ရှေ့နောက် လက်ပြောင်း၍ ညာအရင်းစဖြင့် ကာ၊ တားရိုက်နိုင်သည်။ ရှေ့နောက် လက်မပြောင်းဘဲ ညာစကို ညာနောက် သို့ အရှည်ထုတ်၍(ပုန်းတုတ်/ဟုန်း တုတ်)အဖြစ် ကာတားရိုက်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ရှမ်းတရုတ်တုတ်သည် ရိုက်ချက် ကာချက် ပိုသွက်သည်။ ရှမ်းကြီးတုတ် တစ်ချက်ရိုက်လိုက်သည့် အချိန်တွင် ရှမ်းတရုတ်တုတ်က သုံး ချက်လောက် ထွက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရှမ်းကြီးတုတ်လောက် အား မပါလှပါ။

တုတ်ရှည်ကစားလျှင် (ယှဉ်ရိုက်လျှင်) အဝင်အထွက် သဘောကိုကြည့်ရ သည်။ နေရာအကျဉ်းအကျယ်ကို ကြည့်ရသည်။

တစ်ဖက်လူသည် (ယှဉ်ပြိုင်ဘက် သည်) မည်သည့်သိုင်းပညာ နည်း စနစ်ဖြင့် ကစားသည်ကို သတိထား ကြည့်ရသည်။

တစ်ဖက်လူသည် ခံစစ်ကစားကွက် ဖြင့် ကစားသလား၊ တိုက်စစ်ကစား ကွက်ဖြင့် ကစားသလား ဆိုသည်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်ရသည်။ ရှမ်းကြီးတုတ် သိုင်းသည် ပရိယာယ်များလှသည်။

အချို့ဆရာများက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြား စွာဖြင့် “ကျွန်တော်တို့ သိုင်းပညာ က တိုက်စစ်ပဲရှိတယ်။ ခံစစ်ကို

မသုံးဘူး”။ တချို့သူများကလည်း “ကျွန်တော်တို့ပညာမှာ တက်တာပဲ ရှိတယ်။ ဆုတ်တာ မရှိဘူး” ဟုလည်း ပြောတတ်ကြသည်။

သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် ပညာ တစ်ခုတည်းဖြင့် မရ။ ကာလဒေသ ပယောဂဟူ၍ အခြေအနေ အရပ်ရပ် ကို သိရှိပြီးမှ ယှဉ်ပြိုင်ရတာမျိုးဖြစ် သည်။

ဦးပြည်သိမ်းသည် ရှမ်းကြီးတုတ် ရော၊ ရှမ်းတရုတ်တုတ်ရော ရောမွှေသုံး နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီနေရာမျိုးမှာ ပညာ စုံသူက တပန်းသာသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသိုင်းသမားကြီးမှာ ရှမ်းကြီးမူကို တရားသေ ဆုပ်ကိုင်ထား သည့်အတွက် ဦးပြည်သိမ်းက သူ သက်လုံ ပျက်လာသည့်တိုင်အောင် အလိမ္မာနှင့် ကစားသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ လျှို့ဝှက် ချက်တစ်ခုမှာ ရန်သူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက် ခိုက်ရာတွင် ရှေ့လောမကြီး၊ အမော မခံ၊ တစ်ဖက်သား မောလောက်မှ တစ်ဖက်သူကို အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက် တတ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းသမားများသည် အမောသက်လုံကောင်းအောင် လေ့ ကျင့်ထားရမည်။ တုတ်ရှည်သမား (အကျဉ်းသားကြီး)မှာ ဦးပြည်သိမ်း၏ ပုံပန်းကိုကြည့်၍ အထင်မကြီးချေ။

[ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းမှာ အရပ် (၅)ပေ (၂)လက်မသာရှိပြီး ခန္ဓာ ကိုယ် ကြုံလှိုသေးကွေးသူဖြစ်သည်။ အရပ်ပုပြီး ခန္ဓာကိုယ် သေးကွေးသူ ဖြစ်သော်လည်း သူ့မာသယ်လိ (ကြွက်သားများ)မှာ ကျစ်လျစ် သန်မာ တောင့်တင်းသည်။

လျင်မြန်ပျက်လတ်သည်။ (၄၅) မိနစ်ခန့် မနားတမ်း ယှဉ်ပြိုင်ကစား

နိုင်သည်။ အမောသက်လုံ သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။]

ထို့ကြောင့် အကျဉ်းသားသိုင်း ကြီး၏ တိုက်ခိုက်သည့် နည်းပရိ မှာ အလွန်သွက်လက်စွာ တစ် တက်လိုက် ဆုတ်လိုက် ရိုက်လို အားကိုသုံး၍ တိုက်ခိုက်နေခြင်း ချည်း။

သို့သော် သူ့ထက် ပရိ သာသူနှင့်တွေ့၍ ခံလိုက်ရခြင်း သည်။

ဦးပြည်သိမ်းသုံးသော တုတ် ပညာကို သူ့အနေနှင့် ယဉ် ခန့်မှန်း၍ မရပေ။ အရှည်နည်း သုံးလိုက်၊ အတိုနည်းစနစ် သုံး ဖြင့် တုတ်ကို အမျိုးမျိုး ကစား ကို တွေ့နေရသည်။

ထိုအကျဉ်းသား တုတ်ရှည် သမားကြီးမှာ သမားရိုးကျ မြောက်ထားသော သူပညာတွင် ပင် တော်ပါပေသည်။

သို့သော် သိုင်းလေ့ကျင့်ချိန် ဆိုးသွမ်းတိုက်ခိုက်ပြီး ထောင် ရသော နှစ်ပေါင်း ကြာလာသ အမှု စိတ်သွားရာ ကိုယ်မပါဘဲ ဆုံး သူ့လက်ကို တုတ်ထိပြီး အ လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုပွဲကို ဦးပြည်သိမ်း ခပ် ချောင်နှင့် အနိုင်ရလိုက်ခြင်း မပေ။ ရှမ်းတရုတ်တုတ်ဖြင့် မျက် မအောင် အသာလျှီကစားပြီးမှ တုတ်နှင့် အနိုင်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ခွဲဝင်)

မြေရောင်

ခံစားနေရသူများသို့

ကျွန်မနာမည်က ဒေါ်စမ်းစမ်းမြင့် တဲ့။ ကျွန်မ အမျိုးသားက မန္တလေး တက္ကသိုလ် ရုက္ခဗေဒဌာနက ဆရာကြီး ဦးလှအေး(ကထိက)ပေါ့။

ကျွန်မကလေး နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို အရမ်းကြိုက်တာပဲ။ ဝယ်လဲ စုတယ်။ ရေးလဲမှတ်တယ်။ လက်တွေ့ လဲကျင့်သုံးတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မကလဲ ကျွန်မ သီထား လက်တွေ့ကျင့်သုံးထားတာ လေးတွေနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တာတစ်ဆင့် ပြည်သူလူထုကို ကူညီ ချင်တယ်။ တစ်ဖက်တစ်လမ်းက တစ်တစ်တစ်အား ပါဝင်ချင်ပါတယ်။ အခု ကျွန်မ ပြောပြရမယ့်အကြောင်း တ...

ခြေဖျောင့်နာခြင်း (သို့မဟုတ်) ခြေဖျောင့် အထက်ထွက်ခြင်းအကြောင်းပေါ့။

ကြာခဲ့ပါပြီလေ။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ် ထောက်ကပေါ့။ ကျွန်မ ခြေဖျောင့် ဆွေ တအားနာတယ်။ မနက်အိပ်ရာ ထရင် လမ်းမလျှောက်နိုင်ဘူး။ ခြေဖျား ထောင့် အသာလေး လျှောက်သွားပြီး နှုတ်နာသစ်၊ သွားတိုက် စတာတွေ ချုပ်ရတယ်။ နည်းနည်းသွေးပူလာမှ ထောက်နိုင်တယ်။

ဒါတောင်မှ နာတာ၊ နာတာနဲ့ သွား ဆူတယ်။ ဒေါက်ဖီနပ် မစီးနိုင်ဘူး။

အခုအိပ် အထူ ခြေထွေ စီးရ တယ်။ ကျွန်မလိုပဲ ခြေဖျောင့်နာတဲ့ သူတွေ မေးကြည့် ထောင့်ဆေး ခံရတယ်တဲ့။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်မတို့က မန္တလေး တက္ကသိုလ်ဝင်းထဲမှာ နေတယ်။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဇာတိဖြစ်တဲ့ ရွှေဘိုကို အလည်ပြန်ကြတယ်။ ကျွန်မ ရဲ့မိဘလို လေးစားချစ်ခင်ရတဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးသက်ပြင်း ကို ပြောပြတော့ သူက ဆေးနည်း ပေးတယ်ရှင်။

ကားတွေက လေးသံ အနုတော်အရွယ် ကို ဝပ်ရှော့ကဖြစ်ဖြစ် ထောင်ယူပါ။ အဲဒီ လေးသံကို မီးကင်ပါ။ လျှပ်စစ်ပီးဖြစ်စေ တယ်။ ပီးပေါ်မှာ ရှာတယ်။ (၅)ပိနပ်ခန့် မီးကင် ပြီးရင် နန္ဒင်းရေ ဖျော်ထားတဲ့ အင်တိုတစ်ခု ထဲကို နှစ်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် ချက်ချင်းပြန်ယူပြီး အဲဒီအပေါ်ကို အဝတ်ထူထူလေး ခင်းလိုက်ပါ။ အထူက တော့ ကိုယ်နင်းနိုင်(အပူခံနိုင်)သလောက် ခေါက်ထားပေါ့နော်။

ပြီးရင် နာနေတဲ့ နေရာတစ်ပိုက်ကို လှည့်ပတ်ပြီး နင်းပေးပေါ့။ ကြပ်ထုပ်ထိုး သလိုပဲ အနိမ့်နေလို့ကောင်းတယ်။

ကျွန်မကတော့ ညပိုင်း ကုလားတိုင် ပေါ်မှာတိုင်ရင်း(အခုဆို တီဗွီကြည့်ရင်း ဖြစ်မှာပေါ့နော်) (၁၅)မိနစ်လောက် ဖနောင့်လေးနဲ့ အသာလေးဖိနင်းပေး တာပေါ့။ တကယ်ပျောက်တာနော်။

ကျွန်မ နီးစပ်ရာ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ကို ပြောပြလို့ သူတို့လဲ လုပ်ကြတာ ဘယ်အချိန်က ပျောက်မှန်းတောင် မသိကြဘူးတဲ့။ တစ်ပတ်လောက်ပဲ လုပ်ရတာပါ။

ကဲ... ခြေဖျောင့်နာတဲ့ဝေဒနာ ခံစားနေရသူအားလုံး ကိုယ်ကျန်းမာ၍ စိတ်ချမ်းသာ နိုင်ကြ ပါစေ။

ကျွန်မလဲ တူ သောအကျိုး ခံစား ရပါစေရင်။

စမ်း(ဥပမာ၊ ရွှေဘို)

စာဂုဏ်... သူတေသီ...
 ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...
 ၂၀၁၇ခုနှစ်
 ဇူလိုင်လထုတ်သည်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်
 အမှတ်တရ
 အထူးထုတ်လ
 ဖြစ်ပါသည်။
 သို့ဖြစ်ပါ၍
 မည်သူမဆို
 ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
 အသိပေးအပ်ပါသည်။
 လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်စိန်သိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၀၉-(မြေညီ)
 ၂၉-လမ်း(အဆက်)
 ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ၄၄-၀၉-၇၇၆၃၄၅၇၄
 ၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၉

နို့ကြောင်းပိတ်နားနှင့်

အင်းဂါတာ

ကိုဇိုးဘန်း

တစ်နေ့ ဆေးရုံသို့ မိတ်ဆွေ လူနာ တစ်ဦးအား သတင်းသွားပေးသည်။ ထိုစဉ် လူနာကုသခန်းတစ်ခု၌ သားသည်မိခင်တစ်ဦးသည် မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့ကာ ဝေဒနာတစ်မျိုးမျိုး၏ ဖိစီးမှု ခံစားနေရဟန် အံ့ကြိတ်လျက် ရှိသည်ကို သနားစဖွယ် တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်တော် အတန်ကြာ ရပ်ဆိုင်းကြည့်ရှုနေမှုကြောင့် သူ၏အနီးတွင် ရပ်နေသည့် ခင်ပွန်းသည်ဖြစ်ဟန်တူသော အမျိုးသားက ထွက်လာကာ...

‘နို့ကြောင်းပိတ်ထားလို့ ပြောတယ်၊ နို့တွေ ခဲပြီ၊ မထွက်ဘဲ ဆောင်ကိုင်နေတာ နှစ်ရက် လောက်ရှိပြီ၊ နေ့ည အစိန်ဆား’

‘ဆေးရုံ ဒါမှမဟုတ် ဆေးဆန်းမှာ အချိန်မီ စောစောပြုမူပေါ့ နောင်ကြီးရ’
‘အစကတော့ ရိုးရိုးကိုက်ခဲတာပါပဲ။ ဒီတစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မှ အဆမတန် ရောင်ကင်းလာလို့ ဆရာဝန် ပြုကြည့်တာ၊ ဆေးရုံတက်ဖို့ လိုတယ်ဆိုမှ ဒီရောက်လာကြတာပါ’

‘ဆေးရုံရောက်ပြီပဲ၊ သိပ်လဲ စိတ်ပူပင်သောက ဖြစ်မနေပါနဲ့’

‘ဆရာဝန်တွေကတော့ စားဆေး ထိုးဆေးနဲ့ ကုသပေးထားတယ်။ အဲဒီလိုမှ မသက်သာရင် ခွဲစိတ်ကုသပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ်။’

‘တချို့ လူတွေက တိုင်းရင်းဆေး အင်းတွေနဲ့ နင်းမှုတ်ပေးရင် ပျောက်တယ်လို့တော့ ပြောကြတယ်။’

ကျွန်တော်ကလဲ ရဟန်းလူထွက်ဆိုတော့ ဝိနည်းအတိုင်း မကျင့်နိုင်လို့သာ ထွက်လာရတာပါ။ လောကီကိစ္စကို သိပ်မကျွမ်းစင်သေးဘူးဗျာ’

လူပြန်တော်၏စကား ကြားရလျှင် လွန်ခဲ့သော (၂၀)နှစ်ခန့်က ကျွန်တော် ဆေးရုံတက်စဉ် တိုင်းရင်း ဆေးဆရာတစ်ဦး ပေတ္တာပြုခဲ့သည် ၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြေဦးပျံရင်း

နို့ကြောင်းပိတ်ရောဂါပျောက် ဆေး အင်းဂါတာများကို ပြန်လည် သတိ ရမိသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော့် ဝဲဘက်ချိုင်း အောက်၌ အပူကြီးတစ်ခုပမာ တင်းမာ ရောင်ကင်းလာသဖြင့် ဆေးခန်းများမှ ဆရာဝန်များ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ခွဲစိတ်အထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ဦးသိန်းညွန့်ထံ ရောက်သွားခဲ့သည်။

‘သံမားတော်ကြီးက’ ဆေ့ချာစွာ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးနောက် ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူရန် အကြံဉာဏ်ပေးသဖြင့် ဆေးရုံတက်ခဲ့ရသည်။

ခွဲစိတ်ကုသပြီး၍ လူနာကုသဆောင်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိသောအခါ ခြေရင်းခုတ်မှ လိင်ခွဲ ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူသူ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးသာဒုတ်နှင့် တွေ့ဆုံသိကျွမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။

‘မောင်ရင်က ဘာအတွက် ခွဲရတာလဲ’

‘မြင်းစုလို့ ပြောကြတာပဲ ဘကြီးရယ်၊ အခု ဆရာဝန်ကြီး ခွဲလိုက်တော့ မှ ပြန်ချောင်းပုံ ဗက်တီးရီးယားကြောင့် ဖြစ်တဲ့ အကျိတ်ရောင်ရောဂါလို့ ဓာတ်ခွဲခန်းစစ်သပ်ချက်အရ သိရတယ်’

‘ဒီရောဂါကတော့ (၆)လလောက် ဆေးမှန်မှန်ထိုး မှန်မှန်စားရင် ပျောက်ပါတယ်’

‘ဘကြီးကကော ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘“ယောက်ျားမှာဆီး ပိန်းယုပီး”တဲ့ အသက်ကလပ်ကြီးလာတော့ လိင်ကြော့ညှပ် ပြီး လိင်ညှပ်ကို ဒုက္ခပေးလာတဲ့ ရောဂါပေါ့။ ဘကြီးက တိုင်းရင်းဆေးဆရာကျွမ်း သန်တန်း ပြန်တန်း ကာလမှာတော့ ယူာ လိုချင်တာနဲ့ နေ့ပိုင်းစားရောင် တောကြီး မျက်ပွင့်ထဲ အချိန်ကုန်ပန်းပယ် ကုန်ခဲ့တာ ပေါ့။ ဆရာ ဇီကလို့ အပူပြင်ရင် ယစ်စရာ မရှိအောင် သုံးထုတ်တဲ့ ကျွမ်းကျင်သား တော်ဖြစ်အောင် အရှူးအပူ လိုက်စားခဲ့ တယ်။’

နောက်ဆုံးတော့ ဆေးယူာလေး ဘာလေး ကို နှစ်ကျွမ်းကျင်ခဲ့ပါရဲ့ နှစ်ရည် အပူပန်း ခံပြီး ပိတ်ကိုယ်ကို လျစ်လျူပြုတဲ့ အဖက် ခံရပဲပေးရော။ ဝင့်နက်နာ ထပ်ပါရဲ့ ကိုယ်တိုင်ကုလို မပျောက်တော့ဘူး အခု တော့ အတော်သက်သာလာပါပြီ’

‘စကားအရည်ကြီး ပြောလိုက်ရ၍ မောပန်းသွားဟန်ဖြင့် တွေ့ငေ တိတ်ခိတ်နေသော အဘိုးအိုအို ကြည့်ကာ စိတ်ကူးတစ်ခု ပေါ်လာသဖြင့် မဝံ့မရဲ မေးစစ်မိသည်။

‘ဘကြီးအနေနဲ့ ဖြစ်နိုင်ရင်ပေါ့လေ

ကျွန်တော့်ကို သင်ကြား ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဆေးအင်းဂါလာ တစ်မျိုးလောက် ပညာရှိအပြုခဲ့ပါလား။ ကျွန်တော်လဲ ဒီပညာတွေ လေးလေးနက်နက် စိတ်ဝင်စားလို့ပါ။

အဘိုးအိုက ခေတ္တမျှ တွေ့လျက် စဉ်းစားနေပြီးနောက်...

'စေတနာမှန်မှန် ဇွဲသန်သန်နဲ့ လေ့လာလိုက်စားရင်တော့ ဘယ်ပညာ မဆို အကျိုးရှိရှိ အသုံးချနိုင်လောက် အောင် တတ်မြောက်လာမှာပါ။

မောင်ရင်ရဲ့ ရုပ်ဆင်းအမူအရာအရ အဘ စိတ်ချယုံကြည်လို့ တို့ဆရာ အဆက်ဆက် သုံးခဲ့ကြတဲ့ ဆေးဂါလာ တစ်ပိုဒ်ကို သင်ပေးမယ်။ သေသေ ချာချာမှတ်ထား။

လောကီနယ်ထဲမှာ မလွဲမသေ ကြုံ တွေ့ရတတ်တဲ့ သားမွေးမိခင်တို့ရဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာတစ်ခုပေါ့ကွာ၊ နို့ကြောင်း ပိတ်တဲ့ရောဂါ။

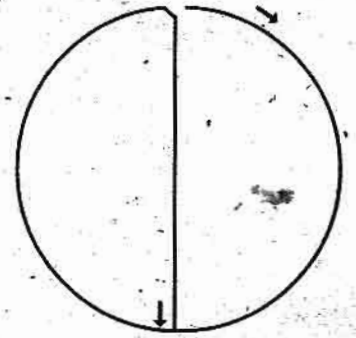
ဒီရောဂါရဲ့ အရင်းအမြစ်က နို့သွား ရာလမ်းကြောင်းမှာ နို့ထွက်သန်လို့ ဖြစ်စေ၊ သားငယ်ရဲ့ စို့နို့ငံအား မသန် ထိဖြစ်စေ၊ ဗဟိုရေကြောင့် နို့မတိုက် ဖြစ်တဲ့အခါဖြစ်စေ ကြုံဖန်များလာ တော့ နို့ဆိုတဲ့ ရေဓာတ်ဟာ ကိုယ် ထွင်း မီးတတ်ရဲ့ ပြုပြင်မှုကို ခံရတယ်။

ဒီတော့ မာပျဉ်းခဲပြီး လမ်းကြောင်း ပိတ်ဆို့စေတယ်။ နို့အုံတစ်ခုလုံး ချောင်ကိုင်ပြီး နာကျင်ကုန်ခဲတဲ့ ဆေးနာ အပြင်းအထန်ခံရတယ်။ ချော့ ဝိုသည်းရင် အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်တတ်တယ်ကွယ်။

ဒီဆေးနာသည် နို့ကြောတို့နှင့် ကွမ်း အိမ်ထဲ ထုံးကျိယု အလယ်သာကို သုံးကြိမ် လက်ဝဲလက်ဖျားတည့် အသက်အောင့်ပြီး "ကပ္ပိယံ ကရောဟိ သပ္ပယံ ဘန္တ" လို့ (၇)ကြိမ် ရွတ်ရတယ်။

ပြီးရင် ယခင်နဲ့တူ နို့အုံပေါ်မှာ အဲဒီထုံးကို ပြင်ဆွဲပုံ ယောဒီလိုရေး...

* * *

စာင်ရေထဲ အချိန်ကစပြီး "ဥုံ ကပ္ပိယံ ကရောဟိ" ဆိုပြီး ဝိသုဒ္ဓိကနိစ္စ အသက် အောင့် သုံးကြိမ်ရွတ်၊ သုံးကြိမ် ပြည့်စာနဲ့ လက်ကလဲ ရေလို့ ပြုရမယ်။ ဖိုပလိုစေ ရတာ။

ပြီးရင် ဝဲဘက်နို့အုံကြိုက် ဆရာ၏ ယာခြေ ဖနောင့် ယာဘက်ရင်အုံတွင် ဖြစ်ပါက ဆရာ၏ ဝဲဘက်ခြေဖနောင့်မှာ ပြင်ဆွဲပုံ ထုံးအင်ကို လက်ညှို့နဲ့ထပ်ရေး ရေထဲ အချိန်ကစပြီး "ဥုံ ကပ္ပိယံ ဘန္တ" ဆိုပြီး အသက်အောင့် သုံးကြိမ်ရွတ်၊ ရေစာနဲ့ ရွတ်တာ တစ်ပြိုင်နက် ပြုရမယ်။

ဒီနောက်တော့ ထုံးအင်ချင်း နှစ်ခုထပ် အောင် အသာအယာ နင်းပေတော့ အသက်အောင့်ပြီး (၇)ကြိမ် နင်းရတယ်။ ရောဂါပြီးရင် တစ်နေ့သုံးခါလောက် လုပ် ပေးပါ။ ချက်ချင်း သိသိသာသာ လျော့ကျ သွားလိမ့်မယ်။

ဆိုသည် တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဇာန်ညိုကို ထိုလူပျံ့စော်အား ပေးမိ သည်။

ထို့နောက် သုံးရက်မြောက်နေ့ နံနက်၌ မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက် သန့်စင်အပြီး ညော်ခန်းသို့ ထွက်လာ ရာ ရွှေငှက်ပျော ဖယောင်းတိုင်၊ အောင်သပြေနှင့် ငွေတစ်ဆယ်ကို

လင်ပန်းတစ်ခုတွင်ထည့်ကာ ရောက်ရှိ လာသည့် အမျိုးသားတစ်ဦးကို တွေ့ရ လေသည်။ ကျွန်တော် အံ့အားသင့်နေ ခိုက် ထိုအမျိုးသားက...

'ကျွန်တော့်ဦး နို့ကြောပိတ်နာ ကောင်း သွားလို့ ဆေးရုံက ဆင်ရတော့မယ်။ ဆရာ ပြောတဲ့ ညနေကလဲ ထုံးအင်လုပ်ပြီး နင်း လိုက်တာ ချက်ချင်းသိသာတယ်။ ဘေးက လူနာတွေဟောင်း အံ့ကြက်တယ်။ ဒါကြောင့် ရွာပျဉ်နဲ့ခင် ဆရာကို လာကန်တော့တာ ပါ။

'ဟာ...မဟုတ်တာဘဲ။ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်က ရွတ်ဆိုလုပ်ကိုင်နည်း မှန်တာရယ်။ ဆေးရုံက ဆေးထိုး ဆေးကျွေး ကုသပေးတာရယ်ကြောင့် သက်သာသွားတာပါ။ ကန်တော့ဖို့ မလိုပါဘူး။

'ဆရာဝန်၊ ဆရာမတွေကိုလဲ ကန်တော့ပြီးပါပြီ။ အာစရိယဂုဏ် ကျေးဇူးကို ရည်မှတ်ပြီး ကန်တော့တာ ဖို့ လက်ခံပါ ဆရာ'

'ဒါဆိုလဲ ဘုရားစင်သာ ကန်တော့ သွားပေတော့'

'ကျွန်တော့်နာမည် မောင်ခင်ပါ။ အရှေ့ဘက်က "ကလုံ" ရွာမှာ နေတယ်။ ရွာကို တစ်ခေါက်လောက် လာလည်ပါဦး ဆရာ'

'လမ်းကြုံတော့ ဝင်ခဲ့ပါမယ်။ ကိုင်း... နေမြင့်နေမယ် သွားပေဦး တော့ ကိုခင်ရေ'

ပေါ့ပါးရွှင်လန်းစွာ ထွက်ခွာသွား သည့် ကိုခင်အား ကြည့်ကာ ဝမ်းသာ ပိတ်အဟုန်ဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့ သည်။

ပျားရည် စစ်သပ်နည်းစာစု

ကုန်လွန်ခဲ့သော ဇူလိုင်လအတွင်း က ရန်ကုန်မြို့သို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ရောက်သွားခဲ့သည်။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုရှိသော ဗဟန်း(၁)လမ်းရှိ ဇင်းကျိုက်မွန်ကျောင်းတွင် တည်းခိုပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မွန်ပြည်နယ်ဘက်မှ ဒကာတစ်ဦးက ဆရာတော်အား ပျားရည်တစ်ပုလင်း လာရောက် လှူဒါန်းသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုအခါ ဆရာတော်က ပျားရည်စစ်ပစ်ကို စာရေးသူအား လက်တွေ့စမ်းသပ် ပြပါသည်။

ဆရာတော် စမ်းသပ်ပြသည့်နည်းမှာ လွယ်ကူပြီး သေချာပါကြောင်း မိန့်ကြား တော်မူပါသည်။

စာရေးသူလည်း နေရင်းဌာနသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မိမိဝယ်ယူထားသည့် ပျားရည်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ပျားရည်မှာ အရောအနှောရှိနေကြောင်း တွေ့ရပါ သည်။

မိမိကဲ့သို့ ပျားရည်ကို ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုနေရသူများ ပျားရည်အစစ်ကို စမ်းသပ် ဝယ်ယူနိုင်ကြစေရန်အတွက် လွယ်ကူပြီး သေချာသည့် စမ်းသပ်မှု တစ်ခုကို တစ်ဆင့်ရေးသား ဖော်ပြနည်းပေးလိုက်ပါသည်။

ပျားရည်ကို စစ်သပ်ပုံ

လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် နှစ်လုံးတွင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း (အဖန်ရည်) လက် နှစ်လုံးခန့် ထည့်ပါ။ ပန်းကန်လုံး နှစ်ခုတွင်ရှိနေသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအရောင် တူညီနေပါမည်။

ပန်းကန်လုံးတစ်ခုထဲသို့ ပျားရည် အနည်းငယ်လောင်းထည့်ပြီး ရောနှောသွားအောင် လှုပ်ပေးပါ။ ယင်းနောက် ပန်းကန်လုံး နှစ်ခုထဲရှိ ရေခဲခွက်များကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။

ပျားရည်စစ်ပါက ရေခဲခွက်ကြမ်းမှာ မူလအရောင် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ။ အကယ်၍ မူလအရောင်မှ အရောင်ပြောင်းလဲသွားပါက ပျားရည်မစစ်တော့ ပါ။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

[ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်း(၁)လမ်း၊ ဇင်းကျိုက်မွန်ကျောင်း ဆရာတော်အား ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝပြုပါသည် ဘုရား]

ရာမည ကုမာရ (ပေါင်မြို့)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀ဝိ/ကျပ် (နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၉-မြေညီ၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ပုန်း
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၁၄၉၂

သာကဝဂ္ဂသတ်လေးဝါးအား ဝုဒ္ဓဇူ ပိဝဿနာဇူ အလင်းရောင် တွန်းပြောင်စေသော
မီးအိမ်ရှင် မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် အဘိဇေမဟာဝုဋ္ဌဇူ

ဘုဒ္ဓ အာဒိစ္စပဟာထေရ်ကြီး (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

သင်္ဂဏဆရာတော်ကြီး

ဒီးမြောက်သော

မဟာရင်ဂိုဏ်တော်

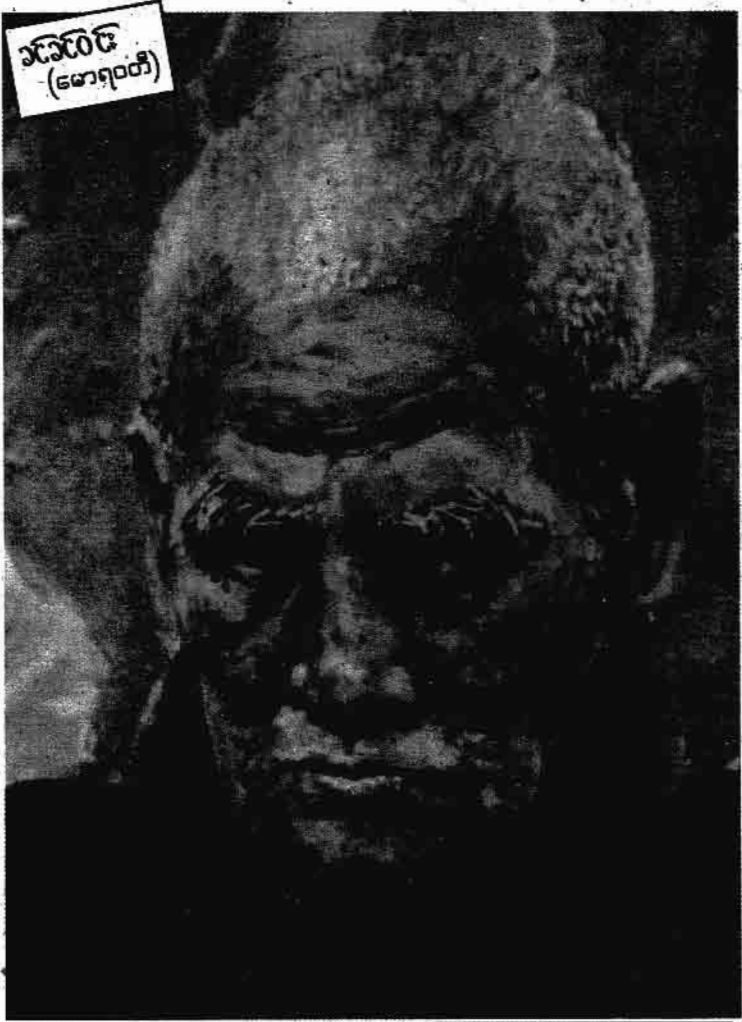
ဤသူဌေးကြီး ဦးမွန်ထော်သည် နိဗ္ဗာန်နယ် မော်လမြိုင်မြို့အနီး ကတိုးရွာမှဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်ကာလသည် မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းကို အင်္ဂလိပ်တို့၏ ဘာသာ နှင့် နယ်ချဲ့မှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ မှုန်သွားမည်စိုးရိမ်သော သင်္ဂဏ ဆရာတော်ကြီးက မော်လမြိုင်မြို့ တို့က်သန်လန်ဘုရား ခြေတော်ရင်းရှိ နိဗ္ဗာန်တော်တော် ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးလျက် သာသနာပြုနေချိန် ဖြစ်သည်။

ဘာသာရေးလေးစားသော သူဌေး ကြီး ဦးမွန်ထော်သည် မန္တလေး မင်း နေပြည်တော်တွင် နေထိုင်အမှုထမ်းခဲ့ နေပြန်၍ သင်္ဂဏဆရာတော်ကြီးနှင့် နည်းကြည်ညိုကိုးကွယ်ရင်းနှီးပြီး ဖြစ်သည်။

သစ်နေသောအခါ ကတိုးရွာနေ ဦးမွန်ထော်သည် မိမိ၏ကိုးဆောင်ပြိုင် မိမိကြီးတွင် ဆွမ်းဆက်ကပ်ရန် သင်္ဂဏဆရာတော်ကြီးကို ပင့်ဖိတ်ထား သည်။ ကတိုးကျေးရွာတစ်ရွာလုံးရှိ ဆန်သံဃာတို့အားလည်း ပင့်ဖိတ် သေသည်။

သင်္ဂဏဆရာတော်များစုံပြီး ဆွမ်းကပ်ချိန်

အ.အ.ဝ.ဇ. (မောရဝတီ)

▲ ဘုဒ္ဓအာဒိစ္စပဟာထေရ် မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဝန်ခိုးတော်

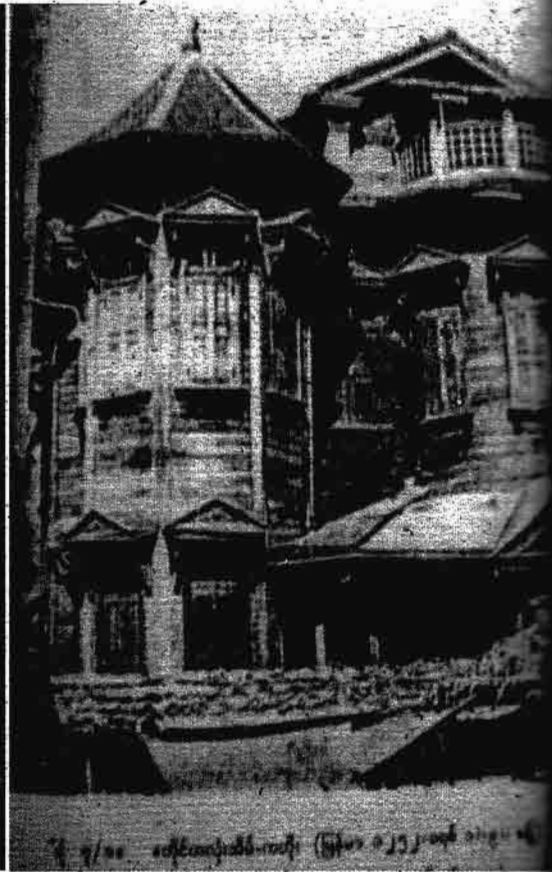
နီးသောအခါ သင်္ဂဏဆရာတော်ကြီး က ဦးမွန်ထော်အားမေးသည်။

‘အကကြီး ကတိုးရွာက သံဃာတွေပျိုလား ကွယ်’ တစ်ပါးကျန်နေသေးသဖြင့် မည်သူ မျှ မဖြေရဲဘဲ အသံတိတ်နေသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ခပ်ငေါက်ငေါက် နှစ်ကြိမ်ထပ်မေးမှ...

‘မစုံသေးပါဘုရား။ သူ့သန်ကျောင်းက မဟာရင်ဂိုဏ်တော်တစ်ပါး ကျန်နေပါသေး တယ်ဘုရား’ ‘ဒါဖြင့် ခွာပေကြံကြေချေကွယ်။

★ ဖြေရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

သင်္ဘောဆရာတော် အမှတ်တံဆိပ် နာရီ

ဘုရားကျောင်းပါသော ဦးဘလှ၏ တိုင်တစ်လုံးတိုင်

တစ်ပါးမှ မကျန်ပါစေခဲ့
သင်္ဘောဆရာတော်ကြီးက ဗုဒ္ဓ
သာသနာ ထွန်းတောက်ဖို့အရေး
ရဟန်းသံဃာအားလုံးကို ချီးမြှောက်
အားပေး ဩဝါဒစကား မိန့်ချင်နေပုံရှိ
သည်။

ဒကာတစ်ဦး အမြန်သွားပင့်၍ ကြံ
ရောက်လာသော မဟာရင်ကိုယ်တော်
သည် သင်္ဘောကို သေခံယူနိုင်အညီ
သင်္ဘောစွာ ဝတ်ရုံလျက် မျက်လွှာချ
ကာ ကြံရောက်ထိုင်တော်မူသည်ကို
အံ့ဩစွာ တွေ့တော်မူလေသည်။

သင်္ဘောဆရာတော်ကြီးက မြန်မာလို
မေးသည်။ မြန်မာလိုမကျွမ်းကျင်သော
မဟာရင်ကိုယ်တော်က ပါဠိဘာသာဖြင့်
၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြေတော်မူသည်။ ထို့နောက် ဆရာ
တော် နှစ်ပါးသည် ပါဠိဘာသာဖြင့်
မေးဖြေကြကုန်သည်။

သင်္ဘောဆရာတော်ကြီးက မန္တလေး
မှ သင်္ဘောဖြင့်ကြွလာရာ သင်္ဘောပေါ်
မှာ လေး၊ ငါးညကြာကြောင်း မန္တလေး
သို့ စာစီခေါက်လောက်ကြွရောက်ပါ
ရန် ဖိတ်ကြားလိုက်သော်... မဟာရင်
ဆရာတော်က မေးလေသည်။

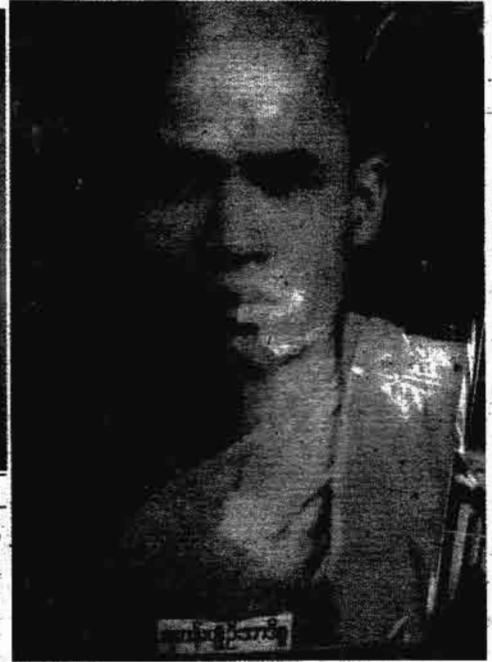
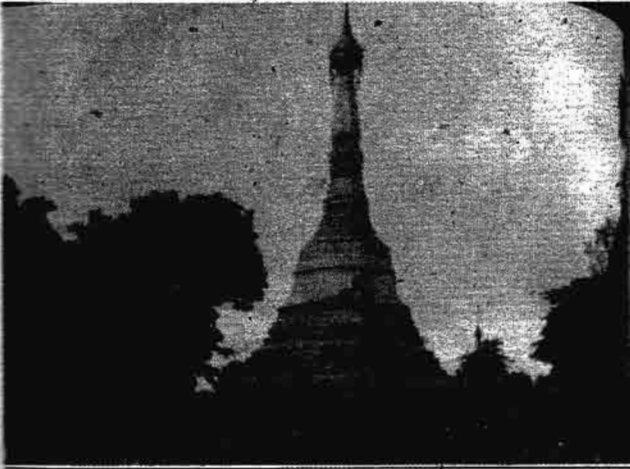
‘သင်္ဘောပေါ် လေး၊ ငါးည ကျိန်ရတာဆို
တော့ ဟတုဂါယတွေ့တော့ သင်္ဘောပေါ်
ပယ်တူးလား ဘုရား...’

မန္တလေးကိုကြွရောက်ရင်ပဲတယ်ဘုရား...
ဒါပေမယ့် သင်္ဘောပေါ်မှာ သဟဿယျ
သိက္ခာပုဒ်ကို ကြောက်ပဲတယ် ဘုရား’

ထိုအခါ သင်္ဘောဆရာတော်ကြီး
သည် မဟာရင်ကိုယ်တော်၏ တို့
စကားကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းပုံ ကုန်ကြွေး
သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ် ဥပမိရုပ်ပုံတို့
နှစ်သက်သဖြင့်...

‘ဒကာတို့... ဆင်ဖြူတော်တို့မည်သည်
မှာ ရှိန္ဒာတွေနဲ့ ဘယ်လောက်ပက်တက်
ညစ်ပေသည်မရှိ၊ ပကတိ ဖြူစင်သန့်
နော်သကဲ့သို့ ရဟန်းကျောင်းပိသော
သော မဟာရင်ကိုယ်တော်စာစီ
အောက်မြန်မာနိုင်ငံမှာရှိနေတာ
မြန်မာတို့အတွက် ကောင်းပေစွာ...’

ဟု မိန့်တော်မူပြီး သင်္ဘောဆရာ
တော်ကြီးသည် မိမိအား လျှာဒါနထား
သော တိုင်ကပ်နားနှင့် ဓာတ်တော်

ကတိုးမဟာရင်ကျောင်းတိုက်ရှိ မင်း ရှင်မြင့်ဆရာတော်

ဤနှစ်လုံးကို မဟာရင်ကိုယ်တော် လေးအား မေတ္တာဖြင့် ချီးမြှင့်ပြန်လှူ ဆိုက်လေတော့သည်။

ထို တိုင်ကပ်နာရီနှင့် ဓာတ်တော် ဩတ်များ ယနေ့တိုင် ကတိုးမဟာရင် ဗုဒ္ဓသစ်သားကျောင်းလေးတွင် ရှိနေ ကြောင်း ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါ သည်။ “သင်္ဂဟနာရီ” ဟု အမှတ်တရ ခြုံ ဂုဏ်ယူ ပြသထားပါသည်။

ကတိုးစံပြကျေးရွာတွင်

မဟာရင်သာသနာစည်ပင်လာခြင်း

ကတိုးရွာမှ သူဌေးကြီးများသည် သာသနာကို အားပေးကြသည့် အား ယောင်္မာ ၁၂၃၇ခုနှစ်တွင် ဦးရွှေလေးနှင့် ဒကာဒကာမတို့သည် မဟာရင်ကိုယ် တော်အား တိုက်ကျောင်း ဆောက်လုပ် ထူဒါန်းသည်။

မဟာရင်ကိုယ်တော်သည် ပရိယတ္တိ သာသနာကို စတင်ပို့ချပါသည်။ စာပေပို့ချသော ကောင်မွန်သည် ဂုဏ်သိတင်းကြောင့် မုဒုံ၊ ဘီလူးကျွန်း၊ ဆွေတွင်း၊ ကျိုက်မရော၊ ပေါင်၊ သထုံ၊ သာအံမြို့နယ်များမှ စာသင်သား ဆန်းသားမင်္ဂလာများ ရောက်လာကြ သည်။

ရောက်လာ ကြသော တပည့်ကြီးများ ဖြစ်သည့် ကွမ်တာရွာမှ မောဂ္ဂလိပုတ္တ၊ ကော့ခဲပုံရွာမှ ဦးအဂ္ဂဒီပ၊

မုရစ်ကလေးရွာမှဦးနာလင်္ဂ၊ ဇာသပြင် ရွာမှ ဦးနန္ဒာလင်္ကာရ၊ ကဒါရပ် ပေါင်မြို့ မှ တာဝတိံသာကျောင်းဦးခေမကော၊ ကလော့ရွာမှ ဦးကုသလတို့နှင့် တိုင် ပင်ကာ “ဓမ္မယုတ္တိ ကနီကာယဂိုဏ်း” ကို တည်ထောင်တော်မူသည်။

မဟာရင်ဆရာတော်ကြီးသည် ပထမ ဆုံး မွန်ပုံနှိပ်တိုက် “ဗုဒ္ဓဝံသစာပုံနှိပ် တိုက်” ကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့လေ သည်။

ဆရာတော် ရေးသားသည့် ကလျာဏကဗျာလင်္ကာ၊ ကျောင်းသား ကျင့်ဝတ်၊ ဓမ္မစက်ပါဠိနိဿယ၊ ဓမ္မဒေ လက်ရိုးကျမ်း။

ပါရာဇိကလက်ရိုးကျမ်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ ကထာ၊ မဟာပိလင်္ဂါကျမ်း၊ ဝိနယ ရေလက်ရိုးကျမ်း၊ သင်္ဘောဋ္ဌာနိ ဗာဇိန္ဒိယ အကျမ်း၊ သင်္ဘောဋ္ဌာနိ သင်္ဘောဋ္ဌာနိ နှစ် ကျမ်း၊ သုတ္တသင်္ဘော လက်ရိုးကျမ်း၊ ဥပိကာနုဿာသနကထာမာဏှိ ကျမ်း၊ သိင်္ဂ (၁၃)ကျမ်း၊ ခြေထုတ်ဆရာမိဿည်း

“မြန်မာပြန်အစ ကတိုးက” ဟု ဆိုစမှတ်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကတိုးရွာနေ သူဌေးကြီး ဦးရွှေလေး သည် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၂ခုနှစ်တွင် ပိဋကတ်မြန်မာပြန်အလုပ်ကို ငွေ အမြောက်အမြား ရင်းနှီးစိုက်ထုတ် ခဲ့လေသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ရ လယ်တီ ဝါယမ (ခေါ်) ဆရာမြို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ (၁၀)နှစ်တိုင်တိုင် နိကာယ်လေးရပ်ကို မြန်မာပြန်ဆိုခဲ့လေသည်။ မြန်မာ ပိဋကတ်ကမ္မဏီသို့ပေး၍ စတင်ပုံနှိပ် စေသည်။

ထို မြန်မာပြန်စာအုပ်တို့သည် ယနေ့ မျက်မြင်တွေ့ရှိရသည်ဟု ဝေဒဂူ ဆရာတော်က ရဲရဲမြက်ကြားခဲ့သည်ကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

မွန်အက္ခရာရေး ပိဋကတ်စာပေ ဆိုင်ရာ၊ သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ မွန် နိဿယများ အမေးအဖြေများ၊ အဆုံး အဖြတ်များနှင့် ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ မွန် စာပေ အများအပြားတို့ကို သရာဌား

လက်ခပေး၍ ပေထက် အကွရာတင်
ရေးသားစီရင်စေသော ဓမ္မဒါန အလှူ
ပေစာထုတ်များမှာ ကတိုးမဟာရင်
ကျောင်းတိုက်တွင် သက်သေသာဓက
အဖြစ် ယနေ့တိုင် ထင်ရှားရှိနေပါ
သည်။

ဘုရားရှင်၏ နှုတ်ကပါဠိစကားတော်
တို့ကို မြှင့်တင်ချီးမြှောက်သော မွန်
သူဌေး နိုင်ရွှေလေးသည် ထူးခြားပြိုင်
ဘက်ကင်းသော ပိဋကတ်အလှူရှင်
တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း မွန်မြန်မာဒါယကာ
များ မှတ်တမ်းပြုထားပါသည်။

ထူးခြားသော ပါရမီနှင့် တိုင်တင်လှူ
သုံးထင်တင်စိတ်ဖြင့် တိုင်တင်လှူဒါန်း
၏ စာတိုက်လည်း နက္ခတ္တကျောင်းခြင်
စာရင်းသွားတင်ပြီးရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ သာသနာကို ချီးမြှောက်
ကြသဖြင့် ကတိုးမဟာရင် ဓမ္မယုတ္တိ
နိကာယဂိုဏ်းသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၃၇
ခုနှစ်တွင် ပထမ မဟာရင်ဆရာတော်
ကြီး ဦးဗုဒ္ဓဝံသ ကျောင်းစတင် တည်
ထောင်သည်မှစ၍ ယနေ့အထိ နှစ်
ပေါင်း (၁၄၁)နှစ်ကျော် ကြာညောင်း
ခိုင်မာ ရပ်တည်တိုးတက်ခဲ့သည်။

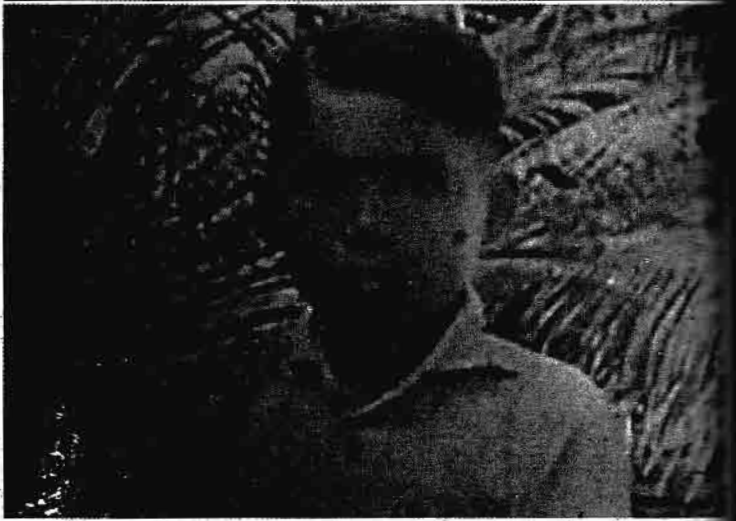
ဣန္ဒြေရရ မျက်နှာပန်းလှစွာ ပိနည်း
သိက္ခာကြီးခြင်း၊ အရည်အချင်း ပြည့်ဝ
စွာ သာသနာဆီမီးတန်ဆောင် ထွန်း
ပြောင်ခဲ့ပါသည်။

နှစ်တစ်ရာပြည့် ပိဋကတ်သုံးပုံ
စာပြန်ပွဲကြီးကိုလည်း သက္ကရာဇ် ၁၃၆၀
ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁)ရက်နေ့မှ
(၅)ရက်နေ့ထိ မော်လမြိုင်မြို့နယ်
ကတိုးမဟာရင် စာသင်တိုက်ကြီးတွင်
ကြီးကျယ်ခမ်းနား စည်ကားသိုက်မြိုက်
စွာ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

မဟာရင် ဓမ္မယုတ္တိ နိကာယဂိုဏ်း
ဦးစီးချုပ်ဆရာတော်ကြီးများ
၁။ ပထမဂိုဏ်းချုပ် မဟာနှင့် ပြုစုထားရာ
၁၄၈ နက္ခတ္တကျောင်းခြင်စာရင်း

နက္ခတ္တကျောင်းခြင်စာရင်းသွားတင်ပြီးရှိပါသည်။

- ၁။ တံဆိပ်တော်နှစ်ထပ်ရ အရှင်ဗုဒ္ဓဝံသ မဟာထေရ်(ခါ) မဟာရင်ဆရာတော်ကြီး (၁၂၃၇-၁၂၈၀)
- ၂။ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏ်သီရိ မဟာထေရ်(၁၂၈၀-၁၂၉၀)
- ၃။ တတိယဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမေတ္တဝိပုတ္တ မဟာထေရ်(၁၂၉၀-၁၂၉၇)
- ၄။ စတုတ္ထဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနာလဟင်္ဂိ မဟာထေရ်(၁၂၉၇-၁၃၀၆)
- ၅။ ပဉ္စမဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဟိန္ဒ

- မဟာထေရ်(၁၃၀၆-၁၃၁၈)
- ၆။ ဆဋ္ဌမဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇောဝိလ မဟာထေရ် (၁၃၁၉-၁၃၃၉)
- ၇။ သတ္တမဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမဟာမဟာထေရ်(၁၃၃၉-၁၃၅၀)
- ၈။ အဋ္ဌမဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဘာဇောမဟာထေရ်(၁၃၅၀-၁၃၅၇)
- ၉။ နဝမဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအပ္ပမာပတ္တိတ အဘိဓအပ္ပမာပတ္တိတပထမအဘိဓမ္မာရဋ္ဌာရ ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စပထ

ပထမမဟာဂြိုဟ်ကျော်တောင်လေး
ယနေ့တိုင် အမှတ်တရ ထိန်းသိမ်းထားသည်

ထေရ်(၁၃၆၅-၁၃၇၅)
အထက်ပါ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးများ အရည်အသွေးပြည့်စုံစွာ ဝိနည်းသိက္ခာ အကျင့်မြတ်ကို အထူးလေးစားလိုက်နာ အားထုတ် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

**နဝမမြောက် မဟာဂြိုဟ်ကျော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စဆရာတော်ကြီး**

ဆရာတော်ကြီးများကို ကြည်ညိုလေးစားကြသော ဒါယကာတို့သည် မဟာဂင် သာသနာတိုးတက်မြင့်မားအခွင့်ရည်အောင် ဝိုင်းဝန်းအားပေးထောက်ပံ့ကြသဖြင့် တိုးတက်ခဲ့ကြသည်။

မဟာဂင် ဓမ္မယုတ္တိနိကာယဂိုဏ်း၏ နဝမမြောက်ဂိုဏ်းချုပ် (သံဃဓာဓာ) ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စသည် အနေအထိုင်ကျစ်လစ် သိပ်သည်းတော်မူပြီး ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကိုလည်း အထူးလေးစားခြင်းကြောင့် ရဟန်းရှင်ထူးအပေါင်းတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုတို့ အထူး ခံယူရရှိတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် အထူးသဖြင့် မွန်တိုင်းရင်းသားများ အပေါ်တွင် အလွန် သြဇာညောင်းတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ဂိုဏ်းပေါင်းစုံညီညွတ်ရေးနှင့် သာသနာရေးတိုးတက် ပြန့်ပွားလာအောင် အားသွန်ခွန်စိုက် ဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ပရိယတ္တိသာသနာကို ကုန်စင်အောင် တတ်မြောက်ပြီးနောက် ပဋိပတ် သာသနာပြုရန် ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်ရိပ်သာ မူလမဟာစည် ဆရာတော်ကြီး ဦးသောဘနတ်တွင် ဝိပဿနာတရားတော်ကို တပည့်ခံ၍ သင်ယူတော်မူသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေတောင်ကုန်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသံဝေ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စတို့ထံတော်ပါးတွင်လည်း မဟာသတိပဋ္ဌာန် ကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင် မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်လင်းသည့်အထိ အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို သိမြင် အားထုတ်ခဲ့ပြီးနောက်

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ရှိ တပည့်သံဃာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား ဝိပဿနာတရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်အားထုတ်စေ၍ ပဋိပတ် သာသနာပြုပါသည်။

တစ်ဖက်ကလည်း နိုင်ငံတော် သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်၊ မွန်ပြည်နယ် သံဃနာယက၊ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ထိပ်သီးညီလာခံတွင် မဟာဂင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်...

နိုင်ငံတော် သံဃနာယကအဖွဲ့ သြဝါဒါစရိယဆရာတော်၊ မဟာဂင်ဂိုဏ်းလုံးဆိုင်ရာ စာမေးပွဲကြီး၏ သြဝါဒါစရိယဆရာတော်...

ကတိုးကျော့နှပ်ရွာရှိ ဦးနာအောက်ဘုရား၊ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် အောင်သိဒ္ဓိစေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့၏ သြဝါဒါစရိယဆရာတော် မဟာဂင် စာသင်တိုက်ကြီးတို့၏ သြဝါဒါစရိယဆရာတော် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘီလူးကျွန်း၊ စာသင်တိုက်ကြီးငယ်တို့ကို ပေါ်ထွန်းစေခဲ့ပါသည်။

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်တို့ရှိ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ရိပ်သာများသို့ တပည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြများ စေလွှတ်၍ အဆင့်မြင့် တည်ထောင်ပေါ်ထွန်းလာသော ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာများ ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

ထိုဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကိုလည်း ဖတ်ရှုလေ့လာစေချင်ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ခင်ခင်ဝင်း
(မောရတီ)

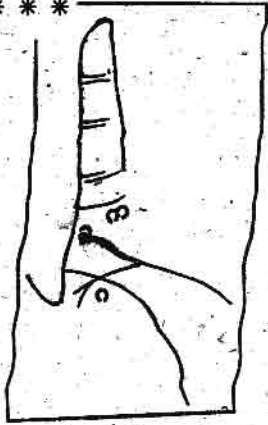
ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဆွဲသူ)
လက္ခဏာမေဒင်္ဂဗညာသုတေသီ

လက္ခဏာစွဲပျားကို

သတ်ထားပါ

(က) အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
ညာထက်ညှိအောက် ကြာသပတေး၊
ဗြဟ္မာနံပေါ်က ဆော်လမ္ပန်လက်စွပ်
သင်္ကေတ(သို့မဟုတ်) မဟော်သတ
ထက်စွပ်(သို့မဟုတ်) ကြာသပတေး
ဗြဟ္မာနံကွင်း ဖြစ်ပါတယ်။

***

နက်နဲတဲ့
ပညာရပ်များ
လိုက်စား တတ်
ပြောကိခြင်း၊
ပညာတဟုသုတ ပြည့်စုံခြင်း၊
အကြံအပျား ဆရာသမား၊
ဦးစီးအိမ်အောင် အထက်
အရာရှိ စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်ရာ
ယန်နေရာ၊ လုပ်ငန်းရှင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အများ
အားဖြင့် တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

(ခ) အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
ညာထက်ထမ်းကြောင်းအများနဲ့ အသက်
ထမ်းကြောင်းအများ (၁)စင်တီမီနဲ့
ကွာဟနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတမျိုးဟာ စိတ်ပြန်ကိုယ်ပြန် လှုပ်ရှား
လုပ်ကိုင် ပြောဆိုတတ်တယ်။ ဒေါသ ဖြစ်လွယ်
ပြောလွယ်တယ်။ လွတ်လပ်မှုကို နှစ်သက်တယ်။
တစ်ခါတစ်ရံ မစဉ်းစား မဆင်ခြင် အရမ်းကာ

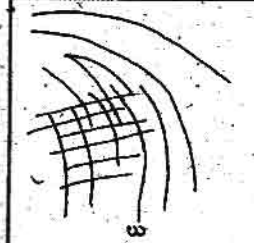
ရာ လက်ထွက်စယ် ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင် မှား
ယွင်းတတ်တယ်။ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း တို့နှင့်
စိတ်ကို ဖတ်နိုင်ပါသည်။

(ဂ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
ဉာဏ်လမ်းကြောင်းမှ လမ်းခွဲတစ်ခုဟာ
အင်္ဂါဂြိုဟ်နဲ့အပိုထဲကို ခက်ရင်းခွဲနဲ့ ထိုး
ဆင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတဟာ ဘာပဲလုပ်လုပ် တိကျတယ်။
ထိုက်လျော့နားလည်မှု နည်းပါတယ်။ အပြစ်
ပြင်လှယ်တယ်။ ဝေးနီးရှားချ ပြောဆိုတတ်တယ်။
အခြင်းအခံသန့်ပယ်။ စကားများ ရန်ဖြစ်ခင်
စိတ်များမယ်။ အနိုင်ကိုင် ဖော်ကာဆိုတတ် ရှိ
မယ်။ လက်ရုံးအားကိုး လုပ်တတ်တယ်။

(ဃ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
လက်မခြေခြင်း၊ အသက်လမ်းကြောင်း
အတွင်းသက် သောကြာဂြိုဟ်နဲ့မှာ
ထောင်လိုက်မျဉ်းတွေနဲ့ ကန့်လန့်မျဉ်း
တွေများနေပြီး ဂြိုဟ်နဲ့ဖောင်းကြွ ပြည့်ပြီး
နေခြင်း ဖြစ်တယ်။

***

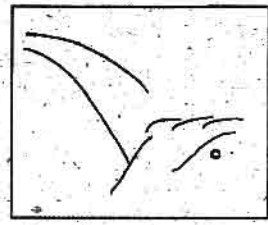

ဒီသင်္ကေတမျိုးဟာ သွေးသားဆန္ဒ ပြင်းထန်
တယ်။ ကာမဂုဏ် လွန်ကျူးတတ်တယ်။ အချစ်
ရေး အိမ်ထောင်ရေးမှာ သစ္စာပုံပြီး ဖောက်ပြန်
တတ်တယ်။

ကြိုသည့်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည့်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်ဆိုး
အညံ့ဖြစ်စေ၊ ငှာသည့်ဖြစ်စေ၊ ပိန်သည့်ဖြစ်စေ၊
ဆည်ဖြစ်စေ၊ ရှုသည့်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည့်
ဖြစ်စေ၊ သွေးရှိဖြစ်စေ၊ သူစိမ်းဖြစ်စေ၊ အထက်
အရာရှိဖြစ်စေ၊ လက်အောက်ထံနဲ့တည်း ဖြစ်စေ
ကာမဂုဏ်ကိစ္စမှာ စည်မစောင့်တတ်ဘူး။ အပြု
တမ်း အကျွမ်းအရောင်းနည်း၊ လက်ဝဲဘယ်စယ်
များတန်း

(င)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
အသတ်လမ်းကြောင်း၊ အရင်းမှ
အထက်ဂြိုဟ်နဲ့ဘက်ကို အပြတ် အပြတ်
အသတ်သွယ်နေတဲ့ မိမိလမ်းကြောင်း ဖြစ်
တယ်။ တချို့က တစ်ကြောင်းမှာညည်း

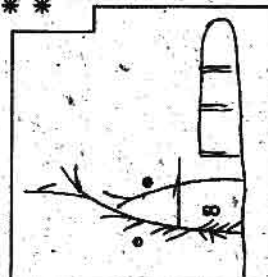
ပီပြင် ထင်ရှားစွာ တွေ့ရတတ်တယ်။
* * *

ဒီဒီသင်္ကေတဟော့ အရက်သေစား မူးယစ်
သေဝါး၊ အပျော်အပါး၊ ကာမဂုဏ်ကိစ္စတို့မှာ
တစ်ဖိုးနှစ်ဖိုးတော့ စွဲလမ်း နှစ်သက်တယ်။
သောကြာဂြိုဟ်နဲ့မှာ ထောင်လိုက်
ရာ၊ ကန့်လန့်ပါ မျဉ်းတွေများပြီး တင်း
မာနေရင်တော့...

ကာမဂုဏ်ကိစ္စ လွန်ကဲတတ်ပါတယ်။
(စ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
နုလုံးလမ်းကြောင်း ကွေးညွတ်ပိုက်လွန်း
ပြီး အောက်ဘက်ကို လမ်းမျဉ်းတွေ
ထိုးဆင်းနေကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

***

ဒီသင်္ကေတဟာ ချစ်စိတ် များလွန်းတယ်။ ဗို
တတ်ခံ နှလုံးလမ်းကြောင်းဖြစ်ပြီး အချစ်မှာ
စိတ်ကူးမယဉ်ဘူး။ ချစ် ချစ်ကြိုက် သွေးသား
ဆန္ဒပြည့်စုံဖို့ လက်တွေ့ အကောင်အထည်
ဖော်လေ့ရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် သစ္စာတော့ မရှိဘူး။ အိမ်
ထောင်ကျပြီးရင်လဲ တခြားမိန်းမတွေကို
ပျိုအိုမရွေး ထပ်ကြိုက်မယ်။ ရည်းစား
ထားမယ်။ အပျော်ကြဲမယ်။ လစ်ရင်ချိုင်
မယ်။ ဝိုင်ရင်ကိုင်းမယ်။ မတီခလုတ် ထိ
ခလုတ် ဖွေးတိုးစမ်းမယ်။ အခွင့်ရေးပေး
ရင် ပေးသလို ဖွေးသားဆန္ဒပြည့်စုံဖို့
အတွက် အနုနည်း၊ အကြမ်းနည်း ကြံ
သလို သုံးတတ်တယ်။

(ဆ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
နုလုံးလမ်းကြောင်းအရင်းဘက်မှာ မြား

ပြီးသင်္ကေတတွေရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
ဒီသင်္ကေတဟာ ရည်စားများခြင်း သစ္စာပုံပြီး
နောက်ကွယ်မှာ ခြေများတတ်ခြင်းလို သိနိုင်ပါ
တယ်။

ဒီသင်္ကေတမျိုးရှိသူကို အသက်ကြီးလို့
ဖြစ်စေ၊ အထက်အရာရှိ၊ ပညာတတ် လူ
ချမ်းသာဆိုတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိလို့ ဖြစ်စေ
အယုံ မလွယ်မိပါစေနဲ့။ သူ့ရဲ့ အချစ်နဲ့
ကာမဂုဏ် ထောင်ချောက်ထဲမှာ ကွဲခနဲ
မိသွားလိမ့်မယ်။

(ဇ)အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ
လက်သန်းအောက်ရှိ အိမ်ထောင်ရေး
လမ်းကြောင်း ရှည်လျားစွာ ထွက်လာပြီး
လက်သို့ကြွယ်အောက်ရှိအောင်မြင်ရေး
လမ်းကြောင်းကိုပါ ကျော်ဖြတ်သွားတယ်။
လက်ခလယ်အောက်၊ စနေဂြိုဟ်နဲ့
အောက် နှလုံးလမ်းကြောင်းအနီးမှာ ခက်
ရင်းနစ်ခွဲနဲ့ ရပ်တန့်နေတယ်။

ဒီဒီ သင်္ကေတဟော့ မိမိထက် အဆင့်
အတန်းများစွာ နိမ့်ကျသူနဲ့ အိမ်ထောင်ကြခြင်း
အိမ်ထောင်ကြပြီးနောက် မိမိရဲ့အဆင့်အတန်း
ဂုဏ်သိက္ခာ အောင်မြင်ပျက် နိမ့်ပါး ဆုတ်ယုတ်
ခြင်း အရစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာများ
ကြောင့် မိမိရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ အောင်မြင် ကျော်
ကြားမှု စီးပွားစွာ တိုးတက်ပျက်စီး ထိခိုက်
ပျက်ပြားခြင်း၊ စသည်တို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
ကျွန်ုပ်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရဆိုရင်
ဂုဏ်သရေရှိ သူတွေ့သမျှကြွယ်၊ လူချမ်းသာ
တို့ရဲ့အိမ်မှာ အိမ်ဖော်လုပ်တဲ့ ဆင်းဆင်း
ရဲရဲ၊ ရှုပ်ဆိုးဆိုး မိန်းကလေးများနဲ့ လွန်
ကျူးမိပြီး မဖုံးနိုင် မဖိနိုင် အရှက်တကွ
ကြုံရတဲ့ အိမ်ရှင် လူချမ်းသာ အမျိုးသား
အိမ်ထောင်ဦးစီး(သို့မဟုတ်) ယင်းတို့ရဲ့
သား ပညာတတ် ရုပ်ချောများရဲ့ လက်
ဖဝါးမြင်မှာ တွေ့ရဖူးပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ ပုဂ္ဂလိက
လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်၊ ရုံးဌာန ဦးစီးအရာရှိကြီး
များ၊ ဗဟိုတယ်ပိုင်ရှင်၊ ဆိုင်ပိုင်ရှင် အမျိုး
သားအချို့မှာလဲ ဒီလို သင်္ကေတမျိုး တွေ့
ရဖူးတယ်။

သူတို့လက်အောက်က ခိုင်းစေထားတဲ့
ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးငယ်များနဲ့ ငြိစွန်းပြီး
လွန်လွန်ကျူးကျူးဖြစ်ပြီးမှ အရှက်တကွ
အကျိုးနည်း ပြဿနာ ရှင်ကြံ့ရတယ်။

ဒါကြောင့် အိမ်ဖော်လုပ်မယ့် မိန်းကလေးတွေ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း၊ ပုဂ္ဂလိက ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်း၊ ရုံးဌာန စသည် တို့မှာဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကြမယ့် မိန်းကလေးတွေဖြစ်ဖြစ်၊ မိမိတို့နဲ့ လက်ပွန်း တတီးနေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြရမယ့် အိမ်ရှင် (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်(သို့မဟုတ်) မန်နေဂျာ(သို့မဟုတ်) အရာရှိ အကြီးအကဲ အမျိုးသားများရဲ့ ညာလက်ဖဝါးပြင်ကို အခြေအနေပေးရင် ပေးသလို လျှပ်တစ်ပြက် အကဲခတ် ကြည့်ရှု လေ့လာပါ။

ယခုထော်ပြင်ထားတဲ့ သင်္ကေတအမှတ် အသားများနဲ့ အနီစပ်ထဲ၊ တူညီသော တွေ့ရှင် သင်္ကေတ၊ ဖုတ်ထိုင် ဆက်ဆံပါ။ အလယ်ပေးပေးပါ။ ။ လျှို့ဝှက်၊ သိတ်ကွယ်ရာ နေရာမျိုး၊ အချိုးမျိုးမှာ နှစ်ဦးတည်း အတူ မနေထိုင်ပါ။

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ လဲ မိမိတို့ရဲ့ ခင်ပွန်း ညာလက်ဖဝါးပြင် ကို သေချာ ကြည့်ရှုလေ့လာထားပါ။ ယခု ဖော်ပြပါ သင်္ကေတများနဲ့ အနီစပ် ဆုံး တူညီနေရင် သတိထားပေးတော့။

မိမိရဲ့ ညီမအရင်းဖြစ်စေ၊ တူမအရင်းဖြစ် စေ၊ သူ့ဘက်က ဆွေမျိုးနီးစပ် မိန်းကလေး မျိုးဖြစ်စေ၊ ယုံကြည် စိတ်ချမှု မပြုပါနဲ့။ မည်းမည်းသည်သည်သည်။ မိန့်ပိန်ကပ်ကပ်၊ အရပ်ဆိုးဆိုး အိမ်ဖော် မိန်းကလေးဆိုပြီး တော့လဲ မဖြစ်တန်ဘူးလို့ လျှော့မတွက်ပါ နဲ့။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းမှာဖြစ်စေ၊ ဝန်ထမ်း လုပ်ငန်းမှာဖြစ်စေ ထိုလက္ခဏာမျိုးရှိတဲ့ ခင်ပွန်းယောက်ျားကို စိတ်ချမထားပါနဲ့။

သူနဲ့ အနီးကပ်ဆုံး ဆက်ဆံလုပ်ကိုင် နေသူ မိန်းကလေးများကိုလဲ တိုးတိုး တိတ်တိတ် သတိပေးထားပါ။ ခင်ပွန်းကို လဲ ပုတီးကြာကြာစိပ်ဖို့ စည်းရုံးတိုက် တွန်းပါ။ ဘာသာရေးနဲ့ နီးစပ်အောင် ဆွဲဆောင်ပါ။ ခင်ပွန်းကိုလဲ ကြင်နာပြုစု ယူယပါ။ တတ်နိုင်သမျှ မိမိခင်ပွန်းနဲ့ နီးကပ်နေအောင် ကြိုးစားပါ။ မျက်စိ အောက်က အလစ်မပေးမိပါစေနဲ့။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပျားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

၁၅၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းဒဏ်အတွက်

တရုတ်ဒဏ်ကြေးဆေးခါးရည် (ဖော်လောထက်)

ဗန်တို၊ ဗန်ရှည်၊ ကွန်ပူး၊ အလေးမ ကစားနေကြသော လူငယ် မျိုးဆက်သစ်များ အတွက် အတွင်းဒဏ်ရာ မရ ကြလေအောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆေးနည်းပေး၍ ကူညီပါရစေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်စဉ်က ဗန်တို၊ ဂျူဒို၊ အလေးမသော

ကစားနည်းများကို ကစားခဲ့ရသော်လည်း အသက်လေးဆယ်ကျော်လာသောအခါ အတွင်းဒဏ်ရာများ ပေါ်လာပါသည်။

အတွင်းဒဏ်ရာ ဖြစ်ပုံမှာ ဆောင်းရာသီရောက်လာလျှင် အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ ရင်ခေါင်းမှအောင့်ခြင်း၊ အသက်ကို မကြာမကြာ ပင့်သက်နှင့် ရှူရခြင်း၊ အာဟာရရှိသော အစားအစာများကို စားသော်လည်း ခွန်အား မဖြစ်ခြင်း၊ အမြဲ ညောင်းညာကိုက်ခဲနေခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ အတွင်းဒဏ်ရာများကို ခံစားနေရာ တရုတ် ကွန်ပူး ဆရာတစ်ဦးနှင့်တွေ့၍ ထို တရုတ်ကွန်ပူးဆရာက...

ခင်ဗျား ငယ်စဉ်က အတွင်းဒဏ်ဖြစ်ခဲ့တာပဲ၊ ခင်ဗျား အင်ကြေးဆေးခါးရည် သောက်ကြည့် ပါလား။ အင်ကြေးဆေးရည်ဟာ ဖော်လောထက် ကြက်မွေးဝက်မွေးဆံပင်ရည်နဲ့ ဖန်ပွန်းများပင် ထပ်နဲ့ ပါထွားတတ်တယ်။ ဟု ပြောရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း သောက်ကြည့်ရာ အတွင်းဒဏ်များ ကောင်းမွန် ၍ ဆေးနည်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...

- ① မြန်ရွက် (၅)ကျပ်ထား
- ② ကြက်ဟင်းခါးသီးအရွယ်တော် (၃)လုံး
- ③ ဆင်နှာမောင်ဆင် (၂)ပင်
- ④ လိမ္မော်ခွံ အနံ့ကောင်ရုံ

အထက်ပါ ပစ္စည်းများကို ရေဆေး၍ (၃)ခွက် တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ပါ။ အခါးကြောက်သူများ ထန်းလျက်ထည့်ပြုတ်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အတွင်းဒဏ်ရာဖြစ်ခဲ့၍ ကောင်းခဲ့ပူးပါသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွင်း ဒဏ်ရာ ရနေသော အားကစားသမား၊ ဖောင်းများ၊ တိုင်းပြည်ဂုဏ်ဆောင် လူငယ် အားကစားသမားများ၊ ဆံပင်ညှပ်ဆရာများ၊ တွင်းခုံဆရာများပါမကျန် အတွင်း ဒဏ်ရာ မခံစားကြရလေအောင် အင်ကြေးဆေးခါးရည် ဖော်စပ်နည်းကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ခိုင်မင်း(သထုံ)

သာသနာ့နယ်မြေ ဖြစ်လာသည့်

လူ့စွယ်စုံ

ကျွန်တော်တို့သည် ရှမ်းပြည်ပုဂံဟု နာမည်ကြီးနေသော မိုးနဲမြို့သို့ ဘုရား ဇူးသွားရန် ရည်ရွယ်ထားသည်မှာ တာလအတော်ကြာနေပြီ ဖြစ်သည်။

(၂၁-၁-၂၀၁၇) ရက်နေ့မှာ ဦးဝင်းရှိန် (မြေစာရင်းဦးစီးမှူး-ငြိမ်း)၊ ဦးကျော်ဝင်း (ပလဖဒုဦးစီးမှူး-ငြိမ်း)၊ မောင်လှိုင်ဘုန်းသွေးတို့နှင့် အတူ ဘုရားဇူးသွားဖြစ်ပါသည်။

မိုးနဲမြို့ကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒုတိယ မြောက်ပုဂံ(ရှမ်းပြည်ပုဂံ)ဟု ခေါ်ဝေါ် ကြသည်မှာ မှန်ပါပေ၏။ မြို့ဝင်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဦးစွာ တွေ့မြင်ကြရ သည်မှာ ဘုရားစေတီပုထိုးများပင် ဖြစ်ပါသည်။

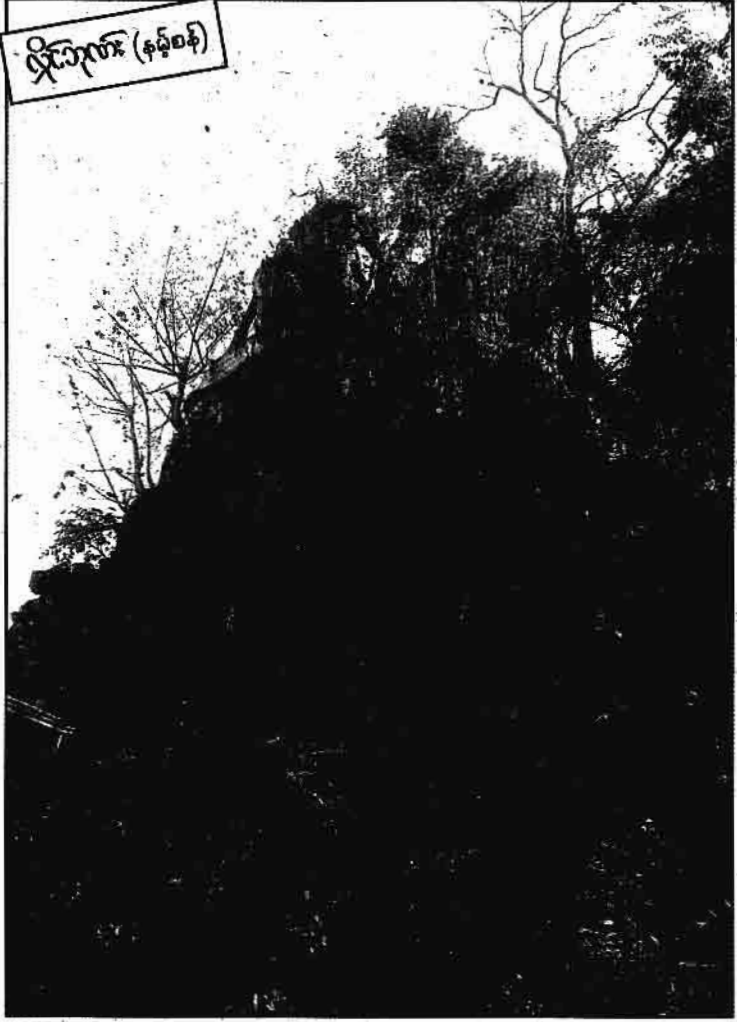
ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ရှမ်းစော်ဘွား (စင်စ)များ နေထိုင်ရာမြို့ဖြစ်၍ ယနေ့ ထိုင် ဟော်ဝင်းကြီးသည် အထင်အရှား နှိုဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိုးနဲမြို့သည် အကျယ်အဝန်းအား ဖြင့် (၇၄၅.၅၈)စတုရန်းမိုင်ရှိပြီး ဧက အားဖြင့် (၄၇၇၁၆၉)ဧက ရှိပါသည်။ မြို့နယ်သည် အရှေ့မှအနောက် (၅၈) မိုင်၊ တောင်မှမြောက် (၂၂)မိုင် ရှိပါ သည်။

မြို့နယ်၏မြောက်ဘက်တွင် နမ့်စန် မြို့နှင့်ကွန်ဟိန်းမြို့နယ်၊ အနောက် ဘက်တွင် မိုင်းပန်မြို့နယ်၊ တောင် ဘက်တွင် လင်းခေးမြို့နယ်၊ အနောက် ဘက်တွင် မောက်မယ်မြို့နယ်နှင့် မော်နီဒိတ်ချင်း ထိစပ်လျက် ရှိပါသည်။

မိုးနဲမြို့ရှိ ကျောင်းကန်ဘုရားစေတီ ဘုရားများသည် ဟိုးယခင်ကာလက မည်သောကံခဲသော လက်ယာများ ဖြစ်၍ ဧရာသဘောအရ အိုမင်း မြင့်နေသော်ငြားလည်း သမိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အရာတို့မှာ ဘာသာ အဆောင် သာသနာအရောင်တို့ ထွန်း

မြို့ဘုရား (နမ့်စန်)

▲ ဝေ(၄၀)ခန့် ဖြစ်သော လူ့စွယ်စုံအောက်ဆောင်ပုံ

ပြောင်ထိန်ဝင်းနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးနဲမြို့တွင် ဘုရားစေတီပုထိုးပေါင်း (၄၇၈)ခု ရှိပါသည်။ ဟိုးယခင်ကာလ ကို မှန်းမြော်ကြည့်ပါက စေတီပုထိုးများ သစ်လွင်ဆဲဖြစ်၍ ဤနေရာ ဤဒေသ သည် ထွန်းထွန်းတောက်တောက် ဖြစ်

ပြီး ကျောင်းကန်ဘုရားများဖြင့် လောကီ အလယ် ဝင့်ထည်စွာ တင့်တယ်နေ မည်မှာ ကေနိပင် ဖြစ်ပါပေ၏။ မိုးနဲမြို့ ဥယျာဉ်ရပ်ရှိ ဟော်နန်း အဆောက်အအုံကို ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် တွင် စော်ဘွား 'စစ်ပြည့်' လက်ထက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း ၁၅၃

● ဝေ(ဘရာ)ဇန် ခြုံငုံသော လှုပ်ထောင်းစီ
တောင်ဆောင်ပေါ်ရှိ ငွေရုပ်ပွားတော်

● မိုးနဲမြို့အောင် ဆိုင်တော်

၌ ယခင် အဆောက်အအုံနေရာ၌ပင် အသစ် ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။ ယင်း အဆောက်အအုံကို ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ပြီးစီးခဲ့သဖြင့် ဟော်သစ်တက်ပွဲ ယင်းနှစ်မှာပင် ဇော်ဘွား "စပ်ပြည်နှင့်မဟာဒေဝီစပ်မြကြည်" တို့ ဘီသိက်ခံ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

လက်ရှိဟော်နန်းကို ဇော်ဘွား စပ်ပြည်၏ သားအကြီးဆုံးဖြစ်သူ ဦးစပ်ထွန်းဝါမှ မြို့နယ်သမဝါယမ ဦးစီးဌာနသို့ ကာလတန်ဖိုး(၇)သိန်းဖြင့် ရောင်းချခဲ့ရာ ယနေ့ထိ သမဝါယမဦးစီးဌာနပိုင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မိုးနဲဟု ပညတ်ထားသော်လည်း အမှန်တကယ် မိုးရွာသွန်းမှုမှာ မနည်းလှပါ။ မိုးနဲမြို့ဝယ် တန်ခိုးမနည်းသော ဘုရားစေတီများ ဖူးရ၍ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့သည် ဖူး၍မဝ ပြီးရှင်သဘောကျ

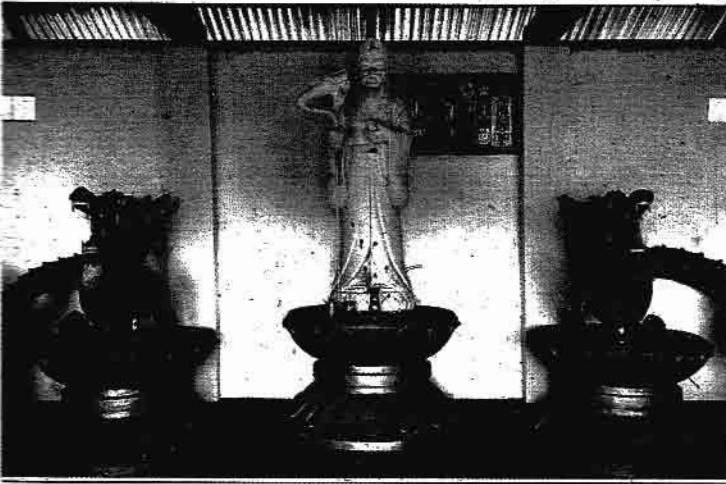
နေကြပါသည်။
“ဘုရားသို့ပန်း ခြေတစ်လှမ်း၊
သိန်းသန်းမကထိုက်
လှည့်ဖူးသူ ဝေထော
နတ်လူတိုသို့ဆိုက်”

ဟူသော ကဗျာလေးကို အောက် မှေမိပါသည်။ ဘုရားဖူးမည့်သူတို့သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြု၍ စိတ်အစဉ်ဝယ် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖူးမြော်ကြသည်မည် ဆိုပါလျှင် ထိုသူ၏ ဘုရားဖူးသွားစဉ် ခြေလှမ်းများသည် သိန်းသန်းမကထိုက်တန်လှပါ၏။

ဘုရားဖူးစဉ်ဝယ် ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်အစဉ်သည် သဒ္ဓါတရားများ တဖွားဖွားဖြစ်၍နေသောကြောင့် ထို၏ အကျိုးမှာ လူ့ပြည်နတ်ရပ် ကောင်းမြတ်သော ဘုံဌာနသို့ ရောက်စေပါ

သည်။
မိုးနဲမြို့တွင် ကုန်းစပါး၊ လယ်စပါး၊ တောင်ယာစပါးများနှင့် ပြောင်း၊ နမ်း၊ ပဲတို့ ဖူလုံစွာ ထွက်ရှိပါသည်။ မိုးနဲ ပဲပုပ်သည် လွိုင်လင်၊ ပင်လုံ၊ နဂုံစန် မြို့သို့ တိုင် နာမည်ကြီးလှပါသည်။ မိုးနဲတို့ဟူးစိမ့်ခေါက် စသော ရှမ်းအစားအစာများ ပေါများလှပါ၏။

ဤသည်တို့မှာ မိုးနဲ မြို့သူမြို့သားများ၏ စားသုံးသူအပေါ် စေတနာ သန့်သန့်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ မည်သည့်အရာမဆို စိတ်စေတနာ ဖြူစင်စွာဖြင့် မိမိ ကြိုက်နှစ်သက်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း ထပ်တူထား၍ ဆောင်ရွက်ပါလေ မအောင်မြင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ကောင်းကောင်းလုပ်၍ ကောင်းကောင်းစားရကာ ကောင်းကျိုး ရနေ

လူရုပ်တောင်ပေါ်ရှိ တရုတ်နတ်ကွန်း

ကြသော မိုးနဲသားများသည် အစဉ်တဲကောင်းလျက် ရှိပါ၏။ ရှမ်း၊ ဗမာ၊ တရုတ်၊ ကုလား စသည်ဖြင့် လူမျိုးပေါင်းစုံ နေထိုင်ရာ မြို့လည်းဖြစ်သည်။

မိုးနဲမြို့မှ မောက်မယ်မြို့သို့ သွားရာ လမ်းအထွက်ဘက် (၃) မိုင်ခန့်အကွာတွင် တောင်တန်းများ ရှိပါသည်။ ထိုတောင်တန်းပေါ်တွင် ပေ(၄၀)ခန့်ရှိသော ကျောက်ဆောင်သည် သဘာဝအလျောက် လူရုပ်နှင့်တူနေပါသည်။

အဆိုပါ လူရုပ်နှင့်တူသော ကျောက်ဆောင်ကို အစွဲပြု၍ လူရုပ်တောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

တောတောင်၏ သဘာဝအရ သစ်ရိပ်တောင်ရိပ်များဖြင့် သာယာအေးချမ်းလှသည်။ ကျေးဇာတ်သာရကာ တို့၏ တွန်ကျူးတေးဆိုသံများနှင့်အတူ တောပန်းတောင်ပန်းတို့၏ ဆင်းရန့်ဆင်းပျံ့မှုတို့ကြောင့်လည်း ကြည်နူးလွမ်းမော၍မဆုံး သာယာအေးချမ်းလှပါ၏။

ထိုလူရုပ်တောင်ပေါ်တွင် လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၇ ခုနှစ်ခန့်က တရုတ်လူမျိုးတို့သည် တရုတ်နတ်ကွန်းများ တည်ဆောက်၍ တရုတ်ရိုးရာ ထုံးတမ်းများဖြင့် ပူဇော်ပသကြပါသည်။

တရုတ်နတ်ကွန်း (နတ်စင်)သည် မြန်မာများနှင့်မတူပါ။ အဆောက်အအုံများသည် လူနေ၍ ရပါသည်။ အင်္ဂတေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော မြင်းရုပ်၊ ဆင်ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ နဂါးရုပ်တို့ဖြင့် လက်ရာ လှစွာ ထုလုပ်ထားကြသည်။

ထိုတောင်တန်းပေါ်တွင် ပေ(၁၅၀)ခန့်မြင့်သော 'ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ မိုးနဲတစ်မြို့လုံးရှိ ဘုရားများကို လှမ်း၍ ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ အပေါ်စီးမှူးရသည် ဖြစ်၍ တစ်မြို့လုံး ခြုံငုံ၍ မြင်ရပါသည်။

ပုဂံဘုရားနယ်မြေလောက် မကျယ်သော်လည်း တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်၍ ပစ္စည်းများ သယ်ယူမှုမှာ ပို၍ ခက်ခဲလှပါသည်။

အိုမင်းယိုယွင်း ပျက်စီးနေသည့် စေတီများလည်း များစွာ ရှိလေသည်။ ထိုထိုစေတီများ စ၍ တည်စဉ်ကမူ ဤလူရုပ်တောင်ပေါ်မှ လှမ်း၍ ဖူးပါက မြင်ကွင်းသည် ယခုနှစ် တူမည် မဟုတ်ပါပေ။

စတင်၍ လုပ်ဆောင်သူသည် လွယ်ကူကောင်း လွယ်ကူပါလိမ့်မည်။ ထိုအရာများကို ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ထိန်းသိမ်းဖို့ ဆိုသည်မှာ ပိုမိုခက်ခဲလှပါသည်။

ထိုတရုတ်နတ်ကွန်းတွင် တရုတ်လူမျိုးများ သေဆုံးပါက ဆုတောင်းပေးသည့် စာများ လာရောက်ကပ်ထားလေ့ ရှိကြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ထိုဒေသ၌ စောင့်ကြပ်လျက် ရှိကြသော တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်တို့သည် ပိဇ္ဇာလီကျောင်း ဆရာတော်အား အိပ်မက်ပေးသည်ဟု လူရုပ်တောင်ကျောင်း ဆရာတော်မှ ပြောပြပါသည်။

ဤတောင်ပေါ်တွင် တရားထေရ်များ ဟောကြားပေးစေလိုကြောင်းနှင့် ဘုရားပုံတော်များ ထုလုပ်ပေးစေလိုကြောင်း လာရောက်လျှောက်ထားသည်ဟု အိပ်မက် မြင်ပေးပါသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုအိပ်မက်ကို မြို့မိမြို့ဖများအား ပြောပြရာ အားလုံး၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် သံဃာများ၊ ဥပါသကာများဖြင့် ပဋ္ဌာန်းငါးကျမ်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲကြီး စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပါသည်။

ဘုရားဖူးသူ၊ ပဋ္ဌာန်းတရား နာယူသူတို့ဖြင့် ပင်ကို တောတောင်သဘာဝသာယာလှပနေသည့် အပေါ်ဝယ် ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ် ခြယ်မှုန်းလိုက်ရာ လူရုပ်တောင်၏အလှသည် အချို့ပေါ် သကာလောင်းသည်နယ် တင့်သည်ထက်တင့်၊ ဝင့်သည်ထက်ဝင့်၊ မြင့်သည်ထက်မြင့်၍ နေပါ၏။ အောင်စည်အောင်မောင်းများ တီး၍ အမျှပေးဝေကြပါသည်။

မိုးနဲမြို့ရှိ လူရုပ်တောင်သည် ထိုတောင်၌ စောင့်ကြပ်ကြကုန်သော တောစောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်တို့၏ သမ္မာဆန္ဒအိပ်မက်အရ လူရုပ်တောင်ကျောင်းဖြစ်ပြီး သာသနာနယ်မြေ ဖြစ်လာပါပေတော့သည်။

ရုတ်တရက် လေဖြတ်လျှင်

ချက်ချင်းအကောင်းထက်ဖြစ်အောင် ပြုစုကုသနည်း

သမားတော်ကြီး အဘဦးမောင်မောင် ဟာ စာရေးသူတွေ့ဆုံခဲ့စဉ်က အသက် (၈၅)နှစ်ရှိပြီး အဘိဓမ္မာ တောင်သာ ဆရာအုန်းရဲ့ မြေးဖြစ်ပါတယ်။

အသက်(၃၃)နှစ် အရွယ်ကစပြီး ရောဂါမျိုးစုံကို ကုသလာခဲ့တာ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်တဲ့ သမားတော်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးပညာ အဆင့် မြင့်သင်တန်း အမှတ်စဉ် ၁/၈၅ကို တက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့ပြီး တဆလက်မှတ်ရ သမားတော်ကြီးဖြစ်ကာ **ဘီးလင်းမြို့၊ ဆင်းသီရိလမ်း၊ ၄က် ပျော့တောအုပ်စုကန်သာယာရပ်ကွက် (၈)မှာ ကုက္ကသယဆေးကုခန်း**ကို ဖွင့်လှစ်ပြီး ရောဂါမျိုးစုံကို ကုသပေးနေ ပါတယ်။

ဆရာကြီး၏ တဆအမှတ်ကို မေး ကြည့်ရာ ခရီးသွားရင်း မှတ်ပုံတင်ရော၊ တဆလက်မှတ်ပါ ငွေများနှင့်အတူ အခိုးခံခဲ့ရ၍ ပျောက်ဆုံးကာ မမှတ်မိ တော့ကြောင်း စိတ်မကောင်းစရာ သိရှိ ရပါတယ်။

ဆရာကြီးမှာ ဆေးကုသက်တမ်း ရင့်၍ အသက်အရွယ်အားဖြင့်လဲ ကြီးမားကာ၊ အတွေ့အကြုံသတ္တလဲ ရင့်လှပေရာ ဆရာကြီးထံမှ အများ ပြည်သူကို ရေးသားတင်ပြနိုင်ဖို့ ဆေးနည်းကောင်းများကို တောင်းခံ ယူခဲ့ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် စာရေးသူရဲ့ဖခင်ဟာ **၁၅၆ နဂျာရာဇာဓိခြင်္ဘေဂုဏ်**။

မြတ်မြတ်

မိသားစု စကားပြောနေရင်း မည်သည့် ရောဂါမှမရှိဘဲ ရုတ်တရက် လေဖြတ် သေဆုံးခဲ့ခြင်း၊ အလှူတစ်ခုမှာ ထမင်း တစ်ပိုင်းတည်း အတူထမင်းစားနေတဲ့ အဘအိုတစ်ဦးဟာ ထမင်းနှစ်လုပ်မျှ ပင် မဝင်မီ ရုတ်တရက် လေဖြတ် သေဆုံးသွားခဲ့ခြင်းတို့ကို မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီလို ရုတ်တရက် မိမိအနားမှာ အကြောများ တုံ့ဆွဲပြီး လေမိတာကို ဘယ်လို ပြုစုကုသပေးရမယ်ဆိုတာ ဆရာကြီးအားမေးမြန်းပြီး ကိုယ့်အနား မှာ ရုတ်တရက် လေမိဖို့ လက္ခဏာ အသွင် ပြလာတာနဲ့ ပြုစုကုသတတ် ကြစေဖို့ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ရုတ်တရက် လေမိသူကို

ချက်ချင်း ပြုစုကုသပုံ

ရလရောဂါဟာ အသက်(၄၀)ကျော် နဲ့ (၆၀)အတွင်းမှာ အဖြစ်များတယ်။ အတပုနလေပတ်ဖို့ အအေးများရာက ညွှန်မလေအထက်ကို ဆောင်တက်ရာ ကနေ လေဖြတ်ပြီး ပါးရွဲ့ ခြေထောက် ဆာ ခြေလက်တို့ လှုပ်မရခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ရုတ်တရက် လေမိတဲ့သူကို အောက် ကနှိပ်ကွက်တွေနဲ့ နှိပ်ပေးမယ်ဆိုရင် ပျောက်ကင်းသက်သာမှုကို ရရှိစေပြီး ဆက်လက်ကုသတဲ့နေရာမှာ အလွယ်

▲ ရုတ်တရက် လေဖြတ်လျှင်
ပြုစုကုသနည်းပေးထား
သမားတော်ကြီး
ကုက္ကသယ ဦးမောင်မောင်

တကုနဲ့ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

နှိပ်ကွက်(၁)
ပထမနှိပ်ကွက်က ခြေမျက်စိနဲ့ နောက်နားကပ်နေတဲ့ သွေးပြန်ကြော ကို ခပ်နာနာ နှိပ်ခြေပေးပါ။

နှိပ်ကွက်(၂)
နှိပ်ကွက်(၂)အနေနဲ့ကတော့ ခြေဖနဲ ခြေဖနောင့်ကြားမှာရှိတဲ့ ခြေဖထီး အလယ်ဘေးသားက အကြောကို ကျောအောင်နှိပ်ခြေပေးရမယ်။

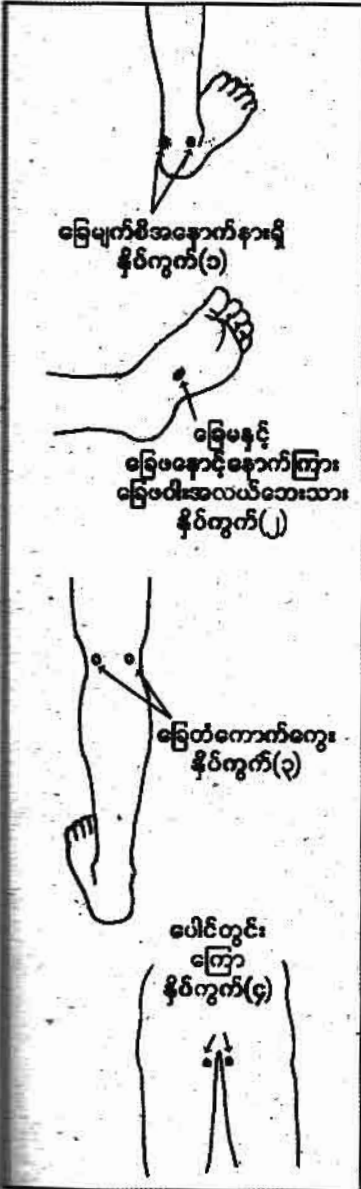
နှိပ်ကွက်(၃)
နှိပ်ကွက်(၃)ကတော့ ဒူးဆစ် အောက်မှာရှိတဲ့ ခြေတံကောက်ကြော ကို နှိပ်ခြေပေးရမယ်။

နှိပ်ကွက်(၄)
နှိပ်ကွက်(၄)အနေနဲ့က အများသိတဲ့ ပေါင်တွင်းကြောကို ကြိတ်ခြေပြီး

ပေးရမယ်။

အဲဒီလို နှိပ်ကွက်လေးကွက်နဲ့ အချိန်မဆိုင်းဘဲ ဝိုင်းဝန်းနှိပ်ပေးလိုက်ကြမယ်ဆိုရင် လေမိလို့ သတိလစ်မလိုလို ဖြစ်နေတာ။ အာလေး၊ လျှာလေးလာတာ လျော့ကျသွားပြီး မကြာခင် သတိလည်ပြီး လူကောင်းလို စကားပြန် ပြောလာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

* * *

လေမိ၍ လျှာများ
ကျင်ချောင်းများ အထွင်းသို့ တိုဝင်
တွန်းဝင်၊ တွန့်ဝင်လျှင် နှိပ်ကွက်

အချို့ အထက်ဆောင်တဲ့ လေအား ကြီးတဲ့သူဆိုရင် လျှာနဲ့ ကျင်ချောင်း အထဲကို တိုဝင်သွားတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်လာပြီဆိုရင် ရှေးဦးပြုစုပေးဖို့က ပေါင်တွင်းကြောနဲ့ဆီးခုံအပေါ်ကြောကို နှိပ်ပေးရမယ်။ **နှိပ်ကွက်(၆)**။

ပြီးတော့ ဘဝင်ကြောလို့ခေါ်တဲ့ ရင်အကြောကို နှိပ်ပေးရမယ်။ လက်လေးသစ်နေရာမှာ လက်ချောင်းတွေနဲ့ထောက်ပြီး **နှိပ်ကွက်(၅)**ကို နှိပ်ပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် တိုဝင်သွားတဲ့ လျှာနဲ့ကျင်ချောင်းဟာ နဂိုမူလအတိုင်း ပြန်ရှည်ထွက်လာလိမ့်မယ်။

* * *

လေမိထားပြီးသောလူနာကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေသော
ကုထုံးဆေးချက်

လေမိထားတဲ့သူဟာ သွက်ချာတောလည်ဖြစ်နေပြီး ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ် နှစ်ဆစ် ပြုတ်နေပြီဆိုရင်တော့ ကုသလို့ မရတော့ပါဘူး။

သွက်ချာတောလည် မဖြစ်သေးဘူး။ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်ကလဲ တစ်ဆစ်လောက်ပဲ ပြုတ်သေးတာဆိုရင်တော့ ကုသပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သွက်ချာတောလည် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာက ကိုယ့်အိမ်သားနဲ့ မိတ်ဆွေတွေကိုတောင် ကောင်းကောင်း မှတ်မိသိရှိခြင်း မရှိတော့တာမျိုးကို ဆိုလိုပါတယ်။

ကုထုံးဆေးချက်ကတော့...
ဝိတ်ချင်း၊ ထေးညှင်း၊ ငရုတ်ကောင်းနဲ့ ဆိတ်ချေးတို့ကို ဆတူကြိုက်နယ်ရောစပ်ကာ နှမ်းဆီနဲ့ရောလိမ်းပြီး အထက်ကပြောပြခဲ့တဲ့ နှိပ်ကွက်တွေအတိုင်း ထိထိမိမိ နှိပ်ပေးမယ်ဆိုရင် မကြာခင် တစ်နေ့တခြား သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

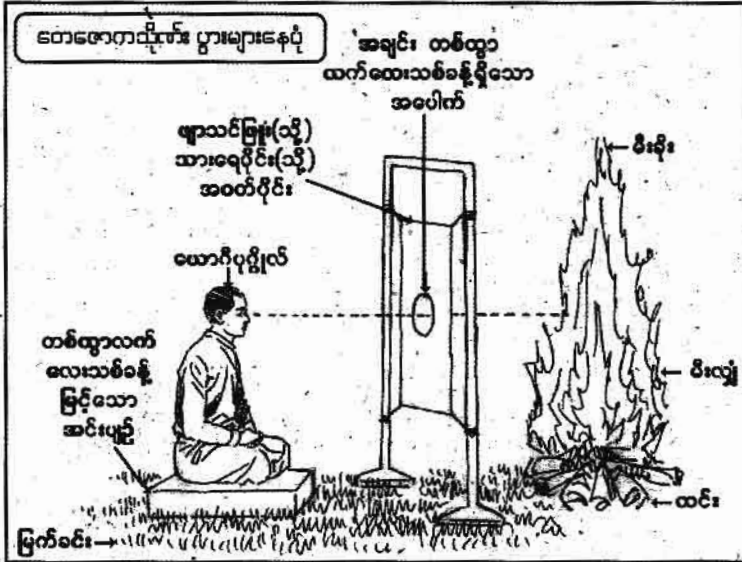
သမားတော်ကြီး
အာသာဦးမောင်မောင်၏
အမှာစကား

အဘအနေနဲ့က ဆေးဆရာပီပီကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆင်ခြင်ပြုပြင်နေထိုင်တဲ့အတွက် အသက်(၈၅)နှစ်ထဲရောက်လာတဲ့တိုင်အောင် လေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ရောဂါကို မခံစားရဘူး။

ကိုယ့်မှာ ရောဂါရအောင် ဘယ်သူ့မပြု မိမိမှဆိုတဲ့စကားလို့ ဘယ်သူမှ မလုပ်ဘူး။ ကိုယ်ကလဲလုပ်တာ။

တောဇောကသီလ်း ပွားများခြင်းကို ပွားများအောင်

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်နှင့် ပွားများပုံစံများ

၁။ အစီအစဉ်ပြုလုပ်ပုံ

တောဇောကသီလ်းအတွက် အစီအရင် ပြုလုပ်ပုံမှာ ထင်းတို့ကို ခွဲစိတ် ဖြတ်တောက် ခြောက်သွေ့စေပြီးလျှင် သပိတ်ဖုတ်သည့် အခါကဲ့သို့ မီးလျှံရအောင် မီးညှိရပါသည်။

ထို့နောက် ဖျာသင်ဖြူ၍ဖြစ်စေ၊ သားရေပိုင်း၍ဖြစ်စေ အဝတ်ပိုင်း၍ ဖြစ်စေ၊ အချင်း တစ်ထွာလက်လေး သစ်ခန့် မဟာဏရုံသော အပေါက် ဖောက်ပြီး ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မီးလျှံ အကြား ရှေ့၌ ထားရပါသည်။

၂။ တောဇောကသီလ်းပွားများပုံ

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ထွာ လက်လေးသစ်ခန့်မြင့်သော အင်းပျဉ် ပေါ်၌ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ အထက်ပိုင်း

၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုယ်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်ထားရသည်။

မိမိမျက်စိနှင့် ဖောက်ထားသော အပေါက်သည် တစ်တန်းတည်း ဖြစ်စေရသည်။ အောက်မြက်ခင်းကို လည်းကောင်း၊ အထက်မီးခိုးကို လည်းကောင်း နှလုံးမသွင်းရပါ။

အိုင်ထဲရှိ အလယ်ရှိ တစ်ခုကို သော ဇီနု၌ မှီခိုသည့် "သာဏာ ထာဏာ" (ဇီ) (ဇီ) ဟူ၍ ပွားများပါသည်။

မီး၏ အညိုအဝါ စသော အဆင်းကို လည်းကောင်း၊ ပူခြင်းသဘော လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း မဆင်ခြင်ရပါ။

တောဇောဟူသော ဝေါဟာရသည် ဤ စိတ်ကိုထား၍ ပွားများရပါသည်။

ရွှေဘီသိန်း

စာမျက်နှာ (၁၅၅) မှ အဆက်

ကိုယ်က အနေအထိုင်အသွားအလာ အစားအသောက်ကို ဆင်ခြင်နေမယ် ဆိုရင် ရောဂါဖြစ်ခွင့်နည်းပါတယ်။

မဆင်ခြင်တဲ့သူက ရောဂါကို လက် ယပ်ခေါ်နေသလိုမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လူတိုင်း ကျန်းမာရေး အတွက်ဆေးပညာသဘောတရားတွေ ကို လေ့လာလိုက်စား သိရှိထားသင့်ကြ တယ်။

မဖြစ်ခင် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းဟာ ဖြစ်ပြီးမှ ကုသခြင်းထက် ပိုကောင်းပါ တယ်။

လေရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆင်ခြင် စရာလေးတွေ ပြောရမယ်ဆိုရင် အရက်သောက်တဲ့သူတွေမှာ အဖြစ် ပျားတာမို့ အသက်လေးဆယ်ကျော် လာရင် အရက်ကို မသောက်တော့ ဝို...။

ကိုယ်လက် လေးလံတိုင်းခိုင်းစေတဲ့ အစားအစာတွေကို မစားကြဖို့ ပန်ကာ လေးနဲ့ ရေခဲရည်ကိုရှောင်ဖို့...။

အုန်းထမင်း၊ ဒီပေါက်ထမင်း၊ ဝက်သားတို့ကို စားတာလျှော့ဖို့နဲ့ လုံ့လ မစားဘဲ နေထိုင်နိုင်ရင် ပိုကောင်းပါ တယ်။

အချုပ်အခါကို ပျားပျားစားပေး ဖို့ လိုလာပါတယ်။ လေမိနေတဲ့ဝေဒနာ သည်တွေကိုတော့ အချုပ်၊ အခါနဲ့ အပူအရသာတွေကို ပျားပျားကျွေးပေး ရပါမယ်။

[လေမိသူမှာ ရှင်လျက်နဲ့သေသူနဲ့ မခြားတာမို့ လေရောဂါကို ပြုစုပုံ၊ ကာကွယ်ပုံကုသပုံများတကွ ဆရာကြီး ၏ ထက်တွေ့ကုထုံးကို အများ အကျိုးအတွက် မမူငြင်းမချန် ပြောပြ ပေးတဲ့အတွက်ဆရာကြီးမောင်မောင် အား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ကျွေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။]

၂၀၀၁ ခုနှစ်က တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး ငေး မြန်းခဲ့တာပါ။

မြင့်မြတ်ထွန်း

တနင်္ဂနွေ

စီးပွားရေး ။ ကန်ထရိုက်ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ ပုံမှန် ထုတ်ကိုင်နေရမည်။ လုပ်ငန်းများ မတိုးချဲ့ပါနှင့်ဦး။ မပြီးစီးသော လုပ်ငန်းများကိုသာ လက်စသတ်ပါ။

ဇာတိကံ ။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်သော ရေလမ်းခရီးသို့ သွားသင့်သေး။ လက်ရှိတာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများကို သတ်မှတ်ချိန်အတွင်းပြီးစီးရန် ကြိုးစားလိုက်ပါဦး။

အိမ်တွင်းရေးရာ ။ ငွေရေးကြေးရေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် သဘောထား ကွဲလွဲတတ်သည်။ အသုံးနှင့် အမြုန်းကို ခွဲခြားလိုက်လျှင် အားလုံးအဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး ။ ချစ်သူရှိပြီးသူများ ရုပ်ချော၊ ဥစ္စာပါသူနှင့် ထပ်မံ တွေ့ရမည်ဖြစ်၍ စဉ်းစားချင်ချိန် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပညာရေး ။ အချစ်ရေးတွင် ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ၍ ပညာရေးကို ထိခိုက်ပါစေနှင့်။ ပညာသည် ဘဝအာမခံချက်ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး ။ ဆေးမှား၊ အစားမှားဖြစ်တတ်၍ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ပါ။ တွဲဖက်မစားသင့်သော အစားများကို အထူးသတိထား ထောင်ကြည့်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်ခြင်းများ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်ခြင်းများ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

အထောင်ယတြာ ။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးအား ဆွမ်းမကင်း ခြောက်တံး ချွေးရမ်းပါ။

တနင်္လာ

စီးပွားရေး ။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ အကျိုးအမြတ်များရမည်။

ဇာတိကံ ။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် (သို့မဟုတ်) အလုပ်တွင် အခြွင်းအဆိုင်ပေါ်လာမည်။ မိမိကို သိက္ခာချဒုက္ခပေး၍ နာမည် ဆောင်ယူချင်သူ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ သတိထား၍ လုပ်ကိုင်ပါ။

အိမ်တွင်းရေးရာ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ မိမိအခက်အခဲများကို မိသားစုက ဝိုင်းဝန်းဖြေရှင်းပေးလိမ့်မည်။ မိမိတွင် အခက်အခဲ ဖြစ်လာမှားမှားရှိသော် အားမငယ်ပါနှင့်။

အချစ်ရေး ။ အချစ်ကံကောင်းနေသည်။ ချစ်သူဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။ အရွေးမမှား အတွေးမမှားဖို့တော့လိုပါသည်။

ပညာရေး ။ ပညာရေးကံကောင်းနေ၍ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် ဆောင်မြင်မှုများမည့်ကာလဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး ။ လေထိုးလေအောင်ဖြစ်တတ်၍ လေပွစာများ၊ အကြံလွယ်သော အစာများကို မစားပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ ။ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်ခြင်းများ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

အထောင်ယတြာ ။ မိမိအိမ်သို့ ကြွရောက်လာသော ရဟန်းတစ်ပါး။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေးစာတမ်း

ဆရာကျော်ဇော်

အား တွေ့ငွေ (၁၅၀ကျပ်) သို့မဟုတ် ၁၅၀၀ကျပ်၊ ၁၅၀၀၀ကျပ်ကို တတ်နိုင်သလောက် လှူဒါန်းပေးပါ။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး ။ အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။ ပညာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။

ဇာတိကံ ။ ငွေကြေးကိုင်တွယ်သုံးစွဲရသော သူများ ငွေကြေးပြဿနာဖြစ်တတ်၍ စာရင်းဖောင်း ကို အတိအကျထားပါ။

အိမ်တွင်းရေးရာ ။ မိသားစုအတွင်း စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ လိုအင်ဆန္ဒများပြည့်ဝမည်ကာလဖြစ်သည်။

အချစ်ရေး ။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ နှစ်ဖက်မှသာ လူကြီးမိဘများက သဘောတူကြည့်ဖြူကြလိမ့်မည်။

ပညာရေး ။ အချစ်ရေးအောင်မြင်သောကြောင့် ပညာရေးကို လျစ်လျူမရှုပါနှင့်။ မိမိဘဝတွင် အားကိုးရမည်မှာ ပညာရေးသာဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး ။ သီးရောဂါဖြစ်တတ်သည်။ အပူအစစ်များရှောင်ပါ။ ရေများများသောက်ပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်ခြင်းများ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ခြင်းများ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

အထောင်ယတြာ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ပြောဆိုရန်ကိုစွန့်လွှဲ ဘုရားတွင် နွားနို့(၃)ခွက် ကပ်လှူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

စီးပွားရေး ။ အလုပ်အကိုင်များ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ အမြတ်များမည်။ ငွေကြေးလုံလုံအလုံအလုံလုပ်ငန်းများအကျိုးအမြတ်များမည်။

ဇာတိကံ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာခရီး စေလွှတ်လျှင် သွားလိုက်ပါ။ မိမိရာထူးတက်ရေးအတွက် အထောက်အကူပေးမည့် အောင်မြင်သောခရီး ဖြစ်မည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကောင်းပြီး ငွေဝင်မည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ မိသားစုတစ်ရပ် ပျော်ရွှင်ရမည်ကာလဖြစ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်ကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ အချစ်ရေးတစ်ခုတည်းတွင် စီးဝင်မျောပါမနေပါနှင့်

ပညာရေး။ ။ ချစ်လဲချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုလဲ ကြိုးစားပါ။ အချစ်ကိစ္စကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်ဖြစ်တတ်၍ နေပူထဲမှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ခေါင်းကိုရေလောင်းပြီး မချိုးပါနှင့်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၅၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

ပြန်ကောင်းသွားပါမည်။

ပညာရေး။ ။ ရပ်ဝေးမြေခြား သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ရက်န်းရှိနေသည်။ နိုင်ငံခြားသွားရန်ဆန္ဒရှိလျှင် ယခုကတည်းက စတင်ကြိုးစားလိုက်စမ်းပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ အဆစ်အပျက်ကိုကိုင်ခဲခြင်းရောဂါဖြစ်တတ်၍ အဆီအဆိမ့်များကို ရှောင်ပါ။ နားလည်တတ်ကျွမ်းသော သူနှင့် ပြသကုသပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ ပြောဆိုသောချက်ရန်ကိစ္စရှိလျှင် ဘုရားတွင် စံပယ်ပန်း (၁၇)ကို လှူ၍ စံပယ်ပန်း (၄)ပွင့် ထောင်သွားပါ။

ဥပမာ

ဗိမ္မာရေး။ ။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရသောလုပ်ငန်းများမှ အကျိုးအမြတ်များများ ရရှိမည်။

ထိထိခိုက်ခိုက်။ ။ နေရာကောင်း၊ ဝင်ငွေကောင်းသောနေရာဌာန၊ လုပ်ငန်းသို့ ပြောင်းရက်န်းရှိသည်။

ဘိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစုအတွင်း ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ မိသားစုတစ်ခုစီတစ်ခုစီမြေ ပျော်ရွှင်ရသောကာလဖြစ်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ မိမိ၏ အပြုအမူအနေအထိုင် အပြောအဆိုကြောင့် ချစ်သူ၏ ချစ်သံသယစိတ်ဝင်တတ်သည်။ အစစအရာရာ သတိထား ပြုပြင်လိုက်လျှင် ကောင်းသွားပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးကြောင့် စိတ်ညစ်ပြီး မလေပါနှင့်။ အချစ်ပြသနာသည် ဘဝ၏ အစိတ်အပိုင်းပါ။ ဘဝတစ်သက်တာ အတွက် ပညာရေးကို အလေးထားပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက်တွင် ထိခိုက်မိတတ်၍ သွားလာရာတွင် သတိဖြင့် သွားလာပါ။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်ပါနှင့်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မိခင်ဖင်(လှိုမဟုတ်) မိဂွယ်ဖွယ်တို့အား နွားနို့တွင် သကြားထည့်၍ ပေါင်းပွဲဖြင့် တိုက်ကျွေးအံ့ပြုပါ။

ဆရာပြော

ဗိမ္မာရေး။ ။ လုပ်ငန်းများတိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေဆိုင်လုပ်ငန်း အောင်မြင်တိုးတက်မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

ထိထိခိုက်ခိုက်။ ။ လူကြီးများ၏ အားပေးမှု၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ကူညီရိုင်းပင်းမှုကြောင့် မိမိတာဝန်ယူထားသောအလုပ်၊ လုပ်ငန်းများသတ်မှတ်ချိန်အတွင်း ပြီးစီးမည်။

ဘိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစုထဲမှ နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက်ခွင့် ကြိုလိမ့်မည်။ မိသားစုတစ်ခု သာယာချမ်းမြေ့မည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သံသယစိတ်မဝင်အောင် သတိထားနေထိုင်ပါ။ အနေအထိုင်အပြောအဆို အပြုအမူပြင်ဆင်လိုက်လျှင် အချစ်ရေး

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ “ရွှေ”အစရှိသောတွဲတော်ရှိ ပုဒ်များတော် သို့မဟုတ် ဓာတ်တံဆိပ်တွင် ငွေငွေနှုန်းကို ဥပမာအားဖြင့် ဒီပိုထပ်ထပ် သပ္ပာယ်လက်ထောက်ကို သက်ဆိုင် ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။

စာနု

ဗိမ္မာရေး။ ။ ရောင်းမှားဝယ်မှား ဖြစ်တတ်၍ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်သောကုန်ပစ္စည်းများ ဝယ်ရာတွင် အထူးသတိထားပါ။ ငွေလိမ်ခဲရက်န်း ရှိနေ၍ သတိဖြင့် လုပ်ကိုင်ပါ။

ထိထိခိုက်ခိုက်။ ။ လုပ်ငန်းအချိန်မီပြီးစီးအောင် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပါ။ အကြောင်းပြချက်များမပေးဘဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးအောင် လုပ်ပြလိုက်ပါ။

ဘိမ်တွင်းရေး။ ။ အလှူအတန်းပေးခြင်း၊ မင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းတို့ရှိမည်။ မိသားစုတစ်ခု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးအောင်မြင်မည်ကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ စိတ်ထားကောင်းသော ရိုးသားသောချစ်သူနှင့် တွေ့ရလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ။ အချစ်ရေးအောင်မြင်သလို ပညာရေးတွင်လည်း ကံဇာတာတက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ နည်းနည်းကြိုးစား၍ ဖြင့် ထူးထူးခြားခြားအောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်တတ်၍ အနားယူပေးပါ။ နေပူထဲမှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ရေမချိုးပါနှင့်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အိမ်အတွင်းယူပျားအား ဝက်သားကြော်ထပ်ကျွေးပါ။ ဝက်သားကြော်ထပ်ယူဆီ ဖိပါစေ။

ကျန်းမာ ချစ်သားကြပါစေ
ဆရာ ရောင်းခြင်း

◆ ဘောင်တော်ခုံ

သယ်နိုးကျွန်းမြို့နယ်

ပွင့်လန်း (တိုးချောင်းကြီး)

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်း၏ ပု

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားသော တရား
တော်များမှ ကံ၏ အကျိုးတရားများ
အကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူ
အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်လေးစား
ကြပါသည်။

ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရား
တော်များအတိုင်း အတိတ်ဘဝက
ကံနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကံ ကောင်းဆိုးအကျိုး
တရားများအလိုက် ခံစားရတတ်
ကြောင်းလည်း သိမြင်လာခဲ့ကြပါ
သည်။

သက်ရှိသတ္တဝါပင်မက မြင်အမ်း၊
မြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင်လည်း
အကျိုးတရားများ ကောင်းဆိုး

ယက္ခဿီနောင်ရဲ့ ပွင့်လန်းလာသောကံ
ခံစားရကြောင်း မြင်ကြားခဲ့ရပါသည်။
စာရေးသူတင်ပြချင်တာက မြင်အပ်၊
မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ
**ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယ်နိုးကျွန်း
မြို့နယ်၊ ကျိုက္ကစံဘုရားဝင်းအတွင်း
မှ ယက္ခဿီနောင်၏ ကံပွင့်လာပုံ**
အကြောင်းပါ။

ဤ ယက္ခဿီနောင်ကံပွင့်လာပုံကို
စာရေးသူ တင်ပြချင်တာက ကြာပါပြီ။
သို့သော် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးရာ
တွင် အထောက်အထား ခိုင်လုံမှုရှိရပါ
မည်။ စိတ်ကူးယဉ်သော ဝတ္ထုဆောင်းပါး
မဟုတ်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ယက္ခဿီနောင်၏ ကံပွင့်လာပုံကို

အထောက်အထား စုံစမ်းမေးမြန်းရာ
တိတိကျကျ အဖြေမပေးနိုင်ကြပါ
သဖြင့် ကြန့်ကြာနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ
ကစည်းက ဤကျိုက္ကစံဘုရားဝင်း
အတွင်း အမြဲသွားလာခဲ့ခြင်းများ
ကြောင့် ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးနှင့် ပတ်
သက်၍ ဖြစ်ရပ်မှန်၊ ဓာတ်တော်တွေ
ကွန်မြူဆွဲပုံအကြောင်းကိုလည်း ၂၀၁၁
ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်
**နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ စာ
မျက်နှာ(၂၃၃)တွင်** ရေးသားတင်ပြခဲ့
ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးတွင် ယက္ခဿီနောင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းကို အနည်းအကျဉ်းသာ ရေးသားထားပါသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းကြီး
ပြီးတော့မှ ယက္ခညီနောင်နှစ်ပါး ကံထူး ကံပွင့်လာကြချိန်မှာ စာရေးသူက သယ်နိုးကျွန်းတွင် မနေတော့ပါ။

သယ်နိုးကျွန်းမြို့နယ်၊ ကျိုက္ကစံ ဘုရားလမ်းရပ်ကွက်မှ ၁၉၇၄ခုနှစ် ကတည်းက မန္တလေးမြို့သို့ ယင်းမှ ညောင်လေးပင်မြို့၊ ပဲခူးမြို့နှင့် ခြိတ်မြို့ များသို့ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခဲ့သဖြင့် ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ် လုံးဝ ပြတ်တောက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးမြို့သို့ မပြောင်းခင်က စာရေးသူ၏ဖခင်နှင့်အတူ နံနက် (၄:၀၀)နာရီခန့်တွင် ကျိုက္ကစံဘုရား ကြီး၏ ရင်ပြင်ပေါ်တွင် တံမြက်စည်း လှည်းခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများ ပြုနေကြ ပါ။

ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဘယ်နေရာမှာတော့ ဘယ်အဆောက် အအုံ ရှိသည်၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ် နေရာမှာ စသည်ဖြင့် မှတ်မိနေပါသည်။

ယက္ခညီနောင်နှင့် ပတ်သက်၍ စုံစမ်းသိရှိရသလောက်မှာ...

၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းကြီးပြီး သည့်နောက် အစိုးရက မြန်မာနိုင်ငံမှ ဘုရားပေါင်းမြောက်မြားစွာကို ဘက်စုံ ပြုပြင်မွမ်းမံမှုများပြုခဲ့ရာ ကျိုက္ကစံ ဘုရားကြီးလည်း ပါ၊ ပါသည်။

ဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများ၊ သီလရှင်ကျောင်းများကို ဖျက်သိမ်း၍ ဘုရားကြီးဝင်းဘေးနား မှာပင် ကျောင်းတိုက်များ ဆောက်လုပ် ၍ နေရာအသီးသီး ချမှတ်ပေးခဲ့ပါ သည်။

မစ်(၄)မစ်မှ တန်ဆောင်းကြီးများကို လည်း ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပါသည်။

ဘုရားကြီး၏ တောင်ဘက်ရင်ပြင်

၁၆၂ နက္ခတ္တဖောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ညီတော်

ပေါ်တွင် ရှိသော ရသေ့ကြီးဘခေါက် နှင့် အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင်ရှိသော ကျိုက္ကစံဘိုးဘိုးကြီး...

အရှေ့ဘက်ရှိ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ထူးများ၏ ဓာတ်နန်းနှင့် အမေ သူရဿတီမယ်တော်နန်းတွေ အားလုံး နေရာရွှေ့ပြောင်းလိုက်ပါသည်။

တစ်ဆက်တည်း ဆက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်က ကျိုက္ကစံဘုရားကြီး၏ အနောက်ဘက်မုခ်ဝရှိ ယက္ခညီနောင် လည်း ပါ၊ ပါသည်။

သို့သော် အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် ယက္ခညီနောင်မှာမူ မရွှေ့ပြန် တော့ပါ။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ယက္ခညီနောင် လည်း သူတို့၏ ကံတွေ ပွင့်လာသည်ဟု ဆိုရပါတော့မည်။ လူအများက ယက္ခ ညီနောင်အား အလေးထားလာစီ တော့သည်။ ယက္ခညီနောင်အတွက် ကန်တော့ပွဲတွေ ဆက်သလာကြသော ဇောင်းတော်တွေ၊ သစ်သီး၊ စား သောက်ဖွယ်မျိုးစုံနှင့် လာရောက်

ဆက်သကြတော့သည်။ ယက္ခ
ညီနောင် သတင်းကျော်ကြားလာတော့
သည်။

လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အဆင်ပြေ
ချောမွေ့စေရေး ဆုတောင်းကြသည်။
တစ်ဆင့် ကြာဆီရသည်မှာ ထိသမား
တွေနှင့် စီးပွားရေးသမားများ၊ အများ
ဆုံး လာရောက် ဆက်သကြကြောင်း
သိရသည်။ အောင်မြင်ကြသည်ဟု
ကျော်ကြားလာသည်။

စာရေးသူလည်း ကျိုက္ကစံဘုရား
ကြီးသို့ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်မှာ
ဘုရား ပူဇော်ပြီးနောက် ယက္ခညီနောင်
နတ်နန်းဘက် သွားရောက် လေ့လာ
ခဲ့ရာ စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့
ပုံနှင့် လုံးဝ မတူတော့ပါ။

ယက္ခညီနောင်တွင် တာဝန်ကျနေ
သော ဝန်ထမ်းအား သွားရောက်
မေးမြန်းရာတွင် တစ်လလျှင် ကန်တော့
ပွဲပေါင်း(၁၀၀၀)နီးပါးမျှ ရရှိကြောင်း
သိခဲ့ရပါသည်။

ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲလျှင်(၃၀၀၀)နီး
ဖြင့် တွက်ပါက ပွဲ(၁၀၀၀)တွက်ဆိုလျှင်
သိန်းပေါင်း (၃၀)လောက် ရှိမည်ဟု
ခန့်မှန်းပါသည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ကျိုက္ကစံ
ဘုရားကြီးတွင် ကျိုက္ကစံရွာ ဗုဒ္ဓဝေယျာ
ဓမ္မအသင်းကြီးမှ ဦးဆောင်၍ ထုံး
သက်နိုးကပ်လှူပူဇော်ရာ၌ ပါဝင်
လုပ်အားပေးခဲ့ပါသည်။

ဘုရားကြီး၏အထက် ကြာလန်
အထိ တက်ရောက်ဖူးပါသည်။ ဘုရား
ကြီး၏ အရံစေတီများ ပလ္လင်၊ အထက်
ဓမ္မယာတံတိုင်း၊ ယက္ခညီနောင်နှင့်
ခြင်္သေ့ကြီးများအားလုံးကို အရင်
သန်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးမှ ထုံးသက်နိုး
ထပ်လှူရပါသည်။

တိုးချောင့်ကြီးကျေးရွာ(ယခု မြောက်
ဘက်) တောင်ဥက္ကလာပတို့မှ သယ်နိုး
ကျွန်သို့ လာသူများမှာ ဤယက္ခ

ဆက်သကြတော့ ပွဲများ

ညီနောင်ရှေ့မှ ဝင်ထွက်သွားလာကြ
ပါသည်။ မည်သူကမှ ဂရုစိုက်ခြင်း
လည်း မရှိပါ။

ယက္ခညီနောင်မှာ အမိုးအကာမဲ့နှင့်
နေရပါသည်။ ရိုသေရကောင်းမှန်း
လည်း မသိကြပါ။ ကလေးများဆိုလျှင်
ယက္ခညီနောင်ပေါ် ခွစီး၍ ဆော့တတ်
ပါသေးသည်။

ယက္ခညီနောင်ကလည်း မည်သူမှ
ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ ပြုစားခြင်း မပြုပါ။
အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်သည်ဆိုပုံ ရပါ
သည်။

ယခုတော့ လူအများက ယုံကြည်
လေးစားလာပါတော့သည်။ ယနေ့
အချိန်မှာတော့ ယက္ခညီနောင် နတ်
ဘီလူးနတ်နန်းကြီးက တန်ဆောင်းကြီး
တမျှ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှပါသည်။

ယက္ခညီနောင်က ရောင်စုံသုတ်
ဆေးများနှင့် ခြယ်သထားပါသဖြင့်
အသက်ဝင်ပုံ ပေါ်နေပါသည်။

(ပူးတွဲစာတိုက် တင်ပြပါသည်)

နောင်တော်ညီတော် အတွက်
ကန်တော့ပွဲများတင်ရန် သံပေါင်စင်များ
ကို ဘယ်ညာ ဆောက်လုပ်ထားပေးရ
ပါသည်။ ကန်တော့ပွဲ ဆက်သို့ အလွန်
များပြားသဖြင့် ခိုင်ခံ့အောင် သံပေါင်
သံတန်းများကို အသုံးပြုနေရပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့နယ်ရှိ စေတီပုထိုးများ
အတွင်းမှ နတ်နန်းများတွင် ယခု
လောက်ပွဲများ ထားရှိခြင်းမရှိဟု
ထင်မြင်ယူဆပါသည်။ (စာတိုက်များ

ပူးတွဲတင်ပြပါသည်)

ယက္ခညီနောင်သတင်းကြောင့် လူ
အများ လာရောက် ဆက်သကြသဖြင့်
ဘုရားဖူးများလည်း စည်ကားလာပါ
တော့သည်။

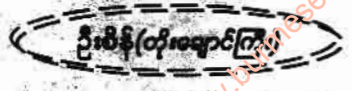
ဘုရားဝင်းတစ်လျှောက်တွင် အုန်း၊
ငှက်ပျောပွဲ ရောင်းသူများ၊ နိဗ္ဗာန်ကုန်
ရောင်းဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်နှင့်
စတိုးဆိုင်များဖြင့် စည်ကားလာပါတော့
သည်။

ကျိုက္ကစံဘုရားကြီး၏ ရင်ပြင်တော်
များကိုလည်း နိုင်ငံခြားဖြစ် ကျောက်
ပြားများ ခင်းထားနိုင်ပါသည်။ စေတီ၏
ခေါင်းလောင်းမောက်အထိ ရွှေသင်္ကန်း
များ ကပ်လျှူနိုင်ပါပြီ။

ဘုရားကြီး ပရိပုဏ်အတွင်းတွင်
လည်း ယခင်က မြေနှိလမ်းသာ ရှိပါ
သည်။ ယခုတော့ ကတ္တရာလမ်းများ
နှင့် ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော်အတိုင်း
ကောင်းသောကံ အကျိုးပေးခြင်းကို
မမြင်အပ်သော ယက္ခညီနောင်နှစ်ပါး
ခံစားရုံကို ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့နိုင်ကြ
ပါသည်။

ကျိုက္ကစံ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား
စာရှုသူများ လာရောက်ဖူးမြော်ရင်း
ယက္ခညီနောင်ထံ လိုရာဆုပန်နိုင်ကြဖို့
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်း အနာရောဂါကင်း အင်း

မကွေးမြို့နယ်အတွင်းက သာယာ
ကုန်းဆိုတဲ့ အိမ်ခြေ(၇၀)သာရှိ ကျေးရွာ
လေးတစ်ရွာမှာ ဦးလှမောင် နေပါ
တယ်။

ဦးလှမောင်ဟာ နွားကျောင်းသား
ကြီးပေါ့။ သူ့မှာ ထူးခြားတဲ့ ဗီတစ်ခု
ရှိတယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ရှေးခေတ်
မြန်မာရိုးရာ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ ယတြာတွေ
ကို သက်ဝင်ယုံကြည်မှု ရှိသလို
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလဲ လက်တွေ့
ကျင့်သုံးလေ့ အမြဲရှိပါတယ်။ (၁၉၉၉
ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှာ ဦးလှမောင်၏ နွားအချင်း
ချင်း၊ မရေစေအောင် လုပ်နည်းကို
ဖော်ပြခဲ့ဖူးပါတယ်။)

ကျွန်တော်ဟာ ဇူလိုင်လထဲက
ထုံးစံအတိုင်း အဘိုးဦးလှမောင်ရှိတဲ့
မွေးရပ်မြေကို အလည်ရောက်သွားရင်း
ကျွဲနွား၊ နွားနာပျောက် အင်းတစ်အင်းကို
အဘိုးဆီက ရခဲ့ပါတယ်။

အဘိုးက နွားတစ်ကောင်ချင်းကို
အောက်ဖော်ပြပါ အင်းကွက်လေး
တစ်ခုစီ ခလောက်မှာ ရေးဆွဲပြီး
လည်ပင်းမှာ ချိတ်ဆွဲပေးနေတာလေ။
စပ်စုတတ်တဲ့ ညှဉ်ရိုသူမို့ အနားကပ်
ပြီး အဘိုးဆံ ကျွန်တော် အခုလို
မေးမြန်းကြည့်မိပါတယ်။

‘အဘိုး နွားတွေကို ဘာလုပ်ပေးနေ
တာလဲဗျ။ တရုန်းရုန်း တအုန်းအုန်းနဲ့ပါ
လား’

‘ဒါလေးတွေ ဆွဲပေးနေတာပါ
လူလေးရာ’

‘ဒီဟာတွေ ဆွဲပေးတော့ ဘာတွေ
ကောင်းသလဲ အဘိုး’

‘ရောဂါဘယမျိုးစုံနဲ့ အနာအဖျား
မဝင်လာနိုင်အောင်ပေါ့’

‘တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဒီနည်းလေးကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ အရင်
တစ်ခါတုန်းကလို ကျွန်တော် ရေးဖို့
လိုက်ဦးမယ်နော်’

‘ရေးစေဗျာ၊ ပို့စေဗျာ’

ကျွဲနွား အနာရောဂါကင်း အင်း

ထို	ထံ
ဥံ	အ

ဤအင်းပုံစံကို ကျွဲနွားတို့၏
ခလောက်တွင် ရေးဆွဲ၍ လည်ပင်း
၌ ချိတ်ဆွဲပေးပါ။

ရောဂါဘယ အထွေထွေနှင့် အနာ
ကင်းရှင်းစေပါသည်။

ချစ်နော်(မကွေး)

စာတူသူ... သုတေသီ... ပညာရှင်များခပ်စာ...

ဤဆောင်းပါးမှာ ပါသော အင်းကို စီရင်ရသော အစီအရင်မပါ၍ သိရှိသူ မညီာရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
သို့ ရေးသားပေးဖို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လောင်လုံဘောင်နှင့်သာ သုတောင်ဖြည့် ဝေတီတော်အား အနီးကပ် မှုတွေ့ရန်

နာသဝကီ

၂၀၀၁ ခုနှစ်က လောင်းလုံမြို့သို့ ရောက်ရှိသွားရာမှ မိတီဆွေဖြစ်သူ ဦးတင်စိုးနှင့်အတူ ညနေခင်း လမ်းလျှောက်ကြရင်းမှ သပိယ်လှသည် ဝေတီတော်တစ်ဆူသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။

ဝေတီတော်မှာ ဉာဏ်တော် အတောင်(၃၀)ခန့်ရှိပြီး အရံဝေတီငယ် များရှိသည်။ အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်း၌ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များမှာ ကြည့် ညို့စွယ်ရှိလှ၏။ အေးချမ်းငြိမ်သက် ထိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တရား အားထုတ်ရန် နေရာထူးတစ်နေရာ ဖြစ်ပေသည်။

ဝေတီ၏ အာရုံအတွင်း၌ ဘုရား သီရိဗုဒ္ဓ၏နေသူများ များစွာရှိပါသည်။ သို့သော် အသံဆူညံမှု မရှိပေ။

ဝေတီတော်ရဲ့ အကာထွေက ဦးထိန်း ဆောင်းခေါင်အေးထီး၊ ဖိုဟုန်းက ဆယ်ထယ်ထယ်လေး၊ သူတို့ ဦးဆောင်ပေး

အောင်ချမ်းသာမှု

ပုဒ်မိတ်ပုဒ်မိတ်

တည်လူဒိန်းပြီး အလှူရှင်တွေအားနဲ့ သာသနိကအဆောက်အအုံတွေစောင်းစားနဲ့ တွေ့ ခုလို စည်ကား တိုးတက်လာအောင် ပြုပြင်ခဲ့ကြတာပဲ။

စာရေးသူကို လိုက်ပို့သည့် ဦးတင်စိုး မှ ရှင်းပြလေသည်။ ထိုအချိန်၌ ဝေတီ တော်တွင် ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင် လာ ရောက် ထွန်းညှိပူဇော်နေကြသော ခေါ်ခင်အေးတို့ မိသားစုကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

“ဝေတီတော်က ရှေးဟောင်း ဝေတီ တော်ပဲပဲ။ သို့အမည်ကို ထောက်ခံသော သုတောင်ဖြည့်ဝေတီတော်လို့ ယေဘုယျ တယ်။ ဝေတီတော်မှာ ပုဒ်မိတ် အဓိဋ္ဌာန် ထောက်ပြန်ကြည့်မိလို့ ခွဲခွဲပွဲပွဲ ပုဒ်မိတ် မုဒ်ကို ထောက်ခံမှာ မွေ့မိခြင်းတော့ ရှိပါတယ်။”

ခေါ်ခင်အေး ညွှန်ပြရာသို့ ကြည့် လိုက်သောအခါ စက္ကူကတ်ပြားတစ်ခု ၌ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထား ကြောင်း ဖတ်ရှုရ၏။

“ပု-ဒ်-မိ-တာ ထောင် ကြည်အောင်”
ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ ဉာဏ်တော် သုံးဖြာ၊ ပု-ဒ်-မိ-တာ ဒီရ်ပြန်
မေဇ္ဇလင်ဆောင်မွန် ပုဒ်မိတ်နည်း
နိဿရည်း

ကင်းကိုက်ဇေနာ အတွက်

ဆေးနည်းတောင်းတစ်လက်

၅၀၀၀ (စက်စ)

တောတောင်များတွင် သစ်ပင်
တော်တော်များများသည် ဆေးဖက်ဝင်
ကြသည်။ “နွယ်မြက်သစ်ပင်
ဆေးဖက်ဝင်သည်” ဟူသည့် စကား
အတိုင်း သိသူများက ဖော်စားပြီး မသိ
သူများက ကျော်သွားကြသည်။

တစ်ချို့က ဆေးတောင် ကိုရင်လေး
အဖြစ်ကျော်ကြားသော ရှင်ပုဗ္ဗရ
သည် ယခင်က သီတင်းသုံးခဲ့သော
မွန်ပြည်နယ်၊ ရေးမြို့နယ် အရှေ့ဘက်
ယွန်းယွန်းရှိ ဆေးတောင်တွင်ရှိသော
သစ်မြစ်၊ သစ်ဥ၊ သစ်ဖု၊ သစ်ရွက် မှန်
သမျှ ဆေးဖက်ဝင်ကြသည်ဟု ဆိုကြ
သည်။

အိမ်တိုင်းတွင်ရှိသော အရိပ်ရပင်၊
ပန်းအလှပင် အချို့တို့သည်လည်း
ဆေးဖက်ဝင်ကြသည်ကို သိကြသူ
နည်းသည်။

ဂမန်းပင်များအနက် ဂမန်းများ
သည် ဆေးဖက်ဝင်ကြကြောင်း သိသူ
နည်းကြသည်။ အိမ်သုံးမီးဖိုချောင်
ပစ္စည်းအချို့လည်း ဆေးဖက်ဝင်ကြ
ကြောင်း မသိကြပါ။

နွင်းကိုလည်း သက်ကြီးရွယ်အိုများ
က အစားအစာတစ်ခု စားပြီးတိုင်း
နွင်း ထမင်းစားခွန်းတစ်ဝက်ကို
သောက်တတ်ကြသည်။ ရင်ဖြည့်
ရင်ကယ်ကောင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

နွင်း နေ့တိုင်းသောက်သုံးလျှင်
အသားအရေလှပသည်ဟု ဆိုကြ
သည်။ ထမင်းစားသည်အခါတိုင်း
ကြက်သွန်နီ နှစ်တက်၊ သုံးတက်ခန့်
စားသုံးလျှင် လေဖြတ်ရောဂါ မခံရဟု
ဆိုကြသည်။

ထမင်းစားပြီးတိုင်း ထန်းလျက်
တစ်ခဲ၊ နှစ်ခဲခန့် စားသုံးလျှင် အစာကြေ
သည်ဟု ဆိုကြသည်။

၁၆၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

လွန်ခဲ့သော (၁၆)နှစ်က မိဘများပိုင်
သော ရော်ဘာခြံ(၆)ဧက သက်တမ်း
ရင့်သဖြင့် ခုတ်လှဲခဲ့သည်။ ကန်ထရိုက်
မပေးဘဲ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းလုပ်ကာ
ထင်းခြမ်းအသေးခွဲသည်။

ထိုစဉ်က ခွဲသားအဖြစ် သိပ်မတွင်
ကျယ်သေးပါ။ သစ်ပါးလွှာအဖြစ်လည်း
လုပ်ငန်း မတွင်ကျယ်သေးပါ။

လုပ်အားခကို ထင်းခြမ်းအရေ
အတွက်အလိုက် ပေးရပြီး ဝယ်သူများ
ကလည်း ထင်းခြမ်းအရေအတွက်ဈေး
အတိုင်း ဝယ်ကြသည်။

ထိုစဉ်က မော်လမြိုင်(က.ပ.ရ) ကုန်း
လမ်းပို့ဆောင်ရေး ဟီးနီးယာဉ်ကြီးဖြင့်
မော်လမြိုင်မှ လာရောက် ဝယ်ယူကြ
သည်။

ခြံထဲတွင် မေမေက ရော်ဘာအဖြစ်

တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင် အလုပ်သမားက
ကားပေါ် ပစ်တင်လိုက်သော ထင်းခြမ်း
များကို ရေတွက်နေသည်။

ထိုစဉ် အလုပ်သမား ကားပေါ် ပစ်
တင်ပေးလိုက်သော ထင်းခြမ်းများထဲမှ
တစ်ထွာခန့်ရှိသော ကင်းခြေများ
တစ်ကောင်သည် လွင့်စဉ်ကျကာ
မေမေ၏ လည်ကုပ်ပေါ်သို့ ကျကာ
ကိုက်ခဲပြီး အပြီးနှင့် ထိုးလိုက်သဖြင့်
မကြာမီ အဆိပ်တက်ကာ မခံရပ်နိုင်
အောင် နာကျင်နေပါတော့သည်။

• ကျွန်တော်လည်း ပျောက်ကင်း
အောင် မည်သို့လုပ်ပေးရမည်ကို မသိ
နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားတော့သည်။

မေမေ ကင်းကိုက်ခံရသည်ကို
က.ပ.ရ မော်လမြိုင် ကားပေးသမား
က သိသွားပြီး ဖော်ဂျီနယ်ဆိတ်ပန်း

www.burmeseclassic.com

ပင်စါဥကို ရှာခိုင်းသည်။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်ပန်းပင်ကို အိမ်တွင် အဆင်သင့် စိုက်ပျိုးထား၍သာ တော်တော်သည်။ အချိန်ကား ဝါခေါင်လပြစ်သဖြင့် ပန်းပင်တစ်ရုံလုံးတွင် ပန်းခိုင်(၃)ခိုင် ပွင့်နေသည်။ နွေရာသီတွင် အပွင့်နှင့် အရွက်များ မထွက်တော့ဘဲ ဥများသာ မြေကြီးထဲတွင် မြုပ်နေတတ်သည်။

ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်ပန်းခိုင်မှာ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လများတွင် စ၍ ပွင့်တတ်ပြီး ပန်းပွင့်များ ချောကလက်ရောင်ဖြစ်ကာ ဆံပင်ခေါင်းစည်းကြိုးအုံနှင့် သဏ္ဍာန်တူပြီး ထိပ်တွင် မှတ်ဆိတ်သဏ္ဍာန် အမွှေးများ ဖွာကျနေသဖြင့် ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်ပန်းပင်ဟု ခေါ်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ် ဥ နှစ်တက်၊ သုံးတက်ခန့် တူးပြီး ရေဆေးကာ အမြန်ယူသွားပြီး မော်တော်ကာသမားအား ပေးလိုက်သည်။

ကားသမားက တစ်ဥကို ပါးစပ်ထဲ ထည့်ကာ ဝါးခြေလိုက်ပြီး မေမေ ကင်းကိုက်သော လည်ကုပ်တွင် အုံထားလိုက်သည်။

(၂)မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဒဏ်ရာမှ သွေးမည်းပျစ်ခဲလျက် ထွက်လာပြီး တစ်မဟုတ်ချင်း သက်သာသွားပါတော့သည်။

ကင်း(၃)ကင်း ရှိသည်ကို စာဖတ်သူများ သိရှိကြမည် ထင်ပါသည်။ ကင်းခြေများ၊ ကင်းပြီးကောက်၊ ကင်းမလက်မည်းတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကင်း(၃)ကင်းရှိသည့်အနက် လူတစ်ယောက်သည် ကင်းတစ်ကင်း ပြီးသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကင်းပြီးကောက်ကိုက်ခံရသည့်အခါ ခါချဉ်ကောင် ကိုက်သလောက်သာ နာပါသည်။ ကင်းခြေများနှင့် ကင်းမလက်မည်း ကိုက်ခံရသည့်အခါ အနာသည် ချိုင်းအထိပါ

ရောက်ပြီး တစ်ရက်ခန့် ဝေဒနာခံရပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူတစ်ယောက်တွင် ကင်းနှစ်ကင်းသာ ပြီးတတ်သည်ဟု ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ခံစားဖူးပါသည်။

ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်ပန်းပင်ကို အိမ်အတော်များများတွင် မြေပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ ပန်းအိုးများဖြင့် လည်းကောင်း အလှစိုက်ကြသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အိမ်နီးနားချင်းနှင့် မိသားစုထဲတွင် ကင်းကိုက်ဝေဒနာခံစားရပါက ပျောက်ကင်းသက်သာနိုင်ရန် စေတနာထား၍ တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

လှထွန်းနွေ (စက်စိ)

စာမျက်နှာ (၁၆၅)မှ အဆက်

၃- ယာသက္ကရာဇ် ၁၁၃ ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဝယ် ရှိတော်မူသော ရှေးကထာတွက် ပြန်အောက်မေ့နိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓါထိ ဤဩဇာတော်

၄- နတ်ပျက်စိကဲ့သို့ လောကဓာတ်တစ်ခုလုံး ပြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုတော်

၅- အထာတရာလေးပါးကို နှစ်သိမ့်၍ ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော အထာဗျာဠာ ဤဩဇာတော်

ပုတီးစိပ်နည်း

- ၅ = ပုတီးတစ်လုံးချ၊
၆ = ပုတီးတစ်လုံးချ၊
၇ = ပုတီးတစ်လုံးချ။

- ၈-၁-၁
၈-၁-၂
၈-၁-၃

- ၈-၂-၁
၈-၂-၂
၈-၂-၃

ပတ်လည်(၆)ပတ် အစိဉာဏ်ပြု၍ စိပ်ပါ။ မိမိလိုလာသည့် လောကုတ်၊ လောကီနှစ်လီ ဟုတိုးအကျိုးဖြစ်ထွန်းပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသူ ဝါသနာပါသူ လက်တွေ့ စမ်းသပ် အသုံးပြုနိုင်ရန်။

လောင်းလုံမြို့နယ်သို့ စာအောင်တက္ကသိုလ်ဆောင်ရန် ရောက်ရှိလာကြသော ဝန်ထမ်းများ ခေတ္တအသည်အပတ် ရောက်ရှိလာကြသော ကျောင်းသားကျောင်းသူ ညွှန်သည် ကုန်သည်များမှ အောင်ချမ်းသာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်အား လာရောက်ရှုမြော်ကြရင်း အဆိုပါ ပုတီးစိပ်နည်းကို အမှတ်မထင် တွေ့ရှိကာ လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြရာ မှအံ့သြဖွယ် ဆန္ဒပြည့်စုံ အကျိုးခံစားကြကြောင်းသိရပါသည်။ စာဖတ်သူများမှလည်း လက်တွေ့ ဆောင်ရွက် အကျိုးရှိနိုင်ကြစေရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အာသဝဏီ

တောင်တောက်နိုင်းကြောင်း

ဆေးနည်းကောင်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်း ဒေသသို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က အသက် အရွယ်ကြီးလင့်ကစား အလံတောင်၊ ဆိတ်ဖူးတောင်၊ မရမ်းတောင်၊ မပန်းတောင်၊ ဗံမမီတောင် အစရှိသော တောင်များပေါ်သို့ အမဲလိုက်ရာတွင် တူများ၊ ညီများပင် မမီအောင် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးဆင်းပြေးတက်လှုပ်နိုင်သော မုဆိုးကောင်းတစ်ဦးကို တွေ့ရှိခဲ့ရာ၊ ဆေးနည်းရှာဖွေနေသူပီပီမည်သည့်ဆေးများ ဖော်စားလဲဟု မေးရာ အောက်ပါဆေးနည်းကို ရရှိခဲ့ပေသည်။

- ဆေးနည်းမှာ...
- ၁။ ကြက်ဥ (၁၀)လုံး
  - ၂။ ပျားရည် (၁၀)လုံး (ကြက်ဥနှင့် ချိန်)
  - ၃။ နှမ်းဆီ (၁၀)လုံး (ကြက်ဥနှင့် ချိန်)
  - ၄။ သကြား (၁၀)လုံး (ကြက်ဥနှင့် ချိန်)
- ယင်းလေးမျိုးအား စုပေါင်း၍ အန်အိုးတွင် ထည့်ပြီး ကျိုရပါမည်။

လက်ကော်ရစေသာအခါတွင် နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည တစ်ခွန်းစီထားရပါမည်။ အမောလုံ၍ လျင်မြန်မှုတွင် သူမတူအောင် လျင်မြန်ကြောင်း ထပ်ဆင့်ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဦးမြင့်သိန်း
(ပြည်သူ့စစ်သား အမှတ်တရ)

ဤဆေးသည် အားအင်နှမ်းနယ်သူများ၊ ဖိုမဆက်ဆံခြင်း၌ စိတ်မပါတာပါ ဖြစ်နေခြင်း၊ ပန်းသေပန်းသွီး စသည်တို့ကို ပျောက်ကင်းစေပြီး တစ်နေ့တစ်ခါ စားသုံးပါက အသားအရေ စိုပြည်လာပြီး အသားအရေ မွဲခြောက်နေသူတို့အတွက် အထူးကောင်းမွန်သော ဆေးနည်းတစ်လက်ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆေးကို မည်သူမျှ ဖော်ပြီး မရောင်းကြသောကြောင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး သို့ စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ ဆေးနည်းတစ်လက် အာနိသင်ကို သိလို၍ ဖော်ပြလိုက်ပါအံ့သည်။

ဤဆေးကို ချိုးမြင့်သော ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်(၈၅) နှစ်ရှိပြီး မျက်စိမှန်ခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊ နားလေးပင်ခြင်းမရှိဘဲ လူငယ်လေး တစ်ယောက်လို လျင်မြန်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားနေထိုင် လေ့ရှိပေသည်။ စာရေးသူမှ ဤဆေးကို စားသုံးပြီး ကတည်းက မူလလိုနေသော အသားအရေများ ဖြူဝင်းမွတ်စင်၍ တစ်နေ့တခြား စိုပြည်ဝပြုံးလာပါသည်။

ထို့အပြင် ဤဆေးကို နှိပ်သုံးစွဲသူသည် ဆီးမှန် ဝမ်းမှန်ပြီး အစာအိမ် ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးဖော်နည်း [က]

ကျောက်ဆေးခန်း (၁၀)ကျပ်သား

စုပ်ပျိုးအားတိုးဆေး

- နွင်း(စားနွင်း) (၁)ပိဿာ
  - နွားနို့စစ်စစ် (၃)ပိဿာ
- (စားနို့ ဝိုထည့်နိုင်လေကောင်းပါသည်)

- [ခ]
- ကျောက်ဆေးခန်း (၁)ကျပ်သား
  - စားနွင်း (၁၀)ကျပ်သား
  - နွားနို့စစ်စစ် (၃၀)ကျပ်သား

ကျောက်ဆေးခန်းနှင့် စားနွင်းကို အမှုန်ကြိတ်ပြီးသော အခါ နွားနို့စစ်စစ်ထဲထည့်ပြီး မွေ့ပေးပါ။ ဒေသများသော အခါ ဆေးအားလုံးကို ရွေးစေ(၂)စေ ခန့်လုံးပြီး လင်ပန်းသန့်သန့်ထဲထည့်ပြီး အားလုံး အခြောက်လှန်းပါ။

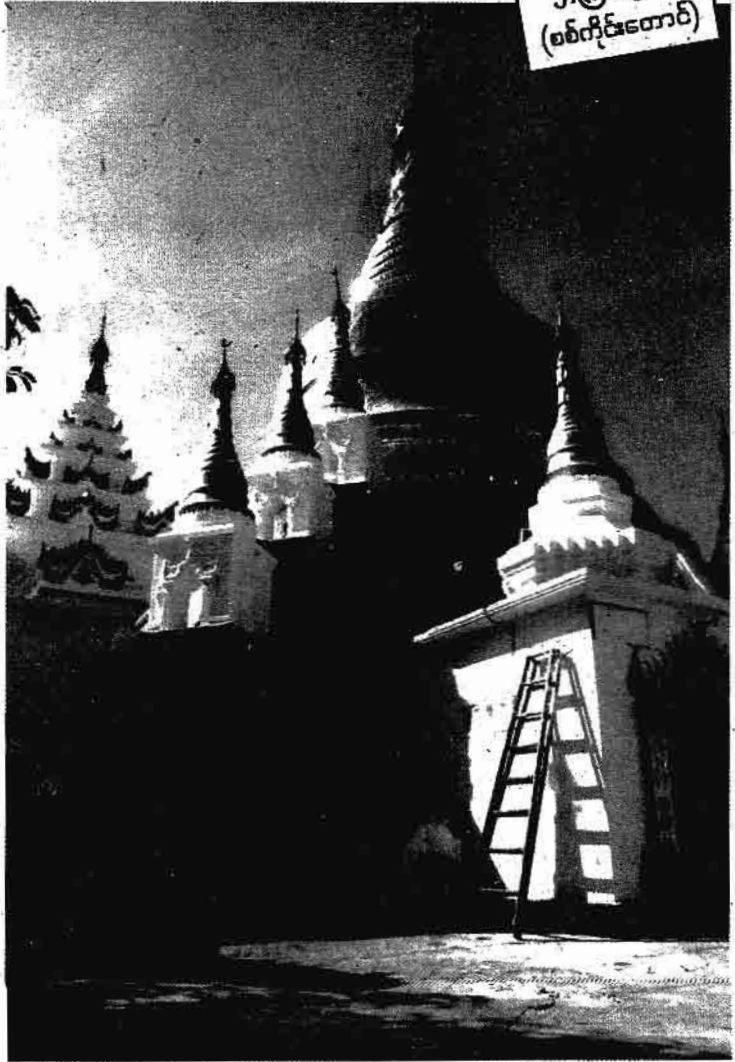
ဆေးအညွှန်း
တစ်နေ့ကို လူကြီးလူငယ်မရွေး (၄)လုံး ပုံမှန်စားပေးပါက တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်အတွင်း အသားအရေဝင်းမွတ်စင်ကြွယ်ပြီး ရောဂါဘေးဘယာ သိသာစွာ ပျောက်ကင်းလာသည်ကို တွေ့ရပေမည်။

ဦးမောင်လေး(ရေခဲရောင်)

စစ်ကိုင်း ခြံစည်းများ

ထူးခြားထူးဆန်း (၁)

ဘကြီးတော်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

နီကိုင်းတောင်မှ မိစ္ဆာရသေ့ဂူများ

စစ်ကိုင်းမြို့၏ သမိုင်းဝင် တောင်ထွတ်(၅၀)ဟူ၍ သတ်မှတ်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ တောင်ထွတ်(၅၀)တွင် ထူးခြားသော တောင်ထွတ်(၃၇)ထွတ်စာလည်း ပါရှိလေ၏။

ထူးခြားသော တောင်ထွတ်(၃၇)ထွတ်ဌာနကား ရှေးဟောင်းဂူများနှင့် ဆန်းပြားသော နောက်ခံအဖြစ်အပျက်များကြောင့် ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်နေပါသည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ကြီးအား ဝေဟင်မှ ခြေမြင်ခံစားခွင့်ရရှိပါက လွန်စွာ မြင့်မောက်ခြင်းမရှိဘဲ တောင်အစုအပုံကြီးအဖြစ် တစ်စုတစ်ဝေး စုစည်းစွာ တည်ရှိနေခြင်းသည်ပင်လျှင် တောင်တော်(၅၀)သည် သာသနာ(၅၀၀၀)ကို ရည်ညွှန်းနေခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ညည်သည့်တောင်ကိုမဆို မိမိ အလိုကျ အလွယ်တကူ သွားရောက်နိုင်ခြင်းမှာလည်း သဘာဝတရားကြီး၏ ထူးခြားသော လက်ဆောင်ဖြစ်ပါသည်။

သာယာလှပသော သန်း၊ ဒဟတ်၊ လျော်ဖြူ၊ မန်ကျည်းနှင့် တရုတ်စံကာပင်များ၏ လင်းသွယ်ကလေးများ လျှိုမြောင်များကလည်း ဥယျာဉ်ကြီးသဖွယ် ပျော်မွေ့ဖွယ်ခံစားရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

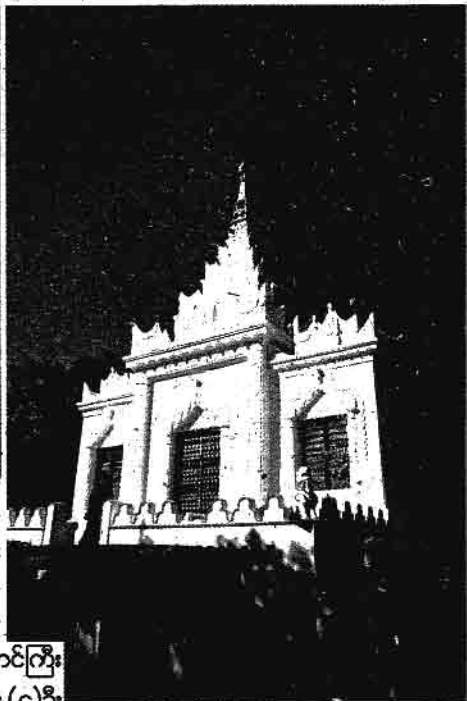
ချစ်စရာကောင်းလှသော ယုန်တလေးများ၊ ဂျီ(ချေ)ငယ်များ၊ ရှဉ့်

ကျောက်စွန်းတောင် မိစ္ဆာရနှင့် ဆံရည်ရသေ့ ဂူများ၏ တည်ရှိရာ နီကိုင်းတောင်ထောက် ထက်မှ ရှင်ပင်နီကိုင်းထောက်ထောက်

ငပေါလေးများနှင့်အတူ တောင်ရိုးပျော်ကျေးငှက်တို့၏ တေးသံသာများက မွေစကြာရွတ်ဆိုသံများကို နှိပ်စည်းပါးကျကျ လွင့်ပျံ့နေကြခြင်းကိုလည်း စိတ်ရွှင်လန်းမှုပေးနေ

လေ၏။
၅။ တောင်တော်ကြီး၏ အသွားအပြန် လျှိုမြောင်လမ်း ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသော တောင်ခါးပန်းမှ အနိယာ သူတော်စင်တို့၏ ကျောင်းသင်္ခမ်း

www.burmeseclassic.com

◆ ပိဋကတ်များ ကာကွယ်ထားသော

ယောကျာ်းစေတီတော်၏ ဇရာဝက်သဏ္ဍာန်ကို တောင်နံနံတောင် ဖြစ်ပုံ

ပိဋကတ်များ ကာကွယ်ထားသော

ယောကျာ်းစေတီတော်ကြီးနှင့် အစားထိုးတည်ထားပုံ

များ။ ဂူသိမ်တော်များကလည်း စစ်ကိုင်းသာသနာကို ထောက်ပံ့နေကြပါ၏။

၆။ ရှေးနှစ်ပေါင်း ထောင်ချီကြာညောင်းသောကာလများစွာက ရဟန်းတော်များ၊ ရသေ့ဝိဇ္ဇာကြီးများ ထွက်ရပ်ခရီးအတွက် လူသူများစွာကို အသိမပေးဘဲ နိဗ္ဗိဒ်ကြီးအားထုတ်ခဲ့ရာ ကျောက်ဂူငယ်များကား ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ထူးခြားမှုကို ဖော်ပြနေပါတော့သည်။

၇။ ရှင်ပင်နံကိုင်း တောင်ထွတ်ကြီးမှာ ဆွမ်းဦးပူညှော်စေတီတော်၏ တည်ရှိရာ ဓမ္မိကတောင်ခေါ် ဖပါးဦးတောင်နှင့် အရှေ့အနောက် သွယ်တန်းနေသယောင် တည်ရှိနေကြလေ၏။ တောင်ခြေကနွဲ့ကွေ့ မင်းကွန်းလမ်းမကြီး၏ ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက် တည်ရှိနေပါသည်။

ရှင်ပင်နံကိုင်းတောင်ကား အရှေ့ဘက်ဆုံးတောင်ဖြစ်သည်။ အနောက်ဘက်တောင်ကြောအဆုံး၌ ဘီလူးယက္ခိုက်ညီနောင်ဖြစ်သော တောင်လုံး။

တောင်ပြုံး၊ တောင်မြင့်နှင့် တောင်ကြီးအမည်တွင်သည့် ဘီလူးမင်းကြီး (၄)ဦးတို့၏ ပိုင်ဆိုင်သောတောင်ဖြစ်လေ၏။

ဘီလူးမင်းကြီးများ ပျော်စံနေထိုင်ရာ တောင်တန်းဖြစ်၍ ယနေ့တိုင်အောင် “ထောင်ဘီလူးတောင်” ဟု အထင်အရှား အမည်တွင်နေလေသည်။

တောင်ဘီလူးစေတီလည်း တည်ရှိပါသည်။ တောင်ဘီလူးပိုင်နက်မျဉ်းမှာ ပုဏ္ဏကနတ်ဘီလူးကြီး၏ နံကိုင်းတောင် လျှိုကြီးဖြစ်လေ၏။

ထိုချောက်ကမ်းပါး လျှိုကြီး၏ တောင်ခါးပန်း၌ ရှေးရှေးအခါကာလများစွာတွင် ရသေ့ကြီးများ၊ တောပိုရဟန်းတော်များ၊ ဝိဇ္ဇာထွက်ရပ်လမ်းကျင်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော ကျောက်လိုဏ်ဂူများ ယနေ့တိုင် တည်ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မိကဂူ

နံကိုင်းတောင်၏ လက်ဝဲဘက်မှာ ရှိသော တောင်စွယ်အား စစ်ကိုင်းတောင်ညွှန်ကျမ်းတွင် “နဂါးရီတောင်”

ဟု တွင်ခဲ့လေ၏။ နဂါးရီတောင်၏ တောင်ဘက် ဆင်ခြေလျှော့ တောင်ခါးပန်း၌ ဂူကြီးများ ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုဂူကြီးများ၌ ဝိဇ္ဇာမယလမ်းစဉ်အားထုတ်သော ရဟန်းကြီး (၄)ပါး ရှိခဲ့လေ၏။

- ၁။ အကျော်စွာ
- ၂။ အကျော်နာဂပုည
- ၃။ အကျော်သဒ္ဓမ္မပါလ
- ၄။ အကျော်စိတ္တပန်

စသော ရဟန်းတော်ကြီး (၄)ပါးကို ပေါက်ခြောက် အောင်မြင်တော်မူကြပါသည်။ သို့အတွက် “ဝိဇ္ဇာဂူ” ဟု အမည်တွင်ခဲ့ပြီးနောက် ကာလများတွင် တရားကျင်ကြံအားထုတ်သူ များပြားခဲ့ဖူးလေသည်။

ယခုကာလတွင်ကား ဂူကြီးများအတွင်း မလိုလားအပ်သော ကိစ္စရပ်များကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဖွယ်မတူအဖြစ်အပျက်များကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် ဂူပေါက်များကို

www.burmeseclassic.com

ဝိတ်ဆို၍ “မဟာဗောဓိစေတီတော်”
ဘွဲ့အမည်ဖြင့် တည်ထားလိုက်ရလေ
၏။

စေတီတော်ကြီး၏ အာရုံခံလိုက်
အတွင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်
တစ်ဆူဖြင့် အပူဇော်ခံထားပါသည်။

စေတီလိုက်အတွင်း ဝိဇ္ဇာမယလမ်း
စဉ် ကြိုးစားအားထုတ်ကြသော
ရဟန်းတော်များ၊ ရသေ့များနှင့် လူသူ
တော်များကို ဝါတွင်းကာလ၌ တွေ့မြင်
ကြပါသည်။ သစ်သီးနှင့် သက်လွတ်
ဆွမ်းကိုသာ သုံးဆောင်ကြပါ၏။

မဟာဗောဓိစေတီ ရှင်ပြင်ထက်မှ
အရှေ့အရပ်သို့ မျှော်ကြည့်ပါလျှင်
“**ရောပထနဂါး**” မင်းကြီး၏ ပိုင်နက်
ဖြစ်သော “**ရောဝတီရဋ္ဌကမ္ပနီ**” ဟု
အမည်တွင်ခဲ့သော မြစ်မင်း ရောဝတီ
အား အပေါ်စီးမှ ရှုမငြီးအောင်ခံစားနိုင်
သည့် ဗျူးပွိုင့်ဟု တင်စားရပေလိမ့်
မည်။

ရှင်ပင်နံကင်းတောင်သို့ ကားဖြင့်
သော် လည်းကောင်း၊ ခြေကျင်သော်
ထည်းကောင်း တက်ရောက်တွေ့မြင်
ခံစားနိုင်ကြလေသည်။

ထစ်ချိန်သော ကာလများစွာက
အသိုက်ခံပုံရိပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ရတနာဆေးပါးအတတ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း + ကျင့်ကြံအားထုတ်၍
သာယာကုတ္တရာချမ်းသာ လောကီချမ်း
သာကို ရရှိပေါက်မြောက်ခဲ့သော
အာဝဠာနတ်တစ်ဆူလည်းဖြစ်ပါသည်။
ဤနေရာ၌ သစ်ပင်အုပ်များ၊
ခဲနံတောများ၊ အဝေရာပင်များက
အသိုက်ထားလျက် သာယာကြည်နူးစွာ
အသက်ရှင်နေကြပါ၏။

ဆံ့ရှည်ရသေ့ဂူ

ရှင်ပင်နံကင်းတောင်၊ မှစ်ဦးရေ

▲ နံကင်းတောင်ပါးပန်းမှ
ဗိဇ္ဇာပုတည်ကြာ
တောင်လမ်းအောက်ရလှကား

▲ နံကင်းတောင်ပါးပန်းမှ ဆံ့ရှည်ရသေ့ဂူ
အား ပိတ်ဆို့ထားသော လိုက်ဂူ
အဝင်ပေါက်အား မြင်သွေ့ရပုံ

ဟောင်း ခြင်္သေ့ကြီး(၂)စီး၏
အရှေ့ဘက်တွင် စေတီတော်
တစ်ဆူ ရှိလေ၏။ ဘွဲ့တော်မှာ
“**ဆုတောင်းပြည့် အောင်ချမ်းသာ
စေတီ**” ဟူ၍ အတွင်းလိုက်ပါ။
ရှေးဟောင်းစေတီ ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်မှာ တောင်အရပ်သို့
မျက်နှာပူထားလေ၏။ စေတီတော်မြတ်
၏ မြောက်ဘက်တံတိုင်းသည် ရှင်ပင်
နံကင်းစေတီတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ
နံကင်းတောင် ဖြစ်လေသည်။ တောင်
တော်၏နံရံတွင် **ကျောက်ထွင်းလိုက်
ဂူကြီး** တည်ရှိလေ၏။

ထို ကျောက်လိုက်ဂူအတွင်း၌
ဆံ့ရှည်ကိုယ်တော်ကြီးဟု အမည်
ကျော်ကြားသော **ရသေ့ကြီးတစ်ပါး**
ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေလေသည်။

ရသေ့ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်မှန်ကို
မည်သူကမျှ မသိရှိကြပါ။ ရသေ့ကြီး၏
ထူးခြားချက်မှာ ကျောက်ဂူကြီးအတွင်း
နှစ်ပေါင်းများစွာ သီတင်းသုံးနေထိုင်
ခဲ့စဉ် **မည်သည့်အခါမှ ရေချိုးသုံး**

သပ်ခြင်း မရှိပါ။
ရသေ့တော်အားလည်း တစ်ဆူပင် မရှိ
ချေ။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်းအစားအနာလည်း
လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံးနှင့် တောရုတ်သား
တောင်ထုတစ်ထွားဖြစ်ပါသည်။

ဝတ်ရုံတော်အပိုလည်း မရှိ၊ ရေ
လည်း မချိုးသော်လည်း **နံစော်ခြင်း၊
အနံ့အသက်ဆိုးဝါးခြင်းလည်း လုံးဝ
မရှိပါ။** ဒကာ၊ ဒကာမလည်း လွန်စွာ
နည်းပါးလှပေ၏။ ဆွမ်းခံစားသုံးဖို့
သပိတ်တစ်လုံးတောင်မရှိ။

ရသေ့ကြီးသွားလေ့ရှိသော အိမ်မှာ
စစ်ကိုင်းမြို့ ဈေးလမ်းမှာ “**အောင်စေ
သတည်း**” နှင့် ကျွန်ုပ်၏မိဘများ ပိုင်
သော **ဝင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်**တို့
ဖြစ်ပါသည်။

ရဲဖန်ရဲခါ အစဉ်၏ အောင်မင်္ဂလာ
ကဖေးနှင့် ဘော်ဂါရပ်ရှိ သူကြီးဟောင်း
ဦးစံမင်း၏ ခြံသို့ သွားရောက်ပြီး စကား
စမြည် ပြောတတ်လေ၏။ ရသေ့ကြီးမှာ
လက်ဖက်ရည်နှင့် ဦးညိုမုန့်ကျပ်ကို
များစွာ သုံးဆောင်လေ့ရှိပါသည်။
ကျွန်ုပ်၏ဖခင်က မှတ်ခွက်ကြီး

◆ ကျောက်မဏ္ဍိုင်တို့ သွားကျောက်ပိုင်သော
ပတ္တမြားထူထောင်တန်း၏ မှင်ဦး

◆ ကျောက်မဏ္ဍိုင်တို့ ထင်ကျောက်ရာ ငှက် အရိပ်ခံကြီး

◆ နံကိုင်ထောင်ပါးပန်း

ထီးရှည်တော့ တည်ရှိရာ
ကျတည်တည်မှ ဖြစ်တည်သော
ထုထောင်ခြင်္သေ့ ထောင်ချင်းသာထေဟိ

အပြည့်ဖျော်၍ ဦးညိုမုန့်ကျပ် တိုက်
ပန်းကန်ပြား၌ ထည့်၍ ကျွေးလေရာ
ကုန်အောင် စားသောက်လေ့ရှိပါသည်။
သို့ရာတွင် ပေးလှူသော ငွေကြေး
နှင့် မုန့်ထုပ်များကို လုံးဝလက်မခံ
ပါ။

ရှိ၍ ထူးခြားသော အဆွတ်မှာ ထော်မြ
ပိရင်ကွက်များသို့ ကျောက်ချိုချိုမှာ မနက်
(၉၀၀)မှာကီ အချိုသောခြင်္သေ့ တစ်ချို့
တည်ရာပင် ထိုအိမ်များ၌ စားသောက်
နေကြမှာပင်။ ထူးခြားလှစွာ ကိုယ်ပွား
ကိုယ်ခွဲများ ဖြစ်သည်ဟု သိရပါ၏။

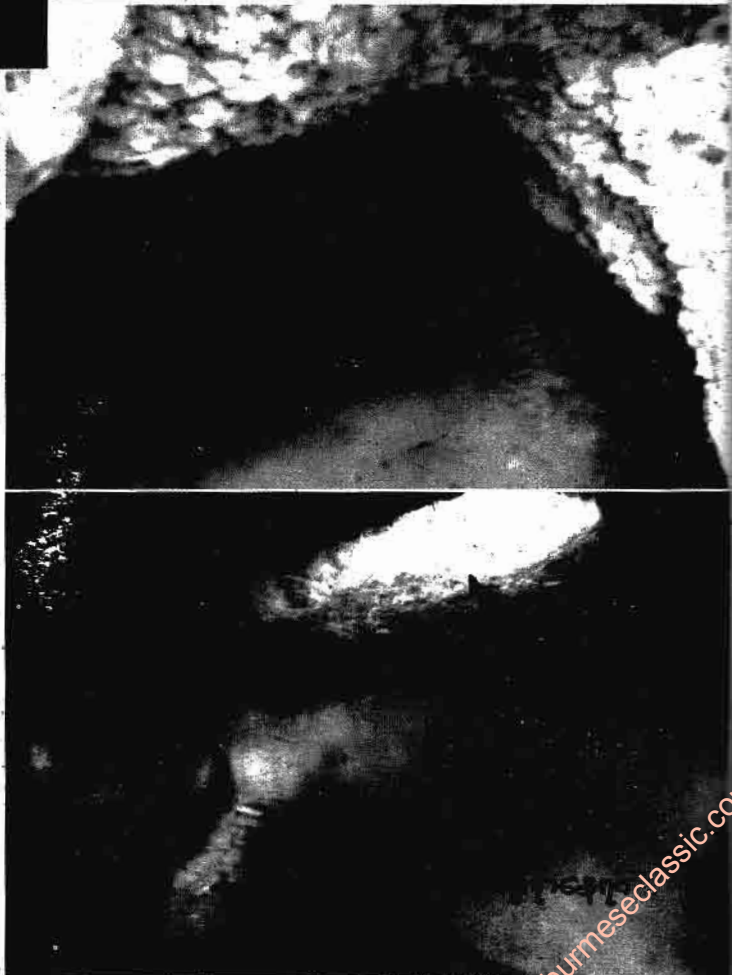
ဆံရှည်ကိုယ်တော်ကြီး မည်သည့်
အချိန်က ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းကို
နံကိုင်တောင်ခြေမှ မည်သူကမျှ မသိရှိ
ကြပါ။ ယခုအခါ နှစ်ပေါင်း(၇၀)ဆယ်မျှ
ရှိလေပြီ။

ကျောက်မဏ္ဍိုင်၏ အပင်ပေါက်နှင့်

လေဖျူပေါက်အား တွေ့ရပုံ

ပုံ၏ ဝဲဘက်တွင် မိုးခိုအုတ်ကျောက်ရှိပါသည်။

၁၇၂ နက္ခတ္တကျောက်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

◆ကျောက်မဏ္ဍပ်တို့ ဂူထိန်းသို့ ထင်သက်နိုင်သော တောတွင်းလမ်းကလေး

◆ ကျောက်မဏ္ဍပ်အတွင်းမှ ဆျားများကို တွေ့ဆက်လျက် ကျောက်ရေခဲ အဖြစ် မြင်တွေ့ရပုံ

ထိုကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးမှာ ယခုအခါ မသမာသူများ၏ အန္တရာယ်ကြောင့် ထုံးဖို့သူကြီးနှင့် ဥပါသကာများက အုတ်စီ၍ ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ကျောက်မဏ္ဍပ်ဂူ

ရှင်ပင်နဲကိုင်းစေတီတော်၏ ပတ္တမြား ရွှေစောင်းတန်း၏ လှေကားထစ် (၅၀) ခန့် အနောက်ဘက်တွင် သံဆူးကြိုး ကာရံထားသော နဘူးချုံတောကြီး တည်ရှိနေပါသည်။ မိုးနံ့ပင်၊ ဇောင်ဗွဲပင်၊ စီးနံ့ပင်နှင့် ကျွဲနာခေါင်းချိုတ်ပင် များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိလေ၏။

အဝေရာပင်၊ ဖျောက်ဆိပ်ပင်၊ ဒဟတ်ပင်များကလည်း အစီအရီ အပြိုင်အရိုင်း ရှင်သန်လျက်ရှိသော ကြောင့် တိုးဝေ့ ဝင်ရောက်ရာ လမ်း တစ်လျှောက် လမ်းဟူ၍ သီးသန့် ဖောက်လုပ်ထားခြင်း မရှိသော်လည်း လူသွားလမ်းကလေး ကွေးကွေး ကောက်တည်ရှိသောကြောင့် ကျောက် မဏ္ဍပ်ဂူသို့ လမ်းမှားစရာ မရှိပါ။

မိနစ်(၂၀)မျှ တိုးဝေ့သွားရောက်ပါ က ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ပြုလုပ်ထား သော အနားယူစရာ အုတ်ထိုင်ခုံများ နှင့် လှေကားဟောင်းကလေးကို တွေ့ မြင်နိုင်လေ၏။

လှေကား(၄)ထစ်၏ လက်ဝဲဘက် ကမ်းပါးကို ငှပ်လျှိုးဝင်ရောက်ပါက ကျောက်မဏ္ဍပ်၏ ဂူအဝကို တွေ့မြင် ရပါသည်။ ခြေချော် မကျဖို့အတွက် သတိထားဆင်းပါက ဝင်ရောက်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါ၏။

ဂူအဝင်ပေါက်မှာ လူ(၃)ယောက် တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ရောက်နိုင်ပါသည်။ ဂူပေါက်အမိုးမှာ မဏ္ဍပ်ကဲ့သို့ သဘာဝ အတိုင်း အခုံးကြီးဖြစ်ပါ၏။

အနည်းငယ်ထိုင်၍ ဝင်လိုက်ပါက (၇) ပေခန့်မျှမြင့်သော ဂူအတွင်း လူ(၁၀) ယောက်လောက် နားနေ၊ အိပ်နေနိုင် လေ၏။

ဂူ၏ လက်ယာထောင့်အမိုးတွင် လေဝင်ပေါက်နှင့် အလင်းရောင် ရရှိ နိုင်သော အချင်း(၃)ပေခန့် အဝိုင်း ပေါက်ကြီးက သဘာဝအတိုင်း တည် ရှိနေလေသည်။

ဂူကြီး၏ လက်ဝဲဘက်ထောင့်တွင် ကားအင်္ဂါရတ်ထိုး၍ ထားသောကြောင့် ချော်များကို တွေ့မြင်နိုင်လေ၏။ ချော် များမှာ လုံးချောနေကြပြီး အချင်းချင်း တွဲစပ်လျက်ရှိသောကြောင့် ကျောက် စလစ်ခဲ ပြောင်ချောချောများအဖြစ် ရောက်ရှိနေကြပါသည်။

ဤ ကျောက်မဏ္ဍပ်ဂူအတွင်းသို့ ဂျာမဏီနိုင်ငံမှ တိုးရစ်နှစ်ဦးနှင့် ဂိုက် တစ်ဦးတို့ ရောက်ရှိလာပြီး လေ့လာ ခြင်း၊ အနည်းငယ်ဖဲယူခြင်းနှင့် ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများ ရိုက်ကူးသွားကြောင်း ရပ်မိရပ်ဖတစ်ဦးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးမှ ပြောပြပါသည်။

ကျောက်မဏ္ဍပ်ဂူအတွင်း ပဟူကြီး သံဃရာဇာ၏ အဆက်အနွယ်ဖြစ် သော ဝေယျသိဒ္ဓိရသေ့နှင့် တေဇော သာရ ရသေ့ကြီးနှစ်ပါးတို့ လုပ်ရတ် လမ်းစဉ် အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခဲ့ဖူးလေ ၏။

ဂူကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ လောကီ ကျမ်းတို့၌လာသော ဆေးပင်မျိုး ကျောက်မျိုး လုပ်ရတ်ဆိုင်ရာကိုအား အပြီးတိုင် ရရှိနိုင်သော ဌာနဖြစ်လေ၏။

◀ ကျောက်မဏ္ဍိုင်တို့၏ အစိုးထက်မှ အလင်းထင်ထင်ကြီးကြီးနှင့် လေရှုထွက်ကြီးကို ငှက်ထက်မှ ထောင့်မြင့်နိုင်ပါသည်။

▶ ကျောက်မဏ္ဍိုင်အစိုးထက်မှ ကျောက်မဏ္ဍိုင်မှ သစ်ထိုင်ပင်ကြီးများနှင့်အတူ ရှင်သန်ထေရ်ဘေ အထည်ထောင့်ကြီး

ရသေ့ကြီး(၂)ပါးတို့ကား ဘိုးတော် ဗဒုံမင်း၏ လက်ထက်တွင် နံကိုင်း ထောင်တော်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး လုပ်ရက်ကိစ္စကို ဇွဲကောင်းကောင်းဖြင့် ဆောင်ရွက်လေသည်။

နံကိုင်းတောင်တစ်ရိုးတွင် ထိုစဉ် အချိန်ကာလများ၌ လူသူအရောက် အပေါက်မရှိသောကြောင့် စိတ်ကြိုက် အားစိုက်လုပ်နိုင်သကဲ့သို့ ဆေးပင်များ လည်းရရှိခဲ့လေ၏။

နံကိုင်းတောင်လျှင်အတွင်း ထိရောက်စွာ ရှင်သန်ထေရ်ဘေအထည်ထောင့်ကြီးတစ်ပင် သရဖူ နုဏ္ဏရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထူထပ်သော ပစ္စည်းနှင့် တင်တင်တို့ကို တစ်ခါတစ်ရံ နှို၍ ထိုနေကြလေသည်။ ဤ နှို၍အားဖြင့် လုပ်ရက်အကြီးတိုင်း ထိက် ထိရက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေ၏။

ဇေယျသိဒ္ဓိရသေ့ကြီးနှင့် တေဇော သာရရသေ့ကြီးတို့သည် နောင်လာ နောက်သား ပညာလိုလား အားထုတ် လိုသူများအတွက် ပေပုရပိုက်တွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြလေ၏။ ပေါက် မြောက်ခဲ့သော လုံများ၊ ဆေးဖက်များ ကို စွန့်ထားခဲ့ကြလေသည်။

မှတ်တမ်းပုရပိုက်ကိုလည်း ကျောက်

မဏ္ဍိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအတွင်း အမိဌာန်ပြု၍ မြှုပ်နှံထားခဲ့ကြောင်း “ဆရာ ဦးကံ မြင့်(သုခကာရီ)”မှ ပြောပြ၍ မှတ် သားခဲ့ရပါ၏။

အာရုံစို တစ်ပင်ထူထပ်သော ထောင် ထပ်ရန်ရှိပါသည်။ အာရုံအထပ်များမှာ နုဏ္ဍိသောကြောင့် လက်ဖြင့် ဆုပ်ခြင်းရှိ ရာကြောင်း သိရပါ၏။

အထွက်ပုံမှာ ထီးကလေးကဲ့သို့ ပုံစံတူ ၍ အထီးများမှာ သိုးထွေးထွေးလုံးကလေး ကဲ့သို့ ရင်လုံးကလေးနှင့် လွန်စွာ တူပါ ကြောင်း ပြောပြပါ၏။

အစွမ်းထက် ဆေးပုင်၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးမြစ်ဆိုသည်မှာ “မသိလျှင်တော့ ရွှေတစ်ဆုပ်၊ သိလျှင်တော့ ပြာ တစ်ဆုပ်”ဟူသကဲ့သို့ အဆိုရှိသော ကြောင့် စကားပုံ၏ အတွင်းသဘောကို သေချာမသိသော်လည်း လက်တွေ့ လေ့လာဖို့ ကျွမ်းကျင်ကြဖို့တော့ တိုက် တွန်းလိုက်ရပါ၏။

ရှင်ပင်နံကိုင်းတောင်မှာ နိုင်ငံခြား သားများ အရောက်များသောကြောင့် ကျော်ကြားသော လူသိများပြီးဖြစ်ပါ၍ လေ့လာလိုသော ဝါသနာရှင်များ အတွက် ထူးခြားနေရာတစ်ခုကို ရေး သား ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။

ဒေသန္တရ ဗဟုသုတကြွယ်ဝ ချမ်းသာ အဝေရာ ဘေးမခ အေးမြ ကြပါစေ။

ဘကြီးအောင်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

- ကျမ်းကိုး
- ၁။ စစ်ကိုင်းတောင်ညွန့်ကျမ်း။
  - ၂။ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ကျမ်း။
  - ၃။ စစ်ကိုင်း ဂေဏိတိုးယားကျမ်း။
  - ၄။ သာသနာလင်္ကာကျမ်း။
  - ၅။ ဆရာအရှင်များ။

ခန္ဓာကိုယ်

လောက်တက်ခဲ့လား

အရာခံယူ ဗျိုးမောင်

၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(ဝါတွင်းကာလ)က ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုပါ။ ထိုလတွင် ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ကျွန်တော့် ဘဝတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့အသက် (၂၇)နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။ မိဘလက်ထက်ကတည်းက ကြုံဖူးကြားဖူးခြင်း မရှိ၍ အထူးအဆန်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာလဲ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့တာ ရှားပါတယ်။

အဲဒီ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကလေးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရမယ့်နေ့ကတော့ ရုံးပိတ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်ရဲ့ ဝါတွင်းကာလမို့ မိုးကလဲ တဖွဲဖွဲရွာနေပါတယ်။

မိုးရွာတယ်ဆိုပေမယ့် သဲသဲမဲမဲရွာခြင်းမဟုတ်ပါ။ မိုးရွာလိုက်၊ နေပူလိုက် ဖြစ်နေပါတယ်။ ညနေသုံးနာရီမှစ၍ မိုးမရွာတော့ပါ။ ရာသီဥတုက တော့ အေးငြိမ်းလျက်ပါ။

အဲဒီညမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ညကိုးနာရီတွင် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ နှစ်ဦးသား အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။ ညဆယ့်နှစ်နာရီလောက်တွင် ကျွန်တော့်ဇနီးက အထိတ်တလန့်ဖြင့်...

'အစ်ကို... အစ်ကို... ယယ့်ဦး ယင်းအံ့ အောက်မှာ ဘာတွေမှန်း မယိတူ။ မီးဖွင့်မယ်ဦး'

လို့ ပြော၍ နှိုးသဖြင့် ကျွန်တော်ထဲ လန့်နိုးပြီး မီးခလုတ် ဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ ရုတ်တရက် မြင်ကွင်းကြောင့် အံ့ဩထိတ်လန့်ခြင်းများစွာဖြင့် ကြည့်နေမိပါတယ်။ တွေ့နေရတာက ဖြူဖွေးနေသော လောက်ကောင်လေးများမှာ တစ်ထောင်ခန့်ရှိမယ် ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဇနီး ရင်ဘတ်ကြား၊ ချိုင်းကြား နေရာများထိ ရောက်နေလို့ လက်ဖြင့် ခါချနေရပါတယ်။

ကျွန်တော့် လည်ပင်းနဲ့ အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားထဲတွင် ရွစ်ရွစ်ထိ ဖြစ်နေလို့ ခါချနေရပါတယ်။ ကျွန်တော့် ခေါင်းအုံးနဲ့ ဇနီးသည်ခေါင်းအုံးများကို ဖယ်ကြည့်လိုက်သောအခါ လောက်ကောင်လေးများ အဖွေးသား တွေမြင်လိုက်ရလို့ လန့်သွားပါတယ်။

စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြောင့်များ ဒီလောက်များတဲ့ လောက်တွေ ရောက်

နေပါလိမ့်ဟု တွေးမိလိုက်ပါတယ်။ တို့အိမ်လဲ သန့်ရှင်းပါတယ်။ ဘာအညစ်အကြေးမှလဲ မရှိပါဘူးပေါ့လို့ တွေးနေရင်းနဲ့ စောင်တွေ၊ ခေါင်းအုံးတွေ ဖယ်ပြီး တံမြက်စည်းအနွဲ့ကြမ်းပေါက်ထဲ လှည်းချပစ်လိုက်ပါတယ်။

ညမောင်နေတော့ အိမ်အောက်မှာလဲ စာမှ မမြင်ရပါဘူး။ အိမ်က ခြေတံရှည် မြေစိုက်အိမ်ဆိုတော့ အဆင်ပြေစွာ အိမ်အောက်ထဲ လှည်းချပစ်လိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကလဲ ဘာမှ အဟွေ့အကြုံမရှိ လူပေထဲတွေ ဖြစ်ပြန်သိုတော့

ဘာမှ နားမလည် ဖြစ်နေရပါတယ်။
ဒါနဲ့ အိပ်ရာတွေ ပြန်ခင်းပြီး အိပ်ကြ
တာပေါ့။ ကျွန်တော်ကလဲ ချက်ချင်း
အိပ်မပျော်ဘဲ တွေးနေမိတယ်။

လောက်တက်ရင် စီးပွားတက်တယ်။
လက်ကားကလေးကို လူကြီးတွေ ဝေငြာ တာ
ကြားဖူးတယ်ပေါ့။ ဘာစီးပွား ဘာ
လက်လှည့်ပစ္စည်းများ ရောင်းလိုပဲ။ ဝါးလိန်
ထိုးပြီး ဝေငြာရင် အိပ်မပျော်ပါဘူး။

ထူးဆန်းနေတာက မနက် မိုးလင်း
လို့ အိပ်ရာထတော့ အိမ်အောက်ကို
အရင်ကြည့်မိတယ်။ ဒီလောက်များတဲ့
လောက်တွေ အိမ်အောက်မှာ ဖွေးနေ
လိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့ပါတယ်။ တခြားစီ
ဖြစ်နေတယ်။ လောက် တစ်ကောင်
တလေမျှ မရှိတော့ပါဘူး။

ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူ တစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှလဲ ယခုအချိန်ထိ မပြော
ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ညစ်ပတ်လို့ ဖြစ်
တာပါလို့ ထင်ကြမှာလဲ စိုးရိမ်တာနဲ့
မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်
ထိတစ်စောင်တော့ ထိုးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
ထိတစ်စောင် နှစ်ကျပ်ခေတ်ပါ။

ဒီထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခု ခံစားတွေ့
ရှိပြီး နောက်လ တော်သလင်းလဆန်း
(၃)ရက်မှာ ကျွန်တော့်ဇနီးသည်
ဗိုက်နာပါတော့တယ်။ (၂၅.၈.၁၉၇၆)
ခုနှစ် ညဆယ်နာရီမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ တပ်တွင်းဆေးခန်းပို့လိုက်ပါ
တယ်။ ကိုယ်ဝန်က သားဦးဆိုတော့
တပ်တွင်းဆေးခန်းမှ တစ်ဆင့်
မင်္ဂလာဒုံ တပ်မတော်ဆေးရုံကြီးကို
ပို့လိုက်ပါတယ်။

နောက်နေ့ (၂၆.၈.၁၉၇၆)ရက်နေ့
ကြာသပတေးနေ့ မနက် ကိုးနာရီခွဲမှာ
မွေးပါတယ်။ သားဖွားမီးယပ်ပါရဂူ
ဒုတိယပိုင်ဆိုင်မှုကြီး(…)က မွေးဖွား
ပေးခဲ့ပါတယ်။

သားဦး ယောက်ျားကလေးဖြစ်ပြီး
၁၇၆ နမူနာရောင်ခြည်မပူရင်

ကြာသပတေးသားလဲဖြစ်တော့ သား
လေးကိုလဲ ဆရာဝန်ကြီးက နာမည်
ပေးလိုက်ပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ် လောက်တက်တာနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ပြောရမလားတော့မသိ
ဘူး။ သားဦးယောက်ျားလေး မွေးပြီး
ထောက်ပံ့ငွေလေး ရလိုက်တာနဲ့
အားလုံးအဆင်ပြေသွားပါတယ်။

တစ်ခု ထူးခြားတာက ကျွန်တော်
ထိုးလိုက်တဲ့ ထိကလဲ တစ်သိန်းဆုမှာ
နောက်ဆုံးတစ်လုံး လွဲခဲ့ရပါတယ်။
ထိဆုငွေ မရလိုက်တော့ပါ။

ဒီအကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ရပ်ကွက်ထဲမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို
မေးမြန်းကြည့်ပါတယ်။ သိတဲ့လူ ရှားပါ
တယ်။ သိတဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်
ကတော့...

‘ငါ့ဟု အဲဒီလိုဖြစ်လာရင် လောက်ကလေး
များကို သီးခြား ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်နဲ့ ခံယူ
ပြီး ရွှေရည်၊ ရွှေရည်လောင်း အမွှေးနံ့သာ
ဟက်ဖျန်းပြီး ထိအိမ်ရဲ့ တောင်အရပ်ကို
စွန့်ပစ်ရတယ်။ လာဘ်လာဘ ဂါထာတော်
တွေ ရွတ်ပေးရမယ်။ ထွင်စေတဲ့ အစီအမံ
တွေ လုပ်ဆောင်ပေးရမယ်’

လို့ ပြောပြပါတယ်။ သတ္တဝါတွေ
ကျန်းမာချမ်းသာစေကြောင်း မေတ္တာပို့
ဆုတောင်းရမယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီအဘိုးကြီး ပြောပြတဲ့အချက်
တွေ ကျွန်တော် ဘာတစ်ခုမှ လုပ်
ဆောင်ခဲ့ခြင်း မရှိ၍ လာဘ်လာဘ

လွဲခဲ့ရတယ်လို့ပဲ ကျွန်တော် ယူဆ
လိုက်ပါတယ်။

လောကမှာ မကြာဘူးသော စကား
ကြားရလျှင် ပို၍ စိတ်ဝင်၏။ တစ်ခါဖူး
မျှ မမြင်ဘူးသော အရာကို မြင်ရလျှင်
ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၏။ ပို၍
နက်နဲ၏။ ပို၍ လျှို့ဝှက်၏။

ထိုသို့ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော
အကြောင်းအရာတို့သည် လောက၌
အမှန်ပင် ဖြစ်ပျက်နေကြသည်သာ
ဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းအရာများသည်
ဖန်တီးတည်ဆောက်၍ရသည့် ကိစ္စ
များမဟုတ်။ အကျိုးတရားနှင့်
အကြောင်းတရား တိုက်ဆိုင်မှု ဖြစ်ပေါ်
လာသော အဖြစ်အပျက်များသာလျှင်
ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်း ညီညွတ်တိုက်
ဆိုင်မည့် အချိန်မှာလည်း မျှော်မှန်း၍
ရသည် မဟုတ်ပါချေ။

ထိုအကြောင်းကိစ္စများသည် မထင်
မှတ်သော အချိန်ကာလတစ်ခုတွင်
လာရောက် ဖြစ်ပျက်ကြသည်ကို
ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘီရအကြောင်းဆက်
များဟု ဆိုနိုင်၏။ ကျွန်ုပ် တွေ့ကြုံခံစား
ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ပြည်သူ
လူထုအတွင်းမှာ ရှိခဲ့ပါက ကျွန်တော်
ကဲ့သို့ မလုပ်တတ် မကိုင်းတတ် မဖြစ်
ရအောင် စေတနာထား ရေးသား
တင်ပြလိုက်ပါတယ်။ သိရှိသူ
ကြုံတွေ့ဖူးသူများမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ ဆက်လက် တင်ပြပေးကြ
ပါရန် တောင်းခံအပ်ပါတယ်။

စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်း ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

အရာခံစိုလ် မျိုးမောင်

တောင်ဘက်လှည့်တော်မူသော

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

ကျောက်ဆည်မြို့ ရုံးကြီးလမ်းရှိ “သန့်” တည်းခိုခန်းတွင် နှစ်လဆက်တိုက် တည်းခိုခဲ့သဖြင့် ဝန်ထမ်းများနှင့် ရင်းနှီးလာခဲ့သည်။ ပြက္ခဒိန်တောင် ခရီးစဉ်မှအပြန်တွင် ချွေးစေး၊ ဖုန်မှုန့်များဖြင့် ငြီးစိစိဖြစ်နေသော်လည်း ရေချိုးရသဖြင့် အိပ်မပျော်နိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်၏ ဗောဓိပက္ခိယအဖွင့်ကျမ်း (အိတ်ဆောင်)ကို အထပ်ထပ်လေ့လာကာ ရေသောက်ရန် အောက်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။

‘ဆရာကြီး၊ ဒီလောက် ပင်ပန်းလာတာ အိပ်မပျော်ဘူးလား’

‘အေးဗျာ၊ ရေမချိုးဝံ့လို့ စေးကပ်ပြီး အိပ်မရ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်တို့ ဆရာကြီးလို့ မခေါ်ပါနဲ့ဗျာ။ အသက်ကြီးတဲ့ သီလရှင်အဘွားအို ဖြစ်နေပြီ’

‘တည်းခိုခန်းထုံးစံ သားနားသေသပ်တဲ့ညှို့သည်ကို ဆရာခေါ်ရိုး ခိုသဗျ။ အခုဟာက ကျွန်တော်တို့ အလေးထားတဲ့ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်မို့ ဆရာကြီးလို့ ခေါ်တာပါ။ အဆင်သင့်လို့ အပန်းမကြီးရင် တစ်ခုတော့ ကူညီပါဦး။ ကျွန်တော့်အိမ်က ရုပ်ပွားတော်ဟာ တောင်ဘက်တို့ရည်းလှည့်နေလို့ ဆန်ဆစ်ပေးပါလား’

‘သမိုင်းကြောင်းကိုလဲ ပြောပြမှပေါ့နဲ့နေရာကြီးရယ်’

‘တော့ဆရာတော် စိုက်ပျိုးတဲ့ သီဟိုဠ် (သီရိယကာ)က ဖောင်ညောင်ပင်ဟာ ဆရာတော် ၁၀၀နတ်ထံ ပျံလွန်တော့ အလိုအလျောက် လဲပြိုကျသွားတယ်။ အဲဒီညောင်ပင်က အသားကို ကျက်သရေထိုက်ထဲ သိမ်းထားရာက ကျွန်တော်လဲ ကံကြံ့လို့ ရုပ်ပွားတော် ထုဆစ် ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ အိမ်မှာ ကိုးကွယ်ထားတော့ အိမ်ခန်း’

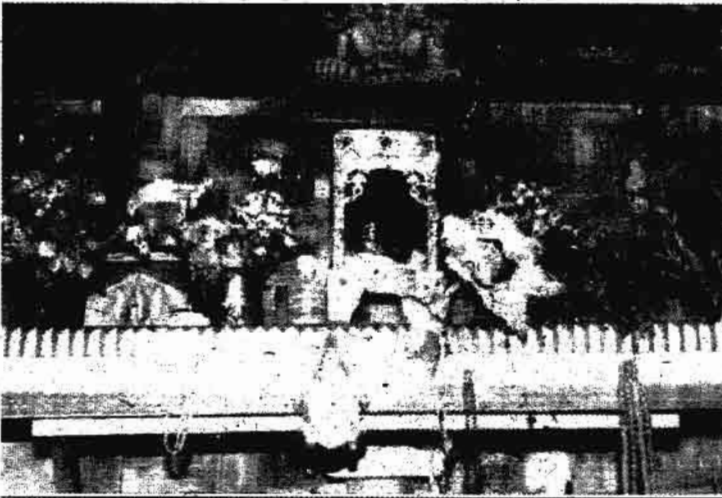
ပညာရှင်များ ပြေကြားချေငြိမ်းပါသန့်

ခရီးသဘာဝတော်

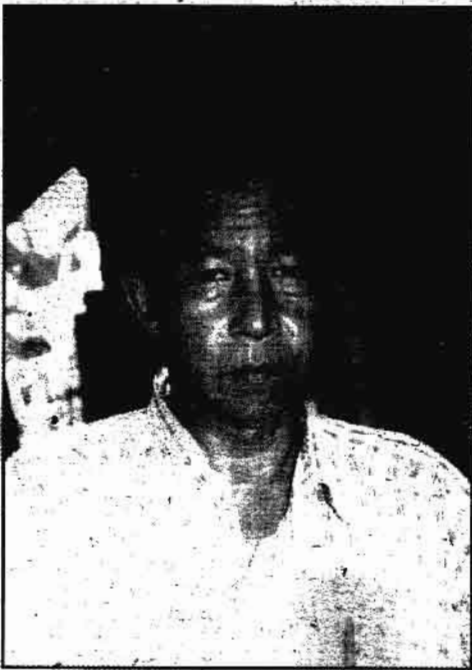
ဦးပု ကိုးကွယ်ထားသည့် ဆရာတော် ရုပ်ပွားတော်

www.burmeseclassic.com

၁၇၇၀ ခုတွင် တောင်ဘက်သို့သာ မျက်နှာမှ သီတင်းသုံးထားမှုပေးသည်

သန့် တည်းခိုခန်း မန်နေဂျာ ဦးစို

အိမ်တွင်း မှုတ်သုတက်ကို မျက်နှာမှစတင်
ပါး နံနက်လင်းလို့ ကြည့်လိုက်ရင် တောင်
ဘက် လှည့်သွားလေ့ရှိတယ်။ ယနေ့အထိပါ
ကျွန်တော်အမြင်က နေအိမ်ဂေဟာ
မသန့်ရှင်းလို့ဘဲ အိမ်တွင်းကို မျက်နှာ
လှည့်သလားလို့ ပူပန်မိတယ်။ ဆရာ
ကြီး တတ်နိုင်ရန် ကူညီပါ’
“သန့်” တည်းခိုခန်း မန်နေဂျာ
၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးပို၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့်
ပေါက်တောရပ်၊ ဇော်ဂျီ
မြစ်ကမ်းရှိ နေအိမ်သို့ သွား
ရောက် လေ့လာသော
အခါ နေအိမ်မှာ
အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာ
လှည့်၍ စည်းရုံးခတ်ထား
သည်။ ရုပ်ပွားတော်အား
အရှေ့ဘက်နံရံတွင် ကျောင်း
ဆောင်ဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။
သို့သော် ပူဇော်ဝတ်
ပြုသူရှိရာ အနောက်
ဘက်သို့ မျက်နှာမူခြင်း
မရှိဘဲ။ တောင်ဘက်
(လက်ယာဘက်)သို့ သာ
မျက်နှာ ပြုတော်မူသည်ကို
ကိုယ်တွေ့ ဖူးမြော်ရလေ
သည်။

တော့ဆရာတော်၏ တန်ခိုးပေလော၊
ရက္ခဆိုရာ ပါလနတ်ပြတ်ကြောင့် ပေလော၊
ဉာဏ်ယီသဖြင့် ပညာရှင်များ ကူညီကြောင်း
ပေးကြပါရန် ပေတ္တာရပ်ခံလျက် တတ်ပုံ
မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ခရီးသည်သုတေသီ

စာရှုသူ... သုတေသီ...
ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...

၂၀၁၇ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်

အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍
မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းဧည့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၉-(၉မြည့်)
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း- ၀၉-၇၇၆၃၄၅၉၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၅၂

ပဉ္စလက်အခါနှင့်

စက်လေးလုံး

မောင်မိန်း (အင်းတော်)

စာရေးသူ * ဘုရားဝတ်ပြုအပြီး
မြို့နယ်ဥပဒေအရာရှိ ဦးအောင်ဆန်းနှင့်
မြို့နယ်သမဝါယမဦးစီးဌာနမှ ဦးခင်
မောင်ဝင်းတို့ ရောက်လာသည်။

‘အစောကြီးပါလားဗျ’
စာရေးသူ၏အမေးကို ဦးအောင်ဆန်း
က ပြန်ဖြေပါသည်။

‘လက်ဖက်ရည်သောက် သွားရ
အောင်ဗျာ’

‘ခင်ဗျားတို့ကို ပြရဦးမယ်၊
ကျွန်တော်သား မောင်တင့်စေ ဝါးပျံ
ခုတ်လာခဲ့တာ’

စာရေးသူသည် ဝါးပျံနှင့် ဝါးပျံအမြစ်
ကို ပြလိုက်ပါသည်။

‘ရှင်သီဝလီရုပ် ထုရအောင်ဗျာ’
ဦးအောင်ဆန်း၏ အပြောကို စာရေး
သူက ထောက်ခံသည့်အနေဖြင့်...

‘ရှင်သီဝလီရုပ်ထုဖို့၊ ထုရင်တော့ ပြည်ဝင်
ပြည်ထွက် ထုရမှာ’

‘ပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက်ဆိုတာက
ဘာလဲဗျ’

ဦးအောင်ဆန်း၏ အမေးကို စာရေး
သူက ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

‘ပြည်ဆိုတာက သပိတ်ကိရိယာက ဆွမ်းခဲ
ထွက်တဲ့ ရုပ်တုပေါ့၊ ပြည်ထွက်ဆိုတာက
သပိတ်လွယ်လျက် ယပ်ကိုင်ပြီး ထောင်ဆူး
ပါ၊ ပါတဲ့ ရုပ်တုပေါ့ဗျာ။’

‘စီးပွားရေးလတ်လာတာကို လိုချင်ရင်
ပြည်ဝင်ပြည်ထွက် ထုလုပ်ပြီး ကိုကွယ်ရ
တယ်’

ဦးအောင်ဆန်းကပင်...

‘တမ်းတကို သွားရအောင်
လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကား
ပြောကြတာပေါ့’

စာရေးသူတို့သုံးယောက် တမ်းတ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါ
သည်။

တမ်းတ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ

လက်ဖက်ရည်သောက်ကြပြီး စာရေး
သူကပင် လက်ပံကုန်းသွားရန် ပြော
လိုက်ပါသည်။

‘လက်ပံကုန်းသွားရအောင် လက်ပံ
ကုန်းမှာ ကိုဝင်းမောင် ရှိတယ်။ သူလဲ
ပန်းပုရုပ်ကလေးတွေ ထုတယ်။ သူ
ပညာကို အကဲခတ်သိရအောင်’

စာရေးသူ၏ အပြောကြောင့်
သုံးယောက်စလုံး အင်းတော်-ပန်း
မောက် ကားလမ်းအတိုင်း ထွက်လာခဲ့
ပါသည်။

လက်ပံကုန်းရွာအဝင်တွင် အင်း
တော်သို့ စက်ဘီးစီး ထွက်လာသော
ကိုဝင်းမောင်နှင့် တွေ့သည်။

‘ကိုဝင်းမောင် ခင်ဗျားအိမ်လာတာ
ခင်ဗျား တစ်ခါပြောတဲ့ ပန်းပုရုပ်
ကလေးတွေ ကြည့်ဖို့ပဲ’

စာရေးသူ၏ အပြောကြောင့် ကိုဝင်း
မောင်လည်း ပြန်လှည့်ပြီး သူ့အိမ်သို့
ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ သူ့အိမ်တွင် အဘ

အောင်မင်းခေါင်နှင့် ဘိုးတိုးအောင်
ရှင်တုကို တွေ့ရသည်။

‘ခင်ဗျား ထုထားတဲ့ ရှင်သီဝလီ
ရုပ်တုတော်ကို ပြပါဦး’

စာရေးသူအပြောကြောင့် ကိုဝင်း
မောင်သည် နဂါး ပါးဆုတ်ထောင်ပြီး
မိုးလျက် ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော် ပြည်
ထွက်ပုံတော်ကို ဖူးရပါသည်။

‘သစ်အယ်ထားကို ထုထားတာ၊ ကျွန်တော်
က စနေသားဆိုတော့’

ကိုဝင်းမောင်၏အပြောကို ဦးအောင်
ဆန်းမှ နားရင်းပုံ မပေါ်။

‘ဘယ်လို သစ်အယ်သားလား’

စာရေးသူက ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

‘အပြစ်အညွန့်ပေါ့ဗျာ။ ကိုဝင်းမောင်က
စနေသားဆိုတော့ သူ့နေ့နံ့အပြစ်က
သောကြာ၊ အညွန့်က တနင်္ဂနွေဆိုတော့
သစ်အယ်ထားထုထားပေါ့၊ သောကြာဆိုရင်
ပိတောက်ထားပေါ့’

စာရေးသူ ရှင်းပြလိုက်မှ ဦးအောင်
ဆန်း သဘောပေါက်သွားပါသည်။

‘ကျန်တဲ့ နေ့သားတွေလဲ ဒီလို
အမြစ်အညွန့် ထုရင်ရတာပေါ့’

ဦးအောင်ဆန်း၏ အမေးပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ဦးခင်မောင်ဝင်းကမူ မည်သို့မျှ
မပြော နှုတ်ဆိုတ်လျက်ရှိသည်။

စာရေးသူက နေ့ခုနှစ်ခံအရ အမြစ်
အညွန့်ကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။

❖ တနင်္ဂနွေသားဆိုရင် နေကြီးသား
နေ့နံ့ရုပ် ဂဠုန်၊

❖ တနင်္လာသားက သြဇာသား
ကျားရုပ်၊

❖ အင်္ဂါသားက ခရေသား ခြင်္သေ့ရုပ်
နဂါးရုပ်

www.burmeseclassic.com

- ❖ ဗုဒ္ဓဟူးသားကတော့ စံပယ်ဆင်ရုပ်၊
- ❖ ကြာသပတေးသားက လောကီဆေး ကြက်ရုပ်၊
- ❖ သောကြာသားက ပိတောက်ပူးရုပ်၊
- ❖ စနေသားကတော့ သစ်အယ်နဂါးရုပ်။

ဒီနေ့နံ ရုပ်တုပေါ်မှာ ရှင်သီဝလီရုပ်ကို ထုပြီး ကိုးကွယ်ရတယ်။ လာဘ်ဝင်တာပေါ့။

စာရေးသူ ပြောနေစဉ် ဦးဝင်းမောင်မှ လောကဟိတရာသီကျမ်းကို ယူလာပြီး စက်လေးလုံးအကြောင်း မေးပါသည်။

‘စက်လေးလုံးကို ကျွန်တော် မရှင်းဘူးဗျာ၊ မှန်တာကတော့ တော်တော်မှန်တာ ရှင်းပြပါဦး ဆရာ’

‘ကျမ်းစာအုပ်တွေမှာ ဟင်းစားပေးပြီး ပိုက်ချက်ပြုတာတွေ တွေ့ရတယ်။ ယူလာလိုရင် ဆက်ရှာ အဖြေတွေပယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲပါပယ်။ ဉာဏ်ရည်တူရင် စားကြပေါ့ဆိုတာပျိုပျိုဗျာ။’

နားနေဆဲဆရာတော် ဦးကလျာဏ၏ ပုဂံပုထိုးက စက်လေးလုံးကို ကျွန်တော် ပြောမယ်။

စာရေးသူသည် ကိုဝင်းမောင်၏ရှေ့တွင် စာရွက်တစ်ရွက်အပေါ် အောက်ဖါအတိုင်း စက်လေးလုံးစာသားကွက်ကို ရေးဆွဲလိုက်ပါသည်။

***

လဆန်း(၁)ရက်၊ (၆)ရက်၊ (၁၁)ရက်ရဲ့ ပထမအချိန်နေ့တွက်မှာ စက်(၄)လုံးအခါ၊ မွန်းလွှဲ ၃တိယ အချိန်မှာ ကြက်ခြေခတ်(×) တတိယ အချိန် နေလွဲအခါမှာ ကွက်လပ်(□) စတုတ္ထအချိန် နေစောင်းအခါမှာ ၂ (စက်နှစ်လုံး) ပဉ္စမအချိန် နေဝင်အခါမှာ

၁၈၈ နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

စက်(၁)လုံး ကျန်တဲ့ရက်နဲ့ ပဉ္စလက်အခါ ဒီအတိုင်း သမ္မန်တော့...

‘ရှင်းပြီဆရာ အဟောပြောပါဦး’ စာရေးသူ ရွတ်ဆိုပြလိုက်ပါသည်။

စက်လေးလုံးအခါဆိုရင်... ကျွဲမင်းပဋိသန္ဓေ၊ နေသည်မှန်ငြား၊ ဘွားသည်ရွှေစင်၊ ဘခင်အန္တု၊ သတ်ပြုအသေ၊ ပုတ္တေန်နံးစံ။

ကြက်ခြေခတ် အခါကတော့... ဥယျာဉ်ပြုစု၊ စည်မှုသာယာ၊ ပင်မှာရွှေသီး၊ မင်းကြီးကခေါ်၊ ညှိုးလျော်ထောင်သွယ်၊ ထောင်လွတ်ဆုပေး။

ကွက်လပ်အခါမှာ... ပေါရိသာဒ၊ စားထလူသား၊ နေငြားပြည်ခွာ၊ ခြေမှာဘေးထိ၊ ကျွတ်ဘိအစွယ်၊ ပြည်ဝယ်နန်းစံ။

စက်(၂)လုံးအခါ... မနော်ဟရီ၊ အညီတတန်၊ ရေကန်ကစား၊ မိငြားနဂါးပတ်၊ ဆက်ကပ်သူနူး၊ ယစ်နတ်ပူဇော်၊ မနော်ပြည်ပြန်။

စက်(၃)လုံးအခါ... သူရာသေသောက်၊ ယစ်မူးတွန်းချ၊ တက်ကျမှဟာ စစ်မှာလည်းရှိ၊ ရှုံးဘိပြည်ပြန်။

စက်လေးလုံးအဟောမှာ...

ဝါးဆိုရင် အဖျားအထက်ရှိမယ်၊ အဖြူအမည်းခွဲရင် လက်ယာအဖြူ၊ လက်ဝဲအမည်း၊ ဥစ္စာပျောက်ရင်ရမယ်။ ကျွဲနွားပျောက်ရင် မြောက်ဘက်မှာရှာ၊ ကျွဲနို့၊ ကျွဲပျောက်ရင် မြောက်မှာရှာ။ ရက်ကိုမေးရင်(၂)ရက်၊ (၃)ရက်အတွင်းရမယ် သူနာကိုမေးရင် တောင်အရပ်ကို ခေါ်ခွက်ဖို့။

ကြက်ခြေကတော့...

ဝါးအဖျားခြေကြီး လက်ဝဲအဖြူ၊ လက်ယာအမည်း။ ကျွဲနို့၊ ကျွဲနွားပျောက်ရင် အနောက်မှာရှိမယ်။ (၇)ရက်ကြာမှ ရမယ်။ ခရီးသွားသူ မပြန်သေး။

သူနာကိုမူ အိမ်နတ်ကို ခေါ်ခွက်နှင့် အနောက်အရပ်ဖို့။ စစ်ထိုးသော် အသားညိုသူ နိုင်မယ်။

ပဉ္စလက်အခါ စက်လေးလုံးဇယား

လဆန်း/ လဆုတ်ရက်		နေထွက်	မွန်းလပ်	နေလွဲ	နေစောင်း	နေဝင်
		နံနက် ၆နာရီ နောက် ၂၅မိနစ်	နောက် ၂၅မိနစ် ထနောက် ၄၀မိနစ်	၁၀နာရီ ၄၀မိနစ် ၁၂နာရီ ၁၅မိနစ်	၁နာရီ ၁၅မိနစ် ၂နာရီ ၁၅မိနစ်	၃နာရီ ၁၅မိနစ် ၄နာရီ ၀၀
၁	၆	၀၀	၄	×	၂	၁
၂	၇	၁၂	၀	၄	×	၂
၃	၈	၁၅	၂	၀	၄	×
၄	၉	၁၅	၂	၀	၄	×
၅	၁၀	၁၅	×	၂	၀	၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် “**ရေနစ်သူကို ကယ်တင်ရန်**” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရင်း **၁၉၈၄ ခုနှစ်က** စာရေးသူ “ကိုယ်တွေ့” ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်တစ်ခုကို သတိရမိပါသည်။

စာရေးသူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်မှာလည်း “ရေနစ်သူ ကယ်တင်ရန်” ဆောင်းပါး၊ ပါနည်းနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူနေပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူကတော့ “ကိုယ်တွေ့” ကြုံခဲ့ရပြီး မှန်ကန်လှပါသဖြင့် စာရှုသူများလည်း ကိုယ်တိုင် ကြုံသည့်အခါ ဖြစ်စေ၊ အများအတွက်ဖြစ်စေ ကူညီနိုင်စေရန် ထိုဆောင်းပါး အပေါ်ဝယ်ထပ်မံ “အားဖြည့်” ရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လက တစ်ရက် ၏ မနက်ခင်းဝယ် စာရေးသူ ပုတီးစိပ်၊ အမျှဝေပေးပြီး ခေတ္တ အနားယူနေစဉ် တပည့်ဖြစ်သူ စိုးရွှေ ရောက်ရှိလာပြီး “မျိုးဝေ” မနေ့ညနေက ထံသို့ ရောဝတီဖြစ်ဆိပ်ကမ်းတွင် ရေဆင်းချိုးရာ ရေနစ်သေဆုံးကြောင်း အလောင်းမှာ ယံခုတ် ရှာမရသေးကြောင်း အကြောင်းကြားလာခဲ့ပါသည်။

မျိုးဝေဆိုသည်ကလည်း စာရေးသူ ၏အိမ်တွင် ဝင်ထွက်သွားလာနေသော ရင်းနှီးသည့် တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ မျိုးဝေသည် ရိုးသား ဖြောင့်မတ်၍ လုပ်ငန်းတွင် အားကိုးရသူဖြစ်သည်။ သူသည် ရေမကူး တတ်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြဖူးပါသည်။

ထုံးတမ်းသို့လည်း မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စ ရှိသဖြင့် မနေ့က ညနေတွင် သွားမည် ကိုလည်း စာရေးသူအား ပြောသွားခဲ့ပါသည်။

ယခုလို ကြားရသည့် သတင်းကြောင့် များစွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။ သို့နှင့် စာရေးသူလည်း မိမိအထက် လူကြီးထံ အကြောင်းကြားပြီး ထုံးတမ်းသို့ အားချင်း လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း အလောင်းရှာရန် အတွက် စက်လှေတစ်စီး ငှား၍ ရေကူး ရေငုပ် ကျွမ်းကျင်သူနှစ်ဦးနှင့် ဖြစ်ရိုးတစ်လျှောက် အလောင်း လိုက်လံ ရှာဖွေမှု ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

စာရေးသူတို့ မနက်(၈)နာရီလောက် ကတည်းက ရှာဖွေခဲ့ရာ ထမင်းခံတရ မှန်းတောင် မသိတော့ဘဲ နေ့လယ် (၂)နာရီသာ ထိုခဲ့ပါသည်။ ထူးခြားချက် မရှိခဲ့ပါ။ လူပန်း၊ စိတ်ပန်းသာ ကြုံခဲ့ရပါသည်။

မိုးဝေကြီး (စစ်ဆေးရေး) (၂)မတယထံသို့

ရေနစ်သူကို

ရှာဖွေရန် နည်းကောင်း

ဒီလိုနှင့် စာရေးသူနှင့် စိုးရွှေတို့သည် မောမောနှင့် မျိုးဝေ ရေနစ်သေဆုံးသည့် ဖြစ်ကမ်းစပ်နားတွင် လက်မှိုင် ချ၍ ထိုင်နေကြစဉ် အသက်(၆၀)ကျော် ဦးကြီးတစ်ဦး စာရေးသူတို့ ထိုင်နေရာ ကမ်းစပ်သို့ ဆင်းလာပြီး...

‘ဟောင်းထို အလောင်းရှာလို့မတွေ့ဘဲ ဟောနေကြပြီထင်တယ်’ ဟု အစချီကာ...

‘ဒီလို ရပ်ရှာလိုက်တော့ မောတပဲ ရှိလိမ့်မယ်၊ ဦးကြီး အကြံတစ်ပေးမယ်၊ ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်၊ သေဆုံးသူရဲခေါင်းအုံကို သွားပြန်ယူ၊ ခေါင်းအုံရတာနဲ့ သူ ရေနစ်သေဆုံးသွားတဲ့ ဒီနေရာကနေပြီး အလုံခြုံဆုံးသစ္စာကို တိုင်တည်ပြုပြီး ဤသစ္စာ မှန်ကန်တည်ကြည်ပါက ရေတွင် မျှော်လိုက်သော သေဆုံးသူ၏ ခေါင်းအုံသည် သေဆုံး ရှိနေရာ၌ ရပ်တန့်ကာ လည်နေပါစေသတည်းလို့ သစ္စာပြုမျှော်လိုက်၊ သေဆုံးသူ ရှိရာ နေရာကို ရေထဲ မျှော်သွားတဲ့ ခေါင်းအုံက ရပ်ပြီး လည်ပြုလိမ့်မယ်၊ ဦးကြီးလဲ

ကိုယ်တွေ့ပုံ မောင်ရင်တို့ကို စေတနာနဲ့
လာပြောတာ

ဟု ပြောသဖြင့် စာရေးသူလည်း
စိုးရွှေအား မျိုးဝေ၏ခေါင်းအုံးကို သွား
ပြန်ယူခိုင်းပြီး ထိုဦးကြီး၏ အကြံပေး
ချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ပါတော့သည်။

‘ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ဘုရား တပည့်တော်သည် ငယ်စဉ်ကစ
ယခုထိတိုင် သိလျက်သားနှင့်...

၁။ ကျွဲသား၊ နွားသားများ မစားပါ။
၂။ အရက်သေစာ မသောက်စားပါ။
၃။ လင်ရိုမယားအား ပြစ်မှားကျူးလွန်
ခြင်း မပြုပါ။

ဤသစ္စာ(၃)ချက် မှန်ပါက ဤရေ
ထဲ မျှောလိုက်သော ခေါင်းအုံးလေး
သည် မျိုးဝေ သေဆုံးတည်ရှိမည့်
နေရာတွင် ရပ်တန့် လည်ပတ်နေပါစေ
သတည်း’

ဟု စာရေးသူ၏ အလိုမြဲဆုံး သစ္စာ
ပြုဆိုကာ ရေတွင် မျှောချလိုက်ပါတော့
သည်။

ခေါင်းအုံးလေးသည် ဂျေမင်းနာတွာ
ကျွန်းပေါ်ပေါက်သည်။ စာရေးသူတို့လည်း
ခေါင်းအုံးလေးကား လိုက်လံကြည့်ရှုရင်း
ရပ်တန့်ကြပါသည်။ သောတာပန် ခေါင်း
အုံးလေးသည် အညိုညာ အနားတွင်
ရပ်တန့်သလိုပင် ခြံသွားပြီး အထက်သို့
အနည်းငယ် မြှင့်တင်ထားကာ ထောက်
သို့ လှည့်မထင်။ အထက်သို့ လှည့်
မထင်တော့ဘဲ (၃)မိနစ်ခန့် ကြာကြာ
ဖြည့်ညှိစွာ လည်ပတ်ပြီးမှ ဂျေမင်းနာတွာ
ကျွန်းပေါ်ပေါက်သည်။

စာရေးသူလည်း ထိုနေရာကို
သေချာမှတ်၍ ရေငုပ်သမား (၂)ဦးအား
ခေါ်၍ ရေငုပ်ခိုင်းရပါတော့သည်။

သူတို့(၂)ဦးလည်း ပြသည့်နေရာ
တည့်တည့်သို့ ရေငုပ်ကြပြီး ရေပေါ်သို့
ပြန်တက်လာသောအခါ...

‘တွေ့တယ် ဆရာလေး ဒါပေမယ့် သူ
ထစ်ခုကို ယွတ်တမ်း ကိုင်ထားပုံရတယ်။
ကျွန်တော်တို့ ဆိုကြည့်တာ မဟုတ်။ ပါစား
ပိုက်သွားပေးပြီး ကျွန်တော်တို့ ရောအောက်
ကနေ အလောင်းကို ယှပ်အုပ်ပေးမယ်။
အပေါ်က လူအားနဲ့ ဆွဲရင် ရရှိတယ်’
ဟု ရေငုပ်သမားက ပြောသဖြင့်

သူပြောသည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြ
ရာ မျိုးဝေ၏ အလောင်းကို စာရေးသူ
တို့ကုန်းပေါ်သို့ဆယ်ယူရရှိခဲ့ကြပါသည်။

ဒီနောက် မျိုးဝေအတွက် ပြီးပြည့်စုံ
အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပြီး အကြံပြုခဲ့
သူ ဦးကြီးအား လိုက်လံ စုံစမ်းကာ
သွားရောက် ကန်တော့မှု ပြုလုပ်ခဲ့ပါ
သည်။ ထိုသူကား ထုံးဘိုမြို့၊ ခပေါင်း၊
လမ်းနေ ဦးကြီး ဦးရွှေဆိုသူ ဖြစ်ပါ
သည်။ ယခုတော့ ကွယ်လွန်သွားရှာပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

စကားချက်
အမည်၊ နေရပ်အမှန်တို့ဖြင့်သာ ရေး
သားထားသော “ဖြစ်ရပ်မှန်” ဖြစ်ပါ
သည်။ ကွယ်လွန်သွားရှာပြီဖြစ်သော
ဦးကြီး ဦးရွှေအား ဤဆောင်းပါးဖြင့်
“ဂါရဝ”ပြုလျက်...

ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရေး)
(၂)မတယထုံးတမ်း

စာမျက်နှာ (၁၅၀)မှ အဆက်

ကွတ်လင်အခါ...
ဝါးအရင်းအောက်၊ အဖျားအထက်၊ ဝဲဘက်ကအနက်၊
လက်ယာက အဖြူ၊ စစ်ထိုးရင် အသားဖြူကနိုင်၊ အသား
မည်းက ရှုံး၊ ရွှေငွေဥစ္စာပျောက်ရင် မြောက်ဘက်မှာရှိမယ်။
ကျွန်၊ ကျွဲ၊ နွားပျောက်ရင် အနောက်တောင်အရပ်မှာရှာ။
(၂)ရက်အတွင်းရမည်။ သူနာကို မေးရင် ဖုတ်စာစွေဖမ်း၊
မြောက်ဘက်ကို ခေါ်ခွက်နိုင်ပို့။

စက်(၂)လုံးအခါ...
ဝါးအရင်းအောက်၊ အဖျားအထက် လက်ဝဲက အမည်း၊
လက်ယာအဖြူ၊ ကျွန်၊ ကျွဲ၊ နွားပျောက်ရင် အရှေ့တောင်
အရပ်မှာရှာ။ ဖြူသူနိုင်ပြီး မည်းသူ ရှုံးမယ်။
အရောင်းအဝယ်မေးရင် ကောင်းမယ်။ ခရီးသွားမေးက
(၃)ရက်အတွင်းရောက်မယ်။ သူနာမေးမှု အရှေ့အရပ်သို့
ခေါ်နိုင်ပို့။ မိန်းမဖြစ်မှု ပျောက်လွယ်မည်။ ယောက်ျားမေးမှု
ပျောက်ခဲ၏။

စက်တစ်လုံးအခါ...
ဝါးအဖျားအပေါ် အောက်ကအရင်း လက်ဝဲအဖြူ။

လက်ယာအမည်း ကျွန်၊ ကျွဲ၊ နွားပျောက်မှု အနောက်တောင်
အရပ်မှာရှိမယ်။ သူနာမေးမှု အနောက်တောင်ကို ခေါ်နိုင်ပို့။
(၆)ရက်အတွင်းရမယ်။

မေလတတ်အခါကိုကြည့်ပြီး စက်လေးလုံးအခါနဲ့ ဟောတာ
ပါ။ တောရွာတွေမှာတော့ ဒီအဟောတွေကပင်တိုင်သုံးတွေပါ’
‘ဆရာရှင်ပြမှပဲ ကျွန်တော် ရှင်းသွားတယ်။ လောကဟိတ
ရာသီမှာပါတဲ့ စက်လေးလုံးဖယားက နေထွက်၊ မွန်းလပ်၊
မွန်းလွဲ နေစောင်း၊ နေဝင်လဲမပါ၊ ရက်လဲမပါ ဆိုတော့အဖြေ
ရှာရတာ ခက်တာပေါ့ဗျာ’

‘ကိုင်းမောင် အချိန်ကြာသွားပြီ၊ ပြန်ဦးမယ်။ ဒီအကြောင်း
ကို ကျွန်တော် ဆောင်းပါးရေးဦးမယ် ပါလာရင် လက်ဆောင်
ပေးပါ့မယ်’

စာရေးသူတို့ သုံးဦးစုလုံး ကိုင်းမောင်အိမ်မှ ထွက်လာ
ခဲ့ကြပါသည်။ မွန်းလပ်ဖြစ်နေသော်လည်း မိုးအုံ့သဖြင့်
တော်ပါသေးသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုဗ ဝလီ
မောင်ဝဟ်နီ(အင်္ဂတော်)

ရေချိုးသူ (ဟောခိုခြင်း)
တောင်ငူမြို့

လက်ချား

မည်သို့သော သတ္တုများမဆို မီးတွင် လွယ်ကူစွာ ပျော်ဝင်စေရန်အတွက် လည်းကောင်း၊ ဓာတ်သတ္တုတို့ကို သန့်စင်စေရန်အတွက်သော် လည်းကောင်း လက်ချားမပါမရှိ ထည့်သွင်း ပါဝင်ရပါသည်။

လက်ချားဟုဆိုသည်နှင့် အင်္ဂိုရတ် ဝါသနာရှိတို့ သိနှင့်ပြီး ဖြစ်ကြလေ သည်။ မြန်မာအင်္ဂိုရတ်ပညာသည် ဝိဇ္ဇာ အသိပညာနှင့် သိပ္ပံအတတ်အား အခြေခံထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဓာတ်သတ္တုများအား မီးအတတ် ပညာဖြင့် ပေါင်းစပ်ခြင်း၊ သန့်စင်ခြင်း တို့ကို အခြေခံထား ဆောင်ရွက်ခြင်း အထိ သဘောချင်း တူညီမှုရှိသော်လည်း လိုချင်သည့် ကြီးမားသော ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ ရောက် သည့်အထိ ရယူကြဆဲ ဆောင်ရွက်ကြ ရပုံမှာ သာမန်အသိဖြင့် လိုက်မခံ အောင် ဖြစ်တော့သည်။

ဝါသနာရှင်အချို့သည်လည်း လမ်း ခုလတ်တွင် ခါးပြတ်၍ ကျန်ကြလေ သည်။ အကြောင်းကား ပါရမီစခန်း ထွက်ရပ်လမ်းအထိ ရည်ရွယ်ကြ၍ ဖြစ်သည်။ သာမန်လူတို့အဖို့ကား လိုက် မခံနိုင်သော အတွေးအခေါ် အယူအဆ များနှင့် မဖြစ်နိုင်သော ကြံဆမှုဟူသော မှတ်ချက်ပြု၍ လူလေအတတ် အင်္ဂိုရတ် ဟု ဝေဖန်ပြောဆိုသည်ကို ကြားဖူးခဲ့ပါ သည်။

လက်ချားနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမှတ် တရ ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ဖားဖိုကြီး၏ နှုတ် ခမ်းခေမီမှ တပေါ်ဝေါ အသံပေးနေ သော စုပ်လေ၊ မှုတ်လေကြောင့် ဖိခွင် အတွင်းမှ မီးပန်းလေးများ လေသာရာ

ဘက်သို့ ပျံ့လွင့်သွားပြီး ပြာမှုန်များ အဖြစ် တဖျောက်ဖျောက် အသံပြုရင်း ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ကြည့်နေမိနေ ခိုက် ပညာသခင် ရသေ့ရှင်က...

'မောင်ရင်လေး လက်ချားထည့်ဖျော်လေ' 'တင်ပါဘုရား'

အမှန်မသိခဲ့ပါ။ အသင့်ဝယ်ထား သော လက်ချားခဲ အပိုင်းအစအား လက်ဖြင့် ယူ၍ လုံအိုးလေးအတွင်း ခက်ခက်ခဲခဲ ဝင်အောင် ပစ်ထည့်လိုက် လေစသည်။ ရသေ့ကြီးက ခေါင်း တဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ မိန့်သည်မှာ...

'အကာလေးက ပါသနာပီတုံ အဆင့်သပဲ ရှိနေသေးသည်ကို သန့်စင်သေသပ် သိပ္ပံ တက်စေ့ တတ်မြတ်ထွက်ရာ ဆေးသည် ကား လက်ချားသပဲ' ထို့နောက် လက်ချားသည် အင်္ဂိုရတ်

သမားအတွက် မဖြစ်မနေ သိရသလို မီးအတတ်တွင် စနစ်တကျ အသုံးပြုပုံ ကို မိန့်ဆိုညွှန်ပြပြီး လက်ချားမီးပေါက် အမှုန်ပြုလုပ်၍ ဖန်ပုလင်းဖြင့် လေလုံ အောင် သိမ်းရကြောင်းကို လက်တွေ့ ပြုလုပ် ပြသခဲ့ဖူးလေသည်။ အထတ် ပညာကို စနစ်တကျ တတ်မြောက်ဖို့ ဆရာမပြု နည်းမကျဆိုကာ ညှပ်ကိုင် လိုထားဆေးတစ်ပါးဟု မိန့်မှာခဲ့လေ သည်။

အင်္ဂိုရတ်ပညာတွင် ဆေးခွင်နှစ်ပါး ဆို တာရှိကြောင်း၊ လုံခြောက်ထိုးခြင်းနှင့် လက်ချားမီးပေါက်ထည့်၍ ထိုးခြင်းဖြစ် ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

လက်ချားမီးကို တိုက်ရိုက်သုံးက ငါးမုန့်ကြော်သလို ပွတာက်လာတတ်ပြီး အခန့်မသင့်က ဓာတ်ဆုံးရှုံးသတ် ကြောင်း ဖြစ်တော့သည်။

လက်ချားအခေါ်

လက်ချားကို သိပ္ပံအမည် **ဆိုရက်** ဟု ခေါ်ဆိုပြီး **ဆိုဒီယမ်နှင့် ဗောရစ် အက်စစ်**တို့ ပေါင်းစပ်ရာမှ ရရှိသော ဓာတ်ဆားဖြစ်ပါသည်။ ဓာတုဗေဒ အမည်မှာ ဆိုဒီယမ်ဆိုရိုက်(သို့မဟုတ်) ဆိုဒီယမ်တက်တြာဆိုရိုက် ဖြစ်ပါသည်။ အရောင်မှာ ဖြူပြီး အမှုန့် အပွင့်၊ အခဲအသွင် မြင်တွေ့ရပါသည်။ လက်ချားသည် ရေတွင် အလွယ်တကူ ပျော်ဝင် အယ်ကာလီအရသာ အနည်း ငယ်ရှိပါသည်။

လက်ချားအသုံး

အထူးသဖြင့် သံထည်ပစ္စည်းများ ဆက်ခြင်း၊ သတ္တုများ ဂဟေဆော်ခြင်း၊ ကြေးသတ္တုများ အရောင်တင်ခြင်း၊ ကြွေထည်ပစ္စည်းများ အရောင်တင်ခြင်း၊ ကြွေထည်များ အရောင်စွဲမြဲအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ မျက်မှန်ပြုလုပ်ခြင်းများအပြင် စက်မှုလုပ်ငန်းများတွင် အမြောက်အမြား အသုံးများလှပါသည်။

လက်ချားအစွမ်း

သတ္တုများကို မီးတွင် လွယ်ကူစွာ ပျော်ဝင်စေခြင်းကြောင့် သတ္တုအရည် ကျိုသောလှစ်ငန်းများတွင် အပျော်ကူပစ္စည်းအဖြစ် မဖြစ်မနေ သုံးရပါသည်။ ထို့ပြင် သတ္တုတွင် ပါဝင်လာသော မကောင်းသော အညစ်ဓာတ်များအား လည်း ချော်အဖြစ် ပြောင်းလဲစေကာ သတ္တုသန့်စင်စေရန်အတွက် လည်း များစွာ အထောက်အကူပေးပါသည်။ အမဲဆီကို လက်ချားရည်ဖြင့် ဆေးသောအခါ အမဲဆီ ရုတ်ခြည်း ပျော်ဝင်ခြင်းကြောင့် အမဲဆီချွတ်ဆေးအဖြစ်

လည်း အသုံးပြုပါသည်။

ရေစေးကို ဖြစ်စေသော မဂ္ဂနီဆီယမ်နှင့် ကယ်ဆီယမ်ဓာတ်ဆားများကို ဖယ်ရှားပစ်နိုင်သောကြောင့် အဝတ်အစားများကို ဖြူစင်စေ၍ အဝတ်လျှော်ဖွပ်ရာတွင်လည်း သုံးစွဲကြပါသည်။

ကြေးချွတ်ဆေး၊ အပုပ်အသိုးကို နိုင်စေသောဆေး၊ အစားအစာများကို တာရှည်ခံအောင် ပြုလုပ်ပေးသော ပစ္စည်းစသည်ဖြင့် အသုံးများလှပါသည်။

လက်ချားနှင့် ပျားရည် ရောစပ်ထားသော မဲခိုးရက်ခေါ် ဆေးမှာ ဗြိတိသျှဆေးကျမ်းဝင် ချေးချွတ်ဆေးတစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ချားထွက်ရာ ပင်ရင်းခြေများ

လက်ချားကို ရှေးအခါမှစ၍ တီဗက်ဒေသရှိ ဆားကန်များ အမြောက်အမြား ရရှိ၍ ပါးရှား၊ ချီလီနှင့် ပီရူးနိုင်ငံများ၌ လည်း အနည်းငယ်စီ ရရှိလေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် တီဗက်ဒေသမှာ လက်ချား အများဆုံးထွက်ပါသည်။ ယခုအခါတွင် မြောက်အမေရိကတိုက် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ သဲကန္တာရများတွင် အမြောက်အမြား ရရှိပါသည်။

ထိုသဲကန္တာရများသည် ယခင်က ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် ပေပေါင်းများစွာ နိမ့်သဖြင့် ရှေးအခါက ထိုဒေသများတွင် ရေကန်ကြီးများ တည်ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာ၍ ယင်း ရေကန်ကြီးများ ခန်းခြောက်သွားသော အခါ လက်ချားနှင့် အခြား ဓာတ်ဆားများ များစွာ ကျန်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

လက်ချားအေး အသုံးပြုပုံ

လက်ချားအား မြန်မာတိုင်းရင်းဝင် ဆေးဝါးအဖြစ် ပြုပြင် အသုံးပြုခြင်း ရှိပါသည်။ လက်ချားကို အမှုန့်ပြုပြီး လက်ချား(၁)ဆ၊ ရေ(၂၅)ဆဖြင့် ဖျော်ရပါသည်။ အရည်ပျော်ပါက ပိတ်ပါးဖြင့် စစ်ယူ၍ သံဒယ်ဖြင့် ရေခန်းအောင် ချက်ယူရပါသည်။

ရေခန်းခြောက်သွားသောအခါ အိုး၏ အောက်ခြေတွင် လက်ချားမှုန့်များ ကပ်နေခဲ့သဖြင့် စနစ်တကျ ခြစ်ယူ အသုံးပြုရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖတ်ရှုမှတ်သားဖူးပါသည်။

အာနိသင်နှင့်

ပျောက်ကင်းစေသော ဂျောဂါများ

လက်ချားသည် စပ်၏။ ခြောက်ကပ်၏။ ပူသော သတ္တိရှိ၏။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို ရွှင်စေတတ်၏။ သလိပ်ကို စင်ကြယ်စေပြီး နှလုံးရောဂါကို မယ်နိုင်သော ဝမ်းဗီးကို တောက်စေပါသည်။ ဥတုသွေးကို ကျစေလေသည်။ သားဖွားနိုင်ပါက လက်ချားမှုန့် အနည်းငယ် တိုက်ပေးပါက သားဖွားလွယ်ကူစေပါသည်။ လေရောဂါ၊ ပန်းနာ၊ အဆိပ်ရောင်ရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်နာတို့ကို ယယ်ဖျက်နိုင်ပြီး စိန်စားမိ၍ အဆိပ်သင့်ပါက လက်ချားနှင့် ထန်းလျက်အား ကျိုကာ တိုက်ကျွေးပါက အဆိပ်ပြေစေပါကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိ မြိုင် ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံဖြင့် ဦးဆိုက်လျက်...

ရဲမျိုးသူ(ဗောဓိမြိုင်) တောင်ဂူမြို့

▲ ပုံ(၁) ထူးခြား အင်္ဂုဏ်တို့

▲ ပုံ(၂) ထူးခြား အင်္ဂုဏ်တို့ထဲမှ ထူးခြားသော အင်္ဂုဏ်တို့

(၇-၁-၂၀၁၇)နေ့ နံနက်(၉)နာရီ ခန့်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ပုတီးစိပ်ဖက် မိတ်ဆွေကြီး ဦးမျိုးကျော်သည် သူ့ထိ အတိုင်း ကျွန်ုပ်နာမည်ကို တကြော် ကြော်အော်ခေါ်ရင်း ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။

‘လာပါဗျ။ ကိုယ့်လူကလဲ ဘာတွေ ထူးလို့လဲ’

‘ထူးတယ်ဟေ့ ထူးတယ်၊ မင်းအတွက် “ကံကောင်းခြင်း လက်ဆောင်” လာပေတာ၊ ဖာင်ကောင်းစားရင် မိတ်ဆွေကောင်းတွေ ကို အမှတ်ရသလိုပဲ။ ရှေ့...ဆောင်ထား’ ဟု ဆိုကာ ပုံတွင် ဖော်ပြထားသည့် “အင်းဂမုန်း” (အချိုဒေသတွင် “မြင်းခေါင်းဂမုန်း” ဟု ခေါ်ကြသည် တို့တွေ့မြင်ကြားသိခဲ့ဖူးပါသည်။) ပုံနှစ် ခုံကို ထုတ်ပေးပါသည်။ ထိုသို့ ပေးပြီး

ကံကောင်းခြင်း လက်ဆောင်

ထူးခြားအင်းဂမုန်း

နောက် သူကပင် ဆက်လက်၍...

‘ကဲ... သေချာကြည့်စမ်း’ ဘာ ထူးခြားလဲ’

အမေးရှိလျှင် အဖြေရှိရမည်ဆို သည်နှင့်အညီ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို ကျွန်ုပ် သေချာကြည့်မိပါသည်။

‘အ၊တယ်၊ ညှို့တယ် ပြောလဲ ခံရမှာ ပဲဗျ။ မမြင်မိဘူး’

“ကျွန်ုပ်မှ ထိုသို့ ဖြေလိုက်ရာ သူက

နတ်မာကျိုးရော်

တပုဂ္ဂိုလ်ဟား ရယ်လိုက်ပြီး ထောက်ပြ ပြောဆိုပါတော့သည်။

ပုံတွင် ယော်မြဲထားသည့် အင်္ဂုဏ်တို့ မှ အနီးကပ် အင်္ဂုဏ်တို့ထဲမှ အတွက် တွင် တစ်ခြားနှင့် အတွက်(၉)တွင် ယော်ထွက်ရေဦး အတွက် တစ်ခြားလုံး (ရှင်ခြင်းခေါင်း) (အ)တွက် လယ်ဆင်

နဂျာရာဇ်ခြင်္သေ့ရင်း ၁၈၅

ရှားရှား ထိထိသင့်သင့်ကို ထွေ့ရမ်းစည်၊
(Yဇ္ဇိန်သွားနားစိတ်တစ်ခြမ်းစိတ်တွင် ဂေတုန်
ကြောင့်ပါ။)

ထိုကဲ့သို့မျိုး အင်းဂမုန်းအရွက်
ကျွန်ုပ် မတွေ့ မမြင်ဘူးကြောင်း ဝန်ခံ
လိုပါသည်။ အရွက်တစ်ခြမ်း ကိုးကွက်
ပေါ်ထွက်သည်သာ တွေ့ဖူးမြင်ဖူးပါ
သည်။

ယခုကဲ့သို့ အရွက်နှစ်ခြမ်းလုံး
ကိုးကွက်စီ ထင်ရှား ပေါ်ထွက်လာ
သည်မျိုး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး
ပါ။ မိတ်ဆွေ စာရှုသူသည် ဂမုန်း
ဝါသနာအိုးဖြစ်ပြီး နေအိမ်တွင် စိုက်ပျိုး
ထားသော အင်းဂမုန်းရှိလျှင် ထိုသို့မျိုး
ပေါ်ထွက်ဖူးပါသလား။ အရွက်တစ်ခြမ်း
ကိုးကွက် ထွက်ပေါ်သည်သာ တွေ့ကြုံ
ဖူးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ အရွက်တစ်ရွက်လုံး
ဘယ်ခြမ်းရော၊ ညာခြမ်းပါ ကိုးကွက်
ထွက်ပေါ်သည်ကို တွေ့ကြုံဖူးမည်
မဟုတ်ဟု ထင်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေါ်ထွက်ခဲ့ဖူးသည်၊
တွေ့မြင်ဖူးသည် ဆိုလျှင်လည်း စိုက်ပျိုး
ချိန်မှစ၍ ငါးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်၊ အနှစ်
နှစ်ဆယ်ရှိမှ ပေါ်ထွက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ
မည်။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဦးမျိုးကျော်မှာ
ဂမုန်းဝါသနာအိုးသုတေသီဖြစ်ပြီး ဂမုန်း
မျိုးစုံ စိုက်ပျိုးခဲ့သည်မှာ အနှစ် သုံးဆယ်
ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး ယခုတစ်ကြိမ်သာ
ယခုကဲ့သို့ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

နေ့စဉ် သူ့ဂမုန်းပင်အိုးများအနီး
အမှိုက်လှည်းကျင်၊ ရေသန့်ရေကြည်
များလောင်း၊ အမွှေးတိုင်ထွန်းညှိ၊
ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ပွားလေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါ
သည်။ ယခု သူ့အသက်သည် (၅၅)နှစ်
ရှိပြီဖြစ်သည်။

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘အေးဗျာ ထူးခြားလိုက်တာ
ကိုယ့်လူရယ်’

‘ထူးတာမှ တအားကို ထူးတာ၊
ခုလို ပေါ်ထွက်လာတာ နှစ်လကျော်၊
သုံးလနီးပါးရှိနေပြီ။ ကိုယ်လဲ ဇာတ်ပုံ
ရိုက်ပြီး ဆယ်ပုံလောက်ကူးထားတယ်။
တစ်ပုံကို ဘုရားကို လှူတဲ့အနေနဲ့
ဘုရားစင်အောက်ဘက်မှာ ချိတ်ထား
တယ်။

သားတွေ၊ သမီးတွေနဲ့ ဇနီးကိုပါ
ဆောင်ထားစေတယ်။ နှစ်လအတွင်း
မှာ ကိုယ့်ဇနီးရဲ့ အိမ်ရှေ့ဆိုင်ဟာ
ရောင်းကောင်းလိုက်တာကွာ။

နေ့စဉ် မြို့မှရေး လက်ကားဆိုင်ကြီး
တွေဆီ တစ်ခေါက်ကနေ နှစ်ခေါက်
ဖောက်သည် ယူနေရတယ်။

အထူး ထူးခြားတာက စာရင်းရုံးက
ငါ့သမီးကြီး ရာထူးတစ်ဆင့်တိုးမြေတာ
အရင်နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ။ ပထမအကြိမ်မှာ
ရေးဖြေကို မအောင်ဘူး။ ဒုတိယ
အကြိမ်မှာ ရေးဖြေအောင်သေးတယ်။
အဲဒီကနေ မဖြေဖြစ်တော့တာ သုံးနှစ်
လောက်ရှိပြီ။

အခု တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တတိယ
အကြိမ် ဒီပုံကို ဆောင်သွားပြီး မြေတာ
အောင်ဘယ်လေကွာ။ ပြီးတော့ နေရာ
လွတ်ငိုနေတော့ ကိုယ့်မြို့မှာ ကိုယ်ပဲ
ပြန်ကာဝန်ကျ ရာထူးတိုးတယ်ကွာ။
ဟား...ဟား...ဟား။ ကံကောင်းလာ
တာ၊ ကံကောင်းလာတာ။ ပဲက ရ၊
နှင်းက ရ၊ စပါးက ရာကျော်ပဲဟေ့’

‘ဦးမျိုးကျော်... စိတ်ပျော်ကိုယ်ပျော်
ပီတိအပြည့်ဖူးသော အပြုံးအရယ်ဖြင့်
ဆက်ပြောပါသည်။

‘ကိုယ့်ရဲ့ အငယ်ဆုံးသား - ခု
အသက် (၂၅)နှစ်ထဲမှာ လစွန်းရောက်
နေပြီ။ ဘွဲ့ရ အလုပ်လက်မဲ့လေ။

အလုပ်စာမေးပွဲတွေ ခဏခဏ မြေခဲ့
တာ။ တစ်ခါမှ မရခဲ့ဘူး။ ကုမ္ပဏီတွေ
မှာလဲ မလုပ်ချင်ဘူးတဲ့ကွာ။

နိုင်ငံဝန်ထမ်းကို လုပ်ချင်တာဆိုပြီး
ပေကပ်မြေနေတာ။ ဟော... အခု
နှစ်လအတွင်း ထွေ့အုပ်ရုံးမှာ ရုံးစာရေး
အလုပ်ရသွားပြီကွ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...
ဟဲ။

အလုပ်ရမှပဲ ငါ့သားငယ်က
ထောက်ခံစေတာ ထွက်လာတယ်ဗျ။
အဖေ အင်းဂမုန်းပုံအဆောင်ဟာ
ကံကောင်းစေတဲ့ အဆောင်ပဲဗျတဲ့
လေ။ ရေးဖြေ မြေတော့ သူက အရံ
အဖြစ် အောင်တာတဲ့ကွ။ တကယ်
အလုပ်ခန့်တော့ အောင်တဲ့
တစ်ယောက် တခြားအလုပ်ဌာန ဝင်
သွားတော့ သူရတာတဲ့။

ကိုယ်ကတော့ ဘယ်လိုပဲရရ မဆိုး
စကားပုံလို ‘ခွေးကိုက်လို့ ရရ တုတ်နဲ့
ပစ်လို့ရရ ရဖို့ အရေးကြီးတယ်’ ဆိုပဲ။
ဒီ သားအငယ်ဆုံး အလုပ်မရလို့ ပူပန်
နေရတာ။ ခုလို အလုပ်ရသွားတော့
‘ကိုယ့်စိတ်မှာ အေးချမ်းသွားတာပေါ့
ကွာ’

‘အေးဗျာ... ကြားရ နားစင်ချို
လိုက်တာ ကိုယ့်လူရယ်။ တကယ်ကို
ကံကောင်းစေတဲ့အဆောင် ထူးခြား
ချက်ပါပဲ’

‘ခုတော့ ငါ့သားတွေရော၊ သမီးနဲ့
ဇနီးရော ဂမုန်းပင်တွေ ရေလောင်း
အမှိုက်လှည်းပေး။ အမွှေးတိုင်ထွန်း
စိုက်ပေးဖြစ်နေကြပြီကွ ဟား...
ဟား...ဟား’

‘လက်တွေ့ဂမုန်းရဲ့အစွမ်း သူတို့
သိသွားပြီကိုးဗျ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ’

အောင်မြင်မှုများ

ဆောင်းလိုသူများသို့

ပထဝီဇယမန္တန်နှင့် စွမ်းအင်များ

ဦးကျိုး

အောင်မြင်မှု ရလိုသူများအတွက် နည်းကောင်းတစ်ခုကို အာစရိယဝါဒ အရ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

အာစရိယဝါဒအရ ပထဝီဇယမန္တန် တော်ကို နေ့သားအလိုက် သတ်မှတ် ထားသည့် အခါဇယားအတိုင်း ရွတ်ရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထဝီဇယမန္တန်တော်သည် အစဉ် အလာ ကြီးမားသော ဂါထာတစ်ပုဒ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂါထာမှာ သုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ် ခြံတံ စသည်တို့ရဲ့အားတွေ၊ မေတ္တာ သစ္စာတရားတွေ အားတွေနဲ့ ဖွဲ့သီအပ် သော ဂါထာဖြစ်တဲ့အတွက် ထူးခြား ကောင်းမွန်သော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း ပြောရန် လိုမည်မထင်ပါ။

သို့သော် အနည်းမျှ ရှင်းပါဦးအံ့။ “ပထဝီ”သည် မြေကြီး၊ “ဇယ”သည် အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မြေ ဖြစ်မှာ ရှိသမျှ၊ လိုချင်သမျှ အောင်မြင် တွေ ရနိုင်ကြောင်း ပြဆိုထားသလိုပါပဲ။ ဒါကြောင့် “အောင်မြင်” ဂါထာဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ကြာသပတေးနံနက် အစပြုပြီး တနင်္ဂနွေနံနက် အဆုံးသတ် မှည့်ခေါ် ထားသော်လည်း အနက်အဓိပ္ပါယ်အရ တော့ “အောင်မြင်” ဖြစ်တဲ့ အတွက် တနင်္ဂနွေစပြီး ကြာသပတေး နံနက် အဆုံးသတ်ထားသဖြင့် ရုပ်ကို နှစ်တူနည်းအရ တနင်္ဂနွေကို အား ကောင်းစေတဲ့အတွက်...

- အလုပ်အကိုင် အဖွင့်အလမ်းကောင်းများ ရရှိခြင်း
- ဖုတ်နံ့ခွင် ပပိတ်ကင်းစင်ခြင်း
- အိမ်ထောင်ရေးသောက ကင်းစေခြင်း
- စာပေပညာရပ် တိုးတက်စေခြင်း
- နေရာကောင်း၊ ဌာနကောင်း၊ အိုးအိမ်

- ကောင်းများ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း
- ရန်အပေါင်းကို တရားယဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်း
- စည်းစိမ်ပစ္စည်း တိုးတက်စေခြင်း
- အကြံအစည်များ အောင်မြင်ခြင်း
- အကြံအကဲ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်စေခြင်း

စသည် စသည် အကျိုးများ ဖြစ် ထွန်းစေတဲ့အတွက် (၇)ရက်သားသမီး များသည် ပထဝီဇယမန္တန်တော်ကြီးကို သတ်မှတ်ထားသော အချိန်အတိုင်း မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ကြရန် တိုက် တွန်းလိုက်ပါတယ်။

***

နေ့သားအလိုက် ရွတ်စဖတ်ပုဂံဖော်ပြမည့် အချိန်ဇယား

နေ့ နေ့သား	၁-နေ့	၂-လာ	၃-ဂါ	၄-ဗူး	၅-တေး	၆-ကြာ	၇-နေ
တနင်္ဂနွေ	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၀၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀
တနင်္လာ	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀
အင်္ဂါ	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀
ဗုဒ္ဓဟူး	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၃၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀
ကြာသ ပတေး	၄:၃၀ ↓ ၆:၀၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀
သောကြာ	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၀၀ ↓ ၁၀:၃၀	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀
စနေ	၃:၀၀ ↓ ၄:၃၀	၁၀:၃၀ ↓ ၁၂:၀၀	၆:၀၀ ↓ ၇:၃၀	၁၂:၀၀ ↓ ၁:၃၀	၇:၃၀ ↓ ၉:၀၀	၁:၃၀ ↓ ၃:၀၀	၉:၃၀ ↓ ၁၀:၃၀

ပထဝီဝေယံနန္တကော်

- * ညို ယဝီ ယံ သဗ္ဗံ
အနော အန္တရာယိကံ
ယံ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓိစ၊
ယံ ပရိ ပယာသယော။
- * ဝယ်ဟာရာ ဟရိဒေဝိ၊
ယံ ပြဟာ ဝံတရဋ္ဌော၊
ယံ နာဂေါစ ဝိဂ္ဂဋ္ဌော၊
ဝိဂ္ဂပက္ခော စန္ဒိယ။
- * ဝိက္ကန္ဓော ဝေနောယျောစ၊
ကုဝေရာ ဝရုဏေပိစ၊
အင်္ဂိုဝိရဏော ပဉ္စန္ဓော
ကုာရာ စတုပိလက္ခော။
- * အဋ္ဌာရသ ပဟာဒေဝိ၊
သုခိတံစ ဟသိဒ္ဓိယော၊
အသီတိ ပဟာသာဝကာ၊
သဗ္ဗံယံ အန္တပေ။
- * ဝေယျော ဝေဗ္ဗော သံဃောစ၊
အသ ဗလော စ ဝေယျုက္ခော၊
ဝေတန သစ္စဝဋ္ဌေန၊
ဝေယျာသုခိ ဘဂ္ဂန္တပေ။
- * နရာ ဒေဝိစ ပြဟာနော၊
ယက္ခာ နာဂိစ ဂရုဋ္ဌာ၊
တေပိ ဒိသ္မာ ပိယာ ပယံ၊
ပုတ္တံ မမေဝ သိနေဟာ။
- * ဗုဒ္ဓိ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓိစ၊
အရဟာ အဂ္ဂသာဝကာ၊
သဗ္ဗေ ကဏန္ဒန္တု၊ မေ မေတ္တံ၊
သဗ္ဗေ တိဋ္ဌန္တု မတ္တကော။
- * တာသံ မေတ္တာ နဘာဝေန၊
သဗ္ဗေရာဂါ သုသိတာဇော၊
သဗ္ဗ ဘယာ ဝိနသန္တန္တု၊
သဗ္ဗေ နသန္တန္တု ပဒ္ဒတိ။
- * ကုမသ္မိ စက္ကဝါဠေစ၊
ဗဟုအန္တ ပါဏိနော၊
အန္တ စက္ကဝါဠေစ၊
ဗဟုအန္တ ပါဏိနော။

- * ကုမေ သတ္တာ အဝေရာစ၊
အညသံညံ ပိယာ ဟောန္တု။
ကုမေ သတ္တာ အဝေရာစ၊
အညသံညံ သုခါ ဟောန္တု။
- * နေရယိကာ တိရစ္ဆာနာ၊
ပတော အသုရကာ ယမာ၊
ကုမေ သဗ္ဗေယထာ သတ္တာ၊
ဒုက္ခာ ပုဂ္ဂန္တု တတ္တကာ။
- * အသ ကောဋိ ဒုကဏစ၊
ထလဏ နဝ ကောဋိယော၊
သံသေဒဇေတ ပပိတိကာ၊
ဒိယာယုကာ ဘဂ္ဂန္တပေ။
- * ညံဒံ ယာဝ ဘဂ္ဂိစ၊
အခေါ ယာဝ အဝိစိဟော၊
သမန္တ စက္ကဝါဠေသု၊
ယေ သတ္တာ ပထဝီဇော။
- * အဗျာပဗ္ဗာ နိဝေရာစ၊
နိဒ္ဒက္ခာစ နပဒ္ဒတိ၊
သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာစ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိတိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- * ဩ = အောင်း
- * သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
- * အန္တရာယိကံ = အနိတရာယိကံ
- * ပစ္စေက = ပစ်စေက
- * ဗုဒ္ဓိစ = ဗုတ်စ
- * ပြဟာ = ပြန်မာ
- * တေရဋ္ဌော = တေရတ်ထော
- * ဝိဂ္ဂဋ္ဌော = ဝိဂ္ဂန်ဇော
- * စန္ဒိယ = စန်ဒိယ

- * ဝိက္ကန္ဓော = ဝိဒိန်ဒေါ
- * အင်္ဂို = အက်ဂိ
- * ပဉ္စန္ဓော = ပစ်ဇန်ဇော
- * အဋ္ဌာရသ = အတ်ထာရသ
- * ပသိဒ္ဓိယော = ပသိတ်ဝိယော
- * သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
- * ဒဗ္ဗန္တပေ = ဒဒန်တုမေ
- * ဝေဗ္ဗောစ = ဝေမ်မောစ
- * သစ္စဝဋ္ဌေန = သစ်စဝစ်ဇေန
- * ဘဂ္ဂန္တပေ = ဘဂန်တုမေ
- * ပြဟာနော = ပြန်မာနော
- * ယက္ခာ = ယက်ခါ
- * ဂရုဋ္ဌာ = ဂရုလာ
- * ဒိသ္မာ = ဒိတ်သဝါ
- * မယံ = မယ်ရှ်
- * ပုတ္တံ = ပုတ်တံ
- * ဗုဒ္ဓိ = ဗုတ်ခါ
- * ပစ္စေက = ပစ်စေက
- * အဂ္ဂ = အက်ဂ
- * ကရောန္တု = ကရန်တု
- * မေတ္တံ = မစ်တံ
- * တိဋ္ဌန္တု = တိတ်ထန်တု
- * မတ္တကော = မတ်ထကော
- * မေတ္တာ = မစ်တာ
- * ဝိနသန္တု = ဝိနတ်သန်တု
- * ပဒ္ဒတိ = ပတ်ဒဝါ
- * ကုမသ္မိ = အိမသမိန်
- * စက္ကဝါဠေစ = စက်ကဝါလေစ
- * ဗဟုအန္တ = ဗဟုအန်တ
- * ကုမေ = အိမေ
- * သတ္တာ = သတ်တာ
- * အညမညံ = အင်ညမင်ညံ
- * ဟောန္တု = ဟွန်တု
- * တိရစ္ဆာနာ = တိရစ်ဆာနာ
- * ဒုက္ခာ = ဒုတ်ခါ
- * ပုဂ္ဂန္တု = မုတ်ဂန်တု
- * တတ္တကာ = တတ်တကာ

www.burmeseclassic.com

- * ကောင့် = ကောတိ
- ဘဝန္တတေ = ဘဝန်တုတေ
- * ဥဒ္ဓံ = အုံတံခံ
- ဘဝဂ္ဂါစ = ဘဝက်ဂါစ
- သမန္တာ = သမန်တာ
- စတ္တ = စက်က
- ဝါဠေသု = ဝါလေသု
- * အဗျာပဇ္ဇာ = အဗျာပစ်ဇာ
- နိဒ္ဒါက္ခာဝ = နိတ်ဒုတ်ခါစ
- နုပဒ္ဒါ = နုပတ်ဒါ
- သဗ္ဗေသတ္တာ = သပ်ဗေသတ်တာ
- ညာတိဘိ = ညာတိဘိ
- ပထဝီဇယမန္တန် ဂါထာအနက်
- * အနေက အန္တရာယိကံ- တစ်ပါးမက များလှသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော၊ ပထဝီဇယသဗ္ဗံ-မြေအပြင်၌ အောင်မြင်ဖွယ် ဟူသမျှ တစ်စမကြွင်း ရန်ခပင်းကို၊ ဩ- ကောင်းကျိုးလျှမ်းတောက်ချမ်းသာရောက်အောင် မျက်မှောက်ထင်ထင် အောင်မြင်စေသတည်း။
- ပစ္စေကပ္ပဒ္ဓါစ- ပစ္စေကပ္ပဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့သည်လည်း၊ မေ-အက္ခန်ပိအား၊ (နော-အက္ခန်ပိတို့အား) ဝေယံ-အောင်ဆုကို၊ ဒေန္တ-ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။
- ပဟေသယောစ- မြတ်သော သီလက္ခန္ဓ စသည်ကို ရှာတော်မူကုန်ပြီးလော၊ ပညာဓိက၊ သဒ္ဓါဓိက၊ ဝီရိယာဓိက၊ ဘုရားသခင် အရှင်အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝက ရဟန္တာမြတ်တို့သည်လည်း၊ ပရိ-ထက်ဝန်းကျင် အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ မေ-အက္ခန်ပိအား၊ (နော-အက္ခန်ပိတို့အား) ဝေယံ-အောင်ဆုကို၊ ဒေန္တ- ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။
- * ဟရော-ဟရမည်သော နတ်သည်

လည်းကောင်း၊ ဟရိဒေဝါ-ဟရိမည်သော နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မေ-အက္ခန်ပိအား၊ (နော-အက္ခန်ပိတို့အား) ဝေယံ-အောင်ဆုကို၊ ဒေန္တ- ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

ဗြဟ္မာ-ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ တေရဋ္ဌော- တေရဋ္ဌနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ မေ-အက္ခန်ပိအား၊ (နော-အက္ခန်ပိတို့အား) ဝေယံ-အောင်ဆုကို၊ ဒေန္တ- ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

နာဂေါစ - မဟာနာဂနတ်မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ဝိရုဋ္ဌောစ- ဝိရုဋ္ဌကနတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိရူပက္ခောစ- ဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝနိမာစ- လနတ်သားသည် လည်းကောင်း။

* ဝိက္ခန္ဓောစ-အထူးထူးသော နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနတေယျောစ- ဝိနတ အမည်ရှိသော နတ်သမီး၏ သားဖြစ်သော နတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကုဝေရောစ- ကုဝေရ နတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝရထောဝီစ- ဝရထာ နတ်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိစ- မီးနတ်သား

သည် လည်းကောင်း၊ ဝါရထောစ-လေနတ်သားသည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုဇ္ဇောစ- မိုးနတ်သားသည် လည်းကောင်း၊ ကုမာရောစ-ကုမာရနတ်သည် လည်းကောင်း၊ စတုပါလကောစ- လောကပါလနတ်သား လေးယောက်သည် လည်းကောင်း၊ မေ-အက္ခန်ပိအား၊ (နော-အက္ခန်ပိတို့အား) ဝေယံ-အောင်ဆုကို၊ ဒေန္တ- ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

* သုခိတာစ- ချမ်းသာအောင်ဆောင်နိုင်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသမဟာဒေဝါစ- တစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်ကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသီဒ္ဓိယော-အထူးထူးအပြားပြား စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော၊ အသီတိမဟာသာဝကာစ-ရှစ်ကိုယ်သော မဟာသာဝက ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မေ-အက္ခန်ပိအား၊ (နော-အက္ခန်ပိတို့အား) သဗ္ဗံဝေယံ-အောင်ဆုဟူသမျှကို ဒေန္တ-ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

* ဝေဗ္ဗောစ-ဆယ်ပါးသော တရားတော်သည် လည်းကောင်း၊ သံဗောစ-သမ္မတိ၊ ပရမတ် နှစ်ရပ်သော သံဃာတော်သည် လည်းကောင်း၊ ဝေယော- ရန်ဟူသမျှကို အထူးအောင်မြင်တော်မူပေ၏။

ဒေသ ဗလောစ-ကာယဉာဏ်တော်အားဆယ်ဖော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် လည်းကောင်း၊ ဝေယျကော-ရန်ချိုးညှဿုံ အလုံးစုံကို ချက်ကိုမကြွင်း ခုတ်စဉ်းဖျက်၍ အထူး အောင်မြင်တော်မူပေ၏။

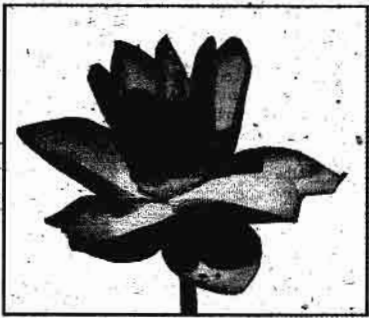
ဝေတန သဗ္ဗဝေဒန ဣန္ဒြိယ သိဋ္ဌိနာ နက္ခတ္တရောင်ခြည် ဣရင်း သဗ္ဗ

မှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊
ယော-ရန်အပေါင်းကို အထူး အောင်
မြင်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုခါ-
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
(နော-အကျွန်ုပ်တို့အား)၊ ဘဝန္တ-ဖြစ်
စေကုန်သတည်း။

* နရမ-လူတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဒေဝါ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ဗြဟ္မာနော- ဗြဟ္မာတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယက္ခာ-ဘီလူး
တို့သည် လည်းကောင်း၊ နာဂါ-
နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုဠာ-
ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း၊
တေဝီ-ထိုလူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဘီလူး၊
နဂါး၊ ဂဠုန်တို့သည်လည်း မိ-
အကျွန်ုပ်ကို၊ (နော-အကျွန်ုပ်တို့
ကို)၊ ဒိဋ္ဌာ-မြင်သည်ရှိသော်၊ မယံ
-အကျွန်ုပ်အား၊ (နော-အကျွန်ုပ်
တို့အား)၊ ပိယာ-မြတ်နိုးချစ်ခင်ကြ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တ-ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။

ပုတ္တံ-မိမိတို့၏ သားကို၊ သိနော
က္ခဝ-ချစ်ခင်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ မမ-
အကျွန်ုပ်အား၊ (နော-အကျွန်ုပ်တို့
အား)၊ ပိယာ-မြတ်နိုးချစ်ခင်ကြကုန်
သည်၊ ဟောန္တ-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

* ဗုဒ္ဓါ- မြတ်စွာဘုရားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် လည်းကောင်း၊
အရဟာ-ရဟန္တာတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝကာ-အဂ္ဂ
သာဝကာတို့သည် လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ရဟန္တာ၊ အဂ္ဂသာဝက
တို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ (နော-
အကျွန်ုပ်တို့အား)၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်း
မေတ္တာကို၊ ကရောန္တ-ပြုတော်မူပါ

စေကုန်သတည်း။
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ရဟန္တာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့
သည်၊ မေ-ကျွန်ုပ်၏၊ (နော-အကျွန်ုပ်
တို့၏)၊ မတ္တကေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊
တိဋ္ဌန္တ- ရပ်တည်တော်မူပါစေကုန်
သတည်း။

* တေသိ-ထိုဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
ရဟန္တာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏၊ မေတ္တာနု
ဘာဝေန-မေတ္တာ၏ အာနဘော်
ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော
ရောဂါ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ အနာ
ရောဂါတို့သည်၊ သုသိတလာ-
အလွန် ငြိမ်းအေးကြကုန်သည်၊
ဟောန္တ-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘယာ
-ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးအမျိုးမျိုးတို့
သည်၊ ပိနုဿန္တ-ပျောက်ကွယ်ကြပါ
စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်
သော၊ ဥပုဒ္ဓုဝါ-ကပ်၍ နိပ်စက်တတ်
ကုန်သော ဥပုဒ္ဓုဝေါတို့သည်၊ နုဿန္တ
-ပျက်စီးကြပါစေကုန်သတည်း။

* ဣမသ္မိစ္ဆာဝါဠေ- ဤစကြဝဠာ
၌၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ အနန္တ
ပါဏိနော- အဆုံးအပိုင်း အခြား
မရှိကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့
သည် လည်းကောင်း၊ အနန္တ စက္က
ဝါဠေ-အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိ
သော၊ စကြဝဠာတိုက်အပေါင်း၌၊
ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ အနန္တ

ပါဏိနော-အဆုံးအပိုင်း အခြား
မရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်
လည်းကောင်း။

* ဣမေသတ္တာ- ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီး
သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊
အညမည- အချင်းချင်း
တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်
အား၊ အဝေရာ- ရန်မရှိကြကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ပိယာ- မြတ်နိုး
ချစ်ခင်ကြကုန်သည်၊ ဟောန္တ-
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ဣမေသတ္တာ- ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီး
သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ အည
မည-အချင်းချင်း တစ်ယောက်သည်
တစ်ယောက်အား၊ အဝေရာ- ရန်မရှိ
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခါ- ကိုယ်
စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြ
ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တ-ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း။

* နေရယိကာ- ငရဲသားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာနာ-
တိရစ္ဆာန်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ပေတာ- ပြိတ္တာတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အသုရကာ-အသု
ရကာယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
ယဟာ- ငရဲသနင်း ယမမင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ယထာ-
အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ဇာတာ-ဖြစ်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမေ
သတ္တာ- ဤ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော
သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ-
ရှိကြကုန်၏။ တတ္ထကာ-ထိုမျှ
လောက်ကုန်သောသတ္တဝါအပေါင်း
တို့သည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲအပေါင်း
မှ၊ မုစ္ဆန္တ-ကင်းလွတ်ကြစေကုန်
သတည်း။

* ဒသကောဋိ ဒကဇာ- ရေနေ

ကင်းခြေများအတွက်

မောင်လတ်
(အင်းစိန်)

ဆေးနှည်းခတ်

ကင်းပြီးကောက်၊ ကင်းမလက်
မည်။ ကင်းခြေများ ဆိုပြီး ကင်း
သတ္တဝါသုံးမျိုးရှိသည့်အနက် လူတစ်ဦး
လျှင် ကင်းတစ်မျိုးစီပြီးသည်ဟု ရှေး
လူကြီးသူမတို့၏ ဆိုရိုးစကားကိုတော့
ကြားဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့
ကင်းပြီးကောက်နှင့် ကင်းခြေများကိုက်
ခံခဲ့ဖူးပါသည်။

ကင်းမလက်မည်းနှင့်တော့ မကြုံ
တွေ့ဘူးသေးပါ။ ကင်းပြီးကောက်ထိုး
ခံခဲ့ရဖူးသော်လည်း ထူးထူးခြားခြား
နာကျင်မှုဝေဒနာမျိုး မခံစားရသော်
လည်း ကင်းခြေများ အကိုက်ခံလိုက်
ရ၍ တော်တော်လေးကို နာကျင်မှု
ဝေဒနာမျိုး ခံစားလိုက်ရပါသည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မွန်ပြည်နယ်တွင်
စစ်ဆင်ရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့
စဉ်က ကျိုက်မရောမြို့နယ်အပိုင်၊
မီကသစ်ကျေးရွာတွင် ညအိပ်ခန်းချ
ရပ်နားစဉ် မိမိ တစ်ညစခန်းချသော
တဲအိမ်မှ ကင်းခြေများ အကိုက်ခံရပြီး
ခံစားခဲ့ရသောဝေဒနာနှင့် ဝေဒနာ
ပျောက်ကင်းသွားအောင် မီးဖိုချောင်သုံး
စက္ကနားဖြင့် အမြန်ဆုံးနှင့် လွယ်ကူ
စွာ ကုသပေးခဲ့ပုံကို ကိုယ်တိုင်ခံစားရ၍
စာဖတ်သူတို့မှ နီးစပ်ရာ ကင်းကိုက်ခံရ
သော ဝေဒနာသည်များကို ကုသပေး
နိုင်ပါရန် ဖော်ထုတ် ရေးသားရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ဦးစီးသော စစ်ဆေးရေး
ထပ်ခွဲတစ်ခွဲသည် နယ်မြေလုံခြုံရေး
တာဝန်အရ ကျိုက်မရောမြို့နယ်အပိုင်
မီကသစ်ကျေးရွာအစုကြီးအား ချီတက်
ရှင်းလင်းဆောင်ရွက်ပြီး ညနေမှောင်ရီ
ပြီးတိုင်းအချိန်တွင် အိမ်ခြေ(၁၀)လုံးခန့်
ရှိသော တဲစုလေးတစ်စုတွင် ညအိပ်
ခန်းချ ရပ်နားပါသည်။

အနက်ရောင်နီပါးဖြစ်နေသော နယ်

မြေဖြစ်သောကြောင့်
အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းမရှိဘဲ
အင်တိုင်ထူပြီး အင်ဖက်
မိုးနေသော တောရွာ
တဲစုတဲကလေးတွေသာ
ဖြစ်ပါသည်။

လုံခြုံရေးကင်းများကို လိုက်လံ
စစ်ဆေးပြီး ကျွန်တော် စခန်းချရာ တဲ
အိမ်သို့ ပြန်လာကာ
တပည့်ကျော် တစ်သား
ခင်လှိုင် ခင်းပေးထားသော
အိပ်ရာသို့ လဲလျောင်းပြီး
အနားယူပါသည်။

ည(၁၁)နာရီထိုးနေသဖြင့် အိပ်ရာ
ထဲတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် အကြောဆန့်
လိုက်စဉ် ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက်
လက်သည် တဲအိမ်နံရံနှင့် ထိမိပြီး
ဘယ်ဘက် လက်သန်းကြွယ်မှာ မီးစ
နှင့် ထိုးလိုက်သလို ပူခနဲ ခံစားလိုက်ရ
ပါသည်။

အိပ်ရာမှ ကမန်းကတန်းထပြီး
ခေါင်းရင်း ထင်ကြားအား ဓာတ်မီးဖြင့်
ထိုးရှာရာ ကြမ်းခင်းနှင့် ထင်ကြားမှ
ကျွန်တော်၏လက်အား ကိုက်သွား
သော ကင်းခြေများ တစ်ကောင်ကို
တွေ့ရပါသည်။

လက်သန်းကြွယ်၏ ပထမအဆစ်
နေရာတွင် အဆိပ်သွင်းရာ အပေါက်
သေးနှစ်ပေါက်ကိုလည်း တွေ့ရပါ
သည်။ အကိုက်ခံရသော ဘယ်ဘက်
လက်မှာလည်း ကင်းဆိပ်တက်သော

ကြောင့် မတရားနာကျင်နေပြီး သက်
မောင်းရင်းထိ အဆိပ်တက်လာသော
ကြောင့် ညာလက်ဖြင့်
ဘယ်လက်မောင်းရင်းကို
ဖိနှိပ်ထားရပါသည်။
မကြာခင်မှာလည်း
ဘယ်လက်
တစ်ချောင်းလုံး
ရောင်ကိုင်းလာ
ပါသည်။ တတ်သိ
သရွေ့
မန်ကျည်းစေ့ကို
မီးကင်ပြီး နှစ်ခြမ်းခွဲကာ
အကိုက်ခံရသောနေရာကို တံတွေးစွတ်
၍ ကပ်သော်လည်း မရပါ။ ဆေးတပ်
သားကျော်ခင်လတ်မှ နားလည်တတ်
ကျွမ်းသရွေ့ ကုသပေးသော်လည်း
သက်သာခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ တစ်ည
လုံး နာကျင်ကိုက်ခံသော ဝေဒနာကို
သာ ခံစားနေရပါသည်။

ကင်းဆိပ်တက်ခြင်းကြောင့် ဘယ်
ဘက်လက်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော
နာရီနှင့် လက်စွပ်ကို ဖြုတ်ချွတ်၍ မရ
အောင် ရောင်ကိုင်းနေပါသည်။

မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ကျွန်တော်
တို့တပ်ခွဲသည် အနီးဆုံးရွာဖြစ်သော
မရင်းကုန်းကျေးရွာသို့ ဝင်ရောက်
လာရာ ရွာထဲတွင် ကျွန်တော်တို့၏
မိတ်ဆွေ ကရင်တိုင်းရင်းသူ ဒေါ်ရင်
ကြည်နှင့်တွေ့ပြီး...

‘ဦးလိကြီးလက်က / ရောင်ကိုင်းနေ
တာ ဘာဖြစ်လာတာလဲ’

ဟု ပေးပြန်ရာ ကျွန်တော်မှ မိကသစ် ရွာမှာ ညက စခန်းချစဉ် ကင်းခြေများ အကိုက်ခံရကြောင်းကို ပြောပြမိပါသည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဒေါ်ရင်ကြည် မှ **အသက်(၇၀)ခန့်ရှိသော ကရင်တိုင်းရင်းသူ အဘွားကြီးအား...**

‘အမိုးရေ... ဒီမှာ ဗိုလ်ကြီးလက်ကို ကင်းကိုက်သွားလို့ ရောင်နေတယ်။ လာပြီး ကုပေးပါဦး’

ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် အဘွားက ကျွန်တော်လက်ကို လာကိုင်ကြည့်ပြီး...

‘မကြာခင် ပျောက်သွားမှာပါ’ သားရယ်’

ဟု ပြောပြီး မီးဖိုချောင်ထဲက တုန်တုန်ချည့်ချည့်နှင့် ဝင်သွားပါသည်။

မကြာပါဘူး။ အဘွားပြန် ထွက်လာပြီး လက်ထဲမှာတော့ ဆန်ကောတစ်ချပ်ပါလာပြီး တစ်ဖက်ကတည်း မီးဖိုချောင်နံရံမှာ ထိုးထားသော ငါးဖောင်ရိုး နှုတ်သီးခြောက်တစ်ခု ပါ ယူလာပါသည်။ ငါးဖောက်ရိုး နှုတ်သီးက သွားများသည် အပ်ကလေးများကဲ့သို့ ချွန်ထက်နေပါသည်။

ဆန်ကောထဲမှာတော့ နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်က ကျပ်ခိုးပိုင်းတွေ၊ နန္ဒင်းမှုန့်နှင့် ဆားအနည်းငယ်ပီ ပုံထားတာတွေ့ရပါသည်။ အဘွားသည် ဆန်ကောထဲတွင် ကျပ်ခိုး၊ နန္ဒင်းမှုန့်၊ ဆားတို့ကို သမအောင် ရောမွှေပြီး ရေအင်တုံတစ်ခုတွင် ရေထည့်ပြီး...

‘သားလက်က အဆိပ်တွေ မကြာခင် ပျောက်သွားမှာ’

ဟု ပြောပြီး ရောင်ကင်းနေသော ဘယ်ဘက်လက်ဖမ်းပေါ် ငါးဖောင်ရိုး နှုတ်သီးခြောက် လက်တစ်လုံး အကွာမှာထားကာ လက်ဖြင့် တောက်ပြီး ရောင်နေသော လက်ကို သွေးဖောက်

ထုတ်ပေးပါသည်။

ပထမဦးဆုံးထွက်လာသော သွေးများသည် ညိုမည်းနေပါသည်။ သွေးတွေကို လက်ဖောင်းရင်းမှ တစ်ဆင့် ညှစ်ညှစ်ချပြီး ရေအင်တုံထဲတွင် ရေဆေးကာ ခုနက အဘွား ရောနယ်ထားသော ကျပ်ခိုး၊ နန္ဒင်းမှုန့်၊ ဆားတို့ကို သွေးဖောက်ချထားသော ဒဏ်ရာများပေါ်တွင် ဖိ၍ ပွတ်ပေးလိုက်၊ ရေဆေးလိုက်၊ ထပ်ဖောက်လိုက်၊ လက်နှင့် သပ်ချလိုက်နှင့် သုံးကြိမ်ခန့် ပြုလုပ်ပေးပါသည်။

ငါးဖောင်ရိုးသွားနှင့် ဖောက်ထားသော လက်ဖမ်းမှ သွေးအညိုရောင် မထွက်ဘဲ အနီရောင်သွေးများ ထွက်လာမှ အဘွားက **“သားလက်မှာ ကင်းဆိပ်တွေ မရှိတော့ဘူး၊ ပျောက်သွားပြီ”** ဟု ပြောကာပြန်သွားပါသည်။

အဘွား၏ ငါးဖောင်ရိုးနှုတ်သီးနှင့် သွေးဖောက်ပြီး ကျပ်ခိုး၊ နန္ဒင်းမှုန့်၊ ဆားနှင့် ပြုလုပ်ပေးမှုကြောင့် ရောင်ကင်းပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲနေသော လက်မှာ မနာကျင်တော့ဘဲ အရောင်များ လျော့ကာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

စေတနာတရားဖြင့် မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းများကို အသုံးပြုပြီး ကုသပေးသော ကရင်တိုင်းရင်းသူအဘွားအိုအား အဘွားကြိုက်တတ်သော အရက်ဦးရည်တစ်လုံးဖိုး ကန်တော့ရင်း နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတော့သည်။

ဤဆေးနည်းဖြင့် ကုသပေးခဲ့သော ကျိုက်မရောမြို့နယ်၊ မရင်းကုန်းကျေးရွာနေ ဒေါ်ရင်ကြည်၏မိခင် အဘွားအိုအား ဤဆောင်ပေးခြင်းကျေးဇူးဆပ် ကန်တော့လိုက်ပါတော့သည်။

‘ဖောင်ခင်လတ်(အင်စိန်)’

စာမျက်နှာ (၁၉၀)မှ အဆက်

ဆယ်ကုဋေသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထလစာ နဝကောဋိယောစ ကုန်းနေ ကိုးကုဋေသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သံသေဒဓောပပါတိကာစ- အညှိ၍ဖြစ်သောသတ္တဝါ၊ ကိုယ်ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ တေ-ထိုဆိုအပ် ကုန်ပြီးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ ဇီယာယုကာ-အသက်ရှည်ကြ ကုန်သည်၊ ဘဝန္တ-ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

* **သမန္တာ**- ထက်ဝန်းကျင်အရပ်မှ၊ **က္ခေါဋေသု**- အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော စကြဝဠာတိုက် အပေါင်းတို့၌ **ဥဒ္ဓိ**-အထက်၌ **ယာဝဇာဝဂ္ဂါစ**-နေထညာ နာသညာယတန ဘဝန်ဘုံတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ **အခေါ**-အောက်၌ **ယာဝဇာဝဂ္ဂါစ**-အထိစီရင်တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ **ယေသတ္တာ**-အကြင် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ **ပထဝီစရာ**-မြေရေနှစ်ပြင် ထက်ကောင်းကင်၌ ကျင်လည်လှည့်သွား ကျက်စားကြကုန်၏။

* **သဗ္ဗေ**- အလုံးစုံကုန်သော၊ **တေသတ္တာ**- ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ **သဗ္ဗေဟိ**-အလုံးစုံကုန်သော၊ **ဉာတိတိ**-အဆွေအဖျိုးတို့နှင့် **သဟ**-တကွ **အဗျာပဇ္ဇာစ** - ရိုးရိမ်ကြောင့်ကြမရှိ ကုန်သည် လည်းကောင်း။

နိဝေရာစ-အပရန် မရှိကြကုန်သည် လည်းကောင်း၊ **နိဇ္ဈက္ခာစ**-ဆင်းရဲဒုက္ခ မရှိကြကုန်သည်လည်းကောင်း၊ **အနုပဗ္ဗဝါစ**-ဥပဒေတေ၊ မရှိကြကုန်သည် လည်းကောင်း၊ **အဝေရာစ**-အတွင်းရန် မရှိကြကုန်သည် လည်းကောင်း၊ **ဟောဝန္တ**-ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဗိယာတော်ပါဠိဆရာကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဝါရန်မဂ္ဂဇင်းတို့၌ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်မွှေ [ဓမ္မာဓိယ (မဟာဝဂ္ဂါစ)ဖြင့်သာ ဂုဏ်ထူး] နိယာယထက-နိယနိကာယ ကောဏိ (နိကာယဝိပလ)]မှ မြန်ဆိုပေးပါသည်။

အရင်ဦး၍ ထူးပါစေ

ဦးကိုဦး

ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးမှ

ဝိမ္ဗိန္ဒာ

ဥမင်သုံးဆယ် ဖြစ်ရောက်၏

ထူးခြားအံ့ဖွယ်(၇)သွယ်

အထက်အညာသို့ ဘုရားဖူးလာကြသူများသည် မန္တလေးမြို့မှသည် စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိကြမြဲ ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်လျှင် ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားကို မသွားဘဲ မနေကြပါ။

စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ရောက်လျှင် ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား၊ ဥမင်(၉၀) ဘုရား၊ ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရား၊ ပတ္တမြားစာပေ စသည်တို့ကို လှည့်လည်

ဖူးမြော်ကြမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားသည် ပုညရှင်ဘုရား၏မြောက်ဘက် (၁)ဖာလုံခန့် အကွာ(စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၏ တောင်စွယ်တောင်ပွား တစ်ခုဖြစ်သော) စာမရီတောင်ထွတ်ပေါ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ (သုဝဏ္ဏဂီရိတောင်ဟုခေါ်ကြောင်းလည်း မှကွဲ၍ပါသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးမှာ တောင်လုံးပေါင်း(၅၀) ဆက်စပ်သွယ်တန်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။) ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားကို စစ်ကိုင်း

တရားမင်း(၆၈၄-၆၉၈)၏ ငယ်ဆရာ အင်းဝ သတိုးမင်းဖျား(၇၂၆-၇၂၉)၏ မင်းဆရာဖြစ်သော ပခုက္ကီး သာမဏက ၇၂၉ ခုနှစ်တွင် တည်ထားတော်မူခဲ့သည်။

ပခုက္ကီး သာမဏ ဆရာတော်ကြီးသည် စာမရီတောင်ထွတ်တွင် အလှူ(၁၉၀)ပေါ့ ဂူပုထိုးကြီး တူးဖောက်စေ၍ ဥမင်လိုက်ဂူပေါက်(၃၀)ထားကာ မင်း ဥမင်လိုက်ကြီးအတွင်း၌ ဉာဏ်တော်တူ လုံးပတ်တော်တူ ပုဒ္ဓဂူပွားတော်(၅၅)ခုကို သွယ်တန်း၍

ထုလုပ်တော်မူခဲ့သည်။

[မြတ်စွာဘုရား ကျင့်ကြံအား ထုတ် ဖြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့သည် ဝါရမီ(၁၀)ပါ။ အပြား(၃၀)ကို ရည်စူး၍ ဥမင်ပေါက်(၃၀)ပေါက် ထားရှိခြင်းဖြစ်ပြီး၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သက်တော်(၈၀)၊ ဝါတော်(၄၅)ဝါတွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူခဲ့သည်ကို ရည်စူးကာ ဘုရားရုပ်ပွားတော် (၄၅)ဆူ တည်ထားခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။] ထို့ကြောင့် “ဝါတော်စဉ်” ဘုရားဟုလည်း ဘွဲ့အမည်တွင်ကြောင်းလည်း သိရှိရပါသည်။

ပခုသယ်ရာဇာသည် ဂန္ဓာရီဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပြီး စာမရီတောင်ခြေမှာပင် သီတင်းသုံးခဲ့ကာ ကျောင်းတော်ကြီး(၇)ဆောင်၊ ဂူကြီး(၅)လုံး၊ စေတီတော်(၄)ဆူနှင့် ပိဋကတ်တော်များ တည်ထားလှူဒါန်းတော်မူခဲ့ကြောင်းလည်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဥမင်သုံးဆယ် လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်း အရှေ့အနောက် စီတန်းကာ သီတင်းသုံးတော်မူကြကုန်သော ဘုရားရုပ်ပွားတော်(၄၅)ဆူတွင် [အရှေ့မှစ၍ ဓေထွက်သော် (၃၅)ဆူမြောက် ရုပ်ပွားတော်မှာ]ပခုသယ်ရာဇာ ဆရာတော်ကြီး ထူးခြားသော အစီအရင်တို့ဖြင့် လှုပ်ဆောင်တည်ထားကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ယင်းရုပ်ပွားတော်၏နောက်တွင် ပခုသယ်ရာဇာ ကမ္ဘာ့နားစား ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့သော လိုဏ်ဂူကြီး ရှိသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ပခုသယ်ရာဇာ တည်ထားတော်မူခဲ့သော ထိုဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားသည် ထူးခြားအံ့ဖွယ်(၇)သွယ်နှင့် အမှန်တကယ် ပြည့်စုံနေကြောင်းလည်း သိရှိ

ရပါသည်။ ကိုယ်တွေ့ကြုံသူများလည်း များစွာရှိနေပါသည်။

ဥမင်သုံးဆယ် ဘုရား၏ ထူးခြားအံ့ဖွယ်(၇)သွယ်မှာ...

၁။ ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား ရုပ်ပွားတော်များအား ပန်း၊ ဓေရင်း၊ သီမီး တတ်စွမ်းသမျှ ကပ်လှူဒါန်းပြီး မိနပ်ပိုင်းဖြစ်စေ၊ နာရီပိုင်းဖြစ်စေ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားပုတ်ခြင်းများ ပြုပါက ဘာအဆက်ဆက်မှ ပြုခဲ့ဖူးသော ဒါနု၊ ဆီလ၊ ပါရမီတို့နှင့် အချိတ်အဆက်ဖြစ်ကာ ကောင်းကျိုးများ ဆင့်ပွားဖြစ်ထွန်းလာလျက် ကောင်းကျိုးရမ်းသာများ မကြာမီ အချိန်မှာပင် ရရှိခြင်း။

၂။ ရောက်လာကြပြီးနောက် ကုသရာ၌ ခက်ခဲမှုများ ရှိနေလျှင် ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားသို့ သွားရောက်ကာ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ သစ်သီး၊ သီမီးတို့ကို ကပ်လှူဒါန်း၍ ဆုတောင်းပါက ကုန်းသာလာခြင်း။

၃။ အမှုထမ်းအရာထမ်းတို့ ကိစ္စကြီးငယ်တို့နှင့် ကြုံတွေ့ပါက ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားတွင် အထက်ပါအတိုင်း ကပ်လှူဒါန်းကာ ဆုနှိမ့်တောင်းပါက ကြုံတွေ့ရသော ကိစ္စကြီးငယ်မှန်သမျှ ပြေပျောက်စေခြင်း။

၄။ အပြစ်တို့နှင့် ကျင့်စဉ်စခန်း လိုက်စားသူ ပျိုလစ်များ ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား၏ ရုပ်ပွား

တော် (၄၅)ဆူအနက် (၃၅)ဆူမြောက် ဘုရားရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် သိဒ္ဓိတင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကာ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ပါက လျင်မြန်စွာအောင်မြင်ခြင်း။

၅။ စီးပွားရေး၊ ယဉ်ရေးရာထုထုပ်ထွား တိုးတက်ရေးအတွက် ယင်း(၃၅)ဆူမြောက် ဘုရားရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် အဝိဗ္ဗာန်ဝင်ကာ ပုတီး(၉)ပတ် (၉)ကြိမ် စိပ်ပါက ပြည့်စုံအောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိခြင်း။

၆။ ပကောင်းသော - ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နှင်းများနှင့် ကြုံကြိုက်နေလျှင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း လုပ်ဆောင်ကာ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နှင်းတို့မှ လွတ်ကင်းကာ ကောင်းကျိုးရမ်းသာများ ရရှိခြင်း။

၇။ ရုပ်ပွားတော်(၄၅)ဆူအား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ သစ်သီး တို့ကိုကပ်လှူပြီး ပုတီး(၄၅)ပတ် စိပ်ကာ လိုရာဆုတောင်းပါက မကြာမီပြည့်စုံခြင်း။

သို့ဖြစ်ရာ စာရှုသူ အဆွေသည် စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့လျှင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး စာမရီတောင်ထွတ်ပေါ်မှာ တည်ရှိသည့် ထူးခြားအံ့ဖွယ် (၇)သွယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည့် ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားသို့ သွားရောက်၍ ပခုသယ်ရာဇာတော်များ၏ ရှေ့မှောက်၌ ပန်း၊ သီမီး၊ သစ်သီးတို့ တတ်စွမ်းသမျှ လှူဒါန်းပြီး လိုရာ ဆုတောင်းကြစေလိုပါကြောင်း ရေးသားတိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

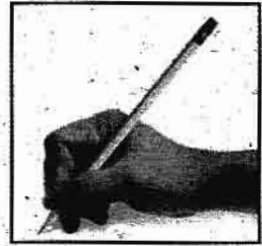
[“ရွှေကိုင်းသား”၏ စစ်ကိုင်းတောင်တော်ရိုးမှ မှတ်သားစရာ အခြားဖြာ (လက်ရေးမှ)မှ ထုတ်နုတ်ရေးသားပါသည်။]

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာရမ်းသာ ကြပါစေ။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

သရဖူဒီးရောင်ခြည် (ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

***

ယခုလအတွက် နုပိတ်(၁)မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလက်မှတ် ပိုင်ရှင်က အသက်(၃၅)နှစ်ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။

“လှရွှေ”ဆိုတဲ့နာမည်ကို လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်တော့ ငွေအိတ်ဖောက်သင်္ကေတဖြစ်လို့ ငွေရှာကောင်းသလို ငွေထွက်များပြီး ငွေကြေးမစုဆောင်းမိနိုင်ပါဘူး။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၅ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ ဗုဒ္ဓဟူးညှိဦးမွှေးတဲ့ ရာဟုဇွား ဖြစ်ပါတယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

*** [နုပိတ်-၁]

	အစိပတ်	နုပိတ်-၁	၆	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၄*
မရထ	ဘင်	ပုတိ	၅	၂
				၃

သိုက်ဖွားဖြစ်ပါတယ်။ လ = ဗုဒ္ဓဟူး၊ ရ = ရာဟုလို့ ယူဆတဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓဟူး၊ စ၊ ရာဟုဆုံး နာမည်ဖြစ်တယ်။ ဘုမ္မိဂြိုဟ်တဲ့နာမည်ဖြစ်လို့ သိပ်မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လှ=၈၊ ရွှေ=၁၉၊ စုစုပေါင်း (၂၇)ဂဏန်းတွဲဟာ သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ နိမိတ်ကောင်းဖြစ်ပါတယ်။

စုစုပေါင်း (၉)ဂဏန်းဖြစ်တဲ့အတွက် သွေးထွက်သံယို ဘေးဥဒိအန္တရယ် တွေနဲ့ မကင်းတတ်ဘူး။ ဘာလုပ်လုပ် အခက်အခဲ အကြန့်အကြာ တွေ့ကြုံတတ်တယ်။

ဒီနာမည်နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်ထိုးမယ့်အစား နာမည်နောက်စလုံး “ရွှေ” ရာဟုနဲ့ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးရင်ဂဏန်းပေါင်းလဒ်(၁၉)ရရှိမယ်။ နိမိတ်ပိုကောင်းတဲ့အတွက် အဲဒီစာလုံးကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။

***

ငွေအိတ်ဖောက်သင်္ကေတ မဖြစ်အောင်တော့ သတိထားဖို့ လိုပါမယ်။

***

ယခုလအတွက် နုပိတ်(၂)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြုလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က အသက်(၄၂)နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။ “မူပုဝင်း” ဆိုတဲ့ နာမည်သုံးလုံးကို လက်မှတ်တွဲထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။

ထိုးပြုလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်ကတော့ ခေါင်းကြီးကိုယ်သေး လူတစ်ယောက်ပဲ ပေါ်နေတယ်။

မိသားစုတာဝန်တွေကို မနိုင်ဝန်ထမ်းနေရတတ်တဲ့ နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်သူ ဖြစ်တတ်တယ်။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ ကြာသပတေး သမီး ဖြစ်ပါတယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိစဉ်နဲ့ အင်္ဂါဇာတိုင်တို့ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

*** [နုပိတ်-၂]

ကြာသပတေး အထွန်းဖွားကို ကြာသပတေးစ ဗုဒ္ဓဟူးဆုံး အထွန်း+ ရာဇ-က္ကဋ္ဌ+က္ကဋ္ဌနာမည် ပေးထားတပါ။

အင်္ဂါဇာတိုင်မှာ နာမည်အဆုံး နက္ကဋ္ဌရောင်ခြည်ဗုဒ္ဓဟူး ၁၉၅

	အပိတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၃	
၅	၁	၆
၂	၆	၀

၅
၃
၂
၀

၅
၃
၂
၀

၂ ၃ ၅ ၆ ၀ ၁

၂
၆
၃
၀

နံပါတ်-၂

၂
၆
၃
၀

	အပိတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၂	
၅	၀	၃
၁	၅	၆

၅
၂
၁
၆

၅
၂
၁
၆

၅ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂ ၃

(၇၅)

၅
၁
၅
၆

နံပါတ်-၃

၅
၁
၅
၆

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

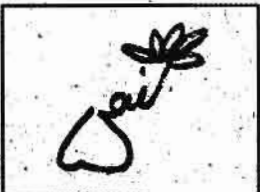
(နာမက္ခရတိုင်စဉ်)

စာလုံး အောက်တန်းမှာရှိသလို နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှာ၊ မွေးနံကို အမြစ်အုပ်နာမည်ဖြစ်လို့ နာမည်ညွှံပါ တယ်။

ဘာလုပ်လုပ် ထိပ်ဆုံးမရောက် တတ်ဘူး။ လုပ်ချင်တာတွေများပြီး လုပ်နိုင်တာ နည်းလိမ့်မည်။ အသား လတ်နဲ့ညိုကြားမှာရှိပြီး အသားမည်းသူ မဟုတ်တဲ့အတွက် “မ”အက္ခရာ နှစ်လုံးဆင့် နာမည်မပေးသင့်ဘူး။

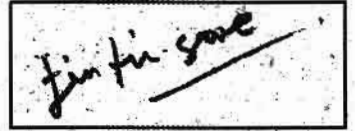
“မ”အက္ခရာစာလုံး “မူ”ကို လက် မှတ်ရွေးမထိုးသင့်ဘူး။ အိမ်ထောင်ရေး နဲ့ ကျန်းမာရေး ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် နာမည်စာလုံး “ဝင်း”ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါမယ်။

***

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြာသပတေးကိုယ်စားပြု ဖွဲ့စပ် (၅)ပုဂ္ဂိုလ်ပါ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ရင်း ကောင်းပါသည်။
၃။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက် မှတ်ပိုင်ရှင်က အသက်(၄၃)နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ “တင်တင်ဆွေ”ဆိုတဲ့ နာမည်သုံးလုံး ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ထိုးထား ပါတယ်။

စာလုံးတစ်လုံးနဲ့ တစ်လုံးခြားပြီး ထိုးထားခြင်းဟာ သိသာတဲ့ ကြော့စက ခြားခြင်း မယ်တစ်ခု ဖော်တစ်ခု ခြားထားလုပ်ကိုင်ခြင်း။ ငါ့ဆွေ ကြော့စက သွားဟာလုပ်ရုံ၊ ပင်မ ရခြင်းဆွေ ခြစ်တတ်တယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်အောက်မှာ မျဉ်း ပိတ်ထားတာကလဲ တစ်ဝက်တစ်ပျက်

ပို့ ငွေမပြန်နိုင်ဘူး။ ထွက်ငွေ များတတ် တယ်။

အမျိုးသမီးရဲ့ နာမည်အစစာလုံးဟာ “တ”တွေဖြစ်နေတဲ့အတွက် “ဇီ”အက္ခရာ ဖြစ်လို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်လို လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင် ပင်ပန်းခံရတတ်ပါ တယ်။

အိမ်ထောင်ရေးဆိုရင်လဲ ခင်ပွန်း ကို သိပ်အားမကိုးရတတ်ဘူး။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်ဟာ ၁၃၃၅ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ ၈နေ့နေ ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင် နာမက္ခရ တိုင်စဉ် ဝုဒ္ဓိစဉ်၊ အင်္ဂလိပ်တိုင် ချကြည့် ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

*** [နံပါတ်-၃]

စနေသိုက်ဖွားဖြစ်သူကို စနေစ အင်္ဂါဆုံး-သိုက်+ရာဇ နာမည်ပေးထား တယ်။ ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမည်ဖြစ်ပြီး နာမက္ခရတိုင်စဉ် မှန်ခြင်း ဝုဒ္ဓိမှန်ခြင်း ရှိလို့ နာမည်ကောင်းဖြစ်ပါတယ်။

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

(နာမက္ခရတိုင်စဉ်)

နံပါတ်-၄

၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂

(၃၆)

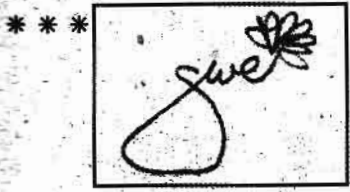
အင်္ဂလိပ်တိုင်းမှာတော့ နာမည်အဆုံး စာလုံး။ တိုင်အောက်မရှိလို့ သိပ်မ ကောင်းပေမယ့် အလွန်မဆိုးပါ။

သို့သော် သိုက်+ရာဇနာမည်ဟာ ပက္ခမိနေခြင်း။ “ဖိ”အက္ခရာ နှစ်လုံး ဆင့် နာမည်အစ၊ အလယ် ပေးထား ခြင်းတို့က ညံ့ပါတယ်။

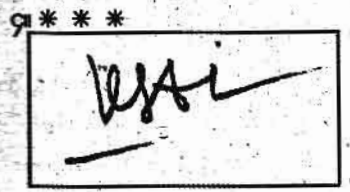
ဒီနာမည်မျိုးကို လက်မှတ်တွဲမထိုး သင့်ပါဘူး။

နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံး အင်္ဂါနံ “ဆွေ”ဟာ “မ”အက္ခရာဖြစ်တဲ့ အတွက် အဲဒီစာလုံးကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။

သူမက အသားဖြူတဲ့အတွက် “ဆ”အက္ခရာကလည်း အဖြူရောင် ဖြစ်လို့ လိုက်ဖက်ပါတယ်။

နေ့ကိုယ်စားပြု ဖွဲ့စပ်(၇)ခုပါတဲ့ ယန်ဖွင့် သင်္ကေတကို လက်မှတ်ရဲ့ အညွှန်းနေရာမှာ ထားသင့်တယ်။ လက်မှတ်အောက်က ဖွဲ့ပေးသင့်ပါဘူး။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက်(၃၁)နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

“သဉ္ဇာဝေ”ဆိုတဲ့နာမည်(၃)လုံးထဲ က နောက်ဆုံးစာလုံး “ဝေ”ကိုအင်္ဂလိပ် အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာ ပါ။

ထိုမြဲလက်မှတ်သဉ္ဇာဝေက အငြိမ် သင်္ကေတအတွက်အားဖြင့် အလှပအင်္ဂါ နိဗ္ဗာန်အက္ခရာ အင်္ဂါထောက်အရာပါ အငြိမ်တွဲ ထိုးပေးနိုင်တယ်။

အောက်ခြေမျဉ်းပိတ်က တစ်ဝက် တစ်ပျက်ဖြစ်လို့ ငွေမမြဲနိုင်ဘူး။ အညွှန်း ရှည်နေလို့ ဘာလုပ်လုပ် အစကောင်း ပြီး နောက်တော့ အဖျားရှူးသွားနိုင် တယ်။

၁၃၄၄ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ သောကြာနေ့မွေးသူဖြစ်လို့ မူလမဟာ ဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိစဉ်တို့ ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ တယ်။

*** [နံပါတ်-၄]

သောကြာ မရဏဖွားကို သောကြာ +အင်္ဂါ+ပုဒ္ဒဟူး=မရဏ+ဘက်+ပုတိ နာမည်ပေးထားလို့ အနိဗ္ဗ(၃)ဌာန ဖြစ် ပါတယ်။ ဝုဒ္ဓိမှာ နာမက္ခရတိုင်စဉ် မှားဖြစ်လို့ နာမည်ညံ့သူဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်(၃)လုံးမှာ ပုတိဌာနက နာမည်စာလုံးကို လက်မှတ် ရွေးထိုး

ထားတာဟာ မမှားပါဘူး။ “ဘက်၊ မရဏတို့နဲ့စာရင် ပုတိဌာနက ပို ကောင်းလို့ပါပဲ။

ရွေးချယ်မှု မမှားပေမယ့် ထိုးမြဲ လက်မှတ်သဉ္ဇာဝေကတော့ ညံ့ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနာမည်မှာ အကောင်းဆုံးရွေးချယ်နိုင်တဲ့ နာမည် နောက်စာလုံး “ဝေ”ကိုသာ လက်မှတ် ပုံသဉ္ဇာဝေကောင်းဖြစ်အောင် ပြုပြင် ထိုးဖို့ သင့်ပါတယ်။

***

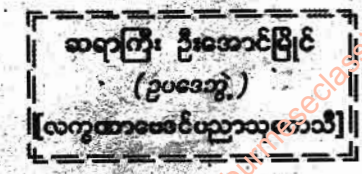

လက်မှတ်အောက်က ဖွဲ့ပေးသင့်ပါဘူး။ လက်မှတ်ရဲ့ အညွှန်းနေရာမှာ မူလမဟာတတ် ရဲ့ သိုက်ဌာနက ကြာသပတေးကိုယ်စားပြု ပွင့်ဖတ်(၅)ခုပါတဲ့ ယန်ဖွင့်သင်္ကေတ ထည့် ရပါမယ်။

[ဒီတစ်လ ဒီမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်

ကြပါစေ...]

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရုမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

နက္ခတ္တမဂ္ဂင်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၁၉၇၅

ကိုယ်တွေ့ကြုံရသူ

ပျံ့နှံ့နေသည့် (၇)

၁၉၈၇ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော စာရေးသူ၏ အဖြစ်မှန်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ထိုအချိန်က ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်မှ ရုံးတစ်ခုတွင် အကြီးတန်းစာရေးအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနှစ်က ရုံးတွင် နေ့လယ်(၂)နာရီ ထိုးသည်ထိလျှင်စာရင်းများမပြီးပြတ် သေးသည်ကို ထိုင်ရေးနေရာ စာရေးသူ မှာ နံနက်စာ မစားရသေးပါ။

ထိုအချိန် စာရေးသူထက် ရာထူး နှစ်ဆင့် နိမ့်သော အခြားအဆင့် ဝန်ထမ်း(က)ဖြစ်သူ အမျိုးသမီးက သူ့အပြင်ထွက် မှုန့်ဝယ်သွားမှာ...

'ဘာမှန်မှာမလဲ' လို့ လာမေးပါသည်။

စာရေးသူက ငါးကျပ်တန် အသစ် တစ်ရွက်ထုတ်ပေးလိုက်ပြီး ကိတ်မှန် (၂)ခု ဝယ်လာပေးပါရန် မှာလိုက်ပါသည်။ ခဏအကြာ ထိုအမျိုးသမီး ပြန်လာပြီး...

'ဆန္ဒမကင်းတစ်တုံး ဝယ်လာတယ်'

ဟု ပြောကာ လာပေးပါသည်။

စာရေးသူက ချက်ချင်း ယူစားလိုက်ပါသည်။ စားနေရင်း တစ်ဖက်က လည်း ဝဏန်းပေါင်းစက်ရိုက်ရင်း၊ စာရင်းများရေးရင်း အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေပါသည်။ ထမင်းဘူးမှာ ထမင်းစားရန် အချိန်မရခဲ့ပါ။

ညနေရုံးမှ အိမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီး ညစာထမင်းစား တစ်လုတ်သာ အတင်းမျိုချလိုက်ရပါသည်။ နောက်ထပ် ဘယ်လိုမှ စား၍မရပါ။ ရင်တွင် တောင့်နေပြီး စားချင်စိတ် မရှိလို့ ရပ်လိုက်ပါသည်။

နို့သစ်ခွတစ်ခွက် ဝယ်သောက်ပြီး

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိပ်လိုက်ပါသည်။ နောက်ရက်တွေမှာ
လည်း ရုံးတွင် ထမင်းလုံးဝ စားလို့
မဝင်ပါ။ တစ်လုတ်နှစ်လုတ်စားပြီး
သွန်ပစ်လိုက်ရပါသည်။

ငါးရက်မြောက်နေ့တွင် စာရေးသူ၏
ခင်ပွန်းမှ သန်ကောင်ရှိလို့ ထမင်းစား
မဝင်တာဟု ထင်ပြီး သန်ချဆေးတိုက်
ပါသည်။ သန်မကျပါ။

ထိုသို့ နံနက်စာရော ညနေစာပါ
မစားနိုင်ဘဲ အအေးသာ ဝယ်သောက်
နေရသည်မှာ အောက်တိုဘာလထိ
ရောက်လာပါသည်။ လူလည်း ပိန်ချိုး
လာပါသည်။ (၅၃)ရက် ကြာလာသည်
ထိ ထမင်းလုံးဝမစားနိုင်ပါ။ ထိုအခါ
မေမေက...

‘သမီး အောက်လမ်းများမိတာလား
မသိဘူး’

လို့ ပြောလာပါသည်။ စာရေးသူက
တော်ရုံကိစ္စ ယုံတတ်သူ မဟုတ်
သဖြင့်...

‘အောက်လမ်းဆိုတာ မရှိပါဘူး
မေမေရာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

လို့ ပြန်ပြောခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း ဖြစ်
နိုင်သည်ဟု ထင်ကာ အမရပူရမှ
အဘကြူဆီ သွားကြရအောင်ဟု
တိုင်ပင်ပြီး နှစ်ဦးလုံး မိမိတို့ရုံးမှ
ခွင့်အသီးသီးယူကာ အောက်တိုဘာ
နောက်ဆုံးပတ်တွင် အဘကြူဆီသို့
ရောက်ကြပါသည်။

ရောက်ရောက်ခြင်း အဘကြူအား
လှူဖွယ်ပစ္စည်းများလှူနေစဉ် အဘကြူ
မှ စာရေးသူအား အတော်ကြာ
ကြည့်နေပြီး...

‘ညည်း ပိန်လှချည်လား။ ဆရာဝန်
ကို မပြဘူးလား’

လို့ မေးပါသည်။

စာရေးသူမှ ခေါင်းခါပြီး...

‘မပြပါဘူး အဘ’
လို့သာ ပြန်ပြောရသေးသည်။

အဘကြူမှ...

‘ညကို ဖုဂျီလ်တွေကြုံမှ ဆေးကု
ပေးလိမ့်မယ်’

လို့ တိုတိုတုတ်တုတ် ပြောပါသည်။
ထိုနေ့ညနေတွင် အဘကြူ၏
တပည့်များပြင်ပေးသော ညစာထမင်း
ကို စာရေးသူမှာ ထုံးစံအတိုင်း နှစ်လုတ်
လောက်ရအောင် မနဲချိုချပြီး ရင်ဝက
တောင့်လာသဖြင့် ရပ်လိုက်ရပါသည်။

ထိုနေ့ည (၁၀)နာရီတွင် အဘကြူ
ထံ၌ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဓာတ်
စီးကြွလာပါသည်။ စာရေးသူလည်း
ရန်ကုန်မှဖယ်လာသည့် ‘သင်္ကန်းဒွီစုံ
အား ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးကို
လှူလိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန် အဘရာကျော်
ဆရာတော်ကြီးက...

‘ဟဲ့... ရန်ကုန်က - မိန်းကလေး
ရှေ့တိုးခဲ့စမ်း။ ညည်း ဘယ်လို ခံစား
နေရတုန်း ပြောစမ်း’

လို့ မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူက...

‘ထမင်း လုံးဝစားလို့မရဘဲ အအေးပဲ
သောက်နေတာ(၅၃)ရက် ရှိပြီ ဘုရား။
ထမင်းမျိုးလိုက်ရင် ရင်ဝကနေ လည်ပင်း
ထိတောင့်လာပြီး လုံးဝစားလို့မရပါဘုရား’
လို့ ပြန်လျှောက်လိုက်ပါသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးက...

‘မင်းတို့က သိပ္ပံသမားတွေဆိုတော့
မယုံကြဘူး။ သောက်ရေတစ်ခွက် ခပ်
ခဲစမ်း’

လို့ မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ခင်ပွန်း
မှ သောက်ရေတစ်ခွက် ခပ်လာပါ
သည်။

ထိုသောက်ရေခွက်ကို လှမ်းယူပြီး
စာရေးသူအား ခေါင်းမောခိုင်းပါသည်။
စာရေးသူနှင့်အတူ ကြမ်းပြင်တွင် ထိုင်

နေသူအားလုံး (၁၁)ယောက်ဖြစ်ပါ
သည်။ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးက
ကုလားထိုင်ဖြင့် ထိုင်နေပါသည်။

စာရေးသူ၏ လည်ပင်းမှ မေးစေ့ထိ
ထိုသောက်ရေခွက်နှင့် သုံးကြိမ်ပင့်တင်
ပြီး စာရေးသူခေါင်းပေါ်သို့ ရေခွက်
ကိုတင်ကာ တစ်ခါမှ မကြားဖူးသော
ဘုရားစာများကို တိုင်ပေးပါသည်။
စာရေးသူမှ လိုက်ဆိုရပါသည်။

ရွတ်ဖတ်ပေးနေသော ဘုရားစာများ
ပြီးသွားသောအခါ စာရေးသူ ခေါင်း
ပေါ်တင်ထားသော ရေခွက်ထဲတွင်
ရေ၏အောက်ခြေမျက်နှာပြင်မှ ရေပေါ်
သို့ ပစ္စည်းတစ်ခု တဖြည်းဖြည်းခြင်း
မှောက်လျက်အနေအထားဖြင့် ပေါ်လာ
ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပေါ်လာသည်ကို စာရေးသူ
ခင်ပွန်းနှင့် သူ၏ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်
သူ ဦးဝင်းမြင့်သိန်းတို့မှ မတ်တပ်ရပ်
ကြည့်နေကြသဖြင့် မြင်တွေ့ရသည့်
မြင်ကွင်းကို နောင်မှ သူတို့နှစ်ဦးလုံး
ပြန်ပြောပြသည့်အတွက် စာရေးသူ
သိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးက...

‘ဒီကောင်မကို ကိုင်ကြည့်လို့ ရပြီ
ယူကြည့်ကြ’

လို့ ပြောပါသည်။ ဦးဝင်းကိုက
ထိုအရပ်ကို ယူကြည့်လိုက်ပြီး...

‘အမလေး ရွဲရာကောင်းလိုက်တာ’
ဟု ဆိုကာ ချက်ချင်း လွှတ်ချပစ်
လိုက်ပါသည်။

ထိုအရပ်ကို သေသေချာချာကြည့်
ရာ အဝတ်အစားမပါသော မိန်းမတစ်
ယောက် ဆံပင်ဖားလျားချခါ မျက်နှာ
ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် အုပ်ထားပြီး
ပေါင်နှစ်ဖက်ကားကာ ဆောင့်ကြောင့်
ထိုင်နေသည့်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုးဆုံးမှာ အပေါ်နှင့်အောက်

ခေတ်ပြုအင်သည် အတွင်းအင်္ဂါများကို
ပီပြင်စွာ ထုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဘရာကျော်ဆရာတော်ကြီးက...
“ဒီကောင်မကို ရွေးကယ် ပြန်ထည့်ပြီး
အရှေ့ဘက်က ချောင်းဆုံ သွားလွှင့်ပစ်ခဲ့။
လွှင့်ပစ်စဉ်မှာ ခုခိုနိကစပြီး ဝါကိုနဲ့လဲ
မဆိုင်ဘူး။ ရွာနဲ့လဲ မဆိုင်ဘူး။ နှင်လမ်း
နှင်သွား။ နှင်အဖ်နှင်ခံပေတော့’
လို့ ပြောခဲ့ဟု မိန့်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ခင်ပွန်းနှင့် သူ့သူငယ်
ချင်းတို့နှစ်ယောက် ထိုရေခွက်ကိုယူ၍
ချောင်းသို့ ထွက်သွားကြပါသည်။

ထိုအချိန် စာရေးသူစိတ်ထဲတွင်
ပုတီးမှန်မှန် စိပ်နေတာကလွဲလို့ ဘာမျှ
လည်း မတတ်တာမို့ ကြောက်နေမိ
သည်။ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးက...

‘ညည်ရုံကမိန်းမတစ်ယောက်ကအစာထဲ
မှာ လုပ်လိုက်တာ ခုနကအရုပ်ကို “ဂံ
ပျက်နာမဲ့” လို့ခေါ်တယ်။ ညည်တို့ယာမန်
ပျက်လုံးနဲ့တော့ ပြုပြင်ရတယ်။’

ညည်ရုပ်ပေါ်စွမ်းပြီး လည်ပင်းကို ညှစ်
ထားတော့ ထမ်းစားလို ဘယ်ရမလဲ
ကြာရင် တပြည်ပြည်နဲ့ ပိန်ချိုးပြီး ရှူပြီး
သေအောင်လုပ်တာ ညည်တို့က သိပ္ပံပညာ
တွေဆိုတော့ အောက်လမ်းကို ယယုံကြဲဘူး။
ညည်က ပြစ်ကူးချောင်းခြား ယိုးဒယား
(ထိုင်း)မှာနေရင်တောင် ခုနကကောင်မကို
ဒီကနေ ညည်ဆီရောက်အောင် လွှတ်လို့
ရတယ်။ ဘာပုံဖြစ်စေ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ ယံယာ
စားသမီး ဘိုစင်ခေါင်း ဘိုးတိုးအောင်
ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးတို့ရဲ့ ဘာသမီး
ပီသစွာ ရုံက မိန်းမကို လုံးစကလုံးစား
မချေပါဘူးလို့ ကတိပေးပါ’

လို့ မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူမှ...

‘လုံးဝ ကလုံးစားမချေပါဘူးလို့ မိန့်
ပါတယ်ဘုရား’

လို့ ပြန်လျှောက်လိုက်ပါသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးမှာ ညာ
လက်ဝါးကို အပေါ်သို့ ဆန့်တန်း၍
ဖြန့်လိုက်ပြီး ပြန်ချလိုက်ရာတွင်

လက်ဝါးပြင်ပေါ်၌ ဖော်ပြပါဓာတ်ပုံမှ
ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ပုံတော် ပေါ်လာပြီး
စာရေးသူအား ထိုပုံတော်ကို နေအိမ်
ဘုရားစင်တွင် ခေတင်ထားရန် မိန့်ကာ
လှမ်းပေးပါသည်။

စာရေးသူသည် နောက်နေ့နံနက်စာ
ကို သုံးပန်းကန်ထိ စားပါတော့သည်။
စာရေးသူ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး
(၄၅)ရက်အကြာတွင် စာရေးသူအား
ဆန္ဒမကင်းတုံးကျွေးခဲ့သည့် အမျိုး
သမီးသည် အလွဲသုံးစားမှုဖြင့် ရုံးမှ
အလုပ်ထုတ်ခြင်း ခံရပါသည်။

ကြံစားဖြင့်အသက်သင်ကျော့ရှင်
ဖြစ်သော အဘရာကျော်ဆရာတော်
ကြီးနှင့် အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်ရော
သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ
ဖြစ်သော အဘကြူတိုပိ ခိုသေစွာ
ဦးညွှတ် ကန်တော့ပါသည်။]

နှင်းပုလဲသု

ရေသံ၊ ခြံသံ (ဒိ)တစ်ကျပ်သားကို
နှင်းလုံးကြိုင်အစေနှင့် နေကုန် (၇)လုံ
ထိုး စေ့လျှင် ပျားရည် ခံရည်လောင်း
ပျားရည်အရသာပျက်၏။ နွားနို့ကဲ့သို့ ဖြူလိမ့်မည်။

ဓာတ်လုံးကို လုံခြောက်ထိုး၊ ဘော်(ဒိ)တစ်ကျပ်သား လုံခွင်မှာ ထည့်၍ထိုး၊ ခြောက်မှု
ရည် (၆၂)(၆-မူး)ရည် ဝါ၏။

ပျားရည်မှာ စိမ့်၍စား ဆံမဖြူ သွားမကျိုး အရွယ်ပြန်၏။ (ကုဋ္ဌရောဂါအထူးပျောက်၏)
သံလုံးကို လက်ချားနှင့် (၁၂)လုံထိုး၊ ပျားရည်ခံရည်လောင်း ဘော်(ဒိ)တစ်ကျပ်သားကျင်း၊ ဂျူး(ခနစ်မူး)ဝါ၏။
သံလုံးကို လက်ချားနှင့် (၃၆)လုံထိုး၊ ပျားရည်ခံရည်လောင်း၊ ဘော်ကျင်း၊ ဂျူး(ရစ်မူး)ရည်ဝါ၏။
(၃၆)လုံထိုး ခံရည်လောင်း၊ ဘော်ကျင်း (၉)မူးရည်ဝါ၏။ (၄၈)လုံ လုံ(၁၂၀)ထိုးက အသန္တုဆိုက်၍ အရည်မဖြစ်တော့ပါ။
ဓာတ်ရောင်မှာ နေကဲ့သို့ လင်း၏။ ပျားရည်စိမ်သောက် အရိမေတ္တေယျ ဘုရားမီ၏။
လက်ယာလမ်းကိုလိုလျှင် နာတစ်ဆယ်ကျပ်သားရည်ကျို၊ ဓာတ်လုံးကိုထည့် ငုပ်ဖိပါဆယ်ယူ။ သပြေရောင်မှည့်၏။
ဘော်(၅)ကျပ်(၈) (၂)ကျပ် ရှစ်ပဲသားကျွေး၊ ၅-၈ ထည့်ထိုး။ အပြီးတိုင်၏။

[ပန္နလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတောင်ခြေ ရွှေပြည်မနောဗေဒကျောင်းဆရာတော်
ဦးအရိယဝံသဆရာတော် (၁၉၃၉-၂၀၁၃)၏မှတ်စု]

တင်လှ (ဆ-မ-ဖြစ်)

လက္ခဏာပေး

အဖြေညှိကြရုံ

ဆရာကြီးဒေါ်အေးမြင့်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်လက်ပုံစံ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ဝဲလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက် သုံးဆယ်ကျော်ရုံ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖဝါးပြင်ရှိ လက်ရေစာများ၊ လမ်းကြောင်းများ၊ မင်္ဂလာအခြအရံ သင်္ကေတများ၊ အဖျက်သင်္ကေတများ၊ လက်မွေများ စသည်ဖြင့် ကြည့်ရှု စစ်ဆေးသင့်သည်များကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာ စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ပြည်ပနှင့် ဆက်သွယ်ပတ်သက်သော ရေကြောင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းမျိုး လုပ်ကိုင်လှုပ် အကျိုးပေးနိုင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ။

၂။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြွယ်ဝနိုင် သောကံ ရှိ၊ မရှိ။

၃။ ငိတ၊ ဖောင်နှုမဆွေမျိုးတို့ကို ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့နိုင်မည်ဟု ဟုတ်၊ မဟုတ်။

၄။ အိုဗဟာ ကောင်း၊ပကောင်း၊ မိမိတို့၏အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟေဠိအဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင်ညှိနိုင်ကြည့်ပါရန် အကြံပေး အပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၂၀၃) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

www.burmeseclassic.com

မြေကျဉ်းကျဉ်းထွင်

နွင်းချင်းတက် ပိပွားတက်အောင် စိုက်နည်း

လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၅ ခုနှစ် အလုပ်
တာဝန်ဖြင့် ကျွန်တော် ရန်ကုန်မြို့
အရှေ့ပိုင်း လမ်း(၅၀)အထက်၌

လပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့ဖူးပါသည်။
လမ်း(၅၀)နှင့် ပုဂ္ဂန်တောင်ပန်းခြံ
သည် မကွာဝေးသလို ပုဂ္ဂန်တောင်ဈေး
နှင့်မကွာ၊ ရေကျော်ဈေးနှင့်မဝေး၊
မင်္ဂလာဈေးနှင့်လည်း လမ်းသာပါ
သည်။

ကျွန်တော်သည် ပုဂ္ဂန်တောင်ပန်းခြံ
၌ ညနေတိုင်း ရောက်ရှိရာ တွေ့နေကျ
မိတ်ဆွေများဖြစ်သော အောင်ဆန်းမှ
ဦးဖိုးထိန်၊ ဒေါ်အေးဟန်၊ ကျောက်
ဆည်သင်ဖြာမှ ကိုစိန်ကြီးနှင့် မူဆယ်
မှ ကိုတောက်ထွန်းတို့ အမြဲ တွေ့ကြပါ
သည်။

ဦးဖိုးထိန်နှင့် ဒေါ်အေးဟန်တို့မှာ
လင်မယားမဟုတ်ပါ။ တခြားစီဖြစ်ပြီး
ချင်းခြောက် လာရောင်းကြသော
ကုန်သည်များ ဖြစ်ပြီး ကျောက်ဆည်
သင်ဖြာမှ ကိုစိန်ကြီးမှာလည်း နွင်း
စိုခြောက် လာရောင်းသူ ကုန်သည်
ဖြစ်ပါသည်။

မူဆယ်မှ ကိုတောက်ထွန်းမှာ
တောင်တွင်းကြီးဇာတိဖြစ်ပြီး မူဆယ်
သူနှင့် အကြောင်းပါပြီး လိုင်စင်ဖြင့်
အရက်ရောင်းသူသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စိုက်ပျိုးရေးသမား
သက်သက်သာဖြစ်၍ ကုန်သည်
မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်၌တွင် လောင်း
မကြောက်သော ပိန်းအမျိုးမျိုး၊ ဖုံယဉ်
အမျိုးမျိုးအပြင် နွင်းများကိုလည်း
စိုက်ပျိုးသဖြင့် နွင်းအထွက်တိုး
စိုက်ပျိုးနည်းကို ထိုမိတ်ဆွေများအား
မေးမြန်းရာ သူတို့မှာ ကုန်သည်များ
သာဖြစ်၍ စိုက်ပျိုးနည်းအနစ်ကို တိတိ
ကျကျ မပြောနိုင်ကြပါ။

၂၀၂၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

ဘောင်တွင်းကြီးသား ကိုတောက်
ထွန်းမှာ အရက်ရောင်းသူ ဖြစ်သော်
လည်း သူ၏ယောက္ခမ ဦးအိုက်ပန်၏
မြေကျဉ်းကျဉ်းတွင် နွင်းချင်းတက်
အထွက်တိုးအောင် စိုက်ပျိုးနည်းကို
ဧြာပြပါသည်။

ရှမ်းတောင်သူကြီး ဦးအိုက်ပန်သည်
သူ၏ယာမြေဖြစ်သော တောင်စောင်း၌
အကျယ်လေးတောင် အနက်လေး
တောင်ရှိသော ကျဉ်းကို တူးပြီးလျှင်
အောက်ခံမြေအဖြစ် သဲကို လက်လေး

လုံးခန့် အထူခင်းပါသည်။
ထိုသဲမြေပေါ်၌ ချင်း၊ နွင်း မျိုးတက်
များကို စိနောအောင် ဖြန့်ကြပါသည်။
အပေါ်မှတစ်ဖန် သဲလက်လေးလုံး
ခန့်အုပ်ပြီး မျိုးတက်များ တစ်ဖန်ဖြန့်ကြ
ပါသည်။ ပြီးလျှင် တစ်ဖန် သဲမြေနှင့်
ပြန်အုပ်ကာ လေးတောင်ကျင်း ပြည့်
မောက်သည်အထိ ပြုလုပ်ပေးရပါ
သည်။

မိုးရေထဲ၌ အပင်များ ပေါက်လာ
သောအခါ အောက်မှ နွင်းတက်
ချင်းတက်များသည် ကုန်၍ တက်လာ

ကြာသဖြင့် နန္ဒင်ရုံ၊ ချင်းရုံကြီးများ ဖြစ်လာပြီး မျိုးဥအတက်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တိုးဝေးတက်ပြီး ကြီးထွားလာသည်။

အပင်များကျ၍ ယင်းတို့ကို တူးဖော်သောအခါ ဘေးမှပိုက်၍ တူရပါသည်။ ချင်းရုံသည် ချင်းတက်ချင်း ညှပ်သတ်ခြင်းကောင်း၊ နန္ဒင်ရုံသည်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် တွေ့ရှိရပြီး တံခွန်တိုင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေရာ ယင်းကို လက်ဖြင့်ဖော်၍ ပုတ်၍ မြေသားများ ကွာကျစေခြင်းနည်းအားဖြင့် သန်မာသန့်ရှင်းသော ချင်းတက်များ၊ နန္ဒင်ရုံတက်များကို ရရှိပါသည်။

လေးတောင်ပတ်လည် ကျင်းစာလေးတွင် မြေအကောင်းအညံ့ထိုက်၍ သမားရိုးကျစိုက်ပျိုးနည်းထက် အထွက်များ အထူးတိုးကြောင်း...

မြေကွက်ကျယ်လျှင်လည်း ထိုနည်းအတိုင်း စိုက်ပျိုးပါလျှင် တစ်ခါစိုက်လျှင် နှစ်သီးသုံးသီး စိုက်ပျိုးသည်နှင့် ညီတူဖြစ်ကြောင်း ကိုတောက်ထွန်းမှဆိုပါသည်။

စာရေးသူသည် ထိုနည်းအတိုင်း ခေတ်စိုက်ပျိုးအရာ အထူးအောင်မြင်သည်။

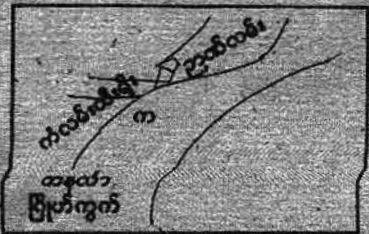
မြေကျဉ်းကျဉ်းတွင် အထွက်တိုး၍ ခြည်းမှု သက်သာသော စိုက်ပျိုးနည်းအဖြစ် စိုက်ပျိုးမှု ဝါသနာပါသောသူများအတွက် နည်းနည်းဖြင့် များများ နေကြစေရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်များနှင့် များစွာစေရန် စိုက်ပျိုးရောင်ခြည်အဖြစ် ခေတ်စိုက်ပျိုးရောင်ခြည်အဖြစ် ဖြန့်ဝေလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

အောင်မြင်ကြပါစေ။

အောင်ခင်သက်လှိုင်
(လယ်စေ)

စာမျက်နှာ (၂၀၀)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗ္ဗာန် အခြေများ

၁။ ပြည့်ပနှင့် ဆက်သွယ်ပတ်သက်သောနေကြောင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းမျိုး လုပ်ကိုင်လျှင် အကျိုးပေးနိုင်ပါသည်။

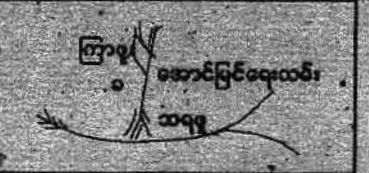
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... လက်ဖဝါးစောင်းအောက်ခြေ တနင်္လာပြိုက်

ကွက်မှ ကလံလမ်းရိုးစတင်ထွက်ပေါ်ပြီး ညှပ်လမ်းကြောင်းနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ အားကောင်းသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ "က" အက္ခရာ

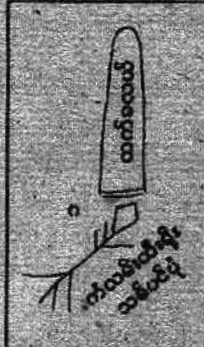
တနင်္လာပြိုက်ကွက်မှာ ပြည့်ပနှင့် လည်းကောင်း၊ ရေကြောင်းနှင့် လည်းကောင်း သရုပ်ဆိုင်၍ ကလံလမ်းရိုးနှင့် ညှပ်လမ်းရိုးမှာ အလုပ်အကိုင်နှင့် ဝါသနာ စိတ်ဝင်စားမှုတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည်။

၂။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးများနိုင်သော ကြွယ်ဝပြည့်စုံနိုင်သောကံ ရှိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့်

သက်ဆိုင်သောလက်သွယ် လက်ချောင်းခေါ်တနင်္လာပြိုက်ကွက်ပေါ်မှာ သဗ္ဗသင်္ကေတအောက်ခံနှင့် ကြားဖက်လာအခြေအခြေဖြင့် ဆုံးသော အောင်မြင်ရေးလမ်းထပ်ရွားရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ "ခ" အက္ခရာ။

၃။ မိသမောင်နှမဆွေမျိုးတို့ကို ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့နိုင်မည့်သူ ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... လက်ခလယ်အောက်နေပြိုက်ကွက်ပေါ်တွင် ကလံလမ်းရိုးက သစ်ပင်ပုံဖက်လာအခြေအရာကတော့ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ဂ" အက္ခရာ။

၄။ အိုစာတာကောင်းသူ ဖြစ်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အသက်လမ်းကြောင်းအောက်ခြေမှာ ဝါကြင်ပြီး ဖက်လာအခြေအရာကတော့

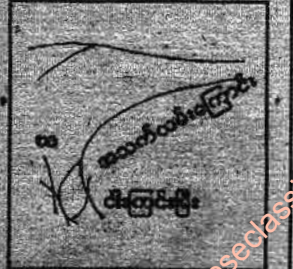
ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

"ယ" အက္ခရာ။

(လက္ခဏာပညာသုတ ထိုးပွားကြပါစေ။)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးများအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပစောဘွဲ့)
- [လက္ခဏာပဗ္ဗာန် သုတေသီ]

အာဟာရအဆင်ပြေရေး

နည်းလမ်းအစီအရင်

မတွေ့တာ (၃)၊ (၄)နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့အိမ်ကို လာဖို့ ဖိတ်ခေါ်တာကြောင့် နေ့တစ်နေ့ ရဲ့ညပိုင်းမှာ သူ့အိမ်ကို ရောက်သွားပါတယ်။

ဟိုအကြောင်း သည်အကြောင်း ရှေးဟောင်းနောင်ဖြစ်တွေ ပြောနေကြရင်းနဲ့ သူ့ဆီကနေ ယခုဖော်ပြမယ့် နည်းလမ်းအစီအရင်တစ်မျိုးကို ရလိုက်တာပါပဲ။

ဒီအစီအရင်ကို ပိုအဖော ပြောခဲ့တာက အဖေတော့ ဘာတွေ အစွမ်းထက်ခဲ့လဲတော့ ပါပယ်ဘူး။ အဖေပေးတုန်းက ပြောတာ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။

မင်း စကားပြောစရာ ပြောရင်စရာ တကယ် အခက်အခဲတွေ့လာရင် ဒီနည်းနဲ့ အဆောင် လုပ်လာသွား။ ကိုယ်ထက်ကသာ သစ္စာ ဖြစ်နေပါစေ။ အောင်မြင်လို့ပယ်လို့ ပြော တယ်။

အဲဒီတုန်းကတော့ ဘာသိဘာသာ ပေါ့ကွာ။ လူ့ဘဝဆိုတာလဲ ခက်သာပဲ ကွာ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကိုယ့်ဘက်ကနေ မှန်တာတွေ လုပ်နေပေမယ့် တဖက်လူ က အမှားထင်မိတာတွေ ရှိနေတာပဲ။

ပြီးတော့ ကိုယ့်ဘက်က မမှားပေ မယ့် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောစရာ အခြေအနေတွေ ဖြစ်လာနိုင်တာ ရှိ တယ်။ ဒီအခါမျိုးမှာ ဖြေရှင်းရာ စကား တွေ ပြောလာကြရအေး။

ငါ့ အတွေ့အကြုံအရတော့ အတော်လေး အောင်မြင်တဲ့နည်းပဲ။ မင်း ရောက်နေတာ မနေ့ကတည်းက ငါ သိတယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် ငါပေါင် ထားတဲ့ မြေကွက်က လစေ့နေတာ ကြောင့် ငါ သွားပြောရဖို့ စိစဉ်ရတယ်။

လကသာ စေ့နေတာ ငါက မရွေးနိုင် သေးဘူးကွာ။ ဒီတော့ သွားတောင်းပန် ရမှာ။ နောက်ထပ် (၃)လလောက် ဆိုင်းငံ့ပေးဖို့ ပြောရမှာကွ။ အဲဒီကိစ္စ ကြောင့် မင်းကို ချက်ချင်း ငါ လာမခေါ် ဖြစ်ဘူး။

‘ရပါတယ်ကွာ... ဒါနဲ့ အဲဒီကိစ္စမှာ စာချုပ်အရ သူတို့က တရားတယ်

မဟုတ်လား’
‘အေးလေကွာ ဒါကြောင့် ကိုယ်ကတောင်းပန်စကား ဆိုရတာပေါ့။ သူတို့ဘက် က ရကိုရွှေပေးရတာ တစ်ကြိမ် မဟုတ်တော့ဘူး ဆိုတော့ နည်းနည်းတော့ စိုးရိမ်တာပေါ့ကွာ’

‘ဒါနဲ့ အဆင်ပြေရဲ့လား’
‘ပြေပေါ့ကွာ။ ငါလဲ ငါ အဖေပြောခဲ့တဲ့ အစီအရင် သုံးရတော့တာပေါ့။ ဟိုရောက်တော့ ငါထင်ထားတာထက်ကို အဆင်ပြေခဲ့ တယ်လေ’

‘ဘယ်လိုများလဲကွ’
‘ငါက (၃)လ ဆိုင်းပို့ပြီးဆိုတာ (၅)လ အချိန်ပေးတဲ့အပြင် အဲဒီအတွက် အပိုလဲ မယူတော့ပါဘူးတဲ့’

‘တယ်နိုင်ပါလားကွ။ မင်းက ဒါဟာ မင်း ဟိုအစီအရင်ကြောင့်လို့ ပြောချင် တာလား’

‘ပါတာပေါ့ကွာ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ဒီ အစီအရင်ကလေးက လွယ်ကူတယ်ကွ။ ဒီပေမယ့် သစ္စာတော့ ရှိတယ်။ ဒီပြောကိစ္စမှာ ပိုမာ တကယ်ကို ပြန်ရွေးစရာ တွေကွာ မျိုးဘူးလို့ သစ္စာစကားဆိုရတယ်။ ကိုယ် ဘက်က ဉာဏ်နဲ့ဉာဏ်နက်တွေနဲ့ မဟုတ် မှာရာဆိုရင်တော့ မစွမ်းဘူးကွ’

‘ကဲ...ပြောစမ်းပါဦးကွာ။ မင်းအစီ အရင်ကို ငါသိချင်လှပြီ’
‘မင်း... တရားဦးမယ်မဟုတ်လား။ နည်းကိုတော့ ရေးပါကွာ။ ငါနာမည် တော့ ထည့်မရေးနဲ့ ရှက်တယ်ကွ’

‘အေးပါကွာ ပြောမှာသာ ပြောစမ်းပါ’
‘ဒီလိုကွ... ယထာပတ်ရမှာက ဘုရားရှိခိုး ထိတက်က မှန်ကန်ပါကြောင်း သစ္စာစကား ဆို တိုက်တည်း ပြိုင် ဩဇာပေးကိစ္စကွ။ ဩဇာရွက် တစ်ရွက်ကို လက်နှိပ်ထား။

မိမိပျက်နာက မိမိရဲ့ တောအရပ်တက်ကို ပု လက်နဲ့ ထိပြီးတော့နဲ့လဲ မိမိပါးစပ်က ‘ပု’ လို့ လေး လေးနက်နက် ရွတ်ရမယ်။ ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓဘုရားကို ပြင် ယောင်ကြည့်ရမယ်။ ပြီးရင် ဒီ ဆိုပြီး ကိုင်ထား တဲ့အရွက်ကို လေးလေး နက်နက် ခူးလိုက်ရမယ်။ ဒီအခါမှာလဲ ကွက်ကို ပြင်

ယောင်ကြည့်ရမယ်။
ပြီးရင် ‘အာ’ ဆိုပြီး အဲဒီဩဇာရွက် ကို မိမိပါးစပ် တို့ပြီး အတောင်အဖြစ်နဲ့ အိတ်ကပ်ထဲကိုလေးလေးနက်နက်ထည့် လိုက်ရမယ်။ ဗုဒ္ဓကို မြင်ယောင်ရမယ်။ တစ်ချက် သတိထားရမှာက ခူး လိုက်တဲ့ ဩဇာရွက် စုတ်ပြင်သွား စေနဲ့။ ပြီးတော့ အိတ်ကပ်ထဲကို ထည့် ရင် ချော်ထွက်မသွားစေဘဲ ရှော့ရှော့ ရှူရှူ ဝင်အောင်လုပ်ရမယ်။ မျက်နှာ မူတဲ့ တေးအေရပ်လဲ မှန်ပါစေ’
ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆီက ရလိုက် သောနည်းမှာ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ လွယ်ကူတဲ့ ကိုယ်တွေ့နည်းကောင်း လေးဖြစ်တာကြောင့် ရေးပြောလိုက်မ ပါတယ်။

ဧတဒေတရပ်

- ❖ ထွန်နွယ်သမီး → အနောက်
- ❖ တနင်္လာသမီး → အနောက်မြောက်
- ❖ အင်္ဂါသမီး → မြောက်
- ❖ ဗုဒ္ဓဟူးသမီး → အရှေ့မြောက်
- ❖ ကြာသပတေးသမီး → အရှေ့တောင်
- ❖ သောကြာသမီး → အနောက်တောင်
- ❖ စနေသမီး → အရှေ့

မင်းခန့်ကျော်နိုင်

အင်္ဂုဏ်ပညာနှင့် နက္ခတ်ပညာ

ဂါမဏိဇာတ် (စစ်ကိုင်း) (ဝေဒပညာရှင်)

အကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာလိုက်စား၍ နေကြသော လောကီပညာ အရပ်ရပ် တို့သည် လေ့လာ၍ လိုက်စား၍ မကုန်နိုင်အောင်ပင် အများအပြား ရှိကြလေကုန်၏။

ထိုကဲ့သို့ မြားမြောင်ပြောဟုန် သင်ယူ၍ မကုန်နိုင်သော လောကီ ပညာရပ်အများစုတို့၌ ပညာအပေါင်း တို့၏ ပင်မဟု ဆိုထိုက်သော နက္ခတ် ဗေဒပညာရပ်သည် ဤတုံ့လောက၌ အကယ်ပင် လေ့လာလိုက်စားထိုက် သော ပညာရပ်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

နက္ခတ်ဗေဒပညာကို အရင်း မူလ တည်ထားဖျက် အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့ ပညာများ၊ မီးနေမီးရပ် အင်္ဂါရတ်ပညာ များ၊ ဓာတ်နေဓာတ်ဖျက် ချင့်တွက်၍ ကုသသော ဆေးပညာများ စသည် အားဖြင့် များပြားကျယ်ပြန့်စွာရှိသည်။

ထိုသို့ လေ့လာဆည်းပူးအပ်သော ပညာရပ်မှန်သမျှတို့သည် နက္ခတ် ဗေဒပညာနှင့် မကင်းရာ မကင်း ကြောင်း ဆက်နွယ်၍ ရှိသောကြောင့် မူလကတပင် မပညာတစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ထို နက္ခတ်ဗေဒကို လိုက်စား လေ့လာကြည့်လျှင် ဆုံဆန်းတိုင်ဖို့ကို မဆိုထားနှင့် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ပင် ပြည့်စုံစွာ သိမြင်ပေါက်မြောက်ရန် မလွယ်ကူလှပါ။

ဗေဒပညာရပ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ချင့်၍ကြည့်လျှင် သုံးပွင့်ဆိုင် (ဖိုခုံ လောကီဆိုင်) တည်ရှိနေသော ပညာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဆိုကား...

ရာသီ၊ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ် ဤ(၃)မျိုး ခေါင်းစဉ်စည်းထားသော ပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ အကျွန်ုပ် အပီတင် ဗေဒပညာဖြင့် အသက်မွေး

သူ၊ လောကီပညာများကို လေ့လာ လိုက်စားသူ၊ ဝါသနာထုံသူ အတော် များများတို့သည် နက္ခတ္တသျှတ္တရကို ကြိုးပမ်းအားထုတ် လေ့လာမှု လျော့ နည်းကြပေသည်။

ပထဝီနက္ခတ်၊ တေဇောနက္ခတ်၊ ဝါယောနက္ခတ်၊ အာပေါနက္ခတ်ဟု သော ဓာတ်(၄)ပါးကို နက္ခတ်တို့နှင့် တွဲစပ်လျက် မခွဲခြားနိုင်တော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ နက္ခတ်(၂၇)လုံးတို့၏ ဓာတ်(၄)ပါးကို ခွဲပြခြင်း၊ အသုံးပြု နည်းကို အမြွက်မျှ ညွှန်ပြခြင်းဖြစ် သော နက္ခတ္တသျှတ္တရ၏ နိဒါန်းကို

ဝါသနာတူသူတို့အတွက် တင်ပြရေး သားလိုက်ပါသည်။

* * *(နက္ခတ်ဇ-ခိုင်ဇယား)

နက္ခတ် ဇ-ခိုင်ဇယား

နက္ခတ်	နက္ခတ်	နက္ခတ်	ဓာတ်စဉ်	ဇ-ခိုင်စဉ်	ဗြဟ္မစဉ်	ဒါရောင်
အသင်္ဂါ	ဟယ	ပူလ	ပထဝီ	အလိဒ္ဒ	၈-မွေ	ညိုနက်
ဘရဏီ	ပြုပ္ပလေဂုနီ	ပြုပ္ပာသာဠ	အာပေါ	သေဠ	၂-လံာ်	အနီ
ကြတ္တိကာ	တ္ထရဇလဂုနီ	တ္ထရနာသာဠ	တေဇော	ဆောရ	၃-ဂီ	အဖြူ
ရောဟဏီ	ဟယာတ	သရဏဏ	ဝါယော	ရာဇ	၄-ဟူး	အဝါ
မိဂလီ	စိတြ	နေသိဒ္ဓ	အာကာသ	ဒေဝီ	၈-နေ	ရောင်စုံ
အဒြ	သွာတီ	သတ်တိယျ	သဉ်းခြေ	ယက္ခ	၅-တေး	အစိမ်း
ပုန္ဒရိယျ	ဝိသာခါ	ပြုပ္ပတခြိုင်	ဓာတ်မီး	အပစ္စ	၈-ဟု	
ဇယျ	အနုရာဇ	တ္ထရတခြိုင်	အာဟာရ	ဗြဟ္မဏ	၆-ကြာ	အပြာ
အသလိဿ	လေဠ	ရောဟီ	အပူ	သုဗာ	၉-ကိတ်	

ယင်းနက္ခတ်(၉)ခိုင်ယေးကို ပညာရှင်အများ နှစ်သက်၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အထက်ပါ နက္ခတ်(၉)ခိုင်ယေးအရ လက်ရင်းမှ အများသို့ အစဉ်တိုင်း ကောက်ယူသော် အသဝနီ၊ မာယ၊ မူထ နက္ခတ်(၃)လုံးတို့သည်...

ဓာတ်အားဖြင့် ပထဝီဓာတ်မည်၏။ အမျိုးအားဖြင့် ဒလိဒ္ဒ(သူဆင်းရဲ) နက္ခတ်မည်၏။

ဂြိုဟ်ပိုင်အားဖြင့် ၁-နေ့ မည်၏။ အရောင်အားဖြင့် ညိုနက် ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ အတန်းလိုက် ဓာတ်စသည် ဆိုင်ရာအားဖြင့် နက္ခတ်(၂၇)လုံးကို ကောက်ယူသော် လွယ်ကူပါလိမ့်မည်။

ယင်း ဓာတ် နက္ခတ်တို့သည် ပညာရပ်အသိသီးတို့၏ ဆိုင်ရာကိစ္စများ၌ ပစာနမူ၍ ပြုလုပ်ပုံ နိဿရည်းကို အကျဉ်းအားဖြင့် နည်းရရုံ ဖော်ပြရသော်...

ဗေဒင်ပညာဖြင့် ဆေးကုသခြင်း ဆိုင်ရာ စသည်ကို ပြုလိုလျှင် အာဒီကမ္မ၊ ဒွါဒသိမ်ကျမ်းတို့၌ လာသည့် အတိုင်း ဦးစွာ နေစီးနက္ခတ်၊ စနီးစီးနက္ခတ်တို့ကို လေ့လာရ၏။

ဥပမာ ။ နေစီးနက္ခတ်ကို ယူပါစို့၊ ထိုနေစီးနက္ခတ်အရ ဖြစ်တတ်သော ရောဂါလက္ခဏာနှင့် ပေးရန်အစာတို့ကို လေ့လာခြင်း၊ နေစီးနက္ခတ်မှ သမသတ်ဖြစ်သော နက္ခတ်တို့ကို ဓာတ်တွဲသောအခါ အန္တော၊ ဂဗ္ဗေ၊ စရေ ဝံသေ ဟူ၍ ကောက်ယူခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ နက္ခတ်(၉)ခိုင်ယေးကို သေချာကြည့်ရှုပါ။ ယင်းနက္ခတ်တို့၏ ဂြိုဟ်စဉ်အတန်းကို ထုတ်ယူသော် ၂၀၆ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အခါ အန္တော အစရှိသော ဓာတ်(၄)ပါး ပေါ်လာ၏။

* * *(သမသတ်နက္ခတ်များ)

ပေးရန်အစာ ။ ။ “ဆီး၊ ထန်းလျက်၊ ရှောက်၊ ကင်ပွန်းထောက်ပါ၊ သံပရာ၊ ငရုတ်၊ လက်သုပ်ချဉ်ပေါင် အုန်း၊ ထန်း

သမသတ်နက္ခတ်များ		
အသဝနီ	နှင့်စိကြ	➔ အန္တောဓာတ် အသဝနီဂြိုဟ်စဉ်၏ ၁-နေ့ စိကြဂြိုဟ်စဉ်၏ စနေ ၁+၀-အန္တော
ဘရဏီ	နှင့်သွာတီ	➔ ဂဗ္ဗေဓာတ်
ကြတ္တိကာ	နှင့်ဝိဟာခါ	➔ စရေဓာတ်
ရောဟဏီ	နှင့်အနာရာ	➔ ဝံသေဓာတ်
မိဂသီ	နှင့်ပူလ	➔ အန္တောဓာတ်ပြန်
အဒြိ	နှင့်ပြုတ္တသျှင်	➔ ဂဗ္ဗေဓာတ်ပြန်
ပုန္ဒရိယျ	နှင့်တ္တရာသျှင်	➔ စရေဓာတ်ပြန်
ဇျေ	နှင့်သရဏ	➔ ဝံသေဓာတ်ပြန်
မာဃ	နှင့်ဇနသိဒ္ဓိ	➔ အန္တောဓာတ်ပြန်
ပြုပ္ပလုနီ	နှင့်သတတိယျ	➔ ဂဗ္ဗေဓာတ်ပြန်
တ္တရာလုနီ	နှင့်ပြုတ္တဒြိုင်	➔ စရေဓာတ်ပြန်
ဟာသတ	နှင့်တ္တရာဒြိုင်	➔ ဝံသေဓာတ်ပြန်

မှတ်ချက် ။ ။ နက္ခတ်(၉)ခိုင်မှ အောက်ဆုံး ဓာတ်နက္ခတ်(၃)လုံး မပါ။ သမသတ်နက္ခတ်ကို အလိုရှိသော နက္ခတ်မှ (၁၄)လုံးမြောက် နက္ခတ်ဟု မှတ်ယူလျှင် ရ၏။

နေ့သည် (၁၂)နာရီ၌ လှည့်လည်၍ သွားလာရာတွင် နက္ခတ်(၁)လုံး အပေါ်၌ (၁၃)ရက်နှင့် နာရီ(၂၀)နုန်း အကြမ်းအားဖြင့် စီးနင်း၍ လှည့်၏။ ထို့ကြောင့် မိဿရာသီ၌ရှိသော အသဝနီနက္ခတ်ပေါ်၌ နေစီးသော (၁၃)ရက်နှင့် နာရီ(၂၀)အတွင်း၌ အောက်ပါလက္ခဏာတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြ၏။

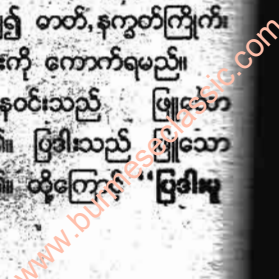
“ကမ္မဇနင့်၊ အာကာသမင်၊ ပဗ္ဗင်္ဂသင်း၍ ပူခြင်းလူးလဲ၊ အံသွားခဲက၊ မေးမြဲမရ၊ မရွှင်ပျံသည်၊ တာသယောင်ယမ်း၊ ဝုန်းနတ်စင်သို့” ဟူသော လင်္ကာအတိုင်း ရောဂါလက္ခဏာတို့ ပြဆို၏။

မြောင်၍ ဟူသော လင်္ကာအတိုင်း ဓာတ်စာများ ပေးသွင်းရလေသည်။ ဤကား ဆေးပညာ၌ (၂၇)လုံး နက္ခတ်ဓာတ်တို့ လျော်စွာ အသုံးချရပုံ ဖြစ်ပါသည်။

အဂ္ဂိရပ်ပညာ၌ နက္ခတ်ဓာတ်တို့၏ ဆိုင်ရာကိစ္စများ၌ အကျုံးဝင်သော ရွှေ့ပြောင်းရောက်အာယုပေါက်လုတ်ထုံး

“ဓာတ် ၄-ပါးကို နက္ခတ်တွင်ယူ ပြုအံ့ကား ဖြူစင်ပုရ၊ တေတေရ၏” ဆိုသော လင်္ကာ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ (၁၂)ရာသီစက်၌ အန္တော၊ ဂဗ္ဗေ၊ စရေ ဝံသေ ဟူသော ဓာတ်စဉ်အတိုင်း ဓာတ်(၄)ပါး စသည် (၂၇)လုံး ပါနိသျှင်းအထိချ၍ ဓာတ်၊ နက္ခတ်ကြိုက်၊ ဓာတ်(၄)ပါးကို ကောက်ရမည်။

တေတေနဝင်းသည် ဖြူသော အရောင်ရှိ၏။ ဖြိုအိသည် ဖြိုသော အရောင်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် “ဖြိုအိမှ

ကား၊ ဖြူစင်မုချ၊ တေတေရ၏” ဟု ဆိုသည်။ ယင်း ပြဒါးသည် အာကာသ ဝင် အာပေါယုဉ်၏။ အရည်ပြဒါးဟု ဆိုလိုသည်။

“မြေတွင်အဆီ၊ ပထဝီကို ပို၍ကျွေးကာ အခဲရလိမ့်”

ဆိုသည်မှာ... မြေအဆီကို နာဟု ယူပါ။ “နာ” နှင့် “ပြဒါး” တွဲကာ အာကာသဝင် အာပေါယုဉ်သည့် ပြဒါး အခဲ ရလိမ့်မည်။

နာ-ပြဒါး တွဲနည်း

ရှေ့ခြောက်၊ နောက်လေး ဆိုသဖြင့် နာ(၆)ကျပ်သား၊ ပြဒါး(၄)ကျပ် သား တွဲရသည်။ ၆+၄=၁၀ ဖြစ်သည် ကို အန္တောဟု ဆိုသည်။

“ဝိသာခါနက္ခတ်၊ ရဟုဇာတ်ကို ရစ်ပတ် လှံလွင်း၊ တေတေလင်းက၊ တင်းတင်း သံကျောက်၊ အမာရောက်လိမ့်”

ဟူသည်ကား ဝိသာခါနက္ခတ်သည် ရဟုဇာတ်ဖြစ်၏။

အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းတို့၌ ဆေးဒန်းကို ရဟုဇာတ်ဟု ကောက်ယူသည်ဖြစ်၍ နာ-ပြဒါးတွဲသော အခဲကို ဆေးဒန်းနှင့် ကြိတ်၍ လုံမှာ ထည့်ရမည်ဟု ဆိုလို သည်။

ဆေးဒန်း(၈)ကျပ်သားနှင့် ကြိတ် ၍ ၁၀+၈=၁၈ အဋ္ဌာရသ ဖြစ်၏။

၁+၈=၉ နဝင်းရ၏။ တစ်၊ သုည၊ ရှစ်

တို့ ဂဏန်းရေးသော် (၁၀၈) ဖြစ်၏။

နာ၊ ပြဒါး၊ ဆေးဒန်း ကြိတ်ပြီးသည်

တို့ လုံမှာသွင်း၊ ယင်းအပေါ်က

သတ်ချားချော်ကို ကျက်အောင်ချက်၍

သောင်း၊ လှံပိတ်၍ ဖော်မံပြီးလျှင်

ဖွဲ့မီးစိုက်ရမည့် အချိန်ကာလမှာ...

“တစ်ရာသီတွေ၊ အချိန်တွေတွင် ဖန်ငွေ လျှမ်း ရဟုဖမ်းကာ နေ့နံနက်ကြာ၊ ရတနာ သည် ရောင်လျှပ်လျှပ် သက်စေပြတ်၏”

ဟု ဆိုသဖြင့် ၂-လာ စန်းသည် တစ်ရာသီ၌ (၂)ရက် မွန်းတည့်ကြာ သည်ကို “တစ်ရာသီတွေ၊ အချိန် ဓမ္မေတွင်” ဟု ယူဆ၍ အနည်းဆုံး (၂)ရက်ခွဲကြာအောင် မီးစိုက်ပါ။

ဖွဲ့မီးစိုက်ပြီး ဖိုမှာတင် မီးလျှံကစပြီး လျှင် (၃)မီးထိုးပါ။ ထိုအခါ ပြဒါးသည် သံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကျောက်ကဲ့ သို့လည်းကောင်း မာဆတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်လာသည်။ ယင်းပြဒါး လုံးသည် မည်းနက်သော အရောင် အဆင်း ရှိ၏။ ယင်းကိုပင် ဣန္ဒာစရိယ ဆရာက “ရဟုဖမ်းသည်” ဟု ဆို လေသည်။

ထို ရဟုဖမ်းထားသော ပြဒါးလုံးကို ရဟုလွတ်အောင် (အမည်းပျောက် အောင်) စတုပညာသဆေးဖြင့် ထိုးပါ။ ရဟုလွတ်၍ လရောင်ပမာ ဖြူလာ လျှင် တေတေရသည်ဟု ဆို၏။

“ထို့နောက် ဓဋ္ဌ အသလိယနှင့် ခေါက် အညို၊ ရေတိုက်ပိတ်တတ်၊ မီးမှာနှိပ်ကာ ဆတ်ဆတ်ဖုန်ကြော့ ပြုဆိုက်စေ၏”

ဟု ဆိုသည်ကား... အဂ္ဂိရတ်ကျမ်း တို့၌ ရွှေကို ကိတ်ဓာတ်ဟုခေါ်သည်။ နက္ခတ်ကိတ်နှင့် အလားတူ ကိတ် ဓာတ်ကိုယူ၍ တေတေပြဒါးလုံးနှင့် ကိတ်ခေါ် ရွှေကို မီးမှာနှိပ်ကာ ရွှေပြာ ကျသည်ကို ဆို၏။

“ဘော်ငွေဘရဏီ၊ ပြာနုဂ္ဂိသော်၊ နှစ်လီ ထုံးကျ၊ သဘာဝ၊ မူလဒန်စင်၊ ဝေလေ လျှင်၊ ဒန်စင်အသေ၊ ရုပ်ကာယေကို သယ်နှစ်ထွေပြန်၊ ဓာတ်သွားပုန်က၊ ရွှေသံပြ ရောက်၊ အာယုပေါက်လိမ့်”

ဆိုသည်ကား... ဘရဏီနက္ခတ် သည် အာပေါဓာတ် (၂)ဂဏန်းဖြစ် ၏။ ဘော်ငွေလည်း (၂)ဂဏန်းပင် ဖြစ်၏။ ယင်းငွေကို ယူစေလို၍ “ဘော်ငွေ ဘရဏီ” ဟု ဆိုလေ သည်။

ဘော်ငွေကို ပြဒါးဓာတ်လုံးကြောင့် ကျသော ရွှေပြာနှင့် တွဲထိုးလျှင် ဘော် ထုံးကျ၏။ ထိုဘော်ထုံးကို ဒန်တွင်မစ် က ဒန်သေ၏။ ဤကား ပြဒါးဓာတ် လုံး၏ တန်ခိုးသတ္တိ ရှိ မရှိ စမ်းသပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓာတ်တစ်ပါး၏ မူလရုပ်ကို ပြောင်း လဲစေနိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိရှိမှ ယင်း ပြာကို စိုစိရသော သူတို့မှာ အာယု ပေါက်နိုင်မည်ဟု သိစေလိုသည်။

ယင်း ပြဒါးဓာတ်လုံးကြောင့်ကျ သော ရွှေပြာကို ပြဒါးနှင့်တွဲ၍ မီးစိုက် ထားပါ။ ပြဒါးလည်း ပြာကျတော့၏။ ပြဒါး(၁၂)ဆင့်တွင် သွင်းရသည်။ ယင်း ပြာကို ဒေါသငြိမ်းအောင် ပြုပြီးမှ သုံးဆောင်ပါ။

ရွှေပြာရောက်လျှင် သံလည်း ပြာ ရောက်တော့သည်သား သံကိုလည်း ပြဒါး(၁၂)ဆင့်တက်၍ ဒေါသငြိမ်း အောင် ပြုပြီးမှ သုံးဆောင်ရ၏။

အင်းစမပညာရစ်တို့၌လည်း (၂၄) လုံးသော နက္ခတ်တို့၏ ဓာတ်၊ အမျိုး၊ အရောင် စသည် ခွဲခြားလျက် စီရင် ရင်းခွဲ ရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်...

“လူနတ်မြဟာ၊ သတ္တဝါကို၊ စိတ်ဖြာကြံစည်၊ သတ္တဝါ၊ နဝ ဂြဟာ၊ ကောဇာကောဇိန၊ သုရိန်

စန္ဒရ နေလရုံးပေါင်း ကိန်းခမ်း လောင့်ရှံ ဟု ဝိဇ္ဇာမယ်ဒိကျမ်းတို့၌ မိန့်ဆိုလေသည်။

မိမိတို့ ပြုစီရင်မည့်အင်းသည် အမှုကိစ္စ အားလျော်စွာ ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာပေါ စသော ဓာတ်တစ်ပါးပါးအင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ပြုစီရင်မည့်အင်းကား လျှင်မြန်စေလိုသော ကိစ္စဖြစ်လျှင် ဝါယောအင်း၊ ဝါယောအချိန်၊ ဝါယောနက္ခတ်၊ ဝါယောလက် စသည် စုံညီတူမျှမှသာ လျှင် လိုသောအကျိုးကို အောင်မြင်၍ လျှင်စွာ ရနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဝါယောအမှုကို ပထဝီနက္ခတ်နှင့် ပြုစီရင်မိလျှင် ပညာတန်ဖိုး နိမ့်ကျလျက် အကျိုးမများ ကိစ္စမပြီး ရှိတတ်ပါသည်။

အဝင်အထွက် ခပါဒ်၊ နက္ခတ်တို့ကို

ရွေးစိစစ်ခြင်း၊ ဥပါဒ်၊ မိတ္တူ၊ ကာန၊ အမြိတ္တ၊ လာဘာ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဝရစုတ်တို့ကို ရွေးစိစစ်ခြင်း၊ အမြင်၊ အကာဏ်း၊ နက္ခတ် တို့ကို စိစစ်ခြင်း...

စသည်တို့သည် အင်းစံမပညာ လိုက်စားသူများအတွက် မသိမမြင်သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါသည်။

စီရင်သောကိစ္စ၏ ရွေးသောနက္ခတ်သည် အထက်ပါ အကြောင်းအချက်တို့နှင့်ညီစေ၊ ဓာတ်တစ်ပါးကိုလည်း ညီစေလျှင် လောကီပညာ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ဧကန်ပင် ခံစားနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

“ခိုင်မာစေမှုပထဝီပြု၊ ပျော့ပျောင်းစေမှု၊ အာပေါပြု၊ ကျော်စောစေမှု၊ တေဇောပြု” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်နှင့်ညီစွာ...

(၂၇)လုံးသော နက္ခတ်တို့၏ ဓာတ်

(၉)ပါးတွဲခြင်း၊ ဓာတ်(၄)ပါးထုတ်ခြင်း တို့နှင့် ယင်းတို့၏ အသုံးပြုပုံကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုလိုက်ပါသည်။

နက္ခတ္တသုတ္တရတို့၏ အသုံးကား များစွာပင် ကျယ်ဝန်းလှ၍ ဆုံးခန်းတိုင်အောင် မဆိုထားဘိ နိဒါန်းမျှပင်ပြည့်စုံအောင် ဖော်ထုတ်ရန် မလွယ်ကူလှပါ။

ပညာကို ရှာမှီးဆဲ ရှာမှီးလတ္တံ့ ဖြစ်သော ပညာနုပျိုသူတို့အတွက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဗဟုသုတတိုးပွားလျှင်ပင် ရေးရကျိုး နှစ်ပေပြီဟူသော သမ္မာဆန္ဒဖြင့် နက္ခတ်တို့၏ ပရိယာယ်အနည်းငယ်ဖြစ်သော နက္ခတ္တသုတ္တ နိဒါန်းကို ရှာဖွေရေးသားဖော်ထုတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

ဝါမဏိဇော်(စစ်ကိုင်း)
(ဝေဒပညာရှင်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်တွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတို့များအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်   ၃၄၁
ဇွန်လ   + ၆
ခုနှစ်   ၂၀၁၄

                                 ၂၃၆၄ = ၁၅ = ၆

အကြိမ်၊ ထ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၆) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများကို ထိပ်ဆုံး ဂဏန်းများအဖြစ် ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ
စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး စ...ဆုံး
၃...၁   ၅...၁   ၆...၁   ၉...၁
၃...၃   ၅...၃   ၆...၃   ၉...၃
၃...၅   ၅...၅   ၆...၅   ၉...၅
၃...၆   ၅...၆   ၆...၆   ၉...၆
၃...၉   ၅...၉   ၆...၉   ၉...၉

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
ထိုးထိထ ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၃၊ ၅၊ ၆ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “ထ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၆ + ၂ + ၀ + ၁ + ၁ + ၅) = ၁၆ = ၇ ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၇” ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

သို့ဖြစ်၍...
စ... ဆုံး
၃... ၁   ၃   ၅   ၆   ၇   ၉
၅... ၅   ၆   ၇   ၉   ၁   ၃
၆... ၆   ၇   ၉   ၁   ၃   ၅
၉... ၉   ၁   ၃   ၅   ၆   ၇

ဤလတွင် သောကြာနှင့် စနေသား သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိဒေသရှိ ရှေးဟောင်းဘုရား တစ်ဆူဆူတွင် သန့်ရှင်းရေး(၃)ရက် လုပ်ဆောင်ပေးပြီး မိမိမွေးနှစ်အရပ်/ထောင့်တွင် ရေသက်စေ ကပ်လျှံရန်နှင့် မေတ္တာသုတ်တော်ကြီးကို နေ့စဉ်(၃)ရက်တိတိ သက်စေရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။

အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးမှ နီးစပ်ရာဆိုင်တွင် ထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အံ့ဏှဂဏန်း

✦၃၅၆၉၅၁ ✦၆၇၉၅၃၃ ✦၅၆၉၅၃၁

ထိက် ပွင့်ပါစေ။

ဆရာရဲထက်(သုတေသီ)

ထုက္ကန်သိမ်ပုဆိုးခေါက်

ရှေးခေတ် ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ နီစိုင်းလက်ရာများ (၁၆)

ပန်းချီလှ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

** * [ပုံ-၇၆]

ထုက္ကန်သိမ် ပုဆိုး
တော်ကြီး၏ ဝင်ဝ
ထိုင်ပတ်လမ်းလက်ဝဲ
ဘက် ကျောက်နံရံ
ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
နံပါတ်(၇၈)မှ ကူးယူ
ဆရာထွေးသောပုံဆွဲ
နီစိုင်း လက်ရာတစ်ခု
ပင် ဖြစ်ပါသည်။
ဘုရား မှင်ငယ်
(၁) လက်ယာဘက်
တွင် မူရင်းလက်ရာ
ကိုတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။
ရှေးကျောက်ဆစ်ရုပ်

ပုံ-၇၇

အခြင်(၅၃)စင်တီမီတာခန့် အကျယ်
(၁) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ
(၂) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။
မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင်
မျက်နှာချောပြီး အဝတ်အဆင်
ဆန်ဆာများလည်း ချောနေသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးအထက် ကျောက်
ဆစ် အက်ကွဲနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။

(၇၆)ပုံဆွဲလက်ရာ၏ ဆံထုံး
ပုံစံမှာ အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် ဖွဲ့စည်း
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
လက်ဆုံအဆင့်မှာ အလယ်တည့်
တည့်တွင် ပွင့်ဖတ်ကြီးတစ်ခု သဏ္ဍာန်
ဆွဲချပြီး လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ပွင့်

ဖတ်ငယ်သဏ္ဍာန် တစ်ဖက်တစ်ခုဖြင့်
ဖွဲ့စည်းထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။
ဒုတိယအဆင့်မှာ ပထမအဆင့်
ထက် ပိုကျယ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။ တတိယအဆင့်မှာ ဒုတိယ
အဆင့်ထက် ပိုကျဉ်းပါ၏။ မျက်နှာမှာ
လုံးပြီး နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်း
ကြီး ပန်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။

လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် သုံးရစ်ဖော်
ထားပါ၏။ လက်နှစ်ဖက်ကို မှု၍ ဘယ်
ဘက်သို့လှည့်ကာ လက်ဖျားမြှောက်
ကာ ကြားဖူးတစ်ဖူး ကိုင်ထားသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။ ကြားဖူးဖြင့် ဘုရား
ကန်တော့နေဟန် တွေ့ရှိရပါ၏။

တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို နောက်ကျော
ခါး လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ဖြန့်ကားစွာ
ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင်ထိ ဝတ်ဆင်
ထားပါ၏။ အင်္ကျီအောက်နားစ၏ ရှေ့
တွင် ခါးကြိုးစ နှစ်စကို ပေါင်ပေါ်တွင်
ချထားပါသည်။ ခါးကြိုးစအဖျားကို
ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် အလှဆင်ထားပါ
သည်။

ထဘီကို ခြေချင်းဝတ်လောက်ထိ
ချဝတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
ခြေဖနောင့်ကို တင်ပါးတွင် ကပ်၍
ခြေဖျားထောက်ကာ ဘယ်ဘက်သို့
လှည့်၍ ဘုရားကန်တော့နေဟန် တွေ့
ရှိရပါသည်။

ဆံထုံးဖွဲ့စည်းပုံ အနေအထားအရ ဤအမျိုးသမီးဆံထုံးထုံးပုံကို တစ်ပတ် ခွေ ဆံထုံးထုံးပုံဟု ခေါ်ဆိုကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤအမျိုးသမီး ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ရိုးစင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤအမျိုးသမီးကို မှန်တာကြီး ကတော် ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

** * [ပုံ-၄၅]

ပုံ(၄၅) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော်ကြီး၏ ဝင်ဝ လိုဏ်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် ကျောက် နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၇၉) မှ ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲဒီဇိုင်း လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ဘုရား မှန်ငယ်(၄၁) လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိ နိုင်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွအမြင့် (၄၈)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၈) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၉) စင်တီမီတာခန့်ကို တိုင်းတာ တွေ့ရှိရ ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ လက်ရာ တွင် အဝတ်အဆင်တန်ဆာများ ချော မွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ရင်အုပ်တွင် ကျောက်ဆက် အက်ကွဲ နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ(၄၆) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဇောင်း တော်ဖွဲ့စည်းပုံကို ခန့်မှန်းခြင်းအားဖြင့် ပုံ(၄၅)လက်ရာကို မှန်တာကြီး ဝတ်ဆင် ထုံးဖွဲ့မှု ဒီဇိုင်းလက်ရာဟု ပြောရမည် ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မျက်နှာမှာ လုံးသွယ်ပြီး နားတောင်း ဝန်းကြီး ပန်ဆင်ထားပါသည်။ လက် နှစ်ဖက်ကို တံတောင်ဆစ်မှ ကွေး၍ ပူးကာ အဖျားကို ညာဘက်သို့ လှည့်၍ မြှောက်ထားပါသည်။

ပူးထားသော လက်နှစ်ဖက်တွင် ပန်း ဖူးတစ်ဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော် ကန်တော့ နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊လက်ယာ ခါး လောက်မှ ဘေးသို့ ဖြန့်ကားထားပါ သည်။

ဘယ်ဘက်ချိုင်းအောက်မှ တဘက် စကို ပတ်ထားပါ၏။ ညာဘက် တဘက် စအဖျားတွင် ဖောင်းအစင်းကြောင်း များဖြင့် အလှဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ် တစ်ပတ်၊ ပတ်ထား ပါ။ ခါးပတ်အောက်မှ ဣန္ဒြေကာပြားနှင့် ခါးပတ်စ တစ်စကို ချထားပါသည်။ ဣန္ဒြေကာပြားမှာ ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက်ချထားပြီး ခါးပတ်စကို ပေါင်ပေါ်မှတစ်ဆင့် ခြေချင်းဝတ်ထိ ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခြေဖနောင့်ကို တင်ပါးတွင် ကပ်၍ ခြေဖျားထောက်ကာ ခူးကုပ်၍ ညာ ဘက်သို့လှည့်ကာ ထိုင်နေပါ၏။ ဤပုံ (၄၆) ပုံဆွဲဒီဇိုင်း မှန်တာကြီး ဝတ်ဆင်မှု

ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာလည်း ရိုးစင်းလှ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

** * [ပုံ-၄၆]

ပုံ(၄၆) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည် လည်း ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး ဝင်ဝ လိုဏ်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် ကျောက် နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွနံပါတ် (၈၀) မှ ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းပုံဆွဲ လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ဘုရား မှန်ငယ်(၄၂) လက်ယာဘက်တွင် တွေ့ ရှိနိုင်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၄၅)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်(၂၃) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၉) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဆံထုံး မျက်နှာ ချောနေပါသည်။ ဘယ်ဘက် နားသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အဝတ် အဆင်တန်ဆာများ ချော မွတ်နေပါသည်။ ခါးအထက် ကျောက် ဆက် အက်ကွဲနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ပုံ(၄၇) ပုံဆွဲလက်ရာ၏ ဆံထုံး ဖွဲ့ စည်းပုံမှာ အဆင့်သုံးဆင့် ဖွဲ့စည်းထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဆံထုံး ဖွဲ့စည်းပုံအရ ဤဆံထုံး ဖွဲ့စည်းပုံမျိုး ကို ဘီးစိုက်ဆံထုံးဟု ခေါ်ဆိုကြသည် ကို သိရှိရပါသည်။

နားတွင် နားတောင်း ပန်ဆင်ထား ပါ၏။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ် ဖော်ထား ပါ၏။ လက်နှစ်ဖက်ကို အောက်သို့ချ၍ တံတောင်ဆစ်မှ ကွေးကာ လက်နှစ် နှစ်ဖက်ကို ပူး၍ ဘုရား ကန်တော့ ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

ပူးထားသည့် လက်နှစ်ဖက်တွင် ဖူး တစ်ဖူး ကိုင်ထားပါသည်။ ခန္ဓာတော် ကို ဘယ်ဘက်သို့ လှည့်ထားပါ၏။

တဘက်စ တစ်စကို ဘယ်ဘက် လက်
အောက်မှ အပြင်သို့ ဖြန့်ထုတ်ထား
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးတွင်
ခါးကြိုးပတ် တစ်ပတ်၊ ပတ်ထားပါ၏။

ခါးကြိုးစ နှစ်ပင်ကို ပေါင်ပေါ်တွင်
ဖြန့်၍ ချထားပါသည်။ ခါးကြိုးစအဖျား
နှစ်ဘက်ကို ပွင့်ဖတ်သဏ္ဍာန် ဖန်တီး
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင်အထိ
ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။ ထဘီကို ခြေချင်းခတ်အထိ
ချ၍ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။

ထဘီအောက်ပိုင်းတွင် အစင်း
ကြောင်း အနည်းငယ် တွေ့ရှိရပါသည်။
ထဘီအောက်နားကိုလည်း ဖောင်းရစ်
ဖြင့် အနားသတ်ထားပါ၏။

ဖုန်းကို တင်ပါးတွင် ကပ်၍
ခြေဖျားကျောထောက်ကာ ဒူးကုပ်၍
ဘယ်ဘက်သို့လှည့်ကာ ထိုင်ထား
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ **ပုံ(၇၈)**
ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဝတ်ဆင် ထုံးစံ
များ ရိုးရှင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရပါ
သည်။ **ပုံ(၇၉)**ခွင်ဆရာ၏ ကြင်ရာတော်
ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

** * [ပုံ-၇၉]

ပုံ(၇၉) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည်
ထည်း ထုတ္ကုန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး၏
ဝင်ဝ လိုက်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက်
ကျောက်နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
နံပါတ်(၈၀)မှ ကူးယူရေးဆွဲထားသော
ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ဘုရား
နံရံ(၄၂) လက်ဝဲဘက်တွင် တွေ့ရှိ
နိုင်ပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
အပြင်(၅၄)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ်
(၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ

(၉)စင်တီမီတာခန့်ရှိသည် တိုင်းတာ
တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ မူရင်း
လက်ရာတွင် ဖောင်းတော် ချောနေပြီး
စဉ့်အညိုရောင် အနည်းငယ် ကပ်ကျန်
နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်နှာဝန်းပြီး အဝတ်အဆင်
တန်ဆာများ ချောနေသည်ကို တွေ့ရှိရ
ပါသည်။ ခါးအထက် တျောက်ဆက်
အက်ကွဲနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤပုံ(၇၉) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာ၏
ဖောင်းတော်ခွံစည်းပုံမှာ အပေါ်ပိုင်း
လုံးချောပြီး ဖောင်းတော်အောက်နား
တွင် ဖောင်းပြားတစ်ခု ခံထားသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤဖောင်းတော်မျိုးကို ခွင်ဆရာ
ဖောင်းတော်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။ မျက်နှာဝန်းပြီး
မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်
အား ကောင်းပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းဝန်းကြီး

များ ပန်ဆင်ထားပါသည်။ လည်ပင်း
တွင် လည်ရစ် သုံးရစ် ဖော်ဆောင်ထား
ပါ၏။ ညာဘက်ပခုံးနှင့် ဘယ်ဘက်
ချိုင်းအောက်ကို တဘက်၊ ပတ်ထား
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်စ တစ်ဖက်ကို ညာဘက်
ခါးအောက်မှ ဖြန့်ကားစွာ ဖြန့်၍ ချထား
သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်နှစ်
ဖက်ကို အောက်သို့ချ၍ တံတောင်ဆစ်
မှ ကွေးကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ပူး၍
အဖျားကို မြှောက်ထားပါသည်။

ညာဘက်သို့လှည့်၍ ပူးပြီး မြှောက်
ထားသော လက်နှစ်ဖက်တွင် ပန်းဖူး
တစ်ဖူး ကိုင်၍ ဘုရားကန်တော့နေဟန်
တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ် တစ်ပတ်၊ ပတ်ထား
ပါသည်။ ခါးပတ်အောက်မှ ဣန္ဒြေကာ
ပြားတစ်ခုနှင့် အစတစ်စကို ချထားပါ
သည်။

ဣန္ဒြေကာပြားကို ပေါင်ပေါ်တင်၍
အစတစ်စကို ခြေချင်းခတ်ထိ တင်၍
ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ခြေ
ထောက် ဖုန်းကို တင်ပါးတွင် ကပ်
၍ ခြေဖျားခွထောက်ကာ ဒူးကုပ်၍
ညာဘက်သို့ လှည့်ထိုင်ထားသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤအမျိုးသား၏ ဖောင်းတော်ခွံ
စည်းပုံအရ ခွင်ဆရာ ဝတ်ဆင်ထုံး
ဒီဇိုင်းလက်ရာဖြစ်သည်ဟု သိရှိရ
ပါသည်။

** * [ပုံ-၈၀]

ပုံ(၈၀) ပုံဆွဲဒီဇိုင်းလက်ရာသည်
ထုတ္ကုန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး၏ ဝင်ဝ
လိုက်ပတ်လမ်း လက်ဝဲဘက် ကျောက်
နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွနံပါတ်(၈၂)မှ
ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲဒီဇိုင်း
လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွလက်ရာ

ကို ဘုရားမှန်ငယ်နံပါတ် (၄၃) လက် ယာဘက်တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ အမြင်(၄၃)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၂၄) စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၀) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွလက်ရာ တွင် နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် ပီပြင်မှု မရှိသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွတွင် စဉ်အဖြူရောင်နှင့် အညို ရောင် အနည်းငယ် ကပ်ကျန်နေသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မူလက စဉ်ရောင်စုံများ အလှဆင် ခဲ့လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ရင်အုပ် အောက် ကျောက်ဆက် အက်ကွဲနေ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လက် ကောက်အရာသာ တွေ့ရှိရပါ၏။ အဝတ်အဆင်တန်ဆာများလည်း ချော မွတ်နေပါသည်။

ပုံ(၈၀)၏ ဆံထုံး ထုံးပုံ ဖွဲ့စည်းမှုမှာ အဆင့်သုံးဆင့် တွေ့ရှိရပါသည်။ အပေါ်ဆုံးအဆင့်မှာ အလယ် တည့် တည့်ပွင့်ဖတ်ကြီး တစ်ဖတ် ဖျော့ရှင်ခံ ၍ လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ပွင့်ဖတ်ငယ် များဖြင့် ရံ၍ အလှဆင်ထားပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်မှာ အပေါ်ဆုံး အဆင့်ထက် ပိုကျယ်သည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။ တတိယအဆင့်မှာ ဒုတိယ အဆင့်ထက် ပိုကျဉ်းပါ၏။

ဤဆံထုံးဖွဲ့စည်းပုံမျိုးကို တစ်ပတ် ခွေ ဆံထုံးဖြစ်သည်ဟု ခေါ်ဆိုသည်ကို သိရှိရပါသည်။ မျက်နှာမှာ လုံးဝန်းပြီး မျက်ခုံးမှာ စင်ရော်တောင်ပျံခတ်နေ ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

မျက်နှာမှာ မှေးပြီး အောက်သို့ စိုက်ကြည့်နေပါ၏။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းကြီးများ ပန်ဆင်ထားပါ သည်။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်သုံးရစ် ဖော်ထားပါသည်။ ညာဘက်ပခုံးတွင်

တဘက်ကို ခြုံထားပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်ကို အောက်သို့ အနည်းငယ်ချ၍ တံတောင်ဆစ်မှ ကွေး ကာ လက်ဖျားနှစ်ဖက်ထောင်၍ ပူး ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပူးထားသည် လက်နှစ်ဖက်တွင် ပန်း ဖူးတစ်ဖူး ကိုင်၍ ဘုရားဖူးဖော် ကန်တော့ နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်နှစ်ဖက် စလုံးကို ဘယ်ဘက်သို့ လှည့်ထားပါ ၏။ လက်နှစ်ဖက်တွင် တစ်ဖက် လက် ကောက်သုံးကွင်း ဝတ်ဆင်ထားသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီအပေါ်ပိုင်းတွင် အရစ်၊ ရစ် ဖော်ထားပါသည်။ ခါးတွင်လည်း ခါးရစ် ဖော်ထားပါ၏။ အင်္ကျီအောက်ပိုင်းကို တင်ပါးခုံးအောင်ထိ ဝတ်ဆင်ထားရပါ သည်။

တဘက်စ တစ်ဖက်ကို ဘယ်ဘက် ခါးအောက်တွင် ဖြန့်ကားစွာ ချထား ပါသည်။ တဘက်စကို ဖောင်းရစ်နှင့် အစင်းကြောင်းများဖြင့် အလှဆင်ထား

ပါသည်။ အင်္ကျီအောက်စ အနားမှ ခါးကြိုးစ နှစ်ဖက်ကို ပေါင် ပေါ်တွင် ချထားပြီး ခါးကြိုးစ အဖျားကိုပွင့်ဖတ်များသဏ္ဍာန် အလှဆင်ထားသည်ကို တွေ့ ရှိရပါသည်။ ထင်ရှားစွာ ဝတ်လောက် တွင် အောက်နားစ ဖော်ထား ပြီး ဖောင်းရစ်ဖြင့် အနားသတ် ဖော်ထားပါသည်။ ထင်ရှား အခေါက်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် အခေါက်လိုက် ဖော်ထားပါ ၏။

ထင်ရှားစွာ အောက်ပိုင်းတွင် အရစ်၊ အရစ်ဖော်ထား ပါသည်။ ခြေဖနောင့်ကို

တင်ပါးတွင် ကပ်၍ ခြေဖျားကျော၍ ထောက်ကာ ဒူးတုပ်၍ ဘယ်ဘက် သို့လှည့်၍ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။

ဤအမျိုးသမီး ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ ရိုးသော်လည်း ဆန်းသယောင်ယောင် တွေ့ရှိရပါသည်။ တစ်ပတ်ခွေ ဆံထုံး ထုံးပုံဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော အမျိုးသမီးလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဒီဇိုင်းပုံဆွဲ လက်ရာများမှာ မြောက်ဦးခေတ်လယ် ၏ ရခိုင်ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုကို အဆင့် အတန်းအလိုက် သရုပ်ဖော်ထားသော လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝရ ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ
(2017-April လအတွက်)

တန်ခူးလ

မိဿရာသီ (Aries)

နက္ခတ်ဇာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ဆေးဝေဒ်ဝင် အစားအစာများ

ရာသီမိဿ... စိတြကြယ်... သန်းခေါင်လယ်... ကွန်မြူး ပန်းကံကော်ပွင့်ဖူးတဲ့ လရာသီခါတော်တို့ ဝိတောက်ပန်းနဲ့ နှစ်ဦးကို ကြိုဆိုမယ်... အတာကူးတဲ့ တန်ခူးလရာသီဝယ်... ဒါနတွေ တဝေဝေ... ရေတွေတရွဲရွဲ... တို့မြန်မာတွေ ပျော်ရွှင်ပွဲ နှစ်ကြတဲ့ သင်္ကြန် နှစ်သစ်ကူးပွဲ။

ရွှေမြန်မာတို့၏ (၁၂)လရာသီခွင်မှာ မိဿရာသီ အတာကူးသည့် နှစ်ဦးရာသီအခါ သမယဟာ (၁၂)လရာသီမှာ အစဦးဆုံး လရာသီဖြစ်သလို မူလရာသီ အိမ်ရှင်ဓာတ်ဖြစ်သော ထေဇောဓာတ်၊ အားကောင်းကြီးစိုးသည့် လရာသီဖြစ်တာမို့ သြကာသလောကတစ်ခုလုံး ပူပြင်းသည့် လရာသီဟု ဆိုရပေမည်။

ဒါကြောင့် အပူဒဏ်ကို နှစ်သစ်ကူးသင်္ကြန်ရေဖြင့်- ပက်ဖျန်းကာ ဖြေဖျောက်ကြလေသည်။

ဤသို့ ပူပြင်းသည့် တပေါင်း၊ တန်ခူးလ ရာသီများတွင် အများအားဖြင့် ကိုယ်တွင်း အပူအောင်းများပြီး ကန်ထွက်လာတတ်သောကြောင့် ကလေးသူငယ်များတွင် ဝက်သက်၊ ပဲသိတာ၊ ရေကျောက်၊ မိတ်ဖု၊ အယားဖုများ ကန်ထွက်လာသည်။ ရာသီနာခေါ်သည့် အနာရောဂါများ အဖြစ်များကြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရာသီအလိုက် ဓာတ်အကြိုက် နေထိုင်စားသောက်နိုင်ကြစေရန်အတွက်...

ကျွန်ုပ်တို့ရမည့် အစားအစာများ

ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ထမ်းတွင်းကို ပူလောင်စေတတ်သော အပူအစပ်များ၊ အအေးထွန်းစာများကို ရှောင်ကြဉ်ရပေမည်။ ထညင်းသီး၊ ဥသျှစ်သီး၊ ဒူးရင်းသီး၊

သရာ ဗဟိုဗွေသာ

ဥသျှစ်ရွက်၊ ငရုတ်သီး၊ ကုလားအော်သီး၊ မိုးမောက်ငရုတ်သီး၊ ရဲယိုရွက်၊ ရဲယိုသီး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး။

ကြောင်လျှာသီး၊ တမာရွက်၊ ချင်း၊ ပတ်ကော၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ဆိပ်ဖူး၊ မာလာဖူး၊ ကန်အိမ်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်၊ မလ္လာပွင့်၊ စပါးလင်၊ ကင်ပလင်းရွက်၊ ဒန်သလွန်ရွက်၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ ဇီရာပူစိန်၊ နွားသား၊ သိုးသား၊ ခိုသား၊ ချိုးသား၊ ယုန်သား၊ မြေအောင်းသား၊ ပုရစ်၊ လမင်းရိုး၊ သင်ပေါင်းရိုး၊ တော

ကြောင်သား၊ စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု
ဆေးဝေဒ်ဝင် စားသုံးသင့်သည့်
အစားအစာများ
အသီးအရွက်

မရန်းသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ မန်ကျည်းရွက်၊ သရက်သီး၊ ဖရဲသီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ရုံးပတ်သီး၊ အုန်းရည်၊ ငှက်ပျောသီး၊ ငှက်ပျောဖူး၊ မိနွဲသီး၊ ကင်း၊ အမည်း၊ သင်္ဘောသီးအစိမ်း။

စောင်းလျားသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ဝါးရောင်း
ချဉ်ရွက်။

ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ပဲနီလေး၊ ပဲစင်းငုံ
ကုလားပဲ၊ မြင်းခွာရွက်၊ ရေထိကရုံး၊
ရေညှိ၊ ကျောက်ပွင့်၊ ကြက်နားရွက်၊
မိုးခြောက်၊ ပန်းခြောက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊
နီပွင့်။

ကြက်သဟင်းရွက်၊ မြူရွက်၊ ပဲမင်
ပေါက်၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ရေမှန်ညှင်း၊
ရေပြောင်းပူး(စပါး၂) ဆလတ်ရွက်၊
မှန်လာပင်၊ ကတက်ရွက် စသည်တို့ကို
စားသုံးပေးပါ။

အသားငါး...

ကျွဲသား၊ ဘဲသား၊ ရေစွလီသား၊
ဝက်သား၊ ကြက်သား၊ ငါးရှု၊ ငါးကျည်း၊
ငါးရံ၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးသလောက်၊
ငါးမြင်း၊ ငါးတန်း၊ ကကူရဲငါး၊ ပုစွန်ထုပ်၊
ပုစွန်ဆိတ်၊ ရေခူ၊ ရေကြက်။

ရေဘဲ၊ ပြည်ကြီးငါး၊ ကထန်းပျော့
လယ်ပုစွန်လုံး၊ ဆိတ်သား၊ ငါးရံခြောက်၊
ငါးကြင်း၊ ဂုံး၊ ခရု၊ ကနုကမာ စသည့်
သား၊ ငါးများကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး...

သံပရာသီး၊ မရန်းသီး၊ စောင်းလျား
သီး၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ဗီနီကာချဉ်၊
ဒိန်ချဉ်၊ ဆန်ပုံးချဉ်ချဉ် စသည်တို့ကို
ဟင်းပွဲ၊ အသုပ်ပွဲတို့တွင် ထည့်သွင်း
အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်...

မိဿရာသီ၊ တန်ခူးလတွင် ကလေး
သူငယ်များ ဝက်သက်၊ ပဲသီတာ၊
ရေကျောက်၊ မိတ်ယားနာဖုများ၊ အနာ
စက် စသော အပူကန် ရာသီနာများ
ဖြစ်ခဲ့သော် ရေမှန်မှန်ချိုးပေးပြီး ဝမ်း
တွင်းအေးစေသော မုန့်နှပ်၊ မုန့်ကျွဲ
သည်။ ကျောက်ဖရုံယို၊ ဆီးဖျော်ရည်၊
ထန်းလျက်၊ မုန့်လက်ဆောင်း စသည်
တို့ကို ဓာတ်စာအဖြစ် ပေးကျွေးပြီး...

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သောက်ဆေးအဖြစ် ကရမက်နှင့်
ဆန်ဆေးရည်ကို သွေးပြီးဟင်းစားခွန်း
(၁)ခွန်း တစ်နဲ့(၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ်ခန့်
သကြား(၁)ခွန်းခန့် ထည့်၍ ဖျော်ပြီး
တိုက်ပေးပါ။

ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ အနာများကို
အကင်း(၁၀)မိနစ်ဆေးမှုန့်နှင့် ကရမက်
ရောသွေးပြီး နိုင်နိုင်လိမ်းကျံပေးပါက
ဆက်သောပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မိဿာစုထမင်းပိုင်းအာထွက်
ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်စာ
ဟင်းစင်အတွဲများ
[(၇)ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]

၁။ ငါးရံ၊ ငါးရောင်းချဉ်ရွက် အချဉ်ရက်

- သရက်သီးသုပ်၊
- မြေပဲဆန် ဗာလချောင်ကြော်၊
- လဲလှူရွက်ဟင်းချို။

၂။ ဝက်သနီရက်

- ခံတက်ချဉ်သုပ်၊
- မရန်းသီးငါးပိထောင်း၊
- ပဲနီလေးဟင်ချို။

၃။ ပြည်ကြီးငါး ချိုချဉ်ဟင်းပွဲ

- ငါးရံခြောက်ဖုတ်ဆီဆမ်း
- ကျောက်ပွင့်သုပ်
- (၁၂)ချိုးဟင်းချို။

၄။ ငါးသလောက်ပေါင်း

- မရန်းသီးသုပ်၊
- ငါးပိဆီကြော်၊
- ပဲတီချဉ်တို့စရာ၊

၅။ ကြက်သားကင်ပွန်းချဉ် ဆီပြန်ဟင်း

- မြူရွက်သုပ်၊
- နွားနို့ခဲကြော်၊
- ငါးရံဆန်လှော် တာလပေါဟင်း
ရည်။

၆။ ငါးရေကြော်နုတ်

- ရေခူသုပ်၊
- ပုစွန်ခြောက်ဗာလချောင်ကြော်၊
- သီးရုပ်ကုလားဟင်း။

၇။ ငါးခြောက်ထောင်းကြော်

- သရက်ချဉ်သုပ်၊
- ငရုတ်သီး တောင်လုံးကြော်
ဆားဖြူ။

အချို့ပွဲ...

ရွှေရင်အေး၊ ကျောက်ကျော၊
သာခွေယိုင်၊ စပျစ်သီး၊ သင်္ဘောသီး၊
ဖရဲသီး၊ ငှက်ပျောသီးပေါင်း၊ ပူတင်၊
လိမ္မော်သီး၊ ကျွဲကောသီး၊ မုန့်ကျွဲသည်။
ထိုးမုန့်၊ ကျောက်ကျော၊ မဲမဲကြီး၊
စောင်းလျားသီးယို၊ သီသီးယို စသည်
တို့ကို အချို့ပွဲ ထည့်ခင်းစားသုံးနိုင်ပါ
သည်။

ယခုတင်ပြခဲ့သော (၇)ရက် (၁)
ပတ်စာ ဟင်းစင်အတွဲများသည် အတာ
ကူးသည့် တန်ခူးလ မိဿရာသီ
အတွက် ရာသီအလိုက် ဓာတ်အကြိုက်
ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု
နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဟင်းလျာများ ဖြစ်ပါ
သည်။

စာသမ္မု ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာကြ
ပါစေ။

တစ်ချက်တောင်း လောကွန်

ကြည့်ပါ။

- လက်သန်းသည် အပြင်သို့ကား ထွက်နေတယ်။(A.A) ဒါကတော့...
- * လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေ့ရင်တယ်။

(A.A)

- * ရုပ်ရယ်တာ ပြကြိုက်ဘူး။
- * ခေါင်းဟတယ်။
- * တစ်ခါတစ်ရံ စည်ကမ်းသလိုပိုး ဖြစ်တတ်တယ်။
- * စတာကြွယ်တယ်။
- * အနိုင်ကုန်တာပိုး ပြကြိုက်ဘူး။
- * ရှင်ရှင်တွင်းတွင်း ပြောတတ်တယ်။
- * ဖန်ဆောင်မှု ကင်းတယ်။
- * ဆန်သစ်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေရှိတယ်။
- စသည်ဖြင့် ဟောပြောလို့ ချစ်တယ်။ လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို ကြည့်ပြီး အဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။
- ထာသုတအလိုမှာ တင်ပြပေးလိုက်ပါ တယ်။

ပရံ့ ရက္ခဏာ အတ္ထာနံ ရက္ခဏာ
 ဦးသော်ခင်(ဟသာဏ)

မြေအောက်

ဆီးချုပ်ထောက်၏

'အဖေ...အဖေ...အဖေ'
သားဖြစ်သူ၏ ခေါ်သံကြောင့် ဖခင် ဖြစ်သူမှာ အိပ်ရာမှ အလူးအလဲ ထလာ ခဲ့ပြီး ဖယောင်းတိုင်အား မီးထွန်းလိုက် ရင်း နံရံကပ်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက် ရာ ညသန်းခေါင်ကျော် (၁)ချက်တီး နေပေပြီ။ အပြင်ရှိ သားဖြစ်သူ အိပ်ရာ သို့ အရောက်တွင်...

'မောင်စိုး ဘာပြုလို့ခေါ်တာလဲ'
'အဖေ သားဆီးသွားလို့ရတာ။ ဆီးလဲ သိပ်ပေါက်ချင်နေပါတယ်'
သားဖြစ်သူ၏ ဆီးခုံအား စမ်းကြည့် တော့ တင်းကျပ်၍နေရှာ၏။ တစ်ရင်း ဆေးခန်းသို့ အမြန်ဆုံး သွားပြရန် ဆုံးဖြတ်ရင်း...
'လာ...သား ဆေးခန်းသွားပြရ အောင်'

သားဖြစ်သူအား တွဲခေါ်ရင်း လက် နှိပ်တတ်မီးဖြင့် တစ်ရင်းဆေးခန်းသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ဆေးခန်း တာဝန်ကျသူက လိုအပ်သည့် ဆေးဝါးကုသမှုများ ပြု လုပ်ပေးရှာပါသည်။

သို့သော် အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိ ဆီးမပေါက်နိုင်သေးပါ။ အိပ်၍လည်း မရပါ။ ထိုစဉ် တစ်ဖက်ခြံတွင်နေသည့် ကိုလှစိန်ဆိုသူ ရောက်လာပြီး...

'ဆရာလှမြင့် အချိန်မတော် ဘာ အကြောင်းများထူးလို့လဲ၊ လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်နေလို့ လာမေးတာပါ' ဟု ပြောရာ...

'ဒီမှာမှာ ကိုလှစိန် မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ကျုပ်သား ဆီးမပေါက်နိုင်ဖြစ်နေတယ်။ ဆီးချုပ်တယ်ထင်ပါ့ဗျာ'

'ဘာများ စားမိလို့လဲ'
'မနေ့ကတော့ တညင်းသီး ဆား ရည်စိပ် တို့စရာအဖြစ်နဲ့ စားမိမှာပေါ့။ အခြားတော့ မစားပါဘူး'

'ခင်ဗျားတို့က အင်္ဂလိပ်ဆေးကုတဲ့

တပ်ကဆိုတော့မြန်မာဆေးနည်း ကို ယုံကြည်မှုရှိမလာ။ ဆေးက တော့တစ်ခါသောက်နဲ့နဲ့ ကောင်း သွားမယ့် လက်တွေ့ အစွမ်း ထက်တဲ့ ဆေးပဲဗျို့'

'ယုံပါတယ် ကိုလှစိန်ရာ ပျောက်ဖို့သာအရေးကြီးပါတယ်' သားဖြစ်သူ ဝေဒနာခံစားနေ ရ၍ ရောဂါပျောက်စေလိုသည့် ဖခင်တစ်ယောက်၏ အဖြစ်ကို ကိုလှစိန်ကြည့်၍ ကိုယ်ချင်းစာ နေမိပါသည်။

'ကဲ...ကြာပါတယ်ဗျာလိင်အောင် စောင့်နေတာ လက်နိတ်တတ်မီး

ရှိရယ် ယုတ်သား ကလေးတွေ ကစားတဲ့ ဆောင်ဆောင်သီးအပင် (မြေရာပင်) ရဲ့အခေါက်ကို သွားဆတ်ကြရအောင် မြှုပ်က ဆန်တစ်ဆုပ်လောက် ရှေ့ထား ဗျာ'

ဟု ကျွန်တော်၏ ဇနီးဖြစ်သူအား တစ်ဆက်တည်း မှာခဲ့ပါသည်။

ကိုလှစိန်နှင့်အတူ ခြံရှေ့ရှိ ဘုရား ကုန်းတွင် ပေါက်နေသည့် မြရာပင်များ ဆီသို့ စားမတစ်ချောင်း ယူ၍ ထွက်ခဲ့ ကြလေ၏။ မြရာပင်ဆီ ရောက်လျှင်...

'ကဲ...ဆရာကိုယူပြီး အပင်ရဲ့အခေါက်ကို အောက်ကနေ အပေါ်ကိုကုန်ပြီး ခုတ်ပါ နှုတ်ကလဲ ဆေးဆရာအိမ်ကိုကြွလို့ပဲဗျာ'

ဟု ကြော၍ ကိုလှစိန်ပြောသည့် အတိုင်း မြရာပင်အခေါက်ကို ခုတ်ခဲ့ပြီး နှုတ်ကလည်း သူပြောခိုင်းသကဲ့သို့ ပြောခဲ့၏။ အိမ်ရောက်တော့ မြရာပင် အခေါက်အပွေးများကို ခြစ်ပစ်လိုက်ပြီး

နောက် ယင်းအခေါက်များကို ဆန် တစ်ဆုပ်-ရေစိမထားသည့် ဆန်ဆေး ရည်နှင့် ရောသွေးပြီး အကြမ်းပန်းကန် တစ်လုံးခန့် တိုက်လိုက်လေ၏။

(၁၀)မိနစ်ခန့် စကားပြောရင်း ကိုလှစိန်နှင့် သားဖြစ်သူကို စောင့်ကြည့် နေစဉ် သားဖြစ်သူမှ "အဖေသား ဆီးပေါက်တော့မယ် (ဆီးသွားတော့ မယ်)"ဟု ပြောရင်း ပုဆိုးပင် မလွတ် တော့ဘဲ ဆီးပေါက်ချလိုက်တော့၏။ အံ့ဖွယ်ထူးဆန်းလှပေသည့် တကယ် ကိုယ်တွေ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် မို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် လူများအတွက် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။ (အနာသိ ဆေးရုံပါတီ။)

မှတ်ချက်။။ ဖြစ်စဉ်အား ပြောပြသူ တကကလှမြင့်အား အထူးကျေးဇူး တင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စိုးကျော်ကြား

သစ်ပင်ကြီးတွေ

ချန်ထားပေးပါ

အေးသွင်
(ရန်ကင်း)

သစ်ပင်ကြီးတွေ တိမ်တွေ တောင်
ကြယ်တွေ လတွေကို သိပ်ချစ်
သဘာဝ သူဇာက ညဘက်ဆို
လှည့်လည်လှည့်လည် လမ်းကြီးကို ကြည့်

တတ်သလို ကြယ်လေးတွေကိုလဲ
ရေတွက်တတ်ပါသေးတယ်။
သစ်ပင်ကြီးတွေဟာ ညအမှောင်
အောက်မှာ အချိန်မည်းကြီးတွေလို

အုပ်ဆိုင်းနေပေမယ့် လရောင်ရှိတဲ့ည
တွေမှာတော့ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်တွေ
ဟာ လရောင်ကြောင့် လင်းလက်ပေါ်
တယ်။

www.burmeseclassic.com

သစ်ပင်တွေကို ငေးကြည့်နေမိရင်း တစ်ချိန်က အရွက်တွေ အခက်အလက် တွေနဲ့ လှပနေတဲ့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ကို လှမ်းမြင်လိုက်ပါတယ်။

အရင်က အိမ်ဘေးမှာ အရိပ်ရတဲ့ အပင်ကြီး ငှက်တို့ရဲ့ ခိုနားရာ သစ်ပင် ကြီးရဲ့အဖြစ်ကို လရောင်အောက်မှာ မြင်ရတာကတော့ အရွက်တွေမရှိတော့ တဲ့ ကိုင်းခြောက်တွေနဲ့ သစ်ခြောက် ပင်ကြီးပါပဲ။ လူတွေနှိပ်စက်တဲ့ဒဏ်ကို ခံရရှာတာပေါ့လေ။

သစ်ခြောက်ပင်ဆိုပေမယ့် နေဝင် ခါနီးမှာ တိမ်ရောင်နောက်ခံတွေနဲ့ သူ့ရဲ့ အခက်အလက်တွေ ဝေဖြာနေတာကို မြင်ရတဲ့အချိန်မှာတော့ လှပနေဆဲပါပဲ။

သူ့ရဲ့အရွက်ကို ပဲမွှန်းအကျက်မှုန့်၊ ဆီချက်၊ ပုစွန်ခြောက်၊ င်ပြာရည်လေး ထည့်ပြီး သုပ်စားလို့ရတယ်။ သူ့ရဲ့ အရွက်ကို ချဉ်ရည်ဟင်း ချက်စားလို့ရ တယ်။ သူ့ရဲ့အသီးကို နရင် အစိမ်း အတိုင်း ငါးပိလေးဖိဖုတ်ပြီး ငရုတ်သီး စိမ်းဖီးအုံးလေးပါထည့်ပြီး ထောင်းစား လို့ရပါတယ်။

အသီးရင့်လာရင်တော့ အခွံတွေ ချွတ်ပစ်၊ အစေ့တွေကို ပစ်ဖယ်ပစ်ပြီး သီးစုံချဉ်ရည်ဟင်းတို့ ပဲကုလားဟင်း တို့ထဲ ထည့်ချက်လို့ရတယ်။ မျက်စိနာ ရင် မျက်စိကိုက်ရင် သူ့ရဲ့အခေါက်ကို ကျောက်ပျဉ်မှာ သွေးလိမ်းလို့ရတယ်။ သူ့ရဲ့အခေါက်အစိမ်းထက် မန်ကျည်း၊ အနီကပိုပြီး ဆေးဖက်ဝင်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ အဲဒီအထိ အသုံးဝင်တဲ့ အပင်ကြီးပါပဲ။

အပင်ကြီး သိပ်ကြီးလာတော့ သူ့ရဲ့ အကိုင်းအခက်တွေက အိမ်ဘက်အထိ နယ်ချဲ့လာကာ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်ကို လေတိုက်တိုင်း တခိုင်းခိုင်းရိုက်နေသလို သူ့ရဲ့အရွက်တွေကလဲ ခေါင်မိုးပေါ်

ကြွေကျကြပါတယ်။ အပင်ကြီးဘယ်လောက် အသုံးဝင် နေပါစေ သူ့အရွက်ကြောင့် သူ့အသီး တွေကြွေကျလို့ သွပ်မိုးပေါ်တင်နေ တော့ အပြစ်ဖြစ်ရပြီပေါ့။ အိမ်နီးနား ချင်းအိမ်က အပင်ကြီးကိုမြင်ရတော့ သူတို့လင်မယား လမ်းထွက်လျှောက် ကြုံရင်း ပြောတဲ့စကားကို ပြန်ကြားမိ တယ်။

‘သူ့အရွက်တွေက ခေါင်မိုးပေါ်တင်နေတာ မိစ္ဆာရင် အချဉ်ထက်ပါလို့ သွပ်တွေဆွေး တယ်။ အပင်ကြီးကို သတ်ပစ်ဖို့ ဖြစ်ပယ်။ ဒီနှစ် မိုးကောင်းတာ အရွက်ဆွေးတွေ ကြောင့် သွပ်မိုးတွေပေါက်ထားလို့ မိုးတွေ ယိုတာ အိမ်ခန်းမှာရှိနေတာပဲ အိမ်လို့ကို မရတော့ဘူး ကြည့်လုပ်ပါဦး ကိုရယ်’

‘အေးပါကွာ သွပ်တွေဆွေးပြီး မိုးတွေယိုတော့ ကိုယ့်အိမ်ဘက်ရောက် နေတဲ့ အကိုင်းတွေကို ခုတ်ပစ်လိုက် မယ်လေ။ အိမ်ခေါင်းမိုးပေါ်ကိုလဲ အကိုင်းတွေရိုက်တော့ လန့်လန့်နိုးပြီး အိပ်ရေးပျက်ရတာများပြီကွာ’

သူတို့လင်မယားက အခက်အလက် တွေကို ခုတ်ပစ်ပေမယ့် အိမ်ဘက်ကို အကိုင်းတွေရည်ထွက်ပြီး ပြန်ရောက်

လာတဲ့အခါ သစ်ပင်ကြီးကို သင်းသတ် လိုက်သော်လဲ ပထမအကြိမ်မှာ မသေဘဲ လန်းလန်းဆန်းဆန်းနဲ့ ရှင်သန်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အပင်ကြီးက အကြီးကြီး နှမြောစရာလို့ မခတ်မဆိုင် ပြောလိုက်မိပါသေးတယ်။

သူ့စာတို့ငယ်ငယ်တုန်းက ဘုရားဖူး ကားတွေနဲ့ ခရီးသွားတဲ့အခါ လမ်းဘေး သစ်ပင်တွေမှာသစ်တစ်ပင်ခုတ်ထောင် သုံးနှစ်ဆိုလား စာကပ်ထားတာ အခု ခေတ်တော့ မရှိတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ မတွေ့ရတော့ပေမယ့် ကိုယ့်ခြံထဲက အပင် ကိုယ့်ဘာသာခုတ်တာတော့ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲနော်။

သစ်ပင်ကြီးကို နောက်တစ်ကြိမ် မှာ ပတ်ချာလည် တော်တော်လေးနက် အောင် သင်းသပ်လိုက်တော့ သစ်ပင် ကြီးလည်း မစိမ်းလန်းနိုင်တော့ဘဲ သစ်ရွက်တွေ ကြွေကျပြီး သစ်ကိုင်း တွေလဲခြောက်လို့ သစ်ခြောက်ပင်ကြီး ဘဝနဲ့ လေးငါးလ ကြာခဲ့ရတာပါပဲ။

သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ဖြစ်ဖို့ မလွယ် ပေမယ့် သတ်ဖို့တော့လွယ်ပါတယ်။ သစ်ပင်ကြီး သစ်ခြောက်ပင်ဖြစ်သွား တော့ အရင်က အရိပ်ရနေတာလဲ မရလို့ အိမ်ဘေးဘက်တွေ အိမ်ခန်းထဲ အထိ နေရောင်ခြည်ရပြီး နေပူနေပါ တယ်။ သူတို့အတွက် တစ်ခုကောင်း ပေမယ့် တစ်ခုမကောင်းဘူးပေါ့။

ထင်းလိုချင်လို့ အပင်ကြီးကို ဝယ်မယ့်သူ ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ထင်းစိုက်တဲ့အခါ မန်ကျည်းသားက အခက်အလက်ကလေးပင် ဖြစ်ပါစေ မီးတောက်ပါတယ်။ သရက်သားလို မဟုတ်ပါဘူး။ သရက်ကိုင်းတွေ ခုတ် ထားပြီး အိမ်ရှေ့ပုံထားရင် တောင်ပယ် သူမရှိပေမယ့် မန်ကျည်းကိုင်းလေးတွေ ကိုတော့ ကိုင်းသေးလေးကအစ လိုချင်

ကြပါတယ်။

နယ်ဘက်မှာ ထင်းမီးသုံးတဲ့သူတွေ ပေါပါတယ်။ ထင်းမီးသုံးလျှင် အိုးတွေ မည်းတယ်ဆိုပြီး ခြို့ကလူတွေက မီးပျက်ရင် မီးသွေးသုံးပေမယ့် ရွာက အများစုကတော့ ထင်းမီးကိုပဲ သုံးကြပါတယ်။

အပင်ကြီးကို လှဲဖို့ဟာ တော်တော် မလွယ်ပါဘူး။ ကြီးမားတဲ့အပင်ကြီးဖို့ လွှဲစက်နဲ့ဖြတ်ကြရတယ်။ ဝေါ...ဝေါ... ဝေါဆိုတဲ့ လွှဲစက်ဖြတ်တဲ့အသံက တော်တော်ကို နားညည်းပါတယ်။ သူ့ဇာတို့နေလာခဲ့တာ မြို့နဲ့အနေများ လို့ သစ်ပင်ကြီးတွေကို အရိပ်ရအောင် စိုက်ကြပါတယ်။

သစ်ပင်စိုက်ရင် စားရတဲ့အယ်ကိုစိုက်စိုက်ပြီးရင်လဲ အပင်ကိုခတ်ဖို့ စိတ်မကုန်အဆင်အလက်ကိုးလက်ကျော်ရင် ရုက္ခစိုက်ပျက်အပ်တဲ့ သတ္တဝါတွေနေကြတယ်။ အပင်ကိုခတ်မယ်ဆို သစ်ပင်တစ်ပင်လုံးကို ခတ်မယ်ရဘူး။ ရုက္ခစိုက်ပျက်တစ်ကိုင်းတော့ ချွန်ထားခဲ့ရတယ်။

အမေတို့ ငယ်ငယ်တန်းက ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးက ဟောတဲ့တရားကို နားထမ်းနားထောင်ပြီး ဆရာတော်ကြီးပါ။ ဆရာတော်ကြီးပါလာတဲ့ကာက ဝိုင်းရုပ်ကြော်ရုပ်ရိုက်တဲ့ ကန်တော်ကြီးပန်းခြံရွာကနေ ကားဖြတ်မောင်းတော့ ဆရာတော်ကြီးက ကန်တော်ကြီးထဲကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ သစ်ပင်အောက်မှာ အတွဲတွဲက ချိန်တော့နေကြတာကို တွေ့ပါတယ်။

သစ်ပင်ပေါ်တွေကို ကြည့်လိုက်တော့ သစ်ပင်ပေါ်တွေမှာ သစ်ကိုင်းသစ်ကိုင်းတွေကို ဝိုင်းနေကြတဲ့ သတ္တဝါတွေ၊ တစ္ဆေတွေ သရဲတွေအများကြီးပဲတဲ့။ ဆရာတော်ကြီးက...

သစ်ပင်အောက်မှာ သူတို့က ချိန်တော့နေလိုက်ကြတာ သူတို့အပေါ်မှာ သူတို့ပျက်ရ

တဲ့ အကောင်တွေက အများကြီးပဲသိရင် ကြောက်ကြမှာပဲလို့ ဟောတာလို အမေက ပြောပြပါတယ်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ နတ်ပြည်မှ မယ်တော်မိနတ်သားကို တရားဟောပြီး လူ့ပြည်ကို ပြန်ကြွဆင်းလာမယ့် မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို ကြိုဆိုကြဖို့ မီးတွေထွန်းကြ ကြိုဆိုကန်တော့ကြပါတယ်။

လူတွေက ကိုယ်တိုင်လဲ မီးတွေထွန်းပြီး ကြိုဆိုကန်တော့ကြသလို မြေစောင့်နတ်၊ ဆန်အိုးစောင့်နတ်၊ ကျောက်ပျဉ်စောင့်နတ်၊ လှေကားစောင့်နတ်၊ မြီစောင့်နတ်၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့ပါမကျန် အိမ်သာထဲတို့ ဆန်အိုးပေါ်တို့၊ သောက်ရေအိုးပေါ်တို့ မြေကြီးပေါ် သစ်ပင်ခြေရင်းတွေမှာ ခြင်းထပ်ပါမကျန် မီးတိုင်တွေ ထွန်းလှူပေးပြီး မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို ပူဇော်ဖို့ မီးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်းတွေကိုလဲ လှူပါတယ်လို့ဆိုပြီး ထွန်းညှိပေးပါတယ်။

သစ်ပင်တွေမှာ ရုက္ခစိုက်နတ်ရှိလို့လဲ ရုက္ခစိုက်နတ်ကို မီးလှူဖို့ ဖယောင်းတိုင်တွေကိုလဲ လှူကြတာပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားသခင် လက်ထက်မှာလဲ ရဟန်းတစ်ပါးက သူ့ကျောင်းအတွက်လိုလို့ သစ်ပင်မှာနေတဲ့ ရုက္ခစိုက်မက သူ့သားလေးနဲ့ သူ့နေတဲ့သစ်ကိုင်း

ကို မခုတ်ပါနဲ့လို့ တောင်းပန်တာကို မရဘဲ ခုတ်လို့ကလို့ ကလေးချဲ့လက်ပြတ်သွားလို့ဘုရားရှင်ကို လျှောက်တာ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်တွေ သစ်ပင်မခုတ်ရဆိုတဲ့ ဝိနည်းတော်ကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့တာမို့ ရုက္ခစိုက်နတ်ဆိုတာ တကယ်ရှိတာပါ။

တချို့က အယူမရှိဘူး။ ကိုယ့်အိမ်ကအပင်ကို ကိုယ်ခုတ်တာ အာဖြစ်သလဲဆိုတဲ့သူတွေလဲ ရှိကြပါတယ်။

ဒီအပင်ကြီးက ရာဇဝင်နဲ့ပါ။ အရင်နေတဲ့လူတွေ သိကြပါတယ်။ ဘုရားရှိခိုးအမှုဝေလျှင် သစ်ပင်ပေါ်မှနေဖြူဖြူသတ္တန်ကြီး ဆင်းလာပြီး ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့ လူနောက်မှာ လာရပ်နေတတ်ပါတယ်။ နောက်တော့ သစ်ပင်ကြီးပေါ်ကို ပြန်တက်သွားတတ်တာကို မြင်တွေ့ကြပါတယ်။

ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့ လူကလဲ သူ့နောက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက် လာရပ်နေတယ်ထင်လို့ မျက်စိဖွင့်ကြည့်မိတဲ့အခါ တွေ့မြင်ကြရတာပါပဲ။

တချို့လဲ ကြောက်လို့ဆိုပြီး အိမ်ပြောင်းသွားတတ်ကြပါတယ်။ လူတို့ဘာမှ အန္တရာယ်မပေးတဲ့ သူတော်ကောင်း ရုက္ခစိုက်ကြီးလို့လဲ ဆိုကြပါတယ်။ အိမ်နဲ့သစ်ပင်နဲ့ ကူးသန်းနေတာကို မြင်တဲ့လူတွေလဲ မြင်ရမိတယ်။ အိမ်ထဲကိုလဲ ဝင်နိုင်ပါတယ်။

ရုက္ခစိုက်နတ်ပတ်သက်လို့ သူ့ဇာတိထွေ့ကို ပြောပြချင်ပါတယ်။ သူ့ဇာတိအိမ်နဲ့ ယောက္ခမကြီးအိမ်က တစ်မြို့စီပါ။ ယောက္ခမကြီး နေမကောင်းဆန်က တစ်ခါ သွားတွေကြပ်သေးတယ်။ ယောက္ခမကြီးက ယောက္ခမကြီးမယ့် ပစ်ပစ်ပစ်ပစ်တယ်။ သူ့အမေကြီးကတော့ မျှော့သတိပဲ။ မျက်နှာမလိုက်ပါဘူး။ ချွေးတို သူ့

သားသမီးတွေနဲ့ တန်းတူသဘောထား ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ကျခါစက ယောက္ခမ အိမ်မှာ အတူတူနေဖြစ်ကြလို့ သူ့သား သမီးတွေ သုံးယောက်ရှိပေမယ့် ဧည့်ခန်းထဲပွနေတယ်။ အိမ်ကို တံမြက်စည်း လဲဖော်မရတူးဆိုတဲ့ စကားကို ကိုယ့်ကိုကြည့်ပြီး ပြောတတ် ပါတယ်။

ဧည့်ခန်းထဲပွနေတာက သူ့သမီး စက်ချုပ်ထားတဲ့ ညှပ်စဖြစ်စတွေပါ။ ယောက္ခမဆိုတော့ သည်းခံလိုက်ရပါ တယ်။ မြေးနှစ်ယောက်အတူတူ အဘိုး ရုံးက ပြန်လာလို့ ပြေးကြိုကြရင် သူ့ သမီးကမွေးတဲ့မြေးကိုပဲ ကောက်ချီပါ တယ်။

အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ရုံးမသွားခင် ယောက္ခမနဲ့အတူတူ ကူလုပ်ပေးခဲ့ပြီးမှ ရုံးချိန်ကိုးနာရီခွဲအထိ ကားဂိတ်ကို လင်မယားနှစ်ယောက် အသည်း အသန် ပြေးကြရပါတယ်။ အမျိုးသား ကလဲ မနေရရှာပါဘူး။ ပန်းကန်ဆေး ဖို့၊ ဟင်းချက်ဖို့ ရေတွေကို ရေတွင်း ထဲကနေ ခြံနောက်ဘက်က တိုက်ကီ ထဲကို ခပ်ထည့်ရပါတယ်။

အစ်ကိုကြီးရှိပေမယ့် ရေခပ်ဖော် မရပါဘူး။ အိမ်ရှေ့က ရေတိုင်ကီနှစ် လုံးထဲကိုလဲ ချိုးရေ အဝတ်လျှော်ဖို့ ရေ ခပ်ပေးရပါတယ်။ ယောက္ခမအိမ် မှာ သားအငယ်ဖြစ်ပေမယ့် မျက်နှာမရ ဘဲ အဆူအပူခံပြီး အလုပ်လုပ်ပေးကြ ရတာပါ။

အခု သူနေမကောင်းဖြစ်နေတဲ့ အချိန် ထူးထူးခြားခြား ယောက္ခမကြီး က ကိုယ့်ကို ဖက်ငိုပါတယ်။ “ဒယ်ဒီ ကို ခွင့်လွှတ်ပါသမီး” လို့လဲ ပြောပါ တယ်။ သူ့သားဆီကိုလိုက်ချင်တယ်လို့ လဲ ပြောပါတယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့လဲ

စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။

သူ့ဇာတိ ရာထူးတိုးပြီး နယ်ပြောင်း ကြရတော့ ကိုယ်ကသာ တစ်နှစ်(၂)ခါ လောက် ရန်ကုန်ကို လုပ်သက်ခွင့်နဲ့ ပြန်လာကြပါတယ်။ သူ့တို့အိမ်မှာ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်နေပြီး ကိုယ့် မိဘအိမ်ကို ပြန်နေပါတယ်။ အမျိုးသား ကလဲ သူ့အိမ်မှာသူနေပါတယ်။

ကိုယ်နေတဲ့အလုပ်ရှိရာ မြို့လေး ကို ဘယ်မိဘကမှ လာမလည်ကြပါ ဘူး။ ဒယ်ဒီလဲ မရောက်ဘူးပါဘူး။ မာမိကမှ ကိုကြီးနဲ့အတူ တစ်ခါလာ လည်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

သူ့ဇာတိပြန်လာပြီး မကြာခင်မှာ ဒယ်ဒီဆုံးကြောင်း ဖုန်းဝင်လာလို့ ရန်ကုန်ကို ပြန်ကြရပြန်ပါတယ်။ ရက် လည်ပြီးမှ ပြန်လာကြပေမယ့် ခြံထဲက အသီးအနှံတွေ အထူးသဖြင့် ဩဇာသီး တွေ ငှက်ကိုက်တာ မခံထားရပါဘူး။ အရင်ဆို လူရှိနေရက်နဲ့ လင်းဆွဲတွေ က စားသွားတတ်ကြလို့ တစ်ခြမ်းပဲ နေတာတို့ ကြွေကျတာတို့ မြင်ရပါ တယ်။

သူ့ဇာတိ သူ့ဇာတိဖြစ်တာမှာ ညဘက် ဆို ဆွေဆွေအတင်းအတင်းလဲအူ တာ ဆွေဆွေအူတော့ ပလေးဖြစ် ကြောက် ယိုက်တာ ဆွေဆွေတန်းတော့ လှက် တာလာလို့ စာဖတ်ဖို့ ယိုးကြည့်ရတာ။ အူ

တော့ ခြံထဲဆင်ရဲတာ ခြံထဲမှာ ဘာမှ မပျောက်ဘူး ယုတ်လား’

‘ကျေးဇူးပါပဲ အစ်မရေ။ ဘာမှမ ပျောက်ပါဘူး။ မိုးစက်က သိပ်ခြံလုံတာ အိမ်ပေါ်ကို လူစိမ်းတက်ရင်လဲ မကြိုက် ဘူး။ အိမ်ပေါ်ရောက်တာနဲ့ မဟောင် ဘဲ ဝင်ခွဲတာ သူ့ဇာတိ ရန်ကုန်သွား နေတုန်း မိုးစက်ကို ထမင်းကျွေးပေး ထားတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ငါး ခြောက်တွေပါလာတာ ပြီးမှ လက် ဆောင်ပေးမယ်နော်။ ဈေးတော့ မသွား ဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ အမေက သူ့အိမ်မှာ ဝယ် ထားတာကို ထည့်ပေးလိုက်တာပါ’

အိမ်နီးနားချင်းနဲ့ စကားပြောကြပြီး တော့ မောင်က သူ့အလုပ်ဆင်းမည့် အကြောင်း ပြောပါတယ်။

‘သူ့ဇာတိ မောင်တော့ ရုံးပြန်တာက ဦးမယ်။ ခွင့်နှစ်ရက်လောက် ကျန်နေ ပေမယ့် ဒီနှစ်ထဲ ခဏခဏရုံးပျက်နေ တာ လုပ်သက်ခွင့် ပြန်အပ်ရင်ရတယ်။ သူ့ဇာတိတော့ အိမ်မှာ ကလေးတွေနဲ့ နေခဲ့ဦးပေါ့ ရုံးမတက်နဲ့ဦး’

မောင့်စကားအတိုင်း ခရီးလဲ ပန်းလာလို့ ခွင့်မစေ့သေးလို့ ရုံးမတက် သေးဘဲ အိမ်ထဲရှင်းရင်း နေလိုက်ပါ တယ်။ ညနေစောင်းမှ ခြံထဲမှာပဲ မီးဖို ပြီး ရေနွေးကျိုပါတယ်။ ဆောင်းတွင်း မို့ အုတ်ကန်ထဲကရေကို မချိုးနိုင်ကြ ပါဘူး။

ညနေလေးနာရီကျော်မှ ရုံးကနေ အိမ်ပြန်ရောက်တာမို့ မောင်က ဒန်လေ့ ကြီးထဲမှာ ရေနွေးနဲ့ ရေအေးစပ်ပြီး ရေချိုးပြီးတဲ့အခါ မီးလှူရင်းအိမ်အောက် က ထင်းမီးဖိုမှာပဲ မနက်က လုံးထား ခဲ့တဲ့ အသားဟင်းကို ပြန်ချက်ရပါ တယ်။

ဟင်းဆိုးကျက်တဲ့အချိန်မှာ ဆောင်း အခါဆိုတော့ ညနေခြောက်နာရီခွဲ

လောကီနဲ့ မှောင်နေပါပြီ။ ခြံထဲမှာလဲ မဲလေပင်၊ မန်ကျည်းပင်၊ မာလကံ ပင်၊ သြဇာပင်၊ ငှက်ပျောပင်၊ သရက် ပင်တို့ စိုက်ထားတာမို့ မှောင်စပျိုးတာ နဲ့ အလင်းရောင်ကောင်းကောင်း မရတော့ပါ။

ရှေးလူကြီးတွေက အိမ်ရှေ့မှာ တမာ ပင် စိုက်ရတယ်။ ငွေဝင်ငွေထွက် ကောင်းတယ်။ ကျန်းမာရေးကောင်း တယ်လို့ ဆိုကြလို့ သူတော့်အိမ်ရှေ့မှာ တမာပင်တစ်ပင်ကလဲ နေရာယူထားပါ တယ်။

တော်တော်လေး မှောင်လာတော့ ခြံထဲက ဟင်းအိုးတို့ ပန်းကန်ဆေးပြီး သား အိုးခွက်ကအစ အိမ်ပေါ်တင်ခဲ့ပါ တယ်။

အိမ်ပေါ်မှာ ထမင်းစုစားနေတုန်း မှာပဲ သူ့စာက အတင်းပိုပြီး မောင့်ကို သားသားနဲ့ခေါ်နေတာကို သူ့စာက ဘေးကနေထိုင်ပြီး ကြည့်နေရသလို သတိမလွတ်ဘဲ သိနေပါတယ်။ မောင် က ဘုရားစင်ပေါ်က သောက်တော် ရေခွက်ထဲကနေနဲ့တောက်တော့...

‘သားရယ် မလုပ်ပါနဲ့ ပုပိတယ် အဖေပါ သားနဲ့အခြင်လို့ ဒီကိုလိုက်လာတာပါ အဖေကို နှောင့်ပေးပါ’

‘အဖေဆိုရင် တစ်ခါမှ မရောက်ဘူး ဘဲ ဘယ်လိုလုပ် အိမ်ကိုသိတာလဲ လာတတ်တာလဲ’

‘အဖေတို့တစ္ဆေတွေက စိတ်ထဲကနေ သွား ရင်တဲ့နေရာကို စိတ်ထွက်လိုက်ရင် သွား လို့ရပါတယ်။ သားကို သိလာနေချင်လို့ စိတ်ထဲကနေ တောင့်တလိုက်တာနဲ့ ဒီအိမ် ကို ရောက်လာတာပေါ့။ သားတို့ ပြန်မလာ ခင်ကတည်းက ရောက်နေတာပါ’

ဒါဆို ရန်ကုန်မှာ အမျှအဝေလျှာလုပ် တုန်းက သာဓုမခေါ်ဘဲ ဒီရောက်နေလို့ မကျွတ်မလွတ်တာပေါ့လို့ ထင်မိပါ

တယ်။ သူ့စာနှုတ်ကနေ ဒီလိုပြောနေ တော့ အိမ်ဘေးမှာလဲ ဘုရားတရား လိုက်စားတဲ့ တရားအမြဲတမ်းထိုင်တဲ့ ဦးလေးကြီးရှိနေလို့ မောင်က ပြေးခေါ် ပါတယ်။

ကလေးတွေဆိုတာလဲ လန့်ပြီး ငိုလိုက်ကြတာ သူ့စာက သူ့ကို ပူးကပ် တော့ သူ့ယောက္ခမကြီးဆိုတာ သိ လိုက်ပါတယ်။ သူ့စာရဲ့ ထူးခြားချက် က သူများဝင်ပူးကပ်စကားပြောရင် ထုံးဝ သတိမလစ်သွားဘဲ ဘေးမှာ ထိုင်နားထောင်နေရသလို အကုန် သိပါတယ်။

ဦးလေးကြီးက မောင့်အဖေကို ဘဝ ခြားသွားလို့ အတူနေလို့မရကြောင်း အခု လောလောဆယ် အိမ်ခေါင်းရင်း က မဲလေပင်ကြီးမှာ ခေတ္တနေဖို့ နောက်နေ့မှာကောင်းရာမှန်ရာရောက်ဖို့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ အိမ်ကိုပင့်ပြီး အမျှ ဝေပေးမယ် သာဓုခေါ်ပါလို့ ဆိုပေမယ့် သူ့သားကို စွဲလမ်းနေတဲ့ ယောက္ခမကြီး က မခေါ်ချင်ဘူး ဘုန်းကြီးမပင့်နဲ့ ဒီအိမ်မှာပဲ အတူတူနေမယ်လို့ပဲ ပြော နေတာ။

‘ခေါင်းရင်းက မဲလေပင်မှာ ရုက္ခစိုးကြီးရှိ တယ်။ သူက သူ့အယ်မှာ ပေးမနေဘူးတဲ့ နေလို့မရဘူး အိမ်ပေါ်မှာ နေပါရစေ’ လို့ပဲ အခါခါပြောနေတာ အိမ်စောင့် နတ်က ဘာလို့များ ဝင်ခွင့်ပေးတာလဲ လို့ တွေးမိပါတယ်။

ဦးလေးကြီးက ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်ကို သစ်ပင်ခြေရင်းမှာထွန်းပြီး သစ်ပင်မှာရှိနေတဲ့ ရုက္ခစိုးမင်းကို ခေါင်းရင်းက ဆစ်ပင်မှာ သုံးလေးရက် လောက် နေခွင့်ပေးဖို့ ခွင့်တောင်းပေးမှ နေခွင့်ရသွားပါတယ်။

နောက်နေ့တွေမှာ ဘုန်းတော်ကြီး သုံးပါးပင့်ပြီး အမျှအတန်းဝေတဲ့အခါ

သာဓုမခေါ်ဘူးလို့ တင်းခံနေရာကနေ နောက်ဆုံးတော့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ နားချလို့ သာဓုခေါ်ပြီး ပုပျိုးတောင်မ ကြီးက စေတီနားမှာ သွားနေရမယ့် အကြောင်း၊ နတ်ဘီလူးဖြစ်သွားတဲ့ အကြောင်း ပူးကပ်ပြောသွားပါတယ်။

လူနဲ့အတူ ပူးကပ်လိုက်လာလျှင် အိမ်စောင့်နတ်ခွင့်မပေးလဲအိမ်တွင်း ကို ဝင်လို့ရကြောင်း သိရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးတွေက အဝတ် တွေကို မမှောင်ခင်ရုပ်၊ အစားအစာကို ညဘက်အိမ်ထဲမသွင်းနဲ့ တို့ ဆုံးမကြ တာပေါ့။ သူ့စာတို့အနေနဲ့ ဒယ်ဒီ ကြောင့်ပဲ သစ်ပင်မှာ ရုက္ခစိုးတွေနေ ကြောင်း လက်တွေ့သိရှိခဲ့ရပါတယ်။

ရုက္ခစိုးနတ်တွေဟာ အသက်ရှည် ကြပြီး နောင်ပွင့်တော်မူမယ့် ဘုရားကို တောင် စောင့်နိုင်တဲ့အတွက် တချို့ သော ဘုန်းတော်ကြီးတွေက ဘုရား ရှင်ကို ဖူးတွေ နိုင်ဖို့ ရုက္ခစိုးဖြစ်ဖို့ ဆုတောင်းကြတယ်လို့ ဖတ်ဖူးခဲ့ပါ တယ်။

ရုက္ခစိုးတွေနေတဲ့ သစ်ပင်ကြီး တွေကို ခုတ်မိတဲ့အခါ ကိုယ့်ကံမြင့် နေရင် ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် ကံနိန့်နေရင် တော့ ထိခိုက်မိတာတို့ သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျတာတို့ ဖြစ်ကြတာပေါ့။

ရှေးအခါက သစ်ပင်ကြီးတွေကို ခုတ်တဲ့အခါ မင်းမိန့်ပြန်တမ်းဗတ်ပြီး ခုတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရှိသည်၊ မရှိသည် မသိနိုင်တာမို့ သူများရဲ့ ဘုံဗိမာန်ကို မဖျက်ဆီးတာကတော့ အကောင်းဆုံးမို့ သစ်ပင်ခုတ်လျှင် ရုက္ခစိုးကိုင်းတော့ ချန်ထားသင့်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရ ပါတယ်။

စိကင် ဦးမြတ်စောင့်
(မန္တလေး)

ရှမ်းတောင်တန်းပေါ်တွင်

အဖြစ်သန်းနှင့် ကြုံတွေ့သူ မုဆိုးကြီး ဦးထန်ကီးပေါင်

ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာ မဟုတ်ပါ။ ဘဝအတွေ့အကြုံများကို ရေးတတ်သလို ရေးသော စာရေးသူ တစ်ယောက်ပါ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၆၀)က အဖြစ်အပျက်တို့ကို ထိုခေတ်အခါက အသုံးအနှုန်းများအတိုင်း ရေးသား တင်ပြလိုပါသည်။

ပျဉ်းမနားမြို့တွင် ပထမဆုံး တည်ဆောက်သော သင်္ကြာစက်ကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်လယ်လောက်တွင် မြို့အရှေ့ဘက် (၆)မိုင်ကွာ ဈေးကုန်းရွာနှင့် ကျွန်းဦးရွာအနီးတွင် ဂျပန်အင်ဂျင်နီယာများနှင့် ဆောက်လုပ်ပါသည်။

အမှတ်(၁) သင်္ကြာစက် ဖြစ်ဖွယ် ရှိပါသည်။ ထိုစက်၏ လုံခြုံရေးကို ကျွန်တော်တို့တစ်က တာဝန်ယူရပါ သည်။

ထိုအချိန်က မန္တလေးတောင်ဘက် တွင် ကျောက်သည်။ တပ်ကုန်းမြို့နှင့် ပျဉ်းမနားမြို့တွင် တပ်ရင်း တစ်ရင်းစီ သာ ရှိပါသည်။

ပဲခူးရိုးမနှင့် ရှမ်းရိုးမတို့တွင် သူပုန်တို့ ရှိနေကြသဖြင့် သင်္ကြာစက် လုံခြုံရေး ကို အထူးဂရုစိုက်နေချိန်လည်း ဖြစ်ပါ သည်။

လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့တွင် မုဆိုးဝါသနာ ရှင်များ ပါရှိကြရာတွင် ကျွန်တော်နှင့် လူရိုင်း ချင်းတိုင်းရင်းသားကြီး ထန်ကီးပေါင် အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ ထန်ကီးပေါင်သည် အရပ်(၆)ပေ

ကျော်ရှည်၍ ထန်းပလပ်ပြားထောင် ထားသလို ပိန်ရှည်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်နေဟန်ထား ပျော့သူဖြစ်သည်။

တောပစ်ထွက်ကြသည့်အခါ သွားမည့်နေရာဒေသကို ကျန်ရစ်သူတို့ကို ပြောထားခဲ့ရသည်။ ဒေသ မအေးချမ်း သည့်အတွက် တစ်ခုခုဖြစ်ပါက စစ်ကူ လိုက်တတ်အောင်နှင့် လူချင်း မမှားစေ ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အဓွေ့ဘက် ရှမ်းရိုးမပေါ်အရောက်တွင် နှစ်ယောက်နှစ်ကွဲ သွားကြလျှင် နှစ်ကောင်ပစ်ရမည့် မက်လုံးဖြင့်

www.burmeseclassic.com

မြောက်ဘက်ခပ်ဝေးဝေးရှိ သစ်ပင် အမြင့်ကြီးကို ဆုံမှတ်အဖြစ် သတ်မှတ် လိုက်ပါသည်။

သူပုန်လည်းကြည့် တောကောင် လည်းရအောင် ပစ်ရန် မှာလိုက်သေး သည်။ တောတောင်အစောင့်များကို လည်း ချိုကျိုးနားရွက်ပဲ့ အကောင် ကြီးကြီး နည်းနည်းပေးသနားပါ ဟူ၍ တောင်းဆိုရပါသည်။

မတောင်းဆိုပါက ထိမှန်သော် လည်း မရတတ်ပါ။ ပုပ်ပွနေမှ တွေ့တာ လည်းကြုံဖူးပါသည်။

စစ်ရေးကိစ္စများဖြင့် တောထဲ ဝင်ကြ သည့်အခါ တောကောင်များကို ပစ်ခွင့် မရှိကြပါ။ ထိုအခါမျိုးတို့တွင် ဆတ်၊ ဂျီ(ချေ)၊ တောဝက်၊ ကြက်၊ ရစ်တို့သည် ပမာမခန့် နီးနီးလေးမှာ ရွေ့ရွေ့လေး သွားနေကြတာ လက်ယားစရာပါ။

အေးဆေးစွာ ပြန်လာကြသည့်အခါ အကောင်ကြီးများ ပစ်မိန့်ရပြန်တော့ အကောင်ကြီးတို့ လုံးဝမတွေ့ရတော့ဘဲ အကောင်ငယ် ကြက်၊ ငှက်တို့သာ တွေ့ရတော့သည်။

ဘာကောင်မဆို ပစ်နိုင်သည်လည်း ဆိုရာ ဘာကောင်မှ မတွေ့ရသည့်ပြင် တွန်သံအော်သံများပင် ဆိတ်ငြိမ်နေ တော့သည်။ ထိုဒေသတစ်ဝိုက်မှ အံ့သြစရာအလေ့ထများဖြစ်ပါသည်။

အောက်အိမ် သေနတ်သံ

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ဆုံရစ် သစ်ပင်ကြီးမှ သေနတ်သံတစ်ချက် ခပ်အုပ်အုပ် ကြားရတယ်။ အသံလဲ တိုတယ်။ ဒါ ထိသံဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ပါတယ်။

ထန်ကီးပေါင်နဲ့ တောကောင် အုပ် လိုက်ဖြစ်နေပါက ဦးတည့်ရာ ပြေး တတ်သဖြင့် တွေ့ရင် မလွဲတမ်းပစ်နိုင်

ရန် ခြေသံလုံလုံ ခပ်သုတ်သုတ် တော တိုးနေရင်း ထန်ကီးပေါင်အသံကို မသံမကွဲကြားနေရတယ်။

‘မြမောင်ရေ မြန်မြန်လာပါဟေ့’ တဲ့။ ဆက်တိုက်လို အော်ခေါ်နေ တယ်။ တောတောင်ထဲတွင် တစ်စုံ တစ်ခုကြောင့် အဖော်ကို ခေါ်လိုရင် အူသံပေး ဆက်သွယ်ရတယ်။

တစ်ယောက်ကလဲ အူသံပြန်ပေးပြီး ဆုံကြရတယ်။ နာမည်အတိုင်း မခေါ် ရတဲ့အကြောင်းကတော့ မကောင်းဆိုး ပါး ကျတ်တွေက အသံတူပြီး နာမည် အတိုင်းခေါ်လို့ ထူးမိရင် နာမည်ရှင် သေတတ်တယ်ဆိုသော အယူအဆ ကြောင့် အူသံပေး ဆက်သွယ်ကြရ တာဖြစ်တယ်။

တစ်ယောက်တည်း တောလည်တဲ့ အခါ သားကောင့်ကြီးရထားပါက တံကောက်ကြောများဖြတ်၊ လည်လှီး ထားခဲ့ပြီးမှ လူပြန်ခေါ်လေ့ရှိပါတယ်။ တောကြီးရင် အပမိုပြီး အကောင် ပျောက်သွားတတ်တယ်။

ထန်ကီးပေါင် တစာစာ ခေါ်နေပုံ ထောက်တော့ သူပုန်နဲ့တွေ့ပြီး လူကို ပစ်၊ သေနတ်ကို ယူလိုက်ပြီလို့ သံသယ ဝင်မိတယ်။ ကျွန်တော်ကိုလဲ သူပုန်တို့ အပိုင် စောင့်ပစ်မှာ သေချာနေတယ်။ ဒါကြောင့် အသံမပေးရဘဲ နား မျက်စိရှင်ရှင် သတိကြီးစွာနဲ့ တောတိုး သွားတဲ့အခါ လူကိုမမြင်ရပေမယ့် တုန်ယင်နေသော မောသံကြီးနဲ့

“မြမောင်ရေ မြန်မြန်လာပါဟေ့” တဲ့။

ထင်ထားတဲ့အတိုင်း သေနတ်မှန် ထားပြီနဲ့တူတယ်။ ဒဏ်ရာ ဘယ် လောက်ကြီးတယ် မသိပါ။ သူ့ကို သက်သာအောင် ပြုစုထားရစ်ပြီး လူပြန်ခေါ်ဖို့ပါ တွေးထားရတယ်။

အသံမပေးရဲပါ။ သူ့အနားရောက် အောင် ခြေသံလုံလုံဖြင့် တောတိုးသွား ရာ သူ့နားအရောက် အထင်နဲ့အမြင် ပါစင်အောင် လွဲနေကြောင်း တွေ့ရှိရ သဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်နေတဲ့ တောကြီးတစ်ခု လုံး ကျွန်တော်ရယ်သံကြောင့် ပဲ့တင် ထပ် ဟိန်းညံ့သွားပါတော့တယ်။

သူ့ခါးလောက်ရှိတဲ့ ချေပေါက်ကြီး ကို ဦးချိုနှစ်ဖက် ချုပ်ကိုင်ရင်း “မြမောင် ရေ...မြန်မြန်လာပါဟေ့” အော်လိုက်၊ ချေပေါက်ကြီးက ရှမ်းကန်ခန့်ထိုးလိုက်၊ ထန်ကီးပေါင် ခါးကုန်းကြီးနဲ့ ချေ ပေါက်ကြီးနောက် ပါသွားလိုက်...

ချေပေါက်ကြီး မောနေတုန်း အော် ခေါ်လိုက်၊ ချေပေါက်ကြီးက ခုန်ထိုး လိုက် ထန်ကီးပေါင် ခါးကုန်းကြီးနဲ့ ချေပေါက်ကြီးနောက် ပါသွားလိုက်...

ထိုမြင်ကွင်းကြောင့် ရယ်ချင်စိတ်ကို ချုပ်တည်းလို့ မရအောင်ပါဘဲ၊ သူ့နား ရောက်တဲ့အခါ...

‘မ်း တော်တော်ရက်စက်တယ် ခေါ်နေတာ ကြာပြီ တွေ့တာလဲ ရယ်နေတယ်။ ဒီမှာ မောလို့ သေတော့မယ်’ တဲ့။

ချေကြီးကို ပစ်လိုက်တာ လဲကျသွား တယ်တဲ့။ သူ့အနေနဲ့ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ချိုနှစ်ချောင်းဆွဲရင်း သူ့နောက်ပါ သွားတယ်ဆိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် သေနတ်တခြား လူ တခြား ဖြစ်သွားတာတဲ့ဗျာ။ ထန်ကီး ပေါင်ရယ် မုဆိုး တစ်ရာတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လှတဲ့အဖြစ်ကို မင်းတစ်ယောက် လှုပ်ချလိုက်ပုံကတော့ကွာ ဟူ၍ နှစ်ယောက်သား ဟားတိုက် ရယ်မော သံများ ရှမ်းတောင်တန်းပေါ်တွင် ပဲ့တင် ထပ်ကျန်ရစ်ပါတော့သည်။

အီကင်ဦးမြမောင်(မစ္စလား)

လောက၌ ခန္ဓာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ရရှိ
လာလျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးတွင် ချမ်းသာ
ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊ ရောဂါ
ဝေဒနာခံစားရရှိခြင်း စသည့် ဆန့်ကျင်
ဘက် ဝိရောဓိ နှစ်ခုကတော့ တစ်ကြိမ်
မဟုတ်တစ်ကြိမ် တစ်ခါမဟုတ် တစ်ခါ
ကြုံကြရမည်မှာ ဝေဒနာမလွှဲပင်တည်း။

ထိုသို့ ကြုံလာကြရသော အချိန်၌
မိမိတို့၏ ရောဂါဝေဒနာ အကျပ်
အတည်း တစ်ခုခုကို ပျောက်ကင်း
သက်သာရာ ရစေခြင်းငှာ ဆေးရုံ
ဆေးခန်း အကြားအမြင် ဆရာဗေဒင်
နှင့် နတ်ဆရာတို့ထံ အကူအသ အကြံ
ဉာဏ်ယတြာရရန် သွားရောက်ကြရ
၏။ ငွေကြေးအကုန်အကျခံကာ အကူ
အညီ ယူကြရ၏။

ဒါကတော့ လူတို့၏ဓမ္မတာ
ပျောက်ကင်းသက်သာရန် အားကိုးရှာ
ကြရခြင်းပင်တည်း။

ယခု စာရေးသူရေးမည့် ယတြာချေ
နည်းသည် ကျန်းမာရေး ညံ့နေသော
သူနာမ မဟုတ် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး
အကျပ်အတည်း တစ်ခုခုနှင့် ကြုံတွေ့
နေသူတိုင်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အလွယ်
တကူ တွက်ယူ၍ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ
ကံလမ်းကြောင်းကောင်းအောင် ကံမြင့်
စေရန် ယတြာချေ၍ ပြုလုပ်ပေးနိုင်
သော နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

လွန်သော နည်းမဟုတ်၍ ယုံကြည်
စွာ ပြုလုပ်ပေးလျှင် အထောက်အကူ
ရမည်မှာ မလွဲပင်ဖြစ်၍ တွက်ယူ
အသုံးပြုကြပါကုန်။

တွက်နည်းနှင့် ချေနည်းမှာ...

ရောက်ရှိနေသော ခုနစ်သက္ကရာဇ်ကို
တည့်ပြီး သူနာ (သို့မဟုတ်) တွက်လိုသူ၏
ဂြိုဟ်သက်နှင့် ပေါင်းပါ။

ဇွန်ပိုးဆောင်းဟု ဆိုသော ကာလသုံးပါး
(၃)နှင့်မြောက်ပါ။ ထိုသို့ မြောက်ပြီးကို
(၇)နှင့်စားပါ။ အကြွင်းကို ယူ၍ ကျရောက်
ရာ ယတြာနည်းအတိုင်း ချေရာဖြစ်။

သူနာ၏ အလွယ်တကူချေခြင်း

ယတြာချေနည်း

* * *

၁ ၆	၂ ၁၅	၃ ၈
၆ ၂၁		၄ ၁၅
၈ ၁၂	၅ ၁၉	၀ ၁၀

အထက်တွင် ရေးပြထားသော
ယေားမှာ အထက်မွေးနံဂြိုဟ်
အောက်မှာ ဂြိုဟ်သက်ဖြစ်ပြီး
(ဥပမာ) ၁-ဇွန်ဂြိုဟ်သက် (၆)ဖြစ်ပြီး
၂-လာဂြိုဟ်သက် (၁၅)ဖြစ်၍ (၀)သည်
ကို စနေဟု ယူပါသည်။ ကျန်ဂြိုဟ်
သက်တို့ကို ထိုအတိုင်းယူပါ။

တွက်နည်းကို သိပြီးဆိုတော့
အကြွင်းအတိုင်း ကောက်ယူကာ
ယတြာချေနည်းကို ရေးပြပါမည်။

၁-ခုကြွင်းလျှင် တရားကိုပူဇော်ပါ။
တရားပွဲချ (သို့မဟုတ်) တရားတိမ်ဓွေ
ဖွင့်ပြီး ပူဇော်ပါ။

၂-ခုကြွင်းလျှင် ဘုရားမှာ ရွှေချ
ပူဇော်ပါ။

၃-ခုကြွင်းလျှင် ရုက္ခစိုးနတ်ကို
ပူဇော်ပသပါ။ (သစ်ပင်ကြီးဝါးပင်ကြီး
တစ်ပင်ပင်တွင် ကလပ်ပြုလုပ်၍ ဆွမ်း၊
ကွမ်း၊ သစ်သီး တင်၍ ပသပါ။)

၄-ခုကြွင်းလျှင် အသက်ရှိ
စာသူငယ် (သို့မဟုတ်) ငါးသတ္တဝါ
တို့ကို လွှတ်ပါ။

၅-ခုကြွင်းလျှင် ဆွမ်းကျွေး ဆွမ်း
လောင်း ပြုလုပ်ကုသိုလ်ယူပါ။

၆-ခုကြွင်းလျှင် ယာယီပြောင်း
(ခရီးသွားပါ။)

၇-ခုကြွင်းလျှင် အိပ်ရာနေရာ
ပြောင်းရွှေ့ပြီး ယတြာချေပါ။

ဥပမာ လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။

ကျန်းမာရေးညံ့နေသော (သို့မဟုတ်)
အကျပ်အတည်း ဒုက္ခတစ်ခုခုနှင့်
ရင်ဆိုင်နေရသော ၂-လာသားကို
ယတြာချေမည် ဆိုပါစို့။

တွက်သည့်နှစ် ၁၃၇၉
၂-လာသားဂြိုဟ်သက် + ၁၅

မြောက်ကိန်း
စားကိန်း

$$9 \div 902 = 999$$

$$\frac{29}{66}$$

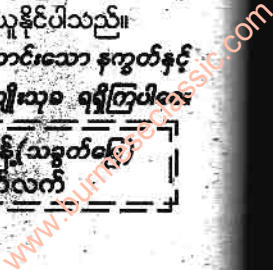
$$\frac{92}{92}$$

၃ အကြွင်းကိုယူပါ

ဥပမာတွက်ကြည့်သူသည် ၃-ခု
ကြွင်းသောကြောင့် ရုက္ခစိုးနတ်အား
ပူဇော်ပသပါ။

အထက်ပါ ယတြာချေနည်းသည်
လွယ်ကူ၍ ငွေကြေးလည်း အကုန်
အကျ သက်သာသောနည်း ဖြစ်သဖြင့်
ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်ပြီး ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာမှုကို ရယူနိုင်ပါသည်။

သူနာကတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့်
ကြို၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ
ကောင်းခန့်(သစ္စာတင်)
ဝက်လက်

စာရှုသူများကို စလင်းမြို့နယ်မှ ဂန္တီရ ယဉာရှင်ကြီး၏အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြသွားပါမည်။

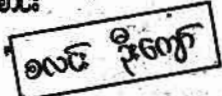
ဂန္တီရဆရာကြီးသည် ထွန်ခဲ့သော ဂျပန်ခေတ်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ မွေးဇာတိနှင့် နေထိုင်ခဲ့သော နေရပ်မှာ စလင်းမြို့နယ်၊ ကျွဲကျောင်းကျေးရွာကလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဂန္တီရဆရာကြီး၏ အကြောင်းကို ပြောပြသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဦးမြဆိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ဦးမြဆိုင်မှာ ထိုမေးမြန်းစဉ်က အသက်(၇၄)နှစ် ရှိပါသည်။

ကူတိုတောင်ရွာ(ပြန်သုံးလုံး)တွင် နေထိုင်ပါသည်။ အလွန်ရိုးသားပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကောင်းသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဖြင့် လုပ်ကိုင်စားသောက်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွဲကျောင်းရွာဇာတိဖြစ်ပြီး ဂန္တီရ

ဂန္တီရယဉာရှင်ကြီး၏စလင်းမြို့နယ်

အကြောင်း တရုတ်စာရေး

ဆရာကြီးနှင့် အိမ်နီးနားချင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

နောက်ပြောပြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဦးတုတ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဦးတုတ်ကြီးမှာ ထိုစဉ်က အသက်(၇၀)နှစ် ရှိပါသည်။ ကြုံဝန်းကျေးရွာတွင် နေထိုင်ပါ

သည်။ ဂန္တီရယဉာရှင်များကို စိတ်ပါဝင်စားသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွဲကျောင်းရွာဇာတိဖြစ်ပြီး ဂန္တီရဆရာကြီးနှင့် အိမ်နီးနားချင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးမှာ ငယ်စဉ်က ဂန္ထိရဆရာကြီးအစွမ်း လက်တွေ့ မြင်တွေ့ခဲ့ရသူများ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ထပ် ပြောပြသူ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးမှာ ဦးပိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးပိုင် မှာ ၂၀၀၆ ခုနှစ်က ဤဆောင်းပါး ရေးချိန်က အသက်(၅၇)နှစ် ရှိပါ သည်။ ကျွဲကျောင်းရွာတွင် နေထိုင်ပါ သည်။ စာပေဝါသနာပါသူ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ပြောပြသည့်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြသွားပါမည်။

ဂန္ထိရဆရာကြီး၏ အမည်မှာ ဦးဖိုးမင်း ဖြစ်ပါသည်။ အသားညိုပြီး အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဘန်ကောက်လုံချည်၊ ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီ၊ ခေါင်းပေါင်းတို့ကို အမြဲဝတ်ဆင်လေ့ရှိပါသည်။

တစ်ခါက ကျွဲကျောင်းရွာသို့ ကရင် ဆရာပုခေါ်သော ဆရာတစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။ သူ့နောက်တွင် တပည့်တစ်ယောက် ပါလာပါသည်။

ကရင်ဆရာပုတို့ ဆရာတပည့်နှစ် ယောက်သည် ဆရာကြီးဦးဖိုးမင်း၏ သမီးအိမ်ပေါ်တွင် ထိုင်၍ ရွာခံပုဂ္ဂိုလ် အချို့နှင့် စကားပြောနေပါသည်။

ဆရာကြီးဦးဖိုးမင်းသည် အခြားမှ ဆရာများ ရောက်လာသည်ဟု ကြား၍ လေ့လာရန် ရောက်လာပါသည်။

အိမ်ရှင်မသည် ဘုရားပန်းအိုး ရွက် လာသော ခေါင်းပူအဝတ်ကို ကြမ်းပြင် သို့ ချလိုက်ရာ ခေါင်းပူအဝတ်က မြွေ ဖြစ်လာပြီး ကရင်ဆရာပုတို့ ဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်ကို လိုက်ပါတော့ သည်။

ကရင်ဆရာပုတို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်သည် မြွေကိုက်သေမည် ကြောက်၍ အိမ်ပေါ်တွင် ပတ်ချာလည် ပြေးကြသည်။

ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ရှေ့က ပြေး မြွေက နောက်ကလိုက်နှင့် အိမ် ပေါ်တွင် မြောင်းဆန်နေပါသည်။ ထရံ တွေတက် ပန်းကန်တွေတက်နှင့် ဆူ၍ ညံ့၍နေသည်။

အဲဒီတော့မှ ရွာခံ လူတစ်ယောက် က ရိပ်မိ၍ “ဆရာကြီး ဦးဖိုးမင်း ပညာကို ပြန်သိမ်းပေးပါ” ဆိုမှ စောစောက နောက်မှ လိုက်နေသည့် မြွေသည် ခေါင်းပူအဝတ် ပြန်ဖြစ်သွား ပါသည်။

အဲဒီအချိန်မှစပြီး ကရင်ဆရာပုတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ကျွဲကျောင်း ရွာမှာ မတွေ့ရတော့ပါ။

* * *

စလင်းမြို့ပေါ်ရှိ သူကောင်းတိုက် မှာ(သူကောင်းတိုက် ဆိုသည်မှာ ရှေ့က ရှင်ဘုရင်များ သူကောင်းမြို့ မြောက်စားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခေါ်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို သူကောင်းမျိုးဟု ခေါ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ စလင်းမြို့ တွင် သူကောင်းမျိုး ယခုချိန်ထိ ရှိပါ သည်။) ရွှေ(၂၅)ကျပ်သား ပျောက်ပါ သည်။

မိမိတို့ ခိုင်းစေသော အလုပ်သမား များထံမှ ယူမှန်းတော့ သိသည်။ သို့သော် တပ်အပ်မိမိ၍ အပြောရ အတောင်းရ ခက်နေပါသည်။

သူကောင်းသည် ဆရာဦးဖိုးမင်းထံ ရောက်လာပြီး ရွှေ(၂၅)ကျပ်သား

ပြန်ရရန် ဆရာပင့်လာပါသည်။ ဆရာ ကြီးသည် သူကောင်းတိုက်သို့ ရောက် လျှင် ကန်တော့ပွဲပြင်ကာ မီးထွန်း ထားပါသည်။

အပေါက်အနာအဆာ မပါသော ဝါးလုံးအစိမ်းအဆစ်ပိတ် တစ်လုံးကို ဝယ်ခိုင်းသည်။ အမဲသား အစိတ်သား ကိုလည်း ဝယ်ခိုင်းပြီး ဓားဖြင့် နှပ်နှပ် စဉ်းခိုင်းသည်။ အိမ်နီးနားချင်းမှ လူများကိုလည်း သူခိုးဖမ်းမည်ဖြစ်၍ လာကြည့်ကြရန် ကြေညာခိုင်းပါသည်။

ဆရာကြီးဦးဖိုးမင်း သူခိုးဖမ်းရန် ပညာခန်းပြချိန်တွင် အိမ်နီးနားချင်း များနှင့် ရွှေ(၂၅)ကျပ်သား ခိုးယူထား သောသူတို့ ဝိုင်းဝန်းကြည့်နေကြပါ သည်။

ဆရာကြီးသည် ဘန်ကောက် လုံချည်၊ ပင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီနှင့် ခေါင်း ပေါင်း ပေါင်းကာ တင့်တယ်ထည်ဝါ လျက် ရှိပါသည်။

‘ကိုင်း...ဖရိသတ်တို့ အခု ကျုပ် သူခိုးဖမ်း မှာ ဖြစ်ပါဟယ်’

ဟု ဆိုကာ ဓားနှင့် နှပ်နှပ်စဉ်းထား သည့် အမဲသားကို တောင်းယူပြီး ဆရာကြီးသည် သူ၏ ဘယ်လက်ဝါး ကို ဖြန့်ကာ တင်လိုက်ပါသည်။

ဝယ်လာသည့် ဝါးလုံးအစိမ်းအဆစ် ပိတ်ကို အိမ်ပေါ်တွင် ထောင့်တစ် ထောင့်၌ ထောင်ထားစေသည်။ ဆရာ ကြီး လုံးဝ မဝတ်မကိုင်ပါ။

‘ကိုင်း...ကိုင်း...ဖရိသတ်တို့ ကျုပ် ဘယ်လက်ဝါးပျာ တင်ထားတဲ့ အမဲသား (၂၅)ကျပ်သားကို ညာဘက်လက်ဝါးနဲ့ အပေါ်က အုပ်လိုက်ဖယ်’

နောက်ပြီး လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဟောသလို ထိကပ်လိုက်ရင် လက်ဝါးထဲက အမဲသား တွေ ဟိုထောင့်မှာ ထောင်ထားတဲ့ အဆစ် ပိတ် ထဲလုံစိမ်းထဲ ရောက်ရမယ်’

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဆရာကြီး
ထက်များကို ပြန်လိုက်သောအခါ
ထက်ထဲ၌ အမဲသားများ မရှိတော့ပါ။

‘ကဲ...ကဲ... အမဲသားတွေ ရှိသေးရဲ့လား။
ပြန်သေးလား။ မရှိတော့ဘူး။ ဟော... ဟို
ထောင့်မှာ ထောင်ထားတဲ့ ဝါးလုံးစိမ်း
အဆစ်ပိတ်ထဲ ရောက်သွားပြီ’

ဆရာကြီးက “ခွဲကြည့်” ဟု အမိန့်
ပေးလိုက်ပါသည်။ ဝါးလုံးစိမ်းကို
ခွဲကြည့်ရာ တကယ်ပင် အမဲသားများ
တို့တွေ့ရပါသည်။ ပရိသတ်ကြီး အံ့ဩ
သွားသည်။ မျက်လုံးများ ပြူးသွားကြ
သည်။

‘ဟင်...ဟယ်... တကယ်စွမ်းတာ
တွေ၊ တကယ်စွမ်းတာတော့’
ဟု စကားများ ထွက်ပေါ်လာပါ
သည်။

ဆရာကြီးက...
‘ကိုင်း...ကိုင်း...ကျုပ် ဘယ်လောက်
အစွမ်းထက်တယ်ဆိုတာ သိကြပြီ။
ဒီလိုသတ်ကြိတ်မှာ ရွှေ(၅)ကျပ်ထား
ခိုးထုပါတာကို ကျုပ်သိတယ်။ ဘယ်သူ
ဆိုတာလဲ တပ်အင်္ဂလိပ်တယ်နော်။

လူမှုရေးကို ပိုပြီး ဘယ်သူရယ်လို့ မပြော
ဘူးနော်။ ခိုးယူထားတဲ့ ရွှေ(၅)ကျပ်ထား
ကို မူလနေရာမှာ ပြန်ထားပါ။ ပထားရင်
တော့... ဟင်း...ဟင်း...အပေါက်မရှိတဲ့
ဝါးစိမ်းထဲတောင် အမဲသားအစိတ်ထား
ရောက်အောင် သွင်းသေးတာပဲ။

သူ့ခိုးမှာ ခွဲ(၉)ပေါက်ရှိတယ်။ အဲဒီ
အပေါက်တွေကနေ ဝါးစိမ်းထဲ အမဲသား
တစ်ပိတ်သာ ရောက်အောင် အင်းသွင်းမယ်’
ဟု ကြိမ်းဝါးပါတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သူကောင်းအင်
ရွှေ(၅)ကျပ်ထား ခိုးသောသူသည်
ဟန်မပျက် မူလနေရာသို့ ပြန်ထားပါ
တော့သည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

‘ဟင်...ဟယ်... တကယ်စွမ်းတာ
တွေ၊ တကယ်စွမ်းတာတော့’
ဟု စကားများ ထွက်ပေါ်လာပါ
သည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို

တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

‘ဟင်...ဟယ်... တကယ်စွမ်းတာ
တွေ၊ တကယ်စွမ်းတာတော့’
ဟု စကားများ ထွက်ပေါ်လာပါ
သည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို

မီးတောက်သည်ကိုမြင်လျှင်...
‘အားကြီး...အင်းကို ပြန်ပြန်ဖျက် ပြန်ပြန်
ဖျက်’

ဟုဆို၍ အင်းဖျက်၍ ဖျက်သွားမှ
ကျောင်းပန်းဆွဲတွင် တောက်နေသော
မီး ငြိမ်းသွားပါသည်။

* * *

သူ့ခေတ် သူ့အခါက ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်းသည် ရွာခိုးချစ်စပ်နှင့်
ရောဝတီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် နာမည်
ကြီးပါသည်။ နေရာသီကောက်ခြေ
ပြတ်ပြီး သရက်သီး သီးချိန်တွင်
မြစ်နဖူးရှိ ရွာများကို ဆေးကုသွားပါ
သည်။

ဆေးကုသွားရင်း လမ်းတွင်တွေ့
သော သရက်ပင်များကို စောင့်သည်
လူများထံ သရက်သီးတောင်းလေ့
ရှိပါသည်။

အချို့က “သရက်သီးအကြွေ
မဆိုလို့ မပေးနိုင်ကြောင်း” ပြောကြ
ပါသည်။ “အသီးကြွေရင် ပေးမှာ
လား” ဟု ပြန်မေးပါသည်။ အစောင့်
များက “သရက်သီးအကြွေ ရရင်
လူပါ” ဟု ခွင့်ပြုကြသည်။

ဆရာကြီးသည် သရက်ပင်ပေါ်မှ
သရက်သီးများကို လက်ညှိုးနှင့် ထိုးဖတ်
သည်။ လက်ညှိုးထိပ်နှင့် အတူညီကျ
သော ‘သရက်သီးများ သရက်ဆုန်း
+ ရွှေကျောင်းမြို့ + ရွှေကျောင်း ၂၂၇

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို
တစ်နေ့မှာ ကြူဝန်းတီးဝေရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(တောင်ကျောင်း)
ဆရာတော် ဦးကုမာရထံသို့ ဆရာကြီး
ဦးဖိုးမင်း ရောက်လာပါသည်။ ဆရာ
တော်ကို ရိုခိုခတ်ချပြီး စကားစမြည်
ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပန်းဆွဲကို

ကြေကျပါသည်။

ဆရာကြီးသည် အလိုရှိသလောက် သရက်သီးများကို ကောက်၍ ယူခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်း၌ ဆရာကြီး သရက်သီးတောင်းလျှင် မဖေဘဲ မနေကြတော့ပါ။

* * *

ကျွဲကျောင်းရွာ၏ မြောက်ဘက်နားတွင် ကျီကုန်းရွာ ရှိပါသည်။ ကျီကုန်းရွာမှ ဒေါ်တုတ်ကို မြွေကိုက်လိုက်ပါသည်။ တောင်ရွာ၊ ထန်းတောရွာမှ မြွေကိုက်ခံရသူကို ကုသပေးသော မြွေဆရာကြီးအား သွားရောက်ပင့်ပါသည်။

ညချမ်းအချိန် ရောက်သောအခါ မြွေကိုက်ခံရသော လူနာ အသက်ချမ်းသာရာ ရ၊မရ သိရန် ဆရာကြီး ဦးဖိုးမင်းကို လာရောက်မေးပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ကောင်းကင်နက္ခတ်ကို မော့ကြည့်ပြီး လူနာအသက်သေဆုံးနိုင်ကြောင်း အဟောထုတ်လိုက်ပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မြွေကုဆရာ ဆေးမေ့နေ၍ အခုညချမ်း သူ့အိမ်သူပြန်ယူပါက မြွေကိုက်ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း အဟောထုတ်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ဆရာကြီးပြောလျှင် မှန်ကန်သည်မို့ မြွေဆရာသည် မေ့နေခဲ့သော ဆေးများကို ပြန်မယူရပါ။ မြွေကိုက်ခံရသော လူနာလည်း အမှန်ပင် သေဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။

* * *

ဆရာကြီးသည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဆေးစီရင်ထိုးရာ၌ မြွေပွေး ဦးခေါင်းထဲမှာ အဆိပ်ရှိသော ဆူး(၃၀) ထည့်၍ ထိုးသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆေးများ စီရင်ဖော်စပ်ရာ၌ နက္ခတ်အဝင်အထွက်၊ တစ်ဖက်ကန်၊ နှစ်ဖက်

ကန်၊ နှစ်ဖက်မြင်၊ ဥပမ်း၊ မိတ္တူ၊ ကာန၊ အမြိတ္တ၊ လာဘာ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဝရစသည်တို့ကို ရွေးချယ်စစ်ပြီးမှ ပြုလုပ်လေ့ ရှိပါသည်။

နက္ခတ်ကျမ်း၊ ဖေဒင်ကျမ်း၊ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ အင်းကျမ်း၊ အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းတို့ကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သူ ဖြစ်ပါသည်။ အနုအကြမ်း စွယ်စုံတတ်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ပရလောကသားများကို ကျွေးမွေးသိမ်းသွင်းထားပါသည်။ သူ၏ အိမ်ပိုင်းအတွင်းတွင် ဆေးများ စီရင်ခြင်းနှင့် အင်းများ မြှုပ်နှံထားခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးမှ...

‘ဝိသေရဝိသော ဝိအိပ်ဝိသေ ဝိသား သီးများ နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ သူ သေဆုံးစဉ် အသုဘအခမ်းအနားသို့ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ လာရောက်ကြပါသည်။

ထိုလာရောက်ကြသူများမှ ဆရာကြီးဦးဖိုးမင်း၏ ဆေးများကို ကျော်နင်းသွားသူများသည် အကောင်းပကတိမှ သတိမေ့လဲကျသွားကြပါသည်။ နင်းနိုင် အကြောများကိုကုတ် ယပ်ခတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးမှ သတိရကြပါသည်။

ထို့အတူ ဆရာကြီး မရှိသည့် နောက်ပိုင်းတွင် သားသမီးများက အိမ်ကို ရောင်းလိုက်ကြပါသည်။ အိမ်ဖျက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ ဆေးများ၊ ဆေးရုပ်များကို ကျော်နင်းမိသူများလည်း သတိမေ့လဲကျ မေ့မြောသွားပါသည်။ နာနပ်ယူကြရပါသည်။

ထိုအိမ်ပိုင်းထဲသို့ အိမ်ဆောက်နေကြည့်သော အိမ်ထောင်စုမှ ဒေါ်လှစိန်ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီး ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဆရာကြီးဦးဖိုးမင်း၏ အိမ်ပိုင်းအတွင်း၌ မည်သူမှ အိမ်ဆောက်မနေနိုင်ပါ။ မနေဝံ့ကြပါ။ ယခု စာရေးသောအချိန်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ နွားတင်းကုပ်နှင့် နွားများသာ ထားပါသည်။

အခုတင်ပြခဲ့သည်များမှာ ဆရာကြီး ဦးဖိုးမင်း၏ ဂန္ထိရပညာများမှ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်ပါသည်။ အနုရောအကြမ်းပါ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သော ပြောသလိုလုပ်၊ လုပ်သလို ဖြစ်စေတတ်သော စလင်းဗြို့နယ်၊ ကျွဲကျောင်းကျေးရွာမှ ဂန္ထိရပညာရှင်ကြီး ဆရာကြီးဦးဖိုးမင်း၏ အကြောင်း တင်ပြခြင်းကို ဤမျှဖြင့်ပင် ရပ်နားအပ်ပါတော့သည် ခင်ဗျား။

စကားချီး ။ ။ စာရွာသူများအား တင်ပြနိုင်ရန် ဆရာကြီး ဦးဖိုးမင်း၏ အကြောင်းများကို ပြောပြကြသော ကူတိုထောင်ရွာ (မြန်သုံးလုံး)မှ ဦးမြင့်ဆိုင်၊ ကြာဝန်းရွာမှ ဦးတုတ်ကြီးနှင့် ကျွဲကျောင်းကျေးရွာမှ ဦးပိုင်တို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

စလင်း ဦးကျော်

ပေါက်ကြီးပွေကြီးကို တွေ့လေ့မဟုတ်...

နှိုင်း 3 ဝက်
(မိတ္ထူ- မီးပွားရေး)

ကျွန်တော်သည် အမှတ် (၂၄၆)၊ ၂၀၀၇ခု၊ ဇန်နဝါရီလ၊ နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ (၂၅၇)တွင် စာရေးဆရာမ မမိုးပွင့်ရေးသည့် “ကျောက်စိမ်းတုံးကို တွေ့သော်လည်း” အမည်ရှိ စာတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

မမိုးပွင့်က သူဟာ အမှတ် (၂၄၁)၊ ၂၀၀၆ခု၊ ဩဂုတ်လ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ (၂၇၁)တွင် “ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တွေ့လိုက်သော်လည်း” ဆိုသည့် ဖြစ်ရပ်ကို ဖတ်မိလို့

သတိတရ ဖြစ်သွားတယ်လို့ ဆိုပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း မမိုးပွင့်၏ စာကို ထပ်ဖတ်မိမှ အခုလို ကိုယ့်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို ရေးဖွဲ့သတိရလာတာပါ။ ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာမရေး။

* * *

ထိုင်း(ယိုးဒယား)နိုင်ငံ ရာတ်ချပူရီ ခရိုင်ထဲက ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ၏ မွေးမြူရေးခြံတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးရွာဆိုပေမယ့်လည်း တောခေါင်ခေါင်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါ။ ခေတ်မီတဲ့ ထိုင်း

(ယိုးဒယား) လူနေမှုစနစ်နှင့်အညီ တစ်ရွာလုံးမှာ မြေသားလမ်းဟူ၍ မရှိပါ။ ကတ္တရာလမ်း ကွန်ကရစ်ခင်းလမ်း အပြည့်ခင်းထား၏။ တိုက်တာများလည်း ပေါများပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ မွေးမြူရေးခြံဟာ လူည်း ခရိုင်မြို့တော်ဖြစ်သည့် ရာတ်ချပူရီမြို့နှင့် ဘန်ကောက်သွား အဝေးပြေးလမ်းမကြီးဘေး မလှမ်းမကမ်းမှာ ပဲတည်ရှိပါသည်။ ဘန်ကောက်မြို့တော်နှင့် ဆို ကီလိုမီတာအားဖြင့် (၁၀) မိုင်အားဖြင့် (၅၀) မျှလောက်သာ ဝေးပါ

သည်။ ရာတ်ချူရီခရိုင်မှာ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါ၏။

မွေးမြူရေးခြံ ဆိုသည်အတိုင်း ကျေးရွာ၏ အစွန်အဖျားမှာ ရှိပြီးတော့ ခြံဝင်းကြီးကလည်း လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်သမားတွေ နေထိုင်ဖို့အတွက် အဆောင်တွေကိုတော့ အစောင့်သဘောလည်း ရအောင်ဆိုပြီး ခြံဝင်းကျယ်ကြီး၏ ဝိထာင့်စွန်း ထောင့်ဖျားတွေမှာ ဆောက်လုပ်ပေးထားပါသည်။

တစ်ဆောင်နှင့် တစ်ဆောင် ခေါ်မကြား အော်မကြားလောက်အောင် ကွာလှမ်း၏။ အိမ်သား ရေချိုးခန်း ရေမီးအခုံနှင့် လုပ်ပေးထားပြီးတော့ ညဘက်မှာဆိုလျှင် ဝင်းခြံတစ်ခုလုံးကို လျှပ်စစ်မီးထိန်လင်းစွာ ထွန်းပေးထားပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဖိုးခွားဆိုသော လူငယ်လေး တစ်ယောက်ကတော့ ဝင်းခြံ၏ နောက်ဘက် ထောင့်တစ်ထောင့်က အဆောင်လေးတစ်ခုမှာ တစ်ယောက် တစ်ခန်းစီ နေခွင့်ရကြပါသည်။

မွေးမြူရေးခြံ၏ ဘေးနားတစ်ဝိုက်မှာ တိုက်တာ အဆောက်အအုံများ ရှိနေပေမယ့် ကားလမ်း၏တစ်ဖက်ခြမ်း မျက်စောင်းထိုးမှာတော့ လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှတဲ့ ခြံကြီးတစ်ခြံလည်း ရှိပါသည်။

အဲဒီ ခြံကျယ်ကြီးထဲ ကားလမ်းနှင့် ကပ်လျက် တစ်နေရာမှာသာ တိုက်ပုံလေးတစ်လုံး ဆောက်ထားပြီးတော့ ကျန်တာတွေကတော့ သစ်ပင်ကြီးငယ်ချုံနွယ်တွေနှင့် ပြည့်နက်နေပါသည်။ တကယ့် တောအုပ်လေးတစ်ခုအတိုင်း

ပင်။ ရှဉ့်၊ ဖွတ်၊ မြွေနှင့် ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်တွေ ကျက်စားစရာ နေရာလိုဖြစ်လို့နေပါသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ ထိုင်း(ယိုးဒယား) အလုပ်သမားလေး တစ်ယောက်က လက်ဆောင်ပေးလို့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် အိမ်ကြက်သုံးကောင် ရရှိခဲ့၏။ ကြက်အိမ်ဖို့ဆိုပြီး

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အဆောင်၏နောက်ဘက်ကပ်လျက်မှာ ကြက်အိမ်စင်လေး ဆောက်ထားပေးလိုက်သည်။ ကြက်က အထီးတစ်ကောင်၊ အမနှစ်ကောင်မို့ မကြာမီမှာပဲ ကျွန်တော်တို့မှာ ကြက်တစ်အုပ်ကြီး ဖြစ်လာပါတော့သည်။

တစ်ည ည(၁၀)နာရီခန့်လောက်မှာ အဆောင်နောက်ဘက်မှ ကြက်များ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်သံ၊ ပျံသန်းပြေးလွှာသံများ ကြားလိုက်ရ၏။ ကျွန်တော်က တစ်ဖက်ခန်းမှ ဖိုးခွားအား...

'ဖိုးခွားရေ နောက်ဘက်မှာ ကြက်တွေ ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်နေတယ်။ သွားကြည့်လိုက်ပါဦး'

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လဲ ကြားတယ်၊ သွားကြည့်ကြမယ်'

နှစ်ယောက်သား နောက်ဖေးမီးဖွင့်ပြီး အဆောင်နောက်ဘက်သို့ ပတ်လိုက်ကြသည်။ ကြက်အိမ်စင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ လား လား ရောမရှည်လျားလျား သတ္တဝါတစ်ကောင်ကို ကြက်အိမ်စင်ပေါ်မှာ အခုသားတွေ လိုက်ရပါသည်။

'မြေ့ မြေ့ အဲဒီ စပါးကြီးမြေ့'

ဖိုးခွားက ပြောပြောဆိုဆို တုတ်ပြေးရှာ၏။ ကျွန်တော်လည်း စပါးကြီးမြေ့

မှာ အဆိပ်မရှိမှန်း ကြားဖူးနားဝရှိသည်မို့ မကြောက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ သစ်ဝါးရှားပါသည်။ သံဆန်ခါ၊ သံပိုက်လုံး အဟောင်းများကတော့ တစ်ပုံတစ်ပင်။

ကျွန်တော်နှင့် ဖိုးခွားလည်း သံပိုက်လုံး တစ်ယောက်တစ်ချောင်းစီဖြင့် ဝိုင်းဝန်းသမလိုက်ကြရာ အနီ လက်မောင်းလုံးခန့် စပါးကြီးမြေ့မှာ ဖိပ်နံ့ချုပ်သွားတော့၏။ နံနက်ခိုးလင်း၍ ထိုင်း(ယိုးဒယား)လူမျိုး အလုပ်ကြပ်ဆိုသူအား ခေါ်ပြလိုက်သည်။ အလုပ်ကြပ်က...

'ခင်ဗျားတို့ အဲဒီမြေ့သား စားသလား'

'မစားပါဘူး၊ စားလဲ မစားဖူးပါဘူး' 'ဒါဆိုရင် မြေ့မြုပ်လိုက်ပါ။ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားလိုက်ရင် ပုပ်စော်နံ့နေပါ့မယ်'

ကျွန်တော်မှာ စပါးကြီးမြေ့၏သည်းခြေဟာ ဆေးဖက်ဝင်သည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။ ဘယ်လို အသုံးဝင်သည်ကိုလည်းမသိ။ မြင်လည်း မမြင်ဖူးပါ။ သည်းခြေကို ဘယ်လို ထုတ်ယူရမှန်းလည်း မသိပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုင်း(ယိုးဒယား) အလုပ်ကြပ်ဆိုသူ မြေ့ဆိုသည့်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး မြေ့တူးပြီး မြှုပ်နှံလိုက်ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

များမကြာမီ ထိုဖြစ်ရပ်မျိုး ထပ်ကြုံပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ထုံးစံအတိုင်း ထိုသတ္တဝါအား စတေးလိုက်ပြန်ပါသည်။ မကြာမကြာ ကြုံတိုင်းလည်း ထိုစပါးကြီးမြေများမှာ ကျွန်တော်တို့၏ လက်ချက်ဖြင့် လွတ်ထွက်သည်ဟူ၍ မရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့လည်း ထုံးစံအတိုင်း မြေမြှုပ်ပစ်လိုက်သည်ချည်းပင်။

ထူးဆန်းသည်မှာ အခြားမြေသတ္တဝါဆိုပါက လူသားနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လျှင် လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းသွားတတ်ကြသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ကြုံခဲ့ရသော စပါးကြီးမြေများကား ဘယ်သောအခါမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ပြေးခြင်း မရှိပါ။

* * *

တစ်ခုသော နွေညနေခင်းမှာ ဖြစ်၏။ နေမင်းကတော့ အတော်ပင် စောင်းနေပြီ။ ကျွန်တော်အလုပ်ပြီး၍ လက်စသိမ်းနေခိုက် အလုပ်ကြပ်ဆိုသူ ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်နှင့် အခြားလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးကို မြက်ရှင်းခိုင်းပါ

သည်။
ခြံထောင့်တစ်နေရာရှိ မြက်တောများကား အတော်အတန် ကျယ်ဝန်းစွာ နေရာယူထား၏။ ကျွန်တော်လည်း ထိုမြက်တောကို ကြည့်ပြီး စိတ်တိုသွားသည်။ တာဝန်ပေးလာ၍ မလုပ်လိုကလည်းမဖြစ်။

‘ဟေ့ကောင် ဒီမြက်တောကို မီးတင်ရို့မယ်ကွာ’

‘ဖြစ်ပါ့မလား။ တော်ကြာ အပြောခံနေရဦးမယ်’

‘ဒီလောက်များတဲ့ မြက်တော၊ ဓားနဲ့ရှင်းရင် မိုးလင်းတောင် ပြီးမှာမဟုတ်ဘူး။ ပြောလာရင် ငါဖြေရှင်းမယ်’

သို့နှင့် နှစ်ဦးသား ထိုမြက်တောကို မီးတင်ရို့လိုက်ကြ၏။ တဖြည်းဖြည်းတိုက်ခတ်နေသော လေအရှိန်နှင့် မြက်ပင်ခြောက်တစ်ဝက် စိုတစ်ဝက်များကား တောမီးလောင်သည့်နှယ် ပြိုက်ပြိုက်နှင့် လောင်ကျွမ်းနေတော့၏။ မိုးမချုပ်တချုပ်အချိန်၌ ထိုမြက်တောရှင်းသည့်ကိစ္စ ပြီးမြောက်သွားပါတော့သည်။ နောက်တစ်နေ့ နေခင်း၌ လုပ်ဖော်

ကိုင်ဖက်တစ်ယောက်က သတင်းပေးလာသဖြင့် ထိုမီးရှို့ထားသော မြက်တောဘက်သို့ ကျွန်တော်ရောက်သွားသည်။ မယုံနိုင်စရာ မြင်ကွင်းတစ်ခုတွေ့လိုက်ရ၏။ လုံးပတ် လူကြီးမြေ သလုံးခန့်ရှိသော စပါးကြီးမြေနှစ်ကောင် ထိုမီးလောင်ပြင်၌ စန့်စန့်ကြီးသေနေပါသည်။ ပြေးလွှားစရာလမ်းကြောင်း မြောက်မြားစွာရှိပါလျက် ဘယ်အတွက်ကြောင့် ထွက်မပြေးဘဲ အသေခံနေကြပါသနည်း။

‘စပါးကြီးမြေတွေဟာ သူတို့အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်ကြပြီး သိုက်ပြုထုထောင်ကြတော့ပယ်ဆိုရင် သူတို့နေ့ပယ်နေရာကို စည်းချာထတတ်ကြတယ်။ စည်းချာပြုပြင်ရင် တော့တာအကြောင်းကိစ္စ ဘာအန္တရာယ်နဲ့ကြုံကြုံစည်ကိုကျော်ပြီး ထွက်လေ့ရှိကြဘူး’ ထိုင်း(ယိုးဒယား)လူမျိုး အလုပ်ကြပ်ဖြစ်သူက ရှင်းပြသည်။ သူလည်း ကြားဖူးနားဝနှင့် ဆရာကြီး လာလုပ်နေသည်ဆိုသည့်အတွေးနှင့် သူ့စကားကို ကျွန်တော် အလေးမထားခဲ့ပါ။ ထုံးစံအတိုင်း ထိုမြေနှစ်ကောင်ကို မြေမြှုပ်ပစ်ပြန်ပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့နှင့် ရင်းနှီးနေသော ကိုသိန်းလှိုင်ဆိုသူ အလည်ရောက်လာ၏။ စပါးကြီးမြေအကြောင်း မြောမိရာမှ သူက...

‘ဒီတစ်ခါ စပါးကြီးရင် ကျွန်တော်ကို လာခေါ်ပါ။ ကျွန်တော်သည်မြေ ထုတ်တတ်ပါတယ်။ စပါးကြီးသည်မြေက ဆေးဖက်မှာ သိပ်စွမ်းစွာ ခင်ပွားတို့အတွက် လဲ အခြောက်လှန်းပြီရင် ကျွန်တော်ခွဲပေးပါမယ်’

ကျွန်တော်က သူ့စကားကို စိတ်မဝင်စားပါ။ အကယ်၍ ပေးခဲ့လျှင်လည်း ကျွန်တော် မက်မက်မောမော ရှိလှသည်

မဟုတ်ပါ။ သို့ပေမယ့် ကြံ့ခွဲလျှင် တော့ သူ့ကို အကြောင်းကြားဖို့တော့ ကျွန်တော် စိတ်ကူးထားပါသည်။

ကိုသိန်းလှိုင်ပြောပြီး နောက်ပိုင်း၌ ကျွန်တော်တို့လည်း ထိုစပါးကြီးမြေ ဆိုသော သတ္တဝါနှင့် မကြုံဆုံတော့ပါ။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲတော့ မျိုးပြတ်သွားပြီ ထင်ပါ၏။

သို့နှင့် မိုးဦးကျ ကာလသို့ ရောက် လာတော့၏။ ထိုကျွန်တော်တို့ နေထိုင် သော ရာတ်ချပူရီခရိုင်သည် မိုးရာသီ ဆိုသော်လည်း မိုးသဲသဲမဲမဲ ရွာသည့် နေ့ဟူ၍ မကြုံဖူးပေ။ တဖွဲဖွဲနှင့်ပင် မိုးရာသီ ကုန်ဆုံးသွားသည်ချည်း ဖြစ် ၏။ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းထားသည့် မြက်များကား လွယ်လွယ်နှင့်မသေ။ ပြန်လည် ခေါင်းထောင်လာကြပြန်၏။

မြားမြောင်လှသော မြက်တောကို စားဖြင့် ရှင်းရန်မလွယ်ပေ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ရှင်သူဌေးက မြက်ရှင်းသမား ငှားရတော့၏။ မြက်ရှင်းသမားက လည်း မြက်ဖြတ်စက်ဖြင့် ဝှေ့ယမ်း ရှင်းလင်းလိုက်ရာ နေ့ဝက်ခန့်မှာပင် ရှိသူမျှ မြက်တောများ ပြောင်ထွက် သွားတော့၏။

မြက်ရှင်းသမားက အလုပ်ကိစ္စပြီး၍ ကျွန်တော်နှင့်ဆုံကြရာ သူက စပါးကြီး မြေတစ်ကောင် မြက်ဖြတ်စက်ဖြင့် တိုးမိပြီး သေနေကြောင်း ပြောပြသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း အားလပ် သော ညနေပိုင်း၌ ကိုသိန်းလှိုင်ကို ပြေးခေါ်ရတော့၏။ ကိုသိန်းလှိုင်လည်း အဖော်တစ်ဦးနှင့်အတူ လိုက်လာပြီး ထိုစပါးကြီးမြေကို သည်းခြေထုတ်ကြ လေတော့သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ဘေးက ရပ် ကြည့်သူ ဖြစ်ပါ၏။ မြေကို ဝိုက်ခွဲပြီး

ဟိုနှိုက်ဒီနှိုက် လုပ်ကြသည်။ ကျွန်တော့် အမြင်မှာတော့ ကလီစာလိုလို အရာ လေးတွေတော့ တွေ့လိုက်ပါသည်။

‘ဒီစပါးကြီးက သည်းခြေဖျက်ဖူး။ ဒီနေ့ ပြန်ယာလို ဘယ်နှစ်ရက်လဲ ယထိုကူး ကျွန်တော်ကြားဖူးတာက လဆန်းဆိုလား လဆုတ်ဆိုလား အဲဒီအချိန်မှာ သည်းခြေ က ဝပ်နေတတ်တယ်’

သည်တော့မှ ကိုသိန်းလှိုင်ဆိုသော သူသည်လည်း တတ်ယောင်ကား တစ် ယောက်မှန်း ကျွန်တော် ခိုင်စားမိလိုက် သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း စပါးကြီး သည်းခြေအပေါ် မက်မက်မောမောရှိ လှသူ မဟုတ်တာမို့ ဘာမျှစောဒက မတက်တော့ပါ။

သည်လိုနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်လည်း လူမော လက်ပေသာအဖတ်တင်ကာ ကျွန်တော့်မှာလည်း သူပေးလာမည့် စပါးကြီးသည်းခြေ ဆိုသောအရာကို မရရှိသည့်အပြင် မြင်တောင် မမြင်ဖူး လိုက်တော့ပါ။

* * *

‘ကျွန်တော် အမိမြေပြန်ရောက်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အဟောင်း များ ရှာဖွေ ဖတ်ရှုမိသောအခါမှ စပါးကြီးမြေ၏ အကြောင်းကို သိလာရ တော့သည်။ စပါးကြီးမြေဟူသည်ကား ရှားပါးပြီး တန်ဖိုးကြီးမားလှသည့် ရတနာတစ်မျိုးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြောင်း

ကျွန်တော် နားလည်လိုက်ပါပြီ။

၎င်း၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ အရာများ သည်လည်း ဆေးဝါးအတွက် အံ့ခဲခဲနဲနဲ ဖွယ် အသုံးဝင်သလို လောကီရေးရာအ တွက်လည်း သိဒ္ဓိအစွမ်းနှင့် ပြီးပြည့်စုံ ကြောင်း သဘောပေါက်ရပါပြီ။ သို့သော် လည်း ၎င်းတို့ကို သိရှိရသော အချိန်၌ ကျွန်တော့်မှာ အခါနောင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

စပါးကြီးမြေနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်းများဖတ်မိတိုင်း ကျွန်တော် အလဟဿ မြေမြှုပ်ပစ်ခဲ့သည့် မြောက်မြားစွာသော စပါးကြီးမြေများ ကို မျက်စိထဲ မြင်ယောင်လာကာ နှမြောတသ နေမိပါတော့သည်။ ခုမှ တော့ ဘယ်လို တတ်နိုင်တော့မည် နည်း။

လွန်စွာအဖိုးတန်လှသည့် စပါးကြီး မြေဟူသော ရတနာကို မြောက်မြား စွာပင် လက်ဝယ်ရောက်ရှိခဲ့ပါလျက် မိမိအသိအမြင် အတွေ့အကြုံ ဗဟု သုတ မကြွယ်ဝမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရ သည့် အဖြစ်တစ်ခုကို တွေးမိတိုင်း လည်း စိတ်ထဲမှ “လွတ်တုံငါးတာ ကြီးပြန်ပြီ မမိုးပွင့်ရေ” ဟုသာ အခါခါ ရေရွတ် နေမိပါတော့သည်။

နိုင်ခဲ့တွတ်
(ဝိဇ္ဇာ-စီမံရေး)

www.burmeseclassic.com

နယောဗျ ရိယာစွမ်းဖြန့်

အခြောက်အလှန့်
ကင်းထွတ်ခိုရာသည့် အစီအစဉ်

ဖျောက် (သိဒ္ဓိရာဇာ)
(နဝင်းမြို့တော်)

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်
ရှင်နေကာဘိဝံသ၏ အခြေပြု ပဌာန်း
စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုနေချိန်ဖြစ်လေသည်။

‘ဆရာအောင်’

ဟု နှုတ်ဆက်သံနှင့်အတူ လွန်ခဲ့
သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်ကတည်း
စာ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရသော မိတ်ဆွေ
ဦးစိန်ဝင်း ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

‘ဦးစိန်ဝင်းပါလား။ ဘယ်လို မျက်စိ
ထည်ပြီး ရောက်လာတာလဲဗျ။ မတွေ့
ရတာတောင် နှစ်တွေ အတော်ကြာ
နေပြီနော်။ လာလေဗျာ ဒီမှာထိုင်ပါ’

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောဆိုပြီး ခရီး
ဦးစိန်ဝင်း ပြုလုပ်လိုက်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဦးစိန်ဝင်းသည်
အောက်အဖုံများ ဆောက်လုပ်
သော မိသားစုအလုပ်ဖြင့် အသက်
အရွယ်သာ ဖြစ်လေသည်။ ယခု
ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာခဲ့သော
အကြောင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်ပါသည်။

‘ဆ... ဦးစိန်ဝင်း အကြောင်းကိစ္စ
အသေးသလား’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလိုက်သောအခါ
ဦးစိန်ဝင်းက ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို ရှည်လျား
စွာ ပြောပြပါတော့သည်။

‘ဖြစ်စဉ်က အဆန်းလို့ပဲ ပြောရမှာ’

ပါပဲ ဆရာအောင်ရေ၊ ကျွန်တော်တို့
နေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲမှာပဲ ကျွန်တော့်
ဦးကြီး နေထိုင်တဲ့အိမ် ရှိတယ်ဗျ။
ကျွန်တော့်ဦးကြီးက လူရိုးကြီးဖြစ်
သလို တချို့ကိစ္စတွေမှာ တစ်ယူသန်
တယ်ဗျ။ သူ့ကို နားပေါက်အောင်၊
နားဝင်အောင် ပြောဖို့ ခက်တယ်ဗျ။
ကျွန်တော်အပါအဝင် လူအတော်
များများက ကျွန်တော့်ဦးကြီးနဲ့ စကား
မဆိုဖြစ်၊ စကားမပြောဖြစ်အောင်
ရှောင်ရှားလေ့ ရှိတယ်ဗျ။
ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်လခွဲလောက်က ဦးကြီး

ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောက်လာပြီး
သူ့အိမ်မှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အကြောင်း
တွေကို ပြန်ပြောပြခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်
အနေနဲ့တော့ ကိုယ်သိတဲ့ နားလည်တဲ့
အကြောင်း မဟုတ်တော့ ဦးကြီးပြော
စကားကို နားထောင်ရုံကလွဲပြီး ဘာမှ
အကူအညီ မပေးနိုင်ခဲ့ဘူးဗျ။
ဆရာ မြင်သာအောင် ကျွန်တော်
ပြောပြရရင်တော့ ကျွန်တော့်ဦးကြီး
နေအိမ်ဝင်း၌ ဖွဲ့စည်းပုံကို စတင်ပြီး
ပြောပြရမှာပါပဲ။ အိမ်ဝင်းရဲ့ အရှေ့
ဘက်အရပ်နဲ့ ပြောက်ဘက် မျက်နှာ

စာမှာ လမ်းရှိတယ်ဗျ။ နေအိမ်က
မြောက်ဘက်လှည့် ထောင့်ဝင်းမြို့
ပေါ့ဗျာ။ အိမ်ရဲ့ အရှေ့ဘက်နဲ့ တောင်
ဘက် ဝင်းထရံအတွင်းဘက်မှာ
မန်ကျည်းပင်ကြီးတွေ ရှိတယ်ဗျ။
(၅)ပင်၊ (၆)ပင်လောက် ရှိမှာပါ။

အိမ်အဆောက်အအုံက လေးပင်
သုံးခန်း (၂)ထပ်အိမ်ပေါ့ဗျာ။ အိမ်ကို
ထရံကာပြီး သွပ်ပြားဖုံးအိမ်ဗျ။
ကျွန်တော့်ဦးကြီး အခုနေထိုင်တဲ့
အိမ်မှာ နေထိုင်လာခဲ့တာ နှစ်(၂၀)
ကျော်လာပါပြီ။ သူ့အကြိုက် ဆောက်
လုပ်ခဲ့တာပါ။ ရှေးယခင်က ဘာမှ
ထူးထူးခြားခြား မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

အခု ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကြောင်းကိစ္စ
ကတော့ (၃)လလောက်ပဲ ရှိမယ်လို့
ပြောပြတယ်ဗျ။ ဖြစ်ပုံက ညနေ နေဝင်
ချိန်ရောက်လို့ အိမ်တိုင်းလို မီးထွန်းကြ
တဲ့ အချိန်ကစပြီး အိမ်ရဲ့ အနောက်
ထောင်ဘက် အရပ်ကနေပြီး အိမ်မိုး
ဖြစ်တဲ့ သွပ်ပြားအဖုံးပေါ်ကို ခဲလုံး
တွေ ကျတော့တာပါပဲ။

ခဲလုံးတွေဟာ ကျောက်စရိတ်ခဲလုံးတွေ ဖြစ်
ပြီး ကွမ်းသီးလုံးအဝယ်စားလောက် ရှိမယ်
လို့ ထင်တယ်။ အများဆုံးကတော့ လေးခွ
(လောက်လေး) ခဲလုံးလေးတွေလောက်
ဆိုတော့ တစ်စုတစ်ယောက်က လေးခွ
(လောက်လေး)နဲ့ ယစ်နေတယ်လို့ ထင်ခဲ့တာ
တဲ့ဗျ။

တကယ်တမ်းကြည့်တော့ ခဲလုံးတွေက
တစ်ခွနဲ့ပဲ ကျသလို တစ်ခွတစ်ခွမှာ
ခဲ(၂)လုံးဖြင့် ခဲ(၃)လုံးဖြင့်အထိ ကျနိုင်
သတဲ့။ ခဲကျတာကလဲ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ
တင် မဟုတ်ဘူးတဲ့။ (၅)မိနစ်လောက်
နားလိုက် (၁၀)မိနစ်လောက် အကြာမှာ
ခဲကျလိုက်နဲ့ မိုးပင်သီးထိ ဖြစ်နေတာ
တဲ့ဗျ။

နေ့ခင်းမှာတော့ ဘာမှ မဖြစ်ပြန်
ဘူးတဲ့ ဆရာအောင်ရေ။ ညရောက်လို့
ခဲလုံးလေးတွေကျလို့ တစ်နာရီလောက်
၂၃၄ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

အကြာ ရောက်လာရင် အိမ်ဝင်းထဲနဲ့
အိမ်ပေါ်မှာ လူများ သွားလာနေ
သလို ခြေသံတွေကို ကြားနေရပြန်
သတဲ့ဗျာ။

ညဘက်မှာ ခဲကျလို့ ဒုတိယ(လက်
နှိပ်ဇာတ်မီး)နဲ့ မီးထိုးပြီး ရှာတဲ့အခါမှာ
တော့ ခဲကျသံတွေသာ များနေပေမယ့်
လို့ ခဲလုံးတွေကတော့ (၄),(၅)လုံး
ဒါမှမဟုတ်ရင် အများဆုံး(၇)လုံး
လောက်ပဲ ရှာတွေ့ရသတဲ့ဗျ။

ကိုယ့်အိမ်ဝင်းထဲက ကျောက်ခဲ
ရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားလို့ မေးစရာ
ရှိတာပေါ့။ ဦးကြီးက ဘာကိုမှ သိပ်ပြီး
ယုံကြည်တတ်တာ မဟုတ်တော့
သေချာအောင်ဆိုပြီး အိမ်ဝင်းခြံထဲမှာ
အမှိုက်ခဲရိုက်ကစပြီး မြေတလင်း
ပြောင်နေအောင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်
ထားတာဆိုတော့ အခိုင်အမာ ပြောနိုင်
မှတော့တာပေါ့။

အိမ်ဝင်းထဲက မြေကလဲ သဲမြေ
မဟုတ်ဘူးလေ။ မြေက အမာဆိုတော့
ချောပြောင်နေတာပါ။ ညရောက်လာ
တိုင်း အိမ်ပေါ် ခဲကကျ၊ ခြေသံတွေ
ကြားနဲ့ မကြောက်တတ်ပေမယ့်လို့
ရက်ရှည်လာတော့ အိမ်ရှေးပျက်လာ
တယ်တဲ့ဗျာ။ သူ သည်းမခံချင်တော့

ဘူး။
ဒါနဲ့ သူသိသမျှ လက်တစ်ကမ်း
အသိနဲ့ သူလုပ်နိုင်တာကို လုပ်ခဲ့တာ
တစ်လခွဲလောက် ရှိနေပြီဗျ။ ဘာမှ
ထူးခြားတိုးတက်တာ မရှိတော့
အတော်ကို စိတ်ပျက်နေပြီဗျ။ ဒီလို
ဖြစ်တာကို ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ
အကြံပေးဖို့နဲ့ သူ့ကို ကူညီဖို့ဆိုပြီး
ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာတာဗျ။

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောပြပါသည်။
ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ ဦးစိန်ဝင်းမှာ
ဆေးလိပ်မီးညှို့ပြီး အားပါးတရ ဗွာရှိုက်
နေလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း
ဦးစိန်ဝင်း၏ ပြောစကားများကို လွန်စွာ
စိတ်ဝင်စားသဖြင့် အထူးပင် အာရုံစိုက်
ပြီး နားထောင်နေမိပါတော့သည်။

ဦးစိန်ဝင်းက...
'အထက်က ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့
အကြောင်းကိစ္စကို ဆရာအောင်အနေ
နဲ့ ဘယ်လို အကူအညီပေးနိုင်မလဲလို့
အကူအညီတောင်းချင်တာပါ'

ဟု ပြောပြန်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်မှာလည်း မိတ်ဆွေဦးစိန်ဝင်း
၏ စကားလာအတိုင်း မည်သို့သော
အကြောင်းဖြင့် အကူအညီ အကြံဉာဏ်
ပေးရမည်ကို စဉ်းစားရပါတော့သည်။
ကျွန်ုပ်မှ...

'ဦးစိန်ဝင်းရေ...အခု ခင်ဗျား ပြော
စကားများအရဆိုရင် ပုဏ္ဏကတိုက်၊
အခြောက်အလှနဲ့ပဲ ဖြစ်မယ်ထင်
တယ်ဗျ။ အခု အနောက်တိုင်းတွေမှာ
တောင် အဲဒီအဖြစ်မျိုးအပြင် ဒီထက်
ဆန်းပြားတဲ့ အဖြစ်တွေအကြောင်း
ဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်ရတယ်ဗျ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ...
အလွန်လိမ်မဲ့တဲ့ အကြောင်းသစ်
ဖြစ်နေလေတော့ ကျွန်တော် သိသမျှ
ကို ပြောပြရမှာပဲလေ။ လုပ်တာ၊ မလုပ်

တာ၊ ယုံတာ၊ မယုံတာကတော့ ကာယ ကံရှင်ရဲ့ ကိစ္စပဲပေါ့။ ဖြစ်တာ၊ မဖြစ်တာ တို့လဲ တိတိကျကျတော့ တာဝန်ယူနိုင် တာ မဟုတ်ဘူးဗျ။

ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါပဲ ဦးစိန်ဝင်း အပြောကြောင့် သိရတာဗျ။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးနဲ့ ကိုးကွယ်ယုံကြည် တာက လောရီအုဒ္ဓဘာသာဆိုတာ သုံးလောကသခင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဆုံးမစကားနဲ့ ရွှေနှုတ်တော်လာ ဖန်တီးတွေ၊ ပဌာန်းတွေကိုလဲ အားကိုးရ အားထားရမှာပဲဗျ။ တစ်ဖက်ကလဲ မှီ ကြောင်း၊ ဖိုလ်ကြောင်း၊ မဟုတ်တဲ့ လောကီ ရေရာကိစ္စ နယ်လွန်ကိစ္စတွေ ဆိုပြန်တော့ ပိဋကဓရုက္ခိရနည်းကိုပဲ သုံးစွဲရဦးမှာပဲ။

ပိဋကဓရုက္ခိရနည်းနဲ့ သုံးတဲ့အခါမှာ သုံးလောကသခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနဲ့ ထရားတော်၊ ဖန်တီးတော်တွေကို အထွတ် ပြုပြီး ဗုဒ္ဓအာဏာ၊ ဝိညာဏာ၊ သံဃာ့ အာဏာတွေနဲ့ အသုံးပြုရင် အခု ခင်ဗျား ဦးကြီး တွေကြံနေရတဲ့ ဒုက္ခက ကင်းမယ် လို့တော့ ထင်တယ်ဗျ။ ဟု ပြန်ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဆွေးနွေးချက်ကို သဘော တွာသဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ပြောပြ နေ တောင်းပန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှ အောက် ဖီအတိုင်း စီမံဆောင်ရွက်ရန်ကို ပြော ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

အတိုက်အခိုက်နှင့် အခြောက် အလှန့် ကင်းစေသော အစီအမံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစိန်ဝင်း၊ ရေ... ခင်ဗျားဦးကြီးကို ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်တဲ့ စနစ် အတိုင်း တိတိကျကျ လုပ်ဖို့တော့ နည်းလမ်းမယ်ဗျ။ တစ်ရက်နဲ့ ပြီးချင်မှ နည်းနား ဒီတော့ ကာလတစ်ခု သတ်မှတ် နည်း သတ်မှတ်ကာလမှာ အဓိဋ္ဌာန် သတ်မှတ် ပိုကောင်းတာပေါ့ဗျ။ မြတ်စွာ

ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော် တွေကိုလဲ တကယ်ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ရင် အောင်မြင်မယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ ခံယူပါတယ် ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

စီမံရမည့်မှာ

- ၁။ ညစဉ် ဖပ်ပေါက်ခံရသော ကျောက်ခဲကို ရတနံသလောက် စုဆောင်းထားရပါမည်။
- ၂။ ထိုကျောက်ခဲများကို ဒန်ရေဖလား အသစ် တစ်လုံးထဲတွင် ထည့်ပါ။ ထိုကျောက်ခဲများ ထည့်သော ဒန်ဖလားတွင် ရေညှန်ကို ကျောက်ခဲများ ပြင်နေအောင် ချေဖြည့်ထား ပါ။
- ၃။ ကာယကံရှင်(အိမ်ရှင်)အနေဖြင့် စတင် ဆောင်ရွက်စဉ်က စပြီး (၉)ရက် ကာလတိုင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားပါ။ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ရက်အတွင်း နတ်သီလထိန်းခြင်း သက်သတ်လွတ် စားခြင်း ပြုလုပ်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။
- ၄။ စတင် ဆောင်ရွက်သည့်နေ့မှ စပြီး ဖယောင်း တိုက်(အသစ်တိုက်)နှင့် သောက်တော်အေဟို ကို(၅)ခွက်၊ (၅)တိုက်၊ ကပ်လျှော်၊ သာသန စောင့် နတ်မင်းကြီးများကို ပုဂံပိတ်ပါ။
- ၅။ ဒန်ဖလားတွင် ထည့်ထားသော ကျောက်ခဲ များခွက်ကို ရှေ့တွင် ချထားပါ။

၆။ ဘုရားကန်တော့ခြင်း သီလခံယူဆောင် ကတည်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့သခြင်း ယထာလုပ်ပါ။ နောက်...

- (က) မေတ္တာသုတ် (၁၀)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပါ။
- (ခ) ပဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသကို (၁၀)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- (ဂ) သမ္မုဒ္ဓေါဂါထာတော်ကို (၁၀)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- (ဃ) နမောပျံဂါထာတော်ကို (၁၀)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန်ဖြစ်သည်။ မေတ္တာသုတ်၊ ပဌာန်းနှင့် သမ္မုဒ္ဓေ ဂါထာတော်ကို ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုတော့ပါ။ နမောပျံဂါထာတော်ကို အောက်တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

နမောပျံဂါထာ

- ◆ နမော တဿ ဘဂဝတော အနုဟတော သပ္ပာသပ္ပဒ္ဓဿ။
  - ◆ ဝိပဿာရဋ္ဌကသမော အနုဟတော နတော သဿဟံဿ။
  - ◆ သတောတမ္မဟ ဂနပ္ပာ အသဒ္ဓတော ဝမောသရာဏဿ။
  - ◆ နမော တဿ ဘဂဝတော အနုဟတော သပ္ပာသပ္ပဒ္ဓဿ။
- ထိုဂါထာတော် လေးပုဒ်ဆုံးမှ (၁)ခေါက် သတ်မှတ်ရပါမည်။ (၁၀) ခေါက်ရွတ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
- ထိုသို့ နေ့စဉ်ပြုဖွယ်များကို တိုင် တည်၍ သစ္စာပြုပါ။ သစ္စာတိုင်ဖြင့် မေတ္တာထင်မိပုံပါ။ နောက် (၃၁)ဘုံ သား ဝေနေယျများစွာအား ကုသိုလ် အမျှ ပေးဝေပါ။
- အဓိဋ္ဌာန်ကိုးရက် ပြည့်သောအခါ တွင် ကျောက်ခဲများကို ကာယကံရှင် (အိမ်ရှင်)၏ ဘုမ္မိအရပ်သို့ ပစ်စွန့် လိုက်ပါ။
- အထက်ပါ ဆောင်ရွက်ဖွယ်များကို

ထောလီခေတ်

မဟာတိုင်းစံနွားမင်းလက်ထက်

အတိတ်နိမိတ် ကောက်ယူမှုများ

ခေတ်စား (မြောက်ဦး)

ရခိုင်ပြည်သူတို့သည် မင်း၊ မိဖုရား၊ မှူးမတ်၊ သေနာပတိမှအစ တောင်လာ လယ်လုပ် စားမ၊ ခုတ်အဆုံးထိ ဘာသာရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး စသည်တို့ လုပ်ဆောင်ရာတွင် အတိတ်နိမိတ် ကောက်ယူမှုများ ရှိကြ ပါသည်။

ထိုအတူ ထောလီပြည်သူတို့သည် လည်း ဘုရားတည်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ နန်းတော်၊ မြို့ရိုး စသည်တို့ကို တည်ဆောက်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ သာရေး၊ နာရေး စသော ကိစ္စအဝဝ စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ စစ်ချီ၊ စစ်ထွက်ရာ၌ လည်းကောင်း အတိတ်နိမိတ်များကို ကောက်ယူပြီး ပြုလုပ် လေ့ရှိကြပါသည်။

ဤနေရာ၌ **ထောလီခေတ် မဟာတိုင်း(တိုင်)စံနွားမင်း လက်ထက် အတိတ်နိမိတ် ကောက်ယူမှုများ**ကို လေ့လာတင်ပြလိုပါသည်။

တတိယ ညေဝတီခေတ်၏ နောက်ဆုံးမင်း သူရိယကေတု ကွယ်လွန်ပြီး နောက် သားတော်မဟာတိုင်းစံနွားနှင့် မိဖုရား သုပဘာဒေဝီတို့သည် ကောဇာ ၂၄၉ ခုနှစ်တွင် ထီးနန်း ဆက်ခံခဲ့ကြ၏။

တိုင်းစံနွားမင်းကြီးသည် မေတ္တာဗျာဓိ ကမင် ထူးဆန်းသော အတိတ်နိမိတ်များ ငြောက် ဖွားလာခဲ့သူ ဖြစ်၏။

မေမင်းတော် သူရိယကေတုမင်း၌ နန်းမွေဆက်ခံမည့် နန်းလျာ သား ဘေနာ မရှိ၍ သားဆုတောင်းကြရာ တစ်နေ့သည် ငှက်လင်းတ ထစ်ကောင် သည် သားတစ်ကိုချီ၍ နန်းတော် တွင် နားလာသည်။ ထိုနိမိတ်ကို ပြည့်ရှင်မင်းက မေးတတ်မူလေရာ ပညာရှင်အမတ်ဖြစ်သော သောင်းတီး စားဥက္ကမသီရိကျော် လျှောက်သည် လျှောက်ထုံးတော်ကား...

အရှင်မင်းမြတ်၊ ငှက် အဖိုတွင် လင်းတငှက် သည် အသက်ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မစားပါ။ အသက်ကုန်မှ စားသည့် ငှက်သုတော်ပိုး ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုပိုး သွားရာသို့လဲ အစာကို ခိုယူ၍ ပုံသွားရုံထုံး ဖန်ပါ။ သာသမီးတို့ကိုလည်း ထိုပိုး စားခဲ့သော အဟာရနှင့်သာ ကြီးပြင်းအောင် ကျွေးမွေး ဝေပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုငှက်ပိုးသည် သားတစ်ကို ခိုလျက် နန်းတော်၌ နား၍ သားတစ်ကို ချထားခဲ့သည့်အလိုမှာ ဘုန်းပညာ ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သား ရတနာတစ်ပါးကို အရှင်မိဖုရား၌ ဖော် ပွားမြင်တော်မူပါလိမ့်မည် ဟု လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ မင်းကြီး အလွန်နှစ်သက် သဘောကျ၍ အဖိုးအနုလှထိုက်သော ပတ္တမြားလက်စွပ် တစ်ကွင်းကို ဆု ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့လေသည်။

မကြာမီ မိဖုရားကြီး သုပဘာဒေဝီ သည် အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာ အလိုတော် ပြည့်စုံသည်ဟု အိပ်မက် မြင်မက်လေ ၏။ ဖွားမြင်တော်မူသောအခါ၌ လည်း ဥက္ကာပျံခြင်း၊ မြေလျှင် သည်းထန်းစွာ လှုပ်ခြင်း စသည့် အံ့ဩဖွယ်အတိတ်၊ နိမိတ်တို့ကို ပြသလေသောကြောင့် ထိုမင်းသား ကို မဟာစံနွား ဟူသော အမည်မှည့်

လေ၏။

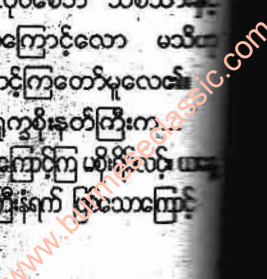
ထို မဟာစံနွားမင်း မင်းဖြစ်တော်မူ သောအခါ ထိုမင်း၏ ဘုန်းတန်ခိုး ကြောင့် သိကြားမင်းသည် အရိန္ဒမာ လုံပျံကို ဆက်သလာ၏။

ထိုမင်းကြီးအား အရိန္ဒမာလုံပျံ ဆက်သလာပုံမှာ မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်စား ရုပ်ပွားတော် မဟာမုနိကို တပုတ်ကြီးဖြင့် မြှင့်၍ ထားတော်မူပြီးသော် ပလ္လင်တော်ကို မိမိသည် တနလာသား ဖြစ်တော်မူ၍

ကြေး၊ ကျောက်၊ သစ်၊ ကံ့တော် စသည်တို့ကိုပယ်လျက် ခြောက်ရက်သား သစ်နှင့် ဆောက်လုပ်တော်မူစေ၏။

ပလ္လင်တော်ပြီးလျှင် ရုပ်ပွားတော် မဟာမုနိအား တပုတ်ကြီးကို လျှော့၍ ချစေသော် မကျနိုင်သောကြောင့် ငါ သည် ကြေးနှင့် ကျောက်ကို နံ့ခြစ် သည်ဟု မလုပ်စေဘဲ သစ်သားနှင့် လုပ်စေသောကြောင့်လော မသိထ မင်းကြီးကြောင့်ကြတော်မူလေ၏။

ထိုအခါ ရုက္ခစွဲနတ်ကြီးက မင်းကြီး မကြောက်ကြ မရှိလင့်စေ သည် မင်းကြီးနတ် ကြီးသောကြောင့်

ပလ္လင်တော်သို့ သက်(ဆင်း)တော်မူ ယနေ့
ဤ ခုနစ်ရက်လွန်၍ အင်္ဂါနေ့မှ သက်(ဆင်း)
တော်မူပါသည်။ အနိန္ဒယလှပျံ့ကို ရလိမ့်မည်
ဟု အိပ်မက်ပေး၏။ မင်းကြီးလည်း

သီတင်းသီလ ဆောက်တည်၍ နေ
တော်မူ၏။ ထိုအိပ်မက်အတိုင်းပင်
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် အင်္ဂါနေ့
တစ်နာရီကျော်တွင် ပလ္လင်ပေါ်သို့
မဟာမုနိ ဆင်းသက်တော်မူ၏။ ထိုနေ့
မွန်းလွဲတွင် မိန်းမတစ်ယောက်သည်
လှံပျံကို ကိုင်လျက် မင်းကြီးပေါင်တော်
ကို ကျော်၍ သိမ်တော်ဂူထဲသို့ ဝင်ပြီး
လျှင် ပလ္လင်တော်ထက်၌ လှံပျံကို ထောင်
လျက်ထားခဲ့၍ ပျောက်သွားလေ၏။

မင်းကြီးလည်း သတိတော်မမူဘဲ
ဂူထဲသို့ ဝင်လေသော် တစ်ပြိုင်နက်
တည်း မှောင်အတိကျလေ၏။ သို့နှင့်
ရုပ်ပွားတော်ကို မမြင်သည်ဖြစ်၍ ထွက်
တော်မူခဲ့၏။

သီတင်းသီလ ဆောက်တည်လျက်
နေပြနေတော်မူ၏။ နောက် လေးရက်
မြောက် သောကြာနေ့မှ ရုပ်ပွားတော်
ကို မြင်တော်မူ၍ လှံပျံကိုလည်း နံနက်
ခုနစ်နာရီကျော်တွင် ရတော်မူလေ၏။

ထိုအခါ နှစ်တော်အားဖြင့် နှစ်
ကြိမ်၊ သုံးတော်အားဖြင့် နှစ်
ကြိမ်၊ အလျား သုံးရက်အားဖြင့်
လက်တော်အားဖြင့် ဝတ်လျက်ပါ၏။
ထိုအခါလက်ထက် ရတနာအိုးပုလင်း
အိုးကြီး ဓမ္မာပုလင်း၊ ထင်မြင်ရတနာ
တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ကျောက်ပေသည့်ဟု
ဆိုပါသည်။

ထိုမင်း မင်းဖြစ်၍ နှစ်မလည်ခင်
ဆင်ဖြူရတနာနှင့် မျောက်သားတော်
မိရားတို့ လွန်ခဲ့ကြလျှင် ဗေဒင်တတ်
ဟူးရားကျော်တို့ မေးတော်မူသော် ဧည
ထော်မြို့တော်သည် ကိန်းခန်းကျန်ပြီ
ဖြစ်၍ မြို့သစ်ပြောင်းသင့်ပါကြောင်း
အာတော်လျှောက်လေသော် ဧည
ထော်မြို့တော်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပြီး

ကန်သုံးဆင့်မြို့တော်ကို ကောဇာ ၂၅၉
ခုနစ်တွင် တည်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုသို့ မြို့တည်၍ ခုနစ်လအတွင်း
တွင် များမတ်၊ ဗိုလ်ပါ၊ ဆင်၊ မြင်း
သုံးသိန်းမက သေကျေပျက်စီးကြကုန်
၏။ ထိုသို့ - သေကျေပျက်စီးသော
အကြောင်းကြောင့် ပညာရှိမှူးမတ်တို့
နှင့် တိုင်ပင်၍ မြေအိမ်သတ္တန်ကို
တူးဖော်၍ ကြည့်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ ခုနစ်တောင်အောက်ရှိ ဝဠ
အောက်၌ ခိုလှုံတောင်အောက်သို့ နေထိုင်
သော ဝဠတောင်အောက်သို့ နေထိုင်
သော နတ်အိုကြီးတို့ ပျော်ကြည်
အပျော်အမောဖြင့် ကြည့်ကြကုန်သည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် နန်းဦးဘုရား
ရင်ပြင်တော်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဥပုသ်
သီလ ဆောက်တည်တော်မူ၏။ ထိုသို့
ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်နေစဉ်
အတွင်း တစ်ညနေတွင် ဘုမ္မစိုးနတ်
လာ၍ အိပ်မက်ပေးလာ၏။

'ဟေး... ယောဂုတမင်းပြုတ် ငါ့စကားကို
နားထောင်ပါလော့။ ကန်သုံးဆင့်မြို့တော်တွင်
နှစ်သက် မကြာခင်လှပေ။ ငါ့ညွှန်ပြသော
နေရာဒေသကို အသေအချာ ကြည့်ပါလော့။
အကြိမ်ကြည့်ချော့ရှိ လာကပြည့်မြေကို
အမြန်ပျံပြီး နန်းတော်မြို့တော်တည်ထောင်
ပါ။ မြို့အပယ်ကိုလဲ ထောင်လီ၊ ကျောက်
ပျောက်မြို့တော်ဟု အမည်ခံတွင်ပါလော့'
ဟု အိပ်မက် မြင်မက်ခဲ့လေ၏။

အိပ်မက်အတိုင်းပင် ဘုမ္မစိုးနတ်
ညွှန်ပြသော ရန္တနဒီမည်သော ရန်း
ချောင်း၏ အညာဒေသဖြစ်သည့်
သေလနဒီချောင်းသို့ ရောက်လေသော်
ဘုမ္မစိုးနတ်သည် မြည်းဟန်ဖန်ဆင်း၍

သတင်းရီသောက် (သက်တန်း)ဖြင့်
ပြုလေသော် ထိုသက်တန်း လှည့်ပြ
သောနေရာ၌ ရပ်တန့်၍ မြို့တည်တော်
မူလေသည်။ မြို့အမည်ကိုလည်း
“ဝေသာလီကျောက်လှေကား” ဟု
ခေါ်တွင်စေသည်။

ထိုသို့ မဟာစန္ဒြားမင်းကြီး အစပြု၍
ဝေသာလီ၌ မြို့တည်ကြောင်းကို
မြောက်ဦးခေတ် စာဆိုတော် ၂၅
မင်းညွှန်က ရခိုင်မင်းသမီးစလင်းတွင်...

‘ဝေသာလီ၊ တပြုတည်း၊ ထူထောင်၊ သီရိ
ရွှေပြည်၊ တုန်းတွန်းစည်ထား၊ အပယ်စန္ဒြား
သရီယာချည်း၊ ဆက်ကာ တည်လျှင်၊ သား
မြေးစဉ်လျှောက်၊ ငါးယောက်နှစ်ကိုပင်
မြန်မြန်မြန်ဆောင်၊ နောင်ကာခါရိန်၊ ကြိမ်
သည်နတ်ပွန်၊ ညွှန်ပြလတ်တီ၊ ဝေသာလီ၌
တတ်ဆန်၊ ပျံပျံမြဲလဲ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊
ကျော်သီးထိုပါ၊ ကျော်ထင်စွာထား၊ ယော
မည်လှိုင်း၊ တိုင်းတိုင်းစန္ဒြား၊ ကျောက်
လှေကား၌...’

သီကြားနတ်ပေ။ လေးနှင့်သန်လျက်
လက်နှက်ယုံ့ စေစာခံလျက် နွှာပု သောင်း
ကွက် ကိုဆက်မင်တိုင် တုတ်ခွန်ထိုင်၏
ရိုက်တိုင်ထိမြဲကြီး၊ မိုးလည်းရတနာ၊ ရွာ
ကာကာလျှင် မည်သာကျော်မွန်း၊ ဥဒါန်း
ထောင်လွှား၊ စန္ဒြားဟု၊ ကြီးအားမြောက်
စည် ကိုဆက်တည်သည် လျှင်ပြန်ဟိန်း
စုတည်လေ...’

ရေးဖို့ စပ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ မြို့တည်သောအခါ၌ ပြည်
ထောင်နီးချင်း မင်းအပေါင်းတို့သည်
တာဝန်ခံ၍ လုပ်လာကြပေ၏။ မြို့
ထော်အတွင်း မင်းသုံးရေကန်တို့ကို
တူးဖော်သောအခါ ထွက်အံ့သော ရေ
ကို နဂါးမူတ်လေ၍ ထန်းခုနစ်ဆင့်
နက်အောင်တူးမှ ကောင်းစွာသော
ရေသည် ဝန်တက်(လျှံကျ)လာ၏။
ထိုမင်းလက်ထက်အခါ၌ မြတ်စွာ
နဂါးမူတ်မြေပေါင်း ၂၃၅

ဘုရား၏ သာသနာတော်သည် နေရောင် လရောင်ပမာ တောက်ပ ထွန်းလင်း၏။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့မှာလည်း အေချမ်းသာယာ ဝပြောစွာ ရှိကြလေကုန်၏။

မဟာမုနိသီမိတော်နှင့် ပလ္လင်တော်ကို ရွှေပြားခတ်၍ အမျက်ကိုးပါး စိခြယ်လျက် ဆောက်လုပ် လျှာဒါန်းတော်မူလေသည်။ ထိုမင်းကြီးသည် ရုပ်ပွားတော် မဟာမုနိအား ဦးသျှောင်တော်မကိုးကို ရွှေဖြင့် လုပ်စေတော်မူပြီးသော် ပတ္တမြားစီလျက် ကပ်လှူတော်မူ၏။

ထို မဟာစန္ဒြားမင်းကြီးသည် သားတော်သူရိယစန္ဒြားနှင့် ထိမ်းမြားရန် မင်းသမီးကို မေးမြန်းတော်မူလေသော် ပညာရှိအမတ် သောင်းတီးစား ဥတ္တမသီရိကျော် လျှောက်သည်ကား...

အရှင်မင်းပြတ် ပတ္တမြားကျောက်ကောင်းတို့တွင် ဂေါပလ္လေ(ကျောက်၌ဖြစ်တတ်သော အပြစ် အနာအဆာ) စသော အနာရှိလျှင် ယင်းတို့ယုံရာ စိန်ကျောက်တို့တွင် သပ္ပာယ်စာယန်ဆာစပ်စောကြောင်း ဖွဲ့ပင် စသော အပြစ်မကင်းလျှ် ယင်းသုံးထိုက်၊ မျိုးစပါးတို့မှာလဲ အရောပလျှင် အပင်အပီပညာ ရှည်လဲ ကြော့နို့၊ ငွေ သံယွတ်လျှင် အရည်အသွေးပပြောင်း။

ထိုအတူ သာကီဝင်မင်းတို့၌လဲ နွယ်တော် ဝံသစင်္ဃ အမျိုးတူစွာ စဉ်လာကြီးပြင်း အကုန်ပုဏ္ဏားစေလို့၍ ရှေးတေးလောင်းတော်၊ ဘီလောင်းတော်၊ ဒုဉ်းတော် ထီးနန်းမင်းဆက် မောင်နှမရင်းချာ ပေးပြားတော်မူခဲ့ကြောင်း ထုံးဟောင်းရှိပါသည်။ သားတော်နှင့် သမီးတော်ကို ပေးပြားတော်မူလျှင် ပြင်မြတ်လှပါသည်။

ဟု လျှောက်လေ၏။ သားတော်နှင့် သမီးတော် စောစန္ဒီကို မောင်နှမရင်းချာ ပေးပြားတော်မူ၍ ပညာရှိအမတ်ကို

ငွေအသပြာ(၁၀၀၀)ဆု ချီးမြှင့်တော်မူလေသည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် မဟာတိုင်းစန္ဒြားမင်းသည် မမွေးဖွားမီက ရှေးပညာရှိမျိုးရိုးဖြစ်သော သောင်းတီးစား ဥတ္တမသီရိကျော်က ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော မင်းသားတစ်ပါး ဖြစ်မည်ဟု အတိတ်နိမိတ် ဖတ်ခဲ့ဖူး၏။

တစ်ဖန် ဝညဝတီ မြို့သည် မြို့သက် ကိန်းခန်း ကုန်ပြီဖြစ်ကြောင်း မျောက်သားတော် မိဖုရားကြီးနှင့် ဆင်ဖြူရတနာတို့ ဆုံးပါးခဲ့၍ မြို့သစ်ပြောင်းသင့်ကြောင်း အတိတ်နိမိတ် ဖတ်ခဲ့ဖူး၏။

ကန်သုံးဆင့်မြို့တော်ကို မြို့သစ်တည်ပြီး နောက်တွင်လည်း မကြာမီ ဆင်၊ မြင်း၊ ဗိုလ်ပါ များစွာတို့ သေကျေပျက်စီးကြ၍ ပညာရှိ ဟူးရားတတ်တို့နှင့်ဆွေးနွေးကြရာ ခုနစ်တောင်အနက် ရှိ မြေအောက်၌ ချိပ်ရည်အဆင်းကဲ့သို့ နိမြန်းသော မြေတစ်ခုသည် နဂါးရုပ်သဏ္ဍာန်ဖြင့် အထက်ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်နေဟန်ကို တွေ့ကြရလေ၏။

ထိုအခါ ဘုမ္မရိုးနတ်သည် အိပ်မက်လာ၍ ပေးလေ၏။ ထိုအိပ်မက်အတိုင်း ထောက်လီမြို့တော်ကို တည်ကြလေ၏။ အဆုံးစွန်ဆိုရသော် သူ၏ သားတော်နှင့် သမီးတော် ထိမ်းမြားရေးတွင်ပင် ပညာရှိမျိုးရိုးဖြစ်သော ဥတ္တမသီရိကျော်ကိုပင် အတိတ်နိမိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ခေါ်ယူမေးမြန်းရသည်ထိ ဖြစ်ချေသတည်း။

☞ = = = = = ☜ = = = = ☞
စောတို့သျှင်(မြောက်ဦး)
☞ = = = = = ☜ = = = = ☞
ကျမ်းကိုး

- ၁။ ဝညဝတီ အရေးတော်ပုံကျမ်း။
- ၂။ ရခိုင် မဟာရာဇဝင်သစ်ကျမ်း၊ စတုတ္ထတွဲ။

စာမျက်နှာ (၂၃၅)မှ ဒုတိယအပိုင်း

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေမှာ ရေးသားမှတ်ယူပြီး ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားပါတော့သည်။

တစ်လကျော်လောက် ကြာသောအခါ ဦးစိန်ဝင်းတစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပြီး သူ့ဦးကြီးအိမ် ဖြစ်နေခဲ့သော မကောင်းသော နိမိတ်နှင့် အခြောက်အလှန့် အန္တရာယ်များ ကင်းလွတ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် အကြောင်းပြန်ကြားလာပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း ကျွန်ုပ်စွာပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ခံစားရလေတော့၏။

မိတ်ဆွေဦးစိန်ဝင်း၏ တိုက်တွန်းချက်စကား ဆိုလာသည်မှာ...

ဆရာအောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ စာရေးနေတာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်ဦးကြီးကဲ့သို့ စိတ်ဆင်းရဲမှုနှင့် ကြုံတွေ့နေကြရသော သူများရှိ၍ ယုံကြည်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင် အန္တရာယ်ကင်းပြီး စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရရှိနိုင်ကြပါစေရန် ဖြစ်စဉ်ဆောင်ပါးရေးသားပါ။

ဟု တောင်းပန် တိုက်တွန်းပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း ပညာမရှိမိ အိမ်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာဖတ်သူများ သုတေသီများ အခက်အခဲရှိသူများ ဆန္ဒတူညီကလုပ်ဆောင်နိုင်ကြစေရန် စေတနာမှန်ဖြင့် ဤစာစုကို ရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

ဆေးရန်ကင်းကွာ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ။

အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ)
(နှစ်ပေါ်မြို့တော်)

မြတ်ဗွယ်နန်း (တကောင်းသား) (ဘောဂဗေဒ၊ ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်)

အကြားအမြင်ရလေသော

ပုတီးစိပ်နည်း

မနောဓာတ်တွေရမယ်။ ထွက်ရင်လမ်းအထိ သွားနိုင်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ ဖြစ်တာကြောင့် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စိပ်ဖို့တော့လိုတယ်'

'အဲဒီလို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ပုတီးစိပ်လာမယ်ဆိုရင် မနောစွမ်းအင်နဲ့ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီဂုဏ်တော် (၉)ဆင့်ကတော့ ရိုးရိုးလေးပါ။ ဒါပေမယ့်တိကျပြတ်သားမှု၊ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု၊ အာရုံစူးစိုက်မှုနှင့် အကျင့်စရဏ မှန်ကန်မှုအပြင် ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်တွေ အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့လိုပါတယ်။

အံ့ထူးသဖြင့်တော့ ကံ(၂)ပါးက ပါဏုပေတ်ထိန်းနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ယုံကြည်သဒ္ဓါစိတ်အပြည့်နဲ့ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တွေ ရှောင်ဖြတ်အောင်ဓာတ်ယူနိုင်ပါစေ'

ဂုဏ်တော်(၉)ဆင့်ပုတီးစိပ်နည်း
ဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင်

တစ်ခုသောလပြည့်ညတွင် ဖြစ်သည်။ အသက်(၈၀)နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်သော အမေကြီး (အမေ၏အမေ) အား ရှိခိုးကန်တော့သောအခါ အမေကြီးပေးသော မှတ်စုစာအုပ်မှ ရှေးလူကြီးများ လက်ရေးဖြင့်ရေးထားသော "အကြားအမြင်ရစေသော ပုတီးစိပ်နည်း" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ကို အလွန်စိတ်ဝင်စားမိသည်။

ထို့ကြောင့် ဒုလိလိုသည်များကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိရန် မေးမြန်းရာ အမေကြီးမှ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြပါသည်။

'ဒီပုတီးစိပ်နည်းမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်၊ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို အဆင့်(၉)ဆင့်ခွဲပြီး တစ်ဆင့်စီတစ်ဆင့်စီ ပုတီးစိပ်သွားရတယ်။ ဒါကြောင့် ဂုဏ်တော်(၉)ဆင့်လို့လဲ ခေါ်နိုင်တယ်'

'ဒီဂုဏ်တော်(၉)ဆင့်ကို ပုတီးစိပ်တော့မယ်ဆိုရင် သက်သတ်လွတ်အတတ်နိုင်ဆုံး စားပါတော့မယ်ဆိုတာရယ်။ ဂုဏ်တော်(၉)ဆင့်ကို မပျက်မတွက် ပုတီးစိပ်ပါတော့မယ်ဆိုတာရယ်ကို ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ကာလ (၄၅)ရက်၊ ရက်(၉၀)အထိ သစ္စာပြုအဓိဋ္ဌာန် လိုက်ရတယ်။ အဲဒီလို သစ္စာပြုပြီး နှုတ်မှန်ကျင့်လာလိုက်ရင် (၄၅)ရက်အတွင်း ထူးခြားလာတော့မယ်'

'ဂုဏ်တော်တန်ခိုးကြောင့် အမျိုးမျိုး တန်ခိုးအစွမ်းတွေပြလာမယ်။ နိုင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ စီးပွားရေးအခက်အခဲတွေ၊ လူမှုရေး အခက်အခဲတွေ၊ ဓာတ်ရိုက်လို့မရနိုင်တဲ့ ကိစ္စကြီးငယ်တွေ အောင်မြင်လာမယ်။

ထူးတစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားထိုက်ရင် ရင်ထဲမှာ အဲဒီလူရဲ့အကြောင်းတွေ စိကပတ်ကုန်း သိနေသလို အာရုံရမယ်။ အကြားဓာတ်၊ အမြင်ဓာတ်

သောက်တော်ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီဖိ၊ အမွှေးနံ့သာတိုင်စတဲ့ လှူဒါန်းပူဇော်မှု၊ ဗုဒ္ဓပူဇော်မှု၊ ဝေယျဝစ္စတွေကို ပူဇော်မှုပရိက်ပြုပြီးတဲ့အခါမှာ အမျိုးသားဆိုလျှင် တင်ပလွင်ခွေထိုင်၊ အမျိုးသမီးဆိုလျှင် ပုဆစ်ဒူးတုတ်ထိုင်ပြီးလျှင်...

၁။ ညာလက်က ပုတီးခေါင်းကိုကိုင်၊ ရင်ဘတ်နှလုံးသားနားထိ ကိုင်မြှောက်အာရုံပြုပြီး "နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ" သုံးကြိမ် လေးလေးနက်နက် ဆိုပေးရတယ်။ ပြီးတော့မှ...

၂။ ဟောတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏာပစ္စယော၊ အဓိမတိပစ္စယော၊ အနန္တရပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊ သဟဇာတပစ္စယော၊ အညမညပစ္စယော၊ နိဿယပစ္စယော၊ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ပုရေဇာတပစ္စယော၊ ပုတ္တာဇာတပစ္စယော၊ အာသေဝနပစ္စယော၊ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါကပစ္စယော၊ အာဟာရပစ္စယော၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊ မဂ္ဂပစ္စယော၊ သမယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပယုတ္တပစ္စယော၊ အတ္ထိပစ္စယော၊ နတ္ထိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊ အ၊ဝိဂတပစ္စယောဟောတိ ဆိုတဲ့ ၂၄-ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းရောင်ခြည်တော်ဖွင့်ကို ထစ်ကြိမ်ခွတ်ဆိုရပါတယ်။ အဲဒီလို အစဉ်တကျ မွှားဆိုပြီးရင် နတ္ထာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်ပုဇွန်

အောက်ပါဂုဏ်တော် (၉)ဆင့်ကို ပုတီးစိပ်လို့ရပါပြီ။

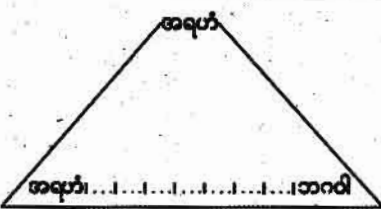
ဂုဏ်တော်(၉)ဆင့်

* * *

(၉)ဆင့် (၉)ပါး ပြီးမြောက်ပါတယ်။ အားထုတ် ပြီးမြောက်သွားတဲ့အခါ ကျတော့ ဦးဆုံးအစလို ပုတီးခေါင်းကို ကိုင်ပြီး (၂၄)ပစ္စည်းရောင်တော်ဖွင့်ကို

၁၀၈ x ၆-ပတ် = ၆၄၈ (အငွေ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)
၁၀၈ x ၇-ပတ် = ၇၅၆ (သတ္တပ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)

အရဟံ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော သုဂတော
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဗိရု
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဗိရု အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဗိရု အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဗိရု အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ။

- * ပထမဦးဆုံး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီးတစ်ပတ်စိပ်ရပါတယ်။
- * ဒုတိယတစ်ပတ်ကြတော့ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဆိုပြီး ပုတီးတစ်လုံးချ စိပ်ရပါတယ်။
- * တတိယတစ်ပတ်ကြတော့ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နောဆိုပြီး ပုတီးတစ်လုံးချ စိပ်ရပါတယ်။

အဲဒီလိုစိပ်သွားလို့ကရင် အထက်မှာ ပြထားတဲ့ စေတီတည်သလိုပုံစံမျိုး ဖြစ်လာပါတယ်။ အရွှေ့ထွေစေတီ တည်ရတာပါပဲ။

'တစ်ကြောင်းစီဟာ ပုတီးတစ်လုံးသာချပြီး တစ်ပတ်စိပ်ရပါတယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ဆင့်စီ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးစီတက်သွားရင်း တစ်လုံးစီချရင်း "ဘဂဝါ" ထိ ရောက်သွားတဲ့အခါ ၂၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း

တစ်ကြိမ်အာရုံပြုရွတ်ဆိုပြီး အဲဒီ ပုတီးနဲ့ မျက်နှာကိုသပ်ချ လိုရာဆုကို တောင်းရပါတယ်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ဒါမှမဟုတ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိတာဝနာ ပွားများနေတာပါပဲ။ ခပ်မှန်မှန်နဲ့ ခပ်မြန်မြန် စိပ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေတောင် အနည်းဆုံး မိနစ် (၄၀)ကြာပါတယ်။ တန်ဖိုးအနုလွန် တန်ဖိုးအစွမ်းသတ္တိကတော့ လက်တွေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတဲ့ အခါ လက်တွေ့ မျက်ဝါးထင်ထင် ခံစားကြရပါလိမ့်မယ်'

ဂုဏ်တော်(၉)ဆင့်တည်နေပုံတာ

- ၁၀၈ x ၁-ပတ် = ၁၀၈ (ပထမ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)
- ၁၀၈ x ၂-ပတ် = ၂၁၆ (ဒုတိယ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)
- ၁၀၈ x ၃-ပတ် = ၃၂၄ (တတိယ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)
- ၁၀၈ x ၄-ပတ် = ၄၃၂ (စတုတ္ထ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)
- ၁၀၈ x ၅-ပတ် = ၅၄၀ (ပဉ္စမ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)

၁၀၈ x ၈-ပတ် = ၈၆၄ (အငွေ တစ်ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)

၁၀၈ x ၉-ပတ် = ၉၇၂ (နဝ ပတ် ဂုဏ်တော်ပေါင်း)

ဂုဏ်တော်ပေါင်း ၄၈၆၀ = ၁၈ = ၉(နဝင်း)ဖြစ်လို့ ဂုဏ်တော်(၉)ဆင့် အစအဆုံး ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်း "၄၈၆၀" ကို အာရုံပြုပြီး နှလုံးသားမှာ ဘုရားတည်တဲ့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်သည် အမေကြီးရှင်းပြသည်များကို သေချာစွာ နားထောင်ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ယင်းဂုဏ်တော် (၉)ဆင့်အား လည်းကောင်း၊ အထူးသက်ဝင်ယုံကြည်ပါ၍ ထို ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို ဝေငှ ကုသိုလ်ပြုလိုက်ပါသည်။

သဗ္ဗပုဗ္ဗေသကံပျါ...

မြင့်ဆွေသိန်း (တကောင်းသား)
(ဘောဂဗေဒ၊
ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်)

ကိပ်ပိုင် ကျောက်ထုနေသည့်

ဖွားမြင်ကြောင်
(ရမည်းသင်း)

ထိုစဉ်က
ခရီးတစ်ခု သွားလိုက်
စက်ဘီးကိုသာ
အားကိုးရသည်။
ယခုလို ဆိုင်ကယ်
တွေက မရှိသလောက်။
သစ်တောထွက်ကုန်များ
ထုတ်လုပ်သောကုမ္ပဏီကြီးတွင်
ကျွန်တော် တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်က
အားဝင် မရသော တောတောင်တွေထဲ
သွား လာရာတွင် စက်ဘီးကိုသာ အား
ကိုးရမည်။
ယခုလည်း မိုင်(၂၀)ကျော်ဝေးသော

ခရီးကို ကျွန်တော်နှင့် အတူလုပ်ကိုင်
သော ကိုကျော်မြသိန်းနှင့် စက်ဘီး
ကိုယ်စီ စီးကာ တောင်ပေါ်မှ ပြန်ခဲ့ကြ
သည်။

လွန်စွာ ကျဉ်းမြောင်းသော လူသွား
လမ်းလေးကို ဓာတ်နာရီခန့် အထူး
သတိထား နင်းလာခဲ့ရာ လမ်းကျယ်
လမ်းကောင်း၊ ရောက်လာမှ ကျွန်တော်

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် ဦးစွာ

www.burmeseclassic.com

ညာသံပေး ရွာလာသည့် မိုးပေါက်တွေ
က ရေမိုးလုံသွန်လိုက်လေသည်
အလား။ မိုးလေသံတွေကြောင့် တော
တောင်ကြီး တစ်ခုလုံးက ဝုန်းဝုန်းနှင့်
တုန်ဟည်းလို့နေသည်။

တံရှင်ဦးလေးကြီးကို ကျွန်တော်မှာ
ငှက်ဖျားခံရှိလို့ မိုးမိခံမရသည်
အကြောင်း ခဏ မိုးခိုခွင့်ပြုပါဟု ခွင့်ပန်
စကားပြောရသည်။

တံရှင်ဦးလေးကြီးကလည်း မိုးဝင်
ခိုတာ ခွင့်တောင်းစရာမလိုသည်
အကြောင်း ပြောပြီး ဘယ်သွားမှာလဲ
ဟု မေးမြန်းသည်မို့ ကျွန်တော်တို့
ခရီးစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းအကြောင်းကို
ပြောပြရသည်။

မိုးတိတ်လျှင် ခရီးဆက်မည်ပြော
တော့ တံရှင်ဦးလေးကြီး စကားကြောင့်
ကျွန်တော်တို့ တွေဝေသွားကြသည်။
သူပြောလာသည်မှာ...

‘ယော်ရင်တို့ မိကတော့ တော်တော်နဲ့
တိတ်ဟု ယဟုတ်ဘူးကွ။ မိုးတိတ်သွားလဲ
မင်းတို့သွားမယ်လဲဟု ဆောင်ကျချောင်းကို
မင်းတို့ ကျန်မှာ ယဟုတ်ဘူး နေ့ဘက်လဲ
ယဟုတ်။ ဒါတော့ ဝါတံဟုပဲ မင်းတို့ အိမ်
ပါကွ။ စာဆိုသောက်ဖို့လဲ ယုန်း အားလုံး
အပြည့်အစုံ ရှိတယ်။

မိယားစုတွေက ရွာပြန်သွားကြတယ်။ မိ
တစ်ယောက်တည်း တောင်ပေါ်က ဝက်တွေ
ပဲခင်း ဆင်းဆင်းစားလို့ ဝက်စောင့်နေတာ
လေ။ တဲက အကျယ်ကြီးပဲ။ တာမှ အားနာ
နေစရာမလိုဘူး။’

ညအိပ်နေရလည်း ကျွန်တော်တို့
အတွက် အကြောင်းမဟုတ်။ ကျောမိုး
အိတ်ထဲမှာ အပြည့်အစုံပါပြီးသား။
တဖြည်းဖြည်းနှင့် အလင်းရောင်
ပျောက်ကာ အမှောင်ရိပ်သန်းလာပြီ
ဖြစ်သည်။ မိုးကလည်း အငြိုးမပြေသေး
တံရှင်ဦးလေးကြီးက ညစာ ချက်

စီးသော စက်ဘီးက ဘီးပေါက်လေ
သည်။

ဘီးပေါက်တော့ ဆင်းတွန်းရသည်။
အချိန်ကလည်း နေဝင်ခါနီးနေပြီ ဖြစ်
သည်။ (၁၀)မိုင်ကျော်ခရီးက ကျန်သေး
သည်။ စက်ဘီးပေါက်တာ ထက်ဆိုး
သည်က အနောက်တောင်က မိုးဆင်
လာနေပြီဖြစ်သည်။

ခါတိုင်းတော့ စက်ဘီးအပိုပစ္စည်း
တွေ အမြဲ ယူဆောင်ခဲ့ပေမယ့် ဒီတစ်
ခေါက်မှာ ပါမလာခဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
မကျေနပ်စိတ်တွေနှင့် စက်ဘီးတွန်းရင်း
တရိပ်ရိပ်နီးလာနေသော မိုးကို
တလှည့် ကြည့်ကြည့်နှင့် စိတ်တွေ
ဗျာများနေရသည်။

ငှက်ဖျားခံရှိနေသော ကျွန်တော်
မိုးမိခံလို့ မဖြစ်။ အနီးဆုံး မိုးခိုနိုင်သော
နေရာကို စဉ်းစားရသေး။ ရှေ့မိုင်ဝက်
လောက် ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးဘေး
တွင် တောင်ယာ တဲလေးတစ်လုံး ရှိ
သည်။ ထိုတဲ အမြန်ဆုံးရောက်ဖို့ကို
၂၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သာ အလေးထားနေရတော့သည်။

ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးမှာ လွန်ခဲ့
သော နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော် လွတ်လပ်
ရေး မရမီကာလက အင်္ဂလိပ်အစိုးရက
မီးရထားလမ်းသုံးရန်အတွက် ကျောက်
ထုတ်လုပ်ခဲ့သော တောင်ကြီးဖြစ်လေ
သည်။

တောင်ခြေ ရောက်သည်အထိ
ကျောက်သယ်ရန် မီးရထားလမ်း
ဖောက်လုပ်ထားသည်။ ယခုတော့ သံ
လမ်းပေါင်တွေ မရှိတော့။ မီးရထား
လမ်းကို ပြုပြင်ကာ နယ်ချင်းဆက်
လမ်းအဖြစ် အသုံးပြုနေကြပြီ ဖြစ်
သည်။

ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးနှင့် တစ်ဖာ
လုံခန့်အကွာတွင် နွေ့ မိုး။ ဆောင်း
နေထိုင်သော တောင်ယာတဲကို မိုး
မရောက်ခင် ဦးစွာ ရောက်ဖို့လိုသည်မို့
စက်ဘီးကို အပြေးတစ်ပိုင်း တွန်းနေရ
သည်။

တဲအတွင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့်

ကျွေးသည်။ တောင်ပေါ်က လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည့် ဆတ်သားခြောက်တွေပါလာတော့ ဟင်းအတွက် အဆင်ပြေလေသည်။

စားသောက်ပြီးသည်နှင့် တဲရှင်ဦးလေးကြီးနှင့် အချိန်အတော်ကြာ စကားပြောပြီးနောက် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြသည်။

နှစ်နာရီခန့် မိုးကြီးရွာပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်း မိုးစဲသွားသည်။ ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီး အထက်ဆီမှ ကျီ(ချေ)ဟောက်သံတွေ ကြားလာရသလို ညဉ့်ငှက်မျိုးစုံတို့၏ တောင်ပံခတ် ပျံသန်းသံ၊ အော်ဟစ်သံမျိုးစုံတို့ကိုလည်း ဟိုမှဒီမှ ကြားလာရပြီဆိုတော့လည်း နောက်တစ်ကြိမ် မိုးဆက်ရွာမှာ မဟုတ်ဟု ပြောနေသယောင်။

တစ်နေ့ကုန် စက်ဘီးနင်းနေခဲ့ပေမယ့် ပင်ပန်းသော်လည်း ရုတ်တရက် အိပ်မပျော်။ အတွေးတွေ နောက်လိုက်သွားနေမိတော့သည်။

* * *

အတွေးများနှင့် အိပ်ပျော်မည်အပြု ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးဆီမှ တဒေါက်ဒေါက် ကျောက်ထုနေသံကို ကြားလိုက်ရသည်မို့ ဒီလို ညအချိန် တောင်ပေါ်တွင် ဘယ်သူများ ကျောက်ထုနေပါလိမ့်ဟုလည်း တွေးမိသလို သစ်ခုတ်သံများလားဟုလည်း ဆန်းစစ်ကြည့်နေမိသည်။

အသံက ကျောက်ထုနေသံဖြစ်တာ သေချာသည်။ ဒီကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးမှာ လုံ့ဆ ကျောက်မထုတ်တော့တာ ကျွန်တော်သိသည်။

ကျောက်ထုခဲ့နေသံ တွေကတော့ အဆက်မပြတ် ကြားနေရတော့ အိပ်ရာက ထထိုင်ပြီး အသံလာရာ

ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးကို ကြည့်နေမိသည်။

ကျောက်ထုနေသံတွေသာ ကြားနေရပြီး မီးရောင်ကိုတော့ မမြင်တွေ့ရ။

မိုးလေ ကင်းစင်သွားပြီမို့ လရောင် ရေးရေးလေးတော့ ရှိနေသည်။ လရောင်အားကိုးနှင့် ကျောက်ထုလို့လည်းမရနိုင်။ ကျောက်ထုသံတွေက ပို၍ပင် အသံကျယ်လာသည့် အလား ထင်ရသည်။

ထိုင်ကြည့်နေရင်း ကျွန်တော်မှာ အတွေးများ ပဟေဠိဖြစ်လို့နေသည်။ ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးနှင့် ယခု ကျွန်တော်တို့နေသည့် တဲနှင့် တစ်ဖာလုံလောက်သာ ဝေးလိမ့်မည်။

တိမ်ဖုံး၍ လရောင်ပျောက်ကာ မှောင်နေသော်လည်း ကျောက်ထုနေသံကတော့ ပျက်။ မီးရောင်များ မြင်တွေ့ရလေမလား စိတ်ဝင်စား ကြည့်နေမိသော်လည်း မီးရောင် လုံးဝ မမြင်ရ။

ကျွန်တော် မတွေးတတ်နိုင်တော့၍ အိပ်ပျော်နေသော ကိုကျော်မြသိန်းကို နိုး၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတော့...

'အေးဗျ အထူးအဆန်းပဲဗျ။ ဒီကျောက်မိုင်းကြီးပိတ်ထားတာ ကျွန်တော်တို့ မပွေ့ဆက်တည်ကလေး ဘယ်သူတွေ

တာလုပ်ဖို့ ညကြီးအချိန်ပထော် ကျောက်လာထုနေတာလဲ ကျွန်တော် စဉ်းစားမရလို့ ဆင်ဖျားကို နှိုးလိုက်တာ'

'မောက်လဲ မော ပင်ပန်းနေတော့ ခေါင်းချလိုက်တာနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတာ ခင်ဗျားနိုးမှပဲ။ တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ အရေးတကြီး ကျောက်လိုနေလို့ လာလုပ်တာများလား'

'အဲဒီလို လာလုပ်တယ်တာဦးဗျာ အမှောင်ထဲမှာ ဘယ်လိုလုပ် ကျောက်ထုနိုင်မလဲ မီးလဲ မပြင်ရဘူး တွေ့မရဘူးဗျာ'

'အင်း... တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခု ဖြစ်မယ်ဗျ'

ကိုကျော်မြသိန်းက ထိုကဲ့သို့ ပြောပြီး ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့်နေလေသည်။ ကျွန်တော်အနေနှင့် ဖြစ်နိုင်လျှင် လက်တွေ့ သွားကြည့်လိုက်ချင်သည်။ ပါလာသည့် ဓာတ်မီးက တောင်ပေါ်စခန်းများ ကျန်ခဲ့သည်။

နှစ်ယောက်သား စံကားပင် မပြောမိကြဘဲ ကျောက်မိုင်းတောင်ကြီးဆီကိုသာ ကြည့်နေမိကြသည်။ ဘာမှ ထူးခြားမှု မတွေ့ရဘဲ ကျောက်ထုနေသံတွေသာ ကြားနေရသည်။

တဲအတွင်းမှ ခြေသံကြားလိုက်ရခြင်းကြောင့် နှစ်ယောက်သား လှည့်ကြည့်မိကြသည်။ တဲရှင်ဦးလေးကြီး ဓာတ်မီးထိုးကာ အပေါ့အပါးသွားရန် တဲပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။ တဲပေါ်ပြန်ရောက်လာတော့...

'ဟ ကောင်လေးတွေ မအိပ်ကြသေးဘူးလား'

'အိပ်မပျော်ဘူးဗျာ မိုင်းတောင်က ကျောက်ထုနေသံက တစ်မျိုးပဲဗျ။ မီးရောင်လဲ မတွေ့ရဘူး။ အမှောင်ထဲမှာ ကျောက်ထုနေသံ ကြားနေတာနဲ့ ဗျာ။ အိပ်စို့လဲ မရဘူး'

‘ဪ...အဲဒါကြောင့်လား။ အိပ်...
အိပ် မနက်ရောက်မှ အဲဒီအကြောင်း
ပြောပြမယ်’

‘ဒီည မိုးကြီးရွာထားတော့ ဦးလေး
ကြီးလဲ တောင်ပေါ်က ဝက်တွေ ဆင်း
မလာနိုင်တာသိလို့ စိတ်အေးလက်
အေး အိပ်နေလိုက်တာ’

‘မိုးရွာတာနဲ့ တောဝက်တွေ ဆင်း
မလာတာ ဘယ်လို ဆက်စပ်နေလို့လဲ
ဦးကြီး’

သိချင်စိတ်နှင့် ကျွန်တော်မေးကြည့်
မိသည်။

‘မိုးကြီးရွာတော့ တောင်ကျချောင်း
ရေ အရမ်း စီးကြမ်းတယ်လေကွာ။
ဝက်တွေ တောင်ပေါ်က ဆင်းလာရင်
တောင်ကျချောင်းရေကို ဖြတ်ပြီးလာ
ရမှာ ရေကြီးတော့ သူတို့ ချောင်းကို
ဖြတ် ယာခင်းကိုလာလို့ မရဘူးလေ’

‘ဪ’

‘ကဲ...ကဲ အိပ်ကြ၊ အိပ်ကြ’

ဟု တံရှင်ဦးလေးကြီးက စကားစ
ဖြတ်ကာ အိပ်ရာဝင်သွားလေသည်။
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသည်လည်း
အမှောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး လှဲအိပ်လိုက်
ကြသည်။

ကျောက် ထုနေသံတွေကတော့
အဆက်မပြတ် ကြားနေရဆဲပင်။
ကျွန်တော်တို့လည်း ဘယ်အချိန်
အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြသည် မသိတော့။

* * *

‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော်က
ဒီကျောက်မိုင်းကြီးမှာ ကျောက် ထုတ်
လုပ်နေတဲ့အချိန်ကပေါ့၊ ဦးဘရင်ဆိုတဲ့
လူကြီးဟာ ကျောက်ခေါင်းအဖြစ်နဲ့
တာဝန်ယူရတယ်။ သူ့မိသားစုနဲ့အတူ
ဒီကျောက်မိုင်းမှာ သီးခြား အိမ်တစ်လုံး
နဲ့ နေထိုင်တယ်။

ကျန်တဲ့ ကျောက်ထုတ်လုပ်သား
တွေကတော့ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က
လာလုပ်ကြတယ်။ အလုပ်သမား တန်း
လျားကြီးနဲ့ နေထိုင်ကြတယ်။

အဲဒီအထဲမှာ ကျောက်ထုတ်လုပ်
သား ကိုချစ်ခင်တစ်ယောက်လည်း
အပါအဝင်ပေါ့။ အလုပ် အလွန်ကြီးစား
သူဆိုတော့ ကျောက်မိုင်းတာဝန်ခံကာ
အထူးသဘောကျတယ်။

ကျောက်ခေါင်း ဦးဘရင်မှာ
အင်မတန် ချောမောလှပတဲ့ မမြရင်
ဆိုတဲ့ သမီးတစ်ယောက်လဲ ရှိတယ်။
ကျောက်ထုလုပ်သား ကိုချစ်ခင်နဲ့
မမြရင်ဟာ လူငယ်တာဝ သမီးရည်းစား
ဖြစ်ကြတယ်။

ကျောက်မိုင်းတာဝန်ခံ လူကြီးကလဲ
ကိုချစ်ခင်နဲ့ မမြရင်တို့နှစ်ဦး ချစ်သူတွေ
ဖြစ်နေကြတာကို သဘောကျပြီး ကိုချစ်
ခင်ဘက်က အမြဲရပ်တည်နေလေ့လဲ
ရှိတယ်တဲ့လေ။

မမြရင်မိဘတွေကတော့ လုံးဝ
သဘောမတူဘူးတဲ့လေ။ သူတို့သမီးကို
ဒီလို ကြမ်းတမ်းတဲ့အလုပ်နဲ့ အသက်
မွေးတဲ့ ဆင်းရဲသား ကိုချစ်ခင်နဲ့ မပေး
စားနိုင်လို့ အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ကြ
တယ်။

ကျောက်ထုစားရတဲ့ ငွေခွဲနဲ့ မပေးစား
နိုင်တာကတော့ မိဘတွေရဲ့ သားသမီး
အပေါ်ထားတဲ့ စေတနာနဲ့ အပြစ်မဆို
သာဘူးပေါ့လေ။

ကိုချစ်ခင်နဲ့ သူတို့သမီး မတွေ့
အောင် မမြရင်မိဘတွေက အမြဲ ဂရု
တစိုက်နဲ့ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ ထား
လေ့ရှိသတဲ့လေ။

တစ်နေ့ကျောက် ကိုချစ်ခင်နဲ့ မမြရင်တို့
ချစ်သူနှစ်ဦး တွေ့ဆုံခဲ့ကြတယ်။ ကိုချစ်ခင်
က သူ့အလုပ်ကြီးစားလုပ် ထားတဲ့ ဧွ
တွေ မမြရင်ကို ထုတ်ပြတယ်။

တစ်နှစ်လောက် အလုပ်ကြီးစားလုပ်
ရပြီး သူတို့နှစ်ယောက် တစ်နေရာတို
ထွက်ပြေးပြီး စားနပ်ရိက္ခာ တထူထောင်အောင်
နှစ်ဦးသဘောတူဖိုက်ကြတယ်။

မမြရင် မိဘတွေက ကိုချစ်ခင်နဲ့
မမြရင် တွေ့ဆုံတာ သိပေမယ့် ဘာမှ
မပြောဘူးတဲ့။ သူတို့မှာ အကြံတစ်ခုရှိ
နေတယ်လေ။ အလုပ်ထုတ်ပစ်ဖို့ မဖြစ်
နိုင်တာက ကျောက်မိုင်းတာဝန်ခံလူကြီး
အချစ်တော်ဖြစ်နေတာမို့ ဒီအတိုင်း
ကြည့်နေရတာ။

ကိုယ်သမီးကိုသာ မျက်ခြည်ပြတ်မခံ
ဘဲ ကြည့်နေရတာ။ အလုပ်ပိတ်ထား
လဲ ကိုချစ်ခင်ကိုတော့ မိုင်းတာဝန်ခံ
လူကြီးက အလုပ်အမြဲ ဖွင့်ပေးထား
တယ်တဲ့လေ။

တစ်ရက်မှာတော့ ကျောက်မိုင်း
တာဝန်ခံလူကြီးဟာ အလုပ်တာဝန်
တစ်ခုနဲ့ လချီကြာ သွားနေစဉ်မှာ
ကျောက်ထုလုပ်သားတွေနဲ့ ကျောက်
မိုင်းကို ပိတ်ထားခဲ့တယ်။ ကျောက်မိုင်း
ပိတ်ထားတော့ သူတို့အတွက် အကွက်
ဝင်သွားတာပေါ့

တံရှင်ဦးလေးကြီးက ဆက်မပြောဘဲ
ရေခွေးကြမ်း ငဲ့သောက်နေသည့်
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ချက်
ပြောလာမည့်စကားကို နားမလှည့်နေကြ
သည်။ အထန်ကြာမှပင်...

'တစ်ယောက်တည်း အလုပ်ပွင့်ပေးထားတဲ့ ကိုချစ်ခင် ကျောက်ထုနေတဲ့အချိန် မမြရင် အဖေ ဦးဘရင်က ဘယ်သူမှ အလုပ်ပေးတဲ့ သူ့ထက်ပိုတော့ ကျောက်ပိုင်းခွဲလိုက်တယ်။ ပိုင်းခွဲလိုက်တာကတော့ ကျောက်တိုက်ကြီးတွေ မှန်ပြီး ကိုချစ်ခင် သေဆုံးသွားခဲ့တယ်'

'ဟာ... ဒါတော့ မတရားလိုက်တာ ဟာ။ မဟုတ်သေးပါ ဦးလေးကြီးရာ။ ကျောက်ပိုင်းခွဲတယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ နေခွင့်မရှိတူးများ'

ကျွန်တော့်စကားကြောင့်...
'မှန်တယ် အလုပ်ပိတ်ထားတယ် လေ။ ကျောက်ပိုင်းပိတ်ထားတော့ မိုင်း လုပ်သားတွေ။ ကျောက်ထုလုပ်သား တွေလဲ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာ ပြန်သွားကြ တယ်။

ကိုချစ်ခင်တစ်ယောက်သာ မိုင်း တာဝန်ခံလူကြီးရဲ့ အရေးပေးခံသူ ဆိုတော့ သူတစ်ယောက်တည်း ကျောက်ထုနေချိန် အဲဒီအခွင့်အရေး ကို အသုံးပြု လုပ်ကြံလိုက်တာလေ' 'ရက်စက်လိုက်တာဟာ။ ဒါနဲ့ မမြရင် အဖေ ပြဿနာတက်မှာပေါ့နော်'

'ခေတ်ကလဲ ခေတ်ဆိုးခေတ်ပျက် ကြီးဖြစ်နေတော့ ကြီးကြီးမားမား အပြစ် ဖြစ်ခဲ့ဟန် မတူပါဘူး။

ကိုချစ်ခင် သေဆုံးသွားပြီးတဲ့နောက် ကျောက်ထုသံတွေ ကြားလာရတယ်။ အထူးသဖြင့် ညဘက်တွေမှာပေါ့။

မမြရင်လဲ သူ့ကိုစွဲလမ်းနေတဲ့ ထိုချစ်ခင်ရဲ့ ကျောက်ထုနေသံတွေ ဆိုတာ သိသွားပြီးတဲ့နောက် အတော့် တို ခံစားသွားရတယ်နဲ့ တူပါတယ်။

ကျောက်ပိုင်းမှာ မမြရင် မနေတော့ သဲ သူတစ်ယောက်တည်း သူ့အရပ် ပြန်သွားတာကစ သူ့မိဘတွေပါ နောက်တော့ လိုက်သွားကြသတဲ့။

မမြရင်ရဲ့အကြောင်းတွေ နောက်

ဆုံးကြားရတော့ကတော့ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေသွားခဲ့တယ်တဲ့လေ။ ခုဆိုရင် မမြရင် လဲ လူ့လောကမှာ မရှိနိုင်လောက်တော့ ပါဘူး။ နှစ်ပေါင်းလဲ (၃၀)ကျော်ပြီလေ' 'စိတ်မကောင်းလိုက်တာများ'

'ဟုတ်တယ် စိတ်မရွေးဘဲစရာပါ။ ဒီအကြောင်းတွေကို ကျောက်ပိုင်းလုပ် စဉ်က မိခင်ဘဝတွေက တစ်ယောက် စကား တစ်ယောက်နား ပြောလာခဲ့ကြ တဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်တစ်ခုရယ်ပေါ့'

ဦးလေးကြီး စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ကျောက်ပိုင်းတောင်ကြီးကို ကျွန်တော် တို့ စိတ်မကောင်းစွာ ကြည့်နေမိကြ သည်။ ညက ကြားနေရသည့် ကျောက် ထုသံကြားရာ နေရာကို စိတ်ကူးနှင့် ရှာကြည့်နေမိသည်။

'ညတိုင်း ကျောက်ထုသံကြားနေရ တာပဲလား ဦးလေးကြီး'

'ညထိုင်လိုတော့ ယုတ်တူး တစ်ခါတစ်ခါ ကုတော့လဲ ညဉ့်ကြားနေရတယ် ဦးလေး ကြီးဟိုကတော့ အထူးအဆန်း ယုတ်တော့ ပါတူး'

'အင်း... နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်ပေမယ့် ကိုချစ်ခင်ခဲများ မမြရင်ကို စွဲလမ်းစိတ်နဲ့ နှစ်ဦးပေါင်းဆုံဖို့ ကျောက် ထုနေတာ သူ့ရဲ့ စွဲလမ်းစိတ်က ဝဋ် ကြွေးလို့ဖြစ်ပြီး ဒီနေ့ထိ မကျွတ်မလွတ် တာကို ကြည့်ရင် စွဲလမ်းစိတ်ဆိုတာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်း သကွယ်။ သံဝေဂ ယူစရာပေါ့'

ဟု တဲရှင်ဦးလေးကြီးက စကားဖြတ် ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ကျောက်ပိုင်းတောင် ကြီးကို - ငေးကြည့်နေတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း စကားဆက်မပြော နိုင်ကြတော့။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)

စာမျက်နှာ (၂၄၇)မှ အဆက်

အကယ်၍ စာရေးသူရဲ့ ခြေတောက် သာ မသိလို့ လုပ်လိုက်ရင် မြွေဟောက် ပေါက်ခြင်းကို ကျန်းသေခံရမှာပါ။

မြွေဟောက်က ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး နောက် ပါးပျဉ်းကို ပြန်ချလျက် စာရေး သူရဲ့ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်သို့ ကွေ့ဝင် သွားပါတယ်။

သို့သော် မြွေဟောက်ရဲ့ ကံကြမ္မာ မှာ မကောင်းလှပါ။ ခေါင်းရင်းအိမ်မှ ပန်းရန်လုပ်ကိုင်နေသော ပန်းရန်ဆရာ များရဲ့ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားပါ တော့တယ်။

ထူးခြားသည်မှာ ယခု နေထိုင်သော အိမ်တွင် စာရေးသူရဲ့ မိသားစု နေထိုင် သည့်မှာ (၁၃)နှစ်နီးပါး ကြာနေပါပြီ။ ရေမြွေများကိုသာ အများဆုံး တွေ့မြင် နေရပါသည်။ မြွေဆိုး မြွေဟောက်များ ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။

ဤသစ်ခွေရောက်လာမှ မြွေ ဟောက်ကို မြင်ဖူးကြသလို မြွေဟောက် ရန် ဘေးမှလဲ ကင်းဝေးသွားပါကြောင်း သတိထားမိပါတယ်။

ခုတ်ယထူးခြားချက်က စာရေးသူ ဟာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်ကမှ စတင်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကြီးသို့ စာမူများ ရေးသားပေးထိုခဲ့သူ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဤကြားကြား အရွေးခံခဲ့ ရပါတယ်။

ယခု သစ်ခွေ ရောက်လာပြီးနောက် မှ စာမူများကို တစ်လခြားလောက် အရွေးခံခဲ့ရပါတယ်။ စာမူ(၃)စောင်ပို့ ကု(၃)စောင်လောက် အရွေးခံရပါတယ်။

စာရေးသူမှာ ပင်စင်အငြိမ်းစား တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသဖြင့် ပင်စင်လစာ သာ ခံစားနေရသူပါ။ အခြား အလုပ် အကိုင်မရှိပါ။

အကယ်၍များ အခြားကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းတစ်ခုခု လုပ်ကိုင်ပါက အောင် မြင်မယ်လို့ ထင်မြင်ယူသလိုကြောင်း မှတ်ချက်ပြုလိုက်ပါတယ်။

ဦးစိန်(တိုးချောင်ကြီး)

ဗဟိုဌာန သစ်တော

၉၀၆ (တိုးချောင်ကြီး)

စာရေးသူဖခင်က အင်္ဂိုလ်နဲ့ ဂမုန်းပင် စိုက်ပျိုးခြင်းတွေကို ဝါသနာပါသူ တစ်ယောက်ပါ။

အဖေနဲ့ ဝါသနာတူသူတွေ စကားပိုင်းဖွဲ့ ပြောဆိုရာမှ တစ်စွန်းတစ်စကြားမိတာက ဂမုန်းပင်တွေ သစ်ကွင်း၊ သစ်ခြောက်နဲ့ ကျည်းပေါင်းတွေဟာ ထူးခြားတဲ့ သိဒ္ဓိတန်ခိုးတွေရှိကြောင်း မှတ်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကလေးပီပီဘာမှ မည်မည်ရရ အမှတ်မထားခဲ့ရဘူး။

ယခု အသက်ကြီးလာတော့မှ ဂန္တီရ အနွယ်ဝင်တွေဖြစ်ကြောင်း စာအုပ်စာပေတွေထဲက ဖတ်လိုက်ရတယ်။ စိတ်ဝင်စားလာတယ်။

ဒါပေမယ့် အလုပ်အကိုင်က စာရင်းကိုင်တစ်ယောက်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ် လောက်ကတည်းက စာရင်းကိုင်တစ်ဦးအနေနဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ကုန်ကြမှ စာရင်းကိုင်ဘဝမှ လွတ်မြောက်လာတယ်။

သိကြတဲ့အတိုင်း စာရင်းကိုင်ဆိုတာ ကုလားဆိုင်းနဲ့ ဖင်ကပ်နေအောင် အလုပ် လုပ်ရတာ။ ဘယ်ခရီး၊ ဘယ်တောတောင်မှ မထွက်ရဘူး။

ဒါကြောင့် စိတ်ဝင်စားတဲ့ ဂန္တီရ ပစ္စည်းတွေလဲ မမြင်ဘူး။ မတွေ့ဖူးဘူး။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှာ လုပ်သက်ပြည့်ပင်စင်တင်ပြီးနောက် ဗြိတိန်က ငါးဖမ်းကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ထင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ ၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထူးခြားတဲ့ သစ်တော

တယ်။ တာဝန်ချထားတာက ရေလယ်ဆီဗောပေါ်မှာ နေ့ရောညပါ။ ဆီဗောပေါ်မှာအိပ်၊ ဆီဗောပေါ်မှာ စားခဲ့ရတယ်။ ဗြိတိန်ရဲ့ မြစ်ဝဆိုတော့ ရေငှက်တွေကလွဲလို့ ဂန္တီရပစ္စည်းရှာဖွေ ဘယ်လိုမှ မမြင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ၂၀၀၄ ခုနှစ် တစ်ရက်

မှာတော့ ဆီဗောပေါ်မှာ မပျော်လင့်ဘဲ ကျည်းပေါင်း သစ်ကွင်းတစ်ခုကို တွေ့လို့ သိမ်းထားလိုက်တယ်။ ဘယ်လို သတ္တဝါတွေ ရှိလဲလို့ သတိထားကြည့်မိတယ်။ အဲဒီက တွေ့ရှိချက်တွေကိုတော့ ၂၀၀၄ ခုနှစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ဓာတ်ပုံနဲ့တကွ စာမူရေးခဲ့တယ်။ အရှေးခံရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

(မြိတ်မြို့မှ နေရင်းဒေသ ပဲခူးမြို့ သို့ ပြောင်းရွှေ့လာရာ ယင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ် များကို မြိတ်မြို့ သိမ်တော်ကြီး ဘုရား၊ စာကြည့်တိုက်တွင် ပေးလှူ ခဲ့ပါသဖြင့် မဂ္ဂဇင်းအမှတ်၊ လအမည်၊ စာမျက်နှာများကို မဖော်ပြနိုင်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ။) ကျည်းပေါင်းသစ်ကွင်း ကိုတော့ ယနေ့ထက်တိုင် သိမ်းဆည်း ထားပါတယ်။

ကုမ္ပဏီက နတ်ထွက်ပြီး ယခု ပဲခူး နေအိမ်ရောက်ပြန်တော့လဲ ဝါသနာ ပါသူ အပေါင်းအသင်းက မရှိတော့ တွေ့နှော့ ဘာဆိုတောင်ခက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သားသမက်က ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး ရေအရင်းမြစ်ဦးစီးဌာနမှာ စာရေးဝန်ထမ်းပါ။ မကြာခဏ မြစ် ချောင်းများ တာတမံ ဆောက်ရာမှာ ကြီးကြပ်ဖို့ တောနယ်တွေကို ခရီးထွက် စေခိုင်းခံရတယ်။

ဒါကြောင့် သူ့ကိုပဲ “မင်း တော တောင် မြစ်ချောင်းတွေရောက်လို့ရှိရင် ထူးခြားတဲ့ ကမ္ဘီရအနွယ်ဝင် ပစ္စည်းတွေ ရရင် ဝယ်ခဲ့ပါ။ ဒါမှမဟုတ် တွေ့ရင်လဲ ကောက်ခဲ့၊ ခုတ်ခဲ့” လို့ မှာထားတယ်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထဲမှာ ပဲခူး တိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့ နယ်၊ ပဲခူးကုန်းအပိုင်၊ အနမ်းဘော် အုပ်စု၊ ညောင်ပိုင်းကျေးရွာရှိ ချောင်း ပေါက်အား တာတမံ ဆည်ဖို့ရန် အတွက်၊ စေလွှတ်ခြင်း ခံရတယ်။

(၁၁-၆-၂၀၁၅)နေ့ ပြန်လာတော့ ထူးခြားတဲ့ သစ်ခွေတစ်ခု ပါလာလို့ ထက်ခံရှိပါတယ်။ (ဓာတ်ပုံနဲ့တကွ ထင်ပြပါတယ်။)

ညောင်လေးပင်မြို့ မဟုတ်၊ ကျည်း ထီးပဲ မဟုတ်ဘဲ သစ်ခွေကုန်းပို့ အစာအုတ် နားမည်တင်လိုက်တာပါ။

အဲဒီသစ်ခွေဟာ ဘာပင်လဲလို့ မေးတော့ မသိကြောင်း၊ ချောင်းကမ်း ခပ် ခြုံထဲမှာ ပေါက်နေတာဖြစ်လို့

ကိုယ်တိုင် ခုတ်ယူလာတာဖြစ်ကြောင်း လောက်ပဲ သိရတယ်။

သစ်ခွေကို သွေးပြီး မြည်းစမ်းကြည့် တော့ ဘာအရသာမှ မတွေ့ပါဘူး။

အဲဒီသစ်ခွေပုံသဏ္ဍာန်ဟာ ဓာတ်ပုံ တွင် မြင်ရတဲ့အတိုင်း အစာမျိုးထားပြီး ဗိုက်ပူနေတဲ့ မြွေတစ်ကောင်နဲ့ တူနေ တယ်။ အစာမဝသေးတာကြောင့် စားစရာ နောက်တစ်ကောင်ကောင်ကို ရှာဖွေနေပုံ ပေါက်နေပါတယ်။

အောက်ပိုင်းက ပုံပါ သေးသေး လေးအချောင်းက သစ်ပင်ရဲ့ အမြစ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဘယ်လိုသတ္တိတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ကို ယခင်ရထားပြီးသား ကျည်းပေါင်း သစ်ကွင်းနဲ့အတူ ရောပြီး ချိတ်ထားခဲ့ တယ်။ ထူးခြားတာက...

စာရေးသူနေတဲ့ ပဲခူးမြို့ ဇိုင်းကနိုင် တောင်/မြောက်ပိုင်းတွေဟာ ပဲခူးမြစ် က ရေလျှံလာရင် နှစ်စဉ် ရေကြီးမှုဒဏ် ကို ခံရတယ်။ စာရေးသူအိမ်က ဇိုင်းက နိုင်းတောင်ပိုင်းမှာပါ။

ရေကြီးပြီး မြစ်ရေပြန်ဆင်းပေမယ့် ဇိုင်းကနိုင်းတောင်ရဲ့ အနိမ့်ပိုင်းရှိ အိမ် များရဲ့ အောက်ခြေမှာ ရေများကျန်နေ ခဲ့တယ်။ တပေါင်း တန်ခူးလတွေမှာလဲ ရေတွေ ဝင်တတ်ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ အိမ်နောက်ဖေးနဲ့ ပတ် လည်တွေမှာ ရေမပြတ် ဝင်နေပါတယ်။ ရေများနဲ့အတူ ငါးရဲ့ပေါက်များ၊ ငါးရဲ့ ခေါင်းတိုများနဲ့ ရေမြွေများ မပြတ် မြင်တွေ့နေရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ မြေဝယ် ဖို့ပြီး နောက်ဖေးမြေကွက် အနည်းငယ် သာချန်ပြီး ထားခဲ့ပါတယ်။ ကျန်နေရာ အားလုံး ကွန်ကရစ်လောင်း ခင်းလိုက် ပါတယ်။ ကုန်းမြေ မြင့်သွားတာပေါ့။ ဘေးအိမ်တွေမှာတော့ ရေတွေဝင် လျက်ပါ။

မြွေတွေက ပဲခူးမြစ်ရေ လျှံတက်

လာစဉ်က ပဲခူးရိုးမမှာ မျောပါလာတဲ့ မြွေတွေဖြစ်ပါတယ်။ အများဆုံး ရှိတာ က ရေမြွေနဲ့ ငန်းတော်ကျားသားပေါက် တွေပါ။

လင်းမြွေကိုတော့ တစ်ခါမှ မတွေ့ ဘူးပါ။ သို့သော် မြွေဆိုးများဖြစ်သော မြွေဟောက်နဲ့ မြွေပွေးတွေလဲ တွေ့ရ တတ်ကြောင်း ကြားဖူးပါတယ်။

ယခင်က စာရေးသူ အိမ်ခြံဝင်း အတွင်းမှာ မြေဖို့တာတောင်မှ ရေမြွေ များကို မြင်တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ထူးခြားတာက သစ်ခွေရပြီးသော ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှာ အိမ်ထောက် ထပ် ဇူလိုင်လအထိ အခြေအတင် တာလမှ မတွေ့မြင်ဘူး။

ယခင်ဆိုရင် ရေကြီးချိန်မှာ မီးဖို ဆောင်တွင်းက မထိန်းနိုင်တဲ့ သစ်တို သစ်စများထက်မှာ ရေမြွေတွေ တက် နေတာကို မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ယခုနှစ်မှာတော့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် က အိမ်တွေအောက်မှာ ရေမြွေများ ကူးသန်းသွားလာနေတာကို မြင်နေရ ပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီသစ်ခွေရောက်လာမှ မြွေမလာဘူးလို့ ပြောရတော့မလို ဖြစ် နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထူးခြားသွား တာက...

(၄-၂-၂၀၁၆) ကြာသပတေးနေ့ ညနေ(၄:၀၀)နာရီခန့် အချိန်မှာ စာရေးသူက အိမ်အောက်ထပ်ပြင်ပ အိမ်ဝင်းဝမှာ ဆက်တီထိုင်ခုံချပြီး ထိုင် နေတုန်းမှာ မြွေဟောက်တစ်ကောင် ဟာ စာရေးသူ ထိုင်နေတဲ့ ဆက်တီ ကုလားထိုင်အောက်က ဖြတ်သွားလိုက် တယ်။

သတိရလို့ မြင်လိုက်တော့ စာရေးသူ နဲ့ တစ်ပေခွဲ သာသာလောက် ရောက် နေပါပြီ။

စာရေးသူတစ်ယောက် အင်မတန် ကံကောင်းပါတယ်။ မြွေဟောက် ခြံတ် သန်ချိန်မှာ စက္ကနိုင်းသာ ရှိပါလေတယ်။

ရွာမကြီးများ

ရွာမိုက် (ရွားထီး)မွေးအောင် လက်တွေ့ပြုလုပ်နည်း

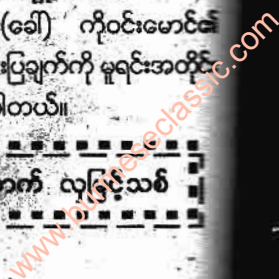
နတ်မောက်မြို့၏ အနောက်ဘက် (၈)မိုင်ခန့်ဝေးသော "မယ်မယ်ပင်ရွာ"သို့ ရောက်ခဲ့ရာ သူငယ်ချင်းကိုဝင်းသီးခေါ် ကိုဝင်းမောင်၏ နေအိမ်တွင် တည်းခို စားသောက်ခဲ့ရပါသည်။
စာရေးသူ ရောက်ရှိစဉ်တွင် ကိုဝင်းသီးမှာ ရွားမကြီးမှ ရွားမိုက်ကလေး (ရွားထီးလေး)မွေးသဖြင့် "နချင်း" (ရွားအချင်း)ပြုတ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

နချင်းပြုတ်နေသော အိုးကို ရိုးရိုးထမင်းချက်ရာတွင် မွှေသော ဆီးသားယောက်မနှင့် မမွှေဘဲ တစ်တောင်ခန့်ရှည်သော ငါးမူးလုံးခန့် တုတ်သည့် ဝါးဆစ်ပိတ်တုတ်နှင့် မွှေနေသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်သဖြင့် လေ့လာမေးမြန်း စစ်စစ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြသဖြင့် တစ်ခါမှ မသိဘူး။ မကြားဘူးသော ဗဟုသုတတိုးခဲ့ရပါ၍ မြန်မာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

"ဒီလို ကိုလုပြင်ရ... ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေဟာ ကိုယ်အိမ်ခြံပေါက် ရွားထီးကို တောင်သူလုပ်နေခွင့်မှာ ဂုဏ်ရှိစွာ အသုံးပြုရတယ်လေဗျာ။ အတတ်ခြံပေါက် အစားခြံပေါက် ရွားခြံပေါက် ဆိုတဲ့ စကားကို ထိလက်ဖြစ် ထိကိုယ်တိုင် ပြောဖွယ်ကားတဲ့ အိမ်ခြံပေါက် ရွားမိုက်ကို သုံးချင်တာပေါ့။ ငယ်မွေးခြံပေါက် ရွားပေါ့ဗျာ။
"ရွားကိုယ်ရှိမှ ရွားကောင်ရ" ဆိုသလို ဝမ်းမိုက်ကျယ်ကျယ်၊ သားအိမ်ကောင်းကောင်း ရွားမကြီးမှ မွေးမြူပြီး လိုက်ရွားသိုးကောင်ကောင်နဲ့ သားစပ်မှ ရွားကောင်မွေးတာပေါ့။
ရွားကောင်တွေ မွေးပြီး ဒီအပယ် ရွားထီးမမွှေဘဲ ရွားမလေး မွေးရင် တောင်သူလုပ်နေခွင့်မှာ အင်တိုက်အားတိုက် တွင်တွင်

ကျယ်ကျယ် ခိုင်းပုံဖြစ် သုံးပုံဖြစ်ပြီးဗျာဗျာ။ ဒီတော့ ရွားမကြီးကနေ ရွားမိုက်မွေးစေချင်တာ တောင်သူတိုင်း စိတ်ဆန္ဒပါပဲ။ နောင် ရွားလေးကြီးလာလို ရောင်စာရောင်တောင်ပံ ရွားမိုက်က ရွားမထက် ဈေးပိုရ တွေ့ရတာပေါ့ဗျာ။
အဲဒီတော့ ရွားမကြီးက ရွားမိုက်မွေးအောင် အခုလို ပြုလုပ်ရတယ်ဗျာ။
ရွားမကြီး သားမွေးပြီးခိုင်း ရွားအချင်း ကျွဲလာတာကို ဖော်သုရမယ်။ ရွားအချင်းဟာ ဆေးဖက်ဆင် ဓားထောင်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် သဘာဝ အသက်ရှည်ဆေးတစ်မျိုးပဲဗျာ။
ထားပါစော့ကလေး။ အဲဒီလို ရွားမကြီးရဲ့ သားအိမ်က ထွက်ကျလာတဲ့ ရွားအချင်းကို အနိုက်သဲ ကင်စင်အောင် အရိုအခွဲများ စင်အောင် ဖျော့ပါအောင် နှစ်ထပ် သုံးထပ်ဆေးရတယ်။
ဆေးပြီးနောက် ရွားအချင်း တစ်ခြံလုံးကို အန်အိုး (သို့မဟုတ်) ခြေအိုးထဲ ထည့်ပြီး အရိုး ကျွဲက အားထပ်ပြတ်ရတယ်။ အဲလိုပြုတ်တဲ့ အခါမှာ ရွားလည်း ထမ်းဆိုင်တာ တပ်တဲ့ "ထမ်းဆိုးကြီးတုတ်"နဲ့ ရွားအချင်းပြုတ်

အိုးကို တွေ့ရတယ်။
ရိုးရိုးသောက်ယယ မသင့်ဘူး။ ရွားအချင်း ကျွဲကြီးခိုင်း အထားခေါ်ပြီး (၇)ရက် အညီ အမွှေ ခိုင်းပြီး အကျွဲ အဖောက်က တောင်ခြေောက် ဆိုသလို မိမိသင့်တော် သလို သက်ကြီးပိတ်ပြီး (၇)ဦး (၇)အိမ် ထုတ်ပေးရတယ်။
အဲဒီလို ပြုလုပ်သော ရွားမကြီးလဲ ကုန်လိုက်မှ မိမိလဲ ကုန်လိုက်မှ တွေ့သွားလဲ ရွားမိုက်၊ ရွားထီးလေးများနည်း တွေ့ပါတယ်ဗျာ။
ကျွန်တော် ရွားမကြီးခိုင်း အခုရွေးတာပါဆိုရင် ရွားထီးအချင်း (၃)ကောင် နှစ်စဉ်တစ်နှစ်တစ်သား မှန်မှန် တွေ့ပါတယ်။ လက်တွေ့ပါပဲဗျာ။ ဒီနည်းကျွန်တော်တို့ အတိုးကတစ်ဆင့် ကျွန်တော်အဆင် ပြီးအောင်ဆို ရှိပြီး အခုကျွန်တော်အဆင် လက်ဆင့်ကမ်း ရှိပြီတာပါပဲ။
ကိုဝင်းသီး(ခေါ်) ကိုဝင်းမောင်၏ လက်တွေ့ရှင်းပြချက်ကို မူရင်းအတိုင်း တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ တောင်းကောက်ရွာကျောင်း ဆရာတော်ကြီးဦးပုဂ္ဂိုတကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှာ စတင် ဖူးတွေ့ရစဉ်ကတည်းက အလွန်ကြည်ညိုခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးဟာ အလွန်ရိုးသား အေးချမ်းပါတယ်။ သီလ အလွန်ကောင်းပါတယ်။ မာန်မာန အရိပ်အယောင်မျှ မတွေ့ရ။ အလွန် နှိပ်ချတတ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော့် အသက် (၃၀)ဝန်းကျင်သာ ရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်သူဟာ တောင်းကောက်ရွာအနီးက ကုက္ကိုကုန်းရွာဇာတိ ဖြစ်ပါတယ်။ သူမရဲ့အိမ် ရောက်တဲ့အခါ ယောက္ခမများ ဥပုသ်စောင့်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်လဲ လိုက်သွားပါတယ်။

တောင်းကောက် ကျောင်းကိုပဲ သွားလေ့ရှိပါတယ်။ ကုက္ကိုကုန်းရွာ ဖတ်ပတ်လည်မှာလဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေ ရှိနေပါတယ်။ ကုက္ကိုကုန်းအုပ်စုမှာ ရွာ(၆)ရွာရှိပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေလဲ ပေါပါတယ်။

ဒီနယ်ဒီရွာ ဝတ်ပိုက်မှာ တောင်းကောက်ဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုဆည်းကပ်သူ ပိုပြီး အများဆုံး ဆိုတာ လေ့လာသိရှိခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ယံတိုင်လဲ စတင် ဖူးတွေ့လိုက်ရတာနဲ့ ကြည်ညိုသွားခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ တခြားမြို့ရွာတွေမှာ လုပ်ကိုင် နေထိုင်ခဲ့တာကြောင့် ရွာနဲ့ အဆက်ပြတ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြုံတဲ့အခါတိုင်းတော့ တောင်းကောက်ဆရာတော်ကြီးကြောင်း မေးမိပါသေးတယ်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် လောက်ကတော့ တောင်းကောက်ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်

အနုစောင်းလို

အလေ့ကောင်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီး

ကောင်းမြတ်မြတ်စွာ

တောင်းကောက်ဆရာတော်ကြီး ဦးပုဂ္ဂိုတ

တော်မူပြီဆိုတာ ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ဟာ နည်းပညာကောလိပ် (တောင်ကြီး)မှာ နည်းပြလုပ်နေပါသေးတယ်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူ

တွေ မပို့ဖြစ်သေးပါ။ စာပေတွေကိုတော့ ရေးနေပါပြီ။ ဇနီးရဲ့ရွာကို တစ်နှစ်တစ်ခေါက်တော့ အနည်းဆုံး ရောက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တောင်းကောက်ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဖတ်သက်လို့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၉

www.burmeseclassic.com

ထွေထွေထူးထူး မကြားသိခဲ့ရဘူးပါ။
ဒါပေမယ့် (၂၁-၁၁-၁၆)နေ့
ကတော့ ထူးခြားတာကို ကြားသိခဲ့ရ
ပါပြီ။

အဲဒီရက်က ကျွန်တော်တို့ ဇနီး
မောင်နံဟာ ကုတ္တိုကုန်းရွာအရှေ့
ထိပ်က အောင်သိဒ္ဓိကျောင်းဘုရားပွဲ
မှာ အလှူကုသိုလ်ပြုဖို့ ရောက်နေတာ
ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်သိဒ္ဓိကျောင်း ဆရာတော်
ဦးဉာဏိကဟာ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ
ကြည်ညို အားကျစရာကောင်းတဲ့
ဆရာတော်ကြီးတွေ အကြောင်း
ကျွန်တော်ကို ပြောပြရာမှ တောင်း
ကောက် ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း
ပါလာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

‘အာကြီးပြန်လို့လဲ တောင်းကောက်
ဆရာတော်ကြီးကို မိလိုက်မယ် ထင်ပါတယ်။
ဆရာတော်ကြီးက အလွန် ထူးခြားတယ်။
ခန္ဓာဝန်ခူတော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
ပျော့ပျောင်းနေတယ်။’

(၅)ရက်တိတိ ထားပြီးမှ မိသားစုဝင်
ဆိုပေမယ့် (၅)ရက်ပြောက်နေအထိ မပုပ်
မသိုးဘူး။ ဘာအပုပ်နဲ့မှ မထွက်ဘူး။ အဲဒါ
ဒိန်းမယ်ထိရိုက်က လူတိုင်းသိတယ် အာ
ကြီး’

‘ဟာ...ဟုတ်လား ဘုရား။ တပည့်
တော် အခုမှ သိရပါတယ် ဘုရား။
စောစောကများ သိရရင် တပည့်တော်
ဆောင်းပါး ရေးပြီးပြီပေါ့ဘုရား’

‘အင်း... ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်။
မစပ်မိကြလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် ဒကာကြီး’

‘တင်ပါ့ဘုရား... တောင်းကောက်
ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း ဆရာတော်
သိသလောက် မိန့်ပါဦးဘုရား’

‘ဆရာတော်ကြီးဟာ ကလေးတွေ
ကို ချစ်တတ်တယ်။ စာဖတ်တာကို
အလွန် အားပေးတယ်။ ကျုပ် ငယ်ငယ်

တောင်းကောက်ဆရာတော်ကြီး
ဦးဉာဏိကဟာ အကြောင်း ပြောပြနေသော
‘အာကြီး’ကို ရွာ အောင်သိဒ္ဓိကျောင်းတော်
ဦးဉာဏိက

ကပေါ့ဗျာ။ ဖိနတ္ထဖကာသနီ စာအုပ်
ကြီး သွားငှားတော့ တောင်းကောက်
ဆရာတော်ကြီးက လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပေး
တယ်ဗျာ။ “မင်းက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်
နဲ့ ဖတ်လို့” တဲ့။ ဖတ်ပြီးမှ ပြန်ပေးလို့
လဲ မှာလိုက်သေးတယ်ဗျာ။

ပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးဟာ
အလွန် မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတယ်ဗျာ။
ကျုပ်က ရွာက ထွက်သွားပြီး ရန်ကုန်
မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့တာဗျာ။ ရွာ
ပြန်ရောက်ရင် တောင်းကောက် ဆရာ
တော်ကြီး သွားဖူးရင် ဆရာတော်က
“တောသား၊ ပေါက်စလား” လို့
ချက်ချင်း နှုတ်ဆက်တယ်။ “ငါက
မင်းအခဲကို မှတ်မိတယ်ကွ” လို့လဲ
မိန့်တယ်ဗျာ။

‘တင်ပါ့ဘုရား... ဆရာတော်တို့လို
တပည့်တွေကို တောင်းကောက် ဆရာ
တော်ကြီးက ဆုံးမတဲ့ ထူးခြားတဲ့

ဩဝါဒစကား ရှိရင်လဲ သိလိုပါတယ်
ဘုရား’

‘အင်း... ဆရာတော်ကြီးက စကား
နည်းတယ်။ တပည့်တွေ၊ ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေကို သိပ်ပြီး ထွေထွေထူးထူး မပြော
ဘူးဗျာ။ ဒါပေမယ့် အမြဲလိုလို ဆုံးမတဲ့
စကားတော့ ရှိတယ်။ ကျုပ်ကိုလဲ
မိန့်ဖူးတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်
တော်မမူခင် (၃)ဝါလောက်ကပေါ့ဗျာ’

“ငါတပည့်...
ပျွန်နဲ့ကွ ပျွန်လွန်ရင် ကျိုးတတ်တယ်။
မပောက်နဲ့ မောက်ရင် လှံကျတတ်တယ်။
မထောင်နဲ့ ထောင်ရင် လဲတတ်တယ်။
ပြုပြုမှတ်ကွယ်”

အဲဒီလို ဆုံးမသွားတယ် ဒကာကြီး။

ပြီးတော့ ထူးတာတစ်ခု ပြောပြဦးမယ်။
ဆရာတော်ကြီးကို မီးသေပြီးနောက်
ဥပဇ(၄)မှာ၊ ကျန်းကျန်းလောက်
မီးသေပြီးခဲ့တယ်။

ဥပဇ(၆)မှာလောက်မှာ အဲဒီ
မီးသေပြီးတဲ့နောက် ကျောင်းခြင်တန်း
ကြီးတစ်ခု ဝင်းဆန့် ကောင်းကင်ထိ
ပုံတက်သွားတာတွေ လိုက်ကြရတယ်။
လူတစ်ချို့ပဲ သတိထားမိလိမ့်ဘာပေါ့’

အဲဒီလို ကျွန်တော်နဲ့ အောင်သိဒ္ဓိ
ဆရာတော်ဦးဉာဏိကတို့ ပြောဆိုနေ
စဉ်မှာ လူကြီးတစ်ဦး ရောက်လာပါ
တယ်။ ဒီအခါ ဆရာတော်ဦးဉာဏိက
က...

‘ဟာ... ဒကာကြီး ဦးထွန်းငြိမ်း
ရောက်တာတော့ အတော်ပဲ။ ဦးမြင့်
စိန်ရေသူက တောင်းကောက်ရွာသား
ပဲ။ တောင်းကောက် ဆရာတော်ကြီး
ရဲ့ တပည့်ရင်းပဲဗျာ။ သူ့ကို မေးလို့
ရတာပဲဗျာ’

ထိုအခါ ဦးထွန်းငြိမ်းဆိုသူက...

‘ဘာမေးချင်လို့လဲဗျာ’

‘ဩတ်... ဒီလိုပါ။ ဦးမြင့်စိန်က
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဘာရေး
ဆရာဗျာ။ အရင် တောင်းကောက်

ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချတုန်းက ထူးခြားတဲ့အကြောင်းတွေ သိချင်လို့ ဦးထွန်းငြိမ်း သိတာလေး မေးစေချင် လို့ပါ'

'ဒီလိုပါ... ကျွန်တော်က တောင်း ကောက် ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း ဆောင်းပါးရေးဖို့ သိချင်တာလေးတွေ ရှိလို့ပါ။ ဦးကြီး သိတာလေးတွေ ပြောပြပါခင်ဗျာ'

'ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူစဉ် က ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပျော့ပျောင်း နေတယ်ဗျာ။ (၅)ရက်ထားတာတောင် အပုပ်နဲ့ မထွက်ဘူး။ အံ့စရာပဲဗျ'

'ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဆရာတော်ကြီး ဘယ်နေ့ရက်က ပျံလွန်တော်မူတာလဲ၊ ပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိဘ၊ မွေး ချင်းမောင်နှမတွေရယ်၊ မွေးရပ်ဇာတိ ရယ် သိချင်ပါတယ်' ခင်ဗျာ'

'ဇာတိကတော့ ဝါးရင်းတုတ်ရွာပဲ ဗျာ။ မိတ္ထီလာမြို့နယ်ပါ။ တခြား အကြောင်းတွေတော့ အတိအကျ မသိဘူးဗျာ။ တောင်းကောက်ရွာ ကျောင်း သွားလိုက်ပါ ဆရာ။ လက်ရှိ တောင်းကောက်ဆရာတော်ထံ သွား ပြီး မေးလျှောက်ကြည့်ပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ တခြား သိတာရှိရင် ပြောပါဦး'

'ဆရာတော်ကြီးက ဖျားတာ နာတာ မရှိဘူး။ ကျန်းမာရေး သိပ်ကောင်းတာ ပဲ သက်တော်(၈၇)နှစ်ကျမှ တစ်ခါဖြစ် တစ်ခါလဲ ဆိုသလို ပျံလွန်တော်မူသွား တာဗျာ။ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ဖြစ် သွားတာ ထူးခြားတယ်ဗျာ။ တောရွာ တွေမှာ ဘုန်းကြီးပျံပွဲလုပ်ရတာ မလွယ် ဘူးဗျာ။ ရက်လချီပြီးကြာအောင် ကြိုးစားလုပ်ကြရတာ။

ဆရာတော်ကြီးကျတော့ (၅)ရက် တည်းနဲ့ ဘုန်းကြီးပျံပွဲကြီး လုပ်နိုင်

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ တောရွာကောက်ရွာဘုန်းကြီးကျောင်း

ခဲ့တယ်ဗျာ။ အလွန် စည်းကားခမ်းနား ခဲ့တယ်ဗျာ။ ဒီနယ်က လူတွေ အကုန် လာကြတယ်။ အစည်ဆုံး ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ပေါ့ဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နောက်နေ့ကျရင် တောင်းကောက်ရွာ ကျောင်း သွားလိုက်ပါမယ်ခင်ဗျာ'

နောက်ရက်(၂၂-၁၁-၁၆) နေ့လယ် တာစားပြီးချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်အိမ်သူနဲ့အတူ တောင်း ကောက်ရွာကျောင်း (ဘုန်းကြီး ကျောင်း)ကို သွားခဲ့ပါတယ်။ လက်ရှိ တောင်းကောက် ဆရာတော်ကို ကျွန်တော်အိမ်သူက သိကျွမ်းပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျောင်းကို ရောက်တဲ့ အခါ ဆရာတော်က ရင်းနှီးစွာ ဧည့်ခံ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ပင်လောင်း လက်ဖက်ခြောက်ထုပ်ကို လှူလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဇနီးက ကျွန်တော်အကြောင်း ပြောပြ ဖိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာ တော်ကလဲ ဝမ်းသာအားရနဲ့...

'မေးပါ ဒကာကြီး... ဘုန်းကြီးကလဲ ဘုန်းကြီးရဲ့ဆရာအကြောင်း ပြောပြ ချင်နေတာ၊ ဖော်ထုတ်ချင်တာနဲ့ အတော်ပဲဗျာ'

'တင်ပါ့တုရား... အရင်ဆရာတော် ကြီးနဲ့ပတ်သက်လို့ တပည့်တော် သိချင် တာတွေကတော့ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန် ခါနီး အခြေအနေတွေ၊ ဆရာတော်ရဲ့ ဇာတိ၊ မိဘဆွေမျိုးသားချင်းတွေ...'

ပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ စိတ်နေ စိတ်ထား၊ အကျင့်စရိုက် လုပ်ဆောင် ချက်တွေ၊ သြဝါဒတွေ၊ ကျင့်ကြံအား ထုတ်ပုံတွေ ပါဘုရား။ ပြီးတော့ ဆရာ တော်ကြီးရဲ့ ပရိယတ္တိစာပေ ကျွမ်းကျင် မှုတွေ သိလိုပါတယ်ဘုရား'

'ဆရာတော်ကြီးဟာ ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းပါတယ်။ သက်တော် (၈၇)နှစ်မှာမှ လေဖြတ်ခံရလို့ အိပ်ရာ ထဲ လဲသွားခဲ့တာ။ လေတစ်ခြမ်းဖြတ် လို့ စကားတောင် မပီနိုင်အောင် ဖြစ် သွားခဲ့တယ်။ သုံးရက်ပဲ ခံလိုက်ရပြီး ပျံလွန်တော်မူသွားတာ။

အေးအေးချမ်းချမ်းပဲဗျာ။ ပျံလွန် တော်မူပြီးတော့လဲ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးဟာ ပျော့ ပျောင်းနေတယ်။ (၅)ရက်ရှိမှ မီးသဂြိုဟ်တာတောင် အပုပ်နဲ့တွေ ဘာတွေ မနံဘူး။ တကယ်ထူးပါတယ် ဗျာ။ အဲဒါကတော့ ရွာနီးချုပ်စပ်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အကုန်သိတယ်ဗျာ။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိဘနဲ့ ဆွေမျိုး သားချင်းနာမည်တွေ အကုန်မသိဘူး။ ဒါမေမယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဇာတိက ဝါးရင်းတုတ်ရွာပါ။ ဘုန်းကြီး ဖုန်းဆက် ပြီး မေးလိုက်မယ်။ ဝါးရင်းတုတ်ရွာ ကျောင်းဆရာတော်ဆီ ဖုန်းဆက်ပေး ထားမယ်။ နောက်မှ ဒကာကြီးကို ပြန်ဖုန်းဆက်ပေးပါမယ်။ ဒကာကြီး

ဖုန်းနံပါတ် ပေးခဲ့ပေါ့

‘တင်ပါ့ ဘုရား’

ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့် ဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ တော်က ဆက်ပြီး မိန့်ပါတယ်။

‘ဆရာတော်ကြီးက အတ္ထုစိတ် ကြီးမား တယ်ဗျ။ ပြီးတော့ သည်ခံတတ်တယ်။ နိဂုံးပြီတော့လဲ အမြဲနေလေ့ရှိတယ်။ ဒါဟာ၊ ဒါဟာပစ္စည်း ဆွမ်းကပ်ရင် ဘယ်တော့မှ မကောင်းဘူး။ မကြိုက်ဘူးလို့ မပြောဘူး။ ဟင်းခွက်အားလုံးကို ဒါဟာ၊ ဒါဟာပစ္စည်း ရှေ့မှာ ဘုဉ်းပေးပြတယ်။

ဘယ်တော့မှ မညည်းဘူးဘူး။ ချေးယူဘူး။ ဒါဟာပစ္စည်း စိတ်ကျေနပ်အောင် နေထိုင်လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ၊ ဒါဟာပစ္စည်းကို အမြဲ ငဲ့ညှာလေ့ရှိတယ်။ ရောင့်ရဲတတ်တယ်။ တောရွာမှာဆိုတော့ ဟင်းကောင်းက ရှားပါ တယ်။ တောထဲကထွက်တဲ့ ရတဲ့ အဆီ၊ အရွက်က များတာပါ ဒါဟာကြီး။

ဒါကြောင့် ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အားလုံးဟာ ဆရာ တော်ကြီးကို အလွန် ကြည်ညိုကြ တယ်။ အားကိုးကြတယ်ဗျာ။ ဆရာ တော်ကြီးကလဲ ရွာထဲက ကလေးတွေ ကို စာသင်ပေးတယ်။ ဟိုတုန်းက (ဘ.က)ကျောင်း (၄)တန်းထိ ဆရာ တော်ကြီးကိုယ်တိုင် သင်ပေးခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ (ဘ.က)ကျောင်းက (၄)တန်း အောင် ခဲ့တယ်။ ပရိတ်ကြီးလဲ ကုန်အောင် ဝင်ပေးခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဟာ နေ့ဘက်မှာ စာသင်ပေးပြီး ညဘက် ဆို တရားအားထုတ်တယ်။ များသော အားဖြင့် စကြံလျှောက်ပါတယ်။ ရွတ်တာဖတ်တာ မရှိသလောက် နည်းတယ်။ စာရေးမှတ်တာပဲ များပါ တယ်။

ပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးက အအိမ်

ယခင် တောင်ကောက်ဆရာတော်ကြီး ဦးပုဂံဟန်တည် တောင်ကောက်ရွာမှ ဦးဌေးဦး (ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းပြောပြနေစဉ်)

အနေ နည်းတယ်။ ညဘက်လဲ ညဉ့် နက်မှ ကျိန်းတယ်။ မနက်ကျတော့လဲ စောစောထပြီး တရားအလုပ် လုပ် တယ်ဗျ’

‘တင်ပါ့ဘုရား... ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဩဝါဒတွေလဲ သိလိုပါတယ်ဘုရား’

‘ဆရာတော်ကြီး အမြဲဆုံးမတာက တော့ “မခွန်နဲ့၊ မမောက်နဲ့၊ မထောင် နဲ့” လို့ မှတ်သားထားပါတယ်။ တပည့် ရင်းတွေကို မာန်မာန မထောင်လွှားဖို့ အမြဲဆုံးမပါတယ်။

နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။

“တပည့်တို့ ပဓာန်နဲ့ပဋိပက္ခ တာမှာပဲ ကပ်ပါစေ၊ လူမှာ မကပ်စေ နဲ့”

“ပျင်းရင် ပျင်းမယ်” တဲ့။

ဆရာတော်ကြီးက သူကိုယ်တိုင်လဲ ဘယ် တော့မှ မာန်မာန မရှိဘူး။ အမြဲတမ်းလဲ အလုပ်တစ်ခုခုတော့ လုပ်နေလေ့ရှိတယ်။ လျောင်းနေတာ အိပ်နေတာ မရှိဘူး။ အား ရင် စကြံလျှောက် တရားမှတ်နေလေ့ရှိပါ

တယ် ဒကာ’

‘တင်ပါ့ဘုရား... အလွန် ကြည်ညို စရာ ကောင်းလှပါတယ်ဘုရား။ ပရိယတ္တိ စာပေနဲ့ ပတ်သက်လို့ မိန့်ပါဦး ဘုရား’

‘ဆရာတော်ကြီး ကျွမ်းကျွမ်းပေါက် သင်ကြားခဲ့မယ် ထင်ပါတယ်။ စာမေးပွဲ အောင်လက်မှတ်တွေ ဘာတွေတော့ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ ဘုန်းကြီးကလဲ ၁၃၅၉ ခုနှစ်ကျမှ ဒုလ္လဘရဟန်း ဝတ်ရာက လူမထွက်တော့ဘဲ ဆရာတော်ကြီး အရိပ် ခိုလှုံခဲ့တာပါ။

ဆရာတော်ကြီးနဲ့ (၃)နှစ်လော့က် ပဲ အနီးကပ် နေခဲ့ရတာပါ။ ဆရာတော် ကြီးက ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၅)ရက်မှာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့တာလေ’

ယခင် တောင်ကောက်ရွာကျောင်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပုံတူပန်းချီကားကို ဘုရားခန်းရှေ့မှာ ဖူးတွေ ခွဲရပါတယ်။ မွေးသက္ကရာဇ် ရေးသားထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ (၁၂၇၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင် လပြည့်ကျော်(၈)ရက်၊ ကြာသ ပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်) လို့ ဖတ်ရပါတယ်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါ တယ်။

ယခုလက်ရှိ ဆရာတော်ဟာ သူ့ ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို ပြောပြရ လို့ အလွန် ဝမ်းသာနေပါတယ်။ ယခု လက်ရှိ ဆရာတော်ရဲ့ ခွဲတော်က တော့ ဦးပါမောက္ခလို့ သိရပါတယ်။ သက်တော် (၆၀)ခန်းကျင် ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်ထံသို့လဲ နောက်(၃)ရက် ကြာတဲ့အခါ ဖုန်းဆက်ပြီး ယခင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မိဘနဲ့ မွေးချင်း အမည်တွေကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ယခင် တောင်ကောက်ဆရာတော် ကြီးဦးပုဂံဟန် ရဲ့ အမည်တော်မှာ

လေ့နှင့်အတူလာ၍

မိတ်နှင့်အထူ

ရောက်သွားခြင်း

၀၆ (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

မိတ်ဖြစ်သူနှင့် သမီးများ အပြင်သွားကြ၍ သားအဖနှစ်ယောက်တည်း အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့သည်။ စာမေးပွဲ ဖြေခါနီးဖြစ်၍ သားဖြစ်သူက စာကျက်နေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ စာဖတ်လိုက်၊ စာရေးလိုက် လုပ်နေသည်။ နေ့လယ် (၁၁)နာရီခန့်တွင် သားအဖနှစ်ယောက် ထမင်းစားရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။

ထမင်းဟင်းလျာများကို မီးဖိုချောင်မှ အိမ်ရှေ့သို့ သယ်ယူရန် အိမ်နောက်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ သုတ်ခနဲ လေတစ်ချက်ထေလိုက်ပြီး ယင်ကောင်လေး၊ ငါးဆယ်ကောင်ခန့် တိုးဝင်လာကာ အပုပ်နဲ့ ထောင်းခနဲ ရလိုက်သည်။ သားဖြစ်သူရာ ကျွန်တော်ပါ နှာခေါင်း

ရှုံ့လိုက်မိသည်။
‘သား ယူစရာရှိတာတွေ ပြန်ပြန်ယူကွားစာပြီးမှ ရှာကြတာပေါ့’
ဟု ကျွန်တော်က လိုရင်းရောက်အောင် ပြောပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းရှိ ကြွေပြားပေါ်တွင် အမြင့်ခင်းထားသော အသားကြမ်းခင်းပေါ်၌ စားပွဲခုံချ၍ ထမင်းဝိုင်းပြင်ကာ စားလိုက်ကြသည်။
ထိုအခါ အသားကြမ်းခင်းအောက်မှ ဟု ထင်ရသော အပုပ်နံ့က ရလာ၍ သားအဖနှစ်ယောက် စားလက်စ

၂၀၁၃

ထမင်းဟင်းကို ရင်လိုက်ကြသည်။ ထမင်းမစားမီက ဒီနေရာမှာ ဒီအပုပ်နံ့က မရပါလား။ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့် ဟု တွေးနေမိပါသည်။

သို့အတွက် ထမင်းဟင်း ပန်းကန်များ ပြန်လည် သိမ်းဆည်းရာ မီးဖိုခန်းမှ အပုပ်နံ့က ရလာပြန်ပါသည်။
‘ဟ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟာ အနံ့က *တစ်အိမ်လုံး ပျံ့နေပါလားကွ’
ဟု ပြောပြီး ကြွက်၊ အိမ်မြှောက်စသည့် အသေကောင်များ ရှိလိမ့်မိပြင် သားအဖနှစ်ယောက် ရှာဖွေကြသည်။ မတွေ့ရပါ။
ညနေ (၄)နာရီခန့်တွင် မိန်းနှင့်သမီး

များ အိမ်ပြန်ရောက်ကြရာ အိမ်ဝိုင်း အဝင်မှာပင် နံသည်၊ နံသည် ဖြစ်ကုန် ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း တစ်အိမ်လုံး ရှာကြည့်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဘာမျှ မတွေ့ရကြောင်း ပြောသည်။ မကျေနပ်ကြပါ။

အိမ်ထဲတွင်မက ဝိုင်းထဲ၌ပင် ရှာဖွေ ကြသည်။ ဘာမျှ မတွေ့ကြရပါ။ သို့ အတွက် လက်လျှော့လိုက်ကြပြီး ချက် ပြုတ်၊ ရေမိုးချိုးပြီး ညစာထမင်းကို နံနံနှင့်ပင် ဇွတ်စားလိုက်ရသည်။

နေရီချုပ်စ ညနေ(၆)နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်သည် ပြုနေကျ ဝတ်အတိုင်း **ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ မူနှင့်အညီ ခုနစ်ဈေး၊ ခုနစ်နံ သား သမီးများကို ရည်စူး၍ မေတ္တာသုတ် ခုနစ်ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါသည်။** အိမ် အပေါ်ထပ်တွင် ခေါက်တံခွန်ပြန် လမ်းလျှောက်၍ ရွတ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ပြီးသည့်အခါ မေတ္တာသုတ် ရွတ်ပွားရသော ကုသိုလ်အဖို့ကို အမျှ

ပေးဝေလိုက်ပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ပန်း၊ ရေ ချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ပြင်ဆင်ကပ်လျှိုးပြီး ဂုဏ်တော်ကို စိပ် ပွားပါတော့သည်။

စိပ်ပွား၍ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်သည့် အခါ အပုပ်နံ့သည် ကြီးစွာ အနှောင့် အယှက် ဖြစ်လာပါသည်။ ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ အနံ့ကို လျှစ်လျူရှုပါ သည်။ လုံးလည်ချာလည်ဖြစ်၍ အပူ တက်ကာ ချွေးများ စို့လာသည်။ စိတ် ထိခိုက်လာ၍...

‘ဪ... ငါ့ကို အိမ်စောင့်နှုတ် ဝိုင်းစောင့်နှုတ် တွေကများ အပုပ်နံ့ပေးပြီး ဒီအိမ်မှာ မနေ နိုင်အောင် လုပ်နေတာများလား’

ဟု မဆီမဆိုင် အောက်မေ့မိလိုက် ပါသည်။ လူမစွမ်း နတ်မ ဆိုသကဲ့သို့ပါ ပဲ။ မီးကို ရေနှင့်ငြိမ်းသည်ကမျှ ရှိခနဲ အသံ ကျန်နေရစ်ပါဦးမည်။ **အနံ့သည် တိုခနဲ ပျောက်သွားသည်ကို သတိ ထားလိုက်မိပါသည်။**

ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော်လည်း စိတ် အေးချမ်းသာစွာ စိပ်ပွားနိုင်ပါတော့ သည်။ စိပ်ပွား၍ ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဝမ်းခြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် **ကိုယ်စောင့် နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ဝိုင်းစောင့် နတ်များကို အစထား၍ အမျှဝေ၊ မေတ္တာတို့သလိုက်ပါသည်။**

ထိုဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပရိတ် တော်နှင့် ဂုဏ်တော်တို့၏ တွန်ခိုး အာနိသင်ကြောင့် **သက်ဆိုင်ရာ၏ အကူအညီကိုရရှိကာ (မမိုးသား သော) အနံ့ဆိုးများ ပပျောက်သွား ခြင်းဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားခဲ့ပါသည်။**

ထိုပြင် ရေတံခွန်တောင်ဝေရာတော် ကြီး၏ “အောက်နတ်တွေက နံ့တယ် ကွ”ဟူသော မိန့်ဆိုချက်တစ်ရပ်ကို လည်း ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်မိပါ တော့သည်။

ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

စာမျက်နှာ (၂၅)မှ အဆက်

ဦးဝုလေး မယ်တော်မှာ ဒေါ်လှမြင့် ဖြစ်ပါတယ်။ မွေးချင်း(၆) ယောက် ရှိပါတယ်။ ဦးရာဆိုင်က အကြီးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးရာဆင်း ဦးထွန်းအောင် ဒေါ်မိလေး၊ ဒေါ်မှတ်ကြီးနဲ့ ဦးမောင်ငယ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ လူအမည်က ဦးမောင်ငယ်ဖြစ်ပြီး အငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်မှတ်ကြီးနဲ့ အမြွှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်မှတ်ကြီးက အကြီးပါ။

ကျွန်တော်ဟာ တောင်းကောက် ဆရာတော်ကြီးဦးပုဏ္ဏိတ အကြောင်းကို ကျွန်တော်နဲ့ နီးစပ်တဲ့ ကုက္ကိုကုန်းရွာကလူတွေ ထံမှာလဲ မေးကြည့်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇနီးဟာ ကုက္ကိုကုန်းရွာတော်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အိမ်ရွာက လူတော်တော် များများဟာ ခင်မင်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ဇနီးရဲ့ မိခင်ကြီးဟာ အသက်(၇၄)နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ မွေးမိနောက်မိကြီးသူတော်ပါ။

သူ့ထံမှလဲ ဆရာတော်ကြီးအကြောင်းတွေ တော်တော် လေး သိခဲ့ရပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ဇနီးရဲ့ မောင်တစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ မူလတန်းကျောင်းအုပ် ဦးဌေးဝင်းထံမှလဲ ဆရာတော် ကြီးအကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါတယ်။

သူတို့တွေအားလုံး ပြောသမျှ တူညီတဲ့အချက်တော့

‘ဆရာတော်ကြီးဟာ သီလ၊ သမာဓိ အထူးကောင်းကြောင်း ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို အလွန် ငဲ့ညှာမေတ္တာထားကြောင်း၊ ပျံလွန်တော်မူတဲ့အခါ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ကြွင်းဆရာဟာ ပျော့ပျောင်းနေကြောင်း၊ (၅)ရက်ထိထားပေမယ့် ယုပ်သေိုး ကြောင်း၊ ပြောပြကြတဲ့ အချက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မိတ္တူလာမြို့နယ်၊ တောင်းကောက်ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရဲ့ ယခင်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးပုဏ္ဏိတဟာ ရဟန်းဘဝတစ်လျှောက် တရားနဲ့နေခဲ့ပြီး အနေကောင်းခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။

အဲဒီလို အနေကောင်းခဲ့လို့လဲ အသေကောင်းခဲ့တာ ဖြစ်ပါ တယ်။ အနေတတ်လို့ အသေမြတ်ခဲ့တဲ့ ရဟန်းမြတ်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ ဖူးတွေ့လိုက်တာ ကြည့်ညို့ဖွယ် ရဟန်းတော်တစ်ပါးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့တိုင်လဲ သိမိလိုက် သူ ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းက ကြည့်ညို့တမ်းတ တဖွယ်ပြော ကြတဲ့ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်မိန့်

အလောက်ကျ

တစ်နှစ်ကြိုတင်

နိမိတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့်

အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ခြင်းလား

စပီကော့စ် သူတော်
(စဉ်းစားပါ)

‘ဗျူးဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်း
ဩဘာ နိမိတ်ထွန်း’
တဲ့။ ကောင်းတဲ့နိမိတ်
ကောက်ရင် နိမိတ်နောက် အရောင်
တွေပါ။ မကောင်းတဲ့နိမိတ်ကောက်ရင်
လဲ နိမိတ်နောက်အရောင်တွေပါမယ်
ပေါ့။

ရှေးတုန်းက ရွာတစ်ရွာမှာ တော
အုပ်ကြီးထဲက “ချေ”တစ်ကောင်
ရွာထဲဝင်လာတယ်။ ရွာထဲမှာရှိတဲ့
ရွာသားတွေက “ချေ”
ဝင်လာတယ်ဟေ့ဆိုပြီး
ရွာသားတွေ အုန်းအုန်း
ကျွက်ကျွက်
ဖြစ်သွားကြတယ်။

ချေကောင်ကြီးက ရွာထဲကနေ
တောအုပ်ထဲ ပြန်ဝင်ပြေးတော့ ရွာသား
တွေ အစုအဝေးလိုက် ကျန်ရစ်ကြ
တယ်။ အဲဒီချိန်မှာ ရွာသူကြီးက နိမိတ်စ
ဖတ်တယ်။

‘ဟာ...ရွာထဲ ချေ(ရှီ)ဝင်ရင် ကျီပြတ်တယ်
တဲ့ သံတိယားကြဟေ့’
လို့ ထပြီး နိမိတ်ဖတ်တယ်။
ဒီနိမိတ်စကားက တစ်ယောက်
စကား တစ်ယောက်နား တစ်ရွာလုံး

ပြန်သွားတယ်။ ချေ(ရှီ)ဝင်ရင် ကျီပြတ်
သတဲ့လို့ နိမိတ်ဖတ်တော့ နောက်လေး
ငါးရက်လောက်နေတော့ တစ်ရွာလုံး
မီးလောင်လို့ စပါးကျီတွေပါ မီးထဲပါ
သွားကြတယ်တဲ့။

နောက် ရွာတစ်ရွာကတော့ ရွာမကြီး
အလယ် ချေ(ရှီ)ဝင်လာတာကို
ကလေးလူကြီး ပြေးလာကြည့်ပြန်
တယ်။ လူတွေစုမိကြတာပေါ့။ လူအုပ်

ထဲက တစ်ယောက်က
ထအော်လိုက်တယ်။
‘ဟာ...ချေ(ရှီ)ဝင်ရင်
ကျီပြတ်ပြီဟေ့၊ ချေ(ရှီ)ရောက်တော့
ငွေရောက်မယ်ဟေ့’
လို့ အော်လိုက်တယ်။ သူတို့ရွာလေး
လဲ တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်
နား ပြန်သွားတယ်။
ချေ(ရှီ)ဝင်ရင် ကျီပြည့်၊ ချေ(ရှီ)
ရောက်ရင် ငွေရောက်မယ်တဲ့ဟေ့ပေါ့။
အတိတ်နိမိတ်ကတော့ ကောင်းတာ
ပဲပါ။

အဲဒီနှစ်မှာပဲ ရွာမကြီးတစ်ရွာလုံး
စပါးခင်းတွေ ကောင်းပြီး စပါးတွေ
ကျီအပြည့်ရကြတယ်။ စပါးရတော့
စပါးရောင်းတော့ ငွေလဲဝင်တာပေါ့။

မှန်တယ်ဟေ့...ချေ(ရှီ)ဝင်ရင် ကျီ
ပြည့်တယ်။ ကျီပြည့်တော့ ငွေဝင်တယ်
ဆိုပြီး ပျော်နေကြတာပေါ့။

ကိုယ်တွေ့နိမိတ်ဖတ် ဖြစ်ရပ်အမှန်

မောင်သူတော်ရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က
၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော်

(၁၅)ရက် သောကြာနေ့မှာ မွေးပါတယ်။ တန်ခူးလမှ သီတင်းကျွတ်လထိ အထူးအားဖြင့် သရဏဂုံ သုံးထောင်နဲ့ ဘုရားဂုဏ်တော်သုံးထောင် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်တယ်။ အိပ်မက်ကောင်း၊ နိမိတ် ကောင်းတွေလဲ မြင်ရ၊ မက်ရတယ်။

စကြာတောင်ပေါ် ဘုရားဖူးလာတဲ့ သူတွေက မောင်သူတော် အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲလို့ မေးကြတယ်။

ထူးဆန်းတာ မောင်သူတော်က (၃၄)နှစ်လို့ ပြောမယ်ကြံနေတာကို လျှာဖျားတွေက လေးပြီး နှုတ်ခမ်းတွ ထူလာကာ (၃၅)နှစ်လို့ ပြောနေတယ်။

လေးငါးဆယ်ဦးမက မေးကြတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ပြောနေမိတာပဲ။ (၃၅)နှစ်ပဲ ပြောထွက်တယ်။ “အရဟံ” ဂုဏ်တော် ကြောင့် ရောဂါဆိုးပျောက်ကင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းစာမူ ရေးနေတုန်းကလဲ မောင်သူတော် အသက်ရေးရမယ့် နေရာရောက်လာတော့ စိတ်တွေ တစ်မျိုး ခံစားရပြီး စိတ်ထဲမှာ(၃၅)နှစ်လို့ ရေးချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာတယ်။

ရေးမပြီးမချင်း ကြက်သီးတွေ တောင် ထလာပြီး ရေးပြီးမှပဲ ပျောက် သွားတယ်။ စိတ်လဲ ကြည်လင်လာ တယ်။ လိမ်လည်လှည့်စားကာ ရေးနေ ခြင်း မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ့်ဖြစ်ရပ် လေးပါ။

ကားနောက်ကနေ ကပ်ပြီး မေးလိုက် လာတာ လမ်းကျယ်ရောက်တော့ ကျော်တက်မယ်ဆိုပြီး ညာဘက်ကနေ အရှိန်တင်မောင်းလိုက်တာ ရှေ့က ထိပ်တိုက်လာတဲ့ကားကို ကွင်းအရှောင် မောင်သူတော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ ငါးပေ အလိုမှာ နောက်ထပ် ကားတစ်စီးကို ထပ်တွေ့လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ စိတ်ထဲမှာ ဒီတစ်ခါတော့ သေပြီကွ ဆိုပြီး သရဏဂုံရွတ်ပြီး လမ်းဘေးထိုးချလိုက်တယ်။

မြေသားလမ်းကလဲ ကျင်းတွေ၊ ချိုင့်တွေနဲ့ဆိုတော့ အရှိန်နဲ့ မောင်း လာတဲ့ ဆိုင်ကယ်ဟာ ဘေးထိုးကျပြီး ရှေ့ဘီးထောင် ယိုင်လဲသွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆိုင်ကယ် လဲမသွားဘဲ မြေပြင်ညီလမ်းပေါ် မောင်းနေရသလို ဖြစ်သွားပြီး မယုံနိုင်စရာ အသက်ဘေး မှ လွတ်ခဲ့ရတယ်။

တောင်ပေါ်ရောက်မှ စိတ်အေး အေးထား စဉ်းစားမိလာတယ်။

‘ဪ... ငါ့ကံကောင်းလို့ ပသေခဲ့တာပါ လား ဘယ်သူက အသက်ပေးပေး (၃၅)နှစ်လို့ ဆိုက်ကြဖတ်ပြီး ပြောခဲ့လို့ အန္တရာယ်ကနေ ထွက်ခဲ့တာနော်’ ဆိုပြီး တွေးနေမိပါတယ်။

ကလေးများ ကစားခဲ့ကြသော

နိမိတ်ကောင်း

မောင်သူတော်နေတဲ့ စကြာတောင်

ပေါ်မှာ တစ်နေ့တော့ ရွာထဲက ကလေး တွေပါတဲ့ အမျိုးသမီး(၅)ဦး ရေလှူလာ ကြတယ်။ မောင်သူတော်က ရေလှူ လာတဲ့ကလေးတွေကို ချိုချို၊ ငှက်ပျောသီး အစရှိတဲ့ တောင်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ သရဏလေးများကို ကျွေးတယ်။ ကလေးတွေက ပျော်ပြီး မပြန်ကြသေး ဘူး။ ကစားပြီးမှ ပြန်တယ်။

သူတို့ကစားပုံက ကျောက်တုံးလေး တွေကောက်ပြီး စေတီလေးတွေ တည်၊ တည်ထားတယ်။ စဉ့်ကူးမြို့ပေါ် က ကလေးလေးတွေလဲ လာရင် စေတီ တည်ပြီး ကစားကြတယ်။

မောင်သူတော်က မြင်တော့ အင်း... ကလေးတွေ တောင်ပေါ်မှာ စေတီ တည်တမ်း ကစားကြတာ နိမိတ် ကောင်းတယ်။ တောင်ပေါ်မှာ စေတီ တွေ အဆူဆူပွင့်ပေါ်ဦးမယ်လို့ နိမိတ် ဖတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီတုန်းက ကောက်ခဲ့တဲ့ နိမိတ် ကြောင့် အခု လမ်းဘေးဝဲယာ တောင်ခြေအတက်မှစ၍ တောင်ပေါ် အထိ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စေတီ လေးတွေနဲ့ တင့်တယ်လှပ ကျက်သရေ အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် စာဖတ်သူပရိသတ် အပေါင်းတို့လဲ ကောင်းသော အတွေး အကြံများ၊ ကောင်းသောစကား၊ ကောင်းသောစိတ်ထားတို့ဖြင့် သရဏဂုံ ရွတ်၊ ဂုဏ်တော်ပွား၊ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာများကို ပွားများ အားထုတ်၍ ကောင်းသော နိမိတ်များ ဖြင့် သာသနာအကျိုး သယ်ပိုး ထမ်း ရွက်လျက် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ် နိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလျက်...

စကြာတောင် သူတော် (ရှေ့ကျမ်းမြို့နယ်)

ရွှေဘိုမြို့ ရွှေတန်ဆာဘုရားမှ

အပြန် အထွေအကြံလေး

၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၁၀) ရက်နေ့ကပါ။ မောင်သူတော် ရွှေဘိုမြို့ ရွှေတန်ဆာဘုရားမှာ ပုတီးစိပ်ပြီး ပြန် အလာ အုန်းပေါက်နဲ့ တအုံကြားမှာ ကားတစ်စီးကို ကျော်တက်ဖို့ လမ်း တောင်းတာပေါ့။

ရှေ့က ကားကလဲ လမ်းမပေးဘူး။

ဒိုးဘုဏ်

ကျွန်တော်အဖေ

ကာ ဒါနု၊ သီလ၊
ဘာဝနာတရားတို့ကို
ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရင်း
ယခု သေဆုံးချိန်အထိ

ဖခင်ကြီးသည် တရားနှလုံး သွင်းအား
ထုတ်လျက် ရှိပါသည်။

ဖခင်ကြီးသည် အသက်(၅၀)
ပတ်ဝန်းကျင်လောက်က သူ၏
မိတ်ဆွေအချို့တို့နှင့် တစ်နှစ်တစ်ခါ
ဆိုသလို တောင်ပုလုတောရသို့ သွား
ရောက်ကာ ရဟန်းဝတ်ရင်း ဆရာ
တော်တို့၏ နည်းပေးလမ်းညွှန်မှုနှင့်
ရူတင်တရားတို့ကို ဆောက်တည်
ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါသည်။

ထို့ပြင် လူဝတ်၊ ယောဂီဝတ်နှင့်
လည်း မွန်ပြည်နယ် ဇင်းကျိုက်တောင်
ရှိ ဘုရားနှစ်ဆူကျောင်းဝန်းသို့ ဒါနု
ကုသိုလ်ပြုရင်း(ဘုရားတည်၊ ကျောင်း

ဆောက်)ဘာဝနာတရားတို့ အားထုတ်
လာသည်မှာ နှစ်အတော် ကြာခဲ့ပေပြီ။
ထိုစဉ်က ဝိပဿနာတရားထက်
သမထတရားတို့သာ အားထုတ်ဖြစ်
ခဲ့ပြီး ဝိပဿနာတရားနှင့် ပတ်သက်၍
ဆရာတော်များစွာတို့ ဟောကြားသော
တရားတော်တို့ကို များစွာနာကြားဖြစ်
ခဲ့လေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် မှတ်ဉာဏ် အတော်
ကောင်းလှပေသည်။ တရားသွားနာပြီး
ပြန်လာပါက အိမ်ရှိ အိမ်သူအိမ်သား
သားသမီးတို့ကိုပါ တရားပွဲမှ ဆရာ
တော် ဟောကြားလိုက်သည့်အတိုင်း
အစအဆုံး ပြန်ဟောပြုလေ့ ရှိပါသည်။
အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်သည်
ဖခင်ကြီး ပြန်ဟောပြုသည်တို့ကို
အများဆုံး နာကြားရသူဖြစ်သည်။
ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွင် ဖခင်ကြီးနှင့်
ကျွန်တော်သည် တရားတော်အပေါ်

ကျွန်တော် ဖခင်ကြီးသည်
(၁၁-၁၁-၂၀၁၃) တနင်္လာနေ့ ည
(၉)နာရီ(၄၅)မိနစ်တွင် ကွယ်လွန်
သွားပါတော့သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်
တွင် အသက်(၉၀)နှစ်ဖြစ်ပြီး သက်ရှိ
ထင်ရှား မိခင်ကြီး(အသက် ၈၆-နှစ်)
ကျွန်တို့နေပါသေးသည်။ ယခု အသက်
(၈၈)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ဖခင်နှင့်မိခင်တို့သည်
ဆောသူတောင်သားများ ဖြစ်ကြပြီး
နိဿားကြသလို သမ္မာအာဇီဝကျ
သော အသက်မွေးမှုနှင့်သာ လုပ်ကိုင်
ဆောင်ရွက်ရင်း မိမိတို့၏ ကျန်းမာရေး
တို့သည် အလေးဂရုပြု စောင့်ရှောက်

လွန်စွာ ယုံကြည်အားကိုး အားထုတ် ဖြစ်ကြလေသည်။

ထိုသို့ နေလာရင်း ၂၀၀၈ ခုနှစ် အတွင်းဝယ် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေဟောင်း ဆရာဟန်နှင့်တွေ့ပြီး ဖခင်ကြီးသည် ဆရာဟန်၏ တရားစခန်း(တစ်ပတ် စခန်း ၁၀-ရက်စခန်း)များတွင် အကြိမ် ကြိမ် ဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့နှင့် ဝိပဿနာ၏ သဘောတရား တို့ကို အတော်လေး သဘောပေါက် လာကာ အိမ်မှာပင် တစ်နေ့(၃)ကြိမ် တစ်ခါထိုင်လျှင် (၁)နာရီခွဲ (၂)နာရီ နီးပါးမျှ တရားနလုံးသွင်း ရှုမှတ်လေ့ ရှိပါသည်။

ရံဖန်ရံခါ သားအဖနှစ်ယောက် တရားဆွေးနွေးဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦး တရားအကြောင်း ပြောဆို ဆွေးနွေးနေသည်ကို မိခင်ကြီးသည် ဘာမှ ဝင်မပြောဘဲ ငြိမ်၍ တရားနာနေ လေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ ယခုမဆုံးခင် တစ်လအလို အသက် (၉၀)ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ထိ ဆေးရုံ သို့ တစ်ခါဖူးမျှ မတက်ခဲ့ဘူးပေ။ ကျန်းမာရေးလည်း အလွန် ကောင်းသူ ဖြစ်၏။

နံနက်စောစောထကာ ရပ်ကွက် အတွင်း တစ်ပတ်မျှ လမ်းလျှောက်၍ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတို့နှင့် တရားစကား ပြောဆိုပြီး အိမ်ပြန်လာ ကာ ခဏအနားဖြေပြီး (၁၁:၀၀)နာရီ လောက်တွင် ဘုရားဆွမ်းတော် ကပ် ၏။ ဘုရားဆွမ်းတော် စွန့်ပြီးမှသာ နေ့လယ်စာ စားလေ့ရှိ၏။

ဆွမ်းမကပ်ရသေးဘဲ ကြို၍ စောစောထမင်းစားလေ့ မရှိပါ။ ဤ အလေ့အကျင့်သည် ဖခင်ကြီးရော

မိခင်ကြီးပါ နှစ်ပေါင်းများစွာ အလေ့ အကျင့် ဖြစ်နေပေပြီ။

ထိုသို့ နေလာရင်း (၃၀-၉-၂၀၁၃) နံနက်(၈:၀၀)နာရီခန့်တွင် ဖခင်ကြီး သည် မျက်နှာသစ် သွားတိုက်၍ မိမိ နေရာ ခုတင်အနီး မျက်နှာသုတ်ပတ် ပါ ယူ၍ သုတ်နေစဉ် မတ်တတ်ရပ်လျက် ငြိမ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်ဇနီးနှင့် မိခင် ကြီးမှ "ဖခင်ကြီး ဘာဖြစ်နေပါလိမ့်" ဟု ဆိုပြီး ဇနီးမှ မေးပါသည်။

ထိုစဉ် ဖခင်ကြီးမှာ စကားမပြန်နိုင် ဘဲ ငြိမ်နေသဖြင့် တစ်ခုခု ဖြစ်နေပြီ ဆိုကာ ဇနီးသည်မှ အသာလက်တွဲ၍ အနီးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်စေရာ ညာလက်၊ညာခြေတို့ လှုပ်ရှား၍ မရ မှန်းသိပြီး...

'အဖေ လေဖြတ်တာနဲ့တူတယ်'

ဟု ဆိုရာ ညီဖြစ်သူမှ ကျွန်တော် အား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လိုက် ခေါ်ပြီး အတူတကွ ဖခင်ကြီးဆီသို့သွား ကာ အခြေအနေကို သုံးသပ်ရာ ညာဘက်တစ်ခြမ်း လေဖြတ်သွားသည် ကို သိရပါသည်။

ဖခင်ကြီးအား ခုတင်ပေါ်သို့ အသာ မ၍ တင်ထားပြီး ဆရာဝန် ပြေးခေါ် ကာ ဆရာဝန်နှင့် ပြကြည့်ရာ ညာ ဘက်တစ်ခြမ်း လေဖြတ်သွားကြောင်း ပြောဆိုပြီး ဆေးတစ်လုံး ထိုးပေးသွား ၏။

ကျွန်တော်တို့လည်း ဖခင်ကြီး၏ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး နေ့လယ် (၁၂:၀၀)နာရီတွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အရေးပေါ်ဌာနသို့ သွားရောက်ပြသပြီး လိုအပ်သည့် ဆေးမှတ်တမ်းတို့ ပြုလုပ် စစ်ဆေးကာ ဆေးရုံတင်လိုက်ရပါ သည်။

ဖခင်ကြီးအား အနားမှနေ၍ သတိပေးစကား ပြောကြားနေသဖြင့်

လေဖြတ်သွားသော်လည်း သတိမေ့ သတိလစ်သွားခြင်း မဖြစ် ခဲ့ပေ။

ကုသဆောင်(၁/၂)တွင် တက် ရောက် ကုသနေသော်လည်း စကား မပြောနိုင် လှုပ်ရှားစားသောက်နိုင်ခြင်း မရှိတော့သည့်အတွက် နာခေါင်းမှ အစာပိုက်အား တာဝန်ကျ ဆရာဝန် လေးမှ ပိုက်သွင်းပါသည်။

ထိုအခါ ဖခင်ကြီးမှာ ခေါင်းယမ်းပြီး ရုန်းကန်နေသဖြင့် ဆရာဝန်လေး လည်း အကြိမ်ကြိမ် ပိုက်သွင်းနေရ သဖြင့် အခက်တွေ့နေရသလို ဖခင်ကြီး လည်း ခံရခက်နေပုံ ရပါသည်။

ထိုသို့ ဖြစ်နေစဉ် ကျွန်တော်သည် ဖခင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းကိုကိုင်၍ ထိန်းပေး ထားရင်း နား၊နားကပ်၍...

'အဖေ စိတ်ကိုလျှော့ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်က ဖြစ်ယူတွေကို ဆင်ခြင်ပါ။ သည်းခံပြီး စိတ်ကိုလျှော့ပြီး နာခေါင်းကသွင်းတဲ့ ပိုက် ကို ပိုမိုလိုက်ပါ အဖေ'

ဟု သတိပေး ပြောကြားလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးသည် ရုန်းကန်ခြင်း မပြုတော့ ဘဲ ဆရာဝန်လေး ပြုပေးသမျှကို ငြိမ်မိ ၍နေရာ အစာပိုက် ရှေ့ရှေ့ရှုရှုနှင့် သွင်း၍ ကိစ္စပြီးသွားလေသည်။

ကျွန်တော် ထိုသို့ပြောပြီး ငြိမ်သက် စွာနေခြင်းကို ကြည့်ပြီး ဖခင်ကြီးသည် ညာဘက်တစ်ခြမ်း လေဖြတ်သွားသော် လည်း အသိနှင့်သတိ မလွတ်ပါလား ဟု သိရပြီး တရားနှင့်ယှဉ်၍ အားပေး စကား သတိပေးစကားကို ပြောလေ သည်။

'အဖေ... အခု ကိုယ်ပိုင်တဲ့ ခန္ဓာကြီး ဖောက်ပြန်တတ်တဲ့ သဘောကို လက်ခံ တကယ်ရင်ဆိုရင်တော့ အနာမယနဲ့ အသိ အသိသတိကပ်ပြီး ဖောက်ပြန်သမျှ သဘော တွေ စေ့နာတွေကို သဘိုက်ပြန်တာ

ပြီး ရအောင်ပူပါ အဖေ။

ရှုတ်နေသူ ကိုယ့်အတွက် တန်ဖိုးကြီးပဲ။ အခု ဖောက်ပြန်ခြင်းအမှန် ဆင်းခြင်း အမှန်တွေကို လက်တွေ့ အဖေ ရင်ဆိုင်နေ ပြုစုလို့... ဒီအသိလေးကို သတိနဲ့ယှဉ် ဉာဏ်ကပ်ပြီး သုံးသပ်ပါတော့’

ဟု ကျွန်တော် အသံကျယ်ကျယ် နှင့်ပြောသည်ကို ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ လူနာများနှင့် လူနာစောင့်များ ဝိုင်း၍ ကြည့်ရှုနေကြပါသည်။

ဖခင်ကြီး၏ ခြေရင်းနှင့် ဘေး (၂)ခုတင်ကျော်လောက်မှ လူနာတစ်ချို့ တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် သေဆုံးကုန်ကြ သည်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့မြင်နေရ ပါသည်။

အားအင်ကုန်ခန်းနေသည့် အသက် (၉၀)နှစ်အရွယ်တွင် လေတစ်ခြမ်း လာဖြတ်သော ကျွန်တော်အဖေသည် ပြန်ကောင်းဖို့ရန် မလွယ်ကူမှန်း ဆရာဝန်များမှလည်း...

‘အဘိဏ အသက်(၉၀)ထောင် ရှိပြီကို’ ဟု ဆို၍ သုံးသပ်ကြသည်ကို ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် သဘောပေါက်ကြသော်လည်း ညီမ (၃)ယောက်က သဘောမပေါက်ပေ။

အဖေ ပြန်၍ လူကောင်းတစ် ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာနိုး မျှော်ကိုး၍ သာ အားလုံး ကြိုးစားကရုစိုက် ပြုစုကြ ပါသည်။

အမေအိုကြီးကိုလည်း တစ်ဖက်က ပြုစုစောင့်ရှောက်ရင်း အလှည့်ကျ ဖခင်ကြီးကိုလည်း ပြုစုစောင့်ရှောက် ထားခဲ့ကြသည်မှာ (၈)ရက်ခန့် ကြာခဲ့ ပေပြီ။

ထို(၈)ရက်အတွင်း ဖခင်ကြီးသည် စကားလည်း မပြောနိုင်သလို မျက်စိ ထည်းမဖွင့်နိုင် ဘယ်ဘက်ခြေ၊ လက် အနည်းငယ်မျှသာ လှုပ်ရှားနိုင်ပြီး

ကိုယ့်တံတွေးကိုပင် ကိုယ်ထွေးထုတ် နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ။

အသက်အရွယ်ကလည်းကြီး အား အင်လည်း ကုန်ခန်းနေပြီဖြစ်၍ အခြား ရောဂါများ မဖြစ်ရလေအောင် ဆေးရုံ မှ ကြပ်မတ်ကုသပေးပါသည်။

ဆေးရုံကြီး ကုသဆောင်(၁/၂)တွင် ကုသနေစဉ် ဖခင်ကြီးသည် အသိ၊ သတိမလွတ် ပြောသမျှ ဆိုသမျှ အားလုံးကို သိနေသဖြင့် တရားနှင့် ယှဉ်၍ ဖောက်ပြန်သမျှ ခန္ဓာခုကွတို့ ကို သည်းခံ၍ ရှုမှတ်ပါရန် မကြာခဏ သတိပေးပြောကြားသလို ဗောဇ္ဈင် သုတ်တော်ကိုလည်း ရွတ်ဖတ်ပေး၍ နာကြားစေပါသည်။

တရားလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆွေးနွေး ဖက်ဖြစ်သော သားဖြစ်သူ ကျွန်တော် ၏စကားကို ဖခင်ကြီးသည် နားထောင် ရှာပါသည်။ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ အမှန်ဖောက်ပြန်တတ်သည် သစ္စာ တရားတို့ကို(ဖခင်ကြီးသည် မျက်လုံး မဖွင့်နိုင်၊ စကားပြန်မပြောနိုင်ရှာ သော်လည်း အကြားအာရုံ ရှိနေ သည်ဖြစ်၍ သူ၏အပြုအမူကို ကြည့် ရင်း သိသာပေသည်။) ကျွန်တော် တရားစကားပြောဆိုနေစဉ် လေမဖြတ် သည့် ဘယ်ဘက် လက်ကလေးနှင့် လေဖြတ်ခံထားရရှာသည့် ညာဘက်

လက်ကလေးပေါ်သို့ ဆုပ်ကိုင်ထား ရင်း ငြိမ်သက်စွာ တရားနာယူရှာပါ သည်။

တရားနာယူပြီးမှ...

‘အဖေ...ခန္ဓာတရား ရှုမှတ်ပါတော့’

ဟု ကျွန်တော်မှပြောလျှင် ပိန်ဖောင်း သဘောကို ရှုမှတ်ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း ဖခင်ကြီး၏ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး... ခန္ဓာကိုယ် ပေါ်ရာ ထင်ရှားရာတို့၏ တည်မြဲမှု မရှိခြင်းသဘော၊ ထိုသဘောတို့ သူ့ သဘောသူ့ဆောင် ဆက်ကာ၊ဆက် ကာ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အတွက် ဆင်းရဲ လှသည့်သဘော...

ထိုသဘောတို့ အရှိန်မပြတ် တား မရ၊ ဆီးမရ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေ သည့် အနတ္တသဘောတို့ကို ထိထိမိမိ ရှိအောင် အာရုံစူးစိုက်၍ ရှုသိပါရန် အသိရှိနေသေးသမျှ အရုံးမပေးဘဲ ဤအသိလေးကို တန်ဖိုးရှိရှိ(နှလုံး သွင်း)အသုံးချရန် ဘေးမှနေ၍ ပြော ပေးနေပါသည်။

ကျွန်တော်၏ စိတ်အတွင်းမှ လည်း...

‘ငါ့အဖေ ချက်ချင်း မသေသေးဘဲ အသိ၊ သတိ ရှိနေသေးတာဟာ သူ့အတွက် အသုံး ချရန် ရနေသေးလို့ အလွန် တန်ဖိုးရှိနေ တာပါလား’

ဟု တွေးနေမိပါသည်။

ဆိုသို့ နေလာရင်း (၈.၁၀.၂၀၁၃) နေ့ ညနေ(၇)နာရီ (၂၀)မိနစ်တွင် ဆေးရုံကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောဌာန ဆေးရုံ သို့ ပြောင်းရွှေ့ရပါသည်။ ဆေးမှတ် တမ်းများအရ ဖခင်ကြီးတွင် နှလုံး ရောဂါ၊ ဆီးချို၊ သွေးချို၊ သွေးတိုးရောဂါ တို့ မရှိပါ။

ယခင် လေဖြတ်(ကိုယ်တစ်ခြမ်း သေ)ရောဂါသာရှိပြီး ထိုရောဂါအတွက်

သီးသန့်ဆေးကုသမှု ခံယူနေရပြီး ယခင်ထက်စာလျှင် တိုးတက်မှု ရှိလာ သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... လေ မဖြတ်သည့် ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှ ခြေ၊ လက်တို့ ယခင်ကထက်စာလျှင် မိုမို လှုပ်ရှားလာပြီး အကြောဆန့် အညောင်းဆန့်သကဲ့သို့ ပြုမူ လှုပ်ရှား လာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာ ဝန်ညွှန်ကြားသလို ခြေ၊ လက် နှစ်ဖက် စလုံးကို လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ပေးရပါ သည်။

ဖခင်ကြီးသည် တစ်ချက်၊ တစ်ချက် မျက်စိဖွင့်ကြည့်တတ်ပါသည်။ အိုက် တတ်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဝတ်ထားသည့် အင်္ကျီကြယ်သီးတို့ကို လက်နှင့်စမ်း ရင်း ဖြုတ်တတ်ပါသည်။

ထိုပြင် သန်သည် လက်ကလေးနှင့် အင်္ကျီကို ရင်ဘတ်ပေါ်ထိ လိပ်တင် ထားတတ်သလို... ပုဆိုးကိုလည်း ဒူးပေါ်သို့ ဆွဲမပြီး ဒူးထောင်ထားတတ် ပါသည်။

ဆီးမှန်၊ ဝမ်းမှန်သဖြင့် အခြား ရောဂါများ မရှိပါ။ တာဝန်ကျ ဆရာဝန် တို့မှ နေ့စဉ် ဆေးစစ်မှတ်တမ်းပြုပါ သည်။

ဤဆေးရုံပေါ်တွင်လည်း မကြာ ခဏ ဆိုသလို ခန္ဓာတရား ရှုမှတ်ရန် သတိပေး ပြောကြားပေးခဲ့သလို ကျွန်တော် မရှိလျှင်လည်း ဆေးရုံ ဧကန်စွာနေသည့် ညီနှင့်ညီမတို့ကို ဖခင်ကြီးအား ခန္ဓာတရား နှလုံးသွင်း ရှုမှတ်ရန် သတိပေး ပြောကြားခိုင်း ထားပါသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ရောဂါမှဖြစ်ခင် ယခင်အချိန်များကတည်းက တရားနှင့် သာ နှလုံးသွင်းပျော်ပိုက်ခဲ့သူ ဖြစ် သဖြင့် ယခုလို ဖြစ်သည့်အချိန်တွင်

ထွေထွေထူးထူး သိပ်ပြောစရာ မလိုဘဲ သတိပေးစကားနှင့်ပင် လုံလောက်နေ ပေပြီဖြစ်သည်။

ကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်ကြံအားထုတ် သလို အများသူငါတို့အားလည်း ခန္ဓာ တရား ဟောပြောတတ်သူ ဖြစ်သဖြင့် တရားနှင့် ယဉ်ပါးနေသူဟု ဆိုရပေ မည်။

ဤသို့ နေလာရင်း (၂၀.၁၀.၂၀၁၃) နေ့တွင် အခြေအနေအားလုံး ကောင်း မွန်သည်ဟု ဆေးရုံမှ ဆုံးဖြတ်၍ ဆေးရုံမှဆင်းကာ အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်တွင်လည်း ဆေးရုံမှာကဲ့သို့ အတိုင်း နေရာရပါ ညီနှင့်ညီမ အပျိုကြီးနှစ်ဦးသည် ချေးသေးမှအစ မရွံ့မရှာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ခန္ဓာဉာဏ် ရောက်တရားပေး တရားခွေကို ဖွင့်ကာ ဖခင်ကြီးအား အနား၊ နားကပ်၍ တရား နာစေပါသည်။

ထိုသို့နေရင်း ဖခင်ကြီး၏မိတ်ဆွေ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းပြ ယောဂီဆရာ ကြီး ဆရာဟန် ရောက်ရှိလာပြီး ဖခင်ကြီးအား ရင်ဘတ်ကို ထိကိုင်၍ တရားစကားစာချို့ ပြောပြီး...

'ကျွန်တော်ပြောတာကို ကြားလား' ဟု မေးရာ စကားပြန်မပြောနိုင် သော်လည်း ကြိုးစား၍ ခေါင်းနှစ်ခါ၊ သုံးခါမျှ ညှိတ်ရှာ(သူကြားကြောင်း)ပါ သည်။

ဆရာဟန်မှ ကျွန်တော်အား...

'ဇာတ်ရည်အဖော် ပကြာခဏ ဆိုလျှင် တရားစကား သတိပေး ပြောကြားပါလေ' ဟု မှာကြားပြီး ပြန်သွားပါလေ သည်။

ကျွန်တော်သည် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ်ကြိမ်တို့တွင် တရားနှင့်

ယဉ်၍ သတိပေးစကား ပြောကြားပြီး ည(၇)နာရီနှင့် (၈)နာရီခွဲတို့တွင် ဟောရွှင်သုတ်တော်ကို (၇)ကြိမ် ရွတ် ဖတ်ပေးပြီး ဟောရွှင်တရား နာစေကာ သာဓုခေါ်စေပါသည်။

ဟောရွှင်တရား နာပြီးပါက 'မိမိ၏ ခန္ဓာတရားတို့ကို သတိလက်မလွတ် စေဘဲ ဆက်လက်၍ နှလုံးသွင်းပါလေ ဟု မှာကြားပါသည်။

ထိုသို့ နေလာရင်း ဆုံးမည့်နေ့ (၁၁.၁၁.၂၀၁၃) ည(၈)နာရီတွင် ကျွန်တော်သည် ဖခင်ကြီးအား ဟောရွှင် သုတ် ရွတ်ဖတ်မည်ဖြစ်၍ သတိပေး ပြောကြားရာ ဖခင်ကြီးသည် ညာဘက် သို့စောင်း၍ လက်ကလေးနှစ်ဖက် ယှက်ကာ ကျွန်တော် ရွတ်ဖတ်နေ သော ဟောရွှင်သုတ်တော်ကို နာယူနေ ရင်း ချွဲကျပ်သလို ဖြစ်လာ၍ ရွတ်ဖတ်မှု ကို ခဏရပ်ရင်း...

'အဖေ ချွဲသလိပ်တွေကို ခတ်ထုတ် လိုက်၊ ခတ်ထုတ်လိုက်'

ဟု ပြောရာ ဖခင်ကြီးလည်း အား စိုက်၍ ခတ်ထုတ်လိုက်ရာ ကြက်ညှန် အရွယ် ချွဲလုံးကြီး ထွက်လာပြီး ဖခင် ကြီးလည်း အတော်အားကုန်သွားပုံရ သဖြင့်...

'အဖေ... ထွက်လေဝင်လေကို မှန်မှန်လေးရှုပြီး အမောဖြေပါ အဖေ' ဟု ပြောရာ အသက်(လေ)တို့ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်ရှုရင်း ငြိမ်သက်နေ သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အခြေအနေ ကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဖတ်မှုကို ခဏရပ် ထားလိုက်၏။

ထိုအခြေအနေတွင် (ဖခင်ကြီးသည် စုတိစိတ်ကျရန် မိနစ်ပိုင်း အလွန် သာ ရှိတော့သည်ကို ကျွန်တော် ဖော် ပါ။) စုတိစိတ်ကျခါနီး အမူအရာ သင်္ကေတ သဘောတို့လည်း ဖြေ

မတွေ့ရ၍ ခဏအကြာ ခန္ဓသုတ်တော်ကို နှစ်ခေါက်မျှ ဆက်လက်ရွတ်ဖတ်နေစဉ် ကျွန်တော်၏ဘေးမှ ကျွန်တော့်သမီး အငယ်မက ခြင်မကိုက်စေရန် ဖြည်းညင်းသာယာစွာ ယပ်ခတ်ပေးနေပါသည်။

ထိုသို့ ကျွန်တော် ရွတ်ဖတ်နေစဉ် ဖခင်ကြီးသည် လက်နှစ်ဖက်ယှက်၍ တရားနာယူနေရင်း နှာခေါင်းယားသဖြင့် နှာခေါင်းဖျားလေးအား လက်ညှိုးနှင့် အသာအယာ နှစ်ချက်၊ သုံးချက်မျှ အယားပြေစေရန် ကုတ်ပြီးနောက်...

ပုခုံးကို ဒူးပေါ်သို့ အသာဆွဲ၍ လိပ်တင်ပြီး ဘေးတစောင်း ဒူးတစ်ဖက် ထောင်ရင်း ကျွန်တော် ရွတ်ဖတ်နေသည့် ခန္ဓသုတ်တရားတော်ကို ဆက်လက် နာယူနေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း နှစ်ခေါက်မျှ ရွတ်ဖတ်ပြီး၍ ဖခင်ကြီးအား...

'အဖေ... နောက်ထပ် သက်သက် သာသာနေရင်း ခန္ဓာတရားကို အမှတ်သတိ ပြုနေပါ'

ဟု ပြောကြားကာ ညီမနှစ်ယောက် တို့အား...

'ခဏနေ... အဖေကို တစ်ဖက်ကို ပြောင်းပေးလိုက်ပါ'

ပြောပြီး တိုက်အောက်သို့ ဆင်းလာကာ စက်ဘီးစီးပြီး အလုပ်ရှိရာသို့ ဂျူတီပြန်ဝင်ရန် ထွက်သွား၏။

အလုပ်နှင့်အိမ်သည် နှစ်ဖာလုံ လောက်မျှသာ ဝေဆည်ဖြစ်၍ အလုပ်သို့ရောက်ပြီး ခံ၍ ခဏထိုင်၍ နေစဉ် အိမ်မှ သားဖြစ်သူ လိုက်လာပြီး

"အဘိုး ဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း" ပြောသဖြင့် 'ဟင်...ငါ အခုပဲ ရွတ်ဖတ်ပြီး ဆင်းလာတာ အခုပဲ ဆုံးသွားပြီ' ဆို၍ အံ့သြပြီး စက်ဘီးစီးကာ အိမ်သို့

ပြန်လာ၍ ဖခင်ကြီးကို သွားတွေ့ရာ နုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထားနှင့် အိပ်နေသည့်အတိုင်း ငြိမ်သက်စွာ တွေ့ရပါတော့သည်။

ထိုသို့ဖြစ်စဉ် ဆရာဝန်ခေါ်ပြီး ပြသရာ ဆရာဝန်မှ စမ်းသပ်ပြီး **"ဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း"** အတည်ပြု ပြောကြားသဖြင့် အိမ်သားအားလုံးနှင့် အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်မှ ခင်မင်သူတို့ သတင်းမေး ကြည့်ရှုကြပါသည်။

ဖခင်ကြီး သေဆုံးချိန်သည် (၉)နာရီ (၄၅)မိနစ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော် ဗောဇ္ဈင်သုတ်၊ ခန္ဓသုတ် ရွတ်ဖတ်အပြီး တိုက်အောက်သို့ ဆင်းအသွား သားဖြစ်သူမှ လိုက်ခေါ်ချိန်သည် (၅)မိနစ်မျှသာ ကြာမည်ဖြစ်သည်။

ဖခင်ကြီးအား သေဆုံးသူတို့ ထုံးစံအတိုင်း ခြေမ၊ လက်မတို့ကို ပူး၍ ကြိုးချည်ထားပြီး နာရေးကူညီမှု အသင်းသို့ အကြောင်းကြားထားသလို လိုအပ်သည့် သေဆုံးမှု အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းတို့ကို ညတွင်းချင်း ဆောင်ရွက်ရသည်။

အချို့ကိစ္စတို့အား နံနက်လင်းမှ သေစာရင်း ထုတ်ယူရသဖြင့် နာရေးကူညီမှုအသင်းမှ နံနက်(၁၀)နာရီတွင် ကျန်ရစ်သည့် ရုပ်ကလာပ်ကို လာသယ်မည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းပြန်

သဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်ရင်း စောင့်နေကြ၏။ ဖခင်ကြီး သေဆုံးချိန်သည် ဒီဇင်ဘာလ၏ အကြိုလဖြစ်၍ အအေးဓာတ်တို့ ရှိနေလေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့နေရင်း နံနက် (၉)နာရီ (၃၀)မိနစ်ထိ နာရေးကူညီမှုအသင်းမှ တော်ဒီ လာသယ်သည့် ယဉ်ကို စောင့်ရင်း ကျွန်တော်သည် ဖခင်ကြီး၏ ခြေချောင်းလေးများ၊ လက်ချောင်းလေးများကို ကောက်ကွေးကြည့်မိပါသည်။

ထိုအခါ တောင့်တင်းမနေဘဲ ကောက်ကွေး၍ ရသဖြင့် ချည်ထားသည့် ခြေမ၊ လက်မကြီးတို့ကို ဖြေပြီး လက်တစ်ဖက်ချင်းဆီကို ကွေးလိုက်၊ ဆန့်လိုက်၊ လက်ချောင်းလေးများ၊ ခြေချောင်းလေးများကို ကွေးလိုက်၊ ဆန့်လိုက်၊ ခြေချိုး၊ လက်ချိုး ပြုလုပ်၍ ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာထဲတွင်သာ ဖတ်ဖူးပြီး လတ်တွေ့ကျကျ ဖသိ မကြုံဘူး၍ အံ့သြမိပါသည်။

အမှန်မှာ ည (၉)နာရီ (၄၅)မိနစ်မှ နံနက်(၁၀)နာရီထိ သေဆုံးချိန် (၁၂)နာရီကြာမျှဖြစ်၍ သေသူတို့ တောင့်တင်းနေပေပြီဖြစ်သည်။

စိတ်ထဲမှလည်း 'ငါ၏ ဖခင်သည် တရားနုလုံးသွင်းရင်း သေဆုံးရသူဖြစ်သဖြင့် ဤကဲ့သို့ ကိုယ်လက်ခြေတို့ တောင့်တင်းခြင်း မရှိပါလား'၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း ညာဘက်သို့ စောင်း၍ နေသဖြင့် ပြန်လည်တည့်ဖတ်ရာ ဖက်ခိုင်၍ တောင့်တင်းခြင်းမရှိ တယ်ညာပြောင်း၍လည်း ရ၏။

ဤသို့ ရုပ်မပျက် ပုပ်နံ့ကင်း၍ ကိုယ်လက်ခြေတို့ ပျော့ပျောင်းနေ၏။ ကျွန်တော် စမ်းသပ်ပြုလုပ်နေသည်ကို

ညီအငယ်ဆုံး အသက်(၄၅)နှစ်သည် ဘာလုပ်နေပါလိမ့်ဟု နားမလည်စွာ နှင့် ကြည့်နေ၏။ သူ ကြည့်နေမှန်း သိ၍...

'ထိုအဖေ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ တောင့်တင်း ခြင်းမရှိ ပျော့ပျောင်းနေတဲ့အတွက် ခန္ဓာရဲ့ ဒုက္ခကိုယ်ခံနိုင်စွမ်း တရားသဘောနဲ့ ဆင်ခြင် ပြီး ခန္ဓာကို ဝှံ့သွားတဲ့အတွက် အခုလို ဖြစ်ရတာပါ'

ဟု အနားတွင်ရှိကြသော အမေနှင့် ညီအစ်ကို မောင်နှမ တစ်စုတို့ကို ရှင်းပြ ရာ အားလုံး စိတ်သက်သာရာရ၍ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ကြလေသည်။

(၁၀)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် နာရေး ကူညီမှုအသင်းမှ ရုပ်ကလာပ် သယ် သည့်ကား ရောက်လာ၍ လိုအပ်သည့် စာရွက်စာတမ်းတို့ကို အပ်နှံပြီး ဘော်ဒီ သယ်ရန် ဘော်ဒီသယ်သည့် ကပ်မှာ ရှည်နေပါသည်။

သို့အတွက် တိုက်လှေကား အကွေ့ နှင့် မလွတ်ကင်းသည်ကြောင့် တိုက်ဘေး အောက်ဆုံး လှေကားရင်း တွင် အသင့်ထားပြီး ဖခင်ကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခေါင်းနှင့်ခြေတို့မှ မ,ရာ ပျော့ပျောင်းပြီး ကွေးညွတ်နေသည့် အတွက် လူ(၄)ယောက် ခေါင်း,ခြေ, ကိုယ်တို့မှ ဝိုင်းမပြီး တိုက်အောက်သို့ သယ်ကာ ကပ်ပေါ်တင်ပြီး ကား အတွင်းသို့ မ,၍ ထည့်ရပါသည်။

အိမ်ပေါ်မှနေ၍ ဖခင်ကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို သယ်မရာ ပျော့ပျောင်း ကွေးညွတ်နေသဖြင့် မိခင်ကြီးမှ ကျွန်တော်အား...

'ဟဲ့... နင့်အဖေ သေသွားတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား'

ဟု လှမ်းမေးရာ...

'အမေ...အဖေ ဆုံးသွားပါပြီ ဒီပေယံ အဖေ့ခန္ဓာကိုယ်က မတော်တော်ဘူး အဖေ

ကို နောက်တော့မှ ကျွန်တော် ရှင်းပြပယ် အပေ စိတ်အေးအေးထားပါ' ဟု ပြောပြီး ဝိုင်းမ သယ်ချသွားကြ ၏။

ရုပ်ကလာပ် သယ်သွားသည့် ကိစ္စ အားလုံးပြီး၍ အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်တက် လာပြီး အမေနှင့် မောင်နှမတစ်စုတို့ အား အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုရှင်းပြ ပေးပါသည်။

'အဖေ အခုလို မျက်လှန်ကြောဆွဲခြင်း မရှိ ရှန်းကန်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိသလို... သေဆုံးခါနီးသူတို့ရဲ့ အပြုအမူမျိုး မတွေ့ ရတာဟာ တော့ဇွတ်သုတ်တရား နာပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို နှလုံးသွင်းရှုတ်ရင်း(အသိ ပျောက်) သေဆုံးသွားတာဖြစ်လို့ အခုလို တောင့်တင်းခြင်းမျိုး ဖြစ်ရတာပါ။

ယခု မျက်ပြင်လက်တွေ့မို့ ကျွန်ရစ်သူ အားလုံး အတုယူ နှလုံးသွင်းတာတို့ လို တယ်။ အဖေ့ရဲ့ လာရာကိုကို ခန္ဓာနဲ့ သက်သေပြသွားတာမို့ ပူအွေးမှု မဖြစ်ကြ ပါနဲ့ အားလုံး အတုယူကြပါ'

ဟု ပြောကြားရာ ကျွန်ရစ်သူတို့ စိတ်သက်သာရာရ၍ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ကြလေသည်။

'နောက်ထပ် ထူးခြားမှုကို အသုဘ ချသည့်နေ့ (၁၃-၁၁-၂၀၁၃)ခု ညနေ (၃)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် ထင်ရှားစွာ တွေ့ကြရပါသည်။

နေအိမ်မှ အသုဘပို့ယာဉ်များ

(၂:၀၀)နာရီမှ ရေဝေးသုသာန်သို့ ထွက်ခွာလာရာ (၃)နာရီ (၁၅)မိနစ် တွင် ရေဝေးသုသာန်သို့ ရောက်ရှိပြီး ကြိုတင် မှာထားသည့် အခန်းတွင် ကြိုရောက်နေသည့် ကျွန်တော် အောက် ညီနှင့် မိတ်ဆွေတချို့တို့ ရုပ်ကလာပ်အား ပြင်ဆင်ထားရှိပြီး ညေသည်နှင့် ဆွေမျိုးမိသားစုတို့ နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းနှင့် ကြည့်ရှုကြပါ သည်။

ဖခင်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ရှိ အသား အရေ မျက်နှာတို့သည် ဝင်း၍နေ၏။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုလည်း နောက် ဆုံး ကြည့်ရှုကန်တော့ပြီး၍ သိပ်မကြာ ခင် မိသဂြိုဟ်ရန် အလှည့်ကျပြီးဖြစ် ကြောင်း အကြောင်းကြားလာပါသည်။

သို့နှင့် ကျန်ရစ်သည့် ရုပ်ကလာပ် ကို သဂြိုဟ်စက်ရုံရာသို့ တွန်းယူသွား ရာ လှည်းတွန်းသည့် အရှိန်ကြောင့် မှန်ခေါင်းသည် တုန်ခါ၍နေရာ ဦးခေါင်းသည် ဘဇာန်ညာ ပျော့ပျောင်း ၍ ယမ်းနေသည်ကို ကျွန်တော် သတိ ထားမိ၏။

အခြားသူတို့ကတော့မသိ သဂြိုဟ် စက်ရှေ့ရောက်၍ နောက်ဆုံးအနေနှင့် ကြည့်ရှုရန် ခဏတာမျှ ဖွင့်ပြပြီး မီးစက် ရှိရာ အတွင်းခန်းသို့ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို မိတ်ဆွေတချို့နှင့် ဖခင်ကြီး ၏တူ ညီငယ်တို့ လိုက်ဝင်သွားပြီး နောက် အတွင်းခန်း၌ မှန်ခေါင်းမှ ရုပ်ကလာပ်ကို မိသဂြိုဟ်မည့်ကပ် အသေးလေးပေါ်သို့ မ,ရွှေ့ပြောင်းချပါ သည်။

ထိုအခါ ဖခင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းသည် ဘယ်ညာ (၂)ခါတိတိ ယမ်းလှုပ်သွား ပြီး ညာဘက်သို့ စောင်း၍ကူးပွား သည်ကို ရှိနေသည့် လူအား... တွေ့ မြင်ရလေရာ ဖခင်ကြီး၏ဟု မောင်နှမ

လှိုင်မှ အံ့သြပြီး...

'ဘကြီး... အနဲတိုက်ထဲက ထုတ်လာတာ
တောင် မထောင်ပတ်ဘဲ ခေါင်းက ဘယ်
ညာယမ်းပြီး ပျော့ပျောင်းနေပါလား ဒါ ထူး
တယ်နော်'

ဟု ကျွန်တော့်ကိုပြောရာ...

'အေး... ဟုတ်တယ် ဒီလိုပဲဖြစ်နေတာ
မ်း မြင်ဖူးတယ်ရှိအောင် သေသေချာချာ
ကြည့်ထား'

ဟုပြောပြီး ဝန်ထမ်းများ ဆောင်ရွက်
နေသည်တို့ကို ကြည့်နေရာ မီးစက်
တံခါးပေါက်ဖွင့်ပြီး အလောင်းစင်ကို
တင်၍ အလောင်းစင်အောက်မှ သံပိုက်
လုံး(၂)ချောင်းနှင့် ဝန်ထမ်း(၂)ဦးတို့မှ
မပြီး အရှိန်နှင့် မီးစက်အတွင်း ထိုးသွင်း
လိုက်ရာ ထို ထိုးသွင်းလိုက်သည့်
အရှိန်နှင့် ဖခင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းသည်
ဘယ်ညာ(၂)ခါ၊ (၃)ခါပြန်မျှ လှုပ်သွား
သွားပြီး ညာဘက်သို့သာ ဦးခေါင်း
စောင်းကာ ငြိမ်သက်သွားသည်။

ထိုအခါ မီးစက်တံခါးလည်း ပိတ်
လိုက်ပြီဖြစ်၍ နောက်ဆုံးမြင်ကွင်းကို
မြင်ရပြီး ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် အတုယူ
စရာ ဝမ်းသာအားကျစရာများနှင့်အတူ
ပိတ်ဖြစ်ပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့ရပါတော့
သည်။

ကျွန်တော်အတွေ့အကြုံ လုံခြုံရေး
တာဝန်အရ ရပ်ကွက်ဆိုင်ရာတို့ကို
လုပ်ဆောင်စဉ်က သေသွားသူ
အတော်များများ သယ်မ ပေးဖူးသည့်
ကျွန်တော်သည် တောင့်တင်းနေသူ
များကိုသာ တွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။

ညလယ်တွင်သေ၍ နံနက် သယ်မ
ရာ ခြေတစ်ဖက်ဆန့် ဒူးတစ်ဖက်
ထောင်နှင့် သေဆုံးသူကို သယ်မရာ
ခြေနှစ်ချောင်းလုံး ဆန့်အောင် ထောင်
နေသည့် ဒူးကို ဆွဲဆန့်ရာ ဆန့်၍
ရေသဖြင့် ဒူးတစ်ဖက်ထောင်လျက်နှင့်

သော်လည်းကောင်း၊ ပါးစပ်ဟ၍သော်
လည်းကောင်း၊ မျက်စိပိတ်မရ ဖွင့်
လျက်နှင့်သော်လည်းကောင်း များစွာ
ကြုံဖူးပါသည်။

ဖခင်ကြီး သေဆုံးပုံနှင့် ခန္ဓာကိုယ်၏
ထူးခြားချက် ပျော့ပျောင်းနေပုံ စသည်
တို့ကို ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းပြ
ဆရာဟန်နှင့်တကွ ဓမ္မဓိတ်ဆွေ
အပေါင်းတို့အား ပြောပြရာ ဝမ်းသာ
ပီတိ ဖြစ်ကြရလေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ဒါနု၊ သီလံတို့နှင့်
မွေပျော်သလို ဘာဝနာတရားကိုလည်း
သေဆုံးချိန်အထိ သည်းခံ၍ ရှုမှတ်
ပွားများကြောင်းကို ခန္ဓာနှင့် သက်သေ
ပြသွားသည်မှာ အများသူငါတို့ အတု
ယူမှတ်သားဖွယ်ရာပင်။

ဘယ်နေ့ ဘယ်သောအခါ သေမည်
ကို မည်သူမျှ မသိကြပါ။ ခန္ဓာရှိလျှင်
ဖောက်ပြန်ပျက်စီး သေဆုံးခြင်းသည်
နောက်ဆုံးကွေ့ကွင်း ရှောင်လွှဲ၍ မရ။
အို၊ နာ၊ သေ တရားသည် သတ္တဝါတို့
အား ကျရောက်မြဲ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။

အသက်ရှင်စဉ် (လူငယ်၊ ကလေး၊ လူကြီး
နေသည့်ကာလ)တွင် ဘဝအတွက်
တန်ဖိုးရှိလှသည့် အချိန်ကို နားလည်
ထားရှိလို၏။ အသိသတိဝမ်း ခြောက်
တတ်သည့် သားသမီး၊ တပျားက
စိတ်ဆွေကောင်းတို့လည်း လိုအပ်၏။
မိမိကိုယ်တိုင်လည်း နှလုံးသွင်အားထုတ်
တတ်ဖို့လည်း လို၏။

သို့မှသာ သက်ရှိထင်ရှား၏ နောက်
ဆုံးဘဝကို အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်
သွားနိုင်ပေမည်ဖြစ်ကြောင်း...

**စာရှုပရိသတ် အပေါင်းတို့အား
တင်ပြရင်း...။**

[၁၁-၁၁-၂၀၁၃ နေ့တွင် ကွယ်လွန်
သွားရှာပြီဖြစ်သော ဖခင်ကြီးသို့
အမှတ်သတိရရင်း...]

ဦးညွှတ်

**စာရှုသူ... သူတော်...
မညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...**

**၂၀၁၃ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၏ (၃၁)နှစ်ပြည့်**

**အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ
ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်ပါ၍
ပုံနှိပ်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...**

**ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-(၉၉၉)
၂၉-လမ်း(အထက်)
ဝန်းဆန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မုန်း- ၀၉-၃၄၆၃၄၉၄၀၅
၀၉-၉၆၆၀၀၄၁၄၅**

ပေါင်းတည် ပြို့နယ်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အုပ်စု၊ ညောင်ပင်သာကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော သက်တော် (၁၀၀)နှစ်ရှိ ဘဒ္ဒန္တ ကုဏ္ဍိဘာသ၏သက်တော်ရာကျော် အကြို ပုဇွန်ပွဲကို (၁၀-၂-၂၀၀၁)နေ့က တပည့်ဒါယကာအစုံနဲ့ ကျင်းပခဲ့ရာ စာရေးသူလဲ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး ယခု သက်တော်တိုင်အောင် သတိကောင်း၍ တပည့်ဒကာများကို မှတ်မိခြင်း အသားအရေဝင်းဝါ စိုပြည်နေခြင်းတို့မှာ အံ့ဩစရာ ကောင်းလှပါတယ်။

စာရေးသူလဲ တစ်ချိန်က ထိုဒေသမှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ဆရာတော်ကြီးကို အနီးကပ်ပြုစုခဲ့သော တပည့်ရင်း တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် လူရှင်းချိန်မှာ သိလိုသမျှ မေးလျှောက်ခဲ့ပါတယ်။

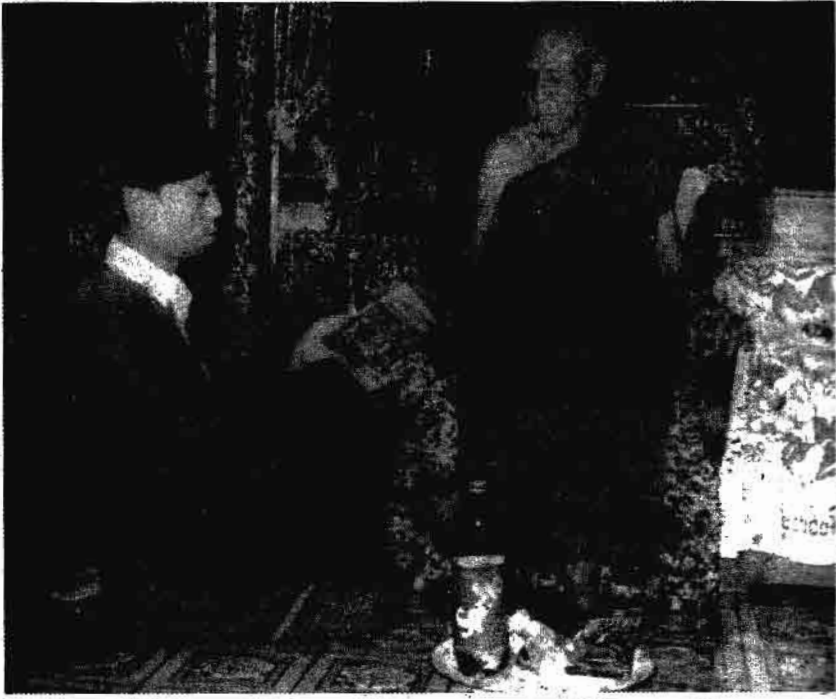
▲ 'ဆရာတော်ဘုရား နိဗ္ဗာန်တော် နေ့တော်များမှာရိုင်းလဲ နိဗ္ဗာန်တော် နေ့ဘုရား'

○ 'ဟဲ့...မောင်သိန်းဝင်းရဲ့ သက်တော်ရှည်တိုင်း ဆေးကြောင့်လို့ မထင်နဲ့ကွ။ အတိတ်က သီလဝါရမီကလဲ ရှိသေးတယ်လေ။

ဒါပေမယ့် မင်းလဲ ဒီမှာနေသွားတော့ အသိပဲ ဥစ္စာ၊ ငါဖော်စားတဲ့ ကျန်းမာ သက်ရှည်အားဆေးဟာ မင်းတို့ ယောက်ျားတွေအတွက် သိပ်သင့်တော်တာပေါ့ကွ'

▲ 'ဟိထေးကို အဆိပ်ရှိပို့ဦး ဘုရား'

○ 'ကဲ...ကဲ ဒါဆို မင်း လိုက်ရေးမှတ် ၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ စာရေးသူနှင့် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး

သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး၏

ကျန်းမာသက်ရှည်အားဆေး

- ကွ။
- ၁ ရှည်ယက်ဥအခြောက်ပွန်က (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၂ လျားဖြူသီအခြောက်ပွန်က (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၃ နွယ်ချိုပွန် (၁၀)ကျပ်သာ။
- ၄ ပုပုရည် (၂၀)ကျပ်သာ။
- ၅ ရှာယောပတ် (၅)ကျပ်သာ။

အားလုံးသမအောင် ရောမွှေပြီး ဗန်ဘူးထဲမှာ သိမ်းထားပေါ့'

▲ 'သုံးစွဲသူ အကျိုးအာရုံသင်ကိုလဲ အဆိပ်ရှိပို့ဦးဘုရား'

○ 'ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး လက်ဖက်ရည် ဇွန်းနဲ့ တစ်ဇွန်းကို ရေအေးနဲ့ ပုံမှန်သုံးစွဲသွားရင် စားဝင်အိပ်ပျော်မယ်၊ အသားအရေ စိုပြည်ပြီးတော့ ဆံပင်တောင် မဖြူဘူးကွ။ မင်းလဲ

ဖော်စား၊ သူများလဲ ဆေးနည်းဒါန လက်ဆင့်ကမ်းပေါ့'

▲ 'ဟင်ဒါဘုရား အိပ်ရင်တော့ ကြံတဲ့ အခါ တပည့်တော်တို့၊ နက္ခတ္တရောင် ခြင်းမွှေစင်ကို ဖျေ့ဖျေ့လိုက်မိမယ် ဘုရား'

[ကျေးဇူးရှင် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးအား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဦးခိုက်လျက်...]

မေတ္တာအရင်းစ ဓေတနာမှန်ဖြင့်...

ပေါင်းတည် သိန်းဝင်းသက်

ဂန္ဓာရီသရုပ်သဉ္စာတစ်ပုဒ်

ထွေးဆွဲရေးခြင်း

မဂ္ဂဇင်း ၀၆၆၀၈

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော (၁၅) နှစ်က ၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၁)ရက် အင်္ဂါနေ့ ညနေ ညိုကိုမသိတခါအချိန် မှောင်ရီပျိုးစ အခါဝယ် မကျွေးမြို့နယ်၊ ကြာကန်ရွာ (၇)နေ့ (၇)နံ ဘုရားလေးဆူ ဘုရားသို့ ဘုရားဖူး စိပ်ပုတီးစိပ် ရောက်ခဲ့သည်။

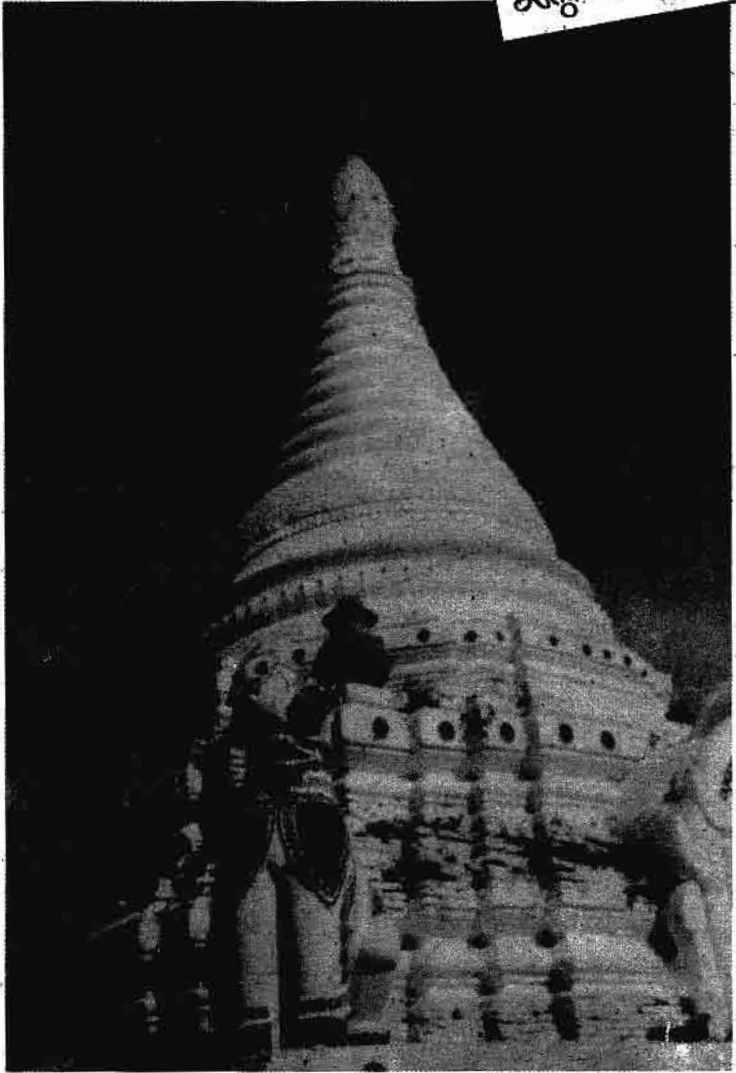
ထိုဘုရားလေးဆူတွင် တစ်ဆူသော ဘုရားကို ကြာကန်ရွာမှ ဘုန်းကြီး ဦးသန့် (ထိုစဉ်က ကွယ်လွန်)က ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့် ပေါင်းစုကာ ဘုရားဟောင်းအား ပြန်လည် ပြုပြင်ခဲ့ရာတွင် ရှေးနှစ်ပေါင်း(၂၀၀) ကျော်ခန့်က ဘကြီးတော်မင်း လက်ထက်ကတည်းက ပုဂံသို့ ခရီး တစ်ထောက်အနားတွင် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆ ရကြောင်း အုတ်ချပ်ကြီးများပါ သက္ကရာဇ်အရ သိရသည်။

ဥက္ကာစောင့်ဟု ယူဆရသော လှပ ရွာဖွဲ့သော ဘာသာရေးတော်ဝင် ဘုရား ဌာပနာရန်အတွက် အထက်ပိုင်းကလေး မြို့ ထွင်ထားသော ရတနာများအား လာရောက် လှူဒါန်းပါသည်။

ထို့အောက် ဘုရား မြို့အထောက်အပံ့အား ဌာပနာရသော များစွာလည်း အဆိုပါ ဌာပနာရန် ရည်ရွယ်ထားသော အထုပ်အား တစ်စုံတစ်ယောက်သာသနာ့ ဖွဲ့စည်းကြည့်ရန် တတိတောင်ရာ တတိ အတိုင်း မည်သူမျှ ဖွဲ့စည်းတော် ဌာပနာထံသို့ အများနှင့် စုပေါင်းထည့် ထားရိုက်ရမည်ဟု သိရ၏။

ရွာမြောက်ဘက် ဘုရားလေးဆူတွင် မြောက်ဘက်ရှိ ဘုရားကြီးသည် ဘွဲ့အမည် “အောင်ကျော်စေယျ ခြင်္သေ့” ဖြစ်သည်။

“အောင်ကျော်စေယျ ခြင်္သေ့”ကိုယ်တော် (၅)ရက်သား အကြံပေါ်လျှင် ကိုကွယ်ရန် ဖြစ်ထား ဘေးအန္တရာယ် ကင်းကြစေရန်

● ဂန္ဓာရီသရုပ်သဉ္စာတော် ဦးထွန်းရွှေ မြို့လည်ခြင်း ဖွဲ့စည်း မြောက်ဘုရား ဘာသာတော်ရုံ မြို့တွင်ရှိပြီး ဘုရားဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူအား မြင်ပွားစံတော်မြို့မှထွေးဆွဲရေး

အပြန်သာ ဆည်းကပ်ကြစေသော”
ဟူ၍ ရေးသားထားသည်။
အောင် - တနင်္ဂနွေ
ကျော် - တနင်္လာ

၆၈ - အင်္ဂါ
၇၂ - ဗုဒ္ဓဟူး
၆၉ - ကြာသပတေး
၁၆ - သောကြာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၅

www.burmeseclassic.com

တာ - စနေ...ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က ဘုရားကြီးကျောင်းတွင် အစောင့် ကိုရင်ကြီးနှင့် ဝါကပ်နေသော ဆရာတော် ဦးတေဇိန္ဒြ(စန်းရိုးကျောင်း ဆရာတော်)တို့အပြင် ရွာသူရွာသား များဖြင့် ယခင်ကထက် ပိုမို စည်ကား နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထူးခြားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆီမီး... အမွှေးနံ့သာများ လာရောက် လှူဒါန်းကြသူများနှင့် ကျောင်းမှာ ပိုစည်ကားနေသည်။

အကြောင်းရင်းမှန်ကို သိရပေရာ အမည်မသိ ဧည့်ယောဂီတစ်ဦး (၇) ရက်စခန်းဝင်ရန် ဆရာတော်အား ခွင့် ပန်ပြီး တရားထိုင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည် ဟု သိရ၏။

ဘုရားကြီးကျောင်းသည် ရှေး နှစ်ပေါင်း (၅၀)ကျော်က ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး ရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ တွင် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး မရှိခဲ့ရာမှ သီမိအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်၊ ဆင်းတု တော်များ၊ ရွာမြောက်ဘက် နတ်ကွန်း စင်မှ နတ်ရုပ်တု အပါအဝင် မသမာသူ များက ခိုးယူခံရသည်။

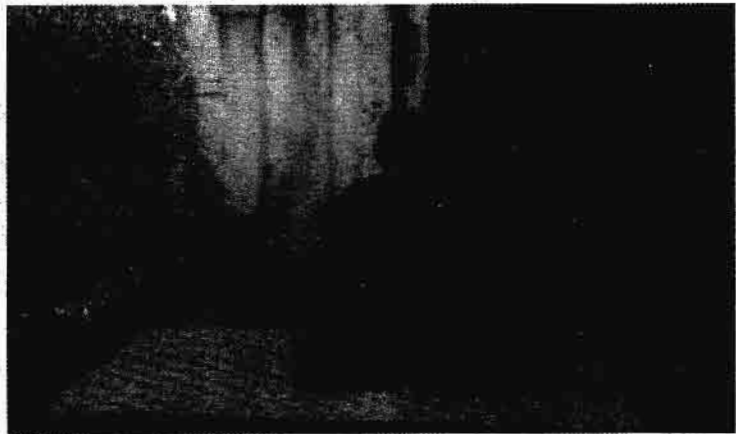
ကျောင်းအိုကျောင်းပျက်၊ ဘုရားအို ဘုရားပျက် ဖြစ်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ပြန် လည် ပြုပြင်လာခဲ့ရသည်။ ယနေ့ထိ ကျောင်းစောင့် ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးသာ ရှိသည်ဟု သိရ၏။

စာရေးသူသည် ဘုရားရှိခိုး၊ အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် ဧည့်သည် ယောဂီနှင့် အာလာပသလ္လာပ စကား ပြောဆိုကြသည်။

ထိုယောဂီကြီးသည် အဖော်မပါ တစ်ဦးတည်း ခရီးသွားပြီး ဂန္ဓာရီခရီး သည် တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တာဝန်ပေး ရျက်အရ လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်

၂၆၆ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဂန္ဓာရီခရီးသည် အာလာပ ဦးတေဇိန္ဒြ တရားထိုင်နေစဉ်

ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ မေတ္တာ ပို့ခြင်းအလုပ်များကို အနယ်နယ် အရပ် ရပ်သို့ သွားရသည်။

ခြေကျင်ခရီးသွားခြင်းဖြင့် ခရီးသန့် ရသည်။ ဝတ္ထုဓဋ္ဌကြေးလည်း မပါ။ ရောက်ရာနေရာတွင်အိပ်၊ ရရာ ရေ သောက်၊ ရရာ သစ်ရွက်သစ်သီးသာ အာဟာရပြုရသည်လည်း ရှိသည်။

ကိုးနင်းကျေစေရန် "မ"အက္ခရာ ပါသော (၁)မန္တလေး၊ (၂)မုံရွာ၊ (၃)မကွေး၊ (၄)မင်းဘူး၊ (၅)မင်းလှ၊ (၆)မင်းရွာ၊ (၇)မင်းတုန်း၊ (၈)မင်းတပ်၊ (၉)မြောင်းမြတို့တွင် (၁၁)မီးငြိမ်းစေရန် (၁၁)ရက်စီ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ နဝဂံ သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ တရား အား ထုတ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

"မ"အက္ခရာပါသော မြို့ရွာများ (၉)မြို့တွင် တရားအားထုတ်ခြင်း ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ဘုရားသာသနာ သိကြား စောင့်သည်။

သိကြားဒေဝါကူညီမှု၊ (၇)ရက် သားသမီး သာယာမှု အကြောင်းပြုကာ မ၊စစေနိုင်ရန်၊ မွေးသမိခင် ကျေးဇူး ရှင်အား ကျေးဇူးဆပ်ရန် မ၊က မွေး သည်၊ မ၊စသည်။

သတ္တဝါများ အေးချမ်းသာယာစေ ရန်၊ "မ"ကိုးလုံးကျေစေရန်အတွက်

ရည်ရွယ်ကာ "မ" အက္ခရာ အမည်ပါ သော မြို့ရွာများတွင် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၊ သမထဝိပဿနာ အလုပ်များ ကျင့်ကြံ ပွားများရသည်ဟု သိရပေရာ ဗဟု သုတ ရရှိစေပါသည်။

- ထို့အပြင်...
- ကန်(၄)ကန်တွင်...
- ၁။ ပိတ္ထိလာကန်
- ၂။ မုန်တိုက်ကန်
- ၃။ ရွှေပေါ်ကျွန်းကန်
- ၄။ စလင်းကန်

တို့တွင် (၇)ရက်စီ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ သည်ဟု သိရ၏။

ကံကောင်းစေရန်၊ (၇)ရက် သားသမီး အေးချမ်းသာယာစေရန် ဟု ဆို၏။

အလားတူ "တောင်ကိုးတောင် တဝဆောင်၊ (၇)ရက်သားသမီး အရာရာအောင်စေရန်" ဟူသော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် တောင်(၉)တောင်တွင် ရရာရေ သောက်၊ သစ်သီးသစ်ရွက် စား၊ နဝဂံသီလဆောက်တည်၊ ဆန် ဂျုံမစား တရားရှုမှတ် ပွားများခဲ့ရသည် ဟု သိရလေရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။

အဆိုပါ ဂန္ဓာရီခရီးသည် သူယောဂီ ၏ ကျင့်စဉ်များတွင် ကျင့်ကြံပွားများ

တရားရှုမှတ်ခဲ့သော တောင်(၉)တောင် မှာ အောက်ပါတို့ ဖြစ်သည်။

၁။ ဖွဲ့လေ့ထောင် (မြေကြီးနှစ်ကောင် နေရာ)

၂။ စိန်ကိုင်ထောင် (စစ်ကိုင်းဘုရားကြီး)

၃။ ပျိုးထောင် (တောင်ကလပ်ပေါ်)

၄။ ပျိုးထောင်ပုဂ္ဂိုလ် (ရသေ့ညီနောင်၅)

၅။ ထောင်ပုလဲထောင် (ပိတ္တိလာမြို့နယ်)

၆။ ထောင်ကြီးထောင် (မင်းဘူးတောင်ဘက် ထောက်သာပင်အနီးရှိ)

၇။ ဗြိတိထောင် (သရက်မြို့)

၈။ ကျိုက်ထီးရိုးထောင် (မွန်ပြည်နယ်)

၉။ ဣဂျစ်ဘက်ထောင် (မကွေးတိုင်း ဒေသကြီး)

မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျားရှိ သို့သာနီ (၄၉)သို့သာနီတို့တွင်လည်း (၇)ရက်စီ၊ (၅)ရက်စီနှင့် (၃)ရက်စီခန့် ရာသီဥတု မိုးလေဝသအပေါ် သုံးသပ် ကာ အနည်းဆုံး (၃)ရက် သတ်မှတ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်သုသာန် ငုတင် ဆောက်တည် ခဲ့သည်။

မ(၉)လုံး၊ ကန်(၄)ကန်၊ တောင် (၉)တောင်၊ သုသာန်(၄၉)သုသာန်တို့ တွင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ခဲ့သော ဂန္ဓာရီခရီး သည် ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို စာရေး သူသည် များစွာ စိတ်ဝင်စားလာတော့ သည်။

သူ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ပါ ရင်းနှီး ထာကာ စပ်စုလာမိတော့သည်။ သူ့ခြားချက်မှာ (၇)ရက်သားသမီးများ တွင် ဖြစ်ပွားတတ်သော အကြော ဆွဲရောဂါ၊ အကြောကပ်ရောဂါ၊ ဆေးဖြတ်ရောဂါ၊ မိန်းကလေးများ တွင် ဖြစ်ပွားတတ်သော သွေးခလ အနိမ့်ရောဂါတို့ကို ဆေးဝါး လုံးဝမပါ၊ သတ္တအဓိဋ္ဌာန် ပြုကာ ကုသပေးသည်။

ထိုသို့ (၇)ရက်သားသမီးများ၏ သုခဝေဒနာကို အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာဖြင့်

ကုသပေးရာ အဖိုးအခလည်း မတောင်း ဆိုရာ အမူအရာဖြင့် မာယာပြုကာ လည်း ဆေးဖိုး မတောင်းရပေ။

ဝေဒနာရှင်၏ မေတ္တာ၊ စေတနာနှင့် တတ်နိုင်သမျှ ကန်တော့ခြင်းကိုသာ လက်ခံသည်။

ကြာကန်ဘုရားကြီး ကျောင်းတွင် ရောဂါဝေဒနာရှင်များက ကန်တော့ ငွေကိုလည်း ဘုရားဝန်းကျင် သန့်ရှင်း ရေးအတွက် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

စာရေးသူနှင့် ဂန္ဓာရီခရီးသည် ထို ယောဂီ အညိုရောင် ဝတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့မှာ ခဏတွင်းမှာပင် ရင်းနှီး လာကာ သူ၏ ဘဝအစိတ်အပိုင်း အချို့ကို သိလိုက်၍ ဖော်ပြလိုက်ရပါ သည်။

မကွေးမြို့နယ်၊ အင်းနက်ကျေးရွာ အဖ ဦးပန်းတော့ အမိဒေါ်သိန်းကြီးတို့ မှ ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၅)ရက် စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်ပြီး အမည်ရင်း ဦးထွန်းရွှေ...

ဆရာတော်ဦးကောဏ္ဍညထံ ပညာ သင်ယူခဲ့ပြီး ၁၃၄၇ ခုနှစ်တွင်မှ စကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ မြင်ကွန်းမြို့ ရွှေနန်းပေါက် ဘုရားဂေါပကအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန် ယူခဲ့သည်။

မြင်ကွန်းမြို့မှ ဦးဘိုးမြိုင်၊ ဦးမြခဲ၊ ဦးစိန်ဘူး၊ ဦးဘကြိုင်၊ ဆရာကြီး ဦးသောင်းညွန့်၊ ဦးအောင်လင်းတို့ဖြင့် အလိုတော်ပေါက်ဘုရား၊ ရွှေနန်းပေါက် ဘုရား၊ ရာဇမုနိဘုရား၊ မုန့်ပေါင်ညီမ ဘုရား၊ သရဖီဘုရား စသော ရှေး ဟောင်းဘုရားများ ပြန်လည်ဖော်ထုတ် ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်းများဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် မကွေးမြို့နယ် အင်းနက်ရွာ ဆရာတော်ဦးပညာတံသ ထံမှ နဝင်္ဂသီလဆောက်တည်ကာ

သုဝဏ္ဏသာမ မွေးဖွားရာဟု ဒေသခံ တို့က ယုံကြည်ယူဆ လက်ခံထား သော ကိန္နရာတောင်ကွင် (၆)လ တရားကျင့်ခဲ့သည်။

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၃)ရက် မကွေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ခြေကျင်ခရီး သွားကာ ပုဂ္ဂိုလ်တောင် ဒေါ်မြိုင်အောင် ကျောင်း၊ ဘိုးမင်းခေါင် ဓာတ်စခန်းတွင် လည်းကောင်း၊ ရွှေကူချောင်း၊ ကြေး ဘုရားကြီးအတွင်း (၄၅)ရက် အဓိဋ္ဌာန် စခန်းဝင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဦးပြည့်စုံ၏ စံကားဝါချောင် အခန်း နံပါတ်(၈)တွင် ရက်(၉၀)၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွင် (၆)လခန့် တရားကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ သည်ဟု သိရပေသည်။

မြင်ကွန်းမြို့ အလိုတော်ပေါက် ဘုရားနှင့် မကွေးနယ်၊ အင်းနက်ရွာ ကိန္နရာတောင်တို့တွင်လည်း ယောဂီ အဘ ဦးထွန်းရွှေကို ရံဖန်ရံခါ တွေ့နိုင် ပေသည်။

ယောဂီအဘ ဦးထွန်းရွှေခေါ် ဂန္ဓာရီ ခရီးသည်တစ်ဦးကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ကြုံခွင့်ရရှိပေရာ ငယ်စဉ်ကပင် အသားမစား၊ သက်သတ်ထွတ် ဆားဟင်းတားခြင်း၊ ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ (၉)ပါးသီလစောင့် ထိန်းခြင်း၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်တို့ဖြင့်သာ (၇)ရက်သားသမီးတို့၏ ရောဂါ ဝေဒနာများကို ကုသပေးခဲ့ရာ ရောဂါ ပျောက်ကင်းကြောင်းမှတ်သားရပေသည်။

သစ္စာမေတ္တာ၏ အစွမ်းနှင့် ဂန္ဓာရီ ခရီးသည်တစ်ဦး၏ အကြောင်းကို တစေ့တစောင်း သိခွင့်ရခဲ့ပေရာ မြင် မြတ်သော သူတော်စင်တို့၏ လုပ်ငန်း ကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

မကွေး ဝင်းမောင်

ဂါထာရရှိပုံ

ကျွန်တော် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
မင်းလှမြို့နယ် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်
ရေးဦးစီးဌာနတွင် ဒုတိယမြို့နယ်ဦးစီး
မှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေစဉ်က
မဂ္ဂဇင်း(၁)အုပ်တွင် ဂါထာ(၁)ပုဒ်
ဖတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

မဂ္ဂဇင်းအမည်ကို မမှတ်မိသလို
စာရေးသူအမည်ကိုလည်း မမှတ်မိပါ။

စာရေးသူက အဓိက ရေးထားသော
အကြောင်းအရာမှာ သူသည် ထိုဂါထာ
ကို နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့် သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကျရောက်မည့် ဘေး
အန္တရာယ်များမှ အကြိမ်ကြိမ် လွတ်
မြောက်လာခဲ့ကြောင်း ကိုယ်တွေ့
ဖြစ်စဉ်များကို ရေးထားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဂါထာသည် ဖတ်ရ မှတ်ရသည်မှာ
လွယ်ကူသည့်အပြင် ယင်းဂါထာ၏
အကျိုးအာနိသင်ကိုလည်း ယုံကြည်
သဖြင့် ကျွန်တော် အိပ်ရာထ ဘုရား
ရှိခိုးပြီးလျှင် (၉)ခေါက်၊ အိပ်ရာဝင်
၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဓမ္မာကုပ္ပိကုပ္ပိ

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)

ဘေးအန္တရာယ် ဓမ္မာပျောက်စေနိုင်သည့် ဘုရားထက်ဂါထာ

ဘုရားရှိခိုးပြီးလျှင် (၉)ခေါက် နေ့စဉ်
မပျက် ရွတ်ဆိုခဲ့ပါသည်။ အချို့ရက်
များတွင် (၂၇)ခေါက်ထိ ရွတ်ဆိုပါ
သည်။

လေယာဉ်၊ ရေယာဉ်၊ မော်တော်
ယာဉ်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တို့ဖြင့်
ခရီးသွားလျှင်လည်း ယာဉ် စ.ထွက်
သည်နှင့် ယင်းဂါထာကို ခေါက်ရေ
မသတ်မှတ်ဘဲ လမ်းတစ်လျှောက်
ရွတ်နိုင်သမျှ ရွတ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် နေ့စဉ်မပျက် ရွတ်ဆိုနေ
သော ဂါထာမှာ...

“ဗုဒ္ဓစက္ခု ကိုယ်လုံးခြုံပါစေဟည်း။
ဗုဒ္ဓစက္ခု ကိုယ်လုံးခြုံပါစေဟည်း။

သံဃာစက္ခု ကိုယ်လုံးခြုံပါစေဟည်း”
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ...
“ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဟူသော ရတနာ
(၃)ပါးတို့၏ တန်ခိုးတော်တို့သည် တပည့်
တော် တစ်ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းခြုံထားသဖြင့်
တပည့်တော်၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ဘေး
အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မကျရောက်စေ
လိမ့်ပါစေ”
ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။

ဘုရားထက်ဂါထာ
ရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့် ပထမအင်္ဂုလီ
အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်း
ကျွန်တော်သည် မင်းလှမြို့နယ်

ဒုတိယဦးစီးမှူးမှ ရာထူးတိုးဖြင့် ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါးမြို့သို့ မ.ယ.က ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ဖြင့် ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ပါသည်။

ထိုအချိန်က နိုင်ငံတော်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး မယူသေးသော CNA(Chin National Army)အဖွဲ့သည် ဟားခါး၊ ထန်တလန်၊ မတူပီမြို့နယ်တို့တွင် လှုပ်ရှားနေပြီး ဟားခါးမြို့တွင် မကြာခဏ ဗုံးခွဲနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့၏ အဆက်အနွယ်များသည် ဟားခါးမြို့ပေါ်တွင်ရှိ၍ ယင်းတို့သည် ဟားခါးမြို့တွင်းသို့ ဝင်ထွက်သွားလာမှုများ ရှိပါသည်။

ဟားခါးမြို့၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ရုန်း(Rome)တောင်ထိပ်တွင် ပ.ယ.က၊ မ.ယ.က၊ ဌာနဆိုင်ရာများ၊ တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့များ၏ စုပေါင်း လှူဒါန်းငွေများဖြင့် စေတီတစ်ဆူကို တည်ပြီးဖြစ်၍ ထီးတော်တင်ပွဲကို မိုးလေကင်းရှင်းသည့် တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပရန် စီစဉ်ထားပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ရုန်းတောင်ပေါ်သို့ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို မော်တော်ယာဉ်ပေါ်တင်ပြီး နံနက်(၇းဝဝ)နာရီတွင် တက်ရန် စီစဉ်ထားပါသည်။ ပ.ယ.က ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များက ကျွန်တော် ပစ္စည်းများနှင့် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီးမှ နောက်က လိုက်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။

မိုးသားမိုးတိမ် ကင်းစင်သည့် တပေါင်းလတွင် ညအိပ်ရာဝင်ပြီးနောက် နံနက်(၃းဝဝ)နာရီခန့်မှစ၍ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားသော မိုးက သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းပါသည်။

မိုးက အဆက်မပြတ် ရွာသွန်းနေ၍ တွန့်တော်သည် ထီးတော်တင်ပွဲအတွက် အတော်စိတ်ပူသွားပါသည်။

မိုးရွာပုံမှာ သွန်ချနေသလို ရွာနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် နံနက်(၆းဝဝ)နာရီခန့်တွင် မိုးမှာ လုံးဝရပ်သွားသဖြင့် စိတ်သက်သာရာရပြီး ဘုရားရှိခိုး ရွတ်နေကျဂါထာကို (၂၇)ခေါက် ရွတ်ကာ နံနက်(၇းဝဝ)နာရီတွင် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများနှင့်အတူ တောင်ပေါ်သို့ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် တက်သွားပါသည်။ မိုးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းထားသဖြင့် တောင်တက်လမ်းမှာ မြေနီရွှံ့များ ဖြစ်နေပါသည်။

ပစ္စည်းများ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီးနောက် ပ.ယ.ကဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၊ ဌာနဆိုင်ရာများ ရောက်လာကြပြီး ထီးတော်တင်ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပကာ တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာကြပါသည်။ နံနက်(၆းဝဝ)နာရီက ရပ်သွားသော မိုးမှာ လုံးဝ ပြန်မရွာတော့ပါ။

ကျွန်တော်ရုံးတွင် ဝန်ထမ်း(၃၃)ဦးရှိပြီး ကျွန်တော်မှလွဲ၍ ကျန်ဝန်ထမ်းအားလုံးမှာ ဟားခါးမြို့ခံ ချင်းတိုင်းရင်းသားများဖြစ်ကာ ဝန်ထမ်းအားလုံးသည် ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခင်ရိုသေကြပါသည်။

ထီးတင်ပွဲပြီးနောက် (၂)ရက်ခန့်အကြာ ရုံးတက်ချိန်တွင် ဝန်ထမ်းများက ကျွန်တော်ကို ပြောသည်မှာ သူတို့သည် ညအချိန်တွင် မြို့ပေါ်ရှိ သူငယ်ချင်းများအိမ်သို့ သွားလည်ကြောင်း... သောင်းကျန်းသူနှင့် ဆက်နွယ်မှု

ရှိသော သူငယ်ချင်းများထံမှ သိခဲ့ရသည်မှာ ထီးတော်တင်မည့်နေ့က လူကြီးများ ရုန်းတောင်ပေါ်သို့ သေချာလာမည်ဖြစ်၍ CNAအဖွဲ့က တောင်တက်လမ်းတွင် မိုင်း(၂)လုံးမြှုပ်၍ ထားကြောင်း...

သို့ရာတွင် ထိုနေ့နံနက်က သည်းထန်စွာ အဆက်မပြတ် ရွာသွန်းသည့်မိုးကြောင့် တောင်ထားသည့် မိုင်းများမှ ယမ်း၊ ဓာတ်ခဲနှင့် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများ ရေစိုကုန်သဖြင့် မော်တော်ယာဉ်များက နင်းသော်လည်း မိုင်းများ မကွဲတော့ကြောင်း ကြားသိခဲ့ရသည်ဟု ပြောပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်တွင် နွေရာသီ တပေါင်းလပြည့်နေ့ဖြစ်၍ မိုးရွာသွန်းရန် မဖြစ်နိုင်သော်လည်း မိုင်းများ တောင်ထားသည့် လမ်းကို ပထမဆုံး သွားရသည့် ကျွန်တော်အနေဖြင့် အစွမ်းထက်ဂါထာကို နေ့စဉ်မပြတ် နှစ်ရှည်စွာ ယုံကြည်မှုဖြင့် ရွတ်ဆိုခဲ့သောကြောင့် နွေခေါင်ခေါင်တွင် အချိန်ကိုက် မိုးရွာချပြီး တောင်ထားသည့် မိုင်းများ မကွဲခြင်းမှာ ကျွန်တော် နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုနေသော အစွမ်းထက်ဂါထာကြောင့် အသက်ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

အစွမ်းထက်ဂါထာ
ရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့် ဒုတိယအကြိမ်
အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်း

ကျွန်တော် ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါးမြို့တွင် မ.ယ.ကဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က နိုင်ငံတော်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး မယူသေးသော CNAအဖွဲ့သည် ဟားခါးမြို့တွင် မကြာမကြာ ဗုံးခွဲလေ့ ရှိပါသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း “ချင်းပြည်နယ်နေ့” ကို ဟားခါးမြို့ အ.ထ.က အနီးရှိ အားကစားကွင်းတွင် စည်ကားစွာ ကျင်းပပါသည်။

ချင်းပြည်နယ်တွင်ရှိ မြို့နယ်များမှ အကအဖွဲ့များသည် အ.ထ.က အနီး

ရှိ ကွင်းသို့ လာရောက်ကြပြီး မိမိတို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုအကများကို နေ့ည မပြတ် ကပြနေပါသည်။

ဌာနဆိုင်ရာ အသီးသီးတို့၏ ပြခန်းများနှင့် ဌာနဆိုင်ရာများ တစ်ရင်းတစ်ဖွဲ့များ ပါဝင်သော ထမနဲထိုးပျဉ်ပွဲကိုလည်း ကျင်းပရာ ကျွန်တော်၏ရုံးသည် နှစ်စဉ် ဝင်ပြိုင်ပါသည်။

ယခုနှစ်တွင် ဝင်ပြိုင်ရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို ကြိုတင် စုဆောင်းထားပြီး ပြိုင်နေကျ မိုးပြဒယ်ကိုလည်း အဆင်သင့် ထားရှိပါသည်။ ရုံးမှ မိုးပြဒယ်အိုးသည် သက်တမ်းတော့ ကြာမြင့်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထမနဲထိုးပျဉ်မည့် ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၀)ရက်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်တော်သည် ပြခန်းအကဖြတ်ခိုင်းများနှင့်အတူ ပြခန်းများကို လှည့်လည်စစ်ဆေးနေစဉ် ရုံးမှ ဝန်ထမ်း(၁)ဦးက လာခေါ်၍ လိုက်သွားရာ ကျွန်တော့်ရုံးအဖွဲ့ ထမနဲထိုးရန် စီစဉ်ထားသည့် နေရာအရောက်တွင် ဒုဦးစီးမှူးက...

'ဥက္ကဋ္ဌ ထမနဲထိုးမယ့် ဒယ်အိုးကို ရေဆေးရင်း သံယောက်မနဲ ထိုးလိုက်တာ ဒယ်အိုးပေါက်သွားတယ်'

ဟု ပြောသဖြင့် ဒယ်အိုးကိုကြည့်လိုက်ရာ မိုးပြဒယ်ဖင်ပိုင်းတွင် (၁) လက်မခန့် အပေါက်(၁)ပေါက် တွေ့သဖြင့် ဝန်ထမ်းများကို ကြိုတင် မစစ်ဆေးရကောင်းလားဟု စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ဆူလိုက်ပါသည်။

"ဒီဒယ်အိုးနဲ့တော့ ပြိုင်လို့ မရတော့ဘူး" ဟု တွေးမိပြီး ပြိုင်ပွဲချိန်က နီးကပ်နေပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော် ရင်ပုသွားပါသည်။

ပြိုင်ပွဲမည့်အချိန်မှာ (၉:၀၀)နာရီ ဖြစ်၍ ယခု (၈:၀၀)နာရီသာ ရှိသေးသောကြောင့် ဒယ်အိုး ရနိုင်မည့် နေရာ

ကို စဉ်းစားရာ ပြည်တော်သာရပ်ကွက်ရှိ တရုတ်အစားအစာ ရောင်းသောဆိုင်သည် ကျွန်တော် မကြာမကြာ သွားစားလေ့ ရှိသဖြင့် ဆိုင်ရှင်နှင့် ရင်းနှီးနေပါသည်။

ထိုဆိုင်ဇီးဖိုခန်းထဲတွင် ထမင်းချက်ရန် မိုးပြဒယ်(၁)လုံး၊ အကြော်အလှော်အတွက်(၁)လုံး၊ ဟင်းချိုအတွက်(၁)လုံး၊ ပေါင်း(၃)လုံး ရှိနေသည်ကို တွေ့ပြီးဖြစ်၍ ဆိုင်ရှင်အား ကျွန်တော့်အခက်အခဲကို ပြောပြပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ချိန် (၁)နာရီခန့်အတွက် ဒယ်အိုး(၁)လုံး ငှားရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရုံးဝန်ထမ်း (၂)ဦးနှင့်အတူ ရုံးကားဖြင့် ပြည်တော်သာရပ်ကွက် စားသောက်ဆိုင်သို့ လာခဲ့ပါသည်။

စားသောက်ဆိုင်သည် အောက်ထပ်တွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဖွင့်ထားပြီး အပေါ်ထပ်တွင် စားသောက်ဆိုင် ဖြစ်ပါသည်။

အောက်ထပ်မှ အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရာတွင် အုတ်နံရံ၏ တံခါးပေါက် အပြင်

ဘက်သို့ထွက်ပြီး နံရံဘေး လှေကားမှ တက်ရပါသည်။ လှေကားမှ အပေါ်ထပ် မီးဖိုခန်းသို့ တက်လျှင် မိနစ်ဝက်ခန့်သာ ကြာပါသည်။

စားသောက်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကားရပ်ပြီးနောက် ဒယ်အိုးစိတ်ဖြင့် အောက်ထပ်မှ အပေါ်ထပ်သို့ အလျင်အမြန် တက်ရန် ဆိုင်တွင်း ဝင်လာစဉ် အောက်ထပ်၌ ရဲတပ်သား(၃၄)ဦးနှင့် အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်နေသော ညက ပွဲခင်းလုံခြုံရေးကျားသည် ဒုရဲအုပ် (၁)ဦးက ကျွန်တော့်ကိုမြင်လျှင်...

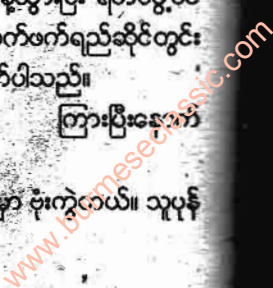
'ဥက္ကဋ္ဌ လက်ဖက်ရည် သုံးဆောင်ပါဦး'

ဟု စားပွဲမှ မတ်တတ်ရပ်၍ ဖိတ်ခေါ်နေပါသည်။

ဒယ်အိုးအတွက် ဦးနောက်ဆူနေချိန်ဖြစ်၍ လက်ဖက်ရည်လည်း မသောက်လို၊ မည်သည့်စကားမျှ မပြောလိုသော်လည်း ရဲအရာရှိ ဖိတ်ခေါ်မှုကို လေးစားသောအားဖြင့် မထိုင်တော့ဘဲ မတ်တတ်ရပ်လျက်ပင် ညက ပွဲခင်းလုံခြုံရေးအဖွဲ့အနေ၊ သောင်းကျန်းသူသတင်း ထူးခြားမှုရှိ မရှိ မေး၍ ရဲအရာရှိက ပြန်ဖြေနေသည်မှာ (၂) မိနစ်ခန့် ကြာပါသည်။

မေးပြီးလျှင် ကျွန်တော်လည်း ဒယ်အိုးစိတ်စောဖြင့် အပေါ်ထပ်တက်ရန်အတွက် အောက်ဆုံးလှေကားထစ်ကို နင်းလိုက်ချိန်တွင် အပေါ်ထပ်မှ "ဝုန်း"ခနဲ ပေါက်ကွဲသံကြီးကို ကျယ်လောင်စွာ ကြားလိုက်သဖြင့် ဈုတ်တရက် လန့်သွားပြီး ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များရှိသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်လိုက်ပါသည်။

ပေါက်ကွဲသံ ကြားပြီးနောက် ရဲအရာရှိက 'အပေါ်ထပ်မှာ ဗုံးကွဲတယ်။ သူပုန်

ခွဲတာဖြစ်ရယ်။ ရဲဘော်တို့ လိုက်ခဲ့' ဟု ပြောပြီး ခါးတွင် ချိတ်ထားသော သေနတ်ကို လက်တွင်ကိုင်ကာ လှေကားထစ်များအတိုင်း ပြေးတက် သွားပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဝန်ထမ်းများလည်း ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များနောက်မှ လိုက်သွားပါ သည်။

အပေါ်ထပ် မီးဖိုခန်းထဲတွင် အိုးခွက် ပန်းကန် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ တစ်စစီ ကွဲနေပြီး မိုးပြဒယ်များမှာမူ မြေသားငါးဖိုထဲတွင် မြှုပ်ထားသော ကြောင့် အထူးတလည် ထိခိုက်မှု မရှိပါ။

ချင်းပြည်နယ်ရှိ အိမ်များသည် မညီညာသည့် တောင်ကုန်းများကို တူးပြီးမှ အိမ်ဆောက်ရသည်ဖြစ်ရာ မီးဖိုခန်းသည် အိမ်အနေနှင့်မူ အပေါ် ထပ် ဖြစ်သော်လည်း ယင်း၏နောက် မှ တောင်ကုန်းမြေသားသည် မီးဖိုခန်း ပြတင်းပေါက်နှင့် တညီတည်း ဖြစ်နေ ပါသည်။

ခံသားကျန်းသူက ဖွင့်ထားသော ပြတင်းပေါက်မှ မီးဖိုခန်းအတွင်းသို့ ဗုံးပစ်လိုက်ပြီးနောက် နောက်ကြော တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြေးတက်သွား သည်ကို တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ အိမ်များက မြင်လိုက်သည်ဟု ပြောပါသည်။

ဆိုင်ပိုင်ရှင်နှင့် လုပ်သားများမှာ နံနက်စောစောဖြစ်၍ ချက်ပြုတ်ခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် မီးဖိုခန်းတွင် မရှိသဖြင့် ထိခိုက်မှု တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။ ထမန်ထိုးမည့် မိုးပြဒယ်ကိုမူ ခြွေခံရသည့်ဆိုင်မှ မငှားတော့ဘဲ ခြွေခံပေသည့် ကွင်းအနီးရှိ အမျိုးသမီး အိမ်တွင်းမှ အသက်မွေးသင်တန်း ဆောင်းမှ သင်တန်းသူများအတွက် ချက်ပြုတ်သည့် မိုးပြဒယ်ကို ငှား၍

ရသဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်လိုက်ပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်တွင် ကျွန်တော်သည် ဒယ်အိုးယူရန်အတွက် အပေါ်ထပ် မီးဖိုခန်းသို့ တိုက်ရိုက်တက်သွားပါက သောင်းကျန်းသူက မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဗုံးပစ်လိုက်ချိန်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ဝန်ထမ်း(၂)ဦးတို့သည် ဒယ်အိုးဘေး တွင် ရပ်လျက်ဖြစ်စေ၊ ဒယ်အိုးကို မီးဖိုပေါ်မှ မ၊ နေစဉ်ဖြစ်စေ အချိန်ကိုက် အပစ်ခံရပြီး အသက်ဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။

သို့ပါသော်လည်း ရဲအရာရှိနှင့် (၂)မိနစ်ခန့် စကားပြောနေ၍သာ ဗုံးပစ်ချိန်တွင် မီးဖိုခန်းသို့ မရောက် သေးဘဲ အသက်ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းရသည်မှာ ကျွန်တော် နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို အစားအန္တရာယ် မကျရောက်စေနိုင် သည့် အစွမ်းထက်ဂါထာကြောင့်သာ လွတ်မြောက်ရသည်ဟု ယုံကြည်ပါ သည်။

အစွမ်းထက်ဂါထာ
ရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့် တတိယအကြိမ်
အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခြင်း
ကျွန်တော် ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါး

မြို့တွင် မ.ယ.ကဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်း ဆောင်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ချင်းပြည် နယ်ရှိ ကားလမ်းများသည် ကျဉ်းမြောင်း ပြီး ကွေ့ကောက်သဖြင့် အန္တရာယ်များ ပါသည်။

မြို့ချင်းဆက် လမ်းများမှာ နှစ်စဉ် ပြုပြင်နေ၍ အန္တရာယ် နည်းပါးသော် လည်း ကျေးရွာများသို့သွားသော လမ်း များမှာ မပြုပြင် မတိုးချဲ့နိုင်သဖြင့် အန္တရာယ်များသောကြောင့် ကျေးရွာ များသို့ မဖြစ်မနေမှသာ မော်တော် ယာဉ်ဖြင့် သွားပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မဖြစ်မနေ သွားရမည့် ကိစ္စကြောင့် ဟားခါးမြို့မှ သီပေါလ်ရွာ သို့ ရုံးကားဖြင့် သွားပါသည်။ အိမ်မှ မထွက်မီ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ရွတ်နေကျ ဂါထာကို (၂၇)ခေါက်ရွတ်ပြီး ကား စထွက်ချိန်တွင်လည်း ရွတ်လာခဲ့ပါ သည်။

သီပေါလ်ရွာ သွားလမ်းမှာ တောင် တက်လမ်းဖြစ်ပြီး ကားလမ်း၏ ဘယ် ဘက်တွင် တောင်နံရံရှိပြီး ညာဘက် တွင် ချောက်ရှိပါသည်။

ချောက်ရှိသည့်ဘက်တွင် လုံးပတ် (၁)ပေ (၁)ပေခွဲခန့်ရှိ ကျောက်တုံးချွေး သည် မြေပေါ်သို့ ပေါ်နေပါသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတော့ မဟုတ်ပါ။

ရှိသည့်နေရာတွင်ရှိပြီး မရှိသည့်နေရာတွင် မရှိပါ။

ခရီးထွက်၍ လမ်းတစ်ဝက်လောက် အရောက်တွင် မော်တော်ယာဉ်သည် ပုံမှန်သွားနေရာမှ မည်သို့ဖြစ်သည် မသိ ချောက်ရှိသည့် ညာဘက်သို့ စောင်းပြီးဆွဲသွားရာ ကျွန်တော် ထိတ်လန့်သွားပါသည်။

မော်တော်ယာဉ် ချောက်ထဲ ကျခါနီးတွင် ရုတ်တရက် တုံ့ခနဲ ရပ်သွားသဖြင့် မော်တော်ယာဉ်ပေါ်မှ အမြန်ဆင်းလိုက်ပါသည်။

ယာဉ်မောင်းလည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး ကားအောက်သို့ ငုံ့ကြည့်ကာ "တိုင်းရော့ ပြုတ်သွားတယ်" ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကားအောက်သို့ ငုံ့ကြည့်ရာ တိုင်းရော့မှာ တစ်ဖက်ပြုတ်ကျနေပြီး ကားရှေ့ဘီးသည် ချောက်ထဲကျခါနီး (၁)ပေခန့်သာ ကွာ

တော့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကားရပ်သွားသည့် အကြောင်းရင်းကို ရှာကြည့်ရာ ချောက်ဘက်သို့ ဆွဲသွားသော ကားဘီးသည် ချောက်နှုတ်ခမ်းတွင် မြေပေါ်သို့ ပေါ်နေသော ကျောက်တုံးနှင့် တိုက်မိပြီး ရှေ့ဆက်မသွားနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် တွေးမိသည်မှာ ကားဘီးတည့်တည့်တွင် အဆိုပါ ကျောက်တုံးမရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ ရှိသော်လည်း ကျောက်တုံးသေးသောကြောင့် ကားက ကျောက်တုံးကို ကျော်သွားလျှင် ဖြစ်စေ ကားမှာ ချောက်ထဲသို့ ကျမည်မှာ သေချာပါသည်။

ချင်းပြည်နယ်မှ ချောက်များသည် နက်လှသဖြင့် ချောက်ထဲသို့ ကားကျပါက အသက်ရှင်ရန်မှာ ရာနှုန်း နည်းပါးပြီး မသေပါကလည်း တစ်သက်လုံး ခြေကျိုး လက်ကျိုး ဘဝ ရောက်မည်မှာ သေချာပါသည်။

သို့ရာတွင် ကား ချောက်ထဲ ကျခါနီးတွင် ကားအရှိန်ကို ရပ်စေနိုင်သည့် ကျောက်တုံး(၁)တုံးက ကားဘီးရှေ့တွင် ခံနေ၍သာ ကားမှာ ချောက်ထဲ မကျဘဲ ကျွန်တော် အသက်ဘေးက လွတ်ကင်းခဲ့ပါသည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်တော် နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုနေသော "ဗုဒ္ဓစက္ခု ကိုယ်လုံး ခြုံပါစေသတည်း။ ဓမ္မစက္ခု ကိုယ်လုံး ခြုံပါစေသတည်း။ သံဃာ့စက္ခု ကိုယ်လုံး ခြုံပါစေသတည်း" ဟူသည့် အစွမ်းထက် ဂါထာကြောင့်သာ အသက်ဘေးက လွတ်မြောက်ခဲ့သည် ဟု ယုံကြည်ပါကြောင်း ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်များကို စာဖတ်သူများ သိရှိနိုင်ရန် မျှဝေပေးလိုက်ပါသည်။

မောင်ကံ(တံတာရာ)

မပြင်ဘူးသေးဘူးပျား ဖြင့်ပျားစေချင်

နှစ်ပေါက်ပါသည်။

ဝါးတစ်လုံးတွင် အပေါက်နှစ်ပေါက်ပါသည်။ ဝါးမျိုးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ယခင်က ဖတ်ရှုခဲ့ရသော်လည်း မတွေ့ မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့မှ အစ်ကိုဖြစ်သူသည် စာရေးသူထံ အလည်ရောက်လာ ခိုက်လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးသွားခဲ့သော နှစ်ပေါက်ပါ ဝါးတစ်ခုအား ဖော်ပြပါသည်။

အစ်ကို၏ ပြောပြချက်မှာ ထိုဝါးကို ကြိုးဖြင့်ချည်၍ ချိတ်ထားပါက ကံပွင့်ကာ လာဘ်ပွင့်ပြီး ကံမြင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသွားခဲ့ပါသည်။

နှစ်ပေါက်ပါစွမ်းအင် သိရှိကြုံတွေ့သူများမှ ဆက်လက်ရေးသားပေးကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

(အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးမိုးမြင့်အား ဦးခိုက်လက်...)

ဦးကုန်းကြာမော်

ပွင့်ပြုလာကြသည်
 ပုန်းညက်ပန်းများနှင့်အပြိုင်
 ကြည့်ရှုလေရာ လယ်ကွင်း
 များတွင် မိုးရေများ
 ဖွေးဖွေးဖြူလျက်ရှိလေသည်။
 ထို့ကြောင့် ရှေးလူကြီး
 သူမတို့သည် ဝါဆိုဝါခေါင်
 ရေဖောင်းဖောင်းဟု
 ဆိုစမှတ်ပြုခဲ့ကြလေသည်။
 ဟိုအဝေးတွင် မြင်ရသော
 စိမ်းစိမ်းညိုညို ရိုးမ
 တောင်တန်းကြီးသည်
 ပြာလဲ့သော မိုးကောင်းကင်
 အောက်ဝယ် ရိုင်းညိုညို
 တန်းလျက် တွေ့ရှိရလေသည်။
 ဦးသူတော်ဝိဇ္ဇာကြီး
 ဦးဆောင်လျက် ဦးစံသိန်း၊
 ဦးမောင်မြင့်၊ ဦးသိန်းတို့သည်
 လယ်ကွင်းများကို ဖြတ်လျက်
 ရွှေကျောင်းဆောင်
 တောင်တော်သို့ ရှေးရှုသွား
 နှိကြလေသည်။ လမ်းဘေး
 ဝဲယာ မိုးရေဖွေးဖွေး
 လယ်ကွင်းပြင်
 ကန်သင်းကန်လျှောက်မှာ
 ဖားလက်တက်အော်သံ၊

မောင်မောင်
 (သတင်းထောက်-ဖီးကျန်း)

ဟင်္သာစေတီတော်၏

အဓိဋ္ဌာန်ခရီးစဉ်နှင့် ထူးခြားချက်များ

ဖန်းဟူးလှိုင်ကြာ
 ဗုဒ္ဓရွှေသက်
 ဖန်ညက်ကြိုင်သင်း
 ထွင်းဆက်ပွဲ

‘သဲသဲအုတ်အော်’
 ဟု စာဆိုတော် ဦးယာ ဖွဲ့နွဲ့ခဲ့သည့်
 အတိုင်း မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာနေသော ဝါဆို
 မိုးပွင့်၊ မိုးစက်၊ မိုးပေါက်များနှင့်အတူ

ခရမြည်သံတို့ကားတေးကီတဖြင့်ဖော်ဖြေ
 ဧည့်ခံနေသည့်အလား။
 ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည် ဝါဆိုလပြည့်
 နေ့တွင် ရွှေကျောင်းဆောင်တောင်
 တော် မထီသေလစေတီတော်တွင်
 ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး တရားထိုင်
 အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် လာရောက်ကြခြင်း
 ဖြစ်လေသည်။ ဝါဆိုမိုးကား သဲသဲမဲမဲ
 ရွာချနေလေသည်။ မိုးပွင့်မိုးစက်များနှင့်
 အတူ တောပန်းရနံ့များနှင့် ပုန်းညက်
 ပန်းရနံ့တို့ကား ဖွေးကြူသင်းဖြူလျက်
 ရှိလေသည်။

ပဲခူးရိုးမတောအတွင်း ရွှေလေး
ချောင်းကို ဖြတ်လျက် တစ်ဖက်ကမ်း
အရောက် **ဖီးကွဲရွာ**၊ **ရွှေတဲသဲခုံရွာ**တို့
ကို ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးမှ မကြာမီ ဝိဇ္ဇာကြီး
တို့ ဓမ္မမိတ်ဆွေ (၄)ယောက်တို့သည်
ရွှေကျောင်းဆောင်တောင်ပေါ်ရှိ မဏိ
သေလစေတီအနီး ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေပြီ။

ယနေ့ကား ဝါဆိုလဆန်း(၁၄)ရက်။
ဝိဇ္ဇာကြီးတို့သည် ဆရာတော်ကြီးအား
ဖူးမြော်ပြီး လာရင်းအကြောင်းအား
လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ...

အာကြီးတို့ ကျောင်းအနောက်ဘက်မှာ
ရေပိတ်ဆောင်ရှိကယ်၊ အဲဒါမှာ လွတ်လပ်
စွာ စာပိုဒ်အတိုပို ဖတ်ချင်ကြော့ ဝေ
အလုပ်ကို ကြီးစားလုပ်ကြပါ။ သာဓု...သာဓု
...သာဓု

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည် ဆရာတော်
အား ဝတ်ဖြည့်ပြီး ကျောင်းအနောက်
ဘက်ရေပိတ် လာခဲ့ကြပြီး ရေပိတ်သို့
ရောက်သောအခါ ရေပိတ်မှာ လေးပင်
ပတ်လည် ပျဉ်ခင်းပျဉ်ကာနှင့် လုံခြုံစွာ
ရှိပြီး ဆွမ်းချက်ဆောင်နှင့် အတော်ပင်
အဆင်ပြေလှပေသည်။

ရွှေကျောင်းဆောင် တောရသည်
မှိုင်းညိုညိုတန်းလျက်ရှိသော စိမ်းစိမ်း
ညိုညို မှိုင်းညိုသော တောင်တန်းကြီး
ပေါ်တွင် အေးဆေးငြိမ်သက်တည်ငြိမ်
လျက် သပ္ပာယ်စွာဖြင့် တည်ရှိသော
ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၁)တောင်ရှိစေတီ
ကျော်ကြီးနှင့်အတူ သာသနိက
အဆောက်အအုံ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းတစ်ကျောင်းနှင့် ညှိသည်။
အာဂန္တုများ တည်းခိုနားနေရန်
ပျဉ်ထောင်ပျဉ်ခင်းနှင့် င်ခြံစွာရှိသော
ရေပိတ်ဆောင်တို့သည် **ပေပေါင်း
(၁၀၀)ခန့်မြင့်သော တောင်ပေါ်တွင်**
တည်ထားသည်မှာ ရှုမဝနိုင်စရာ
၂၅၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပန်းချီကားကြီးတစ်ချပ်မဟာပင်။
ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင် တောတောင်
တစ်ခွင်တွင် တောပန်းတောင်ပန်းတို့
သည် အပြိုင်အဆိုင် ပွင့်နေကြလျက်
လေအေးအေးတို့နှင့်အတူ တောပန်းရနံ့တို့
ကား လေအပူဝယ် ထုံသင်းမွှေးကြူ
လျက် ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းလျက်ရှိရာ
သူတော်စင်များအတွက် တရားရှာမှီး
ရာ ဘူမိနက်သန် နေရာမှန် ဓမ္မဓိဝံသာ
တောရကျောင်းတစ်ဆောင် ဖြစ်လေ
သည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည် ရေပိတ်
ရောက်ရှိလာပြီး ပါလာသည် ပစ္စည်း
များအား စီမံခန့်ခွဲ နေရာချထားပြီး
ယနေ့ညအဖို့တော့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာ
ကြသဖြင့် ဘုရားဝတ်တက်ပြီး အသီး
သီး အိပ်ရာဝင်ကြလေသည်။

* * *

ယနေ့ကား ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ရွှေ
ကျောင်းဆောင်တောင်တော် မဏိ
သေလစေတီတော်တွင် ဘုရားဖူးများ၊
ဝါဆိုပန်း ကပ်လှူသူများဖြင့် အနီး
ဝန်းကျင်ရွာများမှ ရွာသူရွာသားတို့
လာရောက် ဖူးမြော်ကြလျက် ရှိလေ
သည်။

ဝါဆိုလပြည့်နေ့ မိုးလေကင်းစင်နေ
သည့် ပတ်ဝန်းကျင် တောတောင်
တစ်ခွင် သာယာစိမ်းစိုလျက် အားလုံး
သော မြင်မြင်သမျှ အရာတို့သည်
သာယာငြိမ်းအေးလျက် ဆိတ်ငြိမ်စွာ
ရှိလှသဖြင့် စိတ်နှလုံးပျော်မွေ့ပွယ်ရာ
တောတောင်နှင့် စေတီတော်တို့ ဖြစ်
လေသည်။

နေမင်းကြီးကား အနောက်ဂေါလာ
ကျွန်းတွင် ငုပ်လျှိုးစပြုနေပေပြီ။ အရှေ့
လောကဓာတ်မှ လမင်းကြီးကား ပေါ်
ထွန်းစပြုလေပြီ။ ယနေ့ ဤအချိန်ကား
မြတ်စွာဘုရားသည် ပဉ္စဝင်္ဂါဒီးတို့

အား တရားဦးဟောရာ ဝါဆိုလပြည့်
နေ့ထူးနေ့မြတ်ပေတည်း။

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည် ည(၇)နာရီ
အချိန်တွင် မဏိသေလ စေတီတော်
တွင် နေရာအသီးသီး ယူ၍ ဆီမီးများ
ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တရား
ထိုင် ပုတီးစိပ်ကြလေသည်။

ပြာလဲလဲ ကောင်းကင်တွင် မိုးသား
တိမ်လိပ်များ ကင်းစင်လျက် လမင်းကြီး
ကား ထိန်ထိန်သာလျက် ရှိနေလေ
သည်။ မဏိသေလစေတီတော်အနီး
ပိတောက်ပင်ကြီးထက်မှ ဖီးကွက်
မောင်နှံတို့ကား ဘာသာဘာဝ အသီး
သီး အော်မြည်ကြလျက် ကောင်းချီး
ဩဘာပေးနေသည်ပဟ။

ည(၁၀)နာရီခန့်ရှိလေပြီ။ ဝိဇ္ဇာကြီး
တို့အဖွဲ့သည် တစ်ညတာ အဓိဋ္ဌာန်များ
ပြီး၍ မဏိသေလစေတီတော် ရင်ပြင်
တော်ပေါ်တွင် စေတီတော်အား လှည့်
ပတ်လျက် (၃၁)တုံသားများနှင့်တကွ
**တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်
နှင့်တကွ သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်း
နတ်မြတ်တို့အား ပီပီတို့ ပြုခဲ့သော
ကုသိုလ်ဒါနဘာဝနာ အစုစုတို့အား**
အမျှပေးဝေ မေတ္တာပို့နေကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွှေကျောင်းဆောင်
တောင်တော်၏ အတွင်းမှ လိုဏ်သံကြီး
များပါလျက် **စည်ကြီးတီးသံတို့ကား
တောင်တော်တစ်ရလုံး တုန်ဟည်း
စွာ မြည်လျက်ရှိနေသည်ကို** ဝိဇ္ဇာ
ကြီးတို့ အဖွဲ့အားလုံး ကြားကြလေ
သည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည် ကြက်သီး
မွှေးညင်းများထလျက် မေတ္တာဘာဝနာ
အား ပို၍ အာရုံပြု မှီသလျက်မှီထ
သည်။
(၁၀)မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ
တောင်တော်မှ စည်တီးသံလည်း ငြိမ်

သက်သွားပြီး တောတောင်တို့မှာလည်း အေးမြကြည်လင်သော လရောင်ကြောင့် ငွေရောင်များ ပက်ဖျန်းထားသည့်အလား စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိလေသည်။

* * *

အောက် အီး အီး အွတ်...။

အဝေးတောတန်းတစ်နေရာမှ တောကြက်ဖတ်၏ တွန်သံကို ကြားနေရလေပြီ။ ဦးစံသိန်းသည် ဦးမောင်မြင့်နှင့်အတူ နံနက်(၄)နာရီထဲ၌ ဆွမ်းချက်နေလေသည်။

ဆွမ်းတော်တင်၊ ဆရာတော် ဆွမ်းကပ်ရန်နှင့် မိမိတို့အဖွဲ့ နံနက်စာအတွက် ဆွမ်းချက်နေရာ ဝိဇ္ဇာကြီးသည် အိပ်ရာမှထ၍ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ရန် ဧရပ်အပြင်သို့ ထွက်သွားလေသည်။ မကြာမီ ဝိဇ္ဇာကြီးသည် ဧရပ်အတွင်း ပြန်လည် ဝင်ရောက်လာပြီး...

ဦးစံသိန်း၊ တောင်အောက်မှာ ဖာမီးတုတ်တွေ၊ ဒီအနီးအနား၊ ရွာတွေက လာပြီး ဖာရိုက်ကြတာဖြစ်ယ်

ဟု ဝိဇ္ဇာကြီးက ပြောသောအခါ ရေခန်းအိုးတည်နေသော ဦးမောင်မြင့်မှ...

‘ဝိဇ္ဇာကြီးရ ဒီအနီးအနားမှာ ရွာရှိပါဘူး ရွာတွေနဲ့ အတော်ဝေးပါတယ်’

ဟု ပြောဆိုပြီး ဦးမောင်မြင့်သည် သုံးခဲထိုးလက်နီတော်မီး (တုတ်မီး)ကို ယူပြီး မီးခွက်များပမာ လင်းနေသောနေရာသို့ ဝိဇ္ဇာကြီးနှင့်အတူ လက်နီပိတ်တတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်ရာ တောင်ပေါ်တွင်ရှိကြသော ကျောက်တုံးများမှ ထင်းလက်နေသည်တို့ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ဝိဇ္ဇာကြီးနှင့် ဦးမောင်မြင့်တို့သည် ကျောက်များ တောက်ရာနေရာသို့ သွားကြလေသည်။

ဖာရိုသို့ ရောက်သောအခါ တောက်နေသော ကျောက်သည် ငါတစ်မြို့နယ် အထက်သို့ ရောက်သွားပြန်သေးသည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးနှင့် ဦးမောင်မြင့်တို့သည်လည်း တစ်ဖန် ပြောင်းရွှေ့သွားသော ကျောက်တောက်ရာနေရာသို့ လိုက်သွားပြန်လေသည်။ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ တစ်ဖန် ဝါးတစ်ပြန်ခန့် ရွှေ့သွားပြန်လေသည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးနှင့် ဦးမောင်မြင့်တို့သည် ဆက်၍ မလိုက်တော့ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်တောတောင်တစ်ခွင် ကြည့်ရှုရာ အရောင်မျိုးစုံတို့ဖြင့် လင်းလက်တောက်ပနေသော တောင်တော်တစ်ခွင်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ဦးမောင်မြင့်နှင့် ဝိဇ္ဇာကြီးတို့သည် ဧရပ်သို့ ပြန်လည်လာကြပြီး နံနက်အရုဏ်တက်သောအခါ ဆရာတော်အား အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်ကြလေသည်။ ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ ဝိဇ္ဇာကြီးမှ...

‘ဆရာတော်ဘုရား... ည(၁၀)နာရီအချိန် ဇအက်က တောင်တော်တစ်ခွင်လုံး ပြည်ဟည်းနေပြီး တောင်တော်တစ်ခွင်မှာ အရောင်မျိုးစုံတို့ဖြင့် လင်းလက်နေပါ တယ်ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ...

‘ဒကာကြီးတို့က အာဂန္တုဉာဉ်သည် တွေ့ဖြစ်ကြတော့ မသိကြသေးဘူး။ ဆရာတော် ပြောပြမယ်’

ဟု အမိန့်ရှိပြီး ဆရာတော်မှ...

* * *

“သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၀၁ ခုနှစ်တွင် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သရေခေတ္တရာပြည်ကြီးကို တည်ထောင်ပြီး စိုးစံ၍ စီမံအုပ်ချုပ်မင်းလုပ်နေစဉ် မြောက်နန်းစံ ညွှာရဒေဝီပီရုရားကြီး၏သားတော် ဒွတ္တဝံတို့ညီနောင်သည် လူ့ဘောင်အား ငြီးငွေ့၍ ရသေ့ရဟန်းပြုရန် တောရပ်သို့ မှီခိုလာကြသည်။

ထိုစဉ် ရိုးမတောင် တစ်နေရာ အရောက်တွင် မောပန်း၍ ခေတ္တနားနေကြစဉ် တောတွင်းတစ်နေရာမှ တောတိုးသံတို့အား ဆူညံစွာ ကြားနေရသဖြင့် ကြည့်ရှုနေရာ မကြာမီမှာပင် သမင်တစ်ကောင်အား ကျားတစ်ကောင်မှ အစာအလိုငှာ လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

သမင်သည် မိမိအသက်ဘေး သေမည်စိုးသောကြောင့် လွတ်မြောက်ရန် ပြေးသွားနေရလေသည်။ မကြာမီ သမင်နှင့် ကျားတို့သည် မင်းသားနှစ်ပါးအမန်းမြေထိုင်နေသော တောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြရာ မင်းသားနှစ်ပါးတို့သည် ကြည့်ရှုနေရာ သမင်သည် တောင်ပေါ်မှ ရပ်လျက် ကျားအား စောင့်နေလေသည်။

ကျားသည် မကြာမီ သမင်ကားပီလာ၍ အနားသို့ ဖျက်လာပြီး တွေ့တွေ့ကြီးရင်နေသော သမင်မှ ကျားအား တစ်ဖန် မြန်၍ လိုက်လေသည်။ ကျားလည်း တောင်အောက်သို့ မြန်လည်ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားလေတာ့သည်။

ညီနောင်နှစ်ပါးတို့လည်း ဝါလာသည် စားမြိန်လာတို့အား စားသောက်ကြပြီး ခေတ္တမှ အပန်းဖြေနားနေကြစဉ် ငန်းမြေကြီးတစ်ကောင်သည် ငေးတစ်ကောင်အား အစာအလိုငှာ လိုက်

လာလေသည်။ ဖားသည် မိမိ အသက်
ဘေးလွတ်ရာ လွတ်ကြောင်း ပြေးလွှား
ရင်း တောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာလေ
သည်။

တောင်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ ဖားသည်
ရှေ့သို့ ဆက်၍ ပပြေးတော့ဘဲ ရပ်တန့်၍
စောင့်နေရာ ဝန်းရံပြုသည် ဖားအနီးသို့
ရောက်လာသောအခါ ဖားသည် ငန်းမြေအား
တစ်ဖန်ပြန်၍ လိုက်ပြန်လေသည်။ ငန်းမြေ
သည် ဖားအလိုက်ခံ၍ တောင်အောက်သို့
တစ်ဖန်ပြန်၍ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်သွား
ပြန်လေသည်။

မင်းသားနှစ်ပါးတို့သည် မိမိတို့ရှေ့
မှောက်တွင်ပင် သမင်က ကျားကို
ပြန်လိုက်ခြင်း၊ ဖားက မြွေကိုပြန်လိုက်
ခြင်းတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်
ရသောကြောင့် ဤနေရာ၊ ဤအရပ်၊
ဤတောင်ကုန်းသည် အောင်မြေ
စင်စစ် ဖြစ်ချေသည်ဟု ပြောဆို
တိုင်ပင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ညီနောင်မင်း
သားနှစ်ပါးတို့သည် လူဝတ်ကြောင်
ကို စွန့်ခွာ၍ ရဟန်းပြုပြီး တရား
အားထုတ်ကြရာ ညီနောင်နှစ်ပါးတို့
သည် မကြာမီ အာသဝေါကုန်ခန်း၍
ရဟန္တာများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။”

ဆရာတော်သည် ဤသို့ ရည်လျား
စွာ မဏိသေလတောင်တော်၏ ထူး
ခြားချက်အောင်မြေအား ပြောပြပြီး
နောက် တစ်ဆက်တည်းမှာပင်...

‘အာဂြိုဟ် ညက ကြာရတဲ့ တောင်
တော်၏ မြည့်သံဟာ လပြည့်နေ့တိုင်း ဤ
တောင်တော်၏အတွင်းမှ လိုဏ်သံကြီးများ
ပါလို့ စည်တီးပြီး တောင်ဆာပေါ်ရှိ ကျောက်
တုံးကျောက်ခဲများဟာ အာလုံ အရေပေါ်ရှိ
တိပျဉ် တောက်ပကြတယ်။’

အဲဒီအခါမှာ ဤတောင်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့
ကျောက်တုံးကျောက်ခဲတစ်ခုအား ကောက်
ယူ၍ သိမ်းထားပေးတော့ ဘယ်နေရာရောက်

ကျောက်ဒီတောင်မှာ ကျောက်ထွေ တောက်ပ
နေရင် အဲဒီကျောက်လဲ တောက်တော့
တာပဲ။

ဒီမဏိသေလ ရွှေကျောင်းဆောင် တောင်
တော်သည် အောင်မြေအစစ်အမှန် ဖြစ်
တာကြောင့် ကျစ်စဉ်ပြောပြက် ပျိုလှယ်များ။
အစောင့်အရှောက်များနဲ့ ဘယျိုး၊ ရုက္ခဗျိုး
နတ်ကြီးတို့ အစဉ်သဖြင့် ပျော်စောစရာက
နေကြတယ်။

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့လည်း ဆရာတော်ထံမှ
တောင်တော်၏ ထူးခြားချက်များအား
ကြားနာသိရှိခဲ့ရပြီးနောက် မိမိတို့၏
အလုပ်စခန်း အသီးသီးသို့ ဝင်ရောက်
အဝိဇ္ဇာနိပြု တရားထိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်း
တရားများကိုဆက်၍ အားထုတ်နေကြ
လေတော့သည်။

* * *

ဤသို့ဖြင့် နာရီမှ ရက်၊ ရက်မှ လ
သို့ အလီလီကူးပြောင်း ကုန်လွန်ခဲ့ရာ
ယနေ့ကား သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့
ဝါတွင်းအဝိဇ္ဇာနိလည်း ပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍
နောက်တစ်နေ့ မိမိတို့နေရပ်သို့ ပြန်
ကြတော့မည် မဏိသေလစေတီရပ်ပြင်
တော်ပေါ်တွင် ဆီမီးများထွန်းညှိ
ပူဇော်ပြီး တရားထိုင်နေကြလေသည်။

ယနေ့ကား အဝိဇ္ဇာနိ၏ နောက်ဆုံး
နေ့ရက် ဖြစ်သည်။ လမင်းကြီးကား
ထိန်ထိန်သာလျက် တောင်တော်

တစ်ခွင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ငွေရောင်တို့
ဆွတ်ပက်ဖျန်းထားသဖြင့် ကြည်လင်
အေးမြလျက် စိတ်၏ ငြိမ်းအေးစေရာ
မဏိသေလ တောင်တော်ပါတကာ။

အချိန်ကား ညဉ့်(၁၀)နာရီခန့် ရှိပေ
ပြီ။ မဏိသေလဘုရားရင်ပြင်
တော်ပေါ်တွင် ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည်
မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေလျက်
စေတီတော်အား လှည့်ပတ်
ဖူးမြော်နေကြစဉ် တောင်တော်အတွင်း
မှ စည်သံများ လှိုက်၍တက်လာသံကို
ကြားရပြီး ဤရွှေကျောင်းဆောင်တောင်
တော်နှင့် မဏိသေလစေတီတော်
သည် ထူးခြားမွန်မြတ် ဆန်းကြယ်
သော တောင်တော်နှင့် စေတီတော်ပါ
တကာ။

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့လည်း ညဉ့်နက်
လာပြီဖြစ်၍ ဧရပ်ပေါ်သို့ ပြန်လည်
တက်ရောက်လာကြစဉ် တောင်တော်
တစ်ခွင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နီ၊ ပြာ၊ စိမ်း၊
ဝါ အရောင်စုံများတို့သည် ကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲများမှ လင်းလက် တောက်
ပနေကြလေသည်။

ဗိဇ္ဇာကြီးတို့လည်း ကြက်ဥလုံးဆန်
ရှိသော ကျောက်ခဲတစ်လုံးအား ကောက်
ယူ၍ ဧရပ်အတွင်းရှိ ဘုရားစင်ပေါ်တွင်
တင်ထားလေသည်။ မကြာမီသော
အချိန်အတွင်းမှာပင် ဘုရားစင်ပေါ်မှ
ကျောက်ခဲတုံးသည် ခြားလဲလဲအရောင်များ
ထွက်၍ လင်းလက်နေလေတော့သည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးသည် ရေပ်ပေါ်ရောက်ပြီး
ပြတင်းတံခါးအား ဖွင့်၍ မဏိသေလ
စေတီတော်ကြီးနှင့်တကွ တောင်တော်
တစ်ခွင်အား ကြည့်ရှု၍ ပုဘီးစိပ်နေလေ
သည်။ တောင်တော်တစ်ခွင် ပတ်ဝန်း
ကျင်တွင် လရောင်တို့ လင်းလက်
ပက်ဖျန်းထားသဖြင့် သာယာ ကြည်ညို
ဖွယ်ရာ စိတ်အေးငြိမ်လှပတော့
သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်တွင် တောင်အောက်မှ မော်တော်ကား မီးလုံးခန့် ဖြူဖွေးလင်း လက်နေသော အဖြူရောင်မီးလုံးသည် တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်၍ လာနေ ပေသည်။ ဝိဇ္ဇာကြီးသည် "အချိန်မရှိ ဘယ်က ဘုရားဖူး ထူတွေများ တက် လာကြသလဲ" ဟု စိတ်ထဲမှ တွေးထင် နေမိသည်။

ဖြူလင်းသော မီးလုံးကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း တောင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး မထီသေလ ဘုရား ရင်ပြင်ကော်ပေါ်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ် ရောက်သွားသောအခါ ဖြူဖြူမီးလုံးကြီးသည် နတ်သားတစ်ပါး အသွင် ဆောင်ယူလျက် မထီသေလ စေတီတော်အား ဝတ်ပြုပြီး ဦးတိုက်နေ လေသည်။

ဝိဇ္ဇာကြီးသည် ဦးမောင်မြင့်နှင့် ဓမ္မ ဝိတ်ဆွေ အဖော်နှစ်ယောက်တို့အား ခေါ်ယူပြီး မထီသေလဘုရား ရင်ပြင် တော်ပေါ်မှ ဘုရားဝတ်ပြုနေသည့် နတ်သားသဏ္ဍာန်အား ပြ၍ ဓမ္မ ဝိတ်ဆွေလေးယောက်တို့သည် ကြည့် ၍ နေကြလေသည်။

အချိန်ကား ညဉ့်(၁၂)နာရီကျော် လေပြီ။

တစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ အဆိုပါ အဖြူရောင်မီးလုံးကြီးသည် လာလမ်း အတိုင်း မထီသေလဘုရား ရင်ပြင် တော်ပေါ်မှထွက်ခွာ၍ တောင်အောက် သို့ ပြန်လည် ဆင်းသက်သွားလေ သည်။

* * *

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့အဖွဲ့သည် နံနက် အရုဏ် ဆွမ်းဆက်ကပ်ပြီး ဆရာတော် ကြီးအား ဝတ်ပြုည့်၍ မိမိတို့နေရပ်တို့သို့ ပြန်တော့မည့်အကြောင်း လျှောက်ထား

ပြီးသောအခါ ညက တောင်အောက်မှ တက်လာသော အဖြူရောင်မီးလုံးကြီး အကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာတော်မှ...

'ဒကာကြီးတို့ အခါအားလျော်စွာ ရုက္ခမိုး နတ်မင်းကြီးသည် ဤမထီသေလစေတီ ထပ်ပြုကြိုအား လာရောက်အပ်ကြောင်း ရုက္ခမိုးနတ်မင်းကြီး လာရောက် ဘုရားဖူးရင် တစ်စောလုံး လမ်းလက်နေတယ်။

ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိပြီး ပါရမီရင့်ကျက်၍ စရတတရား ပွားများသူများ တွေ့မြင် နိုင်ကြပြီး ရွှေကျောင်းဆောင် အောင် မြေတောင်တော်နှင့် မထီသေလစေတီ တော်တို့သည် အောင်မြေအစစ် ဖြစ် တာကြောင့် အခါအားလျော်စွာ ဝိဇ္ဇာ များနှင့်တကွ တောစောင့်နတ်၊ တောင် စောင့်နတ်များ ဖူးမြော်ကြပြီး ဂန္ဓာဓီ ပညာကို လိုက်စားနေကြသူများတို့ သည်လည်း လာရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကြတယ်။

မိမိတို့ အလိုရှိရာ ဂန္ဓာဓီ အတတ် ပညာနဲ့တကွ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့ပါရမီအလျောက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြမည်ဆိုရင် ပါရမီ အလျောက် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်

အောင်မြင်နိုင်ကြတယ်။ ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက တစ်ဆင့် ကြားနာ သိရှိရပါတယ်'

ဝိဇ္ဇာကြီးတို့ ယူဆောင်လာသော ကျောက်ခဲသည် အခါအားလျော်စွာ လင်းလက်တောက်ပလျက် ရှိသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

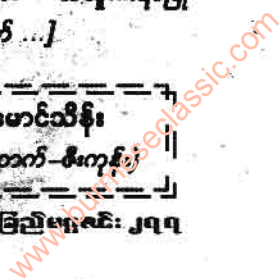
လောကီလောကုတ္တရာ တရားနှစ်ပါးနှင့်တကွ မိမိတို့ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အခက်အခဲ အကျပ်

အတည်းများ တွေ့ကြုံနေရပါက လွတ် မြောက် အောင်မြင်စေရန်နှင့်တကွ အထူးထူးသော ကောင်းကျိုးစုံလင်စွာ ခံစားပြည့်စုံ ပြီးမြောက်စေရန် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူတို့ ရွှေကျောင်း ဆောင်အောင်မြေ မထီသေလ စေတီတော်တွင် နဝင်သီလ ဆောက် တည်ပြီး သက်သတ်ထွတ်စား၍ မေတ္တာသာဝနာ စီးမြန်းပြီး မြတ်စွာ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့အား အဓိဋ္ဌာန် ဝင် ပုတီးစီဝင် တရားထိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား အားထုတ်မည်ဆိုလျှင် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်လိုသူ သူတော်စင်တို့သည်...

ဗုဒ္ဓဘေဒနာအောင်မြင်ပြီး (အနောက်ပိုင်း) ဗြဟ္မစိုင်း သံဃာန်ဗြဟ္မစိုင်း နတ်ပုထိုးတော်တို့ကို နယ် အရှေ့ဘက်(၇)မိုင်ခန့် တွာထေ သော ထူတော့မင်းဆောင် အောင်မြေ ထံတော်တော်တော် မထီသေလ ဘုရားဟောင်း စေတီတော်အောင်မြေတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါရန် ဖြစ်ရန်မှန်အား ဖူးသားတစ်ပြားပိုက်ရပါသည်။

[တုံ့ပြန်ရပ်မှန်အား ပြန်လည်ပြောပြ တောဝိဇ္ဇာကြီးအား အထူးဂါရဝပြု ကျေးဇူးတင်လျက် ...]

မောင်မောင်သိန်း
|| (သတင်းထောက်-စီးကုန်း) ||
နမူဂ္ဂဟူရောင်ခြည်မူရင်း ၂၇၇

ကျွန်တော်၏အမည်မှာ မောင်စော ထွန်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့၏ အနောက်ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့်အကွာ ထန်းပင်ကုန်းရွာတွင် နေထိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ မင်းလှ-မိုးညို ကားလမ်းမပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး မင်းလှနှင့်မိုးညိုမြို့တို့၏ နယ်စပ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာကို မြစ်မခ မြစ်က ဖြတ်သန်းစီးဆင်းပြီး မြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းသည် မင်းလှပိုင်ဖြစ်ပြီး အနောက်ဘက်ကမ်းမှာ မိုးညိုမြို့နယ် အပိုင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထန်းပင်ကုန်း ရွာသည် မင်းလှမြို့နယ်အပိုင်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ထန်းပင်ကုန်းရွာတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ ရွာအလယ်တန်းကျောင်းမှ သတ္တမတန်း အောင်သောအခါ (၈)တန်း၊ (၉)တန်း၊ (၁၀)တန်းတို့ကို မင်းလှမြို့ အထက်တန်းကျောင်းတွင် ဆက်လက် တက်ရပါသည်။

စက်ဘီးဖြင့်ပင် နေ့စဉ် ကျောင်း တက်ရပါသည်။ နံနက် စက်ဘီးဖြင့် လာပြီး ညနေ စက်ဘီးဖြင့်ပင် ပြန်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးချုပ်သည့်အခါ လည်း ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထန်းပင်ကုန်းရွာနှင့် မင်းလှမြို့ကြားတွင် အင်းဘုတ်ကုန်းရွာ၊ သဲကောရွာ၊ အောက်ကိုင်းရွာ၊ ကြို့ကုန်းရွာများ မော်တော်ကားလမ်းပေါ်တွင် ရှိကြပါသည်။ ထန်းပင်ကုန်းရွာနှင့် အင်းဘုတ်ကုန်းရွာကြားတွင် ရွာဆက်ပြတ်သော်လည်း ကျန်သောရွာများမှာ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ မဝေးလှပါ။

၂၃၈ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိပဏ္ဍနင်း

ဂိုဏ်း (မင်းလှ)

ကျွန်တော် သရဲပကြောက်ပါ

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က ထန်းပင်ကုန်းနှင့် အင်းဘုတ်ကုန်းရွာကြားရှိ လက်ပံပင်ကြီးနှင့် သဲကောရွာနှင့် အောက်ကိုင်းရွာကြားရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီး

1002

များက သရဲခြောက်သည် ဟု လူအများက ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်က တော့ သရဲကြောက်တတ်ပါ။

ယခု အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် မင်းလှမြို့သို့ မကြာခဏ ရောက်ပါသည်။ (၁၀)မိုင်ခန့်ကို စက်ဘီးဖြင့်ပင် သွားနေကြ

ရာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့်ဆိုလျှင် သွားရသည်ပင် မထင်တော့ပါ။ တစ်ခါ တစ်ရံ တစ်နေ့(၄,၅)ကြိမ်လောက်ပင် သွားလိုက်ပြန်လိုက် လုပ်မိပါသည်။

ကျွန်တော်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး နောက် ကလေး(၂)ယောက်ပင် ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် အိမ်သူက ဈေးရောင်းသဖြင့် လိုသည့် ပစ္စည်းများကို မင်းလှမြို့ဈေးသို့ ပြေး ဝယ်လိုက်၊ ပြေးပြန်လိုက်နှင့် မကြာ ခဏ ဆိုသလို သွားလိုက်ပြန်လိုက် လုပ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ထိုအပင်များအနီးမှ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ နေ့ညမရွေး သွားလာနေသည် မှာ တစ်ကြိမ်မှ သရဲမတွေ့ဘူးပါ။ ကျွန်တော် အသက်(၂၂)နှစ် ရှိပါပြီ။ တစ်ကြိမ်မှလည်း သရဲခြောက်တာ မခံရဘူးပါ။

ကျွန်တော် ပဲကိုင်းများ သိမ်းသော အခါ ပဲတလင်းမှာ ရွာနှင့်အဝေးကြီး ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်တည်း ပဲတလင်းစောင့်ရင်း အိပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဘာသရဲမှလည်း မတွေ့ဘူး။ အခြောက် မခံရဘူးပါ။ အမှန်ပြောရလျှင်တော့ သရဲရှိသည်ဆိုသည်ကိုပင် ကျွန်တော် မယုံပါ။ ဒါကြောင့် သရဲမကြောက်ပါ။

ထန်းပင်ကုန်းရွာနှင့် အင်းဘုတ် ကုန်းရွာကြားရှိ လက်ပံပင်ကြီးမှာ မော်တော်ကားလမ်းဘေးတွင် ရှိပြီး လူသူဝေးသဖြင့် သရဲရှိသည်ဟု လူ အများက ထင်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးလျှင် သရဲရှိသည်ဟု အထင်နှင့် ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

သဲကောရွာနှင့် အောက်ကိုင်းရွာ ကြားရှိ ကုက္ကိုပင်မှာလည်း အောက် ကိုင်းသုသာန်ကုန်းနှင့် ကပ်နေပြီး သစ်ကိုင်းများမှ သုသာန်ကုန်းရော မော်တော်ကားလမ်းပေါ် ထိအောင် အုပ်မိုးနေသဖြင့် သရဲရှိသည်ဟု ထင် နေကြခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ထိုကုက္ကိုပင်ကြီးနားတွင် ကားလမ်း

ကလည်း တစ်ဆစ်ချိုး ကွေ့နေသဖြင့် ညဉ့်အခါသွားလျှင် အနည်းငယ်မှောင် ကျသောအခါ လူဆက် ပြတ်နေတတ် ပါသည်။

ညဉ့်အခါတွင် မော်တော်ကားနှင့် ဖြစ်စေ၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ မီးထိုးမောင်းလာလျှင် ကုက္ကိုပင်ကြီး၏ တစ်ဖက်ရှိ သုသာန်မှ အုတ်ဂူများကို မြင်တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူတွေက သရဲရှိသည်ဟု ပြောနေကြ တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၅) ရက်နေ့က ညနေ(၄)နာရီခန့် ကျွန်တော် ရွာမှ မင်းလှမြို့သို့ လာပါ သည်။ လာရသည့် ကိစ္စမှာလည်း ကျွန်တော်ညီ မောင်စည်သူက မင်းလှ မြို့အရှေ့ဘက်ခြမ်း စမ်းတောင်ကွေ့ ရွာမှ မိန်းကလေးအား ခိုးလာသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စပြောရန် ထွက်လာ ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းကလေးမှာ စမ်းတောင်ကွေ့ရွာမှ ဦးသန်းနိုင်နှင့်ဒေါ်သီတာတို့၏ သမီး မငယ် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ညီ နှင့် မငယ်တို့သည် စမ်းတောင်ကွေ့ရွာ တွင် ရောက်နေကြသဖြင့် စကားစမြည် ပြောဆိုပြီး သူတို့ကိုပါ အပြန်ခေါ်လာ ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ညနေ(၄)နာရီကျော် ရွာမှ ထွက် လာရသဖြင့် လိုရမည်ရ လက်နှိပ် ဓာတ်မီး ခါးထိုး၍ မော်တော်ဆိုင်ကယ် ဖြင့် တစ်ယောက်တည်း မောင်းလာပါ

သည်။ သဲကောရွာနှင့် အောက်ကိုင်းရွာ ကြား အောက်ကိုင်းသုသာန် ကုက္ကိုပင် ကြီးအနီး လမ်းကွေ့အရောက်တွင် ကျွန်တော်ခါးကြား ထိုးထားသော ဓာတ်မီးမှာ လမ်းပေါ် ထွက်ကျသွားပါ သည်။

ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ်ရပ် မီးဖွင့်ပြီး ပြန်ကြည့်ရာ ဓာတ်မီးတွေ့သဖြင့် ပြန်တောက်ယူပြီး ခါးကြားထိုးပြီး ဆိုင်ကယ် ပြန်လှည့်ကာ ဆက်မောင်း လာခဲ့ပါသည်။

မင်းလှမြို့ထဲ ရောက်တော့ မှောင်စပျိုးနေပါပြီ။ လမ်းမီးများလည်း ဖွင့်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှဆက်၍ စမ်းတောင်ကွေ့ရွာ ဦးသန်းနိုင်တို့အိမ် ရှေ့ထိ မော်တော်ဆိုင်ကယ် မောင်း သွားပါသည်။ အိမ်ရှေ့တွင် မင်္ဂလာ ဆောင်အတွက် မဏ္ဍပ်ထိုးထားပြီး မီးများလည်း ဆင်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ်ကို အိမ်ရှေ့ မီးရောင်အောက်တွင် ရပ်လိုက်ပြီး မဏ္ဍပ်အတွင်း ဝင်သွားပါသည်။ မဏ္ဍပ် ထဲတွင် ဦးသန်းနိုင်နှင့်အတူ စမ်းတောင် ကွေ့ရွာမှ လူ(၄,၅)ယောက်ခန့် ရှိနေပါ သည်။

ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်း သူတို့ထံ လျှောက်သွားသောအခါ ထို ထိုင်နေသော သူများက ကျွန်တော်ကို ကျော်ပြီး အိမ်ဘေးဘက်သို့ လှမ်း ကြည့်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော်က ဦးသန်းနိုင်အား နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ သည်။

‘ဦးလေး နေကောင်းလား’
‘အေး... နေကောင်းတယ်၊ မင်္ဂလာ မခေါ်လိုက်ဦးလေကွာ၊ မှောင်ထဲ ထဲနေဦး မယ်’

‘ဗျာ... ကျွန်တော်မိန်းမ မပါဘူး။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းရယ်’
‘ဟာ...မင်းကလဲ နောက်နေပြန်ပြီ၊ မင်းမိန်းမ ဆိုင်ကယ်ပေါ်က ခုခင်းပြီး ဟိုထွက်သွားတာ’
ဦးသန်းနိုင်၏ညီ ဦးမောင်ခွေးက

ပြောပါသည်။

‘ဗျာ...’

‘ဟေ့ကောင်... ယင်းသို့မ လုံ့လှည့်ဝမ်းဆက် ပန်းရောင်နဲ့ ဆံပင်ဆောက်တွဲချလို အေးကိ ဖိနပ်အညိုရောင်နဲ့’

‘ဗျာ...’

‘ဟေ့ကောင်... ဘာတွေ ဗျာနေတာ လဲ၊ တို့အားလုံးမြင်တယ်’

‘ဗျာ’

ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောတတ်ပါ။ သူတို့အားလုံးက ကျွန်တော်ဆိုင်ကယ် ပေါ်မှ မိန်းမတစ်ယောက် ထိုင်လိုက် လာသည်။ ဆိုင်ကယ်ရပ်မှ ဆင်းပြီး အိမ်ဘေး အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ဝင်သွား သည်ဟု ပြောနေကြပါသည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှ မမြင်ပါ။ တစ်ခုရှိတာက ကျွန်တော် အောက် ကိုင်းသူသာန် ကုက္ကိုပင်အောက်တွင် ဓာတ်မီးကျွဲ ခဏဆိုင်ကယ်ရပ်မိပါ သည်။ အဲဒီတစ်ခါသာ ဆိုင်ကယ် ရပ်မိပါသည်။

ကျွန်တော် သရဲမကြောက်ပါ။ သရဲ ရှိသည်ကို မယုံပါ။ သို့သော် သူတို့ အတိအကျ ပြောကြတော့ ကျွန်တော် ထိုင်နေရင်း ကြက်သီးများ ထလာပါ သည်။ ခွေးစေးများလည်း ပြန်လာပါ သည်။

ထိုနေ့ညက ရွာသို့ ညတွင်းချင်း ပြန်ရန်လာခဲ့သော်လည်း မပြန်ခဲ့တော့ ပါ။ “အဲဒီအမျိုးသမီးက ဘာလို့ လိုက် လာတာလဲ၊ ပြန်ရင်ရော ပြန်လိုက်ဦး မှာလား၊ စမ်းတောင်ကွေ့မှာပဲ အိပ်တာ ကောင်းပါတယ်” ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်နေ့ မိုးလင်းမှ လူအများဖြင့် ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့ရပါ တော့သည်။

မှတ်ချက်။ ကိုစောထွန်း၏ ဖြစ် ရပ်မှန် ကိုယ်တွေ့ ပြောပြချက်အား ရေး သားတင်ပြအပ်ပါသည်။

စာရေးသူ သေးလည်းလေ

စာရေးသူ၏ အဒေါ်တော်စပ်သူ “အေတော်”

(ကသာမြို့၊ တက်လူ ပုံနှိပ် တိုက် စာစီ) ကွယ် လွန်ခဲ့သည်မှာ ကိုး နှစ် ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အဒေါ်ဖြစ်သူ

အေတော်သည် အဖုအကျိတ်များကို ထုံးနှင့်နှင်း ရေစပ်ပြီး အင်းချပေးလိုက်ပါက အဖုအကျိတ်များ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

တရုတ်မတစ်ဦးကို ထိုသို့ကုသပေး လိုက်ရာ ထို တရုတ်မမှာ မခွဲမစိတ်ရဘဲ အဖုအကျိတ် ပျောက်သွားသဖြင့် အဒေါ်အား သီတင်းကျွတ်တိုင်း နှစ်စဉ်မပျက် လာရောက်ကန်တော့ပါသည်။ အဒေါ်မကွယ်လွန်မခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဒေါ်သည် စာရေးသူ ကျွန်တော့်အား ရေသည်ဆေးဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြပါသည်။

“ဇီဟ မောင်အေးကို (စာရေးသူ၏ ငယ်နာမည်) အဒေါ် ပြောပြဖူး။ ရေဟာ ဆေးတစ်ပါးပဲကွယ်၊ အိပ်ရာထထချင်း မျက်နှာမသစ်ခင် ရေကို အခါမနားကန်လုံး (၅)လုံး နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ယူက်မကွက် စွဲသောက်ဖယ်ဆိုရင် (၆)လ စွဲသောက်တဲ့ သူဟာ အရေပြားပေါ်မှာဖြစ်တဲ့ရောဂါ ပျက်သမှု အကုန်ပျောက်လိမ့်မယ်။

(၁)နှစ်သာစွဲသောက်ဖယ်ဆိုရင် ခရုသင်း သယ်ဖြူ ရောဂါတောင်မှ ပျောက်တယ်။ (မြေလက်မတိုပီ ဖြစ်စကဲ့သို့ ဆိုလိုပါသည်။)

အဲဒါကြောင့် မောင်အေးကိုလဲ နေ့စဉ်အဒေါ် ပြောသလို သောက်ကြည့်ပါ။ အဖုအနာရောဂါ ကင်းပါလိမ့်မည်။ အဲဒီနည်းကို အဒေါ်အတိုင်းပဲ ပေးခဲ့တာပဲ။ အလကား ရတဲ့ရေပို့ ငွေလဲကုန်စရာ မလိုဘူး။ တကယ်လုပ်ကြည့်ရင် တကယ် အကျိုးရှိပါလိမ့်မယ်”

အဒေါ်စကားမှာ တကယ်မှန်ပါသည်။ စာရေးသူ ထိုနည်းအတိုင်း ကျင့်သုံး ခဲ့ရာ သယ်နှစ်နေ၍ တစ်ခါ မဖျားမနာပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအား မျှဝေပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကိုထွန်း(မင်းလှ)

ကိုကိုခန့်ချော (ကသာမြို့)

‘ဒေါ်အေးခင်ရေ... ဒီအစီရင်ခံစာကို အပေါ်စာလုပ်ပြီး ခရိုင်ရုံးပို့ပေးဖို့ စီစဉ်လိုက်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်... ဒီနေ့ပဲ ပို့လိုက်ပါမယ်’

နယ်ရုံးမှာ တာဝန်ကျနေသည့်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနက ဒုဦးစီးဌာနမှူး ဒေါ်သွန်းနေရီတစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ တိုင်းရုံးစိုက်ရာ ဒီမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

လက်ရှိတာဝန်ကျရာ မြို့ကလေးက နေ့ချင်းပြန်ခရီးသာရှိသဖြင့် အမိန့်စာလက်ခံရပြီးပြီးချင်း အလုပ်လွှဲပြောင်းခဲ့ကာ နောက်တစ်နေ့မှာပဲ အလုပ်စတင်ဝင်ရောက်ကြောင်း အစီရင်ခံစာတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တာဝန်ကျရာရုံးရှိ ဝန်ထမ်းအင်အား၊ ရုံးဖွဲ့စည်းပုံနှင့် လုပ်ငန်းအဝဝနှင့် ဝန်ထမ်းများကို လေ့လာထိတွေ့ရင်းက...

‘ဒါနဲ့ အခြားအဆင့်ဝန်ထမ်းတွေထဲမှာ ဧည့်ရိပ်သာစောင့်တစ်ယောက်ပါ ဖွဲ့စည်းပုံထဲ ပါနေပါလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် အစ်မ... ဦးဆန်းပိုက တိုင်းရုံးအမည်ပေါက် ဧည့်ရိပ်သာမှာ တာဝန်ယူရတာပါရှင် မြို့နယ်ရုံးကို တော့ ခေါ်မှ လာဖြစ်တာပါ’

‘ဟုတ်ပါပြီ... ဒါဘာလုပ်တဲ့နေ့ကျမှပဲ လူစုံတက်စုံ တွေ့ရမှာပေါ့။ ဒါဘာတော့ လစဉ် လုပ်ဖြစ်တယ်နော်’

‘လုပ်ဖြစ်ပါတယ်အစ်မ... ဒီမှာ ဒါဘာအစည်းအဝေး မှတ်တမ်းပါ’

ပွဲစဉ်

ဒတ္တလုံတံဆိပ်များ

‘အစ်မ... မနေ့က ကျွန်ုပ်တို့ပြောနေတဲ့ ဧည့်ရိပ်သာစောင့် ဦးဆန်းပိုလေး၊ အဲဒီရိပ်သာစောင့်ကြီး မနေ့ညကပဲ ဆုံးသွားပြီတဲ့ရှင် မနက်ဖြန်နေ့လယ် အလုတရမှာပို့

သူ့အတွက် ရုံးအိမ်ပြန်တမ်း ထုတ်ပေးလိုက်ပါလို့ ဆရာ မှာခဲ့ပါတယ်အစ်မ’
‘ဟင်... ဟုတ်လား ဖြစ်ရလေ၊ ဒါနဲ့ မြို့နယ်ဦးစီးမှူးက နယ်ဆင်းသွားပြီ

လား

'ဆင်းသွားပြီအစ်မ... ဟိုမှာ (၂)ည အိပ်ရမှာလို့ ပြောသွားပါတယ်'

'အင်း... အင်း... ဒါဆို ကျွန်မတို့ တစ်တွေ ဦးဆန်းပိုအိမ် လိုက်သွားပြီး လိုတာတွေ ဝိုင်းကူပေးရအောင်၊ လာ... သွားကြစို့'

မိမိမြို့နယ်ရုံးနှင့် မနီးမဝေးမှာ ရှိသော အစိုးရညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန သွန်းနေရီတို့ ရုံးအဖွဲ့ စုရုံးရောက်ရှိခဲ့ ကြသည်။ သေဆုံးသူ၏ မိသားစုမှာ ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန အောက်ထပ်က အခန်း ကြီးတစ်ခန်းမှာ နေထိုင်ကြသည်။ သူမတို့ ရောက်သွားတော့ အလောင်း ကို အခေါင်းထဲ မထည့်ရသေးပါ။ တစ်ကိုယ်လုံး ပွရောင်းပြီး မျက်တွင်း ဟောက်ပက်နှင့် အသားများ ပါနေ သော သေသူက ပုံပျက်စ ပြုနေပြီ။

အလောင်းနံ့ဘေးမှာတော့ နာရေး သတင်းမေးလာကြသူတွေကို ပြန်ဖြေ လိုက် ငိုကြွေးပူဆွေးလိုက် ဖြစ်နေသော သေသူ၏ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်လှအေးနှင့် သားသမီး လူမမည်ကလေးများ။

သူတို့၏ဖြစ်အင်ကို ကြည့်ပြီး စိတ် လက်မကောင်းစွာဖြင့် တတ်သမျှ မှတ်သမျှ အားပေးနှစ်သိမ့်မိသည်။ အတော်လေး တည်ငြိမ်လာတော့မှ သွန်းနေရီက စကား စ ပြောဖြစ်သည်။

'အဒေါ်က ဦးဆန်းပိုရဲ့ ဇနီး ထပ်ပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ အလစ်ပြောင်းရွှေ့ရောက် ရှိလာတဲ့ ဒုဦးစီးမှူး ဒေါ်သွန်းအေးရဲ့ အဒေါ် ဦးဆန်းပိုရဲ့ နာရေးသတင်း ကြားကြားချင်း လာခဲ့ကြတာပါ။ ဒါနဲ့ ရိပ်သာစောင့်ကြိုကာ ဘာရောဂါလဲဟင်... နေ့မကောင်းဖြစ်နေ တာရော ကြာပြီလားနဲ့'

'မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမရယ်... ဦးဆန်းပိုက ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး မာမာချာချာကြီးပါ။ ဒါပေမယ့် ပြီးခဲ့တဲ့

(၅)ရက်လောက်ကတော့ ဘူးစင် ဆောက်ဖို့ ဝါးခုတ်မယ်ဆိုပြီး တောထဲ သွားခဲ့တာ အဲဒီက ပြန်ရောက်လာပြီး ကတည်းက လူမှန်းမသိတော့အောင် ကို ဖျားတော့တာပါပဲရှင်။ ညည့်တွေ ဆို ကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောပြော ပြီး ခုလို...ခုလို...'

ဒေါ်လှအေးခမျာ စကားပင် မဆက် နိုင်ရှာတော့ဘဲ မျက်ရည်တွေသာ တတုတ်တုတ်ကျလာတော့သည်။

'အင်း... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေရှင်၊ ကျွန်မ တို့လဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ် အဒေါ်ရယ်။ မာမာချာချာကြီးကနေ ခုလို ဖြစ်သွားရတာဆိုတော့ ထူးတော့ တော်တော် ထူးဆန်းတာပဲနော်'

'ဖျားစိတ်က ကျွန်မ သူ့ကို ယုံကြည် တော့ ပြန်ပြောပြသေးတယ်။ သူ တောထဲ နောက်လို ငါတွေ စိတ်ကြိုက် လိုက်ရှာနေ တုန်းမှာ လှည့်ပတ်ရက် ရက်ထုတ် ပေါ်လာ ပြီး သူ့ကို ပါးကောင်ကောင်လိုချင်လို့လား ဒါဆို သူတို့နောက်လိုက်ခဲ့ဆိုလို့ တောနက် ကြီးထဲ လိုက်သွားခဲ့တာပဲ'

ဟိုလဲရောက်ရော အဲဒီလှည့်ပတ်ရက်လဲ ကြက်ပျောက်ပျောက်ပျောက်သွားရော ပဲတဲ့။ ဒါနဲ့ သူလဲ အရမ်းကို ထိတ်လန့်ပြီး ပါးလဲ မရှာနိုင်တော့ဘဲ အိမ်ကို အပြေး တစ်ပိုင်း ပြန်ခဲ့တာ ဆရာမရယ်။ ဦးဆန်းပို ဟာ အဲဒီ ရက်ကစပြီး ဖျားတာ လူမှန်းကို မသိတော့အောင်ပါပဲရှင်'

သူ့ပါးစပ်ကလဲ ကယောင်ကတမ်း တွေ အော်လိုအော်နဲ့ "ဟိုမှာ... ဟိုမှာ... သူတို့ ငါ့ကို သာခေါ်နေကြ ပြီ" ပြောလို့ သွားကြည့်တော့လဲ ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။

"အမယ်လေး ဟိုပြတင်းပေါက် ကနေ လာခေါ်နေပြီ" လို့ အော်နေ သလို ပက်လက်အိပ်မိရင်လဲ "ဟာ... ဟို မျက်နှာကြက်က ပန်ကာပေါ်မှာ

ထိုင်ပြီး ငါ့ကို ခေါ်ပြန်ပြီ လုပ်ကြပါ ပြီ" တဲ့။

အဲဒီလို အော်နေရင်းက မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင် ဖြစ်ရကနေ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း သွားပြတော့လဲ ထူးမလာ တော့ဘဲ (၃)ရက်လောက်အကြာမှာ အသက်ပါ ပါသွားရှာတော့တာပါပဲ ဆရာမရယ်'

မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ရှိုင်းပြနေ ရှာသော ဒေါ်လှအေးနှင့် ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာ ကလေးများဖြင့် မအော့နံ့ဘေးမှာ ထိုင်နေကြသည့် လူမမည်ကလေးများကို မြင်ရသည်မှာ ရင်နာစရာ ကောင်းလှ သည်။

သွန်းနေရီတို့လည်း နာရေးအလှူ ငွေများ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခဲ့ပြီး အသုဘချရန်ကိစ္စအဝဝကို ရပ်ရွာ လူကြီးများနှင့်အတူ ဝိုင်းဝန်း ဆောင် ရွက်ပေးခဲ့သည်။

သေဆုံးသူ ဝန်ထမ်းအတွက် အမိန့် ပြန်တမ်းထုတ်ပြန်ပေး၍ ရက်လည် ဆွမ်းကျွေးပြီးချိန်အထိ ကူညီပေးခဲ့ ကြသည်။

* * *

'ဒီစားပွဲကို တံခါးပေါက်နားရွှေ၊ ဟုတ်ပြီ...မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခုတင် ကိုတော့ ဘုရားစင်ရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်စီ မှာ ထားရအောင် မကြည့်ဦး'

'မမနေမယ့် နေရာကိုတော့ ဒီခန်း ဆီး ထူထူကာပြီး အခန်းဖွဲ့ပေးလိုက် မယ်နော်'

'အေး...အေး... ဒါက ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန အောက်ထပ်က အခန်းကြီးမှာပဲ အခန်းလေးတွေ ပြန် ဖွဲ့ပြီး အဆင်ပြေသလို နေရာမှာပေါ့ ကွာ'

'ဒီမှာ ရိပ်သာစောင့်မရှိဘူးလား မမရဲ့'

'ဆုံးသွားတာ (၃)လလောက်ရှိပြီ ကွယ်။ ကျန်ရစ်တဲ့မိသားစုလဲ ဒီကနေ ပြောင်းသွားကြပြီဆိုတော့ လောလော ဆယ် ငါတို့မောင်နှမသုံးယောက်ပဲ ဒီ ရိပ်သာကြီးကို စောင့်ရှောက်ရမယ့် တာဝန် ရှိတယ်နော်'

(၁၅)ရက်လောက် အကြာမှာတော့ သူမတို့ဌာန၊ တိုင်းမင်းကြီးမှ ရုံးစစ် ဆေးရန် ကိစ္စအတွက် မိသားစုနှင့်အတူ ဧည့်ခံရိပ်သာတွင် တည်းခိုရန် စီစဉ်ကြ သည်။ တိုင်းစစ်ဌာနမှူး၏ အစီအမံ အရ တိုင်းဆုံးအဖြစ် ထပ်မံ ဖွင့်လှစ် ရုံးစိုက်ခဲ့ရာမြို့မှ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တိုင်းမင်းကြီးနှင့် မိသားစုကို ဧည့် ခံရိပ်သာအပေါ်ထပ် ဘယ်ဘက်က အခန်းကျယ်ကျယ်မှာ စီစဉ်ထားပေးပြီး ရန်ကုန်ရုံးချုပ်က အကြီးတန်း စာရေးမ ခေါ်မူမှုအေးနှင့် ခင်ပွန်းတို့လည်း လာ ရောက်တည်းခိုကြသဖြင့် သူတို့ကို တော့ လှေကားထိပ်အတွင်းဘက်၊ အလယ်ခန်းတွင် နေရာချထားပေးခဲ့ ရာ ဧည့်သည်များရောက်ပြီး (၂)ရက် ခန့်အကြာမှာတော့ ဆန်းကြယ်သော အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို မထင်မှတ်ဘဲ ကြုံလိုက်ရသည်။

ထိုနေ့က မိုးက သဲသဲမဲမဲနှင့် တစ်နေ့ ကုန်ရွာနေပြီး မိုးချုပ်စကတည်းက လျှပ်စီးတုလက်လက်နှင့် လေပြင်းများ ပါ တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် တစ်ဆောင်လုံး ချမ်းချမ်းစီးစီးနှင့် အိပ်မောကျနေကြ သည်။

သွန်းနေရီတို့ မောင်နှမ အိပ်သည် အခန်းအပြင်ဘက် ဝရန်တာမှာတော့ တိုင်းမင်းကြီးသြဝါဒ ခံယူပွဲအတွက် ရုံးမှသယ်ယူထားသော ပလတ်စတစ် ကုလားထိုင် အထပ်လိုက်ကြီးမှာ လည်း မိုးပက်ထား၍ ရွဲရွဲစိုနေသည်။

ညဉ့်လယ်ခန့်ရောက်တော့...

“ဒုန်း” အပြင်ဝရန်တာဆီက ပြိုကျ သံကြားလိုလို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သွန်းနေရီမှာ အိပ်ရာကနေ လန့်နိုးလာ ပြီး မောင်လေးနှစ်ယောက်ကို ကမန်း ကတန်း ခေါ်နိုးလိုက်သည်။

‘မောင်လေး...မောင်လေးတို့ ထ... ထ... မြန်မြန်ထကြစမ်း၊ လေပြင်းတိုက် လို့ ဝရန်တာက ကုလားထိုင်ထပ်ကြီး ပြိုလဲကျသံကြားတယ်။ ထွက်ကြည့်ရ အောင်ဟေ့...လာကြ မြန်မြန်’

ပြောနေရင်း မှန်တံခါးကြီး၏ ခန်းသီး ကို လှုပ်ပြီး အပြင်ဘက်ကို အမှတ်တမဲ့ လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန် လျှပ်စီးရောင် လက်ခနဲမှာ မြင်လိုက်ရတာကတော့ မှန်တံခါးကြီးနှင့်ကပ်လျက်မှာ လက်နှိပ် ဓာတ်မီးဖွင့်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကို လိုက်ထိုး ကြည့်နေသော ရှုပ်အင်္ကျီဖြူကော်လံ ကတုံးလက်တီနှင့် အသားညိုညို ခပ်ပိန်ပိန် ခုတ်လှဲယောက်။

သူ့ဓာတ်မီးရောင်က သွန်းနေရီကို ထိုးမိလိုက်ချိန်၊ သူက မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး မီးရောင် ရော လူပါ ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွား

တော့သည်။ ဒါနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းဆိုလို တံခါး လည်း ပွင့်သွားပြီမို့ သွန်းနေရီ၊ မောင် နှစ်ယောက်နှင့်အတူ အပြင်ကို ထွက် လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်ထပ်ကြီးချိရာ ချက်ချင်း သွားကြည့်လိုက်တော့ ကုလားထိုင်ထပ်ကြီးက နဂိုအတိုင်း သာ ရှိနေသည်။

ဝရန်တာတစ်လျှောက် သေချာ အောင် လိုက်စစ်ကြည့်တော့လည်း ဘာထူးခြားမှုမှ မတွေ့၊ မကျေနပ်သေး ၍ လှေကားထိပ်တံခါးပါ ဖွင့်ပြီး အောက်ထပ်၊ ထပ်မင်းစားခန်းမကြီး အထိပါ သွားကြည့်တော့လည်း ဘာမှ ထူးခြားတာမရှိ။

တံခါးမကြီးမှာ ခတ်ထားသည် သောခလောက်ကြီးလည်း လက်ရာ မပျက်၊ ရှိသမျှ ဧည့်သည်အားလုံး လည်း တုတ်တုတ်မျှ လှုပ်သံမျှပင် မကြားရသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်း လည်းဖြင့် တံခါးတွေ ပြန်ပိတ်ပြီး အိပ်လိုက်ရသည်။

* * * အိပ်ရာကနိုးလာတော့ ငြိမ်စိန်နှင့်မို့ ချက်ချင်း မထပြန်သေးဘဲ ညက အဖြစ် အပျက်ကိုသာ သေချာပြန်တွေးကြည့် မိသည်။

လျှပ်စီးရောင်မှာ လျှပ်တစ်ပြက် တွေ့လိုက်ရသူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ဒီလို ပုံစံမျိုး အခုဧည့်ခံရိပ်သာမှာ တည်းခိုနေ ကြသူ အားလုံးထဲ တစ်ဦးမှ မပါပါ။ အပြင်က လာသူဆိုလည်း သော့ အဆင့်ဆင့် ခတ်ပြီး ပိတ်ထားသည့် ဒီရိပ်သာအပေါ်ထပ်အထိ တက်လာ နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။

အဖြစ်အပျက်က တော်တော် ထူးဆန်းနေသည်။ ဒါကြောင့် ရုံးရေး ဘာ မှ လူဟောင်းတွေကို မေးမြန်းကြည့်ဖို့

စိတ်ထဲ တေးထားလိုက်မိသည်။

ညနေရောက်တော့ ပိန္နဲသီးမှည့် တစ်လုံးနှင့် မိမိထံ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရောက်လာသူက ကွယ်လွန်သူ ရိပ်သာစောင့်ကြီး၏ အကြီးဆုံးသမီး ချောစုမ။

‘ဪ... ချောစုပါလား။ ဘယ်က လာလဲ လာထိုင်လေသမီး’

‘အိမ်က လာတာပါ။ အနောက် အိမ်က အစ်ကိုကြီးသန်းထိုက်တို့ဆီ လာရင်း အန်တီအတွက် ပိန္နဲသီးမှည့် လာဖို့တာပါ’

‘အေးကွယ်... ကျေးဇူးပါကွယ်။ ဘုရားဆွမ်းတော် အရင်ကပ်ပေး လိုက်မယ်နော်။ သမီးအမေရော နေကောင်းလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ နေကောင်းပါတယ် အန်တီ’

ချောစုမလေးနှင့် ရောက်တတ်ရာရာ စကားစမြည် ပြောဆိုနေရင်းက ကိစ္စ ကို သွားသတိရမိသဖြင့်...

‘ဒါနဲ့... စကားမစပ် ချောစုရေအန်တီ ဒီကိုရောက်တဲ့နေ့မှာပဲ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် သမီးရဲ့အဖေ ဆုံးတာနဲ့ ကြုံလိုက်ရတယ်ကွယ်။ အန်တီ သူ့ကို သက်ရှိထင်ရှား မမြင်ဖူး လိုက်ဘူး ဆိုပါတော့။ ဒါကြောင့် ဦးဆန်းပို ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ခုနေ ပြန်စဉ်းစားလို့ မရဘူးကွယ်’

‘အဖေပုံစံကလေး အသားညိုညို ကိုယ်လုံး က ခပ်သေးသေးပဲ ရှုပ်အကျိုးအပြုလက်ထို ကော်လံကတုံးကိုပဲ အမြဲ ထပ်ထပ်တမ်း အဖေကလေး သူ့အလုပ်ကို အရမ်းရုစိုက် ထာအန်တီရဲ့... ဒါကြောင့် လူကြီးတွေက သူ့ကို ခင်လဲခင် အားပေးကြတယ်။ ညညဆို စာတမ်းစာလက်နဲ့ ဒီရိပ်သာ တစ်စိုက်လုံးကို လျှောက်ကြည့်နေတာပဲ အပေါ်ထပ်ထပ်လိုက် အောက်ထပ်ပြန်

ဆင်းလိုက် ခြံဝင်းထဲ လျှောက်ကြည့်လိုက်နဲ့ ထော်ထော်နဲ့ကို ပြုံးမအိတ်ဘူး’

‘ဟင်... ဟုတ်လား သမီး’

သွန်းနေရီ၏ တအံ့စာပြော ဖြစ်သွားပုံ ကို ချောစုမက သတိမပြုမိပါ။

‘ဟုတ်တယ် အန်တီ... အခုရောက် နေတဲ့ တိုင်းမင်းကြီးနဲ့မိသားစု ဒီမှာ နေသွားတုန်းကဆို အဖေ့ကို သူတို့ အိမ်သားတစ်ယောက်လို ရင်းနှီးကြ တယ်။ ပျော်ပျော်နေတတ်ပြီး ခြေလက် ပေါ့ပါးတဲ့အဖေ့ကို အားလဲကိုးတယ်။ ခင်လဲ အရမ်းခင်ကြတယ်။

အဖေကလဲ အချိန်ရတိုင်း အဲဒီကို ပဲ သွားသွားနေတာကိုး။ ခုလို အဖေ နာမကျန်းနဲ့ အသည်းအသန် ဖြစ်လာ တော့လဲ မင်းကြီးတို့ အားလုံးက ဂရုစိုက်ကြတယ်။

နောက်ဆုံး မင်းကြီးကတော် ကြီးကြီးစုကိုယ်တိုင် သူ့ကာနဲ့ ဆေးခန်းလိုက်ပြတဲ့နေ့ပေါ့။ မသက် သာလို့ အဲဒီကအပြန် ဒီညွှန်ရိပ်သာ ကြီး ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်မှာလဲ ကားရပ် လိုက်ရော အဖေလေ သတိကို ပြန် မလည်လာတော့ဘူး။ အန်တီရယ် အဟင်...ဟင်...’

ပြောရင်း ပြောရင်းက ချောစု ငိုရှာ လေတော့သည်။

‘အင်း... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ ဒီ အကြောင်းတွေ ကြားရတာ အန်တီလဲ တော်တော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ် ကွယ်။ သမီးလဲ တိတ်ပါ... တိတ်ပါ တော့နော်’

သွန်းနေရီက ချောစု၏ ခေါင်း ကလေးကို အသာသပ်ရင်း ချောစုကို တော့ အငိုရပ်သွားသည်။ မျက်ရည် တွေကို လက်ခုံနှင့် သုတ်ပစ်၊ နှပ်တွေ ကို ညှစ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ တစ်ခုခုကို သတိရလိုက်သလိုဖြင့်...

‘ဟိုလေ... အန်တီက ဘာလို့ အဖေ့ ပုံစံကို မေးတာလဲဟင်... အန်တီ အခြောက်ခံရလို့လား’

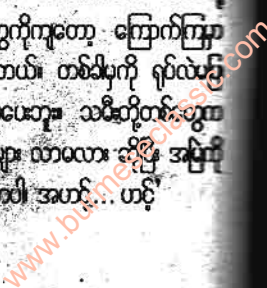
ချောစုက ရုတ်တရက် ဒီလို တဲ့တိုး ကြီး ပြန်မေးလာတော့ နေရီမှာ ပျာပျာ သလဲဖြင့် ပြောင်လိမ့်မိလိုက်ရသည်။

‘အို... မဟုတ်ရပါဘူး ချောစုရယ်။ ဒီလိုပဲ ကြုံကြုံကံလို့ မေးလိုက်မိတာပါ အန်တီကို တစ်မျိုးမထင်နဲ့နော်သမီး’ ဒီလို ဖြေလိုက်ပေမယ့် နေရီမျက်နှာ ကို မျက်လုံးစူးစူးလေးတွေနှင့် စိုက် ကြည့်နေသည်။ သူ ကျေနပ်ပုံမရပါ။

‘ဟုတ်မှာပါလေ... ဧကန္တ အဖေ့ကို အန်တီ မပြင်လိုက်ရလို့ပဲ ဖြစ်မှာပါ’

သူ့ဘာသူ ရေခွေသံသလို ပြောဆိုနေ ပြီးမှ ရုတ်တရက် နေရီ လက်နှစ်ဖက် ကို ဆွဲယူ လှုပ်ယမ်းရင်း ငိုရွှံ့...

‘အဟင်... ဟင်... သမီးကို ပြောပြပါ အန်တီရယ် အဖေဟာ ဒီညွှန်ရိပ်သာကြီး ထဲမှာ မကျွတ်ဘဲ အခုထိ ရှိနေတုန်းပဲလို့ လူတွေက ပြောပြနေကြတယ်။ အဲဒီ ဟုတ်လားဟင် အဖေကလေး သမီးထို သာအမိတွေကိုကတော့ ကြောက်ကြောက် စိုးလို့ ထပ်တမ်း တစ်ခါမျှကို ရှိလဲဟင် အသံလဲ ပေးဘူး သမီးတိုင်းဟာ သာ အဖေပျား လာဖလား ခိုပြီး အပြစ် ပျော်နေရတာပါ အဟင်... ဟင်’

ဝမ်းနည်းစွာ တရှုပ်ရှုပ် ငိုကြွေးနေရာ
သော ကလေးမလေးကို ဘယ်လိုချော
ရမည်ကို မသိတတ်တော့စွာ ငေးကြည့်
နေမိရင်း နေရီထံကိုပါ ဝမ်းနည်းကြေ
ကွဲမှုတွေ ကူးစက်လာကာ ချောစုလေး
ကို ဖက်ထားရင်း ကိုယ်တိုင် ဆိုနှင့်စွာ
ခံစားရသည်။

ခဏအကြာ ရင်ခွင်ထဲက ရုန်းထွက်
လိုက်ပြီး မျက်ရည်တွေကို ခပ်ကြမ်း
ကြမ်းလေး သုတ်နေရင်းက...

‘ဟုတ်တယ်အန်တီ... ဟိုတစ်နေ့တုန်းက
ဦးလေး၊ ဘန်းထိုက်ရဲ့ သားအထယ်ဆုံး
ခေါင်းကြီးကို ငိုစေ့ချုပ်တိုင်း အဖေက
လာလာခေါ်နေတယ်လို့ဆိုပြီး အဖျားတွေ
ထဲ ကသောင်ကတမ်းတွေ ဖြစ်နေလို့
ထားကျောင်းဆရာတော်ဆီ ခေါ်ထားပြီး
ကုနေရတယ်တဲ့’

‘ဟင်... ခေါင်းကြီးလေးက ဦးဆန်းပို
ရဲ့ တူအရင်းလေးဆို... ဘာဖြစ်လို့’

‘အဲဒီ ခေါင်းကြီးကို မွေးရာပါ သူ့
ခေါင်းက အဆမတန်ကြီးနေလို့ လူစဉ်
မမိတဲ့ ဒုက္ခိတလေးဆိုပြီး အဖေက
သနားပြီး အရမ်းချစ်တယ် အန်တီ။
ကလေးကလဲ အဖေနဲ့ဆို ပျော်နေ
တာပဲ။’

ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ ညနေမိုးချုပ်တာ
နဲ့ ခေါင်းကြီးက အိမ်ရှေ့ကပြင်ကို
ထွက်ထွက်ပြီး “ဟော... ဦးလေး
သားကို ခေါ်လာ။ ဟုတ်ကဲ့ သား
လာပါပြီ” ဆိုပြီး အိမ်အောက်ကို
အထင်း ဆင်းဆင်းသွားတော့တာ။
အဲဒီနေ့တွေကစပြီး ဖျားတာပဲတဲ့။
ဆရာတော် စစ်ကြည့်တော့ အဖေ
ဝင်ပူးတယ်တဲ့ အန်တီ’

‘ဝင်ပူးတယ် ဟုတ်လား ချောစု
အဲဒီတော့...’

‘အဖေ ဝင်ပူးတော့ “တပည့်တော်
တစ်ယောက်တည်း နေရတာ ပျင်း

**လွန်းလို့ တူလေးကို ခေါ်ထားမလို့
ပါ”** လို့ ပြန်ဖြေလို့ ဆရာတော်က
မနည်းကို မေတ္တာရပ်ခံပြီး တားလိုက်
ရတယ်တဲ့ အန်တီရယ်။ အဖေမှာ
အဖော်မရှိရင် သမီးတို့တွေကိုပဲ ခေါ်ပါ
တော့လားနော် ခုတော့...’

‘ဖွဟဲ့... ဒီလိုမျိုး မပြောကောဦးဘူး
သမီးရဲ့ ဩော်... ခက်လိုက်တာကွယ်’
ထင်ရာမြင်ရာ ပြောဆိုနေသော
ချောစုတစ်ယောက်ကို နေရီ ဘယ်လို
နှစ်သိမ့်ပေးရမုန်းကို မသိတော့အောင်
ပင်။

* * *

မောင်လေးနှစ်ယောက် ဘောလုံး
ပွဲခွားကြည့်ကြည့် သန်းထိုက်၏ သမီး
အငယ်မကို ခေါ်သိပ်ရသည်။ နေရီ
မွေးစားထားသည့် ကြောင်ကြီးရွှေသွေး
(ရ-နှစ်သားခန့်)ကတော့ ရိပ်သာ
အပေါ်ထပ်မှာ လူမနေသည့် အမှောင်
ခန်းတွေအက် လျှောက်သွားနေသည်။

ခေါ်လိုက်၍ ပြန်အလာ အငယ်မ
ကိုလည်း တွေ့ရော ရွှေသွေးက
တစ်ဟုန်ထိုး လိုက်ပါတော့သည်။
အစကတော့ ဆော့နေတာပဲဆိုပြီး

ကလေးမလေးကလည်း ရယ်ရင်း
‘မောရင်း ပတ်ပြေးနေသည်။’

ကောင်မလေးပြေးရာ တောက်
လျှောက်လိုက်ရင်း ရွှေသွေး၏ မျက်လုံး
တွေက မီးဝင်းဝင်းတောက်နေပြီး
နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေ ကားနေကာ အပြီး
ကြီးပါ ပွနေတာ တွေ့တော့မှ သူ့ဒေါသ
တကြီး ဖြစ်နေမုန်း သိလိုက်ချိန်မှာ
မထင်မှတ်ဘဲ ကြောင်က အငယ်မကို
ဝင်လုံးလိုက်သည်။

“အမယ်လေး” ငယ်သံပါအောင်
အော်လိုက်သော ကလေးမလေး၏
အသံက တိတ်ဆိတ်နေသည့် ညဉ့်ယံ
ကို ဖောက်ထွင်သွားသည်။ နေရီ
ကလေးမကို အတင်းဝင်ဖက်လိုက်ရင်း
ကြောင်ကို မောင်းထုတ်လိုက်ရသည်။
ရွှေသွေးက ဒီတော့မှ ထောင့်
ထစ်ထောင့်မှာ အသာဝင်နေသည်။

အငယ်မကို ပရိတ်ရေနှင့် ပက်ဖျန်း
ပေးပြီး ပွန်းပဲ့သွားသည့် နေရာကို
ဆေးလိမ်းပေးလိုက်သည်။ ပြီးမှ
ရွှေသွေးကို ပရိတ်ရေနှင့် ဖျန်းလိုက်
တော့ ဝပ်နေရာက ထလာပြီး အရင်
ကလို ပွတ်သီးပွတ်သပ် လုပ်နေသည်။
ကလေးမလေးကတော့ ကြောင်ကို
ကြောက်သွားပြီး အနားကပ်မခံတော့။
သူ့ကို အိပ်ရာထဲ ချောသိပ်နေရင်း
တောင် နေရီမှာ ရင်တလှုပ်လှုပ်တုန်
နေသည်။

လူယဉ်ပြီး အလွန်လိမ္မာသော
ရွှေသွေး မကြုံစဖူး ရုတ်တရက် ရန်လို
ပြီး ဒေါသတကြီးနှင့် လူကို လိုက်ကိုက်
တုတ်ကို ပြန်တွေးမိရင်း ထိတ်လန့်နေမိ
သည်။ မိုးလင်းတော့ ကလေးက လန့်
ဖျားဖျားသွားပြီး ကိုယ်တွေ့ပူနေ၍
ဆေးခန်း လိုက်ပြလိုက်ရလေသည်။

* * *

စနေရုံးပိတ်ရက်မို့ အိပ်ငုမု နီးလာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မုန်း ၂၀၅

www.burmeseclassic.com

တာ မထပြစ်သေးဘဲ ဖိမ်နှင့် ပြန်နှပ်နေ
မိသည်။

‘ဝါး...အား...အား...’

ခြေရင်းဘက် ရေချိုးခန်းထဲကနေ
ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက် အားပါး
ထုရသင်းဝေလိုက်သည့် အသံကြီးကို
မှားစင်းနေသည့်နေရီ မျက်လုံးတွေကို
ပြူးကျယ်သွားစေသည်။

မောင်လေးနှစ်ယောက်က အစော
ကြီးထပြီး လမ်းလျှောက်ထွက်သွား
သည်။ နေထွက်နေပြီဆိုပေမယ့် ဒီ
အခန်းကြီးထဲမှာက နေရီတစ်ယောက်
တည်း။

‘ဂျစ်...ဂျစ်...ဂျစ်...’

အံ့ဩတွေ ဝေနေ၍မှ မဆုံးမီ
ရေချိုးခန်းထဲမှာ ကြောင်ကြီးရွှေသွေး
အတွက် စီစဉ်ပေးထားသည့် သဲတွေ
ထည့်ထားသော ကြော့ပန်းအိုးကို
ရွှေလိုက်သံပါကြားလိုက်ရလျှင် နေရီ
မှာ အိပ်ရာကနေ ဝန်းခနဲထပြီး ရေချိုး
ခန်းကို အလျင်စလို ဖွင့်လိုက်သည်။

‘ဟင်...’

အိမ်သာနှင့် တွဲထားပြီး အီတာလျံ
ကြော့ပြားတွေ ခင်းထားသည့် ဒီရေချိုး
ခန်းထဲမှာ ဘယ်သူမှရှိမနေ၊ ပန်းအိုး
ကြီးလည်း လက်ရာခြေရာမပျက်။
မိုးလင်းကြောင်တောင်ကြီးမှာ ကြုံ
လိုက်ရသည့် အဖြစ်က အာရုံနောက်
စရာမို့ နေရီ ခေါင်းကို ကုတ်ပြီး
မျက်နှာသစ်ရန် ပြင်ရတော့သည်။

* * *

‘ဟော...ဝါဝါပါလာ။ လာ...ထိုင်
လေသမီး။ ဆရာနဲ့အန်တီကော’

‘ပြန်ကြတော့မလို့ ဈေးဝယ်ထွက်
သွားကြတယ်အန်တီ၊ လိုက်ရမှာပျင်း
လို့ ကျန်နေခဲ့ရင်းက တဖြည်းဖြည်း
ကြောက်လာလို့ ဒီဘက်ကို ကူးခဲ့
တာပါ’

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘နေခင်းကြောင်တောင်ကြီး ဝါဝါ
ရယ်၊ ဘာလို့ ကြောက်တာလဲကွယ်’
‘ညက အန်တီ ပြောလိုက်တာထင်တယ်။
မောင်လေးနှစ်ယောက် အိပ်နေတဲ့ ခုတ်ထဲကို
လာဆွဲလုပ်နေလို့ ကြောက်ပြီး အော်ကြတာ
လေ’

‘ဟယ်...ဟဲ့တ်လာ’
‘တစ်နေ့ညနေကလဲ သမီး အိပ်ရာက
နီးလာလို့ ခြေရင်းက ဖိတ်ထားတဲ့ ဖြန်ပြား
ပေါက်ကို အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်မိတာ
အယ်လေး...အန်တီရေ အဆောင်နား
ကပ်ပေါက်နေတဲ့ သီဟိုဠ်ပင်ကြီးပေါ်ကနေ
လျှောက်တစ်ယောက် ထောက်ထိုးဆွဲပြီး ကပြ
ပြောင်ပြနေလို့ သမီး လန့်အော်လိုက်တာ
အကျယ်ကြိမ်၊ ဒါတွေ ပြန်တွေ့ပြီး
ကြောက်နေတာပါ’

‘အဲဒါတော့ ကြားလိုက်သလိုပဲ၊
ဒါပေမယ့် သရဲခြောက်တယ်လို့ မထင်
မိဘူး သမီးရဲ့ အင်း...ခက်တာပဲ’

* * *

ညည်သည်တွေအားလုံး ပြန်သွား
ကြပြီး နောက်ပိုင်းမှာတော့ အစစ
ငြိမ်သက်နေသည်။ ပြောစရာ ရှိတာ
ကတော့ တစ်ခါတလေမှာ မောင်နှမ
တွေ ဇာတ်လမ်းကြည့်နေစဉ် အောက်
ထပ်မှာ ညည်သည်ရောက်လာပြီး
ခေါ်မကြား အော်မကြား ဖြစ်နေလျှင်
ဝရန်တာကနေ ခြေဆောင့်သံကြီးပေး

ပြီး ခေါ်ပေးတာမျိုး၊ ညနေပိုင်း အောက်
ထပ်မှာ စကားပြောနေကြလျှင် အခန်း
ထဲက ချောင်းဆိုးသံပေးတာမျိုး။

အလုပ်သွားဖို့ တံခါးတွေ သော့ပိတ်
ပြီး အထွက်မှာ အမှတ်တမဲ့ **ပြန်ထည့်**
ကြည့်မိရင် သူ့အခန်း ပြတင်းပေါက်
ကနေ (ကိုယ်ထည်မပြတ်) လက်ပြနေ
တာမျိုးတွေ ကြုံခဲ့ရတာတွေက နေရီ
တို့အဖို့ ရိုးအီနေပေပြီ။

ဦးဆန်းပိုသည် ဝန်ထမ်းဟောင်းကြီး
တစ်ဦးပီပီသေဆုံးသူအတွက် ဝန်ထမ်း
ဆိုင်ရာ ဓလေ့ထုံးစံအရ အမိန့်ပြန်
တမ်းဖြင့် သွားလိုရာ သွားခွင့်ပြုပြီး
ဖြစ်သော်လည်း သူ့အလုပ် သူ့တာဝန်
နှင့် သူ့ဆရာတို့အပေါ် စွဲလမ်းမှုကြောင့်
ဆရာရင်းဖြစ်သူ ရောက်ရှိလာချိန်မှ
စတင်ကာ သူ့အလုပ်တာဝန်ကို ပြန်
လည်ဆောင်ရွက်လာခြင်း ဖြစ်ပုံရပါ
သည်။

ထို့အတူ လက်ရှိတွင် တာဝန်ရှိနေ
သူ ဒေါ်သွန်းနေရီကိုလည်း အသိ
အမှတ်ပြုစေလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာနာ
သဘောပေါက်စွာဖြင့် နေရီ၏ နှုတ်က
တိုးတိုးလေး ရေရွတ်မိသည်။

‘ဦးဆန်းပိုရေ... အမျှ...အမျှ...အမျှ
ယူပါရင်’

သဗ္ဗေသံတ္တာ ကမ္မဿကာ...

မှတ်ချက်။ ယခုအခါ ယင်းညည်
မိတ်သားကြီးကို ကုမ္ပဏီ
တစ်ခုအား နှစ်ချည်စာချုပ်ဖြင့်
ငှားရမ်းထားလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း...

ပေတ္တာ၊ သစ္စာ ရည်လျက်...

www.burmeseclassic.com

ဟုဂ်ဇီ
(Hu Jin Zhi)

ဒိန်သလွန်တိုင်းဇူးက

ဟုဂ်ဇီကသားလေး

သချိုင်းမှာ မြုပ်ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ
'ကျောင်းတုန်းက ဝါဝါခိုင်ဆိုတာ
မှတ်မိသေးလား။ ဖြူဖြူကျစ်ကျစ်
ကလေး'

'မှတ်မိတာပေါ့... အင်မတန် ပျော်
တတ်ခင်တတ်တဲ့ တရုတ်မလေးပဲ'

'သူဆုံးသွားပြီလေ။ ဒီလိုပါ...
ဇာတ်ရည်လည်အောင်တော့ နည်း
နည်း ပြောရဦးမယ်။ ကျောင်းပြီးတော့
ဝါဝါခိုင်က (...)က တရုတ်အမျိုးသား
တစ်ဦးနဲ့ အကြောင်းပါတယ်။ စီးပွားရေး
ကောင်းကြပေမယ့် အိမ်ထောင်ရေး
အဆင်မပြေကြဘူး။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ
တကျစ်ကျစ်ပါ။

တစ်နေ့မှာ ဝါဝါခိုင်တစ်ယောက်
ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်ရှာပြီလို့ သတင်း
ရလို့ ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်းအရင်း
အချာတစ်စု သူနေတဲ့ ဗဟိုလမ်းမှာ
အိမ်ကို သွားကြတယ်။

ကြေကွဲစရာပါ။ အသက်ခံရတာပဲ။

ဇန်နဝါရီ နံနက်ခင်းတစ်ခု။

ဗဟိုလမ်းနံဘေးက လျှောက်လာ
ရင်း "မန်းတနော်" လမ်းထိပ်ရောက်
တော့ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်း
တစ်ဦးနဲ့တွေ့လို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ဝင်ပြီး စကားလက်ဆုံကျဖြစ်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့(၃၆)နှစ်ကျော်၊ မော်လမြိုင်
ကောလိပ်မှာ ဆုံခဲ့ကြတဲ့ အရင်းနှီးဆုံး
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပါ။

'ကြုံတုန်း မေးရဦးမယ်။ တရုတ်
လေ့မှာ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီး
တစ်ဦး ကွယ်လွန်ရင် လင်ယောက်ျား
ဘက်က သချိုင်းမှာ သဂြိုဟ်ရတယ်
ဆိုလား'

'အိမ်ထောင်ကျသွားရင် သိပ္ပံနဲ့ ပျိုနိုး
နာမည်ကို ယူရတယ်လေ။ အိမ်တစ်အိမ်မှာ
ဖော်ကွယ်လွန်ရင် သူ့အုတ်တုံးနားမှာ မိခင်
အတွက် နေရာယူထားလေ့ ရှိကြတယ်။
ကွယ်လွန်တဲ့အခါ အတူ ယှဉ်ပြိုင်ကြတယ်။
သချိုင်းကနံ့တော့ပွဲနားမှာ တစ်နေရာတည်း
ကန်တော့လို့ရတာပေါ့။ အခြေအနေ
အကြောင်းကြောင့် နေရာခွဲခြားပြီး သဂြိုဟ်
ရတာတွေလဲ ရှိပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ရင် အတူတူ
ပြိုင်နကြပါတယ်။

သူ့နာမည်က နေ့ပထမလဲ အိမ်နံ့ကျပ်မှာ
တစ်ခုတစ်စောင် သဂြိုဟ်ကြတယ်။ သမီး
ကတော့ အိမ်ထောင်ကျသွားရင် သိပ္ပံနဲ့

ရုပ်အလောင်းကို ရေဝေး ရေခဲတိုက်ပို့ပြီး မသန့်ပြန်ခင်သူ့အမေကိုအိပ်မက်ပေးတယ်။

သူ့အမေက လျက်ကတော့ သူ့အချို့ကို ကိုယ်နှိပ်ကာ သူ့အချို့မှာ ယောက်ျားတွေ ရဲ့ သူ့အချို့မှာ ပြုနိုင်ပေပါတဲ့”

ကျွန်မတို့က သူ့မိသားစုနဲ့လဲ သိပ် ရင်းနှီးကြတယ်။ မိဘတွေကို သူ့ခေါ်သလို “ပါပါ။ မာမာ” လို့ပဲ ခေါ်ကြတာ။ “မာမာ” က ကျွန်မတို့ကို ခေါ်ပြီး ပြောပြတယ်လေ။

ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်တော့ သူ့မိဘတွေ အိမ်မှာလှုပ်တယ်။ ကျွန်မတို့တစ်စုက အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်နံဘေးမှာ စုထိုင်ပြီး တရားနာကြတယ်။ သူ့ နာမည်ခေါ်ပြီး အမှုဝေမယ်လှုပ်တော့ အင်မတန် ဆိုးတဲ့ အပုပ်နံ့ကြီးလှိုင်ထွက်လာတယ်။

ပြတင်းပေါက်နားမှာရှိတဲ့ ဒန့်သလွန် ပင်ဆီကနေ ပျံလာတာလို့ ထင်တယ်။ သူ့ငယ်ချင်းအားလုံး သတိထားမိကြတယ်။

ဘုန်းတော်ကြီးက အမှုလဲ ဝေပြီးရော လက်ကောက်ဝတ်လောက်ရှိတဲ့ ဒန့်သလွန် ကိုင်းက လူတစ်ယောက် တက်ထိုင်လိုက်သလို ညွတ်ခနဲ ကျိုးကျသွားပါလေရော။ အပုပ်နံ့ဆိုးကြီးလဲ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားတယ်။

“မာမာ” က တီးတိုးပြောတယ်။
“သမီးတို့ သူငယ်ချင်းလာသွားတာ ဖြစ်မယ်” တဲ့

‘နောက်တော့ကော အိပ်မက်ပေး သေးလား’

“မမက်တော့ဘူးတဲ့”။ သူ့အရိုးပြာကိုတော့ သူ့မိဘ ဘိုးဘွားသင်္ချိုင်းမှာပဲ မြှုပ်ပေးလိုက်ကြပါတယ်။ အယူဖြောင့်ပြီး ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်သွားပြီနဲ့ တူပါတယ်

တရုတ်အယူအဆမှာတော့ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အချို့မှာ ဒီမုဟုတ် ရုပ်ကလာပ် မြှုပ်နှံရာ ဝင်္ဂဟနံ့က အရေးပါတယ်။ အဲဒီဝင်္ဂဟနံ့ရဲ့ ကွယ်လွန်သူက တစ်လွန်ဘာမှာ မှီကိုင်ရမယ်။ ဦးတည်ရာမှ ဝေလွင့်နေရတတ်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

အပဟာက စုဆန်ပြုသွားတာပို တစ်လွန်မှာ အချုပ်စွာ နားနပ်ပြုလို့ ယူဆနိုင်သလို ကောင်းမွန်ရာ ဘုံဘဝ သုဂတိကို ယာအောက်နိုင်ပြီလို့ ယူဆလို့ရပါတယ်

(ပါပါနိုင်အပါအဝင် အလှူကြေးနှင့် လေပြီးသောအိတ်တွေများအားလုံး ကောင်းရာ သုဂတိသို့ လားရောက်နိုင်ကြပါစေ)

ဟူဂျင်းမီ(Hu Jin Zhi)

ကျွဲ-ခွား အရေပြားတွေ

ဝဲယားနာပေါက်ခြင်းအတွက် ဆေး

သတ္တဝါတိုင်းရဲ့ အရေပြားမှာ အရေပြား မသန့်ရှင်းမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း အခြားသော အကြောင်းများကြောင့်သော်လည်းကောင်း ဝဲတွေ့ယားနာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

သွေးသားရဲ့ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့်လဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ လူတွေ ဖြစ်ရင်တော့ ကုတ်နေရတာနဲ့ လူကြားထဲ အနေရခက်ပါတယ်။

ကျွဲ-ခွားတွေ ဝဲရောဂါ၊ အရေပြားရောဂါ ဖြစ်ပြီဆိုရင်တော့ နီးစပ်ရာသစ်ပင်တွေ၊ တိုင်တွေ၊ နံရံတွေကို ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ပွတ်တိုက်ကြပါတယ်။ တချို့တိရစ္ဆာန်တွေဆိုရင် အနာတွေဖြစ်တဲ့အထိ၊ သွေးတွေ ထွက်တဲ့အထိ ပွတ်တိုက်ကြပါတယ်။ ဖြစ်တဲ့နေရာမှာ အမွှေးတွေ ကျွတ်တတ်ပါတယ်။ အရေပြားတွေ နီလာတတ်ပါတယ်။

မကုဘဲထားလို့ ကြာရင် အအိပ်ပျက် အစားပျက်ပြီး ပိန်သွားတတ်ပါတယ်။ ကြည့်ရတာလဲ တော်တော်ရုပ်ဆိုးပါတယ်။ မသင့်တော်တဲ့ဆေးတွေ လိမ်းမိရင်လဲ ပိုဆိုးသွားတတ်ပါတယ်။ ကြာရင် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သွားတတ်ပါတယ်။

ဆေးနည်းကတော့ လွယ်လွယ်ကလေးပါ။

နီးလျက်နဲ့ ဝေးနေကြတာပါ။ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းမှာ မရှိမဖြစ် မီးဖိုချောင်သုံး **နန္ဒင်းမှုန့်ပါ။ အုန်းဆီနဲ့ ရောပြီး လိမ်းပေးရပါတယ်။**

နန္ဒင်းမှုန့်(၅)ကျပ်သားကို အုန်းဆီ(၁၅)ကျပ်သားနဲ့ ရောပွေပြီး ဖြစ်နေတဲ့ နေရာတွေကို နေ့တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ်ပေါ့။ သံပရာသီး(၅)လုံးကို အရည်ညှစ်ပြီး ထိုက်ပေးရပါတယ်။ ဖြစ်နေတဲ့ ကျွဲ-ခွားကို နေ့စဉ် သန့်ရှင်းတဲ့ ရေနဲ့ ချိုးပေးရပါတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ကာဘော်လစ်ဆပ်ပြာနဲ့ တိုက်ပြီး ဆေးကြောပေးရပါတယ်။

ဒီနည်းအတိုင်း (၅)ရက်လောက် ကုသလိုက်ရင် ကျွဲ-ခွားတွေမှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဝဲယားနာတွေ ပျောက်ကင်းပါတယ်။

ဇွေသိန်း(တိ/ဇွေ/က)

အပိုရုတ် ဝိဇ္ဇာလမ်း

အန္တရာယ်

ကောဇာသွာ

စကြဝဠာအနန္တ ဟူသော စကား ရှိ၏။ မည်မျှ ပမာဏ ကြီးစေကာမူ အားလုံးသည် ရုပ်, နာမ် အစုအဖွဲ့ သာ ဖြစ်၏။ ရုပ်ဟူသမျှ အထုမြို့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်၏။ အရာဝတ္ထုများ အား အသေးငယ်ဆုံးအထိ စိတ်ပိုင်း လျှင် အက်တမ်(Atom)ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအက်တမ်သည်ပင်လျှင် စကြဝဠာ သက်တမ်း နှစ်သုံးသိန်းခန့်ကြာမှ စတင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ယူဆကြ၏။

အက်တမ်တွင် အပေါ့ဆုံး အရာ ဝတ္ထုမှာ ဟိုက်ဒရိုဂျင်(Hydrogen)ဖြစ် ၏။ ထို ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဒြပ်စင်များသည် အိုင်းစတိုင်း၏ $E=mc^2$ (သို့မဟုတ်) DIRAC၏ $E=\pm mc^2$ သီအိုရီအရ စွမ်းအင်အဖြစ် ဆင့်ကဲ ပြောင်းလဲမှု ကြောင့် ဖိုက်ဒရိုဂျင် အက်တမ်များ သည် ဟီလီယမ်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွား ၏။

ဤနည်းအတိုင်း အက်တမ် အလေးအဆ(Atomic Weight) များ

ပြားသော ဒြပ်စင်များ ဆင့်ကဲ ဖြစ်ထွန်း လာ၏။ ထိုဒြပ်စင်များတွင် ကာဗွန် (Carbon) နှင့် လီဒ်(Lead) များလည်း ပါဝင်လာ၏။ “ကာဗွန်” ဟူသည် ပုံစံ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေသော မီးသွေး, ကျောက်မီးသွေး, ရေနံ, စိန် စသည်တို့ ဖြစ်ပြီး ဖိအားနှင့် အပူချိန် ပြင်းထန်မှု များဖို့တွင် မူတည်၍ မီးသွေးခဲတစ်ခဲ သည် စိန်အဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်၏။ ထို့အတူ ခဲကိုလည်း ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်၏။ လိုအပ်သော ဖိအား, အပူနှင့် ပြင်ပဓာတ်ကူပစ္စည်း များကြောင့်သာ ဒြပ်စင်များ အဆင့်ဆင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၈၉

ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းဖြစ်၏။

သို့သော် မီးသွေးခဲတစ်ခဲကို စိန်အဖြစ် ပြောင်းလဲရသော ကုန်ကျစရိတ်မှာ ပြင်ပပေါက်ဈေးတွင် စိန်တစ်ပွင့် ဝယ်ယူရသည်ထက် ကြီးမြင့်နိုင်၏။ ထို့အပြင် လူတို့ပြုလုပ်သော (Man Made) တစ်နည်းအားဖြင့် (Artificial) ပစ္စည်း၏ အရည်အသွေးကို သဘာဝပစ္စည်းကဲ့သို့ တန်ဖိုးမထားကြသောကြောင့် ဤသို့ ပြုလုပ်မှုများ နည်းပါး၏။

သို့သော် တစ်နိုင်တစ်ပိုင် နည်းများဖြင့် တန်ဖိုးနည်းသော ပစ္စည်းများကို တန်ဖိုးရှိသော ရတနာများအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော မြန်မာများ ရှိ၏။ ယင်းတို့ကို အဂ္ဂိရတ်သမားများ ဟုလည်း အချို့က ကင်ပွန်းတပ်ကြ၏။ ရွှေဖြစ်၊ ငွေဖြစ် လမ်းစဉ်ဖြင့် သတ္တဝါများအား ကယ်မမည်ဟု ကြွေးကြော်၍ ဖိုထိုးကြသူများလည်း ရှိ၏။

တန်ဖိုးရှိသော ပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ မြတ်နိုးဖွယ်ပစ္စည်းကို လည်းကောင်း “ရတနာ” ဟု ခေါ်ကြသည်ဖြစ်ရာ “ရတနာ” ဟူသည် လမ်းဘေးမှ ကျောက်စရစ်ခဲတစ်လုံး မဟုတ်သည့် အတွက် ထိုသို့ ကြိုးစားရာတွင် အောင်မြင်သည်ဟု ယူဆနိုင်သူများ ရှိသကဲ့သို့ ရှုံးနိုင်သူများလည်း ရှိ၏။

အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ ရှုံးနိုင်သည်ဖြစ်စေ ယင်းတို့၏ ကြိုးစားမှုကို မြန်မာ့ရိုးရာ ပညာတစ်ရပ်အနေဖြင့် လေးစားအပ်၏။ ယင်းပညာရပ်သည် အခြားသော ဂန္ထီရပညာများနှင့် လည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ ဆက်စပ်နေတတ်၏။

ဤအဖြစ်အပျက်များနှင့် ပတ်သက်သည့် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မတင်ပြမီ အဂ္ဂိရတ်သမားများကို လှောင်ပြောင်တတ်သည့် ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကိုလည်း တင်ပြလိုပါ၏။

ဤပုံပြင်ကို အများစု ဖတ်ဖူးကြားဖူးကြမည်ဟုလည်း ထင်ပါ၏။

ရှေးအခါက သူဌေးကြီးတစ်ဦးကွယ်လွန်သွားသောအခါ အမွေဆက်ခံရသူ သားက သူဌေးကြီး၏ ခွေးကို ရိုက်နှက် နှင်ထုတ်လိုက်၏။ သူဌေးကြီး ရှိစဉ်က အလိုလိုက် မျက်နှာသာပေး ခံရသော ခွေးဖြစ်၏။ ခွေးမှာ နာကြည်းစိတ်ဖြင့် အခြေအနေမဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ကြုံနေရသဖြင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဖွတ်တစ်ကောင်အား သူဌေးသား မွဲတေစေရန် သူဌေးအိမ်ပေါ် တက်ခိုင်းလေ၏။ “ဖွတ်တက်လျှင် မွဲသည်” ဟူသော စကားအတိုင်း ဖွတ်က သူဌေးအိမ်ပေါ် တက်ရန် ကြံစည်သော်လည်း မတက်ဖြစ်ဘဲ ပြန်လာပြီး...

‘မင်းရဲ့ သူဌေးအိမ်ပေါ်ကို ငါ တက်စရာ ယိုတော့ဘူး။ အဂ္ဂိရတ်သမား ရောက်နေပြီ။ အဲဒီလူ ရောက်ရင် ငါတက်တာထက် ပွဲလို့ပယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။ ဤပုံပြင်သည် အဂ္ဂိရတ်ထိုးရင်း ကုန်ကျစရိတ်များကြောင့် ဆင်းရဲသွားရသူတို့၏ဘဝကို ရည်ညွှန်းလိုရင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အထက်တွင် တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် အတိုင်း မီးသွေးတစ်ခဲအား စိန်တစ်ပွင့်အဖြစ် ဖန်တီးရန်မှာ လွန်စွာခက်၏။ ကုန်ကျစရိတ် များ၏။ ခက်ပြီး အကုန်အကျ သက်သာသောနည်းကို တွေ့ရှိရေးသည်သာ ချမ်းသာစေသောနည်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်ဖြစ်၏။ စာရေးသူကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကိုလည်း ဤသို့ တင်ပြလိုပါ၏။

ရှမ်းရိုးမနှင့် ပဲခူးရိုးမ လွင်ပြင်ရှိ မြို့ကြီးတစ်မြို့၏ တောင်ပိုင်းတွင် “ဦးစိန်ရွာ” ဟူသော ရွာတစ်ရွာရှိ၏။ ရွာဟု ဆိုသည်မှာ ဒေသခံများက

နှုတ်ကျိုးနေ၍ ခေါ်ခြင်းသာဖြစ်၏။ စင်စစ် မြို့နှင့်တစ်ဆက်တည်းရှိသော ရပ်ကွက်တစ်ခုသာ ဖြစ်၏။

ရပ်ကွက်၏ထိပ်တွင် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦး နေထိုင်၏။ ဆရာကြီးမှာ ဦးဖိုးလှဖြစ်ပြီး ဇနီးနှင့် သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ရှိ၏။ အကျင့်သီလ၊ သိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ခြေကြွခ၊ ဆေးဖိုးဝါးခနှင့် မိသားစုစားဝတ်နေရေး လုံလောက်၏။ လူအများစုက အားကိုးအားထား ပြုကြပြီး လူချစ်လူခင် တပည့်တပန်း ပေါများ၏။ အေးဆေးတည်ကြည်သော အပြောအဆို၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အံ့နေအထိုင် ရှိ၍လည်း ကြည်ညိုသူ ပေါများ၏။

ဆရာကြီး၏နေအိမ်နှင့် လမ်းခြားလျက် စာသင်ကျောင်းတိုက်ကြီး ရှိနေ၏။ “လသာကျောင်းတိုက်” ဟုခေါ်၍ စာသင် သံဃာတော် အပါး(၁၀၀)ခန့် ရှိ၏။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးသည် ဆရာကြီးနှင့် အထူး ခင်မင်ရင်းနှီးကြ၍ တရားဓမ္မအကြောင်း ဆွေးနွေးပြောဆို နာယူကြ၏။ ဆရာကြီး၏ အိမ်ပိုင်းမှာ အတော်အတန် ကျယ်ဝန်း၏။ ခြံဝင်းအတွင်း သရက်၊ မာလကာ၊ ငှက်ပျော စသည့် နှစ်ရှည်ပင်ကြီးများ ရှိသကဲ့သို့ ပန်းပင်၊ ဂမုန်းပင်များလည်း ရှိ၏။

ခြံထောင့်တွင် သွပ်မိုး၊ သွပ်ကာ ဖိုရုံတစ်ခုရှိပြီး ဖိုရုံနှင့်ကပ်လျက် မီးသွေးသိုလှောင်ခန်းလည်း ရှိ၏။ ဆရာကြီးမှာ ဝိုလျှံသော ငွေစကလေးများဖြင့် စုဆောင်းပြီး အဂ္ဂိရတ်ပညာကို လိုက်စား၏။ ဆရာကြီး၏ လက်ထဲတွင် ဓာတ်လုံးကလေးများ မကြာခဏ တွေ့ရပြီး ဆေးကုသသောအခါတွင်လည်း အသုံးပြုဆည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆရာကတော်မှာလည်း စိတ်နှလုံး
ကောင်း၍ အေးအေးနေတတ်
သူဖြစ်၏။ ငွေကြေးလိုအပ်မှု
မရှိစေရန် ချွေတာစုဆောင်း
တတ်သူလည်း ဖြစ်၏။
ငွေကြေး မဖြစ်မနေ
လိုအပ်မှသာ ဆရာကြီးကို
ပြောလေ့ရှိ၏။ ထိုသို့
အရေးပေါ် လိုအပ်ချက်
မှာလည်း တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်
ခန့်သာ ရှိတတ်၏။

ထိုအခါ ဆရာကြီးသည် အိမ်နီးချင်း
လည်းဖြစ်၊ တပည့်လည်းဖြစ်သူ
“မောင်ဖိုးထောင်”(ခေါ်) “မောင်ရုပ်ဆိုး”
ကိုခေါ်၍ ရွှေတိုရွှေစကလေးများ ပေး
တတ်၏။ မောင်ဖိုးထောင်လည်း ဆရာ
ကြီးပေးသော ရွှေတိုရွှေစကလေးများ
ကို ယူ၍ ရွှေပန်းထိမ်များတွင် ရောင်းချ
ရ၏။ ရရှိသော ငွေကြေးကို ဆရာကြီး
သို့ ပေးအပ်ရ၏။ ရွှေများကို ပန်းထိမ်
တွင် မှတ်ကျောက်တင်သော အခါတွင်
လည်း အစစ်အမှန်သာ ဖြစ်နေ၏။
မောင်ဖိုးထောင်၏ စိတ်တွင်းမှ ဆရာ
ကြီးသည် “ရွှေဖြစ်သောလမ်း”ပေါ်
တွင် ရောက်နေပြီဟု ယုံကြည်၍ ဤ
သို့ စကား စ၊ကြည့်၏။

‘ဆရာကြီး ရွှေဖြစ်ပြီလား၊ ဒီဆိုရင် တရား
အားထုတ်တဲ့အခါ စိတ်အေးအောင်
ဒီတစ်ခါ ပိဿန္နနိက္ခံ ရွှေတွေ ပေးပါလား
ဆရာကြီး၊ ဆရာကော တပည့်ပါ ကောင်း
စာနိဗ္ဗာန်ပေါ့’

ဆရာကြီးသည် တပည့်အား
ကရုဏာသက်သော အကြည့်ဖြင့်
ကြည့်၍...

‘ဪ... မောင်ဖိုးထောင် လောဘတက်
နေပါလား။ ခုလို စာနိဗ္ဗာန်နဲ့ရရင်
တော်ရောပေါ့။ ဆရာကြီး ဖြစ်တာက
သမုဒ္ဒရာထဲက ရေကပ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။

အပျားချင်းသာဖိုက ပေးပေးထားတာ။
ဒီလမ်းက ထင်သလောက် ပလွယ်ပါပဲ။
အန္တရာယ်များလဲ များပါတယ်’

ဆရာကြီးပြောသော “အန္တရာယ်”
ကို မောင်ဖိုးထောင် ကောင်းစွာ
နားမလည်သော်လည်း သူ့ခိုးသူဝှက်
ရန် ကင်းစေရန် ဆရာကြီး၏အိမ်ပိုင်း
ထဲတွင် ဂမုန်းပင်တစ်ပင် စိုက်ထား
လိုက်၏။ တစ်ညတွင် အလွန် ထိတ်
လန့်ဖွယ် အသံကြီးဖြင့် အော်ဟစ်သံ
ကြားရ၍ ပတ်ဝန်းကျင် အိမ်နီးနားချင်း
များမှ ဝိုင်းဝန်းရှာဖွေ ဖမ်းဆီးကြရာ
သရက်ပင် တစ်ပင်အောက်၌ သတိ
လစ်နေသော သူခိုးကို တွေ့ရလေ၏။

ဆရာကြီးက မည်သို့မျှ အပြစ်မယူ
ပါ။ သူခိုးမှာ ဖိုရုံထဲတွင် ရွှေတိုရွှေစ
တွေ့လိုတွေ့ငြား ဝင်ခိုးရာမှ ယခုကဲ့သို့
ထိတ်လန့်စရာ တစ်ခုခုကို တွေ့၍
ထွက်ပြေးရာမှ သတိလစ်နေခြင်းဖြစ်
ကြောင်း သိရလေ၏။

သူခိုးမှာ ရွာအစွန်တွင် နေထိုင်
သော အခြေအနေမှ တစ်ဦးပင်ဖြစ်ပြီး
လန့်ဖွယ် ဖျားနေသဖြင့် ဆရာကြီးကပင်
ဆေးကုပေးရလေ၏။ ရောဂါပျောက်
ကင်းသွားသောအခါ ဆရာကြီးအား
အုန်းဖွဲ့ငှက်ပျော့ဖြင့် လာရောက်

တောင်းပန်ကန်တော့လေ၏။ ထိုသို့
ကန်တော့ရင်း သူ ဝင်ရောက်ခဲ့သော
ညက အဖြစ်အပျက်ကို ဤသို့ ပြောပြ
လေ၏။

‘ဆရာကြီးရဲ့ ဖိုရုံထဲမှာ ရွှေတိုရွှေစ
များ ရှိလို့ပေးလာတို့ဦး ခြံည်းရိုကြား
ထဲက တိုးဝင်မိတာပါ။ ဆရာကြီးရဲ့
သရက်ပင်အောက်မှာမှာ တွေ့ ခိုနေ
မိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မလှမ်းကပ်တာ
ခြံခြံ အလင်းကြီးတစ်လုံး ပေါ်လာဦး
ခြံည်းရိုအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း ချွေ
တယ်။

အဲဒီအလုံး ခြံခြံကြီးဟာ ကျွန်တော့်
နား အောက်လာတဲ့အခါ ထက်ကြီး
တစ်ထောင်လို အထွေက သူ့ချွန်တွေနဲ့
မျက်လုံးက နှစ်မလောက်ရှိဦး မီးလုံး
ပေါ်ကြီးတွေ့လို့ပါ။ ပါးစင်က တော်တော်
ကနဲဦး သွားစွမ်းနှစ်ချောင်း ထွက်နေ
တယ်။ တော်တော် ကြောက်စရာ
ကောင်းတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးကြီးပါ ဆရာ
ရယ်။ ချို့ လန့်ဦး အော်မိရတာ သတိ
လစ်သွားတာပါပဲ’

ဆရာကြီးလည်း သူခိုး၏ စကားကို
ကြားသည်နှင့် မောင်ဖိုးထောင်(ခေါ်)
မောင်ရုပ်ဆိုးကို ခေါ်၍ မေးမြန်းသည့်
အခါ မောင်ဖိုးထောင်က...

‘ဆရာကြီးပြောတော့ ဒီအလုပ်က
အန္တရာယ် များတယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော့်
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထံက ဘီလူးဂုဏ်
တောင်းပြီး စိုက်ထားလိုက်တာပဲ။ (၉)ရက်
ထိတ် သာမိတ်ပါးမိတ်ရည် လောင်ပြီး
“အသံ ဂုဏ်းဘီလူးကို လျှော့ညှို့လကွယ်
နေတိုင်း အစာကျွေးပါပယ်။ ဒီဝင်ခြံကိုလဲ
ဆောင့်ရှောက်ပါ”လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဆရာကြီးက တရားသမားပို့ တွေ့တာပါ။
သာယာလှတွေကတော့ ယောအိခြံထဲမှာ
ဖြူဖြူကြီး လျှောက်သွားနေတာ ပြောခဏ
ပြန်ရပါတယ်။ အိမ်သားတွေ လူကောင်းတွေ
ကို ဘာမှ ဒုက္ခပေးပါဘူး။ ဒီဟာက သူခိုး
ဖြစ်နေလို့ ခြောက်လှန့်လိုက်တာ ထင်ပါတယ်။
ထိုအခါ ဆရာကြီးလည်း သိလူ
ဂုဏ်ကို သင့်လျော်ရာ အခြား

တစ်နေရာတွင် ပြောင်း၍ စိုက်ပျိုးရန် မောင်ဖိုးထောင်အား ပြောကြားလိုက်လေ၏။ မည်သူ့ကိုမျှ မတော်တဆ ဘေးရန် မဖြစ်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်၏။ မောင်ဖိုးထောင်လည်း ဆရာကြီးကို မလွန်ဆန်ခဲ့သောကြောင့် အခြား တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့စိုက် ထားလိုက်ရ၏။

ဆရာကြီးလည်း အားလပ်သော အချိန်တွင် ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းပြု၏။ ပိုသောအချိန်များတွင် ဖိရုံထဲသွားပြီး ဖိုထိုး၏။ ဖိုထိုးသောကြောင့် မီးသွေးဖိုး မရှိသောအခါ ဆရာကတော်က နေအိမ်သွပ်ပြားများကို ခွာ၍ရောင်း၏။ ထိုသို့ ပြုရသည့်အတွက် စိတ်ထိခိုက်ခြင်းလည်းမရှိ။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ လုပ်ငန်းကို ပါဝင်ကူညီရသဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ၏။

ဆရာကြီး ဖိုထိုးသောအခါ အဓိကကူညီရသူမှာ မောင်ဖိုးထောင်ဖြစ်၏။ မောင်ဖိုးထောင်မှာ အင်္ဂါရတ်ပညာကို ကောင်းစွာ နားမလည်သော်လည်း ဆရာကြီး ခိုင်းစေသမျှ လေးလေးစားစား ဆောင်ရွက်ပေးသူဖြစ်၏။

တစ်နေ့သောအခါ ဖိရုံအတွင်းမှ ပြင်းထန်သော ဝေါက်ကွဲသံတစ်ခု ကြားရလေ၏။ အိမ်သားများ ပြေးလွှားသွားရောက်သောအခါ ဖိရုံထဲတွင် မီးဖိုဘေး၌ ညှပ်ကိုင်၍ သတိလစ်နေသော ဆရာကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ မီးဖိုပေါ်ရှိ လုံထဲမှ အဖြူ၊ အစိမ်း၊ အပြာရောင်စုံမီးတန်းများသည် လင်းလက်တောက်ပပြီး ကောင်းကင်သို့ တက်နေ၏။

ဖိရုံ၏ သွပ်မိုးတွင် တစ်ပေခန့် အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက် ဖြစ်နေပြီး ထို

အပေါက်မှ အပြင်သို့ အလင်းတန်းများ ထွက်နေကြ၏။ ဆရာကြီးအား သွေးဆေး အနည်းငယ် တိုက်ကျွေးပြီးသောအခါ သတိရလာ၏။ သတိရလာသော်လည်း မျက်နှာမကောင်းသည်ကို တွေ့ရ၏။ အသားအရေ အနည်းငယ် ဖြူရော်ရော် ဖြစ်နေ၏။ စကားလည်း အတူအထွေ မပြော။

မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်ကြောင်းလည်း မပြောသဖြင့် အိမ်သားများကလည်း ထပ်မံ မေးမြန်းခြင်း မပြုကြ။ နှစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ မောင်ဖိုးထောင်အား ခေါ်၍ ထူးခြားသော စကားတစ်ခွန်း ပြော၏။

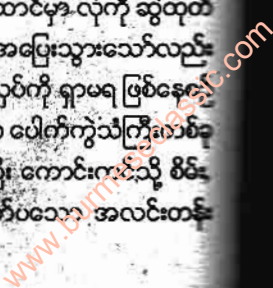
‘မောင်ဖိုးထောင် လက္ခယနေညှာ ဆရာ ဖိုဆွဲတဲ့အခါ အနားမှာ လာနေပါ။ ကြက်ဖတစ်ကောင်ကိုလဲ ယူလာခဲ့ပါ။ အနားမှာထားပါ။ ဖိုဆွဲနေတဲ့အချိန် အိမ်ကြက်ဖကို သေသေချာချာ ကြည့်ထားပါ။ ကြက်ဖက ခေါင်းကလေးစောင်းပြီး တွန့်ဖို အားယူအသံထွက်မလာခင် ညှပ်နဲ့ လုံကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပါ။ မီးနဲ့ဖိုကို ဆရာလုပ်မယ် ဒီအလုပ်က အရေးကြီးတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့။ တကယ်လို့ ဒီတစ်ကြိမ် အောင်မြင်ရင် ကိစ္စအားလုံးပြီးပြီ။ မအောင်မြင်ရင် မင်းတို့နဲ့ ဆရာ တစ်လအကြာမှာ ခွဲရလိမ့်မယ်’ မောင်ဖိုးထောင်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမည့်အကြောင်း ကတိပေးလိုက်၏။ သို့သော် ဆရာကြီးပြောသည့် “ကိစ္စ

အားလုံး ပြီးပြီ”၊ “တစ်လအကြာမှာ ခွဲရလိမ့်မယ်” ဟူသော စကားများ၏ အတိမ်အနက်ကို သဘောမပေါက်ခဲ့။ နောင်တစ်လအကြာတွင်မူ ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သွားပေ၏။ ထိုညသည် လက္ခယညဖြစ်၏။ ဆရာကြီးသည် လုံထဲသို့ ပစ္စည်း အမည် (အမယ်)

တစ်မျိုးမျိုး ထည့်လိုက်၊ ဖိုဆွဲလိုက်လုပ်နေ၏။ တပည့် မောင်ဖိုးထောင်မှာ ကြက်ဖတစ်ကောင်အား အနားတွင် ကြီးနှင့် ချည်ထားပြီး လုံကို ဆွဲထုတ်ရန် ညှပ်ကို ကိုင်ထား ၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် သန်းခေါင်ယံ အချိန်သို့ နီးကပ်လာ၏။ မောင်ဖိုးထောင်မှာ အနည်းငယ် ငိုက်မျှပြီးလိုသော်လည်း ကြက်ဖကို ဒီတု သတိနှင့် ကြည့်နေရ၏။ ထိုစဉ် အလွန် တောင့်ခံထားရသော ချင်ခြင်းတစ်ခုကို ပြေရန်လိုအပ်နေ၏။ ဆေးလိပ်သောက်လိုသော စိတ်သည် တားဆီးမရ ဖြစ်နေ၏။

နောက်ဆုံးတွင် လက်တစ်ဖက်က အိတ်ထဲနီကိုင်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်ကို ရှာ၏။ မတွေ့သည့်အတွက် ညှပ်ကို အသာချကာ ဖိရုံထောင့်တွင် ချိတ်ထားသော လွယ်အိတ်အတွင်းသို့ သွား၍ လက်နီကိုင်ရှာ၏။ ထိုအချိန်မှာ ပင်ကြီးချည်ထားသော ကြက်ဖသည် လည်ကိုစောင်းကာ “ကရော် ကရော်” ဟု အသံပြုပြီး အားပါးတရ တွန်လိုက်လေ၏။

မောင်ဖိုးထောင်မှာ လုံကို ဆွဲထုတ်ရန် အပြေးသွားသော်လည်း ရုတ်တရက် ညှပ်ကို ရှာမရ ဖြစ်နေသဖြင့် ထန်သော ဝေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခု ကြားလိုက်ရပြီး ကောင်းကင်သို့ စိမ်းနီပြာ တောက်ပသော အလင်းတန်း

ကြီး ဖြစ်ပေါ်ပြီး ကောင်းကင်သို့ ထိုးတက်သွား၏။ သွပ်ပြားတစ်ချပ်မှာ လွင့်ထွက်သွား၏။ မောင်ဖိုးထောင်မှာ နောက်သို့ ပက်လက်လန် လဲကျသွားပြီး မည်သို့မျှ မဖြစ်သော်လည်း ဆရာကြီးမှာမူ ယခင်အတိုင်း သတိမေ့မြောသွားလေ၏။

မောင်ဖိုးထောင်က ဆရာကြီးကို ပြေး၍ပွေ့လိုက်၏။ အိမ်သားများ ရောက်လာသောအခါ ဆရာကြီးမှာ သတိပြန်ရလာပြီး မည်သည့်စကားမျှ မပြောတော့ပါ။ မောင်ဖိုးထောင်လည်း သူ၏ မမျှော်လင့်သော အနည်းငယ် ပေါ့ဆမှုအတွက် ဤသို့ ဖြစ်ပျက်ရသည်ဟု ယူဆပြီး ဆရာကြီးအား အပြင်းအထန် တောင်းပန်လေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ဆရာကြီးသည် မည်သည့်စကားမျှ သိပ်မပြောတော့။ အနီးရှိ လသာကျောင်းတိုက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးထံသို့ သွား၍သာ တစ်နေ့ကုန် နေထိုင်လေ၏။ ဖိုရုံတွင်လည်း ဖိုမထိုးတော့ပါ။ တစ်လတိတိ ကြာမြင့်သောအခါ ဆရာကြီးသည်

အိမ်သားများအား ညပိုင်းတွင် ထူးခြားသော နှုတ်ဆက်စကားများ ပြောပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် မည်သည့် ရောဂါဝေဒနာမျှ မဖြစ်ပေါ်ဘဲ ကွယ်လွန်သွားလေ၏။ ဆရာကတော်သည် ဆရာကြီး၏ ရုပ်အလောင်းအား တစ်မိမိခံကြည့်ရင်း နှုတ်မှ စကားအနည်းငယ် ပြော၏။ ပြောသောစကားမှာ...

‘နောက်တစ်လကြာရင် ကျွန်မ လိုက်ခဲ့ပါ့မယ် ဆရာကြီးရယ်’

ဟု ဖြစ်၏။ ဆရာကတော်မှာလည်း ဆရာကြီးနှင့် တစ်လတိတိ တွာ၍ မည်သည့်ရောဂါ အထွေအထူးမျှ မခံစားရဘဲ ကွယ်လွန်သွားလေ၏။ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်ဖိုးထောင်မှာ သူ၏ ပေါ့ဆမှုကြောင့်သာ ဤသို့ဖြစ်ရသည်ဟု မဖြေနိုင်သည့်အတွက် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားလေတော့၏။

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၆၀)ခန့်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီး အဖြစ်မှန်ကို အဝံ့နံ နီးကပ်စွာ သိရှိခဲ့သူများက တစ်ဆင့် ပြန်ပြောပြ

၍ သိရှိရခြင်းဖြစ်၏။ ထို့အတူ ဤဖြစ်ရပ်ကို နီးကပ်စွာ သိရှိခဲ့သော စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးကိုလည်း မရှင်းလင်းသည့် အကြောင်းအရာများကို မေးမြန်းခဲ့ပါ၏။

စာရေးသူသည် လည်းကောင်း၊ မိခင်ကြီးသည်လည်းကောင်း အင်္ဂုရတ်ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း စသည်နှင့် နီးစပ်မှု မရှိသူများ ဖြစ်ကြသည့်အတွက် တိတိကျကျ အကြောင်းအကျိုး မရှင်းပြနိုင်ကြပါ။ သို့သော် သိနိုင်သမျှ လေ့လာမေးမြန်း၍ တင်ပြလိုပါ၏။

၁။ ဂမန်းများတွင် အစောတိုင်းသည် ဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပါ၏။ တွေ့ပြင်သူများ ရှိကြပါ၏။

၂။ ရှေးဖြစ်သော အင်္ဂုရတ်ပညာမှာလည်း အမှန်တကယ် ရှိပါ၏။ အောင်ပြင်မှု အနည်းအများ ကွာခြားလေ့ ရှိကြ၏။

၃။ ဖိုရုံအတွင်း ပေါက်ကွဲမှု (၂)ကြိမ် ဖြစ်ပွားခြင်းမှာ စာတိပျူကြောင့် ဖဟုတ်ပါ။ ဖိုးအောင်ပြီး သိရှိပြည့်စုံသော စာတိလုံး အောင်ပြင်ခါနီးတွင် အခြား ဝိဇ္ဇာပျာက ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက် လုယူကြခြင်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုလို လုယူခဲ့သောအခါ ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပွားပြီး စာတိလုံးထိုးသွင်း အသက်ကို ထိခိုက်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် အနီးတွင် ကြက်ဖတစ်ကောင် ထားရှိပြီး ထိုသို့ ဝင်ရောက်လုယူရန် အခြား ဖျံပြင်ထွေအံ့သော ဝိဇ္ဇာပျား ယာဇာနက်သည့်အခါ ယင်းကြက်က သိမြင်၍ အချက်ပေးခြင်း တွန်းခြင်း ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် မြန်မာ့အင်္ဂုရတ်ပညာသည် ဝျှိုဝှက်ဆန်းကြယ်ပြီး အနောက်နိုင်ငံများကဲ့သို့ ဓာတုဗေဒနည်းလမ်းသက်သက် မဟုတ်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်းမှ

အိမ်ထဲထဲက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်

မလှိုင်မြို့နယ်
(မြောင်းမြ)

မိတ္ထီလာခရိုင်၊ မလှိုင်မြို့နယ်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းရွာကြီးတွင် "စေတော်ဝင်" ကျောင်းတော်ဟူသော အမည်ဖြင့် အဓိက သာသနာပြုစခန်းကြီးတစ်ခု ရှိပါသည်။

ယနေ့ထက်တိုင်အောင် ဘုရားဖူး များဖြင့် အသွားအလာမပျက် စည်ကား နေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်း၏ ထူးခြားချက် တစ်ခုမှာ ဘဝဟောင်းမှ ပဋ္ဌာန်းဆက် ဆွေတော်မျိုးစတော်တို့ကို ဖော်ထုတ်ရာ နယ်မြေ(စခန်း)ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုကြပါ သည်။

ဖွင့်ဆိုချက်ကြောင့်လား မသိ ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာ့နယ်မြေသည် အေးချမ်းသာယာလျက် မျှော်လေရာ ပတ်ဝန်းကျင်တိုင်း၌ လွမ်းစရာ ကောင်းနေသည့်အချက်က ထူးခြားနေ ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တောင်ပိုင်း ချင်းပြည်နယ် မင်းတပ်မြို့တွင် အ-ထ-က(၁)၌ အ-ထ-ပြအဖြစ် အမှုထမ်းနေစဉ်က တစ်နေ့တွင် ကျောင်းသားမိဘအိမ်တစ်အိမ်၌ ခေတ္တ ဝင်၍ နားပါသည်။

နံနက်ခင်းနှင်းမှုန်များ ဝေနေအောင် ကျနေသဖြင့် ထိုင်သည့်နေရာအနီးရှိ လက်လှမ်းမီရာ စားပွဲခုံမှ စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ဆွဲယူဖတ်ရှုမိပါသည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာပြုစခန်း ဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ဖြစ်နေပါသည်။ စာရေးဆရာ "မောင်သိန်းဆိုင်" ၏ အဖွဲ့အနွဲ့

အရေးအသား အယူအဆ တင်ပြပုံ များကောင်းလွန်း၍ ကျွန်တော် ရွှေပေါ် ကျွန်းကို မှန်းဆပြီး အရောက်သွားခဲ့ဖူး ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော့်လက်တွေ့ ရောက် ရှိနေပါပြီ။ သို့သော် ဆရာမောင်သိန်း ဆိုင်လို မဖွဲ့နွဲ့နိုင်ပါ။

သူ့ကို (ဆရာ့ကို) အားကျ၍ ကိုယ် တွေ့ဆောင်ပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ရေးသား ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေပေါ်ကျွန်းသည်... သူ့လိုကိုယ့်လို ရွာကြီးပင် ဖြစ်ပါ သည်။

သို့သော် မတူပါ။

စိမ်းလဲ့ကြည်လင်နေသောတစ်မျှော် တစ်ခေါ်ရေကန်ကြီး အဖူးအပုံ၊ အပွင့် အဖတ်၊ အချပ်အလွှာအစုံစုံတို့ဖြင့် တင့်တယ်လျက် လေယူရာ ရနံ့ တသင်းသင်းဖြင့်လှချင်တိုင်းလှ၊ ဖွေချင် တိုင်းဖွေနေသော ပဒုမ္မာကြာပင်များ၊ စကြိုလျှောက်ရာ လမ်းကလေးများ တမာရိပ်၊ ထနောင်းရိပ်၊ သျှစ်ရှားရိပ် တို့ဖြင့် အေးမြနေသော တရားထိုင်ရန် နေရာ အဆောင်ကလေးများ။

တစ်ခေါက်ရောက်ဖူးမိလျှင် ထိုနေရာ

ကလေးသို့ နောက်ထပ်တစ်ခေါက် ပြန် သွားချင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင် မှုရှိသော လွမ်းမောဖွယ်၊ ကြည်နူး ဖွယ်ရာ တရားစခန်းသာပင် ဖြစ်ပါ သည်။

ကျွန်တော်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ညီမလေးသဖွယ် သံဃောဇော်တွယ်မိ သော ဆရာမဒေါ်ခင်နှင်းဝေတို့သည် တရားစခန်းကို ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တရားစခန်းသို့ ရောက်ပင်ရောက်ချင် ညားသော်လဲ ဆရာတော်ကို တစ်ခါမျှ မဖူးမမြင်ခဲ့ဘူး သဖြင့် သွားရောက် ဖူးမြော်လိုကြောင်း ပြောသော် အဒေါ်ဖြစ်သူက အဖြူအမဲ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ဘုရားစင်မှယူပြုရင်း...

'အဲဒါ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဓာတ်ပုံပဲ' ဟု ပြောဆို တိုက်တွန်းရာမှ ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ မလှိုင်မြို့မှ ရွှေပေါ်ကျွန်းကားကိုစီးစဉ် က အခက်အခဲတစ်ခု ကြုံရပါ၏။ ကာဗိုင်းဆန်းမှစီးလို၍...

'သူက နေမကောင်းဘူး။ တစ်ခါ မှလဲ မရောက်ဖူးဘူး။ ဒါကြောင့် ဦးဆန်းမှ လိုက်ပါရစေ'

ဟု ညီမလေးက တောင်းပန်သည် ကို တောင်းပန်ရပြန်နေစဉ်

ကျွန်တော်က ကားရှေ့တည့်တည့်ရှိ တမာပင်ကြီးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ဆရာတော်၏ မျက်နှာတော်ကို မြင်အောင် ပုံဖော်၍ ဆုတောင်းနေမိပါသည်။

မကြာပါ...။ ကားဦးခန်းမှပင် စီးခွင့်ရခဲ့ပြီး ကျောင်းတော်သို့ ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းတော်သို့အဝင် ဘယ်ဘက် အဆောင်ရှေ့၌ စက္ကူပန်းများ ရောင်စုံ ပွင့်နေသည့် ပန်းခြံကြီးကို တွေ့ရပါသည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း...

‘ဒီအဆောင်မှာ တည်းလို့ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’

ဟု တွေးနေမိပါသည်။ အဆောင်တွေ အများကြီးရှိပါလျက် နှင့် ထိုအဆောင်တွင်ပဲ တည်းခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ထိုအဆောင်သည် ကြမ်းပိုး(ဂျူပိုး) အလွန်ထူသည်ဟု နာမည်ကြီးသဖြင့် သူတို့ကို မေတ္တာပို့ရင်း အိပ်စက်ရာ အစပထမတွင် တစ်ကောင်စ၊ နှစ်ကောင်စ မိတ်ဆက်သည့်အနေဖြင့် အကိုက်ခံရသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် တစ်ကောင်မျှ မကိုက်တော့ပါ။

ထူးဆန်းသည်မှာ ဤပုံစံမျိုးကို အိပ်မက်ထဲတွင် အတိအကျ မြင်မိနေခြင်းပင်။ ညနေဘက်ရေချိုးရန် ကျောင်းအနီးသို့အသွား ကျောင်းဝင်းအနီးသို့ ရောက်သော် အော်ဂင်သံကို ကျောင်းဝင်းထဲမှ ကြားရပါသည်။ သီချင်းတိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေပုံရသည်။

နောက်မှသိရသည်မှာ ရွာစားနိုင်ငံ ကျော် ဂီတစာဆို “ဦးစိန်လှမြိုင်” က ရဲဝင်းစိန်၊ ညီဝင်းစိန်တို့ကို သီချင်းများ ချပေးနေကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

စိတ်ထဲမှ...
‘ဆရာတော်ကို အတီးနဲ့ ပူဇော်ချင်လိုက်တာ’

ဟု တောင့်တမိပါသည်။ ညီမလေးက ခဏစောင့်ဟု မှာခဲ့ပြီး သွားရောက် ဆက်သွယ်ရာမှ ဆရာတော်က ခွင့်ပြုကြောင်းသိရပြီး၊ ညချမ်းအချိန်တွင် ထိုနေရာသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဦးသန်းလှိုင် (ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်)က ကျွန်တော့်ကို လာ၍ ပြောပါသည်။

‘ဦးတေ့လင်းဇေ၊ ဆရာတော်က “ရတုတုရင်” သီချင်းကို တီဆိုင်ထား’ ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်က...

‘မတီးတာကြာ၍ မေ့နေကြောင်း’ ပြောမိပါသည်။ တကယ်လည်း မေ့နေပါသည်။

ရေဒီယိုနှင့် တတ်ပြားအဆိုတော် “ကျွန်တော်ဆရာမောင်မောင်ညွန့်” သီဆိုထားပါသည်။

‘ဆရာတော်ခိုင်းနှင့် တီးသတီး၊ တီးနင်းနဲ့ အလိုလို ဖြစ်သွားလိမ့်ပယ်’ ဟု ဦးသန်းလှိုင်က ပြောပါသည်။ ထိုစကား အသွားအလာအရ ရွှေပေါ်ကျွန်းတွင်...

‘ဆရာတော်ကခိုင်းလျှင် လုပ်သာ လုပ် ဖြစ်တယ်’

ဟု ခေတ်စားပါသည်။ တကယ်လည်း ဟုတ်ပါသည်။ တီးရင်း ဆိုနေရင်း သူ့အလိုလို စာသားများ၊ အသံများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အဆင်ပြေသွားသည်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှပါတော့သည်။

ဆရာတော်သည် တစ်ဖက်သား၏ အခြေအနေနှင့်စိတ်ဓာတ်ကို ကြိုတင် သိနေခြင်းကပင် ကြည့်ညှိဖွယ်ရာဖြစ်ပါတော့သည်။ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်များကို မညွှန်းပါ။ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မန္တလေးပြန်ရန် ငွေမလုံလောက်တော့ပါ။ ရွှေပေါ်ကျွန်းမှ ထုတ်ဝေသော မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တစ်အုပ်

ကိုလည်း ဝယ်ချင်ပါသည်။ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်မှ “သာရွှေဆိုထမ်းသည်” မျက်နှာဖုံးပုံဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံကိုလည်း ပူဇော်ချင်ပါသည်။ မင်းတပ်တွင်ရှိစဉ် ကတည်းက ထိုမဂ္ဂဇင်းကို စိတ်ဝင်စား၍ဖြစ်ပါသည်။

ငွေလိုသည်မှာ အမှန်ပါ။ ကားထွက်ခါနီးပါပြီ။ ဂေါပကအဖွဲ့မှ စာရေးဆရာ “မြေလတ်မြတ်သူ” ကလှမ်း၍ခေါ်သဖြင့် အနီးသို့သွားသော် ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ခိုင်းပါသည်။

ဆရာတော်က ပြုံး၍ကြည့်နေရင်းမှ ရှေ့တွင်ရှိသော စားပွဲခုံကို လက်နှင့်ပုတ်ရင်း...

‘သူ့ကိုကျောင်းမှာ သင်တန်းဆေးဖို့ ဆိုခိုင်းရယ်ကွ’

ဟု ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ရင်း မိန့်ပါသည်။ တစ်ခွန်းတည်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် မုန့်ဖိုးချီးမြှင့်ပါသည်။ ကားခ၊ ထမင်းဖိုး၊ ဝယ်ချမ်းစရာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းခ၊ စာအုပ်ဖိုးအပြင် မန္တလေးသို့ အဆောင်ရောက်သည်အထိ အလှူပယ် စွန့်ကြဲပါသည်။ အံ့ဩ၍ပင် မဆုံးနိုင်တော့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် နောင်တစ်ချိန်တွင် ဤ “စေတော်ဝင်” ကျောင်းတော်၌ အမြဲနေထိုင်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

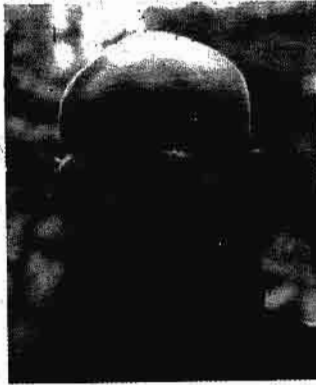
ရွှေပေါ်ကျွန်းတွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ်က တိုက်ဆိုင်လွန်းလှသော ထူးဆန်းသည် အိပ်မက်တစ်ခု မက်ပါသည်။

ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ အဆောင်သို့ ဆရာတော်ဘုရား ကြွလာပါသည်။ ကျွန်တော်က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် နေရာထိုင်ခင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးပြီး...

‘ဆရာတော် နေမကောင်းဘူးကုသ’ ဟု မိန့်သဖြင့် နောက်မှနေ၍ ဆရာ

တော်၏ခါးကို အသာမီထားပါသည်။
ဆရာတော်က ကျွန်တော့်ကိုမိထား
ရင်း ရှေ့သို့ ငေးကြည့်နေစဉ် ကျွန်တော်
၏ဖခင်က အဆောင်တွင် ချိတ်ဆွဲထား
သော မောင်းကြီးများကို လက်ခတ်နှင့်
တီး၍ ဆရာတော်ကို လျှောက်ပါသည်။
'တပည့်တော်ရဲ့သားကို ဝယ်ပေး
မလို့ဘုရား'

ဟု လျှောက်သော်...
'အေး... ကောင်းသားပဲ'
ဟု မိန့်ပါသည်။ ကျွန်တော်က...
'ဆရာတော် နေမကောင်းဘူးလား

ဘုရား'
ဟု မေးသော်...
'အေး...ညာနူး တော်တော်ကြီးကို
နာနေတယ်ကွ'

ဟု မိန့်ဆိုရင်း ကျောင်းတော်သို့
ပြန်လည်ကြွသွားပါသည်။
နောက်တစ်နေ့ညနေ ခိုးချုပ်စတွင်
ကျွန်တော်က ဆရာတော် သီတင်းသုံး

ရာအတွင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ဖူးကာ
ရန်ကုန်ကို ခေတ္တပြန်ဖို့ လျှောက်တင်
ပါသည်။ ဆရာတော်က လေသံ
အေးဆေးစွာဖြင့် "နီးမှသွားတာပေါ့"

ဟုသာ မိန့်ပါသည်။
ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်၏ ယခင်
ဘဝက မယ်တော်၊ ယခုဘဝ၌

"ဦးစန်းထွန်း-ဒေါ်ညွန့်ရီ" ၏ သမီး
ထွေး ငါးနှစ်အရွယ်ခန့်ရှိသော
"မဖြူဖြူသင်း" ကလေးက ကလေး

သဘာဝ ဆရာတော်၏အနီးတွင်
ရပ်လျက် ဖယောင်းတိုင်များကို မီးမှုတ်
တမ်းကစားနေသည်။
ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်ပြီးတစ်တိုင်

ပါးစပ်က "ဖုန်းကြီး" ဟု ရွတ်ဆိုလိုက်၊
ဖယောင်းတိုင်မီးများ ငြိမ်းသွားလိုက်၊
"ဖုန်း" ဟုဆိုတိုင်း ဖယောင်းတိုင်မီးက
ငြိမ်းသွားသည်ကို သူသဘောကျ၍
၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆက်မှုတ်နေသည်။
တစ်ခါတစ်ရံ "ဖူး" ဟူ၍ မှုတ်ပြ
လိုက်သေးသည်။

'တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ "ဖူး" လို့
မမှုတ်ချင်လို့ "ဖုန်း" လို့ မှုတ်တာ'
ဟူသည့် အသွင်ဆောင်သည့် အပြုံး

ကလေးဖြင့် လှည့်၍ကြည့်သေးသည်။
ဆရာတော်က သဘောကျစွာဖြင့်
ဖက်လက်ကုလားထိုင်တွင် သီတင်းသုံး

ရင်းက ကလေး၏ဆော့ကစားနေပုံကို
ပြုံးပြုံးလေး ငေးကြည့်နေသည်။
ကျွန်တော်က အဆောင်သို့ပြန်ရန်

လှည့်၍အထွက်တွင် "ဖြူဖြူသင်း" ၏
ထိပ်ကို အသာပုတ်၍ နှုတ်ဆက်မိသော်
ခေါင်းကိုခုံ၍ ရှောင်ရင်း...

"သွား... အလုပ်ခွံ" "အခေါ်ဘူး" ဟု
နှုတ်ခမ်းစု၍ မျက်စောင်းထိုးသည်ကို
ဆရာတော်က သဘောကျစွာ ပြုံးနေ

တော်မူ၏။
'ကိုင်း...ဖြူဖြူသင်း အဘသွား
တော့မယ်'
ဟု သူ့ကိုနှုတ်ဆက်တော့လည်း...

'သွားပေါ့၊ ညံ့ညံ့သွား'
ဟု နှုတ်ခမ်းစုသည်။
ဤသို့နှင့် ကျွန်တော်အဆောင်သို့
ပြန်ခဲ့သည်။
ဤတွင် ဆရာတော်၏တပည့်ရင်း

၏နောက်သို့ ပြေးလိုက်လာပြီး...
ဦးတေတလင်းဖေ ခဏခဏ... မနေ့က
အိပ်မက်ထဲမှာ ဆရာတော် ညာနူးနာနေ
တယ်လို့ မိန့်တယ်ဆို'

ဟု ကျွန်တော့်ကို မေးပါသည်။
ကျွန်တော်ကလည်း...
'အင်း... ဟုတ်တယ်လေ ညာနူးနာနေ

တယ်လို့ သေသေချာချာကြီးကို မိန့်တာ
ကျွန်တော်ကတောင် ဆရာတော်ရဲ့ခါးကို
နောက်ကနေပြီး ဖေးယာယာနာသတယ်လေ'
ဟုပြောသော် ကိုဝင်းမြင့်ဦးက အံ့ဩ

စွာ ငေးကြည့်နေရင်း...
'အင်း... အခုလဲ ဆရာတော် ညာနူး
တစ်ဖက် တော်တော်ကြီးကို နာနေတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်က...
'ဟာ... တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ကြီးများ
တော်တော်ကြီးကိုပဲ။ ကျွန်တော်အတွက်
ကျော့ သိပ်ပြီး ထူးဆန်းတယ်များ၊ အိပ်မက်က

အပြင်မှာ တကယ်ဖြစ်နေသလိုပဲလားများ'
ဟု ပြောရင်း အဆောင်သို့ ပြန်လာ
ခဲ့ပါတော့သည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း...

'အင်း...ဖြူဖြူသင်းတော့ သူ့ဘာဘာ
ဖယောင်းတိုင်ထုပ်တွေ ကုန်အောင်
မှုတ်ပြီး ကစားနေတော့မှာပဲ'

ဟူ၍ စဉ်းစားလာခဲ့ပါသည်။
ဤ အကြောင်းအရာများသည်
ရွှေပေါ်ကျွန်းတွင် ကျွန်တော်ရှိနေစဉ်

အခါက ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်
များဖြစ်ပြီး ထူးဆန်းတိုက်ဆိုင်သော
ကျွန်တော်၏ အိပ်မက်များဖြစ်ပါသည်။
အခြားသောသူတို့လည်း ဤသို့

တိုက်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြမည်ဟု စာနာ
စိတ်ထား၊ ကရုဏာပွားလျက် ဤ
ဆောင်းပါးဖြင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့
အမှတ်တရ အလွမ်းစာခွေအဖြစ်
တင်ပြမိပါသတည်း...။
မင်းမောင်ဘွား (ခေါ်-မင်းမြ)

www.burmeseclassic.com

ခို (အမေပုရ)

ပင်ယ ရွှေစည်းခုံဘုရားကြီး

လျှပ်စစ်မီးပူဇော်ဝန် မီးစက်ပိုးငွေတစ်ရာ ထာလှူသော ဘုဒ္ဓိယဇနီးမောင်နှံ

တံတားဦးမြို့နယ်၊ စကားအင်းရွာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်သော မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစု ဘုရားဖူးသွားကြပါသည်။ မဟာရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးကို ရှေးပင်ယခေတ် တစ်စည်းရှင်သီဟသူမင်းသည် သတ္တရာမိ ၆၄၄ ခုနှစ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ပြီး ပြန်လည်ပြုပြင်ကာ ရှေးစေတီဘုရားပျက်ကြီးကို အသစ်မွမ်းမံ တည်ထားကိုးကွယ်ထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။ ရွှေစည်းခုံ ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးနေသော သံဃာတော် (၃)ပါးကို ပင့်ပြီး ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ကပ်ကာ ဝတ္ထုငွေ၊ သင်္ကန်း အစရှိသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။ ရေစက်ချ တရားနာပြီးချိန်တွင် ဦးပွင်းတစ်ပါးမှ ဘုရားကြီးအကြောင်း

ကို ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ဦးပွင်း ငယ်စဉ်က လေးဘဝက ဦးလေးတော်သော ဆရာတော်သည် ရွှေစည်းခုံဘုရားတွင် ကျောင်းထိုင်ပါသည်။ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်သည် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ် တို့နှင့် ပြည့်စုံပါသည်။ လောကီပညာ တို့ကိုလည်း တတ်ကျွမ်းပါသည်။ ရွာတွင် လျှပ်စစ်မီး မရသေးသောကြောင့် ရေနံဆီမီးအိမ်၊ ဖယောင်းတိုင် တို့ကိုသာ အားထားရပါသည်။ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားကြီးတွင်လည်း

အောက်လင်းတတ်မီးအိမ်၊ ဖယောင်းတိုင်မီးတို့သာ မီးပူဇော်နိုင်ပါသည်။ ဘုရားလှူကြီးများ အဖွဲ့သည် ဘုရားကြီးအား လျှပ်စစ်မီးထွန်းကာ ပူဇော်ချင်သည့် ဆန္ဒများ ရှိနေကြပါသည်။ မီးစက်ထွန်း ပူဇော်လျှင် ဘုရားကြီးအား ညတွင် ကြည့်ညို့ဖွယ် ပူဇော်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားလှူကြီးများက ဆရာတော်အား မီးစက်တစ်လုံးရှိလျှင် ဘုရားကြီး မီးပူဇော်ရန်ရကြောင်း လျှောက်ထားကြပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ခေတ္တ လောစောင့်နိုင်ထားပါသည်။ တစ်နေ့တွင်

သုံးရက်လောက်နေလျှင် အလှူငွေရ မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်က မိန့် လာပါသည်။

အလှူရှင် မည်သူဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်အရပ်မှ လာမည်ဖြစ်ကြောင်း လည်း ဘုရားလူကြီးများ မသိကြပါ။

သုံးရက်ပြည့်သည့်နေ့တွင် ဆရာ တော်ထံ ရှေးခေတ်ပုံစံ သျှောင်ထုံးနှင့် ယောက်ျားကြီးတစ်ဦး၊ မိန်းမကြီးတစ်ဦး တို့ ရောက်လာကာ အလှူငွေ(၁၀၀) ကျပ်ကို ဆရာတော်ထံ လှူပါသည်။

ထို့ခေတ်က ငွေ(၁၀၀)ကျပ်သည် တန်ဖိုးရှိပြီး မီးစက်တစ်လုံး ဝယ်နိုင် သည့် ပိုက်ဆံဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းရုပ်ပုံပါ ငါးကျပ်တန် ရွက်ရေနှစ်ဆယ့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဦးပွင်းငယ်သည် ကလေးဘဝအရွယ်ဖြင့် ဆရာတော်၏ ဘေးတွင် ရိုနေခဲ့ပါသည်။ ရှေးခေတ်ပုံစံ ရှေးခေတ်အဝတ်အစားများနှင့် ဖြစ်၍ လည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်နေခဲ့ပါ သည်။

ထိုထူးဆန်းသော ဇနီးမောင်နှံသည် ငွေ(၁၀၀)ကျပ်ကို ဆရာတော်ထံ ကပ်လှူပြီး ကန်တော့ကာ ကျောင်း တိုက်အတွင်းမှ ထွက်သွားကြပါသည်။

ခဏအကြာတွင် ဆရာတော်အား ဝတ်ပြုသည့် ဦးပွင်းတစ်ပါး ရောက် လာပါသည်။ ထိုဦးပွင်းသည် ဆရာ တော်အား ဆံရိတ်ပေးရန် ရောက်လာ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပွင်းသည် ဆရာတော်ကျောင်း တိုက်တွင်းမှ ထွက်လာသော ရှေး ခေတ် ဇနီးမောင်နှံကို တွေ့သဖြင့် ကြည့်သောအခါ ဦးခေါင်း အောက်သို့ ငုံ့ထားကြပြီး ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွား ကြပါသည်။ မမြင်ဘူးသော ရှေးခေတ် ပုံစံ လူစိမ်းများ ဖြစ်သဖြင့် ကြည့်မိပါ

သည်။ ဦးပွင်းကို မကြည့်ကြဘဲ ထွက် လာပြီး ဘုရား၏ အနောက်တောင် ဘက်သို့ ထွက်သွားသဖြင့် လိုက် ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ဦးပွင်းမှ နောက် က လိုက်သောအခါ ထိုဇနီးမောင်နှံ သည် အနောက်တောင်အရပ်မှ တောင်ဘက်သို့ ရောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ဦးပွင်းမှ ပြေးပြီး လိုက်သော်လည်း သာမန်လူများ သွားနေသည်ထက် ပိုလျင်မြန်နေပြီး လိုက်မမီပါ။ ဦးပွင်း က နောက်က လိုက်နေရင်း မျက်စိရှေ့ မှာပင် ပျောက်သွားကာ မည်သည့် နေရာ ရောက်သွားမှန်းမသိဘဲ လိုက် ၍မီ ဖြစ်သွားပါသည်။

ဘုရားတောင်ဘက်မှ အရှေ့ဘက် ထိ လိုက်ရှာသော်လည်း လူရိပ်လူ ယောင်မျှ မတွေ့သဖြင့် မကျေမနပ် ဖြစ်ကာ ဆရာတော်၏ ကျောင်းတိုက် သို့ မောပန်းစွာ ရောက်လာပါသည်။ ကျောင်းထဲတွင် ထိုင်နေသည့် ဆရာ တော်ထံ ရောက်လာပြီး...

‘အရှင်ဘုရား... စောစောက ကျောင်း တိုက်ထဲက ထွက်သွားတဲ့ ဧည့်သည်တွေ ဘယ်ကလဲ ဘုရား လူစိမ်းတွေပဲ လိုက် ကြည့်တာ မသိလိုက်ဘူး မြန်လိုက်တာ လွန်ပါရော ဘုရား’

ဟု လျှောက်လိုက်ရာ ဆရာတော် မှ ပြုံးပြီး...

‘ဘယ်လိုက်လို့ ပီမှာလဲ သာမန်လူသား တွေမှ မဟုတ်တာ သိုက်မှာ နေကြတဲ့ ဘုမ္မိယတွေလေ’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ဦးပွင်းမှ မည်သည့် အကြောင်းကိုစွန့် ဆရာတော်ထံ လာကြောင်း မေးလျှောက်ရာ ဆရာ တော်မှ...

‘ပင်ယရွှေစည်းခုံ ဘုရားကြီးအတွက် အလှူငွေ လာလှူကြတာ၊ ဟောဒီမှာ လှူထားတဲ့ ငွေတစ်ရာ၊ ဘုရားကြီးကို လှူပစ်မိပုံပေတို့ မီးစက်ဖိအလှူငွေ’

ဟု ပြန်ပြောကာ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းရုပ်ပုံပါ ငါးကျပ်တန် အရွက် နှစ်ဆယ်ကို ပြလိုက်ပါသည်။

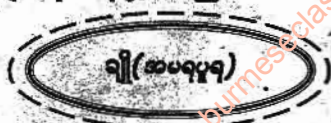
ထိုငွေတစ်ရာသည် မီးစက် ဝယ်နိုင် သော ငွေအတိုင်းအတာ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပွင်းသည် အံ့သြထူးဆန်းသော မျက်နှာဖြင့် ဆရာတော်ကို ကြည့်နေမိ ပါသည်။

ထိုငွေတစ်ရာကို ဘုရားလူကြီးများ သို့ ပေးသောအခါ ဆရာတော်ကို ထူးဆန်းစွာ အလှူငွေ ရရှိပုံကို မေးကြ ပါသည်။ မကြာမီ ထိုငွေတစ်ရာဖြင့် မန္တလေးသို့ မီးစက် သွားဝယ်ကြပါ သည်။

မဟာရွှေစည်းခုံ ဘုရားကြီးအား ညစဉ် မီးစက်ဖြင့် လှူပစ်မိ ပူဇော် နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ဘုမ္မိယသိုက်မှ ငွေ တစ်ရာ လာလှူသော ရှေးခေတ်ပုံစံ ဇနီးမောင်နှံအားလည်း လှူပစ်မိ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အမျှအတန်း ဝေခံခဲ့ကြပါတော့သည်။

[ဦးပွင်းဦးလာတာ ပြောပြသည် များကို ရေးဖွဲ့ပါသည်။]

စေတုတ္တရာ မုန်းအနောက်ကြီးစိုင်းထဲက ငတ်ချောင်းများမှာ ကျွန်းသတ်ပင် ပေါပေမယ့် လျာထားချက် မပြည့်တတ်လို့ ငတ်ချောင်းနှင့် ဒွေးချောင်းအဆုံသက်က သစ်ကွက်ကို ဆက်ပြီးချီတက်ခဲ့ကြရပါပြီ။

တောအမျိုးအစားကလည်း အထက်ရွက်ပြတ်ရော တောစိုဆိုတဲ့အတိုင်း တောက စိမ်းစိုညိုညိုနေသည်။ ကျွန်း၊ ပျဉ်းကတိုး၊ ပိတောက်၊ ထောက်ကြံ့ပင်၊ နတ်၊ သတီ၊ နှောဆိုသည့် သစ်ပင်ကြီးတွေကလည်း ပေါပေပါ။

သည်တော၏အခြေက စိမ့်စမ်းတွေကောင်းလှသည့် မြေပြင်ကို တောတွေထွင်ပြီး လယ်ပြင်ဖြစ်အောင် တည်ထားကြသည်။

ရွာနှင့် အလှမ်းဝေးပေမယ့် ဝမ်းရေးအတွက် စပါးအတွက်ကောင်းသည့် ငှက်ကောင်လယ်တွေကို လုပ်ကြသည်။ လယ်တောတိုင်းတွင် ခြေတံရှည်လယ်တဲတွေကလည်း အစီအရီနှင့်ရှိသည်။

စပါးရိတ်သိမ်းပြီးချိန်ဆိုလျှင် လယ်တဲတွေမှာ လူမနေကြတော့။ ဒီတဲလွတ်တွေက စာရေးသူတို့ သစ်တောဝန်ထမ်းတွေအတွက် နေရေးထိုင်ရေးအဆင်ပြေလှသည်။

အလုပ်သမားတွေက တစ်တဲ၊ ဝန်ထမ်းတွေက တစ်တဲ ခွဲနေရပေမယ့် တစ်တဲနှင့်တစ်တဲက သိပ်မဝေးလှ၊ အော်ခေါ်၍ရသည်။ တောထဲမှာ နေကြရသည့် သဘာဝ ကျားလို၊ ကျားသစ်လို သားရဲတွေကို ကြောက်ကြရသည်။

အရှေ့ကြုံလျှင် လူချင်းဆိုပြီး စုပြုံကာကွယ်နိုင်ဖို့ ဒီလိုနေကြရသည်ဟု နတ်ကြီးရွာသား သင်းသတ်လုပ်သားကိုရုံက ပြောပြသည်။

ကိုရုံက ချင်းတိုင်းရင်းသား တော

တင်္ဂါနေ့ဝင်

ဌာနီယူသိုင်းနှင့်

ချီးလည်ပြောက်

လည်း ကျွမ်းသည်။ သူ မရောက်ဘူး ပေါသည်။ ဘယ်တောက ပိတောက်၊ သည် တောမရှိ၊ ဘယ်တောမှာ ကျွန်း ပေါသည်မှအစ ပြောပြနိုင်သည်။

နက္ခတ္တရေးခြေစာရေး: jee

ဒွေးချောင်းဖျားက ရခိုင်ရိုးမကို ကျော်သည့်အခါ လည်မြို့ချောင်း လက် တက်ကို ရောက်သည့်အကြောင်း ဒွေးချောင်း ခေလဲအနောက်ရိုးမ တောင်ကြောပေါ်က တလက်လက် တောက်ပနေသည့် အရောင်တွေ မြင်လို့ သွားကောက်ပြီး နားလည် သည့် လူကြီးတွေကို မြကြည့်တော့ နတ်သွေးကျောက်နှင့် မြိုင်စိန်တွေ ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရုံပဲတွေကိုလည်း ပြောပြသည်။

ဒွေးချောင်းဖျားနှင့် ငတ်ချောင်းဖျား တွေမှာ ဒီဒုတ်ငှက်ကြီးတွေ ပေါ ကြောင်း၊ ပြောင်တို့ဆတ်တို့ ရှိပေမယ့် အနေကျစ်လို့ တွေ့ခဲ့ကြောင်း၊ ကျီ(ချေ) ကတော့ ပေါကြောင်း၊ ကျားတို့ ကျား သစ်တို့က သူတို့ ငယ်ငယ်က လယ် တောတွေထိ မကြာမကြာ ဆင်းလာ တတ်တယ်ဆိုတာ သိရပေမယ့်ခုတော့ မရှိသလောက် ရှားနေပြီဖြစ်ကြောင်း...

ဒီလို သားကောင်ကြီးတွေ ရှားသွား တာဟာ တူးဖီးသေနတ်တွေနှင့် အမဲ လည်သည့် တောင်ပေါ်သားတွေ ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ကိုရုံက ကျန်သည့် ကျွန်းသင်းသတ် လုပ်သားတွေနှင့် ကျွန်းပင်တွေကို သတ်သည်။ ရင်စို့ လုံးပတ်(၆)ပေ (၆)လက်မကျော်၊ ခုနစ်ပေ ရှစ်ပေရှိတဲ့ ကျွန်းပင်ကြီးတွေ၏ ပင်စည်ရင်းမှာ ကျွန်နှင့် ရစ်ပြီး အနှစ်သား နှစ်လက်မ လောက်ပေါ်အောင် ခုတ်ဖြတ်သတ် လျှင် ကျွန်းပင်က သေသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကိုရုံတို့ လုပ်သားတွေ က စာရေးသူ သတ်မိန့်ပေးထားသည့် ကျွန်းပင်တွေကို ရွေးသတ်ကြသည်။ မှန်ထစ်တွေလည်း ထစ်ရသည်။

စာရေးသူနှင့် တောခေါင်း မောင်မောင်က ရှေ့မှ တောတိုးပြီး

ကျွန်းပင်ရှာ ပေကြီးနှင့် တိုင်တားပြီး သတ်ရမည့် ကျွန်းပင်ကြီးတွေကို ရှာပေးထားသည်။

တောခေါင်း ကိုတုတ်က နောက်မှ လိုက်ပြီး ကိုရုံတို့ သတ်ထားသည့် ကျွန်းပင်၏ မှန်ထစ်ပေါ်မှာ နံပါတ်နှင့် တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ရင်း သီချင်း တကြော် ကြော် အော်နေတတ်သည်။

ကျွန်းသတ်ရက် တောတက်သည့် နေ့ဆိုလျှင် တောတစ်ခွင်မှာ “သတ် ပင်”၊ “ချန်ပင်” အော်သံ၊

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် “ပူး” ဟစ် ခေါ်ထူးသံ၊ လုပ်သားတွေ၏ ကျွဲနံပေါက်သံ၊ ဓားတောက်သံ၊ တစ်ချက် တစ်ချက် ထွက်လာတတ် သည့် ချေဟောက်သံ၊ လန့်ကြောက် ပြေသည့်တောကြက်တွေ၏ တောင်ပံ ခတ်သံတွေက လွင့်ပုံနေလို့ လက်ပဲ သူနွရ၏ မဲဇာတောင်ခြေထဲကလို “တောကြီးဆိတ်ည” မဟုတ်တော့ ပါ။

ညအချိန် ဆောင်းမီးဖိုဘေးမှာ စာရေးသူ စာရင်းလုပ်နေလျှင် ကိုရုံ အမြဲလာကြည့်သည်။ မီးလှံရင်း၊ ဓား သွေးကျွန်သွေးရင်း သူ သိချင်တာတွေ

ကို မေးသည်။ ကိုရုံ သိချင်သည့် အကြောင်းတွေကလည်း သစ်တော လုပ်ငန်းတွေနှင့် ဆက်စပ်နေလေ သည်။

‘ဆရာတို့က ကျွန်းပင်တွေကိုပဲ စာရင်းကောက်ပြီး ရွေးသတ်နေတာ တခြားသစ်ပင်တွေကိုတော့ ဒီလို မလုပ် သူးလား’

‘လုပ်တာပေါ့ တခြားသစ်ပင်ကြီး တွေကိုလဲ ကွင်းနင်းပြီး စာရင်းမှတ် တယ်၊ ပင်ထောင်မှာ နံပါတ်တွေ ရိုက် ထားတယ်၊ ကျွန်းပင်ကြီးတွေလိုတော့ မသတ်ရဘူး’

‘တခြားအပင်ကြီးတွေကိုတော့ ဘာ ကြောင့် မသတ်တာလဲ’

ကိုရုံက သူသိချင်တာကို ရွေးပြီး မေးနေပြီ၊ စာရေးသူက လုပ်လက်စ စာရင်းတွေကိုချပြီး သူ နားလည်အောင် ရှင်းပြရတော့မည်။ ရှင်းပြရမှာကလည်း ရှည်လှပေးလှသည်။ ကျွန်းနှင့် သစ်မာ တန်ဖိုးချင်း မတူတာကိုလည်း သူ သိစေချင်သည်။

သဘာဝ သစ်တောကြီးတွေထဲက နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးအတွက် သစ် သယံဇာတတွေကို ထုတ်လုပ်သည့် လုပ်ငန်းကြီး နှစ်မျိုးရှိကြောင်း၊ တစ်မျိုး က ကျွန်းသစ်တွေကို ထုတ်လုပ်ခြင်းနှင့် ကျွန်တစ်မျိုးက သစ်မာတွေကို ထုတ် လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း...

ကျွန်းနှင့် သစ်မာထုတ်လုပ်မည့် ဆိုလျှင် အလုပ်စီမံချက်(Working plan) ရေးဆွဲထားသည့် ခုတ်ပတ်၊ သက်ပတ်စေ့ ရောက်သည့် သစ်ကွက် တွေမှ ကျွန်းပင်တွေကို သတ်သည့် အလုပ် စ.လုပ်ရကြောင်း၊ သစ်ပင်တွေ ၏ ကြီးထွားပုံစနစ်က ကတော့ပုံဖြင့်ပြီး တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ် တစ်ရစ်ပြီး တစ်ရစ် တိုးတက်ကြီးထွားကာ ပြင့်မားလာ

ကြောင်း...

သစ်ပင်တွေ၏ တစ်နှစ်တစ်နှစ် ကြီးထွားလာသည့် အရစ် အရစ်တွေကို သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ပင်စည်ကို ဖြတ် ကြည့်သည့်အခါ အကွင်းလေးတွေ တွေ့ရမှာဖြစ်ကြောင်း၊ အဲဒီကွင်းတွေကို နှစ်ကွင်း(Annual ring) ခေါ်ကြောင်း၊ ဒီနှစ်ကွင်းတွေကို ကျွန်းသစ်ဖြတ်ပိုင်း တွေမှာသာ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရ ကြောင်း...

ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့ရသည့် ကျွန်း ဖြတ်ပိုင်း၏ နှစ်ကွင်းတွေကို ဇာတက် ဝမ်းဆေးကြည့်သည့်အခါ နှစ်ပေါင်း(၃၀)မှာ လုံသတ်တစ်ပင်ကိုပြီး ကြီးထွားတာ တွေ့ ရကြောင်း၊ အဲဒါကို ကျွန်းပင်တွေ၏ နှစ်(၃၀)မှာ တစ်ပင်ကိုလေးပင် ဖြတ် ကို ထုတ်ယူဖို့ သစ်ကွက်တစ်ကွက်ကို ကျွန်းသစ်သတ်ပိုင်း နှစ်(၃၀)သတ်မှတ် ထားတာဖြစ်ကြောင်း...

သစ်ပင်တွေက ကြီးထွားနှုန်း နည်းပါးလို့ နှစ်ကွင်း မထင်ရှားကြောင်း နှစ်ကွင်း မထင်ရှားသည့်အတွက် သစ်ပင်၏ အသက်တွက်ဖို့ ခက်လို့ သစ်ပင်တွေ၏ ခုတ်ပတ် သက်ပတ် ကို ကျွန်းသစ်သတ်သည့် နှစ်မှာပဲ ပင်ထောင်ရိုက်မှတ်ဖို့ သတ်မှတ်ထား ကြောင်း...

ကျွန်းပင်တွေကို သတ်ပြီးမှ ထုတ် လုပ်တာက အဖိုးတန်ကျွန်းသစ်တွေ ခြောက်ပြီး အသားသေဖို့ ခုတ်လှဲသည့် အခါ အပျက်အစီးနည်းဖို့ သယ်ယူ ပို့ဆောင်သည့်အခါ ပေါ့ပါးဖို့ ဖောင်ဖွဲ့ မျှောသည့်အခါ ရေပေါ်ပေါ်ဖို့ သတ်ပြီး ပင်ထောင်ကို (၃)နှစ်ထားပြီးမှ ခုတ်ယူ ရတာဖြစ်ကြောင်း...

သစ်ပင်တွေကို ကျွန်းလို မသတ် တာက သစ်၏ အလေးချိန်မှာ စိုတာ နှင့် ခြောက်တာ သိပ်မကွာလို့ မြစ် ချောင်းတွေထဲ ဖောင်ဖွဲ့မျှောသည့်အခါ ကျွန်းသစ်လို ရေပေါ် မပေါ်လဲ ဝါးတွေ

နှင့် တွဲမျှောမှ မျောလို့ သတ်ပြီးမှ ထုတ်တာနှင့် မသတ်ဘဲ ထုတ်တာ အတူပဲ ဖြစ်နေလို့ မသတ်တာဖြစ် ကြောင်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြည့်ပြည့် စုံစုံ ရှင်းပြလိုက်မှ ကိုရဲ့ သဘောကျပြီး ထပြန်သွားသည်။

ကိုရဲ့ပြန်သွားတော့ အတော်ညဉ့် နက်နေပြီး တောခေါင်မောင်မောင်နှင့် ကိုတုတ်တို့လည်း အိပ်နေကြပြီ။ ဆောင်းမီးဖိုကြီးကလည်း မီးခိုက်ကျလို့ ထင်းစ တစ်စနစ်စသာ မီးပျံ့ရှိတော့ သည်။ ဆောင်ည လေတသွေးသွေး ကလည်း အေးလှသည်။

တစ်နေ့တာ အလုပ်ဆင်းခဲ့သည့် ကျွန်းသတ်ပင် ချွန်ပင်စာရင်းကို အပြီး သတ်လိုက်သည်။ ဟိုအဝေးဆီမှ တောလှဲငှက်သံက သာယာလှသည်။ တဲဘေးက ပျဉ်းကတိုးပင်ကြီးမှ “ဖြော့”ခနဲ သစ်ကိုင်း ခါလှုပ်သွားသံ ကြားလိုက်ရပြီး မကြာမီ ချောင်းစပ်ဆီ က “ရှဲ့...ရှဲ့...ပူ...ဒီးဒုတ်” ဆိုသည့် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး အသံကြီးကို ကြားနေရသည်။

အိပ်ရာထဲဝင်တော့လည်း ကိုရဲ့ ပြောပြသည့် ဒီးဒုတ်အကြောင်းက ခေါင်းထဲ ရောက်လာသည်။

ဒီးဒုတ်တွေက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြိုက်နှစ်သက် ကြောင်း၊ ညည ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ ထိုင်းပြီး တွင်းကလိုက်ကာ ပုဂ္ဂိုလ်ထွက်လာအောင် အဆက်ပျက် အော်တတ်ကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ် ထွက်လာတဲ့အခါ ဖမ်းပြီး ကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးတွေပေါ်မှာ အေးအေးဆေးဆေး စားနေတတ်ကြောင်း...

တစ်ခါတစ်ရံ သစ်ပင်ပေါ်မှာ အိပ်တန်းတက် နေသည့် ကြက်ရှိသည့် သစ်ကိုင်းကြီးပေါ် နားပြီး တပြည်းပြည်း တရွေ့ရွေ့ ဟိုးလွှဲလွှဲ အိပ်နေသည့် ကြက်အနားရောက်လို့ ကပ်ပိ တာနှင့် တပ်ပြီး ဖမ်းစားလှေ့ကြောင်း ကြက်တွေကလည်း ဒီးဒုတ်ရန်သောက ဝေး အောင် သစ်ပင်ကြီးတွေမှာ အိပ်တန်းတက် တော့ဘဲ ဝါးရှုပ်ရှုပ်က ရွက်အုပ်တွေ ဖုံးနေ သည့် ဝါးပင်လုံးမှာ ပုန်းအိပ်လှေ့ကြောင်း ညဉ့်ငှက်တွေ၏ သဘာဝကို သတိရနေလို့ တော်တော်နှင့် အိပ်မရဘဲ ဆော့ရိုက်ကောင်း သည့် ဆောင်းညအေးအေးမှာ နွေးအောင် မနည်း၊ ကျွေးအိပ်ရသည်။

ဒီနေ့ သောကြာနေ့ တောင်ပေါ်က ဆင်းပြီး တဲရောက်ရောက်ချင်း ချောင်း တွင်း ရေချိုးရင်း တောဝတ် ယူနီဖောင်း တွေကို လျှော်လိုက်သည်။ စနေနေ့မှာ တစ်ပတ်အတွင်း ကွင်းနင်းထားသည့် ကျွန်းသတ်ပင် ချွန်ပင် ဆစ်မာရီစာရင်း ကို စေတုတ္ထရာက နယ်စီးတောအုပ် ရုံးကို ပို့လိုက်သည်။ တနင်္ဂနွေက အားသည်။ ချိုးပစ်ထွက်ဖို့လည်း ကိုရဲ့ နှင့် ချိန်းထားပြီးပြီ။

အားလပ်ရက် ဖြစ်ပေမယ့် ခါတိုင်း လို အစောကြီးထပြီး ထမင်းစား ရေနေ့ ကြမ်းသောက်ရင်း ကိုရဲ့ကို စောင့်နေ ခိသည်။ စောင့်ရင်း လေသေနတ်ကို ပွတ်တိုက်ပြီး ခဲကျည်(၃၀)ကို ရေတွက်

ကာ ဘူးလေးထဲ ထည့်နေစဉ် ကိုရဲ့ ရောက်လာသည်။

‘ဆရာ အစောကြီး ထစောင့်နေတာ လာ။ ချိုးတွေက နေရောင်လေး ပြင်း လို့ နှင်းကွဲမှ အစာစားဆင်းတာ နေမြင့် လေ ချိုးမျိုးစုံလေ’

‘ချိုးမျိုးစုံဆိုတော့ ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိလို့လဲ’

‘လေးငါးမျိုးရှိတယ်။ ခုသွားမယ့် ချောင်းဝက မိုးကောင်းလယ်တော ရောက်ရင် ဆရာကို ပြမယ်’

ဟု ပြောရင်း ချောင်းဝ လယ်တော ဘက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။

လယ်စပ်က သတိပင်ကြီးတစ်ပင် အောက်ရောက်တော့ ချောင်းတစ်ဖက် က သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်မှ ထိုးဆင်းပြီး စာရေးသူနှင့် ကိုရဲ့ ခေါင်းထက်က သစ်ကိုင်းပေါ် မော့တက်ကာ ငှက် တစ်ကောင် လာနားသည်။

အရွယ်က အိမ်ဆက်ရက်နှင့် သာလိကာအရွယ်၊ အတောင်နှင့် အပြီး က အစိမ်းရင့်ရင့် ရင်ဘတ်နှင့် ခေါင်းက စိမ်းနုရောင် ခေါင်းလေးထောင်နေပုံက ကြော့ရှင်းလှသည်။ ကိုရဲ့က “အဲဒါ ချိုစိမ်း၊ ပစ်ပါ” ပြောပေမယ့် မသတ် ရက်လို့ မပစ်ခဲ့တော့ပါ။

လယ်ကျင်းရောက်တော့ အစာစား ဆင်းသည့် ချိုးတွေက တစ်ကောင်ချင်း ဆင်းစားတာ ဆိုပေမယ့် အတော်များ နေပြီ။ အနိမ့်ဘက် လယ်ကန်သင်းမှာ ကပ်ပြီး ချိုးပစ်ဖို့ နေရာယူလိုက်ကြ သည်။ ကိုရဲ့က ချိုးတွေကို လက်ညှိုး ထိုးပြီး အမျိုးအစား ခွဲခြားပြနေပါပြီ။ စာရေးသူကလည်း ချိုးမပစ်သေးဘဲ စိတ်ဝင်တစား မှတ်သားနေမိသည်။

ချိုးကောင်ရေက များသလို ချိုး အမျိုးအစားကလည်း စုံလှသည်။ ခေါင်းကလေးမော့ပြီး ကြော့ရှင်းလှပ

သည့် ကိုယ်လုံးလေးနှင့် ရှေ့တိုးပြီး အစာ ကောက်ကောက်နေသည့် “ချိုးလည်ပြောက်”။ ချိုးလည်ပြောက် ဆိုတာ “ချိုးနှစ်ကောင် ထနောင်းပင် ညီနောင်က လွမ်းအောင်ကူခွါ” ဆို သည့် ကဗျာထဲက အသံသာသာ တွန်ကျူးတတ်သည့် ချိုး...

နီထွေးထွေး ညိုပြာပြာ အမွှေးရောင် ပိုမိုနှင့် “ချိုးနီတို”။ အစာစားရင်း ကိုယ်ကိုယ်ခံပြီး ဟိုကူးဒီကူးမြူးနေ သည့် “ချိုးပိန်းတူး”။ ဒိုပြာရောင် အသွေးနှင့် အမြီးပိုရှည်ပြီး တစ်မျိုး အဆင်းသာသည့် “ချိုးလင်းပြာ”...

ဒီချိုးတွေကို ကြည့်ရင်း ရွှေစက် တော်ကြီးပိုင်းထဲမှာ တွေ့ဖူးခဲ့သည့် အမြဲ နှစ်ကောင်တွဲနေသည့် “ချိုး ဆန်ကွဲ” အသေးလေးတွေ မတွေ့လို့ မေးကြည့်တော့ ဒီနယ်မှာ ဒီချိုးမျိုး မတွေ့ဖူးဘူးဟု ပြောပြသည်။

ချိုးပစ်ပြီး လယ်ကျင်းက ပြန်ဆင်း လာတာ့ ဒွေးချောင်းမြောက်ဘက်မှ ရွာဆိုးကုန်းသင်္ချိုင်းဟောင်းကို ဝင်ပြီး မှတ်တိုင်လေးတွေကို လေ့လာနေမိ သည်။

သစ်သားမှတ်တိုင်တွေက တချို့ ယိုင်း တချို့မတ်နေပေမယ့် အမှတ် အသားတွေက မိုးရေစားလို့ မထင်ရှား တော့။ ဟိုနားကြည့်လိုက် ဒီနားကြည့် လိုက်နှင့် လိုက်ကြည့်နေဆဲ ခေါင်းပေါ်

က သစ်ခက်ထဲ ချိုးတစ်ကောင် လာ နားသည်။

ချိုးက ချိုးလည်မြောက်ပါ။ ချိုးက ခေါင်းလေးကို ငဲ့ကာ စောင်းကာ ကြည့် နေရှာသည်။ ကိုရဲ့က ပစ်ဖို့ လက်တို့နေ ပြီ။ စာရေးသူကလည်း ပြောင်းချိုး ကျည်ထိုးပြီး ပစ်လိုက်သည်။ “ဖောက်” ခနဲ ထွက်လာသည့်အသံနှင့်အတူ “ဖုတ်” ခနဲ ငုတ်မှတ်တိုင်ဘေး ထွေးခနဲ ကျလာသည်။ ကိုရဲ့ ပြေးကောက်မှ ချိုးက ထပြေးသည်။

လက်တစ်ကမ်း အဝေးက ပြေးနေ သည့် ချိုးကို ချုံတိုးနေရလို့ လိုက်မမို့ ဖြစ်နေပြီ။ စာရေးသူကပါ ထလိုက်ရင်း လေသေနတ်နှင့် ကပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဖောက်” ခနဲ အသံကြားမှ ထယ့် ကာ မလှမ်းမကမ်းက သစ်ခက်ပေါ် တက်နားနေသည်။ ထပ်ပစ်သည်။ ထိလည်း ထိသည်။ “ဖောက်” ခနဲ အသံကြားသည်နှင့် လွှားခနဲ နောက် တစ်နေရာ သွားနားသည်။

လိုက်ပြီး ထပ်ပစ်သည်။ “ဖောက်”။ “ဖောက်” သံကြားတိုင်း ထထယ့်နေ သည်။ ကိုရဲ့က ခဲနှင့်ပစ်၊ တုတ်နှင့် ပစ်ပေမယ့် တုတ်တုတ်မှုမလှပေ။ လေ သေနတ်သံ မဟုတ်က မလှုပ်တော့ ချိုးတစ်ကိုယ်လုံး ကျည်မှန်တဲ့ ဒဏ်ရာ တွေ ဖုံးနေလောက်ပြီ။ ကျည်ကလည်း ကုန်ပြီ။ မတတ်နိုင်တော့ လက်လျှော

ကျေးလက်တောရွာ- ရောက်နေချိန်... ကျွန်တော်သည် ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၇)ရက်နေ့က ကန်ဘလူမြို့နယ်၊ ဘူးကြီးရွာသို့ အလည်အပတ်သွားရာ ကျေးရွာထဲမှာ (အ.မ.ကဘူးကြီး) ဦးရွှေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်၊နှစ်လောက်က ရေဖျဉ်းစွဲနေတာကို တွေ့ရတယ်။

အဲဒါနဲ့ သူ့ရဲ့ အခြေအနေကို မေးပြီး ယခုလို ပျောက်ကင်းတဲ့အကြောင်းကို အများပြည်သူ သိစေရန် ဆေးဦးတိုလေးရေးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပါတယ်။

‘ဆရာကြီးရွှေကို ဘယ်သူက ကုတာလဲ ဆရာကြီး’

‘ဆရာကြီးကိုလား... မင်းတို့ ဘူးကြီးအနောက်ပိုင်းက ဦးချစ်စိန်တို့ကွယ်။ ဆရာကတော့ ထမင်းစားပြီး တိုင်း ဗိုက်ကြီးတွေ ဖောင်းကြွလာတယ်။ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာတယ်။’

ငါတူ စဉ်းစားကြည့်လေ... ရေဖျဉ်းစွဲတယ်ဆိုတာ တစ်နေ့တခြား ဆိုးရွားပြီး ဖြစ်လာတဲ့ လူမှန်သမျှ အဲဒီရောဂါကုသဖို့ ဆေးမှမရှိတာ။

များသောအားဖြင့် အဲဒီရောဂါဟာ ပြန်လမ်းမရှိတဲ့ ရောဂါပါ။ မင်းတို့ရွာအနောက်ပိုင်း ဆရာချစ်စိန်ရဲ့ ဆေးကြောင့် ယခုလို လူဟောင်းပက်တီဖြစ်လာရတာပါကွယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး။ ကဲ... အဲဒါဆိုရင် ကျွန်တော် ပြန်ပြီး ဆရာချစ်စိန်အိမ်လဲ အလည်အပတ် သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဆရာကြီးရွှေသည် သူ့ရဲ့ ရေဖျဉ်းစွဲတဲ့ ရောဂါကို ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း ကုသခဲ့တာ ယခုလို ပျောက်ကင်းတော့ ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားတယ်။

‘ဗျို... ဆရာချစ်’

ရေဖျဉ်းစွဲလို့

ဆေးနည်းတို

ချစ်ခင်ဆွ (ဥပဒေ)

‘ဟေ... ငါတူလား။ လာလေ ထိုင်ပါ။ ထိုင်ပါ အခု အလည်လာတာပေါ့လေ’
‘ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်’

‘ကဲ... ဆရာချစ် ခရီးရောက်မဆိုက်ဆိုသလို ဆရာကြီးရွှေ ရေဖျဉ်းစွဲတာ ပျောက်ကင်းတာ ကျွန်တော် အံ့ဩမိတယ်ဗျ’

‘အေးကွယ်... တစ်ရွာလုံးက သူ့ကို သေပြီလို့ပြောတယ်။ အဲဒီရောဂါဟာ ကုသလို့ မရတော့ဘူးလို့ ဘေးက ကဲ့ရဲ့တယ်လေ’

‘အဲဗျာ... ဦးကြီးချစ်ရာ အခုလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကူအညီ ပေးတယ်ဆိုတာ ရွာထဲမှာတော့ အခုလို ပျောက်ကင်းတာဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆရာရွှေတစ်ယောက်ပဲ တွေ့ရတယ်။ သေတဲ့ လူတွေချည်းပဲဗျာ’

‘ငါတူ သိတဲ့အတိုင်းပဲ... ဦးကြီးချစ်ဟာ ရွာထဲက ငနုစဉ်လိုလို ကဲ့ရဲ့ခံရတယ်။ နောက်ပြီး ဒီလူဟာ ဘာမှ မသိပါဘူးဆိုပြီး ပြောကြတယ်။’

အဓိကကတော့ မိသားစုများတော့ စားဝတ်နေရေး မပြေလည်တာက တစ်ပိုင်းကွာ၊ ရွာတကာလျှောက်ပြီး အကြံအစဉ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အခုချိန်မှာ ကိုရွှေကို ရေဖျဉ်းစွဲပြီး သေဘေးကနေ ကယ်တင်ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့ကွာ။ အဲ... အဲဒီ ကိုရွှေကို ကုသတာလဲ ဦးကြီးပဲကွ။ အခုတော့

ရွာသားတွေလဲ အမြင်မှန်ရပါပြီ။ ဦးကြီးကတော့ မဟုတ်တာကို လုံးဝ လုပ်ကိုင်မစားပါဘူး။ ဘုရားရှင် သိရင် ပြီးရော’

‘ကဲ... ဒါနဲ့ ဦးကြီးချစ် ဆရာကြီးရွှေကို ကုသခဲ့တဲ့ ဆေးဟာ ဘယ်လို ဆိုတာကို ကျွန်တော့်ကို ပြောပြနော်’
‘အေး... ပြောပြပေးမယ်’

ဆရာချစ်သည် မိသားစု စီးပွားရေး အဆင်မပြေတော့ ဒီလူဟာ အညတရ အောက်တန်းစားလို့ သတ်မှတ်ပြီး ရွာသားများက ကဲ့ရဲ့ကြတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ ကံကြမ္မာက ယခုအချိန်ထိ ကောင်းနေဆဲပါ။ တံကယ်တော့ သူဟာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၆၀)ကျော်လောက်က သူ့ရဲ့ မိဘက တိုင်းရင်းဆေးဆရာဆိုတော့ “တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီး မုဆိုး” ပေါ့။

အခုဆိုရင်တော့ ရွာထဲက ဘာရောဂါပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာချစ်ကိုပဲ ဖင့်ကြတယ်။ သူဟာ တိုင်းရင်းဆေးကိုပဲ မှီဝဲတယ်။ လက်တွေ့လဲ ပျောက်ကင်းတဲ့ လူနာတွေ တွေ့ရပါတယ်။

‘ဦးကြီးချစ်... ဆေးနည်း ပြောပြ

တော့လေ'

'အေးပါ...အေးပါ။ ဆေးနည်းက တော့ လက်တွေ့ပဲကွ။ ဆေးနည်းကို ပဲ တန်းပြောပြမယ်။ ပြီးမှ သုံးစွဲပုံ ကျိချက်ပုံကို ဦးကြီးရှင်းပြမယ်။

၁။ ဣဂ် (၂၅)ကျပ်သား

၂။ သက်ရင်းကြီးရွက် (၂၅)ကျပ်သား

၃။ သင်္ဘောပဲလီရွက် (၂၅)ကျပ်သား

၄။ မန်ကျည်သီးပုည (၂၅)ကျပ်သား

၅။ ထန်လျက်စစ်စစ် (၂၅)ကျပ်သား

အဲဒီ(၅)မျိုးထဲကမှ ဘယ်လို သုံးစွဲ ရမလဲဆိုတော့ ပထမ မြေအိုးသန့်သန့် တစ်လုံးထဲကို ငှေ့ကျပ်သား။

သက်ရင်းကြီး (၂၅)ကျပ်သား။

သင်္ဘောပဲလီရွက် (၂၅)ကျပ်သား

ကို ဆတူထည့်ပြီး ရေတစ်ပိဿာချိန် ပြီး ထည့်ကျိပါ။

ကျိပြီးရင် အဝတ်သန့်သန့်လေးထဲ ကို အဲဒီက သစ်ရွက်တွေ၊ အပွန်အမွှား

တွေ ပြောင်အောင် အိုးတစ်ခုထဲ ပြောင်းညှစ်ချပါ။

အဲဒီဆေးရည်ကို ဘေးမှာ အသာ ထားပြီး မန်ကျည်သီးပုည(၂၅)ကျပ် သားနဲ့ ထန်လျက်စစ်စစ်(၂၅)ကျပ် သားကို အဲဒီ စစ်ပြီးတဲ့ အရည်ထဲကို ရောထည့်လိုက်ပါ။

(၅)မျိုးစလုံး အားလုံး ဆတူဖြစ် သွားတဲ့အချိန်... အဲဒီအချိန်မှာ ပထမ (၃)မျိုးက ရေတစ်ပိဿာနဲ့ ကျိတယ်။ နောက် အဲဒီအရည်ထဲကို (၂)မျိုး

ထပ်ထည့်တဲ့အခါ ရေတစ်ပိဿာ ထပ် ချိန်ထည့်ပါ။ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ပြီး တစ်ပိဿာထည့်ပါ။

အားလုံးဆိုရင် ယခင် ကျိပြီးထား တာဆိုရင် ပေါင်ရင် (၃)ပိဿာပေါ့။ အဲဒီဆေးနည်းကိုသာ သုံးစွဲပါ။ မနက်၊ ညနေ၊ ည တစ်နေ့ သုံးကြိမ်သာ သောက်ပေးပါ။ လက်တွေ့ပျောက်ပါ

တယ်'

ဆရာချစ်ပေးသော ဆေးနည်းကို အများပြည်သူ သိရှိစေရန်အတွက် ကျွန်တော် ဆက်လက်ဖော်ပြပါမယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ အထက်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ဆေးငါးမျိုးကို (၃)ခွက် (၃)ခွက်တင်အောင် ကျိပါ။ ပြီးရင် အဝတ်နဲ့စစ်ပါ။ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် မှန်မှန် သောက်ပါ။ ရေဖျဉ်းစွဲရောဂါ လက်တွေ့ ပျောက်ပါလိမ့်မယ်။

ဤဆေးနည်းသည် လက်တွေ့ ဖြစ်သောကြောင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် သိရှိခဲ့ပါတယ်။ ဝေဒနာရှင်များ၊ စာဖတ် ဝါသနာရှင်များအတွက် သိရှိစေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

[ဤဆေးနည်းပေးသော ဆရာချစ် ကိုလည်း ဂါရဝပြုလျက်...]

ချစ်ခင်ဆွေ(၉ပေး)

စာမျက်နှာ (၃၀၂)မှ ဒဏ်ခံ

လိုက်ရသည်။

ကိုရုံက အတော်အံ့ဩနေသည်။ လေသေနတ် နံပါတ်ဝမ်းကျည်အချက် နှစ်ဆယ် လောက်ထိလို့ မသေးသည် ချိုးအမျိုးမျိုးထင်နေသည်။

'အပိုစာယ်လို ပြောရမလား၊ ဘေးနောက်တာလား၊ နာနာတာမကြောင်းဟာ မကြားတကြား ပြောရင်း လိုက်လာသည်။

စာရေးသူက အတွေ့အကြုံရှိဖူးသည်။ မော်လိုက်နယ်မှာတုန်းက ဂျီ (ချေ)မ တစ်ကောင်ကို ခိုင်ဖယ်သေနတ်နှင့် ဆယ်ချက်တိတိ တိအောင်ပစ်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် "ခိုင်း...ခိုင်း" သံကြားတိုင်း ထထပြေးနေသည့် ဂျီ(ချေ)မ မရလို့ တပ်ကုန်းရွာက မှုတ်ဆရာ ဘိုးပုကို ပြောပြတော့...

ပြန်တည်အံ့နှင့် ထိန်တည်သားတောင်တွေက ပွေလယ်ပြီ ထိန်တည်အပ်ကြတိုင်း ထထပြေးတတ်တာ နှာနာ ဘာမကြောင်းဟာလို့တောင် ဖတ်ဖူးရမယ်။ သူတို့ကို ထိန်တဲ အသံမကြားရဘဲ မနာမနာမှ ပွေလယ်တာတမျိုး သေလေ ရှိတယ်'

ဒီအကြောင်း ပြန်ပြောပြနေပြန်ပေမယ့် ကိုရုံကတော့ ထောမောက်တာ၊ ဇောနောက်တာ၊ ဆပန်တယ် ဆိုတာ နာနာတာမကြောင့် ဖြစ်တာပါလို့ ထင်ကာထပ်ကာ တစ်အပ်သေချာ ပြောနေပါတော့သည်။

နတ်ကြီးရွာ ဒွေးချောင်းဘေး ရွာဆိုတုန်းသင်္ချိုင်းမှာ ကြာခဲ့တဲ့ ချိုးလည်ပြောက်ကို သတိရမိတိုင်း နာနာတာမကြောင့် ပါလို့ အသေအချာ ပြောရဲသည် ကိုရုံကိုပါ သတိရနေမိပါတော့သည်။

ထင်ဘုန်းဝင်း

လွန်မြောက်လိပ်မြောက် လောကား

မိုးစို (မဏ္ဍာ)

လောကကြီး
၌ရှိသော

လူသားများ၏ အသက်ဝိညာဉ် (ခေါ်) ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် ထူးခြားဆန်းကြယ် လှ၏။ ရုပ်ခန္ဓာ လှုပ်ရှားသွားလာမှု မပြုလုပ်နိုင်တော့သည့် အရေးပေါ် အခြေအနေတွင် အသက်ဝိညာဉ် (သို့မဟုတ်) ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် ရုပ်ခန္ဓာမှ ထာဝရ ထွက်သွားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ခေတ္တခဏ ထွက်သွား ခြင်းကို လည်းကောင်း ကြားဖူး၊ သိဖူး ခဲ့၏။

ထိုအသက်ဝိညာဉ်သည် ရုပ်ခန္ဓာမှ ထာဝရထွက်ခွာသွားခြင်းကို “**ရုပ် ခန္ဓာသေဆုံးခြင်း**” ဟု ခေါ်ဆို၍ အသက်ဝိညာဉ် (ခေါ်) ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ သည် ရုပ်ခန္ဓာမှ ခေတ္တခဏထွက်ခွာ သွားခြင်းကို “**မေ့မြောခြင်း**” ဟု ခေါ် ဆိုနိုင်လေ၏။
ဦးမြင့်ဦး၏အဖြစ်ကတော့ ဝိညာဉ် လိပ်ပြာသည် သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာမှ အချိန် တိုလေး ခေတ္တသာ ထွက်ခွာသွားခြင်း

ဖြစ်၍ မေ့မြောခြင်းဟု ခေါ်ဆိုရပေမည်။ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာမှာ ရုပ်ခန္ဓာသို့ ပြန် လည် ဝင်ရောက်လာခြင်းနှင့်အတူ ဦးမြင့်ဦးတစ်ယောက် ပြန်၍ သတိဝင် (အသက်ရှင်) လာခဲ့ရ၏။
သတိဝင်လာသည်နှင့် မိမိဝိညာဉ် လိပ်ပြာ၏ အဝေးတစ်နေရာသို့ ထွင် မြောသွားခြင်းအကြောင်းကို ပြန်လည် စဉ်းစားမိပြီး အံ့ဩခဲ့ရလေ၏။
ဦးမြင့်ဦးသည် မတ္တရာမြို့ဇာတိ ဖြစ်ကာ မြို့နယ်ဥပဒေရုံးတွင် ရုံး ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့

ပြီး သက်ပြည့်ပင်စင်ယူခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ပင်စင်ယူပြီးသော်လည်း ကျန်းမာရေးကောင်းသေးသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ခရီးသွားလာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတစ်ခုတွင် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပြန်၏။

ဦးမြင့်ဦး၏ သမီးအငယ်မှလည်း ဖခင် အလုပ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီတွင် ကွန်ပျူတာစာရင်းကိုင် ကျွမ်းကျင်အဖြစ် အလုပ်ရရှိခဲ့ပြန်၏။

သမီး(မနန်းရွှေရီဝင်း)၏ ခင်ပွန်းကလည်း ရန်ကုန်မြို့ရှိ သတင်းစာတိုက်ကြီးတစ်ခုတွင် အငယ်တန်း အင်ဂျင်နီယာဖြစ်၍ ဦးမြင့်ဦးအတွက် ကုမ္ပဏီမှ ပေးနေခိုင်းသော တိုက်ခန်းတွင် အတူနေထိုင်ကြ၏။ ဦးမြင့်ဦး၏ဇနီးနှင့် သားကြီးတို့က မတ္တရာမြို့တွင် နေထိုင်ကြ၏။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၃) ရက်နေ့တွင် မတ္တရာမြို့ရှိ သားဖြစ်သူ ပြည့်ဦးမောင်ထံမှ ဦးမြင့်ဦးဆီသို့ ဖုန်းဆက်လာ၏။

မန္တလေး၌ စက်မှုကျွမ်းကျင်(၅) အလုပ်ခေါ်နေ၍ ညီမဖြစ်သူ မနန်းရွှေရီဝင်းပါ သူနှင့်အတူ အလုပ် လျှောက်ထားမည်ဆိုပါက လျှောက်သွားလာ၍ တင်ရန်ပြော၏။

သမီးဖြစ်သူမှာ အလုပ်ကို ပြောင်းရွှေ့ လျှောက်ထားရန် ဆန္ဒရှိသော်လည်း လက်ရှိတွင် ကုမ္ပဏီအလုပ်များဖြင့် မအားလပ်နိုင် ဖြစ်နေရ၏။

သို့အတွက် ဦးမြင့်ဦးမှ သမီး၏ အလုပ်လျှောက်လွှာတင်ရန် လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများ စီစဉ်၍ ရန်ကုန်မှ မတ္တရာသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

မတ္တရာသို့ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် အိမ်၌ လိုအပ်သော ဟင်းချက်စရာများ ဝယ်

ယူရန် မတ္တရာဈေးသို့ စက်ဘီးဖြင့် ဈေးဝယ်သွားခဲ့၏။

ဈေးဝယ်ပြီးအပြန်တွင် ဦးမြင့်ဦးမှာ သွေးတိုး၍ ခေါင်းမူးလာသဖြင့် ဈေးအနီးမှ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးလှတင်၏ အိမ်သို့ ဝင်၍နား၏။ ဦးလှတင်၏ အိမ်တွင် ခေါင်းအမူးလွန်ပြီး ဦးမြင့်ဦးမှာ သတိလစ်မေ့မြောသွားလေ၏။

ဦးလှတင်တို့မိသားစုလည်း ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်ကြပြီး ဆိုက်ကားခေါ်၍ ဦးမြင့်ဦးအား ဆိုက်ကားပေါ်တင်ကာ ဆေးရုံသို့ အမြန်ပို့ရ၏။

ဆေးရုံ၌ ဆရာဝန်များမှ လိုအပ်သော ဆေးများ သွင်းပေးပြီး ဦးမြင့်ဦးအား သတိလည်လာရန် ပြုစု ကုသပေးကြ၏။

ဦးမြင့်ဦး၏ ရုပ်ခန္ဓာမှာ သတိလစ်မေ့မြော၍ ဆေးရုံ၌ ဆေးသွင်းကုသနေသော်လည်း “ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ” မှာတော့ ရုပ်ခန္ဓာ၏ အပြင်ဘက်တွင် လွင့်မြောခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ရုပ်ခန္ဓာမှ ထွက်ခွာခဲ့သော ဦးမြင့်ဦး၏ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် ရန်ကုန်တွင် ရှိသော သမီးဖြစ်သူထံသို့ သွားချင်စိတ်များဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရ၏။

စိတ်စွမ်းအားဟု ခေါ်ဆိုရမည်လား။ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ၏ စွမ်းအားလေလား မသိရ။ သူ တွေ့ချင်သော သမီးဖြစ်သူ နေထိုင်သည့် ရန်ကုန်သို့ ဦးမြင့်ဦး၏ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် “ဖျတ်ခနဲ” ရောက်ရှိသွားခဲ့ရ၏။

ထိုနေ့သည် ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ ရန်ကုန်မှ သူတို့နေထိုင်သည့် တိုက်ခန်းရှေ့တွင် သမီးဖြစ်သူ မနန်းရွှေရီဝင်းအား ဦးမြင့်ဦး၏ ဝိညာဉ်မှ တွေ့မြင်ရ၏။

သမီးဖြစ်သူမှာ လျှော်ထားသော

အဝတ်များကို အင်္ကျီချိတ်များဖြင့် ချိတ်ပြီး အိမ်ရှေ့ရှိ ကြိုးတန်းတွင် နေပူလှန်းလျက် ရှိ၏။ ဦးမြင့်ဦးမှ သမီးဖြစ်သူ၏ အနားသို့ ကပ်သွားပြီး...

‘သမီးလေး အဖတ်ဆွေ လျှော်နေတာလား’ ဟု မေးလိုက်ရာ သမီးဖြစ်သူမှ မကြားသကဲ့သို့ ဘာမျှ ပြန်မဖြေချေ။ အဝတ်များကိုသာ လှန်းနေလေ၏။

‘သမီးလေး...မနက်စာ ထမင်းရာ ချက်ပြုပါလား’

ဟု မေးပြန်ရာ သမီးဖြစ်သူမှ မကြားသယောင်ဖြင့် သူ့အလုပ် သူ့လုပ်နေ၏။

‘သမီးက အဖေ့ကို စိတ်ချီနေတယ်လား’ ဟု မေးပြန်လည်း မည်သို့မျှ ပြန်မဖြေချေ။

ဦးမြင့်ဦးမှာ သူက ဘယ်လိုပြောပြော သမီးမှ ပြန်မဖြေသဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ သူတို့နေသော တိုက်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့၏။

ပြီးနောက် သူမေးသည်ကို နားမကြာချင်ယောင် ဆောင်နေသော သမီးအား နားကြာအောင် လုပ်ပြဦးမည်ဟု စဉ်းစားမိကာ အိမ်အတွင်း ပန်းကန်စင်ပေါ်မှ စတီးလေ့ တစ်လုံးအား လက်ဖြင့် တွန်းချလိုက်ရာ စတီးလေ့မှာ သမံတလင်းပေါ်သို့ ကျသွားလေ၏။

‘ချလွမ်း’ ထိုအသံကို ကြားသည်နှင့် သမီးဖြစ်သူမှာ အဝတ်လှန်းနေရာမှ ပြေးလာကြည့်၏။

သမိတလင်းပေါ်မှ စတီးလေ့ကို ကြည့်ပြီး အံ့ဩနေသော သမီးကို ဦးမြင့်ဦးမှ တွေ့နေရ၏။

သို့သော်လည်း သမီးကတော့ သူ့ကို တွေ့မြင်သည်သဘောမပြေချေ။ ဦးမြင့်ဦးမှာ သမီးဖြစ်သူက သူ့ကို

စကားမပြောသည့်အတွက် စိတ်
မကောင်းဖြစ်ပြီး...

'မတ္တရာကို ပြန်ထား၊ ကောင်းပါတယ်လေ'
ဟု စိတ်မှ မတ္တရာကို စိတ်ညွတ်
လိုက်ရာတွင် မတ္တရာမြို့ရှိ သူ့အိမ်ရှေ့
သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ရ၏။

အိမ်ရှေ့တွင် သူ၏ ဇနီးဖြစ်သူနှင့်
သားဖြစ်သူကို တွေ့ရ၏။ သူ့ဇနီးနှင့်
သားတို့က အိမ်တံခါးပိတ်ပြီး အပြင်သို့
သွားမည့်ပုံစံ တွေ့မြင်နေရ၍...

'ဟေ့... မင်းတို့သားအိမ် ဘယ်သွားကြ
မလို့လဲ'

ဟု မေးရာတွင် သူ့ကို ဘယ်သူကမျှ
ပြန်မဖြေကြပေ။ သူတို့သားအိမ်မှာ
မျက်စိမျက်နှာမကောင်းကြဘဲ သားကြီး
က ဆိုင်ကယ်မောင်းပြီး သူ့အမေက
နောက်မှထိုင်ကာ ဆိုင်ကယ်ထွက်
သွားသဖြင့် ဦးမြင့်ဦးလည်း ဆိုင်ကယ်
ခနောက်မှ အပြေးလိုက်သွားလေ၏။

ဆိုင်ကယ်နောက်မှ ပြေးလိုက်သွား
သော်လည်း သူ့မှာ မောပန်းခြင်း မဖြစ်
ပေ။ သူပြေးလိုက်နေသော လမ်း
တစ်လျှောက်တွင် ပရလောကသားများ
ကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။

အချို့သော ပရလောကသားများမှာ
လှပုံစံဖြစ်သော်လည်း မျက်နှာသေများ
နှင့် ဖြစ်ကြ၏။ အချို့ကို သစ်ပင်များ
ပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ အချို့ကို
လမ်းဘေးတွင် လည်းကောင်း တွေ့ရှိ
ရ၏။

ဦးမြင့်ဦး၏ဝိညာဉ်မှာ သူ့သား၏
ဆိုင်ကယ်နောက်မှ ကပ်၍ပြေးလိုက်
လာခဲ့ရာ မြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံဝင်း
အတွင်း မောင်းဂင်သွား၍ တစ်ပါတည်း
လိုက်လာခဲ့၏။

သူ့သားနှင့် သူ့ဇနီးတို့က ဆိုင်ကယ်
ကို ရပ်လိုက်ပြီး လူနာဆောင်အတွင်း
ဝင်သွားသဖြင့် လိုက်လာခဲ့ရာ လူနာ

ခုတင်တစ်ခု၏ ဘေးတွင် သူ့ပိတ်ဆွေ
ဦးလှတင်နှင့် အခြားသူများကိုပါ တွေ့
ရ၏။

လူနာခုတင်ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေ
သော လူနာကို ကြည့်လိုက်ရာ ဦးမြင့်ဦး
၏ ဝိညာဉ်မှာ အံ့ဩသွားခဲ့ရ၏။ ခုတင်
ပေါ်မှ သတိလစ်မေ့မြောနေသော
လူနာမှာ သူ့ဖြစ်နေပေသည်တကား။

'ဦးလှတင် ဖုန်းဆက်လို့ ချက်ချင်းလာ
ခဲ့တာပါ။ ကျွန်ုပ်ယောက်ျား ဘယ်လိုဖြစ်
တာလဲ'

'ဈေးက ပြန်အလာမှာ ခေါင်းမူးလို့
ဆိုပြီး တို့အိမ် ဝင်နားရင်းနဲ့ သတိလစ်
သွားတာပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဆေးရုံကို ချက်ချင်း
ခေါ်လာခဲ့တာ သွေးတိုးလို့ ပြောတာပဲ'

'ကျေးဇူးပါပဲ ဦးလှတင်ရယ်၊ ခု
အခြေအနေကရော ဘယ်လိုတဲ့လဲ'

'လောလောဆယ်တော့ ဆရာဝန်
က ဆေးထိုးပေးပြီး ဆေးချိတ်ထား
တယ်။ သတိတော့ မရသေးဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မတို့ပဲ
ဆက်ပြီး စောင့်လိုက်ပါ့မယ် ဦးလှတင်
ရယ် ပြန်လို့ရပါပြီ'

'အဲဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဦးမယ်
နော်၊ ညနေမှ လာခဲ့ပါဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့'

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး ဦးလှတင်နှင့်
လူနာလိုက်ပို့သူ (၂)ယောက်တို့ ပြန်
သွားကြ၏။ ဦးမြင့်ဦး၏ ဇနီးနှင့်သား
တို့က လူနာအား စောင့်မြူပေးခြင်း၊
ခြေလက်တို့အား နှိပ်နယ်ပေးခြင်းများ
ပြုလုပ်ပေးကြ၏။

ဦးမြင့်ဦး၏ ဝိညာဉ်မှာတော့ ဘာ
လုပ်ရမှန်းမသိဘဲ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၏
ဘေးတွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ
ပြန်ကြည့်နေမိ၏။ ထိုစဉ်တွင်...

'ဟေ့...ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ မင်းကိုယ်ထဲ
ကို အပြန်ပြန်ဝင်တော့လေ'

ဆိုသော စကားသံကို ကြားလိုက်
ရ၏။ သို့သော်လည်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
သို့ မည်သို့ ပြန်ဝင်ရမည်ကို သူ မသိ
ချေ။

'မင်းကိုယ်ထဲကို ခုန်ပြီး ဝင်ထည့်လိုက်'
ဆိုသော စကားသံကို တပ်မဲပြီး
ကြားရပြန်၏။

ထို့ကြောင့် ဦးမြင့်ဦး၏ ဝိညာဉ်က

“ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်” ဆိုပြီး သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာပေါ်သို့ ခုန်ချလိုက်လေ၏။ ခဏအကြာတွင် ဦးမြင့်ဦး၏ ကိုယ်ခန္ဓာလှုပ်ရှားလာခြင်းနှင့်အတူ မျက်လုံးများလည်း ပွင့်လာခဲ့၏။

‘ဟော... အမေရေ အဖေ သတိရလာပြီဗျ’

‘အေး... ဟုတ်သားပဲ ကိုမြင့်ဦး သက်သာရဲ့လား’

‘အင်း တော်တော်လေး သက်သာပါပြီ ခေါင်းနည်းနည်းပဲ မူးတော့တယ်’

‘သက်သောင့်သက်သာ နားနေလိုက်ဦး၊ သားရေ... ဆရာဝန်ဆီကို သွားပြီး မင်းအဖေ သတိရလာပြီလို့ သွားပြောလိုက်၊ အမေက ဒီမှာစောင့်နေမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အမေ’

ဟု ပြောကာ သားဖြစ်သူက ထွက်သွားလေ၏။

ဦးမြင့်ဦးမှာ မြို့နယ်ဆေးရုံမှ ဆရာဝန်များ၏ ကြပ်မတ် ကုသပေးမှုကြောင့် ဆေးရုံတွင် ဆေးသွင်းပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ လုံးဝ နီးပါးကောင်းသွားပြီဖြစ်၏။

ဆရာဝန်ကြီးက (၂)ရက်၊ (၃)ရက် ဆက်နေပါဦးဆို၍ ဆေးရုံတက်နေရ၏။ ဦးမြင့်ဦးကို လူနာစောင့်အဖြစ် ဇနီးဖြစ်သူမှ ဇနီးပေး၍ သားဖြစ်သူက အိမ်ပြန်စောင့်အိမ်၏။

နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ဆေးရုံရှိသူ့ အမေထံသို့ ရန်ကုန်မှ သမီးဖြစ်သူ မရွှေရီဝင်းက ဖုန်းဆက်၏။ သမီးက ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမြင့်ဦး၏ ကျန်းမာရေးကောင်းမကောင်း မေးမြန်းခြင်းဖြစ်လေ၏။

မိခင်ဖြစ်သူမှ ဦးမြင့်ဦးမှာ မနေ့နံနက် (၈)နာရီကျော်ကျော်ခန့်က သွေးတိုး၍ သတိလစ်ပြီး ဆေးရုံတင်ထားရ

ကြောင်း ပြောနေ၏။ သမီးက...

‘အပ... သမီးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ထင်နေလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာပဲ မနေ့မနက်က သမီးတို့ အခန်းမှာ စတီးလုပ် တစ်လုံး သူ့အလိုလို ပန်းကန်စင်ပေါ်က ပြတ်ကျတယ်။’

နောက်ပြီး ညက အိပ်ပျက်ထဲမှာ အဖေကို ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နဲ့ တွေ့ရပြီး ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် အခုပဲ ယတ္တရာကို ကားနဲ့ လိုက်လာခဲ့တော့မယ်’

ဟု ပြောကာ ဖုန်းချသွားတော့၏။ သမီးဖြစ်သူနှင့် ဇနီးတို့၏ ဖုန်းပြောသံများကို အကြောဆေး ပိုက်တန်းလန်းဖြင့် လဲလျောင်းနေသော ဦးမြင့်ဦးမှ ကြားသိနေရ၏။

ထို့ကြောင့် မိမိ၏အဖြစ်ကို ပြန်လည် စဉ်းစားမိရ၏။ ရုပ်ခန္ဓာ၏ အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်သွားရသနည်းဟု စဉ်းစားမိရ၏။

သူ၏ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာသည် ရုပ်ခန္ဓာမှ ခေတ္တသာထွက်သွား၍ တော်ပေသေး၏။ ထာဝရထွက်သွားပါက မိမိသည် အသက်ရှင်နိုင်တော့မည် မဟုတ်

ဟုလည်း စဉ်းစားမိရ၏။

‘အသက်ဝိညာဉ်၏ ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုကိုလည်း အံ့သြမိရ၏။ အချို့သောသူများ “မေ့မြော” နေရာ၌ သုသာန်ရောက်၍ သင်္ဂြိုဟ်ခါနီးမှ သတိရလာသော အကြောင်းများကို ကြားသိခဲ့ခြင်းအား ယုံကြည်မိလာရ၏။’

နောက်နေ့၏ နံနက်ပိုင်းတွင် ဦးမြင့်ဦး၏ သမီးဖြစ်သူ မရွှေရီဝင်းက ယတ္တရာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ဖခင်ရှိသော ယတ္တရာဆေးရုံသို့ လိုက်လာခဲ့၏။

ဆေးရုံတွင် ဦးမြင့်ဦးမှ ဇနီးနှင့် သမီးတို့အား မိမိ သတိလစ်သွားစဉ်က အကြောင်းများကို ပြန်လည်ပြောပြခဲ့၏။

ရွှေရီဝင်းထံ ကျောက်သွားခြင်းနှင့် ယန်းကန်စင်ပေါ်မှ စတီးလဲလိုက် တွက်ချခဲ့ကြောင်းများကို လည်ထောက်၍ အခြား မရှိလောက်အောင် မိမိ၏ ဝိညာဉ်စာအား ရုပ်ခန္ဓာတွင်သို့ ပြန်ဝင်ရန် ပြောဆိုခဲ့ရုံမျှသာ ပြန်လည်ပြောပြခဲ့၏။

ဇနီးနှင့် သမီးတို့မှာ ဦးမြင့်ဦးပြောပြသော အဖြစ်အပျက်များကို နားထောင်ရင်း ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ၏ လွင့်မြောမှု ဆန်းကြယ်ပုံကို အံ့သြမခန်း ဖြစ်ကြရ၏။

အံ့သြမိခြင်းနှင့်အတူ လောကကြီးရှိ လူသားအားလုံးတို့၏ “ဝိညာဉ်လိပ်ပြာ” များသည် “သူ့ရုပ်ခန္ဓာနှင့်သူ” နှစ်(၁၂၀)တိုင် တည်ရှိနေနိုင်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းမိကြလေသတည်း။

ဝန်ခံချက် ။ ဦးမြင့်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

နဝင်းရွှေ ပြာသတ္တိ ရာသီပညာရေးဆေး

ဥပဒေရေးရာဆေး

နဝင်း

နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျော်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါ၊ ရွှေ၊ ရုပ်တော်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်တော်(၉)ပါးတွင် နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျော်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါ၊ ဓာတ်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် ဓာတ်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါစကတေဇောရောက်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါစကတေဇောမရောက်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်ဓာတ်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုဓာတ်များကို ဓာတ်စင်ဖြစ်အောင် နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဆိုက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါစကတေဇောရောက်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကျမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပြီး ဓာတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပါက အလွန်သန့်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါစကတေဇောဖြင့်ချက်ကာ ဓာတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါစကတေဇောဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသာရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သက်များစသည် ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့် ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမှလံ အစိတ္တကံ)ရောဂါဟူသည် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဥပဒေရေးရာ

ထိုသို့ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော မါစကတေဇော၏အရှိန် ဥပဒေရေးရာရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆိုးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေရေးရာကောင်းပါက အဆိုးငါးပါး နဖူး လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ဥပဒေရေးရာကောင်းပါက အဆိုးငါးပါး နဖူးထွေးမှုမရှိ၊ ခြေအေး လက်ပတ်ပူနေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ဥပဒေရေးရာကောင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥပဒေရေးရာကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်၊ ဥပဒေရေးရာကောင်းလျှင် ရောဂါရမည်၊ ဥပဒေရေးရာကောင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်၊ ဥပဒေရေးရာကောင်းလျှင် သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

[ဥပဒေရေးရာကောင်းခြင်းအား လက်ဖဝါးပျံ့ကြမ်း ကတည်းက ဥပဒေရေးရာကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။

ဆေးဝါးစွဲရန်

- နံနက်ပျက်နာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ဥပဒေရေးရာ (၄)စက်ချပါ။ မွေပြီး မျက်နှာသစ်ပါ။ ပါးစပ်တွင် ငုံ့ထားပါ။ မျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။
- ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ဥပဒေရေးရာအငွေ့ကို ပြင်ပမှ လှမ်းခြုံထားရန်ဖြစ်သည်။)
- ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-၂)ကြိမ် အောက်ပါ။ (ဥပဒေရေးရာအငွေ့ကို အတွင်းရှိ ဝမ်းမီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်ခြုံဆရာတော် အရှင်နဂါးဝေရာဘိဝံသ၏ တပည့်)

သမားတော်ကြီးရွှေပြာသတ္တိ ဦးထွန်းလင်း(တ/မာ ၂၀၉၂ B.A. C.T.M.P)စေတီဝန်အထူးကုဆေးဝါး၊
၅၂၇(၈)၊ ဓမ္မစာလမ်းဆုံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် - ၀၉ ၅၀၅၆၀၀၊ ၀၉ ၉၆၉၇၇၉။